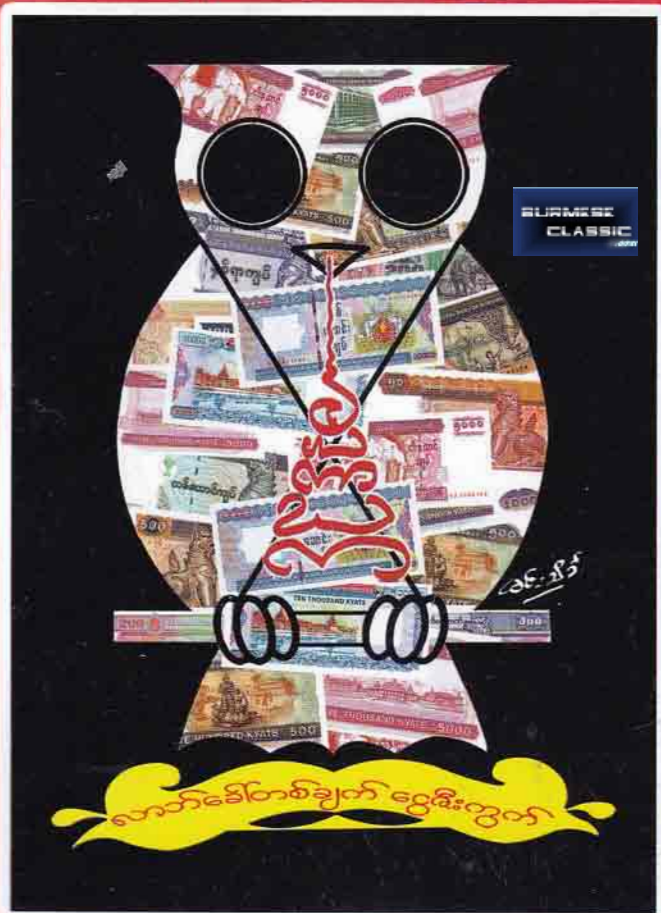
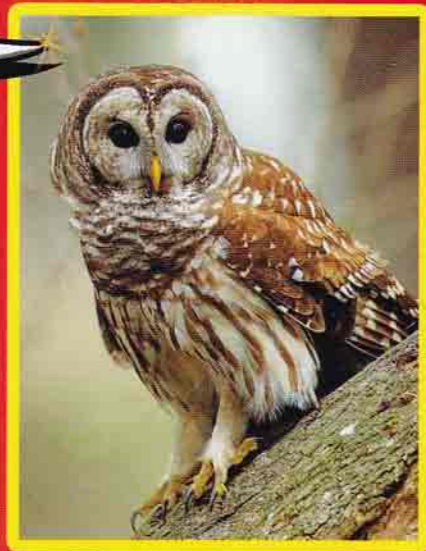




မဂ္ဂဇင်း

မဂ္ဂဇင်း



မင်းသိင်္ခံ ၏
လာဘ်ခေါ်တစ်ချက်
ငွေဇီးကွက် (စာ-၇၉)

- ကျိုက်သီရိဓမ္မသိုက် (စာ-၁၇)
- မဟာဇေယျသိန္နီ
အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် (စာ-၄၂)
- ဈေးခေါ်ဖို့ (စာ-၇၇)
- ဇီးကွက် ဇော်ဂျီ
ဈေးခေါ်မည် (စာ-၈၅)
- ဈေးခေါ်ယောက်မ (စာ-၉၅)
- ဓနကြွယ်ရန် ဓာတ်ပန်းပန် (စာ-၉၇)
- ဈေးဆိုင်အတွက် (စာ-၂၁၅)

လာဘ်မိုးရွေဂါတာ

ဂါမေဝနေစသဗ္ဗတ္ထ၊

ဒေဝေဟိ မနုဿေဟိ စ။

အာဘာတော နန္ဒလာဘောမေ၊

သဒါဟောတု ဘဝါဘဝေ။

မဂ္ဂပစ္စယော



မဂ္ဂလင်း

၂၀၁၇-ခုနှစ်၊ မေလ၊ အမှတ် (၂၈၀)

❀ မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။ ❀

ထုတ်လုပ်မှုအယ်ဒီတာ	- ဦးသန့်(လာဘ်မိုးရွေ)	အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ	- ဒေါက်တာစောယုနွယ်
အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ	- နန္ဒာမိုးကြယ်၊ သန္ဓာဇင်	အယ်ဒီတာရုံးအဖွဲ့	- စိုးစိုး



ထုတ်ဝေသူ - ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး(၀၀၉၅၆)မှ ထုတ်ဝေ၍ ဝင်းထွန်း(၀၀၁၂၆)၊ အမှတ်-၃၇၊ ရေကျော်လမ်းမကြီး၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ပုံနှိပ်သည်။

အုပ်ရေ - ၁၀၀၀ တန်ဖိုး - ၂၄၀၀ ကျပ်

စာအုပ်ချုပ် - ရှုဂီ၊ အတွင်းဖလင် - မျိုးဝင်းကျော်၊ အတွင်းပန်းချီ - သန့်ဇော်သစ်၊ ပညတ်၊ စံလွင်မောင်၊ ဖိုးအောင် တို့က ပန်းချီဆွဲ၍ ဖျော်နှစ်ပုံရုပ်ဖစ်ကို စိုးဝင်းထွန်းမှ ဖန်တီးသည်။

ရောင်ပြန်မဂ္ဂလင်း၏ ပူဝါဒ

လစဉ်ထုတ်ဝေလျက်ရှိသော ရောင်ပြန်မဂ္ဂလင်းသည် ဘာသာရေးသက်သက်စာအုပ် မဟုတ်ပါ။ လောကီရေးရာ၊ မြန်မာ့နေရာ သုတအဖြာဖြာကိုလည်းကောင်း၊ ရသမြောက်ဝတ္ထုတို့၊ ဝတ္ထုရှည်များကိုလည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ် အကြောင်းအရာများ၊ ဝေရဝါဒနှင့် မဆန့်ကျင်သော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ၊ ထုံးခြားသော စေတီပုထိုးများ၊ ရဟန်းသံဃာများအကြောင်း၊ ဗေဒင်၊ ယတြာဆိုင်ရာ ပညာရပ်ဆောင်းပါးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြလျက်ရှိသော မဂ္ဂလင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအကြောင်းကို ထည့်သွင်းဖော်ပြရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအပေါ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့် အဆိုင်ဘဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ ခြင်းရာအတ္ထုပ္ပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ ကျင့်စဉ်များကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ စွမ်းဆောင်ရည်များကိုလည်းကောင်း ဗဟုသုတ ဖြစ်စေရန်အလို့ငှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

မွေ့မွေ့လော

ရာဇာ

မွေ့လင်း

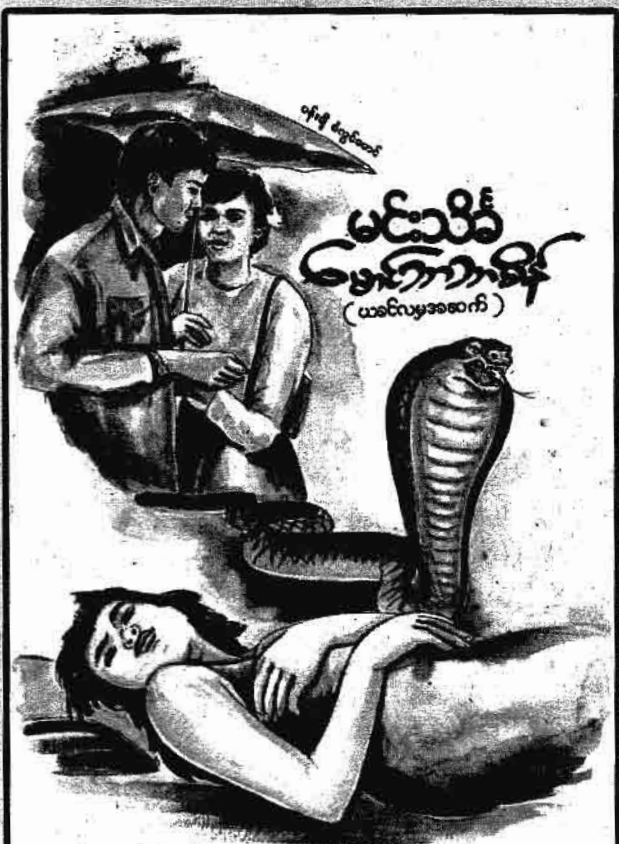
၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ အမှတ် (၂၀၀)

မာတိကာ

ရောင်ပြန် ကဗျာ

ဖျာပုံရည်လွင်အောင်၊ ကြည်တင့်နိုင်၊
ဘုန်းလွှာ၊ ရွှေခါးသန်းလွင်(မှီရာ)
အေးမြပိုင်စိုး၊ သိန်းဝင်း၊ ကျောက်ပန်းတောင်း၊
မွေးရည်၊ အောင်ရာဇာ(ဥက္ကလာ)

BURMESE CLASSIC



မင်းသိင်္ခ မြေကောက်စိန်

(ယခင်လှပအောင်)

၈-၂၄

၈-၂၃

အလောင်းမင်းတရားကြီး
လက်ထက် ရန်ကုန်

မောင်အေးသန်

မောင်မာ်တရားကြီးထက် ရန်ကုန် ရန်ကင်းမြို့

၉-၂၅

ဈေးဆိုင်အတွက်

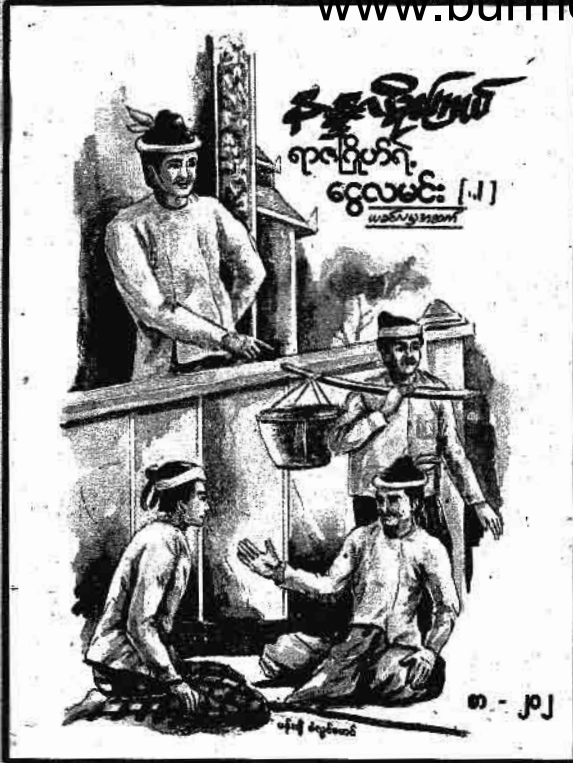
သိဒ္ဓိ

ရောင်ပြန် အခန်းဆက်ရသ

တစ်နံ့ကိုး(၃)	_____	
ရဲစိုး	_____	၁၆၃
ပြောင်ပြောင်မတ်မတ် ကောက်ကောက်ကွေ့ကွေ့(၂)	_____	
ကျော်ပြသန်း	_____	၁၇၂
ရာဇဂြိုဟ်ရဲ့ ဓွေလမင်း(၂)	_____	
နန္ဒာပိုးကြယ်	_____	၂၀၂
မောင်ဘကာဘိန်(တတ်သိမ်း)	_____	
မင်းသိင်္ခ	_____	၂၁၂
နေနုတ်မင်း၏ သမီးတော်(၂)	_____	
မနုဿကျော်ဝင်း	_____	၂၄၆
မာယာအေဝီနှင့် ကျောက်စိမ်းရုပ် အရုပ်တော်ပုံ(၈)	_____	
မောင်ယဉ်မွန်(မောင်နေကြည်)	_____	၂၈၄

www.burmeseclassic.com

မြန်မာ့ရေးရာ



အင်းတကော်မြို့မှ ဆံတော်မြတ် ကိန်းဝပ်စံပျော်
ကျွန်ုပ်သိရှိစေသိုက်စေတီတော်
ပိုးမြိုင်လွင် _____ ၁၇

မြောက်ဦးမြို့မှ ဟန်ငါးပါးဘုရားများ
လေးဝတီကျော် _____ ၂၄

ထူးခြားဂုဏ်ဖော် ဘုန်းတော်ပြည့် သင်္ဘောစေတီတော်နှင့်
သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကျော် တကောဆရာတော်
ပန်းတနော်နောင်လတ် _____ ၃၀

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး သစ္စာဝါဒီချောင်း ပဓာနနာယက ...
ထူးဆန်းမြင်တွေ့ ကြားသိရသော ဂုဏ်တော်နှင့် ဖြစ်တော်စဉ်များ
မောင်အောင်မြင်(မိတ္ထီလာ) _____ ၃၈

မဟာဓယေသိဒ္ဓိ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်
ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ _____ ၄၂

ရောင်ပြန် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်

ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝိညာဉ်ထောက် ယုံကြည်ချက်များ
ထုတ်(ဖိတ်ပညာ) _____ ၁၁၀

ရောင်ပြန် ရသ

မိန်းမဆိုးယောက်ျားရဲ့ အမှားသံသရာ
အောင်ဘသိန်း _____ ၁၅၈

ဇက်စပ်အကျဉ်းသား
ဝိတာမြဦး _____ ၁၇၄

အရင်ကတော့ ကျွန်မချစ်သူ
မြင့်လှိုင် _____ ၂၂၀

BURMESE CLASSIC

ဈေးဒေါ် ငွေရွှင် ငွေဂိုးထွက်

မင်းကြည်ညို

စာ - ၈၁

ဘယ်ဒီတကယ့်/ကြော်ငြာနှင့် ပြန်စိုဖေး

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

တိုက် - ၂၇၊ အခန်း - ၁၂ (မြေညီထပ်)

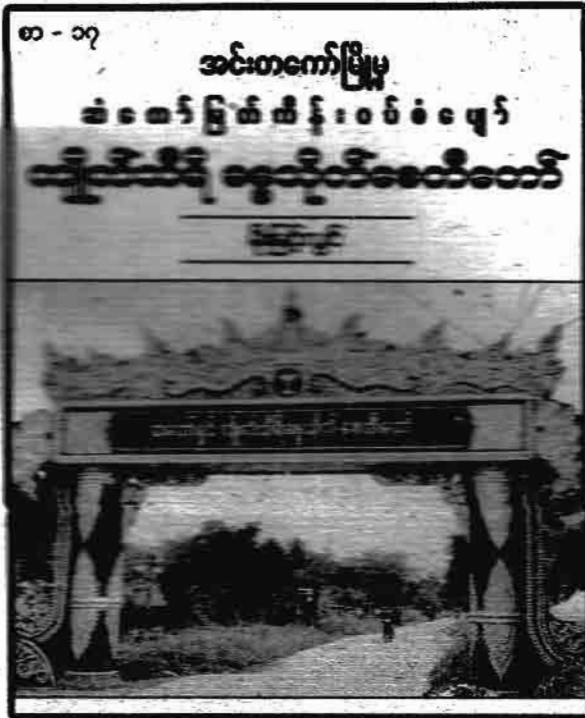
၅၂ - လမ်း (အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉ - ၄၂၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉ - ၅၀၉၂၄၇၇

အကျိုးစူးစူး နှုတ်

မဒုသာဇော်ဝင်း

စာ - ၁၄၀



လောကီရေးရာ

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း ပြက္ခဒိန် _____ ၄၈

အင်ကြင်းမြို့မြို့(တောင်ငူ) _____ ၄၈

သည်လအတွက် ကောင်းသောရက် _____ ၄၉

နွယ်သာကီအောင် _____ ၄၉

မေလမှာ ဆောင်ရွက်ပါ _____ ၅၁

နေမျိုးတွင်ခေါင် _____ ၅၁

နေသားအလိုက် အောင်မြင်ဖို့ _____ ၅၂

ပေါ်ဒွီကျော်ခေါင် _____ ၅၂

သည်လပွားအတွက် ကံဇာတာ _____ ၅၃

ဆရာမိုးဟန်ကြွယ် _____ ၅၃

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လမှာ _____ ၅၄

တောကကိုရင် _____ ၅၄

လကဆုန် ညောင်ရေပွဲပေမို့ _____ ၅၅

တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ _____ ၅၅

နမောဂါတာတော်များ _____ ၅၇

ရှယ်လီသိန်းမောင် _____ ၅၇

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ ၂၀၁၇-မေလ _____ ၅၉

ကော်တီအောင်သိန်း _____ ၅၉

ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ္တဆရာကြီး ခါသာချင်နာဘန်ချောင် _____ ၆၃

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်) _____ ၆၃

ယုဂျင်းနီးယားလော့စ်စ် ၂၀၁၇-ခုနှစ် တစ်နှစ် _____ ၆၆

ဦးတိုး(တက္က သိုလ်) _____ ၆၆

ကျွန်တော့်အ ဘက်ဖ ဗေဒင်ဝါသနာရှင် _____ ၇၁

အောင်ကေ့ညို(ဆင်ချစ်ပိမ်) _____ ၇၁

ဗေဒင်ဆရာ၊ ဗေဒင်ပညာနှင့် သူ၏ ဝိဇယား _____ ၇၃

ရုရှအောင် _____ ၇၃

ကျွန်ုပ်နှင့် ဟောင်ပြန်ဦး မပန်းဖြူတို့ ဇနီးမောင်နှံ _____ ၁၀၂

ဓမ္မာလင်ထက် _____ ၁၀၂

သတိချစ်ချေောင် တတ်ပုံရိုက်လွှင့် _____ ၁၀၅

မော်တင်သိန်းခေါင် _____ ၁၀၅

ကျွန်တော်နှင့် အနုပညာ _____ ၁၀၇

ခေါက်ကာသက်လွှေ _____ ၁၀၇

အလောင်းခင်တာရာကြီးထက်ထက် ရန်ကုန် _____ ၁၁၃

မောင်အေးသန့် _____ ၁၁၃

ဝိဇ္ဇာရေ (၉)ဂါထာ _____ ၁၁၉

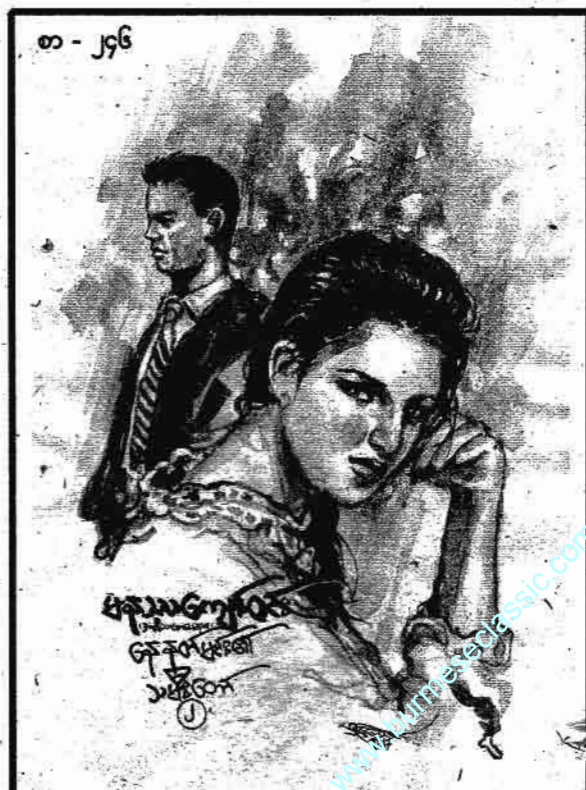
လေယု(B.A) _____ ၁၁၉

မိုးသခင် ချင်လွန်းဖန် _____ ၁၂၁

မောင်မောင်စန်းထွေး _____ ၁၂၁

မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓေ _____ ၁၂၃

မောင်ချိုမင်း(ကမ္ဘာ့ရဝတီ) _____ ၁၂၃



မဟာဇေယျသိဒ္ဓိ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်

ဝယ်ခံဆရာကြီးဦးအောင်သူ



စာ - ၄၂

လောကီရေးရာ

ဘဝအဟောစင်မယ် လှတောတစ်ခွင်ဟာသများ	
ဦးကောင်းထူး	၁၂၅
နေ့အလိုက် ရွတ်ဆိုရမည့် မန္တန်များ	
တင်ဆရာ	၁၂၉
မင်္ဂလာညီနောင်သုံးဦးနှင့် ဒကာရရှိသည်	
ခင်အောင်အေး(မန္တလေး)	၁၃၁
ဘုရားကျောင်းသား အကောင်းသား	
မြိုင်မိုင်	၁၃၃
ဆူဆော်လှူမှုရေးလုပ်ငန်းများ	
ခင်ခင်ကိုကို	၁၃၅
မိလ္လာတ်ထဲမှ ဂန္တီ(၁)	
သထုံသ	၁၃၇
အထူးထူးလှ သူဇိန	
မုသားကျော်ဝင်း	၁၄၀
မိမိနှင့် ဣသိုလ်ယူတတ်ပါစေ	
ဆင်ပိုင်ဦး	၁၄၃
ဘုရား...ဘုရား...ဘုရားတွေ ကယ်ပါဦး	
အမျှင်	၁၄၆
သန့်သန့် ဇွဲ(တ်)ပိန်း	
ဆင်တောင်မြင့်	၁၅၁

အလိုပြည့် တတိုင်းရဂါထား	
တက္ကသိုလ်အပန်းငယ်	၁၅၄
လလေးလုံးအထွက် အစီအရင်ထက်	
မော်တင်သိန်းဇော်စ	၁၇၂
ဒီနပတီ တေတီသဗေဇင်	
ညွန့်လွင်(စက်မှုတက္ကသိုလ်)	၁၈၀
ဆံမြိတ်လည်းပြေ ပန်းလည်းကြွေရသော ပုဂံအလှကနေ့သည်	
မင်းညွန့်နွယ်(တောင်တွင်းရွှေပြည်)	၁၉၃
သဗ္ဗေသတ္တာအာဟာရဗြိတိကာ အားလုံးသတ္တဝါအစာသည်တည်ရာ	
ချောယဉ်သာမြင့်	၁၉၅
ကူဠို၊ ခန်း၊ စက်၊ ဝင်၊ နတ်၊ မှင်၊ ရိပ်သန်း...	
ညွန့်လွင်(စက်မှုတက္ကသိုလ်)	၂၀၀
နေကိုကြည့်၍ လျှပ်တစ်ပြက်ပေခင်ဟောကိန်း	
ညွန့်လွင်(စက်မှုတက္ကသိုလ်)	၂၁၄
ပြည်မြို့ သရေခေတ္တရာ ရဟန္တာဂါထာတော်များ	
ဉာဏ်လင်း	၂၅၃
နိဗ္ဗာန်လမ်းပြ ဝိပဿနာတရားတော်(၄)	
မဟာထွန်း	၂၇၀



ရောင်ပြန် မျက်နှာပုံဆောင်းပါး

ဈေးခေါ်ပို့ _____ ၇၇
 ပြဝဒမ္မာ _____ ၇၉
 လာဘ်ခေါ်တစ်ချက် ငွေဇီးကွက်
 မင်းသိင်္ခိ _____ ၇၉
 ဈေးခေါ် ငွေရွှင်၊ ငွေဇီးကွက်
 မင်းကြည်ညို _____ ၈၁
 ဇီးကွက် ဝတ်ရုံ ဈေးခေါ်သည်
 နွဲ့ကလေးတို့ _____ ၈၅
 ဇီးကွက်ဆောင်ခိုက် ဝတ်ဆင်
 ဆင်ဆိုင်ဆင် _____ ၈၈
 ဈေးရောင်းဆောင်ဆရာ ငွေရွှင်ပျော်နေသည့် ဇေယျဉာ
 ဝင်းခေါ်(သုံးဆယ်) _____ ၈၉



လွှဲရငွေခေါ် ဈေးပေး
 ဦးသန်းမောင်(မိုးကုတ်) _____ ၉၁
 ကုန်ရောင်းကောင်းပို့
 ဆရာပိုဖြူ _____ ၉၃
 ဈေးခေါ်ယောက်ဖ
 ဝင်းမောင်မောင်(တောင်စွန်း) _____ ၉၅
 နေကြွယ်ရန် ဓာတ်ပန်းပန်
 သုခဇော် _____ ၉၇
 ဈေးဆိုင်အတွက်
 သိမ့် _____ ၂၀၅
 ငွေနှံရွှေ အဆင်ပြေပို့
 မောင်ပုတ်စည် _____ ၂၀၇

လစဉ်ထုတ် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၊ ပြစ်မှုမဂ္ဂဇင်းသို့ စာမူပေးပို့ခြင်း၊ စာမူထုတ်ယူခြင်းတို့ကို နံနက်(၁၀:၀၀)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၂:၀၀)နာရီအတွင်း (စနေ၊ တနင်္ဂနွေနှင့် ပြန်တမ်းဝင် ရုံးပိတ်ရက်များမှအပ) ကိုယ်တိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာဖြင့်သော်လည်းကောင်း လာရောက်ထုတ်ယူနိုင်ကြပါသည်။ စာမူပေးပို့ရာ၌ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ တိုက်ရိုက်ပေးပို့ခြင်းမရှိပါက တာဝန်ယူမည်မဟုတ်ပါ။

၈ - ၁၅



ကျွန်ုပ်
မောင်မြငြိမ်း၊ မပန်းဖြူတို့ ဇနီးမောင်နှံ
ဝဏ္ဏလမ်းထက်

ရောင်ပြန်နှစ်သစ်လက်ဆောင်

၁၃၇၉ ခုနှစ် မင်္ဂလာအပြည့်နဲ့မင်္ဂလာနှစ်သစ်
 ဧကင်တာစောယုနွယ် _____ ၂၇၅
 ပြည့်စုံစေသောမင်္ဂလာခေါင်းဆေးယတြာ
 ဧကင်တာစောယုနွယ် _____ ၂၇၇

ရောင်ပြန်ဗေဒင်

သိသာစေကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း
 ဧကင်တာစောယုနွယ် _____ ၂၇၅

ရောင်ပြန် အထူးယတြာ

မိုင်ငံခြားရောက်ပြန်မာများအတွက် အထူးဟောကိန်း
 ဧကင်တာစောယုနွယ် _____ ၂၉၄

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ _____ ၂၉၆

မောင်ယုသွန်
 (မောင်မုလင်း)
 မယ်ဒေါ်စိန်ကျွန်းစိန်
 ရွှေပုံစံဖန်(၇)
 သာဓကဗျာဆရာ
 ၈ - ၂၅၄



အယ်ဒီတာအဖွဲ့/ကြော်ငြာနှင့် မြန်မာ့ရေး
လာဘ်မိုးစွေ စာပေ
 ဘိုက် - ၂၇ အခန်း - ၁၂ (မြေညီထပ်)
 - ၁၆ (အောက်)၊ ဝိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ၁၉ - ၄၂၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉ - ၅၀၉၂၄၇၇

၈ - ၁၅၈

မိန်းမအိုးစယာကျားရဲ့
အဖွားအဖရာ
အောင်ဘသိန်း



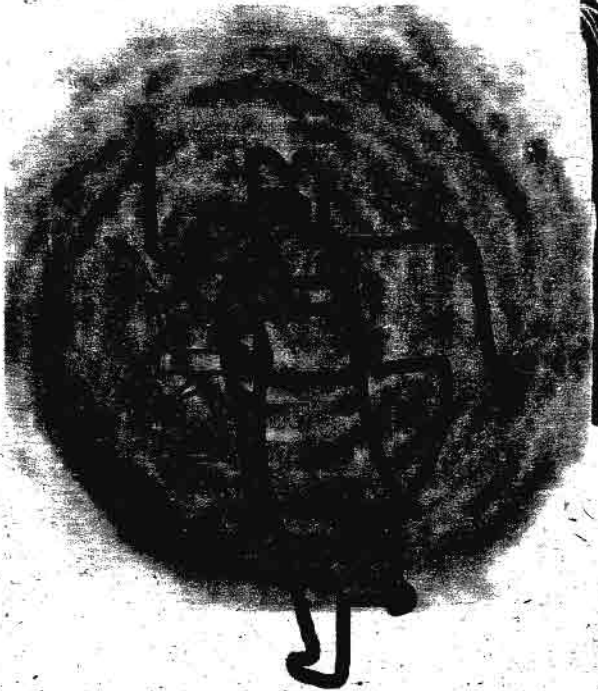
www.burmeseclassic.com



ဓာတ်ခွက်ချက် ငွေခွက်

တစ်ခန်းရုပ် တုန်းလျှ

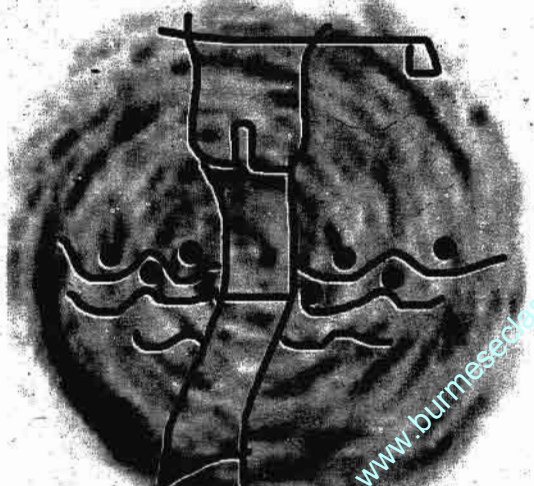
- “ဘီလူး”ရုပ်ကို၊ “ယမင်း”ဆို၍
“ယမင်း”ရုပ်ကို၊ “ဘီလူး”ဆိုစဉ်
သဘင်ဇာတ်ခေါင်း ကွဲတော့၏။ ■



ရင်ထဲက လုပ်ရပ်

ရွှေစိန်သန်းလွင်(ခံရွာ)

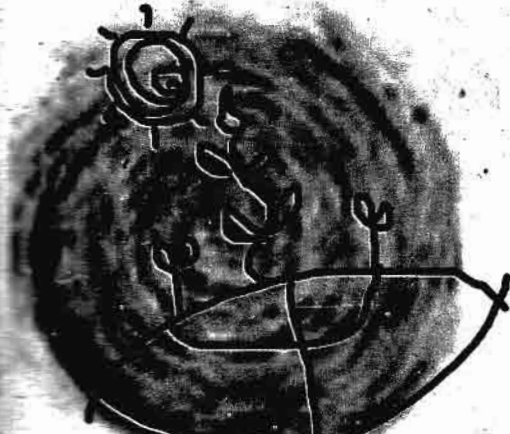
- တွင်းတူးတယ်
တဖြည်းဖြည်း အနိမ့်ကိုဆင်း။
- တံတိုင်းစီတယ်
တဖြည်းဖြည်း အမြင့်ကိုတက်။
- အများရဲ့တွေးချက်
အမြင့်ကိုတက်တော့ တော်
အနိမ့်ကိုဆင်းတော့ ရော်။
- ကဲ...လမ်းတကာအော်
အိမ်သာတွင်းတူး
မိဘကျေးဇူးဆပ်
ကျပ်မပြည့်တဲ့ကျပ်
လုပ်တတ်တဲ့လုပ်ရပ်
ဘယ်လိုသုံးသပ် ဆုံးဖြတ်ကြမလဲနော်။ ။



သဘာဝ မျိုးဆက်တော်လှန်ရေး

အေးခြုံပိုင်စိုး

- “မန်ကျည်းကိုင်း...ပုတ်”
“ဆီးကိုင်း...ခုတ်” လျက်
“သရက်ပင်...ထစ်”
“ပိန္နဲ...ပစ်” တဲ့
ဘိုးဘေးထားခဲ့ ရှေးစကား။
- ပုတ်စမ်း...
ခုတ်စမ်း...
ထစ်စမ်း...
ပစ်စမ်း...
ဗီဇစွမ်းအား။ မျိုးဆက်ပွားဖို့
- အားမာန်ကြီးကုတ်၊ နွေသရုပ်မှာ
အပုတ်ခံ မန်ကျည်း၊ ပိုမိုသီးမြဲ
အခုတ်ခံ ဆီး၊ ပိုမိုသီးမြဲ
အထစ်ခံ သရက်၊ အသီးပိုထွက်မြဲ...
အပစ်ခံ ပိန္နဲ၊ အသီးပိုထွက်မြဲ...
မာနခွဲမြဲ
စာဂရဲစွဲ
ဝတ်ခါမှ လဲမကျ
တုံ့ပြန်ကြပြီ
ပကာသနအကျိုးမက် အပျော်ကြံမတွေး
သဘာဝမျိုးဆက် တော်လှန်ရေး။ ■



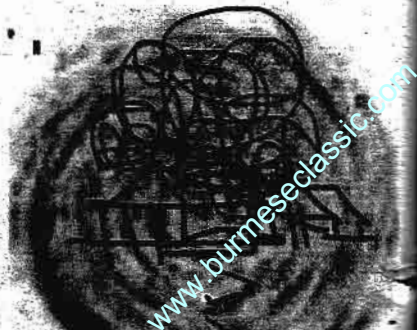
အင်ကျင်ဝိုင်လဲရမယ့် နလုံးသား

သိန်းဝင်း(ကျောက်ပန်းတောင်)

● မီးခိုးလုံးတွေကြားထဲ
 လောင်ကျွမ်းပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ ရွာလေးရဲ့မြင်ကွင်း
 အဝေးမှ ကြည့်ခွင့်ရတဲ့ခဏ
 ပြင်းထန်ပေါက်ကွဲသံနဲ့အတူ
 အမေ့ရဲ့ ခြေအနံ့ဟာ သံပတ်ပေးလိုက်သလို
 ကျွန်တော့်လက်ကို တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ဆွဲခေါ်ရင်း
 ရွာလေးနဲ့ဝေးရာဆီ
 ဦးတည်ရာမဲ့ အမေပြေးလွှားနေတယ်။

● အဖေ...
 အဖေ...လို့
 အော်ခေါ်နေတဲ့ ကျွန်တော့်အသံဟာ
 မျက်ရည်တွေနဲ့ စီးပျောရင်း
 နာနာကျင်ကျင် ဘဝတွေကို ဖဲ့ယူခြေမြှသွားတဲ့
 စစ်ပွဲတွေကို မုန်းတယ်။

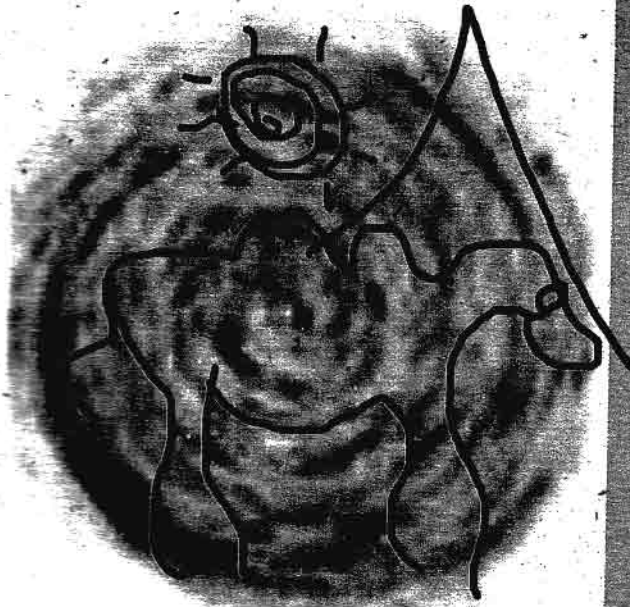
● အမေ့ကျောမှာ ဝိုးထားတဲ့
 ညီမလေးရဲ့
 ဆာလောင်မှုနဲ့အတူ ငိုကြွေးသံတွေက
 ကျွန်တော့်နလုံးသားကို ထိခိုက်နာကျင်စေခဲ့
 အတ္တတွေနဲ့
 ငြိမ်းချမ်းရေးကို ကျောခိုင်းထားသူတွေရဲ့
 နလုံးသားထဲမှာ
 ချစ်ခြင်းမေတ္တာတရားနဲ့ စာနာစိတ်ဆိုတာ
 မုန်ညင်းစေရာရသလို
 ဘယ်ခါမှ တွေ့မည်မထင်...။ ။



တဲရှင်နှင့်ကုလားအုတ်

လွေးရှည်

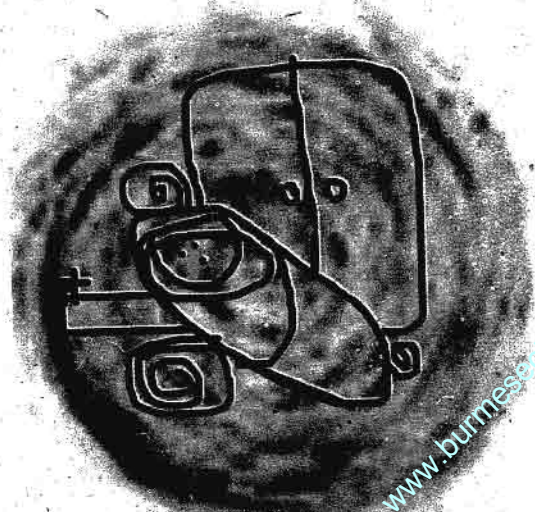
- အပေါက်ဝခီက
ခဏလောက် နေခိုပါရစေတဲ့
ခိုမြတ် အရိပ်မှာ။
- နွေကန္တာခရီးကြမ်း
ပန်းခဲသူပါ။
- ခေါင်းကလေးဝင်ရုံမျှ
မှေးရရှိ အားကိုးရာ
မိုးကာနဲ့ ရွက်ဖျင်တံ။
- ခေါင်းအဝင် ကိုယ်ပါဆုံလေမှ
အံ့စရာ “ဟာ” ခနဲပေပေါ့
တဲရှင်ကို တကတဲ အပြင်မောင်းလို့ရယ်
ထောင်းထုကြေကွဲ။ ။



မြေ

အောင်ရာဏ(ဥတ္တလာ)

- ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးက
လူသားတွေရဲ့ ဘဝအစမှာ
ချမ်းသာတဲ့လူက မွေးမွေး
ဆင်းရဲတဲ့လူက ဖွားဖွား
အသားအရောင် ဖြူဖြူမည်းမည်း
ဘာသာအယူတွေ ဘယ်လောက်ပဲကွဲကွဲ
တစ်မှုခွဲမပေးတဲ့
“အူဝဲတေး”နဲ့ စတင်သလို...။
- အားလုံးရဲ့
နောက်ဆုံးခရီးမှာလည်း
အတောက်ဆုံးမီးနဲ့ ပြာပဲဖြစ်ရပေါ့...။
- သည်တော့...
လူ့ဘဝရဲ့ အစနဲ့အဆုံးကို
(သင်တို့ရဲ့)
အစွဲတရား အသစ်နဲ့
ခွဲခြားပစ်လို ရမလား...။ ။



အင်းတကော်မြို့မှ

ဆံတော် မြတ် ကိန်း ဝပ် ဝံ ပျော်

ကျိုက်သီရိ ဓမ္မသီရိစေတီတော်

မိုးမြင့်လွင်

အဓိဋ္ဌာန်ပြုစုခြင်း

မြန်မာနိုင်ငံ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးတွင် ဥဒါသစေတီတော်များ တည်ထားကိုးကွယ်ကြရာတွင် တချို့သော စေတီတော်မြတ်များသည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဆံတော်မြတ်များကို ပူဇော်တည်ထားကြသည်ကို ဖူးမြင်ရပါသည်။ ထင်ရှားသော စေတီတော်မြတ်များကို ပြုပါဆိုလျှင်

ရန်ကုန်မြို့ သိဂုံတ ရတောင်မှ ရွှေတိဂုံစေတီတော်၊ ပဲခူးမြို့ သုဒ နတောင်ကုန်း၌တည်ထားသော ရွှေမော်စောစေတီတော်၊ ပဲခူးတိုင်း၊ ပြည်မြို့ ရွှေဆံတော်နှင့် မွန်ပြည်နယ် ကျိုက်ထိုမြို့မှ ကျိုက်ထီးခိုးစေတီတော်မြတ်များ ဖြစ်ကြသည်။

သို့သော် သမိုင်းစာမျက်နှာဝယ် မပေါ်လွင် မထင်ရှားသည့် ဆံတော်မြတ်ဌာပနာ တည်ထား စေတီအများ





ထုံးသင်္ကန်းနှင့် မွေသိုက်စေတီတော်



ရင်ပြင်တော်ပေါ်မှ အရံစေတီတစ်ရာ

အပြားလည်း မြန်မာနိုင်ငံဗုဒ္ဓသာသနာတွင် ရှိနေသေးသည်ကို စေတီဘုရားသမိုင်းစာပေ တချို့၌ မှတ်သားရပါသည်။

ယခု စာရေးသူဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့သည်မှာ ပဲခူးမြို့နယ်၊ အင်းတကော်မြို့မှ သမိုင်းဝင် ကျိုက်သီရိဓမ္မသိုက်စေတီတော်မြတ်ဖြစ်ပါသည်။ စေတီတော်မြတ်ကြီးသည် ရန်ကုန်-မန္တလေး ကားလမ်းမကြီး၏ အရှေ့ဘက် တစ်ဝိုင်းခန့်အကွာတွင်တည်ရှိပြီး အင်းတကော်မြို့မှ ပဲခူးဖက်သို့အသွားပိုင်တိုင် အမှတ် ၃၆/၃ သို့ရောက်လျှင် ကျိုက်ဓမ္မသိုက်စေတီတော်ဟု ရေးထားသည့် မှတ်တိုင်ကြီးကို ကားလမ်းမကြီးအရှေ့ဘက်ခြမ်း၌ တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။ ၎င်းမှတ်တိုင်ကြီးမှ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။ စေတီတော်ထိ ကတ ရာလမ်းခင်းထားသဖြင့် ဆိုင်ကယ်များဖြင့်လည်း ဝင်ရောက်ဖူးမြော်နိုင်ကြောင်း လမ်းညွှန်လိုက်ရပါသည်။

သားစွာဝန်ခံရေးရပါလျှင် ဤမျှ တန်ခိုးတော်ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသည့် ဆံတော်ရှင် ကျိုက်သီရိဓမ္မသိုက်

စေတီမြတ်ကို စာရေးသူတစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ဖူးမြော်ခွင့်မရခဲ့ပါ။ စာရေးသူတို့နယ်မြေဖွား ဖြစ်ပေမယ့် အနီးကပ်ဖူးမြော်ရခြင်း မရှိခဲ့ဘဲ အဝေးကသာ လက်အုပ်ချီဦးခိုက်ရသည်က များသည်။

ယခုတော့ ဖူးမြော်ခွင့်အချိန်ကျလာပြီဟု ထင်ပါသည်။ ပြီးခဲ့သည့် ၂၀၁၆ စက်တင်ဘာလက အင်းတကော်မြို့မှ စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေများဖြစ်သည့် ကိုသန်းဇော်ဦးနှင့် ကိုဆန်းဦး (ဒေါင်းအိုးဝေ စားဖွယ်စုံ) ဆိုင်ပိုင်ရှင်တို့သည် ကျိုက်သီရိဓမ္မသိုက်စေတီတော်မြတ်ကြီး ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် စာရေးပေးပါရန် မေတာ ရရင်ခံလာပါသည်။ စာရေးသူမှလည်း သဘောတူသဖြင့် ကိုသန်းဇော်ဦးမှ စေတီတော်မြတ်ကြီးသို့ ကားနှင့်လိုက်ပို့ပေးပါသည်။

စာရေးသူ စေတီတော်မြတ်ကြီးအား လက်ခွဲရစ်ဖူးမြော်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပြုရိုသ်ပါသည်။ ထိုသို့ရိုသ်အားပြုအဓိဋ္ဌာန်ခင်နေချိန်တွင် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ကြက်သီး



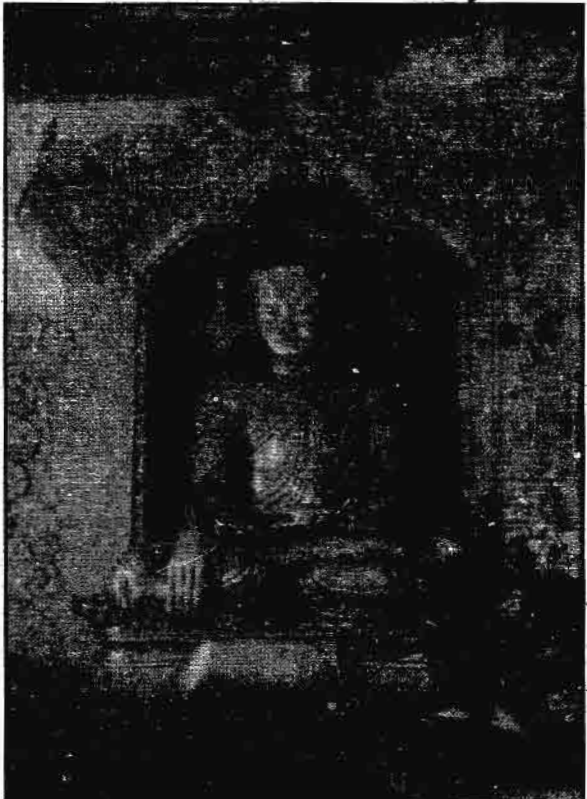
နဂါး၊ ပိပ္ပား

ဇွေးညင်းများ ဖြန်းဖြန်းထကာ စိတ်ထဲမှာလည်း တစ်မျိုးကြီး ခံစားလာရပါသည်။ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ထား အားပြုတာ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့ပါသည်။ စိတ်ထဲမှာတော့ ငါဓမ္မသိုက်စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ သမိုင်းကို လက်လှမ်းမီသရွေ့ လေ့လာနေသားပူဇော်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပါသည်။

ဪ... သဘာဝအတိုင်း ထုံးဖြူဖြူ သင်္ကန်းဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ် အတိဖြစ်တော်မူသည့် ကျွန်ုပ်သီရိဓမ္မသိုက်စေတီတော်မြတ်ကြီးအား ဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့လေပြီမို့ စိတ်ထဲမှာ ကြည်နူးနေမိပါတော့သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓနှင့် ရသေ့ခြောက်ဦး

မြတ်ဗုဒ္ဓပွင့်ထွန်းပေါ်ခဲ့သည်မှာ ရှစ်နှစ်မြောက်ခဲ့လေပြီ။ မာန်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူ ပွင့်ထွန်းခဲ့



အာ၊ ခံတန်ဆောင်းမှ ဗုဒ္ဓ၊ ပိပ္ပား

သည့်နှစ်ကား သက ရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်သောကြာနေ့ ထိုနေ့မှသည် ယခုမြတ်စွာဘုရားရှင် ဝိဒေဟရစ်တိုင်း မိတီ လာပြည်သို့ ကြွရောက်တော်မူသည်မှာ ၁၁၁ ခုနှစ် ဖြစ်သည်။ ရှစ်နှစ်၊ ရှစ်ဝါမြောက် ဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကြီးများလည်း အတူပါလာကြသည်။

ဘုရားရှင်သည် ဒေသစာရိကြွချီရာ လမ်းတစ်လျှောက်၌ သတ ဝါဝေနေယျအပေါင်းအား တရားဓမ္မများဟောကြားတော်မူ၏။ ဘုရားရှင်နှင့်အတူ ပါလာသည့် ဂဝံပတိ ရဟန္တာမထေရ်မြတ်သည် သုဝဏ္ဏ ၁၁၁ ဘူမိ သထုံပြည်ရှိ ဆွေတော်မျိုးတော်များထံ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွတော်မူပြီးသောအခါ သထုံပြည်ရှင် မဟာသီရိအသောကမင်းအား ဘုရားရှင်ကြွလာကြောင်း မိန့်ကြား၏။ ဘုရားရှင်မှလည်း ဘုရားတည်းဟူသော အသံကြားဖြင့် သူ့ဒါမိတ်များ ပေါ်ပေါက်လာကာ -



အရှင်ဂဝံပတိမထေရ်မြတ် ဘုရားရှင်အား သထုံပြည်သို့ ပင့်ပေးပါဟု လျှောက်ထားလေသည်။ ဂဝံပတိမထေရ်မှလည်း လက်ခံတော်မူ ဘုရားရှင်အား သထုံပြည်သို့ ကြွရောက် တရားဓမ္မဟောကြားတော်မူပါရန် လျှောက်ထားလေသည်။

ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ရဟန္တာမထေရ်မြတ်အပေါင်းတို့သည် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် မိတီ လာပြည်မှသည် သထုံပြည်သို့ ကြွတော်မူ၏။

သထုံပြည်ရှင် ဘုရင်နှင့် တိုင်းသူပြည်သားများသည် ဘုရားရှင်နှင့် ရဟန္တာမထေရ်မြတ်ကြီးများ သီတင်းသုံးရန် မဏ္ဍပ်ကြီးများ ခမ်းနားစွာ တည်ဆောက်ကြသည်။ ဆွမ်းကွမ်း ဝေယျာဝစ ပန်းဆီမီး ရေချမ်းများ လှူဒါန်းပူဇော်ကြကုန်၏။

ဘုရားရှင်သည် သထုံပြည်တွင် (၇)ရက် သီတင်းသုံး တရားဟောကြားပြီးနောက် ပြန်ကြွတော့မည်ဖြစ်သည်။ ဤသို့ မြတ်ဗုဒ္ဓပြန်ကြွတော်မူခါနီးတွင် အမှတ်မထင်ခြောက်ယောက်သော ရသေ့များသည် ဘုရားရှင်ထံတော် မှောက် ဖူးမြော်ရောက်လာကြသည်။

ရသေ့တို့သည် တရားလည်းနာ ဘုရားရှင်အား

လည်း ပူဇော်မှုအဖုံဖုံဖြင့် ပူဇော်သန်တော့ကြပြီးနောက် မြတ်စွာဘုရားနောက်အခါတွင် လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ ဝါ အများ အရှင်ကိုယ်စား ကိုးကွယ်ပူဇော်နိုင်ရန် တစ်စုံတစ်ရာသော ပူဇော်ယဝတ ဩဇာပေ သနားချီးမြှင့်ပါဘုရားဟု ရသေ့ခြောက်ပါးတို့မှ လျှောက်ထားတောင်းပန်ကြလေသည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် အတိတ်အကြောင်းကို ပြန်လည်အောက်မေ့သုံးသပ်ခြင်း လက်ရှိ ပစ ပြန်ကို ကြည့်ခြင်း၊ အနာဂတ်သာသနာတော်ကို မျှော်ရည်ပြီးနောက် မဟာကဏ္ဍတော်ကြီးမားစွာဖြင့် ဆံတော်မြတ် ခြောက်ဆူတို့ကို ရသေ့ခြောက်ယောက်တို့အား ပေးသနားတော်မူလေသည်။

ထိုစဉ်က ဆံတော်ရရှိကြသည့် ရသေ့ခြောက်ဦးတို့မှာ* (၁) သဒင်သီရိရသေ့ (၂) ခုလုကရသေ့ (၃) နာရဒရသေ့ (၄) လောပရသေ့ (၅) သီဟရသေ့ (၆) သာဂိပာရသေ့တို့ ဖြစ်ကြသည်။ မြတ်စွာဘုရားထံမှ ဆံတော်ခြံတ်များရရှိပြီးနောက် ရသေ့တို့သည် မိမိတို့သီတင်းသုံးရာဒေသအရပ် အသီးသီးသို့ ပြန်ကြွလေသည်။

စေတီတော် တည်ထားကိုးကွယ်ခြင်း

ဆံတော်ရရှိသည့် ရသေ့ခြောက်ပါးတို့တွင် နာရဒ ရသေ့ ယခု ကျိုက်သီရိဓမ္မသိုက် စေတီတည်သည့် ရသေ့ ဖြစ်လာခဲ့ပုံမှာ ဤသို့ဖြစ်သည်။

နာရဒရသေ့သည် မိမိ၏ သီတင်းသုံးရာ ဒေသဖြစ် သည့် ပဲခူးမြို့နယ် မုဂ်နိမ်တောင်တန်းသို့ ပြန်ကြွလာလေ သည်။ မုဂ်နိမ်တောင်တန်းတည်ရှိနေရာမှာ အင်းတကော် ရွာ၊ ယခု အင်းတကော်မြို့အုပ်စုဖြစ်သည့် ပျဉ်မဂူရွာ အရှေ့ဘက်တွင် တည်ရှိပါသည်။

နာရဒရသေ့နည်းတူ ကျန်ရသေ့ငါးပါးတို့သည် လည်း ဆံတော်မြတ်များ ဌာပနာလျက် ကျိုက်ထီးခိုးစေတီ၊ ကျိုက်ထီးဆောင်းစေတီ၊ ဇွဲကပင်တောင်စေတီ၊ ကေလာသ တောင်စေတီ၊ ဇင်းကျိုက်စေတီစသည်ဖြင့် တည်ထား ကိုးကွယ်ကြပါသည်။ ၎င်းစေတီငါးဆူအား မွန်ပြည်နယ်တွင် ဖူးမြင်နိုင်ပါသည်။

နာရဒရသေ့ကြီး မုဂ်နိမ်တောင်တန်းသို့ ပြန်ကြွလာ ပြီးနောက် ညီတော်ရသေ့နှစ်ပါးသည် နာရဒရသေ့ကြီးထံ



မှတ်ဦးအောင် အစောင့်ယက္ခ

ရောက်လာကြသည့်နောက်တော့ ရသေ့ကြီး မြတ်စွာဘုရား ထံတော်မှ ဆံတော်မြတ်ရရှိကြောင်း ညီတော်များသိရှိရပါ သည်။ သို့ပါ ညီတော်တို့လည်း ပူဇော်နိုင်ရန်အလို့ငှာ ဆံတော်မြတ် နှစ်ဆူပွားပေးတော်မူပါဟု လျှောက်ထားကြ လေသည်။

ထိုအခါ နာရဒနောင်တော်လည်း မိမိ၏ဦးခေါင်း ဆံကျစ်ထဲတွင် ထည့် ကိုးကွယ်ထားသည့် ဆံတော်အစစ် အား ထုတ်ယူပူဇော်ပြီး ဆံတော်နှစ်ဆူပွားကာ ညီတော် နှစ်ပါးအား ပေးသနားလေသည်။ သည့်နောက် နောင် တော်၊ ညီတော်ရသေ့တို့သည် ဆံတော်မြတ်များ ဌာပနာ ပူဇော် စေတီသုံးဆူကို ဖိုခနောက်ဆိုင်တည်ကြလေသည်။

၎င်းစေတီသုံးဆူမှာ ဓမ္မသိုက်စေတီ၊ ဓမ္မချပ်စေတီ၊ ဓမ္မသတ်စေတီ သုံးဆူဖြစ်ပါသည်။ ယခု အင်းတကော်မြို့မှ ပဲခူးမြို့သို့အသွား အမှတ်(၁၀၅) ခြေမြန်တပ်မအနီး ရန်ကုန် -မန္တလေး ကားလမ်းမကြီးမှတစ်ဆင့်ကျော် အကွာတွင် ဖူး မြင်နေရသော စေတီများ ဖြစ်ပါသည်။

ကျိုက်သီရိဓမ္မသိုက်စေတီတော်သည် ဗုဒ္ဓ၏ ဆံ တော် အစစ်ကိုနီးဝပ်တော်မူသည့် စေတီဖြစ် ထူးခြားမှု များလည်း ရှိခဲ့ပါသည်။ တောတောင်ရေမြေသာဘာဝအရ အစောင့်အရှောက်များလည်းရှိနိုင်ပါသည်။ သို့ဖြစ် တရား ဓမ္မအားထုတ်လိုသူ ဧကစာရိကျင့်လိုသူ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလိုသူ များသည် အေးချမ်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ရာ ဓမ္မသိုက် စေတီတော်ကြီး၌ စရဏပွားအားထုတ်ကြသည်ကို တွေ့မြင် ခဲ့ရပါသည်။

သာသနာပြုမင်းနှင့် စိတော်ဆင်း

ဟံသာဝတီ (ပဲခူး) ပထမခေတ်ဖြစ်သည့် သက ရာဇ် ၃၀၄ ခုနှစ်၊ ကရဝိကမင်းနှင့် မိဖုရားဝိမာယဒေဝီ လက် ထက်တွင် ဟံသာဝတီနေပြည်တော်ဟု ခေါ်ဆိုသည့် ပဲခူးမြို့ သည် သာသနာတော်ထွန်းကားသည်။ ဘုရင်ကလည်း သာသနာပြုမင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့တွင် သားတော်တစ်ပါး ဖွားမြင်ထားသည်။ ပဥ္စ လမင်းသားဟု အမည်တွင်သည်။

ကရဝိဘုရင်သည် သာသနာပြုသည့် မင်းဖြစ်သည့် အလျောက် သာသနာပြုရာတွင် အများနှင့်မတူဘဲ ထူးခြား လှသည်။ မည်သို့ထူးခြားသနည်းဟူမူ သူ့တွင် မင်္ဂလာစီး



အစောင့်ယက္ခ ညီနောင်

တော် ဆင်တစ်စီးရှိသည်။ ထိုစီးတော်ဆင်အား သစ ၁ အဓိဋ္ဌာန်ပြု စေလွှတ်တော်မူ၏။ သစ ၁ အဓိဋ္ဌာန်မှာ သူသည် သာသနာပြု မင်းတစ်ပါးမှန်ပါ၏။ မှန်ပါလျှင် ဤမင်္ဂလာစီး တော်ဆင်သည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဓာတ်တော်မွေတော် ဆံတော် အံတော် စသည်များဖြင့် တည်ထားကိုးကွယ်သော ဘုရား စေတီပုထိုးများ ရှိရာနေရာတွင် ကိန်းဝပ်ပါစေသတည်း။ ကျွန်ုပ်ကရဝိဘုရင်သည် တိုင်းပြည်နှင့် တိုင်းသူပြည်သား များအပေါ် မင်းကျင့်တရား ဆယ်ပါးနှင့်အညီ အုပ်ချုပ်၏။ ရှေးဘေးလောင်းတော် ဘိုးလောင်းတော်များ တည်ထား ကိုးကွယ်သည့် ဘုရားပုထိုးစေတီများကိုလည်း ပြုပြင်တည် ထား သာသနာပြု၏။

ဘုရားရတနာ၊ တရားရတနာ၊ သံဃာရတနာ ရတနာမြတ်သုံးပါးကိုလည်း ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်၏။ မြတ် ဗုဒ္ဓဟောကြားတော်မူသည့် တရားမွေများကိုလည်း အကြွင်း မဲ့ ယုံကြည်သူဖြစ်၏။ မိမိသည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာတော် ကြီး အခွန်ရှည်ကြာအောင် သာသနာပြုမည်သူမှန်ပါ၏။ ဤစကား ဤသစ ၁ မှန်ပါလျှင် ဤဟံသာဝတီ (ပဲခူး)ရှိ မြတ်ဘုရား၏ ဆံတော်သွားတော် မွေတော်ဓာတ်များတည် ရှိရာအရပ် စေတီပုထိုးများတွင် မင်္ဂလာဆင်တော် ဦးညွှတ်

ပါစေသတည်းဟုလည်း အဓိဋ္ဌာန်ပြုစေလွှတ်တော်မူ၏။ တစ်နေ့တွင် ထိုသို့အဓိဋ္ဌာန်ပြုလျက် စီးတော် မင်္ဂလာဆင်အား လွှတ်လိုက်ရာ မင်္ဂလာဆင်သည် မုဂဒိမ် တောင်ပေါ်ရှိ (ယခု မွေသိုက်စေတီတော်နေရာ) စေတီ တော်ကြီးတည်ရှိရာသို့ ရောက်ရှိပြီး ဦးညွှတ်ဝပ်ဆင်းလေ သည်။

မင်္ဂလာဆင်တော်ကြီး ဦးညွှတ်သည့်နေရာသို့ ကရဝိ ဘုရင်ကြီးနှင့် မိဖုရားဝိမာယဒေဝီ သားတော် ဗည လဝန်ကြီး ဝန်လေး မင်းမှထမ်းများ မောင်းမင်္ဂလာသံများ ရောက်ရှိလာကြ ပြီး စေတီတော်မြတ်ဖူးမြော်ကြလေသည်။ သို့သော် နှစ် ပေါင်းကြာရှည်စွာ တည်ရှိခဲ့သော စေတီဖြစ် သစ်တော ဝါးတောများကလည်း ထူထပ်သလို ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ကလည်း စေတီတော်အား ဖုံးအုပ်ထားလေသည်။

ထိုချုံနွယ်များကို ရှင်းလင်းပြီး ယခင် ၁၇၀၀ တော် မြင့် ၅၅ တောင် ဆံတောင်မှသည် ကရဝိက မင်းကြီးမှ ၁၇၀၀ တောင် ဆံတောင်တို့မြင့်တည်ထားတော် မူလေသည်။ တစ်ဖန် စေတီအရံပေါင်း ရှစ်ဆယ်နှင့် ဆင် တော်ဝပ်ခြင်းအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် စေတီတော် ထောင့် ရှစ်ရာတွင် ဆင်ဝပ်နေပုံများကိုလည်း ထုလုပ်ထားသည်ကို ယနေ့တိုင် တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

စေတီတော်အတွင်းသို့ ဌာပနာရာ၌လည်း ကရဝိက မင်းကြီး၏ ကိုယ်အလေးချိန်နှင့် ညီမျှသော ရွှေဝတ် တု မိဖုရား ဝိမာယဒေဝီ၏ ကိုယ်အလေးချိန်နှင့် တူမျှသော ရွှေဝတ်၊ ရွှေပန်းခိုင်၊ ငွေပန်းခိုင်၊ ရတနာပန်းခိုင်၊ ပြည်သူ ပြည်သားများ လှူဒါန်းသော ရွှေပန်းတောင်း၊ ငွေပန်း တောင်း၊ ရတနာပန်းတောင်းများကိုလည်း ထည့်သွင်း ဌာပနာတော်မူလေသည်။

အကျဉ်းအားဖြင့်ဆိုရပါမူ ဟံသာဝတီ(ပဲခူး)၏ ခေတ် သုံးခေတ်တွင် စေတီတော်မြတ်ကြီးအား ခေတ်အဆက် ဆက် မင်းအဆက်ဆက်တို့မှ ပြုပြင်လာခဲ့ကြလေသည်။ စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ သမိုင်းကို အတိအကျရေးရပါမူ စာအုပ်တစ်အုပ်ပြုစုမှသာ ပြည့်စုံနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်ပါသော်လည်း စေတီတော်တည်ရှိခဲ့ နေရာသည် လူသူနည်းပါးသည့် နေရာဖြစ်ခြင်း မြန်မာနိုင်ငံ ၏ နိုင်ငံရေးအခြေအနေများမှာလည်း နယ်ချဲ့လက်အောက် ရောက်လိုက်နှင့်မို့ စေတီတော်မှာ သစ်တော ဝါးတောများ

ကြားတွင် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများပြန်လည် ဖုံးအုပ်ခြင်း ဝင်ကြွေးတော်ခံရပြန်လေသည်။

ပုတ်တမ်းများ ပြုစုရန်လိုအပ်

မကြာမကြာဆိုသလို ချုံနွယ်များ ဖုံးလွှမ်းလျက်ရှိ သည့် ဓမ္မသိုက်စေတီတော်မြတ်၏ ပြုပြင်မှုသမိုင်းကိုကြည့် လျှင် ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဟံသာဝတီခရိုင် ခရမ်းမြို့မှ မောင်းမဆရာတော် ဦးမေဓာအရှင်မြတ်သည် တပည့်များဖြင့် ရောက်ရှိလာပြီး တောများခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း ပြုပြင်လေသည်။ စေတီအနီးမှ ရွာသူရွာသားများလည်း ဝိုင်းဝန်းခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းရန် စေတီကြီးအား ပြုပြင်ကြလေ သည်။

ထိုစဉ်က မောင်းမဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ စေတီ တော်ကြီးအား ပြုပြင်ကြသည့် ဘုရားဒါယကာများမှာ ဦးစံခင်၊ ဦးအုန်း၊ ဦးချို၊ ဦးချစ်တီး၊ ဦးလှဖေ၊ ဦးမြမောင် စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုနောက် ဆရာတော်ဦးပါမောက္ခခ၊ ဦးပညာစာရ၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ချောက်တွင်းကျောင်းဆရာတော် ဦးပိလာသ စသည်ဖြင့် ဆရာတော်များအဆက်ဆက်မှလည်း တပည့် ဒကာ၊ ဒကာမများနှင့် လက်တွဲ၍ စေတီတော်ကြီးအား ပြုပြင်လာခဲ့ကြသဖြင့် ယနေ့ အင်းတကော်မြို့၏ ကျက် သရေဆောင်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သည့် ကျိုက်သီရိ ဓမ္မသိုက် စေတီတော်ကြီးအား သဘာဝအတိုင်း ထုံးဖြူးသင်္ကန်း ဖွေးဖွေး ပြုလျက်ကြည်ညိုစွာ ဖူးမြော်ကြရပါသည်။

ယခုအခါမှာတော့ အင်းတကော် မြို့သူ၊ မြို့သား များ အမှတ်(၁၀၅) ခြေမြန်တပ်မှ စစ်သည်တော်များ ဒကာ၊ ဒကာမများမှ ဘက်စုံပြုပြင်လျက် နှစ်စဉ်တပို့တွဲလ ရောက်တိုင်း ဘုရားပွဲတော်ကြီးအား စည်ကားစွာ ကျင်းပ လျက်ရှိပါသည်။

ဓမ္မသိုက်စေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် နည်းတူ ကရဝိက မင်းကြီး ပြုပြင်တည်ထားတော်မူသည့် စေတီ ခုနစ်ဆူ မှီကြောင်း ဖတ်ရှုရပါသည်။ ၎င်းခုနစ်ဆူမှာ ကျိုက်သီရိ ဓမ္မသိုက်၊ ကျိုက်ဒေဝတိုးစေတီ၊ ကျိုက်ဒေဝီစေတီ၊ ကျိုက် ဒေရှင်စေတီ၊ ကျိုက်လစင်စေတီ၊ ကျိုက်မိုးနတ်စေတီ၊ ကျိုက်ဝင်းစေတီတို့ ဖြစ်ကြသည်။

တစ်ဖန် ပဲခူးမြို့ ဆုတောင်းပြည့် ရွှေမော်စော စေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် မရှေးမနှောင်း တည်ထားသည့် စေတီများမှာ ပဲခူးမြို့နယ်၊ ချောင်းဖျားဒေသ ထန်းတောကြီး ကျေးရွာမှ ရွှေမုဋ္ဌာစေတီ၊ ပဲခူးမြို့နယ်၊ ဘုရားကြီးမြို့မှ မဟာဝိဇယစေတီတော်၊ ပဲခူးတိုင်း၊ ကဝမြို့နယ်၊ ဖူးချောင်း ကျေးရွာမှ မိုးနတ်ဘုရား၊ ကဝမြို့နယ်၊ ပျဉ်းမငူရွာမှ ဓမ္မ သိုက်ဘုရား၊ ပဲခူး၊ သနပ်ပင်မြို့နယ်၊ မိုးခိုင်ကြီးရွာမှ မိုးခိုင် ကြီးဘုရား၊ ကဝမြို့နယ်၊ ဖလေးကျေးရွာမှ ကျိုက်မတ်ကော် စေတီတော်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုဘုရားစေတီများမှာ ယနေ့တိုင် ဖူးမြင်နေရသည့် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ပါသောကြောင့် ယခုပူဇော်ရေးသားပါသော ကျိုက်သီရိဓမ္မသိုက်စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ သမိုင်းအပြည့် အစုံကိုရေးမည်ဆိုလျှင် စာအုပ်အဖြစ် ပြုစုမှသာလျှင် ပြည့်စုံ မည်ဖြစ်ပါသည်။ ဆောင်းပါးသည်ကား မဂ္ဂဇင်း၏ စာမျက် နှာကို ငဲ့သောအားဖြင့် အကျဉ်းချုံးရေးရသဖြင့် ကျန်ရှိခဲ့တာ လိုအပ်တာများရှိလျှင် နားလည်ခွင့်လွတ်ပေးကြပါဟူ၍ ဆိုပါရစေ။ စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ပွဲတော်ကို နှစ်စဉ် တပို့တွဲလပြည့်တွင် ဘိုးဘွားများ လက်ထက်မှစ၍ ကျင်းပခဲ့ သည်မှာ ယနေ့တိုင်ပင်ဖြစ်သည်။ ကြက်ပျံမကျ စည်ကား သည့် ဘုရားပွဲတော်ဖြစ်သည်။ ယခုနှစ်မှစ၍ စတုဒိသာများ ကျွေးမွေးလှူဒါန်းကာ စေတီတော်ကြီး၌ ကဆုန်ညောင်ရေ သွန်းပွဲတော်ပါ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း အင်းတကော်မြို့၊ ဒေါင်းဆိုးဝေ စားဖွယ်စုံမှ ကိုဆန်းဦးထံမှ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်စကားဆိုသဖြင့် သာဓုခေါ် ဆိုရပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ စေတီတော်ကြီး၏ သမိုင်းစာအုပ် လိုသလို ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးရေးနှင့် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းရန် ဂေါပက အဖွဲ့လည်း လိုအပ်သည်ဟု ထင်မြင်မိပါကြောင်း ရေးသား ပူဇော်လိုက်ရပါသည်။

မိုးမြင့်လွင်

ကိုးကား

- (၁) ရှေးဟောင်းမွန်ရာဇဝင်သမိုင်း
- (၂) ရွှေမော်စောစေတီတော်သမိုင်း
- (၃) ဟံသာဝတီခေတ် မော်ကွန်း
- (၄) ကျိုက်ခမီရေလယ်ဘုရားသမိုင်း
- (၅) ဓမ္မသိုက်ဘုရားကျောက်စာ



မြောက်ဦးမြို့မှ မာနိုငါးပါးဘုရားများ လေးဝတီကျော်

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်ကပင် ညေဝတီပြည်ရှင် စန္ဒ သူရိယမင်း၏ သဒ္ဓါကြည်ညို ဖူးမြော် လိုသော ဆန္ဒကြောင့် ဘုရားကိုယ် တော်တိုင် ရခိုင်ပြည်သို့ ကြွရောက် တော်မူခဲ့လေသည်။ စန္ဒသူရိယမင်း လျှောက်ထား တောင်းပန်ခြင်းကြောင့် ရုပ်ရှင်တော်မဟာမုနိကို သွန်းလုပ် စေခဲ့သည်။ စန္ဒသူရိယမင်းနှင့် မိဖုရား ညီတော်၊ နမတော်တို့နှင့် တိုင်းသား ပြည်သူအပေါင်းတို့အား ဓမ္မစကြာ တရားတော်နှင့် ဘုရားဆင်းတုတော် ကိုးကွယ်ခြင်းဖြင့် အကျိုးဖြစ်ထွန်းခြင်း ကို သတ္တဝါပွ ပူဇော်ယာဇ်သံသ သတ္တန် တရားတော်ဖြင့် ဘုရားသခင်ချီးမြှင့် တော်မူခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ စန္ဒ သူရိယဘုရင်၊ မိဖုရားကြီး ပဒုမ္မဒေဝီ၊ ညီတော်ဥရုလဝ၊ နမတော် ဥမ္မာဒေဝီ တို့နှင့် ရှစ်ထောင်သော ပရိသတ်တို့ သောတာပန်တည်ခဲ့ကြလေသည်။ ထို အချိန်မှစပြီး ရခိုင်ပြည်တွင် သာသနာ တော်သည် နေရောင်လရောင်ပမာ အစဉ် ထွန်းလင်းခဲ့ပေသည်။

စန္ဒသူရိယမင်းနောက် ခြောက် ဆက်မြောက်သော သူရိယစက္ကမင်း (ဘီစီ ၃၁၆-၂၇၂) ညေဝတီထီးနန်းကို ဆက်ခံစိုးစံခဲ့သည်။ ထိုအချိန်၌ အိန္ဒိယ

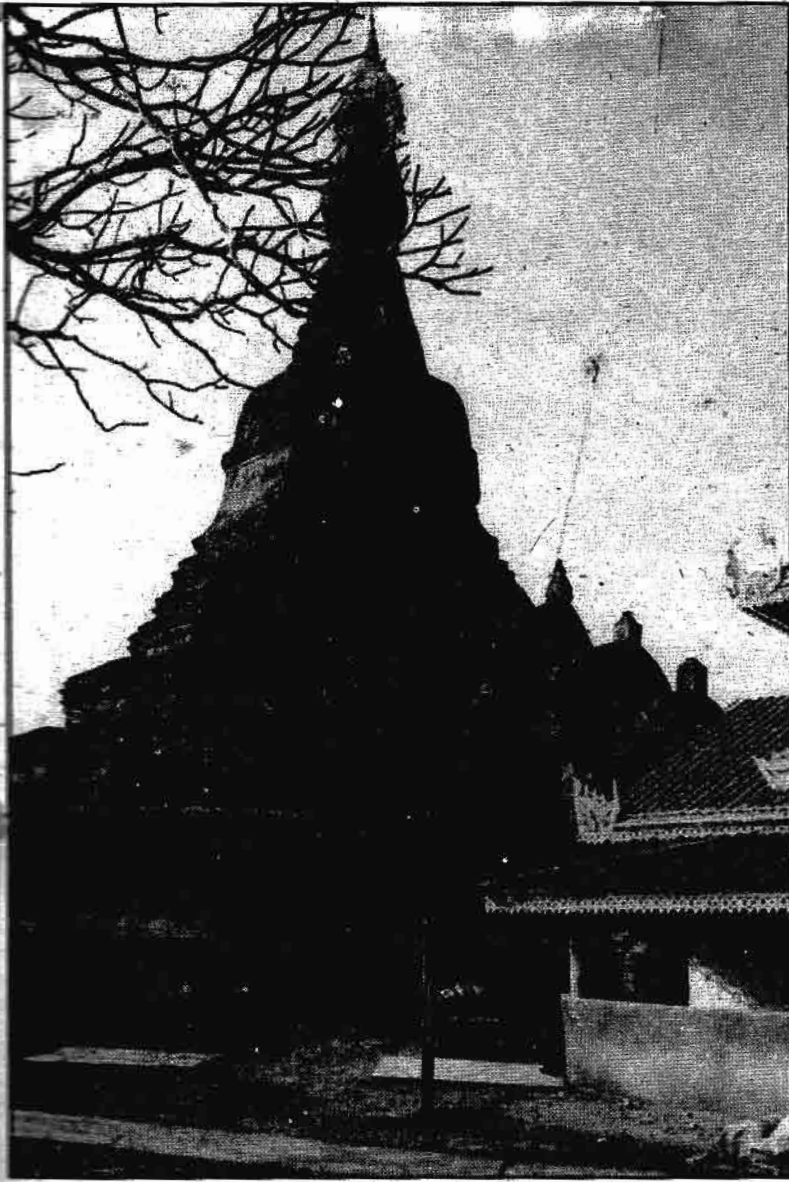
ပြည် ပါဠိလိုပတ်တွင် အသောကမင်း (သိရိဓမ္မာသောကမင်း) အုပ်စိုးသော အချိန် ဖြစ်လေသည်။ အသောကမင်း ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သော ရဟန္တာ အရှင် မဟာမောဂ္ဂလီပုတ္တတိဿ မထေရ် စေလွှတ်သဖြင့် အသျှင် ဗာဟုလမထေရ်နှင့် အသျှင်တိဿ မထေရ်တို့သည် ဘုရား၏ ဓာတ်တော် မွေတော်များကို ယူဆောင်၍ သူရိယ စက္ကမင်းအား စေတီတည်ရန် ပေးအပ် ခဲ့လေသည်။ ထိုဓာတ်တော်မွေတော် များကို မြတ်စွာဘုရား ရခိုင်ပြည်သို့ ကြွရောက်ခဲ့စဉ် သောလာဂီရိမောရ ပဝိတတောင်မှနေ၍ ဗျာဠိတ်ပေးခဲ့ သော နေရာလေးဆယ့်ရှစ်ခုတို့၌ လည်း စေတီတော်ရှစ်ရာကို တည် ထားခဲ့လေသည်။

ညေဝတီခေတ် ကုန်ဆုံးပြီး နောက် ဝေသာလီခေတ်၊ ပဉ္စာခေတ်၊ ပုရိန်ခေတ်၊ နေရဉ္စရာခေတ်၊ လောင်း ကြက်ခေတ် စသည့် လေးမြို့ခေတ်နှင့် မြောက်ဦးခေတ်တို့တွင် အုပ်စိုးခဲ့သော ဘုရင်ဆက် ဆက်တို့သည် မရေ မတွက်နိုင်အောင်များပြားသော စေတီ ပုထိုးများကို တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ကြ သည်။ ယင်းကြောင့် “သခင်ပန်းခိုင် တမြိုင်မြိုင် ရခိုင်ဘုရားပေါင်း”ဟု ဆို

ရိုးစကား ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်။ ထိုခေတ် အဆက်ဆက်က တည်ထားကိုးကွယ် ခဲ့သော စေတီပုထိုးများတွင် နောက် ဆုံးခေတ်ဖြစ်သည့် မြောက်ဦးခေတ်၌ တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသော စေတီ ပုထိုးများအနက် မပြုမီ ဖူးမြော်ကြည် ညိုရန် နိုင်ငံတစ်ဝန်းမှ ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်များ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း လာရောက် သကဲ့သို့ ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များနှင့် နိုင်ငံခြားသုတေသီများ လာရောက်ကြ သည်။ မြောက်ဦးမြို့ရှိ ဘုရားစေတီ ပုထိုးများအနက် မာနိုငါးပါးဘုရား စေတီ ငါးဆူမှာ ထင်ရှားလှသိများကြ သည်။ ယင်းတို့မှာ ဇိနမာရ်အောင် စေတီ၊ လောကမာရ်အောင်စေတီ၊ ရတနာမာရ်အောင်စေတီ၊ သက္ကမာရ် အောင်စေတီနှင့် မင်္ဂလာမာရ်အောင် စေတီတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဇိနမာရ်အောင်စေတီ

(သက္ကရာဇ် ၁၀၂၀ ခု၊ ခရစ်နှစ် ၁၆၅၈ ခု)
ဇိနမာရ်အောင်စေတီတော်မှာ နန်းတော်ကုန်း၏ တောင်ဘက်မိုင် ဝက်ခန့်အကွာ ပန်းထိမ်တောင်ပေါ် တွင် တည်ရှိသည်။ စန္ဒသူဓမ္မရာဇာ မင်းသည် မြောက်ဦး ထီးနန်းကို



ငိမာဟန်အောင်စေတီတော်

သက ရာဇ် ၁၀၂၀ ခု၊ ခရစ်နှစ် ၁၆၅၈ ခုတွင် အုပ်စိုးခဲ့သည်။ ထိုမင်းသည် နန်းတက်စတွင် စေတီငယ် တစ်ဆူကို တည်ထားခဲ့သည်။ ထိုအခါ သူငယ်တို့က “စံသုဘုရင် အရှင် ထောင်းမူ ပန်းတိမ်တောင်ဘုရား သာဓုမခေါ်လောက်” ဟု အော်ဟစ်ကြ

သည်။ ဤအကြောင်းကို ဘုရင်ကြား တော်မူသော် မှူးမတ်ပညာရှိတို့အား မေးမြန်းလေသည်။ မှူးမတ်တို့က အရှင်မင်းကြီးသည် ဘုန်းကြီးသော ဘုရင်ဖြစ်ပြီး ကောင်းမှုကုသိလ်ပြုရာ တွင် မပြောစလောက်သေးငယ်သော စေတီကိုသာ တည်ထားသဖြင့် နတ်

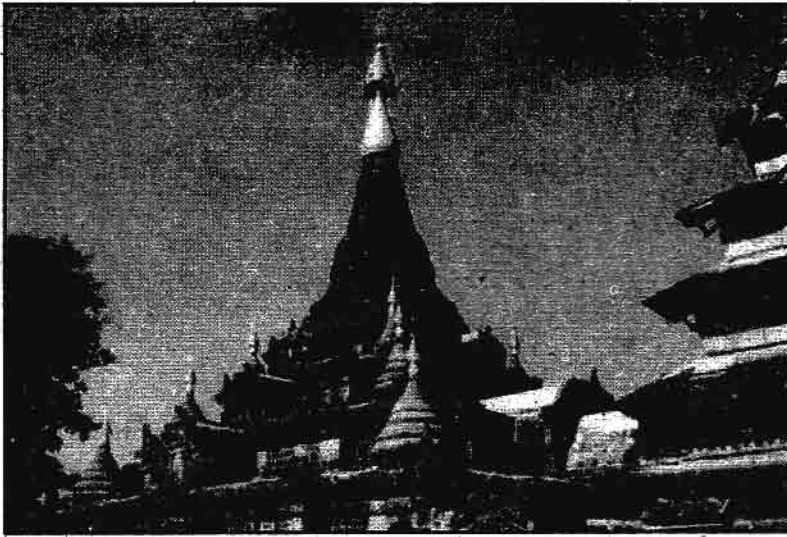
တို့က သူငယ်တို့အား ဘုရင်သတ်ရ စေရန် ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု လျှောက်ထားကြသည်။ ထိုအခါ ဘုရင် သည် အရှက်တော်ရ တည်ပြီးသော စေတီအနီးတွင် ကျောက်စေတီကြီးကို သက ရာဇ် ၁၀၂၀ ခု၊ ခရစ်နှစ် ၁၆၅၈ ခုတွင် တည်စေသည်။ ဘုရားတည် ခြင်းကို အောင်မြင်သော အထိမ်း အမှတ်အဖြစ် စေတီတော်ကို ဇိနမာရ် အောင်စေတီဟု ခေါ်တွင်စေခဲ့သည်။

စေတီအောက်ခြေမှာ ရှစ်မြေ ၁၄ ဖြစ်ပြီး ထောင့်ချိုးများတွင် လူဦး ခေါင်းနှင့် ခြင်္သေ့ကိုယ်နှစ်ခုပါသော မနုဿိဟု ပုံများရှိသည်။ အရှေ့ဖက် တွင် ဂန္ဓကုဋီတိုက်သို့ ဝင်ရန် ဂူပေါက် တစ်ခုရှိသည်။ ရှေးအခါက ဂန္ဓကုဋီ တိုက်တွင် ကြေးဆင်းတုရှိခဲ့သည်။ ဗြိတိသျှစစ်တပ်က ယူသွားသဖြင့် ယခုအခါ အုတ်အင်္ဂတေဖြင့် ပြုလုပ် ထားသော ဆင်းတုတော်တစ်ဆူ ရှိသည်။ ဝင်လမ်းဂူအထက်တွင် မုခ် ငါးဆင့်ဖြင့် တည်ဆောက်ထားသည်။ ပစ ယံ၏ ဒုတိယအဆင့်တွင် ထောင့် များ၌ ပူးပုံများ ထုံလုပ်ထားသည်။ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းထားရှိသည်။

လောကမာရ်အောင်စေတီ

(သက္ကရာဇ် ၁၀၂၀ ခု၊ ခရစ်နှစ် ၁၆၅၈ ခု)

လောကမာရ်အောင်စေတီမှာ နန်းတော်ကုန်း၏ အနောက်တောင် ဘက်တစ်ဖိုင်ခန့်အကွာ ကျောက်ရစ် ခံချောင်းအနီး ခြေပြန့်တွင် တည်ရှိ သည်။ ဤစေတီတော်ကို စန္ဒြသေဗ္ဗ ရာဇာမင်း သက ရာဇ် ၁၀၂၀ ခု၊ ခရစ် နှစ် ၁၆၅၈ ခုတွင် တည်လားခဲ့သည်။



လောကမာရ်အောင်စေတီတော်

ထားသည့် ကျောက်ဆင်းတု တစ်ခုရှိသည်။ ဂူ၏မျက်နှာစာတွင် ကျောက်ဆစ်လက်ရာများရှိသည်။ စေတီတော်၏ အတွတ်မှာ ပြေပြစ်လှသည်။

ပစ ယံအဆင့်ရှိ မှစ်တံကံများမှာ လှပသော ကျောက်ဆစ်လက်ရာများရှိသည်။ စေတီအရှေ့ဘက်တွင် သိမ်တော်နှင့် တန်ဆောင်းရှိသည်။ ဗြိတိသျှခေတ်၌ ဝါဇေးရပ်မှ ဦးသာထွန်းဦးက စေတီတော်ကို ပြုပြင်ပြီး သိမ်တော်နှင့် တန်ဆောင်းကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ဂျပန်ခေတ်တွင် သိမ်တော်နှင့် တန်ဆောင်းမှာ ဗုဒ္ဓ၏ ပြုပျက်သွားခဲ့သည်။ ယခုရှိနေသော

လောကသုံးပါးဖြစ်သော သတလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ ဩကာသလောကတို့မှ မြတ်စွာဘုရားရှင် ထွက်မြောက်အောင်မြင်တော်မူခြင်းကို အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် စေတီတော်ကို လောကမာရ်အောင်စေတီတော်ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ အောက်ခြေမှာ လေးမြေ ၁၄ ဖြစ်ပြီး ပစ ယံလေးဆင့် တင်ထားသည်။ အောက်ဆုံးပစ ယံတွင် ထောင့်လေးထောင့်၌ ဦးခေါင်းတစ်ခု ခွတ္တာကိုယ်နှစ်ခုရှိသော ပူး၊ ပ်များရှိသည်။ အရပ်လေးမျက်နှာသို့ မျက်နှာမူထားသော ပူး၊ ပ်ရှစ်၊ ပ်ရှိသည်။ ဒုတိယပစ ယံမှ စတုတံ ပစ ယံအထိ ပစ ယံသုံးဆင့်၏ ထောင့်များတွင် စေတီငယ်တစ်ဆူစီ ရှိသည်။ ထိုပစ ယံအဆင့်အလယ်တည့်တည့်တွင် မှစ်ပိတ်ဂူငယ်တစ်ခုစီ ရှိသည်။ ရှေ့ဖက်တွင် ဝင်လမ်းရှိသည်။ ထိုဂူမှ ဝင်သွားလျှင် ဂန္ဓကုဋီတိုက်သို့ ရောက်သည်။ ဂန္ဓကုဋီတိုက်တွင် ၁၂ ပေခန့်မြင့်သော ကျောက်တစ်လုံးတည်းကို ထုလုပ်



လောကမာရ်အောင်စေတီထိုက်အတွင်းမှ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်

သိမ်တော်နှင့် တန်ဆောင်ကို ဦးမောင်
ပျော့နှင့် ဦးစံထွန်းအောင်တို့ ဦးဆောင်
အလှူရှင်များပါဝင် ဆောက်လုပ်ခဲ့
သည်။ စေတီနှင့် သိမ်တော်ကို တံ
တိုင်းကာရံထားသည်။ စေတီ၏ လုံး
ပတ်မှာ ပေ ၃၀၀ ရှိပြီး အမြင့်ပေ
၁၀၀ ခန့် ရှိသည်။ ဂေါပကအဖွဲ့မှ
စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းလျက်ရှိသည်။

ရတနာမာရ်အောင်စေတီ

(အက္ခရာ ၁၀၂၀ ခု၊ ခရစ်နှစ် ၁၆၅၈ ခု)

ရတနာမာရ်အောင်စေတီသည်
နန်းတော်ကုန်း၏ အရှေ့မြောက်
ထောင့် မိုင်ဝက်ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိ
သည်။ ဤစေတီတော်ကို စင်္ကြာသုဗ္ဗ
ရာဇာဘုရင်သည် သက ရာဇ် ၁၀၂၀
ခု၊ ခရစ်နှစ် ၁၆၅၈ ခုတွင် တည်ထား
ခဲ့သည်။ ရခိုင်လူမျိုးတို့သည် ရတနာ
သုံးပါးကို ယုံကြည်ခြင်းရှိရာ၌ အမျိုး
ဧည့်ဆက် အောင်မြင်မှုရှိခဲ့သည်ကို သိ
ရှိရန် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် စေတီ

တော်ကို ရတနာမာရ်အောင်ဟု ခေါ်
တွင်ခဲ့သည်။ စေတီတော်၏ အောက်
ခြေမှာ ရှစ်မြေ ၁၄၆၆ ပြီး ထုချွန်ပုံဖြစ်
သည်။ ပစ ယံကိုးဆင့်ရှိသည်။ ခေါင်း
လောင်းရင်ဖွဲ့၊ သပိတ်မောက်၊ ပေါင်း
ရစ်၊ ကြာမောက်၊ ရွှေလုံး (ပတီးစေ့)၊
ကြာလှန်း၊ ငှက်ပျော့ဖူး၊ သံထီး၊ ငှက်
မြတ်နာ၊ စိန်ဖူး စသည်ဖြင့် အဆင့်
ဆင့် တည်ဆောက်ထားသည်။ စေတီ
လုံးပတ် ၃၈၄ ပေရှိပြီး အမြင့်ပေ ၁၈၀
ခန့်ရှိသည်။ တံတိုင်းနှစ်ထပ် ကာရံ
ထားသည်။ စေတီအနီး အရပ်ရှစ်မျက်
နှာတွင် ဂြိုဟ်ပုံများရှိသည်။ စေတီ၏
မြောက်ဘက်နားတွင် အလျား ၅၄
ပေ၊ အကျယ် ၁၃ ပေ အမြင့် ၁၀
ပေရှိသော ဘုရင်၏ ဥပုသ်ဆောင်ရှိ
သည်။ ဂူဖြူဟုခေါ်သည်။ ဤဂူဖြူတွင်
သီတင်းသုံးနေထိုင်ခဲ့သော ဂူဖြူဆရာ
တော်သည် ၁၆၉၃ ခုနှစ်တွင် နန်း
တင်ခံရပြီး မာ၊ မိ ယ အမည်ဖြင့် တစ်
နှစ် အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။

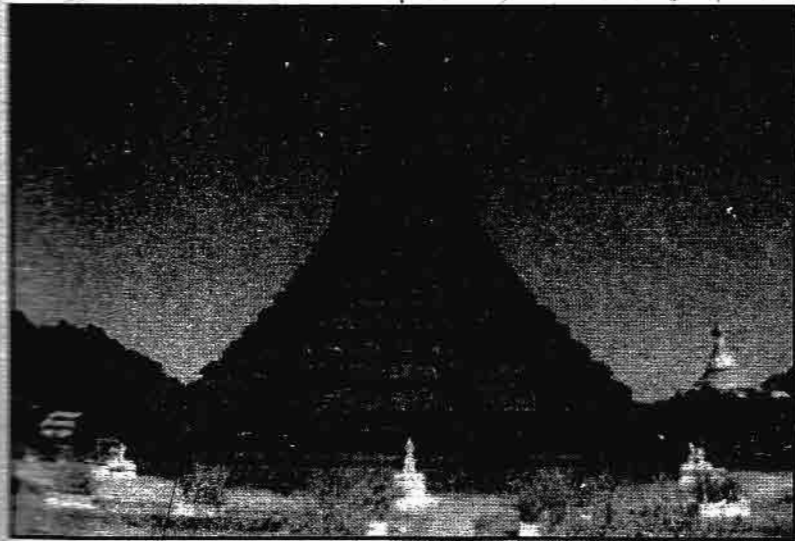
အရှေ့ဘက်တွင် ကျောက်ဂူ

တစ်ခုနှင့် ဂူထဲတွင် ကျောက်ဆင်းတု
တော်များရှိသည်။ ဂူ၏အရှေ့တွင်
သိမ်ဆောက်လုပ်ထားသည်။ စေတီ၏
ရှေ့ဘက်တံတိုင်းအပြင်ဘက်တွင်
လေးခင်းပြဟုခေါ်သော ကွင်းပြင်ရှိ
သည်။ မြောက်ဦးခေတ်က ပြာသိုလ
တွင် ဆင်ခင်းသဘင်၊ မြင်းခင်း
သဘင်၊ လေးခင်းသဘင်များကို ဤ
ကွင်း၌ ကျင်းပခဲ့ကြသည်။ ရှေးအခါက
ကွင်း၏တောင်ဖက်တွင် ပွဲကြည့်ခင်း
အဖြစ် ကျောက်များကို အဆင့်ဆင့်
တန်းထားသောနေရာရှိသည်။ စေတီ
၏ မြောက်ဘက်တွင် ရတနာစံဦး
ကျောင်းတော်ရှိရာသည် ယခုအခါ
ကျောင်းဆောက်ပြီး "ဗြိဟ္မ မု ဒကာ၊
ဒကာမများ ကိုးကွယ်သော သံဃာ
တော်များ နေထိုင်သီတင်းသုံးလျက်
ရှိသည်။ ဂေါပကအဖွဲ့မှ ထိန်းသိမ်း
စောင့်ရှောက်လျက်ရှိသည်။

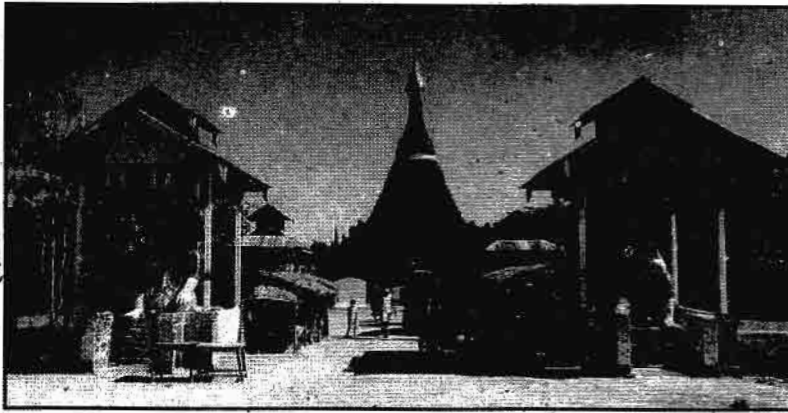
သက္ကမာရ်အောင်စေတီ

(အက္ခရာ ၉၉၁ ခု၊ ခရစ်နှစ် ၁၆၂၉ ခု)

သက္ကမာရ်အောင်စေတီသည်
နန်းတော်ကုန်း၏ အရှေ့ဘက် မိုင်ဝက်
ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိသည်။ ဤ
စေတီတော်ကို စင်္ကြာသုဗ္ဗရာဇာမင်းက
သက ရာဇ် ၉၉၁ ခု၊ ခရစ်နှစ် ၁၆၂၉
ခုတွင် တည်ထားခဲ့သည်။ သက္က
သာကီဝင်မင်းမျိုးနွယ်မှ မင်းစဉ်မင်း
ဆက် နန်းစိုးမပျက်အုပ်ချုပ်စိုးစံခဲ့သည်
ကို အောင်မြင်သော အထိမ်းအမှတ်
အဖြစ် သက္ကမာရ်အောင်စေတီဟု
ခေါ်တွင်စေခဲ့သည်။ စေတီတော်ကို
ကျောက်တံတိုင်း နှစ်ထပ်ကာရံထား
သည်။ အနောက်ဘက် ဝင်လမ်း ၀



ရတနာမာရ်အောင်စေတီ

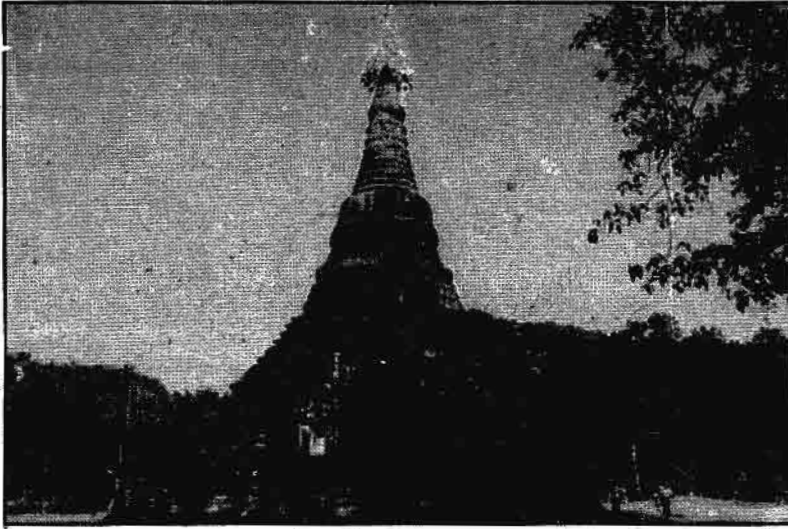


သက္ကမာရ်အောင်စေတီတော်

ယာတွင် တာနောယကွနှင့် ပိဋိယကွ ဘီလူးညီနောင်တို့ သန်လျက်ထမ်း စောင့်နေပုံရှိသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဝင် သွားလျှင် ဝိသကြာနှင့် ပဉ္စ သီခနတ် သားတို့ ဘုရားကိုမျှော်နေပုံကို တွေ့ ရပေမည်။ စေတီတော်မှာ ကျောက် စေတီဖြစ်ပြီး ပဒုမ္မာကြာပန်းပုံ တည် ထားသည်။ အောက်ခံကြာပွင့်များ ပွင့်အာနေပုံ၊ ဖိနပ်ပေါ်၌ စေတီတော် ပေါက်ထားဟန်ဖြစ်သည်။

နွဲ့တည်းဟူသော လောကီဘုံမှ

ဗ္ဗတည်းဟူသော ကြာပွင့်ပွင့်လာဟန် သုဝဏ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ပစ ယံ နှစ်ဆင့်တွင် မှန်ငယ်လေးခုစီရှိသည်။ မှန်များထဲတွင် တံကဲနှင့် မှန်ထွက်များ ရှိသည်။ ပစ ယံအဆင့်များတွင် စိန် ဘောင်များ တပ်ဆင်ထားသည်။ စေတီကြီးကို စေတီငယ် ၁၂ ဆူက ရံထားသည်။ ထောင့်လေးထောင့်တွင် သမုန်သိမ်ကြီးတစ်ခုစီရှိသည်။ သမုန် သိမ်တိုင်များမှာ ခြောက်ပေပတ်လည် ခန့်ရှိပြီး မြေပေါ်တွင် သုံးပေခန့် ပေါ်



မင်္ဂလာမာရ်အောင်စေတီတော်

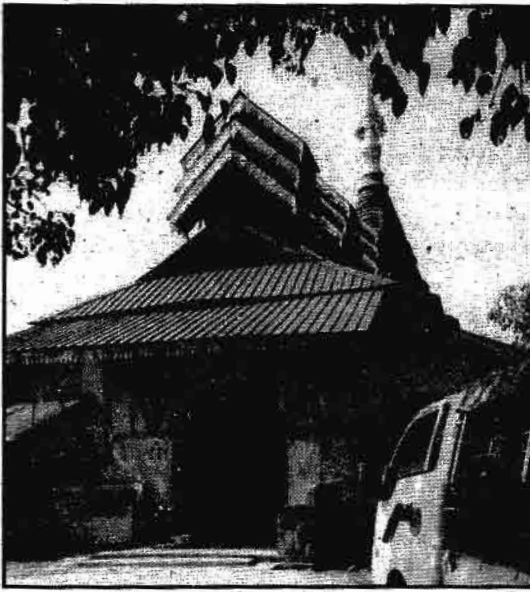
နေသည်။ စေတီ၏ အရှေ့ဘက်နား တွင် သိမ်တစ်ဆောင်ရှိသည်။ သိမ် ထဲမှ ဘုရားများမှာ ပြည်ကြီးစိုး ဘုရား မှ ၁၉၁၅ ခုနှစ်တွင် ပြောင်းယူခဲ့သော ဆင်းတုတော်များ ဖြစ်သည်။ ဘုရား များအနီးတွင် မြောက်ဦးခေတ် စက် လက္ခဏာ ၁၀၈ ကွက်ပါသော ဘုရား ခြေရာတော်ရှိသည်။ စေတီ၏ လုံးပတ် မှာ ၂၄၀ ပေခန့်ရှိပြီး ၁၁၄ ပေခန့် မြင့်သည်။ ဂေါပကအဖွဲ့မှ စောင့် ရှောက်ထိန်းသိမ်းထားသည်။

မင်္ဂလာမာရ်အောင်စေတီ

(သက္ကရာဇ် ၁၀၄၇ ခု၊ ခရစ်နှစ် ၁၆၈၅ ခု)

စန္ဒရသုမေရာဇာမင်း၏ သား တော် ဥက္ကဗလသည် မြောက်ဦးထီးနန်း ကို သက ရာဇ် ၁၀၃၆ ခု၊ ခရစ်နှစ် ၁၆၇၄ ခုတွင် ဆက်ခံခဲ့သည်။ ထိုမင်း နန်းစံ ၁၁ နှစ်ကြာသောအခါ နန်း တော်၏မြောက်ဘက် မင်္ဂလာတံတား အနီးတွင် စေတီတစ်ဆူ တည်ထားခဲ့ သည်။ ရခိုင်လူမျိုးတို့သည် ၃၈ ဖြာ မင်္ဂလာတရားတော်ကို မျိုးရိုးစဉ်ဆက် အောင်မြင်စွာ စောင့်ထိန်းခြင်းအတိမ်း အမှတ်အဖြစ် စေတီတော်ကို မင်္ဂလာ မာရ်အောင်ဟု ခေါ်တွင်စေခဲ့သည်။ ထိုမင်္ဂလာမာရ်အောင်စေတီနှင့် တစ် ချိန်တည်း ခြိတ်မြို့ဟောင်းနေရာတွင် မင်္ဂလာဦးစေတီတော်ကို တည်စေ သည်။

တစ်ခါသော် ဥက္ကဗလမင်းသည် မဟာမုနိဘုရားကို ဖူးပြီး အပြန်တွင် မင်္ဂလာဦးစေတီတော်မှာ တည် မဖြစ် ခဏခဏ ပြိုကျနေကြောင်း၊ မင်းစေ လှလင်တို့ လျှောက်သားခဲ့ကြသည်။



မင်္ဂလာမာရ်အောင်
စေတီပုထိုး

မင်းကြီးသည် ကိုယ်ရံတော်တို့အား
မြောက်ဦးသို့ ပြန်စေပြီး မိမိစီးသော
လှေတော်တစ်စီးတည်းဖြင့် မိဖုရား
နှစ်ဦးနှင့်အတူ ခြံတံမြို့သို့ ဆက်လက်
ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။

ထိုအကြောင်းကို တောင်ဘက်
စား ရဲဘော်သီဟ ကြားသိလေလျှင်
လုပ်ကြံလို ခြံတံမြို့သို့ ခြေလျင်
အမြန်ချီခဲ့လေသည်။ ဥဂ္ဂါဗလမင်း
ခြံတံမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်သောအခါ
လှေတော်မှတက်လျှင်တက်ချင်း ရဲ
ဘော်သီဟ လုံဖြင့်ထိုး နတ်ရွာစံခဲ့ရ
လေသည်။ မင်္ဂလာမာရ်အောင်စေတီ
နှင့် မင်္ဂလာဦးစေတီတို့မှာ မပြီးစီးဘဲ
တစ်ပိုင်းတစ်စ ကျန်ရှိခဲ့လေသည်။ ဥဂ္ဂါ
ဗလမင်းအားဆက်ခံသော ဝရဓမ္မရာ
ဇာမင်းသည် စေတီတော်တို့ကို ပြီးစီး
အောင် တည်ထားခဲ့လေသည်။

စေတီတော်မှာ လုံးပိတ်ထုချွန်ပုံ
ဖြစ်ပြီး ကျောက်အတိအကျ တည်
ဆောက်ထားသည်။ မဟာရံတံတိုင်း
ကာရံထားသည်။ တံတိုင်းလေးဘက်

တွင် ဝင်လမ်းမုခ်ပေါက်များနှင့် လှေ
ကာများရှိသည်။ စေတီ၏ ပစ ယံနှစ်
ဆင့်တွင် မုခ်ငယ် ရှစ်ခုစီရှိ မုခ်များ
ထဲတွင် ကျောက်ဆင်းတုဘုရားများရှိ
သည်။ ဝါဇ္ဇေးရပ်မှ ဘုရားဒကာ
ဦးသာထွန်းဦး ရဟန်းခံ မင်္ဂလာမာရ်
အောင် တောအရပ်သို့ တောထွက်
ကျင့်ကြံခဲ့သည်။ ထိုအခါ အနီးရှိတော
များကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းပြီး ပြိုပျက်
နေသော စေတီတော်ကို ပြုပြင်ခဲ့
သည်။ စေတီတော်ကို ပြုပြင်ရန် ဦး
ဆောင်ခဲ့သူမှာ ပုဇွန်ဇေရွာမှ ဘုရား
ဒကာ ဦးမောင်ရွှေပျော ဖြစ်သည်။
အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဘုရားတကာ
ဦးသာထွန်းဦး ရဟန်းအမည်သျှင် ဓမ္မ
ဝိယုပထကို အင်တေဖြင့် ပြုလုပ်ပြီး
ထိုအရှင် သီတင်းသုံးနေထိုင်ခဲ့သော
ကျောင်းနေရာ၌ ထားရှိသည်။ စေတီ
တော်၏ အောက်ခြေတစ်ဖက်မှာ ၃၅
ပေရှိ လုံးပတ် ၁၄၀ ပေရှိပြီး အမြင့်
၈၀ ပေခန့် ရှိသည်။ စေတီ၏ ပတ်
လည်အရပ်လေးမျက်နှာတွင် ဆီမီး

ခွက်တင်ထွန်းရန် ကျောက်တိုင်ကြီး
များရှိသည်။ စေတီ၏ ရှေ့ဘက်တွင်
သမုခ်သိမ်ကြီးတစ်ခုရှိသည်။ ယခုအခါ
ထိုနေရာတွင် သိမ်ဆောက်လုပ်ထား
ကာ သိမ်ထဲရှိ ဘုရားပုံပွားတော်များ
မှာ စေတီတော်မှ မိုင်ဝက်ခန့်ဝေးသော
ကုန်းတော်မှ ပြောင်းရွှေ့တည်ထား
ခြင်း ဖြစ်သည်။

မင်္ဂလာမာရ်အောင် ဘုန်းတော်
ကြီးကျောင်းအနီးတွင် သက ရာဇ
၁၀၀၀ ပြည့်နှစ် သီရိသုဓမ္မရာဇာ
ဘုရင်ကြီးနှင့် မိဖုရားကြီး နတ်သျှင်ပေ
တို့ ကောင်းမှုတော်တပင်တိုင် နန်းဦး
ဘုရားရှိသည်။ ဘုရားမှာ ကျောက်
ဆင်းတုဖြစ်ပြီး ၇ ပေ ကျော်မြင့်သည်။
ဘုရား၏ပလ္လင်မှာ ကျောက်ဆစ်လက်
ရာများဖြင့် လှပတင့်တယ်သည်။
ဘုရားသိမ်တော်ကြီး၏ အရပ်လေး
မျက်နှာတွင် ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းမှ
ယောက်ျားတစ်ဦးနှင့် မိန်းမတစ်ဦးစီ
ယှဉ်တွဲရပ်နေသော ပုံများကိုတွေ့မြင်
နိုင်သည်။ ဂေါပကအဖွဲ့မှ ထိန်းသိမ်း
စောင့်ရှောက်လျက်ရှိသည်။ မြောက်
ဦးမြို့ရောက်လျှင် မာရ်ဗေးဆူဘုရား
ရောက်အောင်သွားဟု အဆိုရှိသည်။

ကျမ်းကိုး

- ၁။ မြောက်ဦးမြို့ဘုရားသမိုင်း၊
ဆရာကြီးဦးဦးသာထွန်း
- ၂။ ရခိုင်ရာဇဝင်သစ်ကျမ်း၊ ရမ်းဗြဲမြို့
တောင်ကျောင်းဆရာတော်
- ၃။ ထင်ရှားသော သမိုင်းဝင်ဘုရား
များ၊ ဆရာကြီးဦးကျော်ကျော်သူ

လေးလင်္ကာကျော်

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကန့်ဘလူခရိုင်၊ ကျွန်းလှမြို့နယ်၊ ကြာတကန်ကျေးရွာအနီး ရှေးဟောင်းစေတီတော် ပြုပြင်တည်ဆောက်ရေးအတွက် ကုသိုလ်ပြု လှူဒါန်းရန် ဖိတ်ခေါ်လွှာ

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကန့်ဘလူခရိုင်၊ ကျွန်းလှမြို့နယ်၊ ကြာတကန်ကျေးရွာအနီး၌ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ ခန့်ကဟု ခန့်မှန်းရသော ရှေးဟောင်းစေတီပျက်တစ်ဆူ ရှိပါသည်။

ထိုစေတီပျက်အား ရန်ကုန်မြို့၊ ရွှေပေါက်ကံမြို့သစ်၊ ၂၂-ရပ်ကွက်၊ အောင်သုခလမ်း၊ အမှတ်(၆၇)ရှိ ဓမ္မဝါစီကျောင်းတိုက်မှ သီလရှင် 'ဒေါ်နန္ဒဝတီ' သည် ပြုပြင်လိုသောဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရာ ကျေးရွာရှိ ဆရာတော် 'ဦးသီဟ' နှင့် ရပ်ရွာလူကြီးများကို တိုင်ပင်လျက် ၁၃၇၆-ခုနှစ်၊ နတ်တော် လဆုတ် ၁၃ ရက်နေ့တွင် မြို့နယ်သံဃာ့နာယက ဆရာတော် အပါအဝင် ပင့်သံဃာ ၉ ပါးတို့နှင့် မြေသန့်မင်္ဂလာ ပြုလုပ်ပြီး စေတီပျက် ပရိဂုဏ်ကိုလှူကာ စေတီရင်ပြင်ဘောင် အုတ်ရိုးစီလုပ်ငန်းကို ၅၅ ပေ ပတ်လည် ကာရံပြုပြင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် လိုအပ်သည့် အဝီစိတွင်း တူးဖော်ခြင်း၊ ရေလှောင်ကန် ဆောက်လုပ်ခြင်းတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ဤတွင် ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်းတို့အနေဖြင့် သာသနိကအဆောက်အအုံများ တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးလျက် ဗုဒ္ဓသာသနာ အခွန်ရှည်ရန် ပါဝင်လှူဒါန်းလိုကြပါက အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီးထံ လှူဒါန်းနိုင်ကြပါကြောင်း စေတနာလောင်း၍ နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

ဆက်သွယ်လှူဒါန်းရန် လိပ်စာများ

- (၁) ဆရာတော် ဦးသီဟ (၀၉-၄၀၃၇၃၀၂၅၀)
- (၂) ဆရာလေး ဒေါ်နန္ဒဝတီ(ဓမ္မဝါစီ သီလရှင်ကျောင်း) (၀၉-၄၂၁၁၆၆၉၈၈)
- (၃) ဒေါ်ကြင်တင်(၂၄၊ နတ်စင်လမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေ) (၀၉-၅၄၄၆၀၉)
- (၄) ဒေါ်တင်တင်အေး(၇/မြေညီ၊ ငွေလရောင်လမ်း၊ ဂွတ္တလစ်) (၀၁-၄၀၀၉၂၃)
- (၅) ဒေါ်နန္ဒနွဲ့ဝင်း(၁၇၊ ကျောက်တောလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း) (၀၉-၃၁၄၈၇၀၉)
- (၆) ဦးအောင်ရွှေ(၅၄၊ လမ်း ၁၂၀၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်)

ထူးခြားဂုဏ်ဖော် ဘုန်းတော်ပြည်သင်္ဘောစေတီတော်



သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကျော် တကောသရာတော်

ပန်းတနော်(နောင်လတ်)

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ည ၈ နာရီ၊ ၂၀ မိနစ်။

“ဝုန်း”

ကျယ်လောင်သော အသံကြီး ခြေပြင်ပါ တုန်လှုပ်ခါယမ်းသွားသည် ဟု ထင်ခဲ့ကြရသည်။ ထင်ခဲ့ကြသူ များမှာ ရော့တီတိုင်းဒေသကြီး၊ မအူ ဝင်ခရိုင်၊ ပန်းတနော်မြို့နယ်၊ ဧရပ်လှ ကြီးကျေးရွာတွင် နေထိုင်ကြသူများ ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ထင်ခဲ့ကြသူများ တွင် စာရေးသူတို့ဇနီးမောင်နှံလည်း ဖြစ်ပါသည်။

“ဘာသံကြီးလဲ”

“သစ်ပင်လဲသံ ထင်တယ်”

စာရေးသူ၏အဖြေကို ဇနီးသည် ဒေါ်ထင်တင်ကြည်က စောဒကတက် သည်။

“ညဘက် ဘယ်သူက သစ်ပင် ထုံလဲ”

မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြားကို ကြည့် ရှုနားထောင်နေရာမှ စာရေးသူတို့က အမေးအဖြေပြုလုပ်ခဲ့သည်။ စာရေးသူ

က “ညဘက်ဘယ်သူ သစ်ပင်လုံ မလဲ” ဆိုသော ဇနီးသည်၏ အမေး ကို အဖြေမပေးခင် အိမ်ရှေ့လမ်းမပေါ် ရောက်နေသော ဦးလှစိန်နှင့် မခင်မာ မာတို့ကို မြင်သည်။ သူတို့စကားသံ ကို ကြားရသည်။

“သစ်ပင်လဲတာဖြစ်မယ်”

ဦးလှစိန်၏ အသံ။

မခင်မာမာ၏ ခန့်မှန်းထင်မြင် ချက်စကား။ ထိုစကားသံများနှင့်အတူ ခေါင်းရင်းအိမ်မှာ ကိုဇော်မင်း၏ အသံ ထွက်ပေါ်ခဲ့သည်။

“စခန်းရှေ့က ညောင်ပင်ကြီး လား မသိဘူး”

အိမ်ပေါ်မှဆင်းလာသော စာ ရေးသူက အိမ်ရှေ့အရောက်၌ ခပ် သုတ်သုတ်လျှောက်လာကြသော ရွာ အနောက်ပိုင်းသားများဖြစ်ကြသည့် ဦးကျော်ဝင်း၊ ဦးစိန်လှ၊ ဦးတင်ဝင်း၊ ဦးမန်းကြည်ဝင်း၊ ဦးမြင့်ထွန်းနိုင်တို့ နှင့် ဦးမောင်မောင်တို့ကို တွေ့လိုက်ရ သည်။ သူတို့ဦးတည်သွားနေသည်မှာ ရွာလယ်ပိုင်းသို့။

သူတို့ရှေ့ကို ကျော်လွန်ပြီး သွား နေသူများကိုလည်း စာရေးသူမြင် သည်။ နောက်ကျောများကိုသာ မြင် ရခြင်းဖြစ်၍ မည်သူမည်ဝါများဟုမသိ။

“သွားကြည့်ပါလား”

သွားကြည့်ပါလားဆိုသော စကား နှစ်ခွန်းက တစ်ပြိုင်တည်း တစ်ထပ် တည်း။ တစ်ခွန်းက ကိုဇော်မင်း၏ဇနီး မယဉ်ရွှေ၏စကားသံ၊ တစ်ခွန်းက စာရေးသူ၏ဇနီး ဒေါ်တင်တင်ကြည်၏ စကားသံ။

စာရေးသူ ရွာလယ်ပိုင်းရောက် သောအခါ လူစုလူဝေးကို မြင်ရသည်။ သူတို့စကားသံများကို ကြားရသည်။

“ဟာ... ညောင်ပင်ကြီးထက် ခြမ်းကွဲ လဲကျတာပါလား”

“ထက်ခြမ်းကွဲပြီး ကုက္ကိုပင်နှစ် ပင် ဖြစ်သွားတာပဲ”

“မင်းတို့မသိတာ ဦးကြီးပြောပြ မယ်။ ဒီနေရာမှာ တိုမိဘတွေ လက် ထက်က ကုက္ကိုပင်နှစ်ပင် ယှဉ်ပြီး ပေါက်ခဲ့တာ။ နောက်တော့ တွဲသံကပ် ပေါက်လာတဲ့ ညောင်ပင်က ကုက္ကိုပင်



ညောင်ပင်ကြီးလဲကျပြီးနောက် ဘုန်းတော်ပြည့် သင်္ဘောစေတီတော်

တွေကို ငုံလိုက်တာနဲ့ ညောင်ပင်ကြီး လို့ ထင်ကြရတာ”

သီစုံတီးစိုင်းသံ ကြားရသကဲ့သို့ အသံစုံကြားခဲ့ရသည်။ ရေပ်လှကြီး ကျေးရွာသည် ရှေးယခင်က လက် ထောက်မြို့ပိုင် စိုက်ရာဒေသ၊ တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန်၊ ထားရှိရာဒေသ၊ ဌာနာအုပ် အုပ်ချုပ်သော ရွာနာ၊ ယခု အခါ ရေပ်လှကြီးကျေးရွာတွင် အခြေ ခံပညာအထက်တန်းကျောင်း(ခွဲ)၊ ကျေးလက်ကျန်းမာရေးဌာန(ခွဲ)နှင့် မြန်မာနိုင်ငံ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့စခန်းဆို သော ရဲစခန်း ရှိနေပေပြီ။

ရဲစခန်းနှင့် ရွာလမ်းမှာ ကပ် လျက်ရှိသကဲ့သို့ ရွာလမ်းနှင့် ဘုန်း တော်ပြည့် သင်္ဘောစေတီတော်မှာ လည်း ကပ်လျက်ရှိနေပါသည်။ ရဲ စခန်းနှင့် ဘုန်းတော်ပြည့်စေတီတော် ၏ အကွာအဝေးမှာ ၁၄ ပေခန့်သာ ရှိသည်။

“စေတီတော်ကြီးက သိပ်ပြီး တန်ခိုးကြီးတယ်ဗျ”

လဲကျနေသော ညောင်ပင်ကြီး

ကို ကြည့်ပြီး စာရေးသူနှင့် အိမ်နီးချင်း ဖြစ်သော ဆရာဦးကြည်ဝင်းက ပြော လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ဟုတ်တယ် ဆရာရဲ့။ ညောင် ပင်ကြီးလဲကျတာ စေတီတော်ကြီးကို လုံးဝ မထိဘူး။ အရဲစေတီတော်တွေ ကိုတောင် မထိဘူး။ ဘယ်သူ့ကိုမျှ မထိဘူး”

ဟု ပြောလိုက်သော ကိုဇော်မင်း ၏ စကားမှာ လုံးဝ မမှား။ အားလုံးမှန် သည်။

ရဲစခန်းနှင့် ဘုန်းတော်ပြည့် သင်္ဘောစေတီတော်ကြားရှိ ရွာလယ် လမ်းသည် လူသွားများသော နေရာ။ ဆက်သွယ် ရေးလမ်းကြောင်းကောင်း မွန်လာသော ယခုကာလ မရောက်မီ ကတည်းက စည်ကားစွာ သွားလာ သော နေရာ။ ခေါင်းရွက်ပျပ်ထိုး ဈေး သည်များအသွားအပြန်ရှိသော နေရာ။ စက်ဘီးများစွာ၊ ဆိုင်ကယ်များစွာ၊ ဒိန်းခေါင်းများစွာ၊ ကားများစွာ ဖြတ် သန်းသွားလာရာနေရာ။ အထူးသဖြင့် ရေပ်လှကြီးကျေးရွာရှိ ကျောင်းသူ၊

ကျောင်းသားများသာမက စံကျပ်နိုး ချောင်း၊ စာဖြူဝဲ၊ ငါးကြင်းချောင်း၊ ကျခတ်ကုန်း၊ ကျွဲရင်း စသော အနီး ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသများမှ ကျောင်း သားကျောင်းသူများ ကျောင်းတက်၊ ကျောင်းဆင်းတိုင်း ဖြတ်သန်းသွား လာကြရသည့် နေရာ။

တက သိုလ်ဝင်စာမေးပွဲ ဖြေဆို အောင်ပွဲဝင်နိုင်ရေးအတွက် ရေပ်လှ ကြီး အထက(ခွဲ) ကျောင်းအုပ်ဆရာ ကြီး ဦးတင်မင်းထိုက်နှင့် ဆရာ၊ ဆရာမများက ထိုစာမေးပွဲကို ဖြေဆို ကြမည့် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ များအား စခန်းသွင်း လေ့ကျင့်ပေးနေ သည့် အချိန်၊ ညတိုင်း ၁၀ နာရီ ထိုးပြီးသည်နှင့် ဆိုင်ကယ်သံများကို စာရေးသူတို့ ကြားနေကျ။

ထို ၁၀ နာရီထိုးပြီးမှ ညောင် ပင်ကြီးကလဲကျခဲ့လျှင် အသက်များ ပင် သေနိုင်သော်လည်း ညောင်ပင် ကြီးက ထိုအချိန်မတိုင်မီ ည ၈ နာရီ ၂၀ မိနစ်၌ လဲကျခဲ့သောကြောင့် လူ ကြီး၊ လူလတ်၊ လူရွယ်၊ လူငယ်၊ ကလေး တစ်ဦးတစ်ယောက်မျှ ထိ ခိုက်ခဲ့ခြင်း မရှိ။ လူမပြောနှင့် ညတိုင်း ဟိုသွား သည်သွား လုပ်တတ်သော ခွေးလေ ခွေးလွင့်များအနက် တစ် ကောင်တလေမျှ ထိခိုက်ခဲ့ခြင်းမရှိ သောကြောင့် ကိုဇော်မင်း၏ စကား ဖြစ်သော “ဘယ်သူ့ကိုမျှ မထိဘူး” ဆိုသော စကားကို စာရေးသူက လုံးဝ မမှား။ အားလုံးမှန်သည်ဟု ပြောခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့သာ “ဘုန်းတော်ပြည့် သင်္ဘောစေတီတော်ကြီး”၏ ဂုဏ် တော် ထူးခြားထင်ပေါ်သည်ကို သိ

သည်မဟုတ်။ စာရေးသူလည်းသိသည်။ သိသည်မှာ ယခုမှသိသည်ဟုတ်။ ဘုန်းတော်ပြည့် သင်္ဘောစေတီ စတင် တည်လှူပူဇော်စဉ် ထာဝရသံဃာ သိသည်။ သိသောကြောင့် ထူးခြားထင်ပေါ် ဘုန်းတော်ပြည့် သင်္ဘောစေတီတော်အကြောင်းကို မဂ္ဂဇင်း၌ ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပြီးပြီ။

ဘုန်းတော်ပြည့် သင်္ဘောစေတီတော်၏ ဂုဏ်တော်မှာ ထူးခြားထင်ပေါ်သကဲ့သို့ ဘုန်းတော်ပြည့်သင်္ဘောစေတီတော်ကြီးကို တည်လှူပူဇော်ခဲ့သော သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် တကောဆရာတော်၏ ထင်ရှားသော ဂုဏ်တော်အချို့ကိုလည်း စာရေးသူ သိပြီးသား။

သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကျော် ဆေးဝတ်ဘာဆရာတော် အပါအဝင် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များစွာ စာရေးသူတို့ ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော်၌ ပေါ်ထွန်းခဲ့ဖူးသကဲ့သို့ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များ ပေါ်ထွန်းနေဆဲ ဖြစ်သည်။ နောင်တွင်လည်း သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များ ဆက်လက်ပေါ်ထွန်းနေမည်ဟု စာရေးသူ အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်သည်။ ယုံကြည်ခြင်းမှာ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ဝိနည်းများနှင့်အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင်တော့မူကြသော သီလ၊ သမာဓိ၊ သိက္ခာ တော်မြတ်များကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တော်မူကြသော သံဃာဂုဏ်တော်များကို ပိုင်ဆိုင်တော်မူကြသော သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်များ၊ ရဟန်းတော်မြတ်များကို ပူးတွဲရသောကြောင့်တည်း။



ထိုရဟန်းတော်မြတ်များတွင် ပါဝင်သည့် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တစ်ပါးဖြစ်သည့် တကောဆရာတော် ဦးဝိလာသ၏ ထေပတိအကျဉ်းကို ဗုဒ္ဓန္တယ်ဝင် သူတော်စင်များ ဝိသေစွာ ကြည့်ညှိပူဇော်နိုင်ရန် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး အိမ်မဲမြို့ သီရိမင်္ဂလာကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ဦးစီးပဏန နာယက၊ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကျော် တကောဆရာတော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ဘွဲ့တော် - ဦးဝိလာသ၊ ခမည်းတော် ဦးကျင်လှိုင်၊ မယ်တော်-ဒေါ်ယဉ်ကြည်၊ ငယ်နာမည်-မောင်လှသိန်း၊ ဇာတိ - ပန်းတနော်မြို့နယ်၊ အင်းမစံပြကျေးရွာ၊ ရှင်သာမဏေဖြစ်ခြင်း - ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်မှာ ညောင်ဝိုင်းတောရ ဆရာတော်ဖြစ်သည်။

ရဟန်းဖြစ်တော်မူခြင်း-ပန်းတ

နော်မြို့နယ်၊ အင်းမစံပြကျေးရွာရှိ ကံကော်ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၏ ဦးစီးပဏနနာယက ဆရာတော်ဦးသုမနကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု ရဟန်းဖြစ်တော်မူပါသည်။

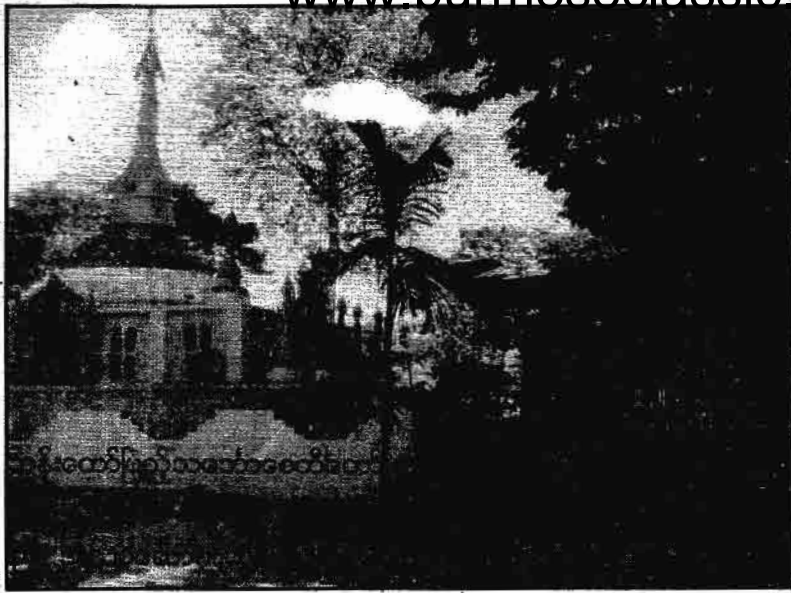
ကျင့်သီလ - သမထ(၂)ပုံ၊ ဝိပ နာ(၁)ပုံ

သာသနာပြုစွမ်းရည် - (က) ပရိတ်တော်ကြီး ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်း ၂၅ နှစ်၊ (ခ) အသားသတ်လွတ် ဘုဉ်းပေးခြင်း ၂၅ နှစ်။

သာသနာပြုခြင်း - (က) ကိုးတောင်ပြည့်စေတီတော်မှ ၇၅ တောင် ၁၀၀တော်မြင့်သည့် စေတီလော်များ တည်လှူ၊ ပူဇော်တော်မူခြင်း ၂၁၅ ဆူ။

(ခ) တည်လှူပူဇော်တော်မူပြီးသော ကျောက်သင်္ဘောစေတီတော် ခုနစ်ဆူမှာ -

- (၁) အိမ်မဲစစ်တပ် ခုလှရ (၆၃) တစ်ဆူ၊ (၂) ရေပိဆိပ် တစ်ဆူ၊ (၃) အသုတ်မြို့ နှစ်ဆူ၊ (၄) ရေနံကုန်း တစ်ဆူ၊ (၅) ရေပိလှကြီး တစ်ဆူ၊ (၆) ဆားမလောက် တစ်ဆူ ဖြစ်သည်။



ပညာရေး ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း - အမကများမှ အထကများအထိ ၁၅ ကျောင်း ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းပြီး ပြီ။

ကျန်းမာရေး ဆောင်ရွက်ပေးခြင်း - ကျေးလက်ကျန်းမာရေးဌာန တစ်ခု။

လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး ကောင်းမွန်ရန်လှူဒါန်းခြင်း -

(က) ကျောက်ချောလမ်း သုံးလမ်းမှာ (ခ) ပေ ၅၀၀၀ အရှည် နှစ်လမ်း (၂) ပေ ၁၀၀၀ အရှည် တစ်လမ်းဖြစ်ပြီး။

(ခ) ကွန်ကရစ်လမ်း တစ်လမ်းမှာ ပေ ၃၃၀ ရှည်ပါသည်။

အထွေထွေအနေဖြင့် တကောဆရာတော်သည် တန်ဆောင်း ၁၀၀ နှင့် ရေတွင်း ၁၀၀ ကို လှူဒါန်းခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်အပြင် ရှင်သာမဏေပြုပေးခြင်း၊ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်အောင် မြင့်တင်ပေးခြင်းများကို ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်သာမက အိုမင်းပြိုဆင်း

ပျက်စီးနေသော ရှေးဟောင်းစေတီတော်များကို ပိုမိုကြည်ညိုသဒ္ဓါတရားပွားများကာ ပူဇော်နိုင်ရန် ထပ်မံတည်လှူပေးတော်မူခြင်းများ၊ သာသနာမထွန်းကားသည့် စေတီဘုရားများမရှိသေးသည့် ဒေသများတွင် စေတီတော်အသစ်တည်လှူပေးခြင်း၊ ဝိပနာတရားဒေသနာတော်များ ဟောကြား ဆုံးမတော်မူခြင်း အစရှိသည့် သာသနာပြုမှုကောင်းမှု ကုသိုလ်များ ရယူနေသော သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကျော် ဖြစ်တော်မူပါသည်။

သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် တကောဆရာတော်၏ ထင်ပေါ်သော ထင်ရှားသည့် ဂုဏ်များစွာရှိသည့် အနက် စာရေးသူ သိသောဂုဏ်တော်အချို့မှ ဂုဏ်တော်တစ်ခုကို စာဖတ်သူများ ကြည်ညိုနိုင်ရန် ဖော်ပြပါမည်။ တကောဆရာတော် ဦးဝိလာသသည် ရှင်သာမဏေဘဝသို့မရောက်

မီ မောင်လှသိန်းဟူသော လူငယ်တစ်က ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မအူပင်ခရိုင်၊ ပန်းတနော်မြို့နယ်၊ ချောင်းကလေး စံပြကျေးရွာအုပ်စု၊ ကျုံပတောကျေးရွာရှိ ဦးအောင်မောင်းတို့ နေအိမ်၌နေထိုင်ကာ အိမ်ရှင်ဦးအောင်မောင်း၏ နွားများကို ကျောင်းခဲ့ရာသည်။

တစ်နေ့သ၌ မောင်လှသိန်းသည် နွားကျောင်းရာမှ အိမ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ အိမ်ရှင်ဦးအောင်မောင်း၏သား မောင်စန်းအောင်ကို ပြောခဲ့ဖူးသည်။

“မောင်စန်းအောင် ငါပြောမှာကို သေသေချာချာ နားထောင်”

“ဘာပြောမလဲ ပြော”

“အခု မင်းတို့ကျုံပတောရွာက ရေလုပ်သားရွာ၊ ငါးရှာတဲ့အသံ၊ ငါးဖမ်းတဲ့အသံ၊ ငါးခုတ်တဲ့အသံ၊ အဲဒီအသံတွေ ဆူညံနေတာ နေ့ရောညရော၊ ငါ့ညီ နဲ့တွေ့ကလည်း အရမ်းနံ့နေတယ်”

“တို့ရွာက ချောင်းငါးက အင်းချောင်းငါး၊ အင်းချောင်းငါးဆိုတော့ ငါးတွေရှိတယ်။ ငါးရှိတော့ လူတွေက ငါးဖမ်းတာ၊ ငါးတွေရှိလို့ ငါးခုတ်လို့ ငါ့ညီ နဲ့တွေ့ နံ့တာ ဘာဖြစ်လဲ”

“အခုတော့ ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ မင်းမှတ်ထား။ တစ်နေ့ကျရင် မင်းတို့ချောင်းငါးက အင်းချောင်းငါးမဟုတ်တော့ဘူး။ မင်းတို့အိမ်ရှေ့အပါအဝင် အင်းတဲလုပ်တဲ့နေရာကလည်း မြေသန့်နေပြီ။ ငါ့ညီ နဲ့တွေ့မနံ့တော့ဘူး။ ငါးတွေလည်း မခုတ်တော့ဘူး။ အဲဒီမြေသန့်နေရာမှာ မဏ္ဍပ်ကြီးသုံးထားတာ အကျယ်ကြီးပဲ။ မဏ္ဍပ်ထဲမှာ

အများစုမှာနေတဲ့ လူတွေကလည်း အများကြီး တရားဟော ပလ္လင်ကြီးကလည်း အကြီးကြီး၊ အဲဒီပလ္လင်ပေါ်မှာ ဆရာထော်တစ်ပါး တရားဟောနေတယ်။ အဲဒီဆရာတော်ကို ဘယ်သူလို့ မင်းထင်လဲ”

“ဘယ်သိမလဲကွ”

“မှတ်ထား အဲဒါ ငါကွ”

“ထိုစဉ်က တရားဟောဆရာထော်ဆိုတာ ငါကွဟု ပြောခဲ့သော မောင်လှသိန်း၏စကားကို မောင်စန်းအောင်က မယုံခဲ့။ မယုံခဲ့သည့်အပြင်-

“မောင်လှသိန်းရာ မင်းကထော်တော်စိတ်ကူးယဉ်တာပဲ” ဟု ပြောကာ ရယ်မောခဲ့ဖူးပါသည်။

နှစ်ကာလများစွာ ကြာပြီးသော အခါ ဦးအောင်မောင်း၏သား မောင်စန်းအောင်က ကိုစန်းအောင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ချောင်းကလေးစံပြကျေးရွာ အုပ်စု၏ ရတနာ ဥက ဌဖြစ်လာခဲ့သည်။ ရတနာဥက ဌ ဖြစ်လာသောကြောင့် ကိုစန်းအောင်ကို ဦးစန်းအောင်ဟု ခေါ်ခဲ့ကြသည်။

မောင်စန်းအောင်က ကိုစန်းအောင် ဦးစန်းအောင် ဖြစ်လာချိန်တွင် မောင်လှသိန်းက ကိုလှသိန်းဖြစ်နေသလား။ ဦးလှသိန်းဖြစ်နေသလားဟု မောင်စန်းအောင်ဆိုသော ဦးစန်းအောင် သတိမထားမိ။ မိမိအလုပ်ဖြင့်သာ မိမိအလုပ်ပုံ ဖူးပါသည်။

သို့သော် အများအလုပ်၊ အုပ်စုအလုပ်လုပ်နေသော သားဖြစ်သူ ဦးစန်းအောင်ကို အသက်အရွယ်ပိုမိုကြီးလာသည့် ဦးအောင်မောင်က တစ်နေ့သည့်



သတိပေးစကားပြောခဲ့သည်။

“သား အဖေတို့ ကျုပ်တောရွာက တခြားရွာတွေနဲ့ မတူဘူး။ စာသင်ကျောင်းမရှိသလို ဘုန်းကြီးကျောင်းလည်း မရှိဘူး။ -ကျေးလက်ကျန်းမာရေးဌာန (ခွဲ) တောင်မရှိဘူး။ ရွာသူရွာသားတွေ ဘာသာတရား ပိုသေကိုင်းပိုင်းကြမ့် လိမ္မာယဉ်ကျေးမယ်။ ဒါမှ တို့ရွာတိုးတက်မယ်။ တို့ချောင်းကလေး အုပ်စုထဲမှာ တခြားရွာတွေက အထိုက်အလျောက် တိုးတက်ပြီး တို့ရွာနောက်ကျန်နေတာ မဖြစ်သင့်ဘူး။ ရွာမှာ စေတီတစ်ဆူ တည်လှူပူဇော်နိုင်အောင် မင်း ဦးဆောင်ပါ”

မိဘစကားက အမှန်ဖြစ်သည်။

မိဘစကားမပယ်ရှားသော သားလိမ္မာရတနာဥက ဌ ဦးစန်းအောင်က စေတီတော် တည်လှူနိုင်ရန် ငွေစုသည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော ရွာဖြစ် ထိုစဉ်က တစ်ရွာလုံးစုမှ ငွေငါးသောင်းသာ ရရှိခဲ့သည်။

“ကျွန်တော်တို့အိမ်က ထည့်တဲ့ ငွေနဲ့မှ ငါးသောင်းပဲ ရတယ်အဖေ”

“တစ်ရစ်စီ စုရမှာပေါ့ကွ။ စိုက်ထားတဲ့ စပါးတွေ ပဲတွေလည်း ရှိကြတာပဲ”

ဖခင် ဦးအောင်မောင်း၏ စကားကမှန်ပြန်သော်လည်း ကာလရှည်ကြာမည်ဖြစ် ဦးစန်းအောင်က အလှူရှင် ရှာခဲ့သည်။ သို့သော် အလှူရှင်ကို

မတွေ့၊ သတင်းကောင်း တစ်ပုဒ်သာ ကြားခဲ့ရသည်။

“တကောဆရာတော်က ငွေကြေးရှိရှိ၊ မရှိရှိ စေတီတော်ကို ရက်ပိုင်း၊ လပိုင်းအတွင်း ထီးတော်တင်လှူပူဇော်ပြီးအောင် ဆောင်ရွက်ပေးတယ်” ... တဲ့။

ရဝတဥက္ကဋ္ဌ ဦးစန်းအောင် ဦးဆောင်သော ကျုံးပတော ရွာသားအချို့က အိမ်မဲမြို့တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ကမ်းနားတကောကို ရောက်ခဲ့သည်။

“တကောဆရာတော်က ဒီရွာမှာ သီတင်းသုံးတာပါ လားခင်ဗျာ”

“မဟုတ်ဘူးဗျ။ တကောဆရာတော်က ဟိုဘက်ကုန်း တကောရွာမှာ ရှိတာ”

ကမ်းနားတကောနှင့် သိပ်မဝေးသော ကုန်းတကောသို့ ရောက်သော အခါ တကောဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၏ ဦးစီးပဓာန နာယကဆရာတော် ဖြစ်တော်မူသော တကောဆရာတော် ဦးဝိလေကို ဖူးတွေ့ကြရသည်။

ဦးစန်းအောင်တို့ အဖွဲ့က ဘုရားကန်တွေ့ပြီး တကောဆရာတော်ကို ရိုခိုးကြသည်။ လာရင်းကိစ္စကို မပြောရသေး။ တကောဆရာတော်က ဦးစန်းအောင်ဆိုသော မောင်စန်းအောင်ကို ကြည့်ပြီး -

“မင်းတို့ ကျုံးပတော ချောင်းရိုးက အခု အင်းချောင်းမဟုတ်တော့ဘူးဟုတ်လား၊ မင်းတို့ ရွာသူရွာသားတွေ ငါးရှာတဲ့ ရေလုပ်သား အလုပ်တွေ မလုပ်တော့ဘူး။ ငါးမခုတ်တော့ဘူး။ စိုက်ပျိုးရေးပဲ ကောင်းရောင်းကောင်း

ဝယ် လုပ်နေတာ ဟုတ်လား”

ဆိုသောအခါမှ ဦးစန်းအောင်ဆိုသော မောင်စန်းအောင်က တကောဆရာတော် ဦးဝိလေသာဆိုတာ သူတို့အိမ်မှာ အတူနေခဲ့သော မောင်လှသိန်းပါလားဟု သတိရလာကာ ဝမ်းသာအားရဖြင့် -

“ဟာ ... တကောဆရာတော်ဆိုတာ မောင်လှသိန်း ... အဲ ...” ဆိုပြီး စကားမဆက်နိုင်။

တကောဆရာတော်က ထိုအခါမှ မေးခွန်းစသည်။

“မင်း ငါ့ကိုမှတ်မိသားပဲ။ ကဲဘာကိစ္စလဲပြော”

“တပည့်တော်တို့ရွာမှာ စေတီတော်တစ်ဆူ တည်လှူပူဇော်ချင်လို့”

“စေတီတည်ချင်ရင် တည်ပေါ့ကွ”

“တပည့်တော်တို့ ငွေစုတာ ငါးသောင်းပဲရတာနဲ့”

“ဟေ့ကောင် ... တစ်ပြားမှမရှိလည်း ဖြစ်တယ်။ မင်းတို့ ရွာသားတွေရဲ့ စေတနာသဒ္ဓါတရားနဲ့ လုပ်အားပဲလိုတယ်”

ဦးစန်းအောင် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ကတိပေးခဲ့သည်။

“ဒီအတွက် လုပ်အားအပြည့်ပေးဖို့တော့ တပည့်တော် လုံးဝ တာဝန်ယူပါတယ်ဘုရား”

“ကဲ ... ဒါဆို ငါပြောခဲ့သလို မဏ္ဍပ်အကျယ်ကြီးထိုး၊ ပလ္လင်ကြီးထား။ ရွာသူရွာသားတွေကို တရားနာဖို့ဖိတ်၊ ဖိတ်ပြီးတာနဲ့ မဏ္ဍပ်ထဲမှာ လူတွေပြည့်နေမယ်။ ဘယ်ကလာတဲ့ လူတွေပဲဖြစ်ဖြစ် အမေးအမြန်းမထူနဲ့၊ ပလ္လင်ပေါ်တက်ပြီး ငါတရားဟော

မယ်။ သူတို့ လှူတာတွေကို စနစ်တကျ ရေးမှတ်သိမ်းထား။ ဘုရားစေတီတည်တဲ့အထဲမှာ သုံးရမယ်”

သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ကျော် တကောဆရာတော် မှာကြားသည့်အတိုင်း ဦးစန်းအောင်တို့ ကျုံးပတောရွာသူ ရွာသားများက လိုက်နာဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ကြသည်။ ဆရာတော်၏ ညတရားပွဲများသို့ ရွာနီးချုပ်စက်များရှိ ရွာသူရွာသားများသာမက မြို့နယ်ချင်းစပ်သော အိမ်မဲ၊ ကျောင်းကုန်း၊ ပန်းတနော် စသော မြို့များတွင် နေထိုင်သူများသာမက မျက်နှာစိမ်း၊ လူစိမ်းများလည်း လာရောက် တရားနာကြသည်။ လှူဒါန်းကြသည်။ ငွေစက္ကူများထက်ငွေများ၊ ငွေဒင်္ဂါးများနှင့် လက်ဝတ်ရတနာရွှေထည်များပါ လှူဒါန်းကြသောကြောင့် ယခုအခါ ကျုံးပတောရွာဦးရွာထိပ်တွင် ကြည်ညိုဖွယ်ရာ အလိုဆန္ဒပြည့်စေတီတော်တစ်ဆူ တည်လှူပူဇော်ပြီးခဲ့ပါပြီ။

ဤသည်မှာ တကောဆရာတော်၏ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသော သာသနာပြုမြတ်ကောင်းမှု ဂုဏ်များအနက်မှ တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

ဧရပ်လှကြီးအုပ်စုရှိ ဧရပ်လှကြီးကျေးရွာနှင့် မရမ်းကျေးရွာအုပ်စု သရက်ငူကျေးရွာသည် မျက်နှာချင်းဆိုင် ရွာနှစ်ရွာ။ အလယ်မှာ ဧရပ်လှကြီးချောင်းရိုးရှိသည်။ သရက်ငူရွာတွင် ဟိုးတစ်ချိန်က ဗိုလ်တံရှိသောအချိန် ဧရပ်လှကြီးရွာတွင် ကိုးတောင်ကြည့်စေတီတော်ရှိသည်။

ဧရပ်လှကြီးရဲတပ်ဖွဲ့ စခန်းရှေ့

ညောင်ပင်ကြီးအနီးရှိ ထိုစေတီတော်မှာ နှစ်ကာလ ကြာမြင့်ခြင်းက တစ်ကြောင်း၊ ချောင်းကမ်းပါးရှိစေတီဖြစ်၍ ချောင်းရေလှိုက်စားပုတ်ခတ်ခြင်းက တစ်ကြောင်းကြောင့် ချောင်းရိုးဘက်သို့ တိမ်းစောင်းခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။ တမ်းစပ်မြေမှာ မြေနုဖြစ်၍ တဖြည်းဖြည်း တိမ်းစောင်းမှုပိုလာသောအခါ ဧရပ်လှကြီးရွာသားများက သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကျော် စာကောဆရာတော်ထံ သွားရောက်ပြီး ထိုစေတီတော်ကို မူလအတိုင်း ပြန်လည်တည်မတ်သည်အထိ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ စေတီတော်ဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးပါရန် လျှောက်ထားတောင်းပန်ခဲ့ကြသည်။

သာသနာ့တာဝန် ငါ့တာဝန်ဟု ထာဝစဉ်သဘောထားသော တကောဆရာတော်က နှစ်ခါမလျှောက်ရ။

“အေး... ငါလာပြီး ဆောင်ရွက်ပေးမယ်”

ဟု ကတိပေးခဲ့သည်။ ဆရာတော်က ကတိပေးခဲ့သည့်အတိုင်း ဧရပ်လှကြီးရွာသို့ လာခဲ့သော်လည်း ရွာသားများ၏ ဆန္ဒအတိုင်း တိမ်းစောင်းနေသော စေတီတော်ကို ပြန်ထည် တည်မတ်အောင် မဆောင်ရွက်ပေ။

ထိုစဉ်က ကိုးတောင်ပြည့်စေတီတော်ကို အုပ်မိုးနေသော လုံးပတ်ကြီးမားသော ညောင်ပင်ကြီးက စေတီတော်နှင့် သိပ်မဝေး။ အလွန်ဆုံး နှစ်ထောင့်ထွာသုံးတောင်ထက် မပို။

“ကျောက်သင်္ဘောစေတီ တည်လျှင်ပူဇော်မယ်”

တကောဆရာတော်က ထိုကိုးတောင်ပြည့် စေတီတော်ကို ပြန်လည်

တည်မတ်အောင်မလုပ်ဘဲ ပလ္လင်တော်အဖြစ် ကျောက်သင်္ဘောပုံတည်ပြီးမှ သင်္ဘောပေါ်တွင် ကိုးတောင်ပြည့်စေတီ တည်လျှင်မည်ဟု အမိန့်ရှိသော အခါ စာရေးသူနှင့် အိမ်နီးချင်းဖြစ်သော ဆရာဦးကြည်ဝင်းက -

“သင်္ဘောစေတီတည်ရင် စေတီကို အုပ်မိုးနေတဲ့ ညောင်ကိုင်းကြီးနဲ့ လွတ်မှာ မဟုတ်ဘူးဘုရား”

ဆိုပြီး လျှောက်ထားရာ -

“ဘာမှ မစိုးရိမ်နဲ့။ အားလုံးအဆင်ပြေသွားမယ်”

ဆိုပြီး ဆရာတော်က သူ့အလုပ်ကို သူလုပ်ခဲ့သည်။

စာရေးသူတို့က သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကျော် တကော ဆရာတော်၏ အလုပ်ကိုမသိ၊ မမြင်။ သိရမြင်ရသည်မှာ စခန်းရှေ့ရှိ ညောင်ပင်ကြီး၏ ကြီးမားသော ညောင်ကိုင်းကြီး ကိုးတောင်ပြည့်စေတီတော်ကို နှစ်ထောင့်ထွာအကွာအထိ နိမ့်ဆင်းအုပ်မိုးနေသော ညောင်ကိုင်းကြီး ထိုညောင်ကိုင်းကြီးမှာ အလိုလို မြင့်တက်သွားခြင်းသာ ဖြစ်သတည်း။

ကိုးတောင်ကို ရည်မှန်းတည်လျှင်သော ကိုးတောင်ပြည့်စေတီတော် တိမ်းစောင်းနေသော ကိုးတောင်ပြည့်စေတီတော်ထက် များစွာမြင့်မားလာသော ဘုန်းတော်ပြည့် သင်္ဘောစေတီတော်၏ စိန်ဖူးတော်အထက် နှစ်လကျော် သုံးလအကွာ ရောက်အောင် မြောက်တက်သွားသော ညောင်ကိုင်းကြီးကို မြင်ကြရသည်မှာ ညောင်ပင်ကြီး လဲမကျမီ အချိန်အထိ။

ဘုန်းတော်ပြည့် သင်္ဘောစေတီတော်၏ ဂုဏ်တော်မှာ ထူးခြားထင်

ပေါ်ကျော်ကြားခဲ့သည်တကား။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၃၀ ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ည ၈ နာရီ ၂၀ မိနစ်က ဧရပ်လှကြီးရဲစခန်းရှေ့ရှိ ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင် (သို့မဟုတ်) ကုက္ကိုပင်ကြီးနှစ်ပင်လဲကျခဲ့ပြန်သည်။ ဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ဘုန်းတော်ပြည့် သင်္ဘောစေတီတော်၏ စိန်ဖူးတော်အထက် နှစ်လကျော်၊ သုံးလအကွာအထိ နိမ့်ဆင်းနေသော ညောင်ကိုင်းကြီးမှာ ညောင်ပင်ကြီးလဲကျသည်နှင့် ဘုရားပေါ်သို့ ကျရမည့်အစား စေတီတော်ပတ်လည်ရှိ အရံစေတီတော် တစ်ဆူတလေကိုမျှ ထိခိုက်ခြင်းမရှိ။ အရံ စေတီတော်ပေါင်းက သင်္ဘောဦးတွင် လေးဆူ၊ သင်္ဘောပွဲပိုင်းတွင် လေးဆူ၊ စေတီတော်ကြီးပါ ပေါင်းလျှင် ကိုးဆူ။

မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်များကို ရည်မှန်းပူဇော်လှူဒါန်းသော ဘုန်းတော်ပြည့်စေတီတော်၏ ဂုဏ်တော်မှာ ထူးခြားလှပါသည်။ ကြည်ညိုရုံသေစွာ ဖူးမြော်ကန်တော့လျှင် ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒပြည့်ဝမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကျော် တကောဆရာတော်၏ ဂုဏ်တော်မှာလည်း ထူးခြားလှပါသည်။ သံဃာ့ဂုဏ်ကို ရိုသေစွာပူဇော်ကန်တော့လျှင် ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒပြည့်ဝမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါတော့သည်။

ပန်းတနော် နောင်သတ်



စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး သစ္စဝါဒီချောင်း၊ ပဏန နာယက (ရတ္တညူ မဟာနာယက)

သက်တော် ၉၇ နှစ်၊ သိက္ခာတော် ၇၇ ဝါ

သက်တော်ရှည် ဘဒ္ဒန္တသံဝရ မဟာထေရ်မြတ်၏

ထူးဆန်းမြင်တွေ့ ကြားသိရသော ဂုဏ်တော်နှင့် ဖြစ်တော်စဉ်များ

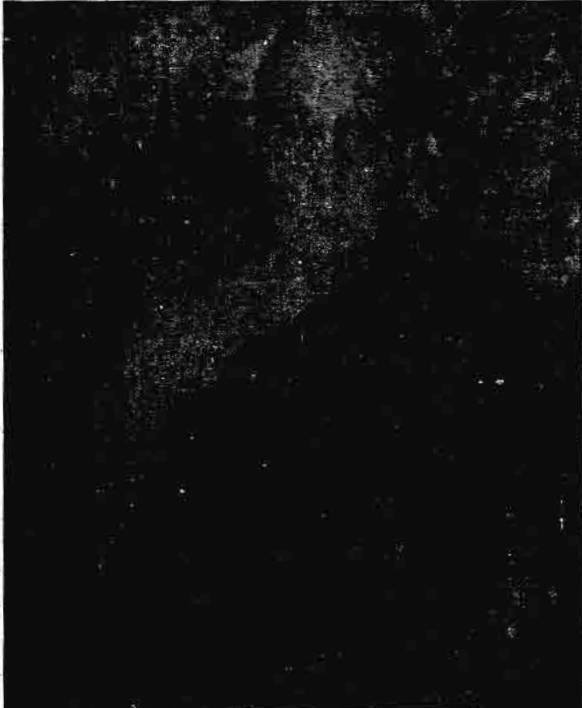
မောင်ဒောင်မြိုင်(မိစ္ဆီလာ)

စစ် ကိုင်းတောင်ရိုး သစ္စ ဝါဒီ သက်တော်ရှည်ဆရာ တော်ကြီး ဘ ဒ္ဒန္တသံဝရသည် ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး၏ ဦးထိပ် ပန်ဆင်လေးစားမှုခိုအားထားရာ မဟာထေရ်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်သည်။ စာချဆရာ ဥပဇ္ဈာန်ဆရာတော်တို့၏ စောင့် ရှောက်ကြည့် သိမှုကိုခံယူခြင်းခံရသော ဆရာတော်ကြီး ဖြစ် လည်း ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီးနှင့် လောကတစ်ခွင် ရဟန်းရှင် လူများအတွက်ပါ မှီခိုအားထားရာလည်း ဖြစ်တော်မူခဲ့သည်။

သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီး၏ ထူးခြားသော ပင်ကိုယ်စဉ်ကလေးကတည်းက မိမိ၏ကိုယ်စိတ် ချမ်းသာရေး အတွက် သူတစ်ပါးအား ဒုက္ခမဖြစ်စေလိုပဲ၊ သူတစ်ပါး ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာရေးအတွက် မိမိရရှိခဲ့စားရသော ဒုက္ခများ ကို သည်းခံခွင့်လွှတ်နိုင်သော စိတ်ထားကောင်းရှိတော်မူ ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ဤသို့အားဖြင့် သာသနာတော်တစ်လျှောက် ဖြတ် သန်းတော်မူခဲ့ရသော နဝမဇ္ဈိမထေရ် မဟာထေရ် ကာလအတွင်း (ကြီးသူကိုလေးစားခြင်း) (ရွယ်တူကို မဆန့် ကျင်)၊ (ငယ်သူကို သနားသည်ခံခွင့်လွှတ်ခြင်း)ဖြင့် ညီ ဝတ်မျှတစွာ ကျင့်သုံးအပ်သော သမဉ္ဇ ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံ သံဃာတော်များ၏ ရှေ့တန်းဝင် ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး၏ ရှေ့ ဆောင် မဟာထေရ်တစ်ပါးအဖြစ် နာယကဂုဏ်ဖြင့် ညီဝတ်သူအဖြစ် လူသိများထင်ရှားခဲ့သည်။

တွေ့ကြုံ ဖြေရှင်းရသော ပြ နာအဝဝ(ကိစ္စ ဝိစ) များတွင်လည်း အများနှင့် ဆန့်ကျင်မှုမရှိအောင် အေးဆေး ငြိမ်သက်စွာဆောင်ရွက်နိုင်သည့် အဝိဒ္ဓဂုဏ်လည်း ရှိ တော်မူသဖြင့် သစ္စ ဝါဒီသက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီးအဖြစ် စစ်ကိုင်းရွှေကျင်သာသနာကို ထွန်းတောက်စေခဲ့သည်။



စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး သစ္စဝါဒီ သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသံဝရ

ဤသို့ ပညာ၊ ဝီရိယ၊ မေတ္တာများ ရစ်ပတ်နှောင် ဖွဲ့သည့် စိတ်ထားဖြင့် သာသနာတော်ကြီးကို လေးမြတ် အားထားမှုများစွာဖြင့် ထမ်းဆောင်တော်မူခဲ့သဖြင့် ဆရာ တော်ကြီးအား ရတ ညူ၊ မဟာနာယကဘွဲ့တော်ကို ဂုဏ်ပြု ပေးအပ်ချီးမြှင့်ခြင်းလည်းဖြစ်သည်။ ထိုနည်းတူစွာ ကမ္ဘာ

ကျော် ရွှေကျင်ဂိုဏ်း ဥပဋ္ဌက္ကံ သီတဂူ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ တက္ကသိုလ်များ၏ အဓိပတိ ဖြစ်တော်မူသော သီတဂူဆရာ တော်ကြီး၏ လေးစားအသိအမှတ်ပြု ဖြစ်မိတ္တူ ပိယ သဟာယ ဆရာတော်တစ်ပါးလည်း ဖြစ်သည်။

ဘဝနေဝင်ချိန်

အထက်ဖော်ပြပါ တုနိုင်းမမိုသော ဂုဏ်တော် အပေါင်းနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ရွှေကျင် ဂိုဏ်းကြီး၏ မှီခိုအားထားရာ သစ္စာဝါဒီ သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသံဝရသည် သက်တော် ၉၇ နှစ်၊ သိက္ခာတော် ၇၇ ဝါရောက်ချိန် သက်ရှိသတ္တဝါအားလုံး မလွန်ဆန်နိုင်သော ဗျာဓိဘေး၊ မရဏဘေး သေမင်း လက်တွင်းသို့ သင်္ခါရသဘောဖြင့် ၁၃၇၄ ခုနှစ် ပြာသိုလ ပြည့်ကျော် ၂ ရက်၊ နံနက် ၀၆:၂၀ နာရီတွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော် မူရှာပြီဖြစ်သည်။

သစ္စာဝါဒီ ဆရာတော်ကြီး ဘဝနတ်ထံပျံလွန်တော်မူ ခြင်းသည် ရပမန်းရှင်လူ အားလုံးအမြတ်တနိုး ဦးထိပ် ပန်ဆင်ထားရှိသော ပန်းခိုင်ကြီးမှ ပန်းတစ်ပွင့် ကြွေလင့် ခြေခုံရသလို စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကြီး၏ တန်ဖိုး ကြီးမားသော ပန်းကုံးကြီးမှ ပန်းတစ်ပွင့်ပမာ ရောဂါလေ ကြမ်း ဝေယမ်းတိုက်ခတ်မှုကြောင့် မရဏသေမင်း ခြေရင်း သို့ မြေခ ကြွေကျသွားခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထူးဆန်းဆုံးဖွယ် ဖူးတွေ့ရသော ဓာတ်တော်များ

သစ္စာဝါဒီ ဆရာတော်ကြီး သက်တော်ရှည် ဘဒ္ဒန္တ သံဝရ၏ ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရုပ်ကလာပ်ကို ၁၃၇၄-ခု၊ ပြာသိုလပြည့်ကျော် ၆ ရက်၊ ညနေ ၃ နာရီအချိန်တွင် စစ်ကိုင်းမြို့၏ အနောက်ဘက် ရောဝတီမြစ်သဲသောင်ပြင် ပေါ်တွင် အင်္ဂါပုခန့်၊ မီးပူဇော်ကျင်းပသည်။ ဆရာတော် ကြီး၏ ထူးခြားသော အကျင့်ဂုဏ်တော်တို့ကြောင့် ရှေး ယခင် ပျံလွန်တော်မူကြသော ဆရာတော်ကြီးများ၏ ရုပ် ကလာပ်ကို (gas) ဂက်(စ်)မီးဖြင့် အင်္ဂါပုခန့်ပူဇော်ရာတွင် တစ်နာရီခန့် အချိန်အတွင်း အရိုးတော်များ ပြာကျပြီး မြောက်ခဲ့သော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သစ္စာဝါဒီဆရာတော်ကြီး ရုပ်ကလာပ်ကို သုံးနာရီ အချိန်ကြာ (ညနေ ၃ နာရီမှ ၆ နာရီ) နေဝင်ခါနီး ၆ နာရီ အချိန်တွင် (gas) ဂက်(စ်) မီးပြင်းတိုက်၍ အင်္ဂါပုခန့် ပူဇော်ကြသော်လည်း အလုံးစုံ

မပြီးမြောက်ဖြစ်ရသည်။ ဦးခေါင်းတော်ပွင့်လျက် ဦးခေါင်း အတွင်းမှ မီးမလောင်သော အချပ်အလွှာများ ကျန်နေ ကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

အင်္ဂါပုခန့်ပြုလုပ် မီးပူဇော်ကြသူများမှ အတွေ့ အကြုံအရ နေမဝင်မီ အင်္ဂါပုခန့်ပြုပြီးမြောက်နိုင်ရေးအတွက် ဆရာတော်ကြီးအား ရည်မှန်းပြီး မီးငြိမ်းခွင့်တောင်းပန်၍ နောက်ထပ် ဂက်(စ်)မီးဖြင့် ၄၅ မိနစ်ကြာ ထပ်မံမီးဖြင့် တိုက် ပူဇော်ကြပါသည်။ ထို့နောက် မီးမလောင်ဘဲ ကျန်ရှိ နေသောအရာတို့အား အုန်းရည်ဖြင့် ပက်ဖျန်းဆေးကြော ကြရာ ဖြူဖွေးတောက်ပြောင်သော အရိုးဓာတ်တစ်ဆူ (ဓာတ်ပုံ) ဦးခေါင်းအတွင်းမှာရှိကြပြီး ကျောရိုးမှလည်း အရိုး ဓာတ်တော်တစ်ဆူပါ တွေ့ရှိကြရပါသည်။

အဆိုပါ မီးမလောင်ကျွမ်းသော ဦးခေါင်းတော်မှ အုန်းရည်ပက်ဖျန်း၍ ရရှိသော ဓာတ်တော်တစ်ဆူနှင့် ကျောရိုးမှ ရရှိသော အရိုးဓာတ်တော်တစ်ဆူ စုစုပေါင်း အရိုးဓာတ်တော် နှစ်ဆူကို ဆရာတော်ကြီး ဇာတိရွာ အင်းသာသို့ ဆွေမျိုးတော်များမှ ပင့်ဆောင်၍ အရိုးအိုး စေတီပြုလုပ်ပြီး ဓာတ်တော်များကို ဌာပနာထည့်သွင်း လှူ ဒါန်းကြကြောင်း သိရှိရပါသည်။

လူလောကအတွင်း တိုးဝင်လာသူ

သစ္စာဝါဒီ ဆရာတော်လောင်းလျာ

ရတ္တညူ၊ မဟာနာယက၊ ကျောင်းတိုက်ကြီး သုံး တိုက်၏ ပဓာန နာယက ဖြစ်တော်မူသော လောက၊ သာသနာ နှစ်ဖြာသိမ်းကြီး ကျေးဇူးပြုပေးနိုင်ခဲ့သော ထူး ဆန်းသော ဖြစ်စဉ်ဂုဏ်တော်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သက်တော်ရှည် သစ္စာဝါဒီဆရာတော်လောင်းလျာကို ပဲခူး တိုင်း၊ သာရဝေဂါမြို့နယ်၊ အင်းသာရွာ၊ ခမည်းတော် ဦးအောင်သာ၊ မယ်တော် ဒေါ်မေပုတို့မှ ၁၂၈၁ ခု၊ ဝါခေါင် လဆန်း ၂ ရက်၊ သောကြာနေ့ ၅ နာရီအချိန်တွင် ဖွားမြင် တော်မူသော လောကဒေသတာရဂုဏ်ကို အပ်နှင်းေး နိုင်သော သားရတနာဖြစ်သည်။ ငယ်နာမည် မောင်သန်း ထွန်းဖြစ်သည်။ မွေးချင်းခုနစ်ယောက်အနက် တတိယ မြောက် သားရတနာ ဖြစ်သည်။

သာသနာမုခ်ဦးသို့

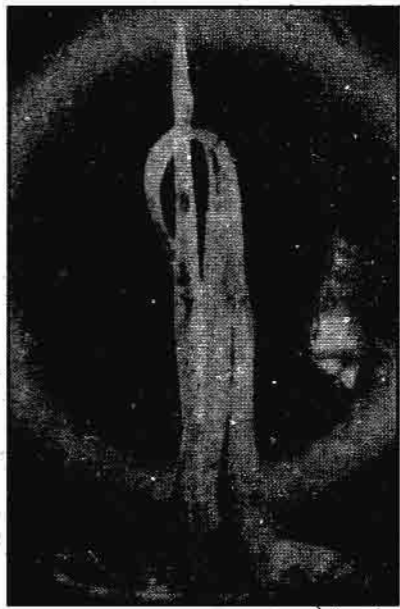
သစ္စာဝါဒီ ဆရာတော်လောင်းလျာ ၁၃ နှစ်သား



အရွယ်တွင် မိဘများက ပဲခူးတိုင်း၊ သာရဝေမြို့နယ်၊ အင်းသာရွာဦးကျောင်းဆရာတော်ထံ အပ်နှံပြီး သာသနာ့ မှတ်ဦး ရှင်သာမဏေပြုပေး ပညာသင်နိုင်သောကံစို့စေရာ အင်းသာရွာကျောင်းဆရာတော်က အခြေခံစာပေများကို ပတ် မြားပိုင်းကို လှပသောတန်ဖိုးထိုက်တန်အောင် သွန် သင်၊ ပညာအနှစ်များပေးခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရွာကျောင်း ဆရာတော်မှာ တစ်ဆင့် ဧရာဝတီတိုင်း၊ ဟင်္သာတမြို့နယ် တာဝါးဆယ်ရှိ ကျေးကန်ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဘဒြန္တ အာစရံထံ အပ်နှံပညာသင်ကြားစေခဲ့သည်။ သစ ၁ဝါဒီ လောင်းလျာ ရှင်သာမဏေ သံဝရသည် သက်တော် ၂ဝ နှစ်အရွယ်တွင် ကျေးကန်ကျောင်းတိုက်ခဏ္ဍာသိမ်တော်တွင် ကျေးကန် ကျောင်းတိုက်ဆရာတော် ဘဒြန္တအာစရံကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိ သည်။

သစ ၁ဝါဒီ ဆရာတော် ရဟန်းဖြစ်စအချိန် ၁၃ဝဝ ခုနှစ်သည် ဂျပန်တို့ ကြီးစိုးသော ဂျပန်ခေတ်ကာလဖြစ် မိဘများက ဆရာတော်အား ရပ်ဝေးသို့ မသွားစေလိုသဖြင့် မိဘတို့၏ ဆန္ဒကို လေးစားကု ဣတားသောအားဖြင့် ရဟန်းဝါ ၁ဝ ဝါအထိ ဟင်္သာတမြို့ ဓမ္မရာမ ညောင်ကုန်း ဓာတ်တော်မြောင်ကျောင်းတိုက်တွင်လည်းကောင်း၊ ရဟန်း ဝါ ၁၁ ဝါမှစ ရန်ကုန်မြို့ ခြောက်ထပ်ကြီး ဘုရားကြီး တိုက်၊ ထို့နောက် မန္တလေးမြို့အနောက် ခင်မတန်ကျောင်း တိုက်နှင့် ရွှေဒါးကျောင်းတိုက်တို့တွင် အထက်တန်း ပရိ ယတိ စာပေများကို ဆည်းပူးသင်ယူလေ့လာခဲ့ပါသည်။

သစ ၁ဝါဒီ ဆရာတော်ကြီးသည် ပရိယတိ စာပေများ ကို ကျောင်းတိုက်အသီးသီးတွင်သင်ယူဆည်းပူးခဲ့ပြီးနောက် ပုပ္ပါးတောင်တော်တွင် နှစ်နှစ်ခန့် တောရအောက်တည် နေတော်မူပြီးနောက် သီပေါမြို့ ရေပေါ်ကျောင်းတိုက်တွင် စာသင်သားများအား ပရိယတိ စာပေများ ပို့ချပေးတော်မူခဲ့ သည်။ သစ ၁ဝါဒီ ဆရာတော် ဝါ ၂ဝ အရတွင် ဟင်္သာတ မြို့ ဓမ္မရာမ ညောင်ကုန်းကျောင်းတိုက် ဆရာတော်ကြီး ဦးအာဒိစ ဝံသက ပင့်လျှောက် မိမိကျောင်းထိုက်အား အပ်နှံသဖြင့် အဆိုပါကျောင်းတိုက်တွင် ၁ဝ နှစ် သာသ နာပြုခဲ့ ရဟန်းဝါ ၃ဝ၊ သက်တော် ၅၈ နှစ်တွင် ဦးရီးတော် သစ ၁ဝါဒီဆရာတော် ဦးပညိဇ်၏ လွှဲအပ်ချက်အရ စစ်ကိုင်း တောငိုင်း သစ ၁ဝါဒီချောင်နှင့် ကြည့်မြင်တိုင် ဝိဇ္ဇာစိန့်ဘုရား တို့ကို ပျံလွန်တော်မူသည့် အသက် ၉၇ နှစ်၊ သိက္ခာတော်



စစ်ကိုင်းတောင်ငိုင်း သစ္စဝါဒီ သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီး ဘဒြန္တသံဝရ၏ အရိုးဓာတ်တော်

၇၇ ဝါထိ စောင့်ရှောက်သီတင်းသုံးသာသနာပြုခဲ့သည်။

သစ ၁ဝါဒီ ဆရာတော်ကြီး ဘဒြန္တသံဝရ သက်တော် ၅၈ နှစ်အရွယ် ၁၃၃၉ ခုနှစ်တွင် ရခိုင်ပြည်နယ်၊ မြောက်ဦး မြို့၌ ဘုရားဆင်းတုတော် တစ်ဆူတူးဖော်ရန် အိပ်မက်ပေးမှု အရ ထိုအချိန် (ပါတီကောင်စီ)နှင့် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန တို့၏ ကူညီပံ့ပိုးပေးပေါင်းမှုဖြင့် အခမ်းအနားဖြင့် တူးဖော်ရယူ နိုင်ခဲ့သည်။ အဆိုပါ တူးဖော်ရရှိသော ဆင်းတုတော်မှာ ရွှေ ငွေ၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါးတို့ဖြင့် သွန်းလုပ်ထားသော ပဉ္စလောဟာ ဘုရားဖြစ် ၁၀၀၀တော်မှာ ကိုးလက်မ ရှိ သည်။ ယခုအချိန်ထိ စစ်ကိုင်းတောင်ငိုင်း သစ ၁ဝါဒီချောင် တွင် အမြဲပူဇော်ထားရှိသည်။

သစ ၁ဝါဒီ ဆရာတော်ကြီးသည် မွေးဇာတိ အင်း သာယာရွာတွင် အနောက်နန်းမတော်မမြလေး တည်ထားခဲ့ သော ဘုရားစေတီသုံးဆူ ပြိုကျပျက်စီးနေသည်ကို ပြန် လည် တစ်ဆူတည်းဖြစ်အောင် ပြုပြင်ခဲ့ရာ ယခုချိန်ထိ အနန္ဒဇိန ဓာတ်ပေါင်းစေတီတော် ဘွဲ့အမည်ဖြင့်လည်း ကောင်း၊ စစ်ကိုင်းတောင်ငိုင်းမှ ကြည့်မြင်နိုင်သော ဝိဇ္ဇာစိန့် ဘုရားကို ဒကာ၊ ဒကာမ ကုသိုလ်ရှင်များ အကူအညီဖြင့် ပြန်လည် မွမ်းမံတည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပြီး ထိုဘုရား ပရဟိ တ်နယ်နေအတွင်း မှန်စီရွှေချ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်နှင့် ရဟန်းသံဃာ တော်များ သီတင်းသုံးနိုင်ရန် ကျောင်းဆောင်အဆောက် အဦများဖြင့် ပြည့်စုံစေခဲ့သည်။

ထို့အတူ သက်တော်ရှည် သစ္စာဝါဒီ ဆရာတော်ကြီးသည် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ကြီးခင်းချောင် (ပဇ္ဇောတာရုံ) ဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍညမှ လှူဒါန်းသော လေးဧက အကျယ်အဝန်းရှိ ကြီးခင်းချောင်ကို ၁၃၅၅ ခုနှစ်က မုံရွာမြို့ ပဇ္ဇောတာရုံ ဆရာတော်အား စာသင်တိုက် တည်ထောင်ရန် ပထမ ရွှေဟင်္သာဆရာတော်နှင့် အဖွဲ့သံဃာတော်များ ရွှေ မှောက်တွင် တစ်ဆင့်လှူဒါန်းတော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၃၅၈ ခုနှစ်ကလည်း မန္တလေးမြို့၊ ဝါခင်းကုန်း ဆရာတော်ဦးတိက္ခ ဗြဟ္မစိုရ် အသင်း၏ ဩဝါဒစရိယကို အမှူးထား၍ မိမိပိုင် ဂရုဘဏ်၊ လဟုဘဏ် ပစ္စည်းများနှင့်တကွ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး သစ္စာဝါဒီချောင်၊ ဝိဇ္ဇာပါရဂူချောင်၊ ကြည့်မြင်တိုင် ဝိဇ္ဇာစိုရ်ဘုရား နှင့် သာသနာ့အဆောက်အဦများ၊ ဟင်္သာတာမြို့ ဓမ္မရာမံ ညောင်ကုန်းကျောင်းတိုက်တို့ကို တပည့်ရင်းဖြစ်သူ ဦးပဏ္ဍိတ အား လွှဲအပ်ခဲ့ပါသည်။ ဤသို့အားဖြင့် သစ္စာဝါဒီ သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီးသည် တပည့်ဖြစ်သူ ဦးပဏ္ဍိတ ဆရာတော်အား ပရိယတ္တိသာသနာပြုနိုင်ရန် အနီးကပ် တူညီစောင့်ရှောက်တော်မူခဲ့သည်။

အဆိုပါ ၁၀၀၀ နယ်ပယ် ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပြီဖြစ်သော သက်တော်ရှည် သစ္စာဝါဒီ ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသံဝရ သည် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးတွင် ကိုယ်ပိုင်ဣဿရိယဖြင့် အခြေချ သာသနာပြုနိုင်ရန် အဖက်ဖက်မှ အားထုတ်ပြု ထုတ်ပေးတော်မူသော ဆရာတော်ကြီးဖြစ်၍ ယနေ့ကမ္ဘာ ကျော် ရွှေကျင်ဂိုဏ်း ဥပဉ္စက္ကဋ္ဌ သီတဂူ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ တက္ကသိုလ်များ၏ အဓိပတိဖြစ်တော်မူသော သီတဂူဆရာ တော်ကြီး၏ လေးစားယုံကြည်မှုရှိသော (ဒဋ္ဌမိတ္တ ဝိယသ ဟာယ) ဆရာတော်တစ်ပါးအဖြစ် တင်စားအသိအမှတ်ပြုခံ ရသည်။

ထို့ပြင် သစ္စာဝါဒီ ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသံဝရ သည် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ အကျင့်သုံးရပ်နှင့် ပြည့်စုံပြီး ငွေနှိမ့်စွာ တည်ငြိမ်အေးချမ်းသော ဆရာတော်ကြီးဖြစ်သဖြင့် ဝမ်းသာလှစွာ အဂ္ဂိဈာပန မီးပူဇော်ရာတွင် တစ်မူ သူများသော ဖြစ်စဉ်များမြင်တွေ့သိရှိရသည့် ဂုဏ်ဒြပ် ဝိညာဉ် သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးအဖြစ် ပြည် မြို့တစ်ဝိုက်တွင် အမှတ်တရ မှတ်တမ်းတင် တည်ရှိနေ သည့်သာ ဖြစ်ကြောင်း လာဘ်မိုးစွေစာပေ ရောင်ပြန် မှတ်တမ်းတင်ဆင့် ရေးသားတင်ပြပူဇော်အပ်ပါသည်။

(၁) ဝန်ခံချက်

သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသံဝရ၏ ထူးခြားဂုဏ်ဖြစ်စဉ်များကို ရေးသားရာတွင် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဇေယျမင်္ဂလာအရှင်ကောမုဒိဝရ၊ ကိုရင်စစ်(စစ်ကိုင်း)၏ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး၊ သစ္စာဝါဒီချောင် ပဓာန နာယက ရတ္တ ညူမဟာနာယက၊ သက်တော် ၉၇ နှစ်၊ သီကွာတော် ၇၇ ဝါရှိ ဘဒ္ဒန္တသံဝရ မဟာထေရ်မြတ်၏ ဖြစ်တော်စဉ် ဖတ်လျှောက်ပူဇော်စာတမ်းနှင့် မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်၊ ဩဂုတ်၊ ၂၀၁၆ ပါ ဆရာစန်းပဘာ၏ သစ္စာဝါဒီ ဆရာတော်ကြီး၏ ထေရုပ္ပတ္တိဆောင်းပါးမှတ်တမ်းတို့မှ ဝိခြမ်းလျက် ရေးသားပြုစုကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။

(၂) ကျေးဇူးတင်ရှိခြင်း

သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီး၏ ဓာတ်ပုံနှင့် အရိုး ဓာတ်တော်ပုံတို့နှင့်အတူ ဆရာတော်ကြီး၏ ဂုဏ်ဒြပ် အကျဉ်းများ ချီးမြှင့်တော်မူသော သစ္စာဝါဒီချောင် ဆရာ တော်ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတနှင့် ဤဆောင်းပါးဖြစ်မြောက်ရေး အတွက် ဖတ်လျှောက်ပူဇော်စာတမ်းနှင့် မြတ်မင်္ဂလာ စာစောင်မှ ဆရာတော်ကြီး၏ ဖြစ်စဉ်မှတ်တမ်းများကို ရှာဖွေကူညီပံ့ပိုးသော ဦးဇင်း ရွှေမန်းဦးဇင်းမျိုးဆွေတို့အား အထူးကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

(၃) စာရေးသူ၏ ဥယောဇဉ်

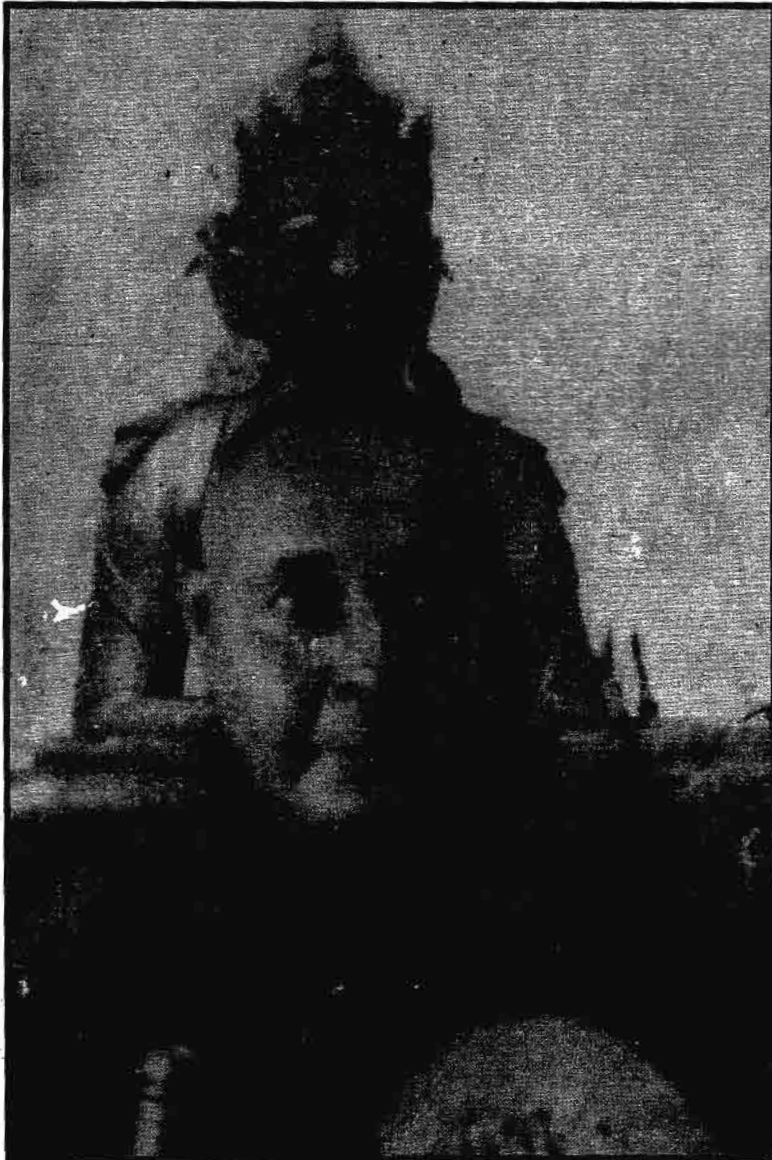
၂၂-၉-၂၀၁၆ နေ့က ကွယ်လွန်သူ ညီ ဦးညွန့် မောင်၊ ဒုညွန့်မှူး(သစ်တောဦးစီးဌာန)၏ သုံးနှစ်မြောက် ရည်စူးပြီး စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး သစ္စာဝါဒီချောင် ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတကို အမှူးပြု၍ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဆရာတော်ကြီး ၁၁ ပါးအား နေဆွမ်းကပ်လှူပွဲတွင် ပျံလွန်တော်မူသော သစ္စာဝါဒီသက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသံဝရ၏ ဖြစ်စဉ်အကျဉ်း၊ ပုံတော်နှင့် အရိုးဓာတ်တော်ပုံကို ရှင်းလင်း ပြသသော ဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ပဏ္ဍိတ၏ မိန့်ဆိုချက်ကို အခြေခံ၍ အခြားလိုအပ်သည့် အချက်များကို ရှာဖွေဝိခြမ်း၍ရေးသားပါသည်။

(စာရေးသူ)

မောင်အောင်မြင်(မိတ္ထီလာ)

မဟာဇေယျသိဒ္ဓိ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်

ပထမံဆရာကြီးဦးအောင်သူ



မဟာဇေယျသိဒ္ဓိ ကျင့် စဉ်ခေါ်
ဗုဒ္ဓနုဿတိဘာဝနာကို အောက်မေ့ဆင်
ခြင် ပွားများခြင်းကြောင့် တည်ရာမရှိ ဟင်း
လင်းအပြင် မိုးကောင်းကင်မှ ကျ၍ပင်
လာသော်လည်း မြေပြင်ကဲ့သို့ အခါခပ်
သိမ်း တည်ရာမရှိရာ ကိုးကွယ်ရာကို မုချ
မလွှဲ အမြဲကြကုန်၏။

အလုံးစုံသော ဘေးရန်ဟူသမျှ
ပိုက်ကွန်အတွင်းမှလည်းကောင်း ဘီလူး။
သရဲ ခိုးသူဘေး အစရှိသော အသက်
အန္တရာယ်ကို တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီးတတ်
သော ဘေးအမျိုးမျိုးမှလည်းကောင်း
လွတ်မြောက်ခမ်းသာရရှိကြသောသူတို့ကို
ဂဏန်းသင်္ချာဖြင့် ရေတွက်ပြနိုင်ခြင်းသည်
မရှိသာတည်း။ အစရှိသဖြင့် သင်္ဂါထာ
သံယုတ်ပါဠိတော် ဇေတုသုတ္တန်၌ မဟာ
ဇေယျသိဒ္ဓိ (ခေါ်) ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ၏
ထူးခြားဆန်းကြယ်သော အကျိုးကျေးဇူး
ကြီးမားပုံကို ညွှန်ပြထားပေသည်။

အပါဒါန်အင်္ဂုတ္တိုရ်အစရှိသော ပါဠိ
တော် အဋ္ဌကထာ ဋီကာများစွာတို့၌လည်း
မဟာဇေယျသိဒ္ဓိခေါ် ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဘာဝ
နာ၏အကျင့်တရား ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်
ကြောင်းကို ထင်ရှားစွာ ယာရှိပါသည်။

ယင်းအတွက်ကြောင့် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်မြတ်၏ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော အကျိုးကျေးဇူးတော်ကို ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါမှန် ပညာအမြင်သန်သော ယောဂီသူတော်စင်အပေါင်းတို့သည် ဤအဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ခေါ် ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာကို အရိုးကြေကြေ အရေခန်းခန်း မလျှော့တမ်း ငွေလုံ့လဖြင့် တရားဓာတ်ရရှိရေးကို အရင်းပြု၍ မမေ့မလျော့ စီးဖြန်းပွားများအားထုတ်ခြင်းကို ပြုလုပ်ကြကုန်ရာသတည်း။

မဟာဇေယျသိဒ္ဓိဟူသည် ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော အလိုဆန္ဒရှိသမျှ ကိစ္စအဝဝကို ပြီးစီးအောင်မြင်ခြင်းကို ခေါ်ပါသည်။ ဤကျင့်စဉ်သည် ဗုဒ္ဓနုဿတိဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းရသော ကျင့်စဉ်တစ်မျိုးဖြစ်သည်။ ဤကျင့်စဉ်ကို အရိုးကြေကြေ အရေခန်းခန်း မလျှော့သော ငွေလုံ့လဖြင့် ကြီးစားကြမည်ဆိုလျှင် ဖော်ပြပါ အကျိုးတရားများကို ဒိဋ္ဌိလက်ငင်း တွေ့ကြုံခံစားကြရမည် ဖြစ်ပါကြောင်း ဖော်ပြလိုပါသည်။

လက်ငင်းဒိဋ္ဌိတွေ့ကြုံခံစားရမည့် အကျိုးတရားများ

- ၁။ မြတ်စွာဘုရား၌ ရိသေလေးမြတ် တုပ်ဝပ်ကျိုးနွံစွာ ရှိခြင်း
- ၂။ သဒ္ဓါပြန်ပြောပေါများသည်၏ အဖြစ်ကို ရရှိခြင်း
- ၃။ သတိပြန်ပြောပေါများသည်၏ အဖြစ်ကို ရရှိခြင်း
- ၄။ ပညာပြန်ပြောပေါများသည်၏ အကျိုးကို ရရှိခြင်း
- ၅။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြန်ပြောပေါများသည်၏ အဖြစ်ကို ရရှိခြင်း
- ၆။ ပီတိပါမောဇ္ဇ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းများစွာ ဖြစ်ခြင်း
- ၇။ ၎င်းပီတိပါမောဇ္ဇ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းအကျိုး အဆက်ဆက်ကရသော အကျိုးတရားကို ရရှိခြင်း။ ဘေးငယ်၊ ဘေးကြီးတို့ကို ဖိစီးနှိမ်နင်းနိုင်ခြင်း
- ၈။ ဆင်းရဲမဲ့ဒဏ်ကို သည်းခံနိုင်စွမ်းရှိခြင်း
- ၉။ မြတ်စွာဘုရားနှင့်အတူ နေရသည်ဟူသော အမှတ်ကိုရရှိခြင်း
- ၁၀။ ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ကြည်ညိုလေးမြတ်မိ အထပ်ထပ် ပွားများအားထုတ်သော အမှတ်ကို ရရှိခြင်း

- ၁၁။ လွန်ကျူးအပ်သော ဝတ္ထုနှင့် တွေ့ကြုံဆုံစည်းကာ မျက်မှောက် ဝင်ရှား ဘုရားရှင်ကိုဖူးမြင်ရသကဲ့သို့ အရက် အကြောင်းတရား ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာခြင်းကို ရရှိခြင်း
- ၁၂။ ဤပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်ဘဝ၌ မဂ်ဖိုလ်မရသေးမီ သုဂတိဘဝ၌ပင်လျှင် လဲလျောင်းရာကို ရရှိခြင်း (ဤကား ဝိသုဒ္ဓိမဂ်လာအကျိုးများတည်း)
- ၁၃။ သံသရာဝင်ဆင်းရဲ၌ တပ်မက်ခြင်းကင်းခြင်း
- ၁၄။ ကိလေသာဝင်ငြိမ်းအေးခြင်းကို ရရှိခြင်း
- ၁၅။ အကြောင်းကင်းသော အမတဓာတ်နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းအကျိုးရရှိခြင်း (ဤကား ဧကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တရ်ပါဠိတော်၌လာသော အကျိုးများ)
- ၁၆။ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာစိတ်ကို ရှင်ပျနှစ်သက်ခြင်း
- ၁၇။ ဝိပဿနာလွယ်ကူစွာဖြစ်ခြင်း အကျိုးတရားရရှိခြင်း (ဤကား ဧကင်္ဂုတ္တရ်အဋ္ဌကထာ ၎င်းဋီကာ၌လာသော အကျိုးနှစ်ပါးသော ကမ္မာပေါင်းသုံးသောင်း ကာလပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရခြင်း အကျိုးကို ရရှိခြင်း)
- ၁၈။ ကမ္မာပေါင်းသုံးသောင်း ကာလပတ်လုံး နတ်ပြည်၌ မွေ့လျော်ရခြင်းအကျိုးကို ရရှိခြင်း
- ၁၉။ အကြိမ်ပေါင်းရှစ်ဆယ် သိကြားမင်းဖြစ်ရခြင်း
- ၂၀။ ဂဏန်းသင်္ချာအားဖြင့် မရေတွက်နိုင်အောင် ပဗေသရာဇ်မင်းဖြစ်ခြင်း
- ၂၁။ များစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားသွားခြင်းမရှိခြင်း

မဟာဇေယျသိဒ္ဓိကျင့်စဉ်

(၁) အချိန်ပြည့် (ပုတီးစိပ်)ပွားများနည်း။ (၂) အချိန်ပိုင်း (ပုတီးစိပ်)ပွားများနည်းဟူ၍ နှစ်မျိုးခွဲခြားထားပါသည်။ ထိုနှစ်မျိုးတွင် (၁) အချိန်ပြည့်ပွားများနည်းဟူသည် တစ်နေ့လျှင် သုံးကြိမ်ကျ တစ်ကြိမ်လျှင် သုံးနာရီစီ ကိုးနာရီတိတိ မိမိကြိုက်နှစ်သက်ရာ ဣရိယာပုတ်တစ်ပါးတည်းဖြင့် မှားထုတ်ရခြင်းကို ခေါ်သည်။

(၂) အချိန်ပိုင်း(ပုတီးစိပ်)ပွားများနည်းဆိုသည်မှာ မိမိနေအိမ်တွင် အလုပ်အကိုင်မပျက်စေရဘဲ အားလပ်သည် အချိန်တွင် တစ်နေ့လျှင် အနည်းဆုံး ပုတီး ကိုးပတ်စိပ်၍ ပွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အစိတ္တန်အစီအစဉ်များ

အစိတ္တန်ဆောက်တည်လိုကြသော ယောဂီသူတော် စင်မြတ်ထို့သည် အစီအစဉ်များကို ဦးစွာပထမ စနစ်တကျ လေ့လာသိရှိထားကြဖို့ အထူးလိုအပ်လှ၏။

- ၁။ ဘုရားနေရာတော်ခင်းရန်
- ၂။ ပင့်ဖိတ်ထားရန်
- ၃။ ပစ္စည်းများ လှူဒါန်းရန်
- ၄။ ဝတ်ပြုရန်
- ၅။ အစိတ္တန်ဝင်ရန်
- ၆။ အနန္တောအနန္တငါးပါး ကန်တော့ရန်
- ၇။ ပွားများရန် (ပုတီးစိပ်ရန်)
- ၈။ မေတ္တာပေးပို့ရန်နှင့် မေတ္တာခံယူရန်
- ၉။ အမျှဝေခြင်းနှင့် အနမောဒနာခေါ်ယူရန်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားနေရာတော်ခင်းရန်

အစိန္တေယျ၊ အစိန္တေယျ၊ အပ္ပမေယျသေဋ္ဌ ငွေ့အတု လပရေမေဘဂဝါ သမ္မာသဗ္ဗဒ္ဓ သုံးလောကထွဋ်ထား မြတ်ဘုရား၏ ခံစားတည်နေတော်မူရာ ဗွေချက်ချာမှာ ပန်းရန်စုံစွာ ထုံဂန္ဓာတို့ဖြင့် နေရာတော်မြတ်ခင်းထားပါကြောင်း ညွတ်ပျောင်းရှိကျိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးနားတော်လျှောက်ဝံ့ပါသည်။ သုံးလေးကာဝိပတိ မုနိဦးသျှောင် ငါးမာရ်အောင်ဖိနော်မြတ်ဘုန်းမောင်ဘုရား...ဟုဆို၍ နေရာတော်ခင်းထားပါ။

ပင့်ဖိတ်ထားရန်

မဟာကာရုဏီကော နာထော ဗုဒ္ဓေါမေတ္တာတုဝေမ ငွေ့မဟာကာရုဏီကော တပည့်တော်နှင့်တကွ ခပ်သိမ်းသော များမိုလ်လူတို့အား ကြီးမားသော မဟာကာရုဏာရှိတော်မူ

ထိုက်သော နာထောဗြဟ္မာ၊ လူနတ်ပရိသတ်တို့ ဆည်းကပ်ဝပ်တွား အားထားကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထားသော ဗုဒ္ဓေါအရဟံ အစ ဘဂဝါအဆုံးရှိသော ဂုဏ်ကိုးပါးသခင် ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် မေဘုရားတပည့်တော်၏ ဝေမေတ္တဗုဒ္ဓ မွေ့မြတ်သံဃာနှင့် မိဘရာဂုဏ်ငါးဖြာကို စိတ်မှာပျော်မုန်း အာရုံတမ်း၍ လှူဒါန်းထားရာ အလယ်အနန္တော အနန္တပွဲတော်ကြီးရှေ့၌ ဌာတုတပည့်တော်အား အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့် ဆိုဆုံးမလျက် အမြန်စွာ စောင့်ရှောက်ပေးတော်မူပါရန် ပင့်ဖိတ်လိုက်ပါသည်။ ရွှေစက်တော်လှမ်း၍ ကြွမြန်းတော်မူလှည့်ပါ ဘုရား...ဘုရား။

(ခ) ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများပင့်ရန်

မဟိဒ္ဓိဂုဏသမ္ပန္န၊ တိဋ္ဌန္တ မမဒက္ခိဏော။ မဟိဒ္ဓိဂုဏသမ္ပန္နာ မနောမဟိဒ္ဓိ စရိဖုံဖုံ အလုံးစုံသော တန်ခိုး ဣန္ဒြိယိဒိတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူကြကုန်သော ဝိဇ္ဇာဆရာ၊ လက်ဝဲတော်ရံ၊ လက်ျာတော်ရံ အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက ဖြစ်တော်မူကြကုန်လော့။

အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်၊ အရှင်မဟာကာဿပ၊ အရှင်သီဝလီ၊ အရှင်ဂဝံပတိ၊ အရှင်ဗာကုလ၊ အရှင်မိန္ဒဝိဇ္ဇ၊ အရှင်ဥပဂုတ္တ အစရှိသော အရိယာမြတ်ကြီးတို့နှင့်တကွ တပည့်တော်ထက် သီလသမာဓိ ပညာဂုဏ်ဝါ မြင့်မြတ်ကြီးရင့်တော်မူသော အသိဉာဏ်သခင် သူတော်စင် အရှင်မြတ်တို့သည်၊ မမ တပည့်တော်၏ ဒက္ခိဏောဗုဒ္ဓရှင်တော်ကိန်းစံပျော်သည့် အလယ်ပွဲတော်ကြီး လက်ျာဘက်ဖြစ်သော ပွဲတော်ရှေ့၌ တိဋ္ဌန္တတပည့်တော်အား အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့် အမြဲမစကူညီ အမြဲစောင့်ရှောက်တော်မူကြပါပင်ဖိတ်လိုက်ပါသည်။ ဂန္ဓမာဒနဝေဒီသဿက ဝေတာရနှင့် စိတ္တကုဋ၊ ဂိဗ္ဗူကုဋ ဣသိဂိလိအစရှိသော တောင်တော်သာမြတ် အသီးသီးတို့မှ ကြွမြန်းတော်မူလာကြပါဘုရား...။

နတ်မင်းကြီးများ ပင့်ဖိတ်ရန်

သမန္တေစက္ကဝါဠေသု-ဝါမေဂန္တန္တုဒေဝတာ သမန္တာ - ဝန်ကျင်ပတ်ချာရပ်ဒိသာမှ စက္ကဝါဠေသု-စကြဝဠာတောင်ရစ်ဝိုက်တစ်သောင်းသော သာကဓာတ်

တိုက်အတွင်း၌၊ ဝသန္တာ-ခြေရံဝန်းခ ကြည်သာချမ်းမြေ့ နေ ထိုင်ကြကုန်သော၊ ဒေဝတာ - သီကြားမြဟ္မာစတရဋ္ဌ၊ ဝိဂ္ဂန္ဓက ဝိဂ္ဂပက္ခကုဝေရနှင့် သူရဿတီ၊ စန္ဒီပရမိသွာ၊ မဟာပိန္နဲ အစ ရှိသော သာသနာတော်စောင့်၊ ကမ္ဘာစောင့်နှင့် ဩသဒိဒေဝ နတ်မင်းဝိဇ္ဇာ၊ ဒေဝနတ်မင်းအာကာသစိုး ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုးပါ မကျန် သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်အပေါင်းတို့သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဝါမေအနတော် - အနန္တပွဲတော်ကြီး၏ လက်ဝဲဘက်ဖြစ်သော ပွဲတော်ရှေ့၌၊ အာဂစ္ဆန္တိ - အမြန်စွာ ကူညီမစ စောင့်ရှောက်စောင့်မကြည့်ရှုရန် ဘုရားဒဘဂဝါ၏ အမိန့်တော်၊ အာကာတရားဓမ္မ၏ တန်ခိုးတေလာ၊ အရိယာ ထေရာသံဃာတို့၏ အမိန့်တော်အာဏာစက်နှင့် ဆင့်ကာ ခေါ်လိုက်သည်။ လျင်သောမြန်စွာ ရောက်လာကြကုန်လော့။

ဣမတ္တနေ - အဓိဋ္ဌာန်တော်ခန်းမ ဤဌာနသို့ အာဂ တာန် - ကူညီမစ စောင့်ရှောက်ကြရန် ရောက်ရှိနေကြကုန် သော၊ တေသံ တေသံ ဝိသိဋ္ဌ ပုဂ္ဂလာန် - ထိုထိုကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့အား၊ အာရောဂါစ - ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ အနာရောဂါ မရှိကြကုန် သည်လည်းကောင်း၊ အာဝေရာစ - ရန်သူခပ်သိမ်း ကင်း လွတ်ငြိမ်းကြကုန်သည်လည်းကောင်း၊ နိဿကာစ - စိုးရိမ် ခြင်း ကင်းကြကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောထ - ဖြစ်ကြ ပါစေကုန်သတည်း။

သုခိတာစ - ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြ ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဒီဃာပခုကာစ - အတန်ကိုကျော် တည် အသက်ရှည်ကြကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောထ - မုချိုင်ပိုင် ဖြစ်နိုင်ကြပါစေသောဟု အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တိုင်းဝင်တိုင်း ဤသို့ ပင့်ဖိတ်ထားပါလော့။

အနန္တောအနန္တငါးပါး ကန်တော့ရန်

(က) အနန္တဂုဏ် ထိုက်တော်မူသော ကကုသန် ကောဏဂုံ ကဿပ ဂေါတမအစရှိသော ဂင်္ဂါဝါဠု သဲစုမက ပွင့်တော်မူကြကုန်သော များလှသောင်းသောင်း ဘုရားရှင် အပေါင်းတို့၏ ဂုဏ်တော်မြတ်တို့ကိုလည်းကောင်း

(ခ) အနန္တဂုဏ် ထိုက်တော်မူသော သွက္ခတအစရှိ

သော ဂုဏ်တော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မင်္ဂလေး တန် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ပရိယတ်ဟု ဆိုအပ်သော ဆယ်ပါး သောတရားတော်မြတ်တို့၏ ဂုဏ်တော်မြတ်တို့ကို လည်း ကောင်း

(ဂ) အနန္တဂုဏ်ထိုက်တော်မူကုန်သော သုပ္ပဋိပန္နတာ အစရှိသော ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သမုတိ ပရမတ်နှစ်ရပ်သော သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့၏ ဂုဏ်တော် မြတ်တို့ကို လည်းကောင်း

(ဃ) အနန္တဂုဏ် ထိုက်တော်မူကုန်သော ဤဘဝ ရှေးရှေးဘဝ သံသရာအဆက်ဆက်တို့က တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော မိခင်ဖခင် ကျေးဇူးရှင်တို့၏ ဂုဏ်တော်တို့ကိုလည်းကောင်း

(င) အနန္တဂုဏ်ထိုက်တော်မူကုန်သော ဤဘဝ ရှေး ရှေးဘဝ သံသရာအဆက်ဆက်တို့က တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာတို့၏ ဂုဏ်တော်တို့ကိုလည်း ကောင်း၊ ဘုရားတပည့်တော်သည် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ တည်းဟူသော သုံးပါးသောကံတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော ကံဖြင့် ပြစ်မှားကျူးလွန်မိသည်ရှိသော် ထိုအပြစ်တို့မှ အခါခပ်သိမ်း ကင်းလွတ်ပါရခြင်း အကျိုးငှာ ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယ တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ကန်တော့လိုက်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။

ပစ္စည်းများ လှူဒါန်းရန်

အရဟံအစ ဘဂဝါအဆုံးရှိသော ဂုဏ်တော်ကိုးပါး သခင် ရှင်တော်မြတ်ဘုရား တပည့်တော်သည် အနန္တော အနန္တငါးပါးတို့ကို အာရုံပြု၍ ညောင်ရေငါးလုံး ရေချမ်းငါးခွက် ဆီမီးငါးတိုင်နှင့် အနန္တောအနန္တပွဲတော် စသော လှူဖွယ်ဝတ္ထု အစုစုတို့ လှူဒါန်းပူဇော် ဆက်ကပ်ပါ၏ အရှင်ဘုရား၊ တပည့် တော်အား အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့် လှူဒါန်းအပ်သော အလှူကို လက်ခံတော်မူပါဘုရား...။

ဝတ်ပြုရန်

ဣတိပိသောဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာ စရဏသမ္ပန္နော သဂတော လောကဝိဒ္ဓ အနန္တောရပုရိသ

ဓမ္မသာရထံ သတ္တာဒေဝ မနဿနံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ - ဣမေဟိ နဝဟိ ဂုဏောဟိ သမ္ပန္နဂတံ ဗုဒ္ဓံသိရဿ နမာမိ သရဏံ အကာလိကော ဟေိပဿိ ကောဩပနေ ယျိတောပစ္စတ္တံ ဒေဝိတဗ္ဗေဝိညူဟိ ဣမေဟိဆဟိ ကုဏောဟိသမ္ပန္န ဂတံ ဓမ္မံ သိရဿန မာမိ သရဏကံ ဂစ္ဆာမိပါဘုရား...

သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံယော ဥရုပ္ပဋိ ပုန္နော သလတောသာဝကသံယော ဉာယပ္ပဋိပုန္နော ဘဂဝ တော သာဝကသံယော သာမိပိပုဋိန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံယော ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ အဋ္ဌပုရိသ ပုဂ္ဂလာ သောဘဂဝတော သာဝကသံယော အာဟုနေယျော ပါဟုနေ ယျော ဒက္ခိနေယျော အဉ္စလီကရဏီယော အနတ္တရံ ပုည ခေတ္တံ လောကဿ ဣမေဟိ နဝဟိဂုဏောဟိ သမ္ပန္န ဂတံ သံယံသိရဿ နမာမိသရဏံ ဂစ္ဆာမိပါဘုရား...

(က) အဋ္ဌတဂ္ဂေပါဏုပေတံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ အဋ္ဌတဂ္ဂေပါဏုပေတံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ အဋ္ဌတဂ္ဂေပါဏုပေတံ သံယာ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

(ခ) ဇာတိပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဇာတိပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဇာတိပရိယန္တံ သံယာ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

(ဂ) ဘောဂပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဘောဂပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဘောဂပရိယန္တံ သံယာ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

(ဃ) ဇီဝိတပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဇီဝိတပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဇီဝိတပရိယန္တံ သံယာ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

(င) ယာဝဇီဝံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ယာဝဇီဝံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ယာဝဇီဝံ သံယာ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

(စ) မရဏကာလံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ မရဏကာလံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ မရဏကာလံ သံယာ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

(ဆ) မရဏကာလပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ မရဏကာလပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ မရဏကာလပရိယန္တံ သံယာ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

(ဇ) အရဟတ္တ မဂ္ဂကာလံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ အရဟတ္တ မဂ္ဂကာလံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ အရဟတ္တ မဂ္ဂကာလံ သံယာ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

(ဈ) အရဟတ္တမဂ္ဂ ကာလပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ အရဟတ္တမဂ္ဂ ကာလပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ အရဟတ္တမဂ္ဂ ကာလပရိယန္တံ သံယာ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

(ည) နိဗ္ဗာနကာလံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ နိဗ္ဗာနကာလံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ နိဗ္ဗာနကာလံ သံယာ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

(ဋ) နိဗ္ဗာနကာလ ပရိယန္တံ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ နိဗ္ဗာနကာလ ပရိယန္တံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ နိဗ္ဗာနကာလ ပရိယန္တံ သံယာ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန်

အဓိဋ္ဌာန်ဆောက်တည်မည့် မြတ်သောယောဂီသည် ရေတစ်ခွက်ကို မိမိရှေ့၌ချ၍ ဘုရားရှင်ကို လက်အုပ်ချီ၍ ဤသို့ဆိုလေ...

တပည့်တော်သည် ယနေ့မှစ၍ (အရဟံ)ဂုဏ်တော် ကို အဓိဋ္ဌာန် ၉ ရက် ဆောက်တည်လျက် တစ်ရက်လျှင် အနည်းဆုံး စိပ်ပုတီး ၉ ပတ်စီ ဆင်ခြင်ပွားများပါမည်ဘုရား ပွားလတ္တံ့သော ဂုဏ်တော်မြတ်ကို လေးစားသောအားဖြင့် ၉ ရက်တိတိ...

- (၁) အနန္တော အနန္တငါးပါးကို မပြစ်ပွားပါ
(၂) ကာမပိုင်ရှိသော သူများကို ကိုယ်ထိကာယ မကျူးလွန်ပါ
(၃) လောင်းကစားခြင်းနှင့် သေရည်အရက်သောက် စားခြင်းကို ရှောင်ပါမည်
(၄) ကွဲသား၊ နွားသား အစရှိသော အစားမုန်သမျှ ကို မစားသုံးပါဘုရား

ဤလေးချက်ကို အရှင်ဘုရားရှေ့မှောက်တွင် သစ္စာ အဖြစ် ခံယူပါ၏။ သစ္စာလေးချက် မပျက်ကွက်ဘဲ မုန့်ပည် သည်ရှိသော် တပည့်တော်၏ ကိုယ်စိတ်နှလုံးတို့သည် အမြဲ

တမ်း ကျန်းမာချမ်းသာပြီး ပြောသမျှ စူးရှ လုပ်သမျှပြီးစီး ကြံသမျှ အောင်မြင်နိုင်သော မဟာဇေယျသိဒ္ဓိ ဆုတော်မြတ်ကို ယခုမြန်စွာ ရရပါလို၏။ အရိယာသူတော်စင်တို့ သိနိုင်သော သစ္စာလေးပါး တရားထူးကို သိရ၏။ မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း လျင်မြန်စွာ မျက်မှောက်ပြုရပါလို၏။

တပည့်တော်၏ အသက်နှင့်ခန္ဓာကိုယ်ကို မြတ်စွာဘုရားအားလည်းကောင်း၊ တရားတော်မြတ်အားလည်းကောင်း၊ သံဃာတော်အရှင်မြတ်တို့အားလည်းကောင်း၊ အရှင်သူမြတ်တို့အားလည်းကောင်း အထက် လောကီလောကုတ္တရာ ဝိဇ္ဇာ ခိုင်မြတ်ကြီးတို့အားလည်းကောင်း အမြန်စွာ လှူဒါန်းခဲ့ပါ၏။ သာသနာတော်စောင့် နတ်ကမ္ဘာစောင့် သမ္မာဒေဝနတ်မင်းကြီး အပေါင်းတို့အားလည်း ကျွန်ုပ်၏ အသက်နှင့်ခန္ဓာကိုယ်ကို အမြန်စွာ အပ်နှံထားလိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်အား အရာရာမှ မကောင်းကိုပယ် ကောင်းကိုကယ်၍ ကူညီမစောင့်ရှောက်ပေးကြပါကုန်လော့။ ကူညီမစောင့်ရှောက်ပေးကြမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှအပ အနှောင့်အယှက် အပျက်အဆီး အတားအဖြစ် အပိတ်အပင် အကန့်အကွက် အပြုအတိုက် လုံးဝ မရှိစေရ။ ဘုရားရှင်၏ အမိန့်အာဏာတော်ဖြစ်သည့် အာဏာတော်မြတ် တည်စေရ။ ဘုရားရှင်၏ အမိန့်အာဏာတော် ဖြစ်သည့် အာဏာတော်မြတ် တည်တံ့ပါစေဟု ဆို၍ မိမိရှေ့၌ ချထားသော သစ္စာရေကို သောက်လိုက်ပါ။ အဓိဋ္ဌာန်အတွင်း မည်သည့်အနှောင့်အယှက်မျှ မရှိနိုင်ပါ။

မေတ္တာခံယူခြင်း

- ဗုဒ္ဓဿသီဝါဟံမေတ္တံ ဂဏှာမိ
- ဓမ္မဿသီဝါဟံမေတ္တံ ဂဏှာမိ
- သံဃာဿသီဝါဟံမေတ္တံ ဂဏှာမိ
- မာတပိတုနံသီဝါဟံမေတ္တံ ဂဏှာမိ
- သဗ္ဗအာစရိယနံသီဝါဟံမေတ္တံ ဂဏှာမိ
- သဗ္ဗဝိဇ္ဇာစရနံသီဝါဟံမေတ္တံ ဂဏှာမိ
- သဗ္ဗဒေဝဟာနံမေတ္တံ ဂဏှာမိ

သဗ္ဗသဗ္ဗရိသာနံမေတ္တံ ဂဏှာမိ
သဗ္ဗပုဂ္ဂလာနံမေတ္တံ ဂဏှာမိ။
အမျှပေးဝေခြင်းနှင့် သာဓုအနုမောဓနာ ခံယူခြင်း အဓိဋ္ဌာန်ရက် ပြီးဆုံးသည့်အခါတိုင်း မိမိပြီးဆုံးအောင်မြင်သော ကဏ္ဍ(အဆင့်)တိုင်းတွင် အဓိဋ္ဌာန်တော်အောင်ပွဲကို ကျင်းပပြုလုပ်ရပါမည်။ အဓိဋ္ဌာန်တော်အောင်ပွဲဟူသည် အဓိဋ္ဌာန်ဆောက်တည်နေစဉ်ကာလအတွင်း မည်သို့သော အခက်အခဲ ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာမှ မရှိခဲ့ဘဲ မိမိအဓိဋ္ဌာန်ကာလ ပြီးမြောက်အောင်မြင်သည့်အတွက် ရတနာသုံးပါး၊ အနန္တောအနန္တငါးပါးတို့အား ဦးထိပ်ထားလျက် ကူညီမစောင့်ရှောက်တော်မူကြကုန်သော အထက်လောကီလောကုတ္တရာ ဝိဇ္ဇာခိုင်သခင် ဧကရာဇ်ရှင်အပေါင်းနှင့် သာသနာတော်ဆိုင်ရာ သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်အပေါင်းတို့အား ရည်စူး၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းကို ခေါ်ပါသည်။ လှူဒါန်းပူဇော်ရာ၌ မိမိအောင်မြင်သည့် အဆင့်အားလျော်စွာ လှူဒါန်းရပါမည်။

ဥပမာ- ပထမအဆင့်ကို အောင်မြင်သူသည် ပထမအဆင့်ရက်အတိုင်း -

- (၁) ဆွမ်း(သင်ပုန်းဆွမ်း) ကိုးခု
- (၂) 'ခီမီး ကိုးတိုင် (သို့မဟုတ်) အမွှေးတိုင် ကိုးတိုင်
- (၃) ပန်းကိုးပွင့်တို့ကို ဘုရားတွင်လှူဒါန်း၍ ငါးအရှင် ကိုးကောင် လွှတ်ပါ။

တတ်နိုင်လျှင် သံဃာတော် ကိုးပါးပင့်၍ သက်သတ်လွတ်(သားဟ)ဆွမ်းကျွေး လှူဒါန်းပါလေ။

ပထမဆရာကြီးဦးအောင်သူ

ကျမ်းကိုး
အဓိဋ္ဌာန်ဆရာတော်၏ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကျမ်း။

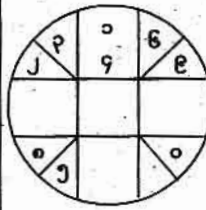


ရောင်ပြန်ဟူရင်း ပြက္ခဒိန်

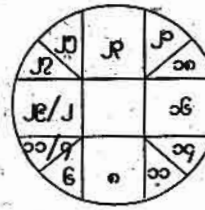
၁၃၇၉-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လ - နယုန်လ

2017 MAY

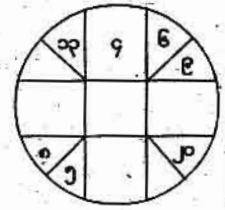
တနင်္လာ Monday	1 ၆ အလုပ်သမားနေ့	
အင်္ဂါ Tuesday	2 ၇ အကြွတ်ရက်	
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	3 ၈	
ကြာသပတေး Thursday	4 ၉ ရက်ဆုတ်	18 ၈ ရက်ဆုတ်
သောကြာ Friday	5 ၁၀	19 ၉
စနေ Saturday	6 ၁၁ ရက်ဆုတ်	20 ၁၀ ရက်ဆုတ်
တနင်္ဂနွေ Sunday	7 ၁၂	21 ၁၁
တနင်္လာ Monday	8 ၁၃	22 ၁၂
အင်္ဂါ Tuesday	9 ၁၄	23 ၁၃
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	10 ၁၅ ကဆုန်လပြည့်	24 ၁၄
ကြာသပတေး Thursday	11 ၁ ရက်ဆုတ်	25 ၁ ကဆုန်လကွယ် ရက်ဆုတ်
သောကြာ Friday	12 ၂	26 ၂ အကြွတ်ရက်
စနေ Saturday	13 ၃ ရက်ဆုတ်	27 ၂
တနင်္ဂနွေ Sunday	14 ၄	28 ၃
တနင်္လာ Monday	15 ၅	29 ၄
အင်္ဂါ Tuesday	16 ၆ ယာရက်ကြီး	30 ၅ ရက်ဆုတ်
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	17 ၇	31 ၆ ယာရက်ကြီး



၁. ၅. ၂၀၁၇



စန်းပြောင်းရက်စွဲ



၁၄. ၅. ၂၀၁၇

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလအတွင်း ပြိုဟ်ပြောင်းချိန်

- တနင်္ဂနွေသည် - ၁၄. ၅. ၂၀၁၇ တနင်္ဂနွေနေ့ ည ၁၁ နာရီ ၄၄ မိနစ်တွင် ပြိုသရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- အင်္ဂါသည် - ၂၇. ၅. ၂၀၁၇ စနေနေ့ နေ့လည် ၂ နာရီ ၅၁ မိနစ်တွင် မေထုန်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- သောကြာသည် - ၃၁. ၅. ၂၀၁၇ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက် ၉ နာရီ ၃၈ မိနစ်တွင် မိသရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလအတွက် ဓနသိဒ္ဓိနက္ခတ်နှင့် စန်းယုဉ်ချိန်

- (၁၈. ၅. ၂၀၁၇) ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၁၀ နာရီ ၂၁ မိနစ် ၅၅ စက္ကန့်။
- (၂. ၅. ၂၀၁၇) နှင့် (၂၆. ၅. ၂၀၁၇) ရက်တို့သည် အမြတ္တစုတ်ကျ၍ အတောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်သည်။

အမြတ္တစုတ်ရက်မှာ လုပ်ဆောင်စရာ

- တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် မြောက်အရပ်တွင် ပုန်းညက်ပင် စိုက်ပါ။
- တနင်္လာသားသမီးသည် အရှေ့မြောက်အရပ်တွင် ခရေပင် စိုက်ပါ။
- အင်္ဂါသားသမီးသည် အရှေ့အရပ်တွင် သရဖီပင် စိုက်ပါ။
- ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် အရှေ့တောင်အရပ်တွင် ကွမ်းသီးပင် စိုက်ပါ။
- ကြာသပတေးသားသမီးသည် အနောက်တောင်အရပ်တွင် ခန်းပင် စိုက်ပါ။
- သောကြာသားသမီးသည် အနောက်မြောက်အရပ်တွင် အုန်းပင် စိုက်ပါ။
- စနေသားသမီးသည် တောင်အရပ်တွင် ကုံကော်ပင် စိုက်ပါ။

သည့်လအတွက် ကောင်းသောရက်

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်

နွယ်သင်္ကေအောင်

နွေကာလ၏ အနားသတ်ရာသီသို့ အပူဒဏ်ကား ထန်ပြင်းလှပါချေ၏။
 ပွင့်လင်းသွေခြောက်သည် ဆိုပါသော်ငြား ရိုးတံညှာတို့ အပြိုင်းပြိုင်းဖြင့် သစ်ပင်တို့၏
 ဖြစ်စဉ်မှာ တရားကျစရာ ကောင်းလှတော့သည်။ ဤတွင် ရွက်ဟောင်းစွန့်ပစ်၊ ရွက်သစ်ဝေလွင်
 တော့မည်မို့ ပုရစ်ဖူးကျေးဥတို့မှာ ကိုက်ညွှန်နသစ်ရန် တာစုနေကြသည်မှာလည်း အားရလန်းရွှင်
 ဖွယ်ရာပင်။ သဘာဝရာသီအဖို့ ဩကာသ လောကကြီးအပေါ် ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန်မပြုဘဲ စည်း
 ကာရန် ညီမျှစွာဖြင့် အလှဆင်နေဦးမှာတော့ သေချာသည်။ သို့ရာတွင် လောဘသား လူအချို့
 ကြောင့် ရာသီမမှန်၊ မိုးမမှန်ဖြစ်နေခြင်းကတော့ ဆင်ခြင်သတိပြုဖွယ် ကောင်းလှသည်။

၁။ နေအိမ်တိုက်တာဝယ်ဖို့ရာ

မေလ (၆)၊ (၁၁)၊ (၂၅)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသော
ရက်များသည် နေအိမ်တိုက်တာများဝယ်ယူဖို့ရာ အကောင်း
ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ ကား/ယာဉ်စုံစွာ ဝယ်ဖို့ရာ

မေလ (၂)၊ (၁၀)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၃၀) စသော
ရက်များသည် ကားများ၊ ယာဉ်များဝယ်ယူဖို့ရာ အကောင်း
ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၃။ ရွှေတွင်း/ကျောက်တွင်း တူးဖို့ရာ

မေလ (၈)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၆)၊ (၃၀) စသော
ရက်များသည် ရွှေတွင်းများ၊ ကျောက်တွင်းများ တူးဖော်
ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရာ

မေလ (၂)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၈)၊ (၂၅)၊
(၃၀) စသောရက်များသည် ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်
ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၅။ ကျောင်း/အိမ်ဂေဟာဆောက်ဖို့ရာ

မေလ (၂)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၁)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊
(၂၂)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည်
ကျောင်းများ၊ အိမ်ဂေဟာများ ဆောက်လုပ်ဖို့ရာ အကောင်း
ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၆။ ပဉ္စင်းခံရာ၊ ရှင်ပြုနားသရာ

မေလ (၂)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊

(၂၇)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် ပဉ္စင်းခံခြင်း၊ ရှင်ဖြူခြင်း၊ နားသခြင်း စသော မင်္ဂလာကိစ္စများဆောင်ရွက်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ကိစ္စများဆောင်ရွက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၇။ အိမ်ပြောင်းရွှေ့ရာ၊ အိမ်သစ်တက်ရာ

မေလ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၇) စသော ရက်များသည် အိမ်ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ အိမ်သစ်ဆောက်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၃။ သီးနှံမျိုးစေ့ကြဲဖို့ရာ

မေလ (၂)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် လယ်ယာတောင်ယာ၊ ဥယျာဉ်ခြံမြေများ၌ သီးနှံမျိုးစေ့များ ကြဲချစိုက်ပျိုးဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၈။ အမည်ပေးရာ၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရာ

မေလ (၂)၊ (၆)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၄။ ရေတွင်းရေကန် တူးဖို့ရာ

မေလ (၂)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် ရေတွင်းရေကန်များတူးဖော်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၉။ လက်ထပ်မင်္ဂလာ ကျင်းပရာ

မေလ (၆)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၇) စသောရက်များသည် လက်ထပ်မင်္ဂလာ ကျင်းပရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၅။ ပညာစတင်သင်ကြားလျှင်

မေလ (၂)၊ (၅)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၇)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အတတ်ပညာများကို စတင်သင်ကြားရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၀။ ခရီးသွားလာ ကောင်းဖို့ရာ

မေလ (၂)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ခရီးသွားလာခြင်းကိစ္စအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၆။ ငါးဖမ်းဖို့ရာ

မေလ (၂)၊ (၁၃)၊ (၁၈) စသောရက်များသည် မြစ်၊ ချောင်း၊ အင်းအိုင်၊ ပင်လယ်၊ တွင်းရှိ ရေသတ္တဝါများအား ဖမ်းဆီးရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၁။ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုဖို့ရာ

မေလ (၂)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုလုပ်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၇။ မင်္ဂလာအခါပေးဖို့ရာ

မေလ (၂)၊ (၃)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် မင်္ဂလာအခါပေးရန် သင့်လျော်ကောင်းမွန်သော ရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၂။ ရောင်းပန်းဝယ်ဖန်း ပွင့်ဖို့ရာ

မေလ (၂)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အရောင်းအဝယ်

■ နွယ်သာကံအောင်

မေလမှာ ဆောင်ရွက်ပါ

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်

နေ့မျိုးထွင်ခေါင်

၁။ မေလ (၅)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၂၁)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် “နန္ဒာတီထီ”တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ဘုရား၊ ဂူ၊ ကျောင်း၊ ဇရပ် စသည်တို့ ဆောက်ထုပ်ခြင်း၊ တံတားများခင်းခြင်း၊ ပျိုးကြဲခြင်း၊ ကောက်စိုက်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်း စသော အမှုကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၂။ မေလ (၁)၊ (၆)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၂၂)၊ (၂၆)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် “ဘဒြာတီထီ”တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ အမည်ပေးကင်ပွန်းတပ်ခြင်း၊ နားထွင်း၊ ဖော်လာဆင်ယင်ကျင်းပခြင်း၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်နှင်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

၃။ မေလ (၂)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၇) စသော ရက်များသည် “ယောတီထီ”တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ စစ်ချီခြင်း၊ စစ်တက်ခြင်း၊ ကင်းလှည့်ခြင်း၊ ကင်းချခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်း၊ အမှုကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၄။ မေလ (၃)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် “ရိတ္တာတီထီ”တွင် ကျရောက်၏။

ထိုရက်များ၌ ဆေးဖော်ခြင်း၊ ဆေးထိုးခြင်း၊ လက်ဖွဲ့ထိုးခြင်း၊ သိန္နီတင်ခြင်း၊ ပစ္စည်းသိမ်းခြင်း၊ သစ်ပင်ခုတ်ခြင်း၊ လှေကားထောင်ခြင်း စသောအမှုကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၅။ မေလ (၄)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် “ပုဏ္ဏာတီထီ”တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ရတနာပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ ပဉ္စင်းခံခြင်း စသောအမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၆။ မေလ (၂)၊ (၂၆) ရက်တို့သည် “အခြိတ္တရုတ်”တွင် ကျရောက်လေရာ ထိုရက်၌ မည်မျှပင် မကောင်းကြံ့စေကာမူ မည်သည့်ကိစ္စမဆို ဆောင်ရွက်ရာ၌ အောင်မြင်ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။

၇။ မေလ (၄)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် “ရက်ရာဇာ”တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေး ကိစ္စအလုံးစုံ ပြီးမြောက်နိုင်ပြီး နာမည်ဂုဏ်သတင်းလည်း ထင်ရှားကျော်စောတတ်ပါသည်။

■ နေ့မျိုးထွင်ခေါင်



နေ့သားအလိုက် အောင်မြင်ဖို့

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်

မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

တနင်္ဂနွေနေ့ မွေးဖွားသူများအဖို့

မေလ (၂)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၇)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၈) စသော ရက်များကို ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်စေလိုပါသည်။

တနင်္လာနေ့ မွေးဖွားသူများအဖို့

မေလ (၂)၊ (၃)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၃၀) စသော ရက်များကို ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်စေလိုပါသည်။

အင်္ဂါနေ့ မွေးဖွားသူများအဖို့

မေလ (၃)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၆)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသော ရက်များကို ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်စေလိုပါသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွေးဖွားသူများအဖို့

မေလ (၄)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၅)၊ (၂၉) စသော ရက်များကို ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်စေလိုပါသည်။

ကြာသပတေးနေ့ မွေးဖွားသူများအဖို့

မေလ (၃)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊

(၁၇)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၄)၊ (၂၈) စသော ရက်များကို ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်စေလိုပါသည်။

သောကြာနေ့ မွေးဖွားသူများအဖို့

မေလ (၂)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၉)၊ (၁၂)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၃၀) စသော ရက်များကို ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်စေလိုပါသည်။

စနေနေ့ မွေးဖွားသူများအဖို့

မေလ (၄)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၂၂)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၉)၊ (၃၁) စသော ရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်မေ့မည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ရာဟုအချိန် မွေးဖွားသူများအဖို့

မေလ (၄)၊ (၆)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၁)၊ (၂၅) စသော ရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်မေ့မည့် ရက်ကောင်းများ ဖြစ်ကြ၏။

■ မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင် ■

သင်္ဂြိုဟ်အတွက် ကံဇာတာ

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်

■ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

အိမ်ထောင်ဘက်နှင့် စိတ်သဘောထား ကွဲလွဲတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးအနည်းငယ် ညံ့တတ်ပါသည်။ လယ်ယာထွက်ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးထူးခံစားရပါလိမ့်မည်။ အောင်ဘာလေထီ ပေါက်ကိန်းရှိသည်။ ယာဉ်၊ ရတနာပစ္စည်းများ ဝင်လာတတ်သည်။ လုပ်ငန်းတွင်သော်လည်းကောင်း၊ လူမှုဆက်ဆံရေး အသိုင်းအဝိုင်း၌လည်းကောင်း စကားအပြောအဆို မှား၍ ပြဿနာပေါ်လာတတ်ပါသည်။ အိမ်ထောင်ဘက်နှင့် ပတ်သက်၍ အမွေရခြင်း၊ ငွေအစုလိုက် အပြုလိုက်ရခြင်းတို့ ကြုံမည်။ ဆီးစပ်၊ တင်ပါးတို့တွင် အနာပေါက်တတ်သည်။

မိဘများကို အကြောင်းပြု၍ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ဆောင်ရတတ်သည်။ အကျိုးထူးများ ခံစားရပါလိမ့်မည်။ ခြေထောက်တွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ထိခိုက်မိတာမျိုး ကြုံရတတ်၏။ ထိုအတူ အိမ်တွင်းသို့ မျှော်လင့်မထားသော သောကအပူများ ဝင်ရောက်လာတတ်ပါသည်။ လက်ရှိလုပ်ကိုင်နေသော အလုပ်သည် အပြောင်းအလဲများနှင့် ကြုံမည်။ ပိုင်ဆိုင်သော ပစ္စည်းတစ်ခုခု ပျောက်ဆုံးတတ်ပါသည်။ အချစ်ရေးကိစ္စ၌ မပြေမလည် ဖြစ်တတ်သည်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ အခွင့်အလမ်းများ ပေါ်ပေါက်၍ အဆင်ပြေတတ်ပါသည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ ချဲ့ထွင်ရပါလိမ့်မည်။ သွေးအားနည်းရောဂါ ဖယ်တတ်သည်။ ဖျိရွယ်သူများ ချစ်သူထံမှ လက်ဆောင်တစ်ခုခု ရတတ်သည်။ မိသားစုအလှူဒါနပြုရလိမ့်မည်။ သားသမီးများ၏ ပညာရေးအထူးကောင်းမွန်ပါလိမ့်မည်။ ဖခင်နှင့်ပတ်သက်ပြီး အမွေပစ္စည်းများ ရရှိတတ်သည်။ အအေးမိခြင်း၊ လည်ချောင်းနာ

ခြင်း စသော ဥတုကြောင့်ဖြစ်သည့် ဝေဒနာများ ဝင်လာတတ်သည်။ ပျိုရွယ်သူများ ချစ်မှုရေးရာ၌ စန်းပွင့်ပါလိမ့်မည်။ ရပ်ဝေးမှ မိတ်ဆွေများ ရောက်ရှိတတ်သည်။

ပါ၊ ပြောင်း၊ ဆန်စပါးများကို ရောင်းချလျှင် အမြတ်အစွန်းများများရမည်။ ရွှေ၊ ငွေ၊ ပတ္တမြား၊ ကျောက်စိမ်း၊ ပုလဲနှင့် ငွေထည်ပစ္စည်းများကို ဝယ်ယူပြီး ငါးလအကြာမှ ရောင်းလျှင် အမြတ်အစွန်းရရှိမည်။ ရိန်းခို၊ ထင်းရှူးပင်၊ ငရုတ်သီး၊ ငရုတ်ကောင်၊ ချင်း၊ နန္ဒင်း၊ သစ်ဥသစ်ဖုများ၊ ရွှေထည်ပစ္စည်းများ၊ ရွှေရည်စိမ်ပစ္စည်းများ ဝယ်ယူလျှင် အကျိုးအမြတ်ရှိမည်။ ကြံ၊ ကြံသကာ၊ သကြားများ ဝယ်ယူသိုလှောင်ပါက ထင်သလောက် အကျိုးမဖြစ်တတ်ပါ။

သွားကိုက်ဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။ အဆိပ်ရှိသော အကောင်တစ်ကောင်ကောင် ကိုက်တတ်သည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားခရီးစဉ် အပြောင်းအလဲ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများကို အလှူဒါနပြုရတတ်သည်။ လက်ရှိအိမ်နေရာ အပြောင်းအလဲ ဖြစ်မည်။ အစာအိမ်ဝေဒနာ ဝင်လာတတ်သည်။ ဆုံးပြီဟုထင်ရသော အကြွေးများ ပြန်လည်ရရှိတတ်သည်။ ရေအောက်၊ မြေအောက်မှ အဖိုးတန်ပစ္စည်းများ ရတတ်သည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ဘွဲ့ထူး၊ ဂုဏ်ထူးများ ရရှိတတ်သည်။ အထက်လူကြီးများ၏ မြှောက်စားခြင်းခံရတတ်သည်။

ယတြာပြုလုပ်လိုပါက - ဆီမီးတစ်ခွက် ကပ်လှူပါ။ သာကုကျိ၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို မျှဝေဒါနပြုပေးပါ။

ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လမှာ

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလအတွက်

■ တောကကိုရင်

မိမိတို့နိုင်ငံသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ မြေလွတ်မြေရိုင်းတွေလည်း ပေါများလှ၏။ လယ်ယာမြေ တို့မှာလည်း ဩဇာမြေဆီကြွယ်ဝသဖြင့် စိုက်ပျိုးသမျှ သီးနှံတို့ ဖြစ်ထွန်းကြ သည်မှာလည်း အငြင်းပွားစရာ မရှိပါချေ။ သို့ရာတွင် စိုက်ပျိုးရာကိစ္စ၌ နည်းစနစ် မှန်ကန်ဖို့လိုသလို အခါကာလကောင်းကိုလည်း ရွေးချယ်တတ်ဖို့ လိုပေသည်။ သည့်အတွက် ကိုင်းသမား၊ ယာသမား၊ လယ်သမား၊ ဥယျာဉ်ခြံမြေ စိုက်ပျိုးကြ သူများအတွက် ရည်စူးကာ ဤကာလအခါသမယ၌ သတိပြုဖွယ် စိုက်ပျိုးကိစ္စကို ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

- ၁။ မေလ (၂)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အပွင့်၊ အသီး၊ အနှံ၊ အရွက်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်းကူးစိုက်ခြင်း၊ နေရာပြောင်း ရွှေ့စိုက်ခြင်းတို့အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။
- ၂။ မေလ (၂)၊ (၁၈)၊ (၂၁)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် ဥ၊ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် အကိုင်း အခက်များ ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။
- ၃။ မေလ (၂)၊ (၆)၊ (၁)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးခြင်း၊ ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်းပင်ချဲ့နှယ်တို့ကို မီးရှို့ခြင်း၊ သီးနှံရိတ်သိမ်းခြင်းနှင့် ဥအမြစ်များတူးရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။
- ၄။ မေလ (၂)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသော ရက်များသည် သီးနှံမျိုးစေ့ကြဲရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။



လကဆုန် ညောင်ရွှေပေပို့

တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ(မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ကျမ်းပြု)

“ကိုးကွယ်ရာကို
ဒီပါဗေပျူ၊ ရွှေပြည်သူတို့
ဆုယူရွှင်လန်း၊ တင်လှူဒါန်း၍
တိမ်ပန်းပဏ္ဍန်၊ ချိန်းမဲ့သုန်သည်
ကဆုန်ရွှေညောင် ရေသွန်းတည်း”

(ဝက်မစွတ်မြို့စားမင်း နဝဒေး)

တန်ခူးလွန်မြောက်၍ ရာသီပြဿ ကဆုန်လသို့
ရောက်ရှိခဲ့ပါပြီ။

သူရိန်နေမင်းက အပူရှိန်တွေ ပြင်းလွန်းလှပါတ်။

သို့ပါသော်ငြား... ယော်ရီသစ်ရွက်တွေအကြား၌

နွေကိုအန်တုသည်အလား ကျေးဥပုရစ် ရွက်သစ်နုညွန့်တို့
က လူးလွန်ပြုထွက်လာကြလေသည်ကော။ သာရကာငှက်
ကျေးအပေါင်းတို့မှာလည်း ညာတံကိုင်ဖျားတို့၌ နားခိုကြ
ရင်း ဖိုမသံပေး တွန်ကြွေးနေကြလေသည်။ ဝဲကတော့ထိုး
လျက်ရှိသည့် တောင်လေနှင့်အတူ တောအရိုင်းပန်းကလေး
များမှာ အလှတွင် အယဉ်ဆင့်လျက် မာန်ဝင့်နေကြသည်
က တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ ချစ်မက်စရာ။

ကဆုန်လကား နွေအပူကာလထဲမှာပင် ထူးခြားမှု
အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံနေတော့သည်။ အထူးသဖြင့် ကဆုန်လ
ပြည့်နေ့။ စင်စစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့သည် ...

(၁) ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘုရားရှင်တို့ သစ္စာလေးပါး
တို့ သိကြသောနေ့၊ (၂) ဂေါထမဘုရားရှင် ဖြစ်တော်မူမည့်
သိဒ္ဓိတ္ထမင်းသားကို ဖွားမြင်တော်မူသောနေ့၊ (၃) ဂေါတမ
ဘုရားရှင်အဖြစ် ရောက်တော်မူသည့်နေ့၊ (၄) ဂေါတမ
ဘုရားရှင်လောင်းလျာဖြစ်သော သုမေဓာရှင်ရသေ့အဖြစ်နှင့်
နိယတဗျာဒိတ် ခံယူတော်မူသောနေ့၊ (၅) ဘုရားရှင်
ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူသောနေ့၊ (၆) မဟာဗောဓိပင်ပေါက်
သောနေ့တို့ ဖြစ်ကြလေရာ ထူးခြားသော ဝိသေသများနှင့်
ပြည့်ဝလျက်ရှိသည့် နေ့ထူးနေ့မြတ်ကြီးဟု ဆိုရပါမည်။
ထို့ပြင် ကဆုန်လပြည့်နေ့ရောက်လျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့

သည် ဘုရားရှင်အချို့ပြီး ပွင့်တော်မူရာ ဗောဓိပင်အား
ညောင်ရေသွန်းလောင်းလေ့ရှိကြပါသည်။ ညောင်ရေသွန်း
လောင်းသော ဓလေ့သည် ဂေါတမဘုရားရှင် သက်တော်
ထင်ရှားရှိစဉ်ကပင် သာဝတ္ထိပြည်၊ ပဿေနဒီကောသလ
မင်းကြီးမှ အစပြုပြီးနောက် သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး
လက်ထက်တိုင် ကဆုန်လပြည့်နေ့ရောက်လေတိုင်း ညောင်
ရေသွန်းပွဲတော်ကို စဉ်လာမပျက် ကျင်းပခဲ့ကြပါသည်။

သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီး၌ ဘုရား
ရှင် သီတင်းသုံးစဉ်က အနာထဝိဇ္ဇာသုဋ္ဌေးကြီးသည် အရှင်
အာနန္ဒာအား -

“အရှင်ဘုရား... သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည် ဇေတ
ဝန်ကျောင်းတော်၌ မရှိသည့်အခိုက် ပူဇော်ဖူးမြော်ရန်
အတွက် မဖူးမမြင်ရဘဲ ပြန်လည်ခဲ့ရသဖြင့် ညှိုးနွမ်းကြရ
ပါသည်။ သည့်အတွက် ကိုယ်စားတော်ပြု၍ ဖူးမြော်ရန်
ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားပေးတော်မူပါဘုရား”

ဟူ၍ တင်ပြလျှောက်ထားခဲ့သည်။ ထိုအခါ အရှင်
အာနန္ဒာလည်း ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားပန်ကြားလေ
ရာ ဘုရားရှင်က -

“ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ငါဘုရားကို မတွေ့ရ၍ ငါ
ဘုရားမရှိသောအခါ ဘုရားကဲ့သို့ ကိုးကွယ်ထိုက်သော
စေတီများရှိ၏။ ထိုစေတီများကား ...

(၁) ငါဘုရား၏အစိတ်အပိုင်းဖြစ်သော ဆံ၊ ဖွေးညင်း၊
သွား၊ ညှပ်ရိုး အစရှိသော သာရီရိက စေတီ

(၂) အသုံးအဆောင်များဖြစ်သော သပိတ်၊ သင်္ကန်း၊
ကျောင်း အစရှိသည့် ပရိဘောဂစေတီ

(၃) ငါဘုရားကို ရည်မှန်းထုလုပ် ကိုးကွယ်အပ်
သော ဥဒ္ဓိသစေတီ ဟူ၍ စေတီအပြားသုံးပါး ရှိ၏။ ထိုတွင်
ဘုရားရှင်တို့၏ သစ္စာလေးပါးကို သိရာ မဟာဗောဓိပင်များ
သည် ဘုရားရှင်တို့ သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်တွင် ဗေတီ
မည်တော့သည်” ဟူ၍ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

သည်အတွက် အရှင်အာနန္ဒာသည် မဟာဗောဓိပင် မှ ဗောဓိစေ့ကို ယူဆောင်ခဲ့၍ ဇေတဝန်ကျောင်း မှန်တံခါး ဝဋ် စိုက်ပျိုးခဲ့လေရာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ရဟန်းရှင်လူအပေါင်း သည် ဘုရားရှင်မရှိခိုက် ဘုရားရှင်အမှတ်ဖြင့် ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။ အဆိုပါ ဗောဓိပင်အား အာနန္ဒာ ဗောဓိဟူ၍ ယခုတိုင် သိကြပါသည်။

မိမိတို့ မြန်မာနိုင်ငံသည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ တော် ထွန်းကားသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်ပါသည်။ သည် အတွက် ကဆုန်လပြည့်နေ့ ညောင်ရေသွန်းပွဲတော် ဖြစ်ပေါ် လာခြင်းအစကို မှတ်တမ်းဟောင်းများအရ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၅၃၆ ခုနှစ်၌ ပုဂံပြည် အလောင်းစည်သူ၏ မြေးတော် 'နရပတိစည်သူမင်း' လက်ထက်၌ 'ပေါင်းလောင်းရှင်' ဟု ခေါ်ကြသော အရှင်ကဿက မထေရ်သည် သီဟိုဠ်ကျွန်း (သီရိလင်္ကာ)သို့ ကြွသွားပြီးလျှင် မဟာဗောဓိညောင်စေ့များ ကို ယူဆောင်လျက် နရပတိစည်သူမင်းအား ဆက်သခဲ့ လေသည်။ ဗောဓိစေ့နှင့်အတူ မဟာစေတီပုံတော်၊ လောဟပါသာဒ ပြာသာဒ်ပုံတော်၊ ဓာတ်တော်၊ မွေတော် များကိုပါ ဆက်သခဲ့လေသည်။ ထိုစဉ်က ညောင်ရေသွန်း ပွဲတော်ဟူ၍ သတ်သတ်မှတ်မှတ် မရှိသေးဘဲ ဗောဓိပင် စိုက်ပျိုးကိုးကွယ်မှုသာ ရှိခဲ့ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၌ ကဆုန်ညောင်ရေသွန်းလောင်းသည် အလေ့အထကား သက္ကရာဇ် ၆၈၄ ခုနှစ်၌ ပင်းယတွင် မင်းပြုသော ဥဇနာမင်းသည် 'အနုရုဒ္ဓါမိပတိဘွဲ့'ကို ခံယူ လျက် သာသနာတော်ကို လွန်စွာမှ ကြည်ညိုသည့် အလျောက် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်လာသောအခါ ပင်ကြား အရပ်၌ ဇမ္ဗူကမည်သော ကျောင်းမတော်ကြီးနှင့်တကွ အရံကျောင်းခြောက်ဆောင်ကို တည်ထားခဲ့၏။ ထိုကျောင်း များကို စံကားသားဖြင့် ဆောက်လုပ်သည့်အတွက်ကြောင့် စံကျောင်းဟု အမည်များတွင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုကျောင်းတိုက် တွင် ပုဂံပြည်အလောင်းစည်သူမင်း၏ မြေးတော် နရပတိ စည်သူမင်းကြီး ကိုးကွယ်တော်မူသောအခါ ဥဇနာမင်းသည် မဟာဗောဓိစေ့များကို ယူဆောင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကိုယ် တော်တိုင် စိုက်ပျိုးပြီး ထိုဗောဓိပင်ကိုလည်း ဝတ္ထုကံမိုးမြေ နှင့်တကွ အလုပ်အကျွေးများကိုပါ လှူဒါန်းတော်မူခဲ့သည်။

ထိုမှ ကဆုန်လပြည့်နေ့သို့ ရောက်တိုင်း တိုင်းပြည် အတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့ သည် မဟာဗောဓိပင်အား ညောင်ရေသွန်းလောင်းလျက်

ကုသိုလ်ယူကြလေသည်။ ထိုအချိန်အတွင်းမှာပင် ခမည်း တော် တစ်စီးရှင် သီဟသူမင်းကြီး၏ ကောင်းမှုတော်ဖြစ် သော ရွှေစည်းခုံစေတီတော်မှာ မပြီးမပြတ်ဖြစ်နေသဖြင့် အစသတ်တည်ဆောက်ခဲ့ရသည်။ စံကားကျောင်းများကို အစတည်ပြီးနောက် ထပ်မံ၍ ကျောင်းပေါင်းသုံးရာကျော် တို့ကိုလည်း တည်ဆောက်တော်မူခဲ့ပြန်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ညောင်ရေသွန်းပွဲတော်များမှာ ဥဇနာ မင်းက အစပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သားတော်၊ မြေးတော် အစဉ်အဆက်ကလည်း အမွန်ရှည်စွာ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ ကုန်းဘောင်ဆက် ဆင်ဖြူရှင်မင်းတရားကြီးလက်ထက်တွင် စာဆိုတော် လက်ဝဲသူနုရအမတ်ကြီးမှာ မင်းမျက်သင်ခံရ၍ မဲဇာအရပ်သို့ ပို့ဆောင်ခြင်းခံရပြီး 'ပွဲခါညောင်ရေ သွန်းမြ ပေတည့်'ဟူသော မျက်ဖြေတုလင်္ကာကြီး ပေါ်ထွက်လာ ခဲ့သည်။ စင်စစ် မြန်မာနိုင်ငံ၌ ကဆုန်ညောင်ရေသွန်းပွဲ တော်များကို ကျင်းပလာခဲ့သည်မှာ ယနေ့ထိတိုင် ဖြစ်သည့် အတွက် ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုပွဲတော်အဖြစ် သတ်မှတ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ကဆုန်လရာသီမှာ ဝိသာခါနက္ခတ်နှင့်ယှဉ်၍ စကားဝါပန်းတို့ ဖူးပွင့်ကြကုန်၏။ ရှေးခေတ်စာဆိုတို့သည် ရာသီအလှကို စာစီကြကုန်၏။ သည်အတွက် ကုန်းဘောင် ခေတ်စာဆိုတော်ကြီး မဟာအတုလမင်းကြီး၏ လွမ်းချင်းကို ဖော်ပြရင်း ညောင်ရေသွန်းကုသိုလ်ယူနိုင်ကြစေရန် တိုက် တွန်းနှိုးဆော်လိုက်ရပါသည်။

“မြူခြေငယ် စွန်းပါလို့
နေဝန်းငယ် စက်ရိုန်၊
တောက်လောင်ငယ် ထိန်သည်
ဖလံသူရိန် တေဇာကြောင့်
ပူဗျာကတို့ လကိုလေး။

ရာသီငယ် ပြိဿ
မဟေသီလည်း ရှေ့ညီခလို့
ပန်းမြ စကားဝါ၊ ဝိသာခါနှင့်
တာရာငယ်ခြံ၊ စန်းငွေယုန်ဖန်သည့်နယ်
ဆဒ္ဒန်ပိုင် ဗွေပုံမှာ
လကဆုန် ညောင်ရေပွဲပေမို့
သဲလှတယ်လေး။ ။

တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ (မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ကျမ်းပြု)

နမော ဂါထာတော်များ

ရှယ်လီသိန်းမောင်(ပိန်ပိုက်ကယ်)

မြန်မာတို့၏ နှစ်သစ်ကူးပြောင်း မင်္ဂလာရက်မြတ် အချိန်မှစ၍ နှစ်ကုန်ဆုံးသည့်တိုင် ကျက်သရေမင်္ဂလာ ဆောင်နှင်းစေနိုင်သော၊ အန္တရာယ်ကင်းဝေးစေနိုင်သော၊ ငွေကြေးပွင့်လန်းစေနိုင်သော၊ ရောဂါဘယကင်းဝေးစေနိုင်သော၊ ဥစ္စာရတနာထွန်းကားစေနိုင်သော၊ ရာထူးတိုးတက်စေနိုင်သော၊ ပညာထွန်းကားစေနိုင်သော ဘုရားဟော ဂါထာများအနက် နမော ဂါထာနေတော်များအား စုစည်း ထင်ပြလျက် မေတ္တာရေသွန်းလောင်းလိုက်ပါသည်။

(နမောတဿ၊ ဘဝဂတော၊ အရဟတော၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ)

၁။ ဝိဇ္ဇာချစ်သော နမော ဂါထာ

အရဟံမေ ဩောင်း နမော ဗုဒ္ဓဿ
အရဟံမေ ဩောင်း နမော ဓမ္မဿ
အရဟံမေ ဩောင်း နမော သံဃဿ

ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး - ဤဂါထာကို အမြဲရွတ်ပွားပါက သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်အပေါင်းတို့ ကူညီ စောင့်မတတ်၏။

၂။ ပညာဉာဏ်ထက် နမောတေ ဂါထာ

နမောတေ သဗ္ဗဒဿာပီ၊ ဝိပုမုတ္တောသိ သဗ္ဗမိ။
သမ္မာဓ ပဋိပ္ပန္နောသ္မိ၊ တဿ မေ သရဏံ ဘဝ။

ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး - ဤဂါထာအား နေ့စဉ် သက်စေ့ပူဇော်ပါက လောကီပညာဉာဏ် ရင့်သန်၍ ကျောင်းသားများအတွက် အထောက်အကူပြုနိုင်၍ ထရားအားထုတ်သော် မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို အမြန်ရနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

၃။ အကျွတ်အလွတ် နမောတေ ဂါထာ

နမောတေ တိဏ္ဏသံသာရ၊ ဝိပုမုတ္တောသိ သဗ္ဗမိ။
သမ္မာဓ ပဋိပ္ပန္နောသ္မိ၊ တဿ မေ သရဏံ ဘဝ။

ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး - ဘဝသံသရာ ဝယ် ခက်ခဲသော ခရီးကို မတွေ့ရခြင်း၊ ကိလေသာဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်တို့မှ ကျွတ်လွတ်ကူးမြောက်နိုင်ခြင်း၊ မြေရေလေ လမ်းခရီးတို့၌ ချမ်းသာစွာ လိုအပ်သော ဌာနသို့ ကောင်းစွာရောက်စေနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

၄။ ချမ်းသာကြီးစေသော နမောတေ ဂါထာ

နမောတေ အမတံ ဒဒ၊ ဝိပုမုတ္တောသိ သဗ္ဗမိ။
သမ္မာဓ ပဋိပ္ပန္နောသ္မိ၊ တဿ မေ သရဏံ ဘဝ။

ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး - လောကနိဗ္ဗာန် ချမ်းသာအမျိုးမျိုး ဘဝအဆက်ဆက် ရရှိခံစားနိုင်ခြင်း၊ အမတ အပြိုက်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို မလွဲတမ်း ရရှိနိုင်စေ၏။

၅။ အကြီးအမှူး နမောတေ ဂါထာ

နမောတေ ပုရိသုတ္တမ၊ ဝိပုမုတ္တောသိ သဗ္ဗမိ။
သမ္မာဓ ပဋိပ္ပန္နောသ္မိ၊ တဿ မေ သရဏံ ဘဝ။

ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး - လူနတ်ဗြဟ္မာ အပေါင်းတို့၏ လေးစားခြင်း၊ မြတ်နိုးခြင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်းနှင့် တုဘက်၊ ယှဉ်ဘက်၊ ဖြိုင်ဘက်ကင်းသော အကျိုးများ ရရှိစေနိုင်ပါသည်။

၆။ ရတနာပွား နမောတေ ဂါထာ

နမောတေ ရတနာကရ၊ နမောတေရတနာဒဒါ၊
ဝိပ္ပမုတ္တောသိ သဗ္ဗမိ၊
သမ္မာဓ ပဋိပ္ပန္နောသိ၊ တဿ မေ သရဏံ ဘဝ။

ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး - ရတနာလို
သော် ဗုဒ္ဓကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး ရှိခိုးပါ။

၇။ ငွေပွား နမောတေ ဂါထာ

နမောတေ ရတံကရ၊ နမောတေရတံဒဒါ၊
ဝိပ္ပမုတ္တောသိ သဗ္ဗမိ၊
သမ္မာဓ ပဋိပ္ပန္နောသိ၊ တဿ မေ သရဏံ ဘဝ။

ငွေကို လိုသော ဗုဒ္ဓကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး ရှိခိုးပါ။

၈။ လာဘ်ပွင့် နမောတေ ဂါထာ

နမောတေ လာဘာဂ္ဂိကရ၊
နမောတေလာဘာဂ္ဂိဒဒါ၊ ဝိပ္ပမုတ္တောသိ သဗ္ဗမိ၊
သမ္မာဓ ပဋိပ္ပန္နောသိ၊ တဿ မေ သရဏံ ဘဝ။

ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး - လာဘ်ကိုလို
သော် ဗုဒ္ဓကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး ရှိခိုးပါ။

၉။ ရန်အောင်မြင် နမောတေ ဂါထာ

နမောတေ မာရဝိယေ၊ ဝိပ္ပမုတ္တောသိ သဗ္ဗမိ၊
သမ္မာဓ ပဋိပ္ပန္နောသိ၊ တဿ မေ သရဏံ ဘဝ။

ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး - ရန်ပိုင်အောင်
ဗုဒ္ဓကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး ရှိခိုးပါ။

၁၀။ အထွတ်တင် နမောတေ ဂါထာ

နမောတေ အဂ္ဂါတိအဂ္ဂ၊ ဝိပ္ပမုတ္တောသိ သဗ္ဗမိ၊
သမ္မာဓ ပဋိပ္ပန္နောသိ၊ တဿ မေ သရဏံ ဘဝ။

ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး - အမြင့်ဆုံး
ဘုံဘဝကို ရယူလိုသော် အားကိုးရှိခိုးပါ။

၁၁။ နေမင်းပရိတ်မန္တာန်တော်

နမောတေ ဗုဒ္ဓ ဝိရတ္ထ၊ ဝိပ္ပမုတ္တောသိ သဗ္ဗမိ၊
သမ္မာဓ ပဋိပ္ပန္နောသိ၊ တဿ မေ သရဏံ ဘဝ။
တထာဂတံ အရဟန္တံ သူရိယော သရဏံဂဏော။
ရာဟု သူရိယံ သမုဉ္ဇသု၊
ဗုဒ္ဓါလောကာ နုကမ္ပကာ။

၁၂။ လမင်းပရိတ် မန္တာန်တော်

နမောတေ ဗုဒ္ဓ ဝိရတ္ထ၊ ဝိပ္ပမုတ္တောသိ သဗ္ဗမိ၊
သမ္မာဓ ပဋိပ္ပန္နောသိ၊ တဿ မေ သရဏံ ဘဝ။
တထာဂတံ အရဟန္တံ စန္ဒိမာ သရဏံ ဂတော။
ရာဟု စန္ဒိ ပမုဉ္ဇသု၊
ဗုဒ္ဓါလောကာ နုကမ္ပကာ။

ရွတ်ဖတ်ခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူး - အထက်ဖော်
ပြပါ ဂါထာတော်နှစ်ပုဒ်ကို မိမိကိုယ်မိမိ လနတ်သား၊ နေ
နတ်သားပမာထား၍ ဤအတိုင်းလည်း ရွတ်ဆိုနိုင်ပါသည်။

အကယ်၍ မိမိအတွက် ရွတ်ဆို၍ ယတြာပြုလို
ပါက (စန္ဒိမာ)၊ (စန္ဒိ)၊ (သူရိယော)၊ (သူရိယံ) နေရာတွင်
မိမိအမည်ကို ထည့်၍ ရွတ်ဆိုနိုင်ပါသည်။ အခက်အခဲ၊
အကျပ်အတည်း၊ အချုပ်အနှောင်မှ လွတ်မြောက်ခြင်း၊
ဂြိုဟ်စီးဂြိုဟ်နင်း၊ ဥပဒ်အန္တရာယ်တို့မှ ပြေပျောက်စေနိုင်
သော ဂါထာတော် ဖြစ်ပါသည်။

ရွတ်ဖတ်သူအပေါင်း လောကီ၊ လောကုတ္တရာ
နှစ်ဖြာသော အကျိုးထူးများ ရရှိခစားရ၍ သက်ရှည်
ကျန်းမာ လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝပါစေပေ ဆုမွန်ကောင်း တောင်း
လျက် ...။

ရှယ်လီသိန်းမောင်(စိန်မိုက်ကယ်)

မှတ်ချက် ။ မင်းလပြည့် စုစည်းစီစဉ်သည့် ဗုဒ္ဓ၏ ပရိတ်
မန္တာန်တော် ပေါင်းချုပ်မှ ကောက်နုတ်တင်ပြပါသည်။





တရုတ်နက္ခတ္တပေဒေခပညာ

၂၀၁၇ ခုနှစ် ၊ မေလ

တရုတ်နှစ်မွေးသူများအတွက်

ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်နှင့် သတိပြုရန်အချက်များ

■ ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ကြွက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

သင် ယခုလ ကံနိမ့်နေ၍ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အခက်အခဲ အနှောင့်အယှက်၊ အဟန့်အတားများ ရှိနေလိမ့်မည်။ မိမိရှိရင်းစွဲလုပ်ငန်း မပျက်စီးရလေအောင် ကောင်းစွာထိန်းသိမ်း ကာကွယ်ထားပါ။ ခရီးဝေးထွက်ပါ။ နိုင်ငံခြားကုန်သွယ်မှုလုပ်ပါ။ အကုန်ပိုပါလိမ့်မည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

သူတစ်ပါးအား လွယ်လွယ်ဖြင့် ကတိမပေးနှင့်။ ကတိအတိုင်းလုပ်ရန် များစွာ အခက်အခဲများ တွေ့ရှိရပါလိမ့်မည်။ ခရီးဝေးသွားနိုင်ပါသော်ငြားလည်း ရေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ပါ။ လှေ၊ သင်္ဘောမစီးရ။ ရေဘေးအန္တရာယ်ကြုံတွေ့ရလိမ့်မည်။ စေ့စပ်နိုင်သော်လည်း ချက်ချင်းသက်

မထပ်ရ။ ခဏခေတ္တစောင့်ဆိုင်းပါဦးလေ။ မစောင့်နိုင်ပါက အကျိုးယုတ်ရပါလိမ့်မည်။

နွားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ယခုလ သင်၏ ကံကြမ္မာ စန်းပွင့်နေပါလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းအကြံအစည် အစစအရာရာ ထမြောက်အောင်မြင် ပါလိမ့်မည်။ ရုံးဝန်ထမ်းများအဖို့ အလုပ်အကိုင် အဆင်ပြေ ချောမွေ့ပြီး ရာထူးတက်၊ လစာတိုးလိမ့်မည်။ မစရန် သူတော်ကောင်း ပေါ်ပေါက်လာမည်။ ခရီးထွက်လျှင် အကျိုး ရှိမည်။ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေမည်။ ပျော်ရွှင်သာယာနေပါလိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ဘဲသား၊ ဝက်သား မစားရ။ လုံးဝ ရှောင်ပါလေ။ လေငန်းရောဂါ ဝင်ရောက်စွဲကပ် နှိပ်စက်တတ်၏။ အစား အသောက်၊ အနေအထိုင် အတော်ဂရုစိုက်မှ တော်ရုံကျ ပါလိမ့်မည်။ အခွင့်ကောင်းပေါ်မည်။ အခွင့်ကောင်းကို လက် မလွှတ်ပါနှင့်။ အိမ်ထောင်ရေး ပြောဆိုဆက်ဆံမှု ဆင်ခြင် ပါ။ အချင်းများလျှင် မိမိ၏အိမ်ထောင်ရေး သာယာပျော် ရွှင်မှုကို ထိခိုက်ပါလိမ့်မည်။

ကျားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

သင်ကံကြမ္မာ အလှည့်အပြောင်းရှိ၏။ ကောင်းရာမှ ပြန်ညံ့သွားလိမ့်မည်။ ထိုးစစ်မဆင်ပါနှင့်။ ခံစစ်ကိုသာ ခိုင်ခိုင် မာမာ ပြုလုပ်ထားပါ။ လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး အဘက်ဘက် တွင် သည်းခံစိတ်ရှည်ပါ။ အခက်အခဲ၊ အဟန့်အတားဟု သမ္မု ကျော်လွှားနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

လက်သမားပစ္စည်း ဓား လှ ကိုင်ဆောင်လျှင် သတိ ကြီးစွာထားပါ။ မတော်တဆ ထိခိုက်မှုဖြစ်မည်။ ပြင်ပသွား လာမှု ရှောင်ပါ။ ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်မည်။ သွေးထွက်သံယိုမှု ဖြစ်မည်။ ညအခါ ကားမမောင်းသင့်။ လုပ်ငန်းမတိုးချဲ့ရ။

ယုန်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

သင် အိမ်ထောင်ကျကျိန်းရှိ၏။ အခွင့်ကောင်းကို လက်မလွှတ်လိုက်ပါနှင့်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင် ကယ်ဆယ် ရန် မိတ်ဆွေကောင်းများ၊ သူတော်ကောင်းများ ပေါ်မည်။ ၎င်းတို့၏ ကူညီမစမှုကို လက်ခံပါ။ ကြီးပွားတိုးတက်ရပါ လိမ့်မည်။ သင့်ကံကြမ္မာ မြင့်မားနေသဖြင့် ရုံးဝန်ထမ်းအဖို့ ရာထူးတိုး၊ လစာတိုးဖွယ် ရှိ၏။ လက်ရှိလုပ်ငန်းကိုသာ လုပ်ပါ။ တက်လမ်းရှိပါလိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

လူမှုဆက်ဆံရေး အပြောအဆို ဆင်ခြင်ရပါလိမ့် မည်။ စကားတစ်ခွန်း မမှားပါစေနှင့်။ စကားတစ်ခွန်းကြောင့် အမှားပါပြီး အချင်းများရလိမ့်မည်။ ယခုလတွင်ပင် အိမ် ထောင်ကျကျိန်းရှိ၏။ ငွေကြေးပစ္စည်း စုဆောင်းထားပါ။ သူခိုးဘေးရန်ရှိ၏။ လုံလုံခြုံခြုံထားပါ။ နေပါလေ။

နဂါးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

သင်ကြမ္မာ ပြန်နိမ့်ကျနေ၏။ မိမိရှိရင်းစွဲ စီးပွားရေး လုပ်ငန်း လုံခြုံအောင် ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းထားပါ။ သူခိုး၊ ဓားပြ၊ လုယက်သူ ရှိ၏။ ငွေကြေးများကို လုံလုံခြုံခြုံ သိမ်းဆည်းထားပါ။ ခရီးဝေးသွားခြင်းကို သတိနှင့်ဆင်ခြင် ပါ။ စေ့စပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးဝေးသွားခြင်းကို ကြပ်ကြပ်ရှောင်ပါလေ။ နေ အိမ်ဖောက်ထွင်းမှု ကြုံရတတ်၏။ စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း ချက်ချင်းလက်မထပ်ရ။ ခဏခေတ္တရှောင်ပါဦး။ မရှောင်နိုင် ပါက ခုကွတွေ့လိမ့်မည်။

မြွေနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကြမ္မာညှိုးနွမ်းနေ၍ မိမိမူလရှိရင်းစွဲ အလုပ်ကိုသာ မပျောက်မပျက်အောင် ကောင်းစွာထိန်းသိမ်းထားပါ။



မလျှော့ဘဲ အပတ်တကုတ် ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ပါ။ အခက်အခဲ၊ အတားအဆီးဟူသမျှတို့ကို ကျော်လွှားနိုင်ပြီး မိမိရသင့်ရထိုက်သော ငွေများ ဝင်လာပါလိမ့်မည်။ ငွေကြေးစနစ်တကျ သုံးစွဲပါ။ ငွေပြတ်လပ်မှုကို ကြိုတင်ကာကွယ်ထားပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

မိမိဝေး(မယား)နှင့် ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားတတ်သဖြင့် ဖြောဆိုဆက်ဆံမှု ဆင်ခြင်ပါ။ သည်းခံခွင့်လွှတ်ပါ။ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မည်။ လက်ထပ်နိုင်၏။ သားသမီးကိစ္စ စိတ်ရှည်ရှည်ထား သဘောထားကြီးနိုင်ပါစေ။ ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ပါ။ စားသောက်နေထိုင်မှု အထူးဆင်ခြင်ပါလေ။

မြင်းနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

မိမိလက်အောက်မှ ငယ်သား ပုန်ကန်ထကြွပါလိမ့်မည်။ ပြေလည်အောင် ဆက်ဆံပါ။ အလုပ်ကို ကြိုးစားပမ်းစား လုပ်ကိုင်ပါ။ ငွေမလျော့ရ။ အခက်အခဲဟူသမျှ ကျော်လွှားနိုင်ပါလိမ့်မည်။ စီးပွားရေးပြိုင်ဘက်နှင့် ပြေလည်အောင် ပေါင်းပါ။ သည်းခံခွင့်လွှတ်ခြင်းဖြင့် အနိုင်ယူပါ။ စေ့စပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း ချက်ချင်းလက်မထပ်ပါနှင့် ဦး။ ခဏခေတ္တစောင့်ဆိုင်းပါဦး။ မစောင့်နိုင်ပါ အကျိုးယုတ်

ရပါလိမ့်မည်။ ခရီးထွက်နိုင်သော်လည်း လေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ပါ။ ဘေးအန္တရာယ်များ စောင့်ကြိုနေ၏။ ကံမစမ်းပါနှင့်ဦး။ ထီးမထိုးရ။ ပေါက်မည်မဟုတ်ပါ။ ငွေမချေးနှင့် ပြန်ရမည်မဟုတ်။ သူတစ်ပါး သွေးဆောင်မှုကို နားမယောင်ပါနှင့်။ ဆင်ခြင်ပါလေ။

ဆိတ်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ယခုလ သင်၏ကံကြမ္မာ ပြန်လည်စန်းပွင့် မြင့်မားနေ၏။ စီးပွားရေးရှေ့လမ်း တိုးတက်မှုရှိမည်။ သူတော်ကောင်းကယ်ဆယ် မစမည်။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်၊ ပြင်ပ(ပြည်ပ) ကုန်သွယ်ရေး မျှော်လင့်ချက်ကောင်း၏။ အလားအလာရှိ၏။ ဈေးဆိုင်ဈေးရောင်းကောင်းပါလိမ့်မည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံနိုင်၏။ အကျိုးထူရှိမည်။ ငွေကြေးလိုမိ၍ ဝင်ကိန်းရှိ၏။ ဝန်ထမ်းများအဖို့ ရာထူးတိုး၊ လစာတိုးမည်။ အလုပ်ကို ရိုးသားကြိုးစားလုပ်ကိုင်ပါလေ။ စေ့စပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း ချက်ချင်းလက်မထပ်ပါနှင့်ဦး။ ခဏခေတ္တစောင့်ဆိုင်းပါဦး။ မစောင့်နိုင်ပါ အကျိုးယုတ်ရပါလိမ့်မည်။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါ။ ကျန်းမာရေးဂရုစိုက်ပါ။ အစားအသောက်၊ အနေအထိုင် ဆင်ခြင်ပါ။ အချစ်ရေး အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေဖြစ်တတ်၏။ ပြောဆိုဆက်ဆံမှု ဆင်ခြင်ပါလေ။

ပျောက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ယခုလ သင်ကြမ္မာ ပြန်လည်နိမ့်ကျ ညှိုးနွမ်းနေပါသဖြင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း မတိုးချဲ့သင့်ပါ။ ဘာသာရေးလုပ်ပါ။ အလှူအတန်းများလုပ်ပါ။ ဘုန်းကြီးဆွမ်းကျွေးပါ။ မကြာမီ ကံကောင်းလာပါလိမ့်မည်။ ခရီးတိုထွက်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စိုက်ပျိုးရေး၊ မွေးမြူရေး မလုပ်ကိုင်သင့်ပါ။ အခွံ

ပေါ်တတ်၏။ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းကိုလည်း ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ နေအိမ်သူနီးဝင်မည်။ ဖောက်ထွင်းခံရမည်။ နေအိမ်ကို လုံလုံခြုံခြုံပိတ်ထားပါ။ လှုပ်ရှားသည်လာလျှင် လက်မခံရပါ။ ခရီးထွက်လျှင် ရေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ပါလေ။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စီးပွားရေးလုပ်ကိုင်ရာတွင် အပြန်ပြန်၊ အလှန်လှန် စဉ်းစားပြီးမှ လုပ်ကိုင်သင့်ပါသည်။ သို့မဟုတ်ပါက အမှားပါသွားပြီး မလိုလားအပ်ဘဲ ပျက်စီးဆုံးရှုံးတတ်ပါသည်။ အမှားမပါအောင် အတော်ချင့်ချိန်၍ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။ သတိနှင့်ဆင်ခြင်ပါလေ။ ငွေကုန်ကြေးကြများ ပါလိမ့်မည်။ ငွေကြေးကို စနစ်တကျ သုံးစွဲပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ငွေပြတ်လပ်မှု ကြုံတွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ငွေမချေးပါနှင့်။ ပြန်ရမည်မဟုတ်ပါ။ ငွေကြေးအလိမ်ခံရတတ်ပါသည်။ ခရီးတိုဖြစ်စေ၊ ခရီးရှည်ဖြစ်စေ မထွက်နှင့်။ ဘေးအန္တရာယ်များ စောင့်ကြိုနေ၏။ အသစ်စေ့စပ်ခြင်းမပြုပါနှင့်။ အမှုပြဿနာတက်လိမ့်မည်။ ငွေမည်းဝင်လျှင် လက်မခံရပါ။

ခွေးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကံကြမ္မာ ဆိုးရာမှ ကောင်းရာသို့ လှည့်ပြောင်းလာပါလိမ့်မည်။ ထိထိုးပါ။ ကံစမ်းနိုင်ပါသည်။ အမှုကိစ္စရပ်များ ကြုံတွေ့လျှင် ခေါင်းအေးအေးထား စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပါ။ အခက်အခဲဟူသမျှ ကျော်လွှားနိုင်ပါလိမ့်မည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ညအခါ ကားမမောင်းရ။ ပြင်ပသွားလာမှု သတိထားပါ။ မတော်တဆ ထိခိုက်မှု ကြုံမည်။ သွေးထွက်သံယိုမှု ဖြစ်တတ်၏။ စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း ချက်ချင်း လက်မထပ်ပါနှင့်ဦး။ ခဏခေတ္တစောင့်ဆိုင်းပါဦး။ မစောင့်နိုင်ပါ

အကျိုးယုတ်ရပါလိမ့်မည်။ ရေကြောင်းခရီးမသွားရ။ လှေသင်္ဘောမစီးရ။ ဘေးအန္တရာယ်များ စောင့်ကြိုနေပါသည်။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါ။ အလုပ်သစ်လျှောက်ထားခြင်းမပြုပါနှင့်။ အကျိုးထူးမည် မဟုတ်ပါ။ မူလအလုပ်ကိုပဲ ရိုးသားကြိုးစားလုပ်ကိုင်ပါလေ။

ဝက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ယခုလ သင့်ကြမ္မာ နိမ့်ကျနေ၏။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတိုးချဲ့လုပ်ကိုင်ခြင်းကို ခဏခေတ္တရပ်နားသင့်ပါသည်။ ဘာသာရေးလုပ်ပါ။ အလှူအတန်းများများလုပ်ပါ။ နေအိမ်ခြံဝင်း သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပါ။ ရပ်ရွာ၊ မြို့နယ်အတွင်း လမ်းခင်း၊ တံတားခင်းပါ။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု လုပ်ပေးပါ။ မကြာမီကံကောင်းလာပါလိမ့်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ပြင်ပသွားလာမှု အထူးဆင်ခြင်သင့်ပါသည်။ ယဉ်တိုက်မှု ဖြစ်တတ်သည်။ လဲကျတတ်၏။ ထိခိုက်ခဏ်ရာများ ရတတ်၏။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများ ပြုထားလျှင် အမြန်ငွေပြန်ထုတ်လိုက်ပါ။ သို့မဟုတ်ပါက ငွေဆုံးရှုံးရပါလိမ့်မည်။ စီးပွားရေးအခြေအနေမကောင်းလှပါ။ ပြင်ပ မထွက်လျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါသည်။ အိမ်တွင်းပုန်းလှုပ်ပါ။ သင် သွားနတ်ခြင်းရောဂါကြောင့် ခွဲစိတ်ကုသခြင်းခံရမည်။ အစားအသောက် အနေအထိုင် ဂရုစိုက်ပါ။ ဆင်ခြင်မှ တော်ရံကျမည်။

ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Ref:-

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ (Malaysia) ကွာလာလမ်ပူမြို့။



ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ္တဆရာကြီးခါသာချင်နာဘန်ချောင်း ၂၀၁၇ ကြက်နှစ် တစ်လချင်းဟောစာစာမီး



• ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

၂ လရာသီခွင် သတ်မှတ်ချက်မှာ အနောက်တိုင်းနှင့် မတူသဖြင့် မိမိ၏ မွေးလ၊ မွေးရက်ကို ရှာ၍ အဟောကို ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

မကာရ ရာသီပွား (ဆိတ်ရပ်)

ဇန်နဝါရီလ ၁၄ ရက် မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်

စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စရာ အများအပြားမှနေ၍ သင့်တွင် စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာများ ရှိနေလိမ့်မည်။ အလုပ်တွင် ခံစားနေရမှုများကြောင့် မဆုံးဖြတ်နိုင်ဘဲ သင့်ဘဝအသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြောင်းလဲပစ်ရန်အတွက် ဆုံးဖြတ်ချက်ချရန် လိုအပ်နေပြီဖြစ်သည်။ ငွေကုန်ကြေးကျ များနေမည်ဖြစ်သော်လည်း ယခုလ ကုန်ဆုံးချိန်တွင် ငွေရေးကြေးရေး ကံကောင်းသဖြင့် ထေမိကာမိသွားနိုင်ပေမည်။ အချစ်ရေးတွင် စိတ်ထိခိုက်လွယ်နေပါမည်။ သို့သော်လည်း ဘာကိုမှ မျှော်လင့်ချက် မထားပါနှင့်။

ကံရာသီပွား (ရေထမ်းယောက်ျားရပ်)

ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ ရက် မှ မတ်လ ၁၃ ရက်

အချစ်ရေးကိစ္စ၊ ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စများကြောင့် ဆိုင်းခဲရမှုများ ဆက်စပ်နေကာ ကျန်းမာရေးထိခိုက်လာနိုင်သည်။ အလုပ်ကိုလည်း ပင်ပင်ပန်းပန်း မလုပ်သင့်။ ယခုထက်ဆုံးချိန်တွင် သင့်ကံဇာတာ စန်းထလာသဖြင့် လက်

ဆောင်ပစ္စည်းများ ရသည့်နည်းတူ ရာထူးတက်မည့် အခွင့်အရေးတစ်ရပ် ရှိနေလေသည်။

မိန်ရာသီပွား (ငါးနှစ်ကောင်ရပ်)

မတ်လ ၁၄ ရက် မှ ဧပြီလ ၁၄ ရက်

အလုပ်ခွင်တွင် စိန်ခေါ်မှုနှင့် အပြိုင်အဆိုင်များ ရှိနေခြင်းကြောင့် သင့်တွင် ပြောင်းလဲလိုစိတ်ရှိနေပါလိမ့်မည်။ ဧပြီလလယ်လောက်တွင် သင့်ထက်ငယ်ရွယ်သူတစ်ဦးထံမှ ငွေများ ဝင်လာပါလိမ့်မည်။ သင့်အနေဖြင့် တစ်ချိန်တုန်းက ကူညီပေးခဲ့ဖူးသူများထံမှ သူတို့၏ ကျေးဇူးဆပ်မှုများဖြင့် တုံ့ပြန်ပေးကြပါလိမ့်မည်။ သင်သဘောကျနေသူတစ်ဦး၏ ချစ်မေတ္တာကို ရရှိရန် တစ်ကိုယ်တည်းသမားများ ကြိုးပမ်းလုပ်ဆောင်ရန် လိုအပ်ပါလိမ့်မည်။

မိဿရာသီပွား (သိုးထီးရပ်)

ဧပြီလ ၁၅ ရက် မှ မေလ ၁၄ ရက်

လုပ်ငန်းခွင်၌ သင်၏လုပ်ဆောင်မှုများကို သင်၏ သူငွေ ဘော့စ်နှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များမှ သဘောကျပါ



လိမ့်မည်။ ရာထူးတက်မည့် အခွင့်အလမ်းတစ်ခုကို ရရှိမည်။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြောင်းလဲလိုသူများအနေဖြင့် သတင်းကောင်းများ ကြားရမည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများ အနေဖြင့် အပျော်ရည်းစားထားရင်း ဆိုးရွားစွာ အချစ်နယ် ကျွံ့မိတတ်သည်။ အခြားထင်ပေါ်ပြီးသူများအနေဖြင့် အနာဂတ်အတွက် အစီအစဉ် လုပ်သင့်နေပြီဖြစ်သည်။

ပြီသရာသီဖွား (နွားလားဥသပရုပ်)

မေလ ၁၅ ရက် မှ ဇွန်လ ၁၄ ရက်

ဒေါသအမျက် ချောင်းချောင်းထဲသဖြင့် လုပ်ငန်းခွင် တွင် ပဋိပက္ခမှုဖြင့် ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ သည်းညည်းခံ စိတ်ရှည်ရှည်ထားခြင်းအားဖြင့် လုံခြုံမှုရခါ ကျော်လွှားနိုင် လိမ့်မည်။ သင့်တွင် ဘဏ္ဍာရေးအခြေအနေ အခက်အခဲကြုံ နိုင်သဖြင့် အခြားသူများအား ငွေချေးပေးခြင်း ရှောင်သင့်လေ သည်။ ချစ်မေတ္တာရေးတွင် ဗရတ်ဗရက် တွေ့ကြုံရတတ် သည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများ ခရီးထွက်၍ အချစ်သစ် ရှာရန် ဆင်ခြင်စဉ်းစားသင့်လှပေသည်။

မေထုန်ရာသီဖွား (အမြှာရုပ်)

ဇွန်လ ၁၅ ရက် မှ ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်

စိတ်ရှည်ရှည်မထားဘဲ သည်းညည်းမခံတတ်သူများ သည် အရေးကြီးသည့် အချစ်မေတ္တာရေး၌ အဖြေရှာမရနိုင်

ဘဲ ဖြစ်သွားတတ်သည်။ လုပ်ငန်းခွင်၌ တာဝန်များယူထားရ သဖြင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များအနေဖြင့် အစဉ်အမြဲ စိတ်မအီ မသာဖြစ်နေတတ်သည်။ စိတ်ရှည်ရှည်ထား၍ ဆန်းစစ်မှု မရှိသဖြင့် ငွေကြေးများ ဆုံးရှုံးသွားတတ်သည်။ ချစ်မေတ္တာ ရေး၌ စိတ်ကုန်ခန်းနေမည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများ မမျှော်လင့်ဘဲ ချစ်သူတွေ့တတ်သည်။

ကရကင်ရာသီဖွား (ပုစွန်လုံးရုပ်)

ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက် မှ ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက်

ယခုလတွင် သင်ဘာပဲ တောင့်တတောင့်တ တစ်စုံ တစ်ဦးမှပေးရန် အဆင်သင့်ရှိနေလိမ့်မည်။ သင်ကိုယ်တိုင် တိုးတက်အောင် လုပ်ဆောင်မှုဖြင့် ရာထူးတက်ရန် မျှော်လင့် နိုင်သည်။ အသက်ကြီးသူများ၏ အကူအညီရရှိသဖြင့် စီးပွား ရေးလုပ်ငန်းရှင်များ အောင်မြင်မည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမား များ ပျော်စရာ တစ်ပုံတစ်ခေါင်းကြီး ရှိနေသည်။ ကြားလူ ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်မှုမှ ကင်းဝေးအောင် စုံတွဲများ အတူ တကွ ခရီးထွက်ရန် ရှာကြံကြပါ။

သိဟ်ရာသီဖွား (ခြင်္သေ့ရုပ်)

ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက် မှ စက်တင်ဘာလ ၁၅ ရက်

အနီးကပ် ခင်မင်ရင်းနှီးသူအပေါ် စိတ်ပူပန်သောက ဖြစ်ပြီး သင့်ကျန်းမာရေး ထိခိုက်လာတတ်သည်။ လုပ်ဖော်



ကိုယ်ဖက်များမှ အလွန်အကျွံဆောင်ရွက်နေမှုများမှာ သင့်အပေါ်တွင် တာဝန်ခံရမှု ပိုမိုများပြားလာပါလိမ့်မည်။ ယခုလထယ်လောက်အထိ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများကို ရှောင်ရှားရန် သင့်သည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများ အနေဖြင့် အခြားသူ၏ ထက်တွဲဖော်ဖြင့် မှောက်မှားတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များမှာလည်း အသေးအဖွဲ့ကိစ္စရပ်များမှနေ၍ နာကျင်မှုမရှိရန် သတိပြုသင့်သည်။

ကန်ရာသီဖွား (အပျိုစင်ရုပ်)

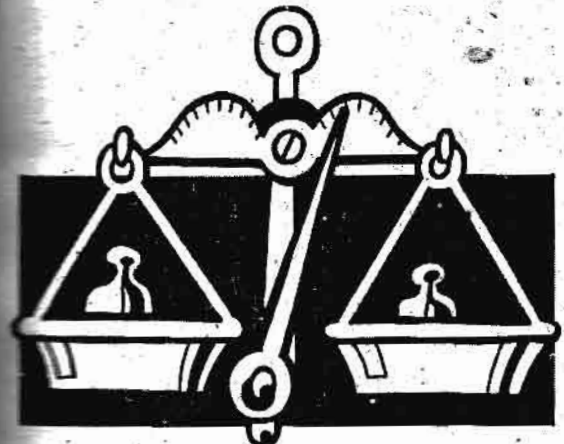
စက်တင်ဘာလ ၁၆ ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၁၆ ရက်

သင်၏ အကျပ်အတည်း(ပြဿနာများ)အတွက် ဖြေရှင်းနိုင်ပါလိမ့်မည်။ သင့်အပေါ် ကုမ္ပဏီမှ အတော်လေး ထုံကြည်ကိုးစားပြီး အခွင့်အရေးပေးပါလိမ့်မည်။ သင်လိုအပ်နေသည်များကို တောင်းဆိုပါ။ သင်၏တောင်းဆိုမှုများမှာ ရလဒ်ကောင်းများရရန် အာမခံချက်များ ရှိနေပါသည်။ ငွေရေးကြေးရေးအားဖြင့် နိမ့်ကျနေဦးမည်။ ချစ်မေတ္တာရေးတွင် မနာလိုမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။

တူရာသီဖွား (ချိန်ခွင်ရုပ်)

အောက်တိုဘာလ ၁၇ ရက် မှ နိုဝင်ဘာလ ၁၅ ရက်

နေ့နေ့ညည သင့်ထံ ပြဿနာများ ဝန်းရံနေမည်။ နည်းညည်းသူမရှိဘဲ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာ အားကိုးရာဖြစ်သည်။



လုပ်ငန်းခွင်တွင် ပြောင်းလဲမှုများ သိသိသာသာ ပေါ်ပေါက်လာမည်။ ယခုလတွင် သင့်၌ ငွေခန်းနေပါလိမ့်မည်။ ချစ်မေတ္တာရေးတွင် ဆုံးဖြတ်ချက် ခိုင်မာ၍ အခက်အခဲများကို ကျော်လွှားနိုင်ရန် မဆုတ်မနစ် ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှု ရှိရပေမည်။

ပြိတ္တာရာသီဖွား (ကင်းမြီးကောက်ရုပ်)

နိုဝင်ဘာလ ၁၆ ရက် မှ ဒီဇင်ဘာလ ၁၄ ရက်

လုပ်ငန်းခွင်တွင် သင့်သူငွေဘောင်သည် ရုတ်တရက် အတားအဆီးကြီးဖြစ်လာမည်။ ခိုက်ရန်မဖြစ်စေရန် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ရှိဖို့ လိုအပ်သည်။ အစတော့ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားမှုမှနေ၍ ကြီးမားသော အကျိုးများ ရရှိမည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများအနေဖြင့် ပြုံးရဲလောက်သာ ပြုံးထားပါ။ လူများအား ဆွဲဆောင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ ရန်ဖြစ်ကြရမည်။

ဓနရာသီဖွား (လေးစွဲယောက်ျားရုပ်)

ဒီဇင်ဘာလ ၁၅ ရက် မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်

သင့်အိမ်ကပ်ထဲမှငွေများ ခုန်ပျံ့ထွက်သွားမည်။ သင်ပိုင်ဆိုင်ထားမှုတစ်ခုမှာလည်း ဆုံးရှုံးသွားမည်။ တစ်စုံတစ်ဦး၏ အကြွေးများကို ဆပ်ပေးရန် ကတိမပြုပါနှင့်။ မဆုံးနိုင်ဂမ်းခိုင်ဆိုသလို အမျှင်မပြတ် ဖြစ်နေတတ်သည်။ သင့်ဘဝအသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှ ပြောင်းလဲတော့မည်ဖြစ်ပြီး စိန်ခေါ်နေမှုသည် ပြင်းထန်မည်ဖြစ်သည်။ အချစ်မေတ္တာရေးတွင် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ထားပါ။ ရန်ပွဲတစ်ခုနှင့် မကြုံအောင် ရှောင်ရှားပါ။

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

Reference:
2017: A Year to crow about? by Khaika Chinnabanchorn.

ယူဂျင်းနီးယားလှုပ်၏

၂၀၁၇ ခုနှစ် တစ်နှစ်တာပတ်လုံး

၁၂ လရာသီဖွား အဟောများ

• ဦးတိုး (တက္ကသိုလ်)

ကြက်နှစ်ကာလတွင် ပဋိပက္ခမှုများ၊ အငြိမ်းပွားမှုများ၊ အချေအတင် ပြောဆိုဆွေးနွေးရေးမှုများ ရှိလာနိုင်ကြောင်း မျှော်လင့်ရပေသည်။ လူအများသည် လိုအပ်ချက်ရှိနေသည် ဖြစ်စေ၊ လိုချင်ဆန္ဒ တောင့်တမှု များရှိနေသည် ဖြစ်စေ အပြောင်းအလဲ ဖြစ်လိုသည်ဖြစ်စေ ယခုကြက်နှစ်တွင် စိုးရိမ် ထိတ်လန့်မှုကို မကြောက်မရွံ့ ရင်ဆိုင်ကြရပေလိမ့်မည်။

ကြက်နှစ်ကို ပညာရှင်များမှ Gon Quiote ဆိုသော ဇာတ် ကောင်နှင့် နှိုင်းယှဉ်ပြုလေ့ရှိကြသည်။ ပုံပြင်ဇာတ်လမ်းထဲ တွင် "ခွန်ကီအိုတေ"သည် ရူးရှူးမိုက်မိုက် ကြောင်တောင် တောင် စရိုက်မျိုးဖြင့် မကြောက်မရွံ့ ငွတ်တိုးလုပ်ကိုင်ရာ အောင်မြင်မှု ရရှိကွားခဲ့သည်။ ကြက်သတ္တဝါကိုလည်း ထိုစရိုက် မျိုး ရှိနေပေသည်။

ယခု ကြက်နှစ်တွင် အပျင်းထူသူများ အောင်မြင် မှုကို ရရှိမည်မဟုတ်ဘဲ အပတ်တကုတ် ကြိုးစားအားထုတ် သူများသာ အောင်မြင်မှုကို ရရှိပါလိမ့်မည်။

ဖူးဖူးမှန်ခြင်းခံရ၍ ဘာမျှမလုပ်မကိုင်ဘဲ ဝိမ်ရစ်နေ ကြသူများအနေဖြင့် ကတိပြုထားချက်အတိုင်း မျှော်လင့်ချက် ပန်းတိုင်ဆီသို့ ချီတက်ရန် အားမထုတ်သူများမှာ လက်ညှိုးထိုး အပြစ်ရာ ရှုတ်ချခြင်း ခံကြရပေလိမ့်မည်။

သင်သည် စည်းကမ်းကျနခြင်းမဲ့နေလျှင် အပြင်း အထန် ဝေဖန်ခြင်းခံရမည်။ နောက်ကျကျန်ရစ်မည်။ ထို ကြောင့် အရည်အချင်းရှိရှိ ပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင် သူများသည်သာလျှင် မလွဲမသွေ ချီးကျူးခြင်းခံကြရပေမည်။

၁၂ လ ရာသီခွင် အဟောများကို ဖော်ပြပေးလိုက် ပါသည်။

မကာရ ရာသီဖွား (ဆိတ်ရုပ်)

ဒီဇင်ဘာလ ၂၂ ရက် မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်

မကာရရာသီဖွားများ အနေဖြင့် လွန်ခဲ့သည့် အတိတ် မှ အဖြစ်အပျက်များကို မလေးမထား မေ့လျော့မထားသင့် ပေ။ ယခင်နှစ်မှ အတွေ့အကြုံများ၏ အရေးပါမှုကို အား ထားလျက် တည်ငြိမ်မှုကိုရအောင် ထိန်းသိမ်းပြီး အရှေ့သို့ ခရီးဆက်ရမည် ဖြစ်သည်။ အခြားသူများထံမှ ရရှိသည့် အကြံ ဉာဏ်များကို နမူနာယူ၍ ဆောင်ရွက်လိုက်မိပါက မဟာ အမှားဖြင့် ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်အတွေး အခေါ် စဉ်းစားကြံဆမှုများဖြင့် စူးစမ်း ရှာဖွေပြီးနောက် အလွန် အကျွံ သုံးစွဲမှုကို ဆင်ခြင်လျက် ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ အားကုန် ကြိုးပမ်းစရာမလိုသည့်အပြင် ဆက်လက်လုပ် ဆောင်ရင် မဝေးသောကာလအတွင်း အကျိုးအမြတ် ရရှိပါ လိမ့်မည်။

အကောင်းဆုံးသောလများ ။ ဇန်နဝါရီလ၊ ဧပြီလ၊ ဇွန်လ၊ စက်တင်ဘာလ။

ကြိုးပမ်းသင့်သည့်အချက်များ ။ ပင်ကိုလက္ခဏာ ဆောင်၍ ထိုးထွင်းသိမြင်စွာဖြင့် အရည်အသွေးရှိရှိ ဆောင် ရွက်သင့်သည်။



ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ ဖက်ရင် ။ ထူးခြားပေါ်လွင်မှု
 အဆင်၊ ကိုယ်တိုင်းပေး၍ အော်ဒါပေး အဝတ်အထည်
 ထုံးတမ်းစဉ်လာနှင့်အညီ အထက်တန်းကျကျ ဝတ်ဆင်
 သင့်သည်။

ကံရာသီဖွား (ရေထမ်းယောက်ျားရပ်)

ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက် မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ ရက်

ဤရာသီဖွားများ၏ အချိန်ကာလသည် လျင်မြန်စွာ
 ပြောင်းလဲနေပါသည်။ အတိတ်ကာလမှ အကျိုးဆက်အရ
 အဆင်အလမ်းများ လမ်းဖွင့်ပေးလာခဲ့၍ အကန့်အသတ်ရှိနေ

သည့်အတိုင်း ရရှိသည်။ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း ကျွမ်း
 ကျင်ထက်မြက်စွာ ကိုယ်တိုင်ဆောင်ရွက်ရပေမည်။ အနာ
 ဂတ်ကို မျှော်မှန်းကြည့်ရန် ဆိုသည်မှာလည်း ကျယ်ပြန့်လှပါ
 သည်။ ယခင်အကျပ်ရိက်ခဲ့ရသည့်ကိစ္စ သင့်စိတ်ကူးဟောင်း
 များကို အနိုင်ယူကာ ကိုယ့်အားကိုးကိုးလျက် မိမိရရှိထား
 သည့် အတွေ့အကြုံများဖြင့် ဖြည်းဖြည်းချင်း ကြိုးပမ်းတက်
 လှမ်းရပါလိမ့်မည်။

အကောင်းဆုံးသောလမှာ ။ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ မေလ၊
 ဇူလိုင်လ၊ နိုဝင်ဘာလ။

ကြိုးပမ်းသင့်သောအချက်များ ။ တိုးတက်မှုရှိပါ
 စေ၊ ပြောင်းလဲလုပ်ဆောင်တတ်ပါစေ၊ ထူးချွန်အောင် ဆောင်

ရွက်နိုင်ပါစေ။

ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ ဖက်ရှင် ။ ဆန်းသစ်၊ ခေတ်ဆန် ဩဇာညောင်းမှုရှိသော အဝတ်အထည်များကို ဝတ်ဆင်သင့်သည်။

မိန့်ရာသီဖွား (ငါးနှစ်ကောင်ရပ်)

ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက် မှ မတ်လ ၂၀ ရက်

ဤရာသီဖွားများသည် အခြားသူများအား အသုံးချမည်ဖြစ်သည်။ သူတို့တွင် အထောက်အထား ခိုင်လုံစွာရှိ၍ ထိုင်စောင့်ရင်း နောက်ဆက်တွဲ အခြေအနေများကို အကဲခတ်နေမည်။ မည်သို့ကိုင်တွယ်ရမည်ကို စဉ်းစားချင့်ချိန်နေမည်ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် အခွင့်အရေး ရှိလာသည်နှင့် စတင်ဆောင်ရွက်ကြပေလိမ့်မည်။ ဤသည်မှာ မသေချာမရေရာလှသော်လည်း ဤရာသီဖွားများအတွက် ယခုနှစ်တွင် အခွင့်ကောင်းများ ရရှိပါလိမ့်မည်။ အခြေခံအသိတရားဖြင့် အကောင်းဆုံးကိုယူ၍ တရားမျှတမှုရှိရှိ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

အကောင်းဆုံးသောလများ ။ ဧပြီလ၊ ဇွန်လ၊ ဩဂုတ်လ၊ အောက်တိုဘာလ။

ကြီးပမ်းသင့်သည့်အချက်များ ။ အကျိုးအကြောင်း ခိုင်မာစွာ ကိုယ်ပိုင်ဟန်ဖြင့် အကောင်းဆုံး ဆောင်ရွက်သင့်သည်။

ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ ဖက်ရှင် ။ ကြော့ကြော့ရှင်းရှင်း ဟန်ပါပါ လှအထင်ကြီးလောက်သော အဝတ်အထည်များကို ဝတ်ဆင်သင့်သည်။

မိဿရာသီဖွား (သိုးထီးရပ်)

ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက် မှ မတ်လ ၂၀ ရက်

မိဿရာသီဖွားများသည် ယခုနှစ်တွင် ကြီးပွားချမ်းသာကြမည်။ အမှတ်တရ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ အဖုံဖုံရှိနေသော နှစ်တစ်နှစ်လည်းဖြစ်သည်။ တံခါးဖွင့်လှစ်လိုက်သည်နှင့် မိမိရှေ့တွင် အသစ်ဖြန့်ခင်းထားသော အခွင့်အလမ်းများကို ရရှိမည်။ အတိတ်ကာလမှ ဆုံးရှုံးခဲ့ရမှုများကို ပြန်လည်

ရရှိမည်။ ထေမိကာမိကာ ဆုံးဖြတ်ချက်အမျိုးမျိုးဖြင့် ပြောင်းလဲလိုက်၍ တည်ငြိမ်မှုကို ရရှိပါမည်။ မိမိ၏ လက်ငင်းတောင့်တံ့မှုအတိုင်း ယခုနှစ်တွင် အပြောင်းအလဲဖြစ်လာပြီး မင်္ဂလာရှိသော နှစ်တစ်နှစ် ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

အကောင်းဆုံးသောလများ ။ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ မေလ၊ ဩဂုတ်လ၊ ဒီဇင်ဘာလ။

ကြီးပမ်းသင့်သည့်အချက်များ ။ လုံးလုံးလျားလျား အပြီးသတ်လျက် အသစ်များကို စတင်ဆောင်ရွက်လိုက်ပါ။

ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ ဖက်ရှင် ။ အရောင်အသွေးကောင်းမွန်ပြီး မျက်စိကျစရာ အဝတ်အထည်များ သက်သောင့်သက်သာရှိသော အဝတ်အစားများ၊ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံများကို ဝတ်ဆင်သင့်သည်။

ပြိဿရာသီဖွား (ခွားလားဗွသမရပ်)

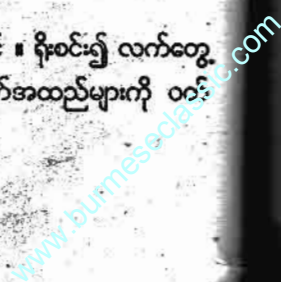
ဧပြီလ ၂၀ ရက် မှ မေလ ၂၀ ရက်

ကြီးကြီးမားမား အသိအမှတ်ပြုခြင်း၊ ဆန္ဒရှိသည့် အတိုင်း ဩဇာလွှမ်းမိုးမှုရရှိခြင်း စသည်တို့အတွက် ကြံ့ခိုင်တည်မြဲမည့် အခြေခံအဆောက်အအုံကို တည်ဆောက်ယူရမည်။ ဤသို့အားဖြင့် အနာဂတ် အောင်မြင်မှုရရှိရေးတွင် ချောမောသွားပါလိမ့်မည်။ ပြိဿရာသီဖွားများအနေဖြင့် ယခုနှစ်တွင် တိုးတက်မှုရှိမည်။ နားလည်တတ်သိမှု၊ ရှုမြင်သုံးသပ်မှုများ ကောင်းမည်။ ယခင်က မအောင်မြင်ခဲ့ရမှုများကို ဘေးအိုင်၍ နည်းဗျူဟာသစ်တစ်ခုကို ဆင်နွှဲရမည်။ ဤသို့ ပြီးမြောက်သွားအောင် စီမံချက်တစ်ခုကို သေချာရေးဆွဲဆောင်ရွက်ရပေမည်။

အကောင်းဆုံးသောလများ ။ ဇန်နဝါရီလ၊ ဇွန်လ၊ စက်တင်ဘာလ၊ အောက်တိုဘာလ။

ကြီးပမ်းသင့်သည့်အချက်များ ။ အကဲခတ်တတ်ပါစေ။ ပြန်လည်အသုံးချတတ်ပါစေ။ လျှို့ဝှက်စွာ သိုသိုသိပ်သိပ် နေထိုင်ရွက်တတ်ပါစေ။

ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ ဖက်ရှင် ။ ရိုးစင်း၍ လက်တွေ့အသုံးပြုနိုင်သော ဘက်စုံသုံး အဝတ်အထည်များကို ဝတ်ဆင်သင့်သည်။



မေထုန်ရာသီဖွား (အမြွှာရုပ်)

မေလ ၂၁ ရက် မှ ဇွန်လ ၂၀ ရက်

ဤရာသီဖွားများသည် ရွေးချယ်စရာ အများအပြား ရှိသည်။ ရှေ့သို့တက်လှမ်းရန်မှာလည်း အတိတ်ကာလမှ မသေချာသည့်ကိစ္စရပ်များမှ ဖောက်ထွက်ရန် အခက်အခဲရှိနေမည်။ ကြိုတင်ပူပန်သူများ၊ ပျော့ညံ့သူများအတွက် ယခုနှစ်တွင် အောင်မြင်မည်မဟုတ်ပါ။ မလိုလားအပ်မှုများကို ချန်လှပ်၍ တွန်းအားဖြင့် ကြိုးပမ်းလျှင် အခွင့်အရေးကောင်း ရရှိပြီး အောင်မြင်မှုကို ရရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်။

အကောင်းဆုံးသောလများ ။ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ မေလ၊ ဇူလိုင်လ၊ နိုဝင်ဘာလ

ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်သင့်သည့်အချက်များ ။ တိုးပွားလာအောင်၊ တည်ငြိမ်မှုရှိလာအောင် ကောင်းကွက်များ ရှာ၍ ဆောင်ရွက်သင့်သည်။

ဝတ်စားဆင်ယင်မှုဖက်ရှင် ။ ရိုးရာထုံးတမ်းအတိုင်း လိုက်ပါခြင်း၊ ခေတ်မီစွာ ဝတ်ဆင်ခြင်းနှင့် ကိုယ်တိုင်းပေး၍ အော်ဒါချုပ်များကို ဝတ်ဆင်သင့်သည်။

ကရကင်္ဂရာသီဖွား (ပုစွန်လုံးရုပ်)

ဇွန်လ ၂၁ ရက် မှ ဇူလိုင်လ ၂၂ ရက်

ဤရာသီဖွားများအနေဖြင့် အမှားများကို ရှုမြင်သုံးသပ်ပြီးနောက် အစွန်းမရောက်သော အခွင့်အလမ်းများဖြင့် ရှေ့သို့ ဆက်လက်ချီတက်ရပေမည်။ တီထွင်မှုတစ်ရပ်ကို ထူးထူးခြားခြား ဆောင်ရွက်၍ အားထည့်ဆောင်ရွက်ပါက အနာဂတ်တွင် ကြီးပွားချမ်းသာမှုကို ရရှိပါလိမ့်မည်။

အကောင်းဆုံးသောလများ ။ ဇန်နဝါရီလ၊ ဧပြီလ၊ စက်တင်ဘာလ၊ ဒီဇင်ဘာလ။

ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်သည့်အချက်များ ။ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း ထူးထူးခြားခြား ချင့်ချင်ချိန်ချိန်ဖြင့် ဆောင်ရွက်သင့်သည်။

ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ ဖက်ရှင် ။ စတိုင်ကျကျ ခေတ်ဆန်ဆန် လိုက်ဖက်သော အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများနှင့် တွဲဖက်ဝတ်ဆင်သင့်သည်။

သိဟ်ရာသီဖွား (ခြင်္သေ့ရုပ်)

ဇူလိုင်လ ၂၃ ရက် မှ ဩဂုတ်လ ၂၂ ရက်

ဤရာသီဖွားများအတွက် ဖြစ်နိုင်ချေများသည် လက်တစ်ကမ်းအလိုသို့ ရောက်ရှိနေပါပြီ။ ချင့်ချင်ချိန်ချိန် လှုပ်ရှားလိုက်သည်နှင့် လောကတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးနိုင်တော့မည် ဖြစ်သည်။ စဉ်းစားချင့်ချိန်၍ ရွေးချယ်ရမည့်ကာလဖြစ်သည်။ အတိတ်ကာလမှ ဆောင်ရွက်ခဲ့မှုများကို အခြေခံလျက် ဆုံးဖြတ်ချက်ကောင်းကောင်းဖြင့် လမ်းကြောင်းအတိုင်း လိုက်၍ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်လျှင် မဟာအောင်မြင်မှုကြီးကို ရရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်။

အကောင်းဆုံးသောလများ ။ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ မေလ၊ ဇူလိုင်လ၊ နိုဝင်ဘာလ။

ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်သည့်အချက်များ ။ အတွေ့အကြုံ စွန့်စားမှုများဖြင့် ပြောင်းလဲဆောင်ရွက်ရမည်။

ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ ဖက်ရှင် ။ ရိုးစင်း၍ အရောင်အသွေးရံနှင့် တာရှည်ခံနိုင်သော အဝတ်အထည်များကို ဝတ်ဆင်သင့်သည်။

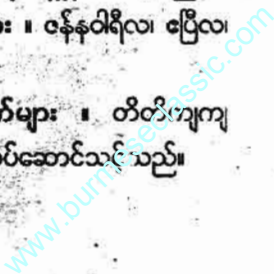
ကန်ရာသီဖွား (အပျိုစင်ရုပ်)

ဩဂုတ်လ ၂၃ ရက်မှ စက်တင်ဘာလ ၂၂ ရက်

ကန်ရာသီဖွားများအနေဖြင့် ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်နှင့် ရှေ့သို့တက်လှမ်းရမည့် နှစ်တစ်နှစ်ဖြစ်ပါသည်။ အတိတ်ကာလမှ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျခဲ့မှုများကို သင်ခန်းစာယူ၍ ယခုနှစ်တွင် ကြိုးပမ်း၍ အဆုံးသတ်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။ ဆန့်ကျင်ဘက် အပျက်သဘောမှ အပြုသဘောဆောင်သည့်ဘက်သို့ အစားထိုး၍ ခိုင်မာသော အုတ်မြစ်ကိုချလျက် အနာဂတ်ကို လုံခြုံအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ သေချာစွာ ရေးဆွဲထားသည့် စီမံချက်အရ အကောင်အထည်ဖော်နိုင်သဖြင့် အနာဂတ်တွင် ပိုမိုလုံခြုံသောဘဝကို ရရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်။

အကောင်းဆုံးသောလများ ။ ဇန်နဝါရီလ၊ ဧပြီလ၊ ဇွန်လ၊ နိုဝင်ဘာလ။

ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်သည့်အချက်များ ။ တိတိကျကျ မှန်မှန်ကန်ကန် တရားမျှတစွာ လုပ်ဆောင်သင့်သည်။



ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ ဖက်ရှင် ၊ ခုန့်ပေါက်ပြေးလွှား နိုင်ပြီး စတိုင်ကျသော အဝတ်အထည်များကို ဝတ်ဆင်ပါ။

တူရာသီဖွား (ချိန်ခွင်ရုပ်)

စက်တင်ဘာလ ၂၃ ရက် မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂ ရက်

ဤရာသီဖွားများတွင် ယခုနှစ်အထိ ဒုက္ခသုက္ခများ ဆက်လက်ပါလာလိမ့်မည်။ ကြားဝင်နှောင့်ယှက်လာသည့် အဖျက်လုပ်ငန်းများနှင့် မမျှော်လင့်ထားသော ပြောင်းလဲမှု များသည် အခြေခံအုတ်မြစ်ကို ကိုင်လှုပ်တော့မည်ဖြစ်သဖြင့် သေချာစွာ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းရန် လိုအပ်လာမည်ဖြစ် သည်။ မက်လုံးပေးလာမှုများကိုလည်း တွန်းလှန်ပစ်ရန် ခဲယဉ်း နေမည်ဖြစ်ပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မချနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။ ပြင်ပမှ ဖိအားပေးလာမှုများဖြင့် ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါ ကာကွယ် နိုင်အောင် ပြင်ဆင်ထားသင့်သည်။

အကောင်းဆုံးသောလမှာ ။ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ မေ လ၊ ဩဂုတ်လ၊ ဒီဇင်ဘာလ။

ကြိုးပမ်းသင့်သည့်အချက်များ ။ လုပ်ငန်းပိတ် ပစ်ခြင်း၊ ပြောင်းလဲပစ်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် တန်းတူရည်တူ ဖြစ်လာ အောင် ဆောင်ရွက်သင့်သည်။

ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ ဖက်ရှင် ။ တီထွင်ပါ။ အနု စိတ်ပြုလုပ်ထားသော အဝတ်အစားများနှင့် ကိုယ်ပိုင်အမှတ် သညာများ ပြုလုပ်၍ ဝတ်ဆင်ပါ။

ဗြိစ္ဆာရာသီဖွား (ကင်းမြီးကောက်ရုပ်)

အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက် မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်

ကြာရှည်နေပြီဖြစ်သည့် သမားရိုးကျကိစ္စရပ်ကို စိတ် ကူးသစ်များဖြင့် တွန်းလှန်ပစ်လိုက်ပါ။ ထူးခြားသော အခွင့် အလမ်းများဖြင့် ဆောင်ရွက်ရန် တီထွင်ရမည့် ကာလဖြစ် သည်။ စောင့်ကြည့်အကဲခတ်နေသူများအား အံ့ဩသွား အောင် မိမိ၏ကျွမ်းကျင်မှုများ ပါရမီရှိမှုများဖြင့် အောင်မြင်မှု ရရှိ၍ အသိအမှတ်ပြုခြင်း ခံရပါမည်။

အကောင်းဆုံးသောလများ ။ ဇန်နဝါရီလ၊ ဇွန်လ၊ စက်တင်ဘာလ၊ နိုဝင်ဘာလ။

ကြိုးပမ်းသင့်သည့်အချက်များ ။ ထူးထူးခြားခြား ဆန်းသစ်ခြင်း၊ ခေတ်ရှေ့ပြေးအောင် တီထွင်ခြင်းဖြင့် အောင် မြင်အောင် ဆောင်ရွက်ပါ။

ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ ဖက်ရှင် ။ လက်တွေ့အသုံးဝင် မှုရှိပြီး သေသေသပ်သပ်နှင့် ပေါ်လွင်သည့် အဝတ်အထည် များကို ဝတ်ဆင်သင့်သည်။

ခနုရာသီဖွား (လေးခွဲယောက်ျားရုပ်)

နိုဝင်ဘာလ ၂၂ ရက် မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၁ ရက်

ဤရာသီဖွားများအတွက် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်း သော တိုးတက်မှုရှိမည့် နှစ်တစ်နှစ်ဖြစ်ပါသည်။ စဉ်းစားစရာ အများအပြားနှင့် အခွင့်အလမ်း အများအပြားကို ရရှိမည်။ ယခင်နှစ်က ငွေကြေးကိစ္စ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး မကျန်းမာသဖြင့် အပြောင်းအလဲ မလုပ်နိုင်ဘဲ ချောင်ထိုးထားရသည့် ကိစ္စရပ် များကို ယခုချက်ချင်း ဆောင်ရွက်လိုက်ပါ။ အကန့်အသတ် အတားအဆီးများကို ကျော်လွှားနိုင်ပါလိမ့်မည်။ အတွေ့အကြုံ များကို သင်ယူ၍ လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်လျှင် မုချ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

အကောင်းဆုံးသောလများ ။ ဖေဖော်ဝါရီလ၊ မေ လ၊ ဇူလိုင်လ၊ နိုဝင်ဘာလ။

ကြိုးပမ်းသင့်သည့်အချက်များ ။ ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိ ကြိုဆိုတတ်မှုနှင့်အတူ ကျိုးကြောင်းညီညွတ်စွာ လုပ်ဆောင် သင့်သည်။

ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ ဖက်ရှင် ။ ထသွားလာသွား ပေါ့ပေါ့ပါးပါး အကြမ်းပတမ်းခံသည့် ရိုးရိုးယဉ်ယဉ် အဝတ် အထည်များကို ဆင်မြန်းသင့်သည်။

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

Reference: Eugenia Last ၏ 2017, What's next. Crow- ing for Change.





ကျွန်တော့်ယောက်ဖ ပေဒင်ဝါသနာရှင်

အောင်ကျော်ညို(ဆင်ချဆိပ်)

ကျွန်တော့်ယောက်ဖ ဦးအောင်ကျော်လှ။ သက်မွေး
ဝမ်းကျောင်းအလုပ်မှာ ကုန်သွယ်ရေးဌာနမှ စံပါးအဝယ်
ဦးစီးဌာနမှ စပါးပေါ်ချိန်မှာ ငွေရွှင်နေသည်။ မိသားစု၏ စား
သတ်နေရေး အရေးသုံးပါးကို မလစ်ဟင်းစေရ။ မိသားစုနှင့်
အတူ လုပ်ငန်းခွင်ကာလများမှာ အပေါင်းအသင်းများနှင့်
အသက်စားမှု မကင်းနိုင်လည်း လွန်လွန်ကျူးကျူးမဟုတ်။

တစ်နေ့ လုပ်ငန်းခွင်မှ နားနေချိန် ကျွန်တော်နှင့်
ဆုံသည်။ မမေးစမှ ကျွန်တော့်မွေးသက္ကရာဇ်ကိုမေးသည်။
ကျွန်တော့်လက်ဝါးပြင် နှစ်ဖက်ကိုကြည့်သည်။ မွေးရက်
ကိုလည်း ထပ်မေးလိုက်သေးသည်။ ဗေဒင်တွက်မလိုလား
မေးတော့ ဘာမှပြန်မပြော။ စာရွက်ပေါ်မှာ အကွက်ချ
တွက်ပါလေတော့သည်။ ကျွန်တော့်အနာဂတ်နှင့် ပတ်

သက်၍ ဟောချက်က သုံးခွန်းတည်း။

မင်း မွေးရပ်မြေမှာ မသေရဟု အတိအကျပြောသည်။ တနင်္လာသားဖြစ်၍ဟု ဆိုသည်။ ကျွန်တော်က မွေးရပ်မြေကို သံယောဇဉ်ကြီးသူ၊ မဖြစ်နိုင်ဟု တွေးသည်။ ကျွန်တော့်ယောက်ဖ ဟောချက်ကို မငြင်းရက်ပါ။

မင်း လက်ရှိအလုပ်မှာ မမြဲ၊ အလုပ်ပြောင်းလဲလုပ်ရမည်ဟု ဟောသည်။ ဤအချက်လည်း မဖြစ်နိုင်။ လက်ရှိကျောင်းဆရာအလုပ်ကို သံယောဇဉ်တွယ်နေပြီး ကျွန်တော့်အတွက် အခြားအလုပ်ကို ပြောင်းလုပ်စရာ အကြောင်းမရှိ။ ယတိပြတ်ပြောရသည်။ သို့သော်လည်း မငြင်းရက်ပြန်ပါ။ တစ်ခုပဲမေးကြည့်မိသည်။ နောက်အလုပ်က လက်ရှိအလုပ်ထက် ပိုကောင်းမလားဟူ၍ ကျွန်တော့်ယောက်ဖက ယုံကြည်ချက်အပြည့်နှင့် ပြောသည်။ နောက်လုပ်ရမည့်အလုပ်က ပိုကောင်းမည်ဟု ဆိုလာသည်။

တတိယဟောချက်က ကြောက်စရာ၊ ခွဲစိတ်ကုသမှုခံယူရမည်ဟု ပြောလာပြန်သည်။ အချိန်ကာလနှင့် မညီညွတ်နေရာကို ခွဲစိတ်ခံရမည် တိကျမဟော။ ကြောက်စရာဟောချက်မို့ ကျွန်တော်ကလည်း မမေး။

အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့နှင့် နှစ်ပရိစ္ဆေဒကြာလာခဲ့သည်။ ဦးစွာ မွေးရပ်မြေမှာ မသေရဟောချက်မှန်သည်ဟု ဆိုရမည်။ ကျွန်တော့်အသက် ၄၀ ကျော်မှာ မွေးရပ်မြေကို စွန့်ခွာ၍ ရန်ကုန်သို့ တာဝန်နှင့်ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ရသည်။ ဆံထုံးနောက်ကို သျှောင်ပါလာခဲ့ခြင်း။ မျက်စိသူငယ် နားသူငယ်နှင့် မေ့တစ်မျက်နှာ တစ်ရွာထင်ကာ လိုက်ပါလာခဲ့ခြင်း။ ယခု ပင်စင်ယူပြီးပြီ။ အသက်ကလည်း ၆၅ နှစ်ကျော်လာခဲ့ပြီ။ မွေးရပ်မြေသို့ အလည်တစ်ခေါက် သွားရောက်ဖို့တောင် ဘဝအခြေအနေက မလွယ်တော့ပါပြီ။

ယောက်ဖ၏ ဒုတိယဟောချက် မှန်သည်ဟု ဆိုရမည်သာ။ လုပ်ငန်းခွင်မှ အသက်ပြည့်ပင်စင်နှင့် အနားယူခဲ့ပြီးနောက်မှာ ပင်စင်နာကို ကုစားနိုင်ဖို့ ကြိုးစားရင်း ကျွန်တော်ဝါသနာပါသော အလုပ်သို့ ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့သည်။ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ဝေသည့် သတင်းစာနှင့် မဂ္ဂဇင်းတွင် စာရေးခွင့် ရခဲ့သည်။ အယ်ဒီတာများ၏ ကျေးဇူးကြောင့်

စာပေနယ်မှာ နေရာလေးတစ်ခု ရလာခဲ့သည်။ ကျောင်းဆရာဘဝ နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ကျော်မှာ သာမန်အဆင့်နှင့် လူမသိ သူမသိ ပင်စင်ယူခဲ့လည်း ယခု စာပေခရီး ငါးနှစ်တာ ကာလမှာ အတိုင်းအတာတစ်ခုထိ လူသိများလာခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်ယောက်ဖ ဟောခဲ့သလို နောက်အလုပ်က ပိုကောင်းလာသည် ဆိုရမည်။

ယောက်ဖ၏ တတိယဟောချက်က ကျွန်တော်အသက် ၆၀ ကျော် ပင်စင်ယူပြီးမှ မှန်လာသည်။ ဦးခေါင်းမှာ အကျိတ်တည်လာ၍ တစ်နှစ်တည်းမှာ နှစ်ကြိမ် ခွဲရသည်။

ဗေဒင်သည် စနစ်တကျ ဖွဲ့တည်ထားခဲ့သော ပညာရပ်မို့ မယုံ၍ မရ။ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ပါသည်။ မွေးရပ်မြေမှ အပြီးတိုင် ခွဲခွာလာခဲ့သည်မှာ နှစ်အစိတ်ကြာပြီဖြစ်၍ ယခု အချိန်မှာ ကျွန်တော့်ယောက်ဖလည်း ကွယ်လွန်ပြီး ဖြစ်နေလောက်ပါပြီ။ ဗေဒင်ဆရာမဟုတ်သော ကျွန်တော့်ယောက်ဖ ဗေဒင်ကို ဗဟုသုတအဖြစ် လေ့လာထားသော ဗေဒင်ဝါသနာရှင် အဆင့်သာ။ ဟောတုန်းက မဖြစ်နိုင်ဟု ထင်မှတ်ထားခဲ့သမျှ ယခု ဟောချက်သုံးခုလုံး အမှန်ဖြစ်လာနေပါပြီ။ မယုံသလိုဖြစ်နေသော ကျွန်တော့်အား ထိုစဉ်က ယောက်ဖပြောခဲ့သောစကား နားမှာ ကြားယောင်နေဆဲပါ။

“ဟဲ့ကောင်... မယုံသလို လုပ်မနေနဲ့။ ဗေဒင်မှာ အချုပ် မဟာဘုတ်တဲ့ကွ”

ကျွန်တော့်မွေးသက္ကရာဇ်နှင့် မဟာဘုတ်တိုင်ထူးမွေးနေ့တနင်္လာကို အခြေပြု၊ လက်ဝါးပြင်ပေါ်မှ လက္ခဏာကိုကြည့်ကာ ဟောကြားခဲ့သော ကျွန်တော့်ယောက်ဖ၏ ဗေဒင်ပညာစွမ်းပကား။ အဝေးမှ ရမ်းရော်မှန်းမျှော်ကာ ဦးနှိမ်ကန်တော့လိုက်ရပါတော့သည်။

အောင်ကျော်ညို(ဆင်ချဆိပ်)

၀၉-၇၈၅၀၉၂၁၁၄



ဖေဒင်ဆရာ၊ ဖေဒင်ပညာ



သူ၏ဗီရမ္မား



ကျွန်ုပ်အား ဤသိပ္ပံနည်းကျ နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာ ရပ်ကို လေ့လာလိုက်စားရန် ဖန်တီးပေးလိုက်သည့် အခြေခံ အကြောင်းအရင်းမှာ ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ပြဿနာရပ် ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ မှတ်မှတ်ရရအားဖြင့် လွန်လေခဲ့ပြီး သော ၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လက ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး အဝတ်လျှော်စက်ရုံ (LAUNDRY) တွင် လက်ထောက်မန်နေဂျာတာဝန်၌ ယာယီအားဖြင့် လုပ်ကိုင်နေရစဉ် ဦးစီးမန်နေဂျာအား နေ့စဉ် သုံးပစ္စည်းအချို့ လျော့နည်းပျောက်ဆုံးနေမှုနှင့် ပတ်သက် ၍ ဥပဒေကြောင်းအရ အရေးယူ ရာထူးချလိုက်ရာတွင် ကျွန်ုပ်လည်း ပါဝင်သွားခဲ့ပါသည်။ သို့ရာတွင် သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်က ကျွန်ုပ်အား အစိုးရသက်သေအဖြစ် သတ်မှတ်ပေးလိုက်ပါသဖြင့် အချုပ်အနှောင်မှ လွတ်မြောက်မှု ရခဲ့ပါသည်။

၎င်းကိစ္စဖြစ်ပေါ်ပြီးနောက် နှစ်ရက်ကျော်သုံးရက်ခန့် ယတြာ နံနက်ပိုင်းတွင် ဇနီးသည်၏ အဒေါ်ဖြစ်သူသည် ဆီသို့ရောက်လာပြီး ပြဿနာဖြစ်ပုံကို မေးသဖြင့် အသေးစိတ်ပြောပြလိုက်လေရာ ဗေဒင်မေးကြည့်ရန် အကြံပေးလိုက်သလို တန်ခိုးကြီးဘုရားစေတီတော်တစ်ဆူတွင် ဆိုင်ခန်းဖြင့် ဟောပြောနေသည့် ဆရာကြီးတစ်ဦးဆီသို့ သွားရန် ကိုယ် ညွှန်ပြတိုက်တွန်းပါလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ဇနီးမောင်နှံလည်း ထိုရက်နေ့လည်ပိုင်းတွင် အဆိုပါ ဆရာကြီးဆီသို့ရောက်သွားပြီး ဗေဒင်မေးရာ ဆရာကြီးက ကျွန်ုပ်၏ (ဖွားသက္ကရာဇ် ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄) စေတီကို ထောင်းယူတွက်ချက်ကာ ဟောပြောပါသည်။ ဟောကိန်း

တို့မှာ အခြေခံများနှင့်ရော၊ ဖြစ်နေသည့် ပြဿနာရပ်နှင့်ပါ ဆက်စပ်မှုမရှိဘဲ သောင်းပြောင်းထွေလာ ဖြစ်နေပါ၍ ဇေဝဝေါဖြစ်နေစဉ်တွင် ဇနီးသည်က ပြဿနာကို တိုက်ရိုက်ပြောပြရန် တိုက်တွန်းလာပါသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဖြစ်ရပ်မှန် ပြဿနာကို အသေးစိတ်ပြောပြလိုက်ပါတော့သည်။ ထိုအခါ ဆရာကြီးက ၎င်းကိစ္စကို ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်နည်းနဲ့ ယတြာချေလျှင် လွတ်မြောက်နိုင်ကြောင်း အကြံပေးပြီး တိုက်တွန်းသလို ထိုကိစ္စကို ဆောင်ရွက်ရန် ငွေငါးဆယ်ကျ ပေးရန်နှင့်တကွ နေ့ကောင်းရက်မြတ်တို့ကိုပါ ရွေးချယ်ပေးပါလေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း သဘောတူလက်ခံကြပြီး ပြန်လာပါမည်ဟု ကတိပြုကာ ဗေဒင်မေးဉာဏ် ပူဇော်ခ ငွေငါးကျပ်ကိုပေး၍ ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။

ထို့နောက် ရွေးချယ်ပေးထားသည့်ရက်သို့ ရောက်သည့်နေ့တွင် ဆရာကြီးဆီသို့ ပြန်သွားကာ ယတြာချေရန် ငွေငါးဆယ်ကျပ်ကို ပေးလိုက်သည့်အခါ ဆရာကြီး က အသင့်စီမံထားသည့် ယတြာပစ္စည်းများထဲမှ တစ်မျိုးကို ယူကာ ကျွန်ုပ်အားလည်း ယတြာပန်းတစ်မျိုးကို အောင်သပြေပန်းနှင့်တွဲ၍ ဝယ်ယူစေကာ ဘုရားကြီး၏ ရွေးချယ်ထားသည့်ထောင့်အရပ်မှ နေရာယူကြပြီး ၎င်း၏ဘေးတွင် ထိုင်စေပါသည်။ ထို့နောက် ယတြာပစ္စည်းနှင့် ပန်းများကို ကပ်လှူပူဇော်ကာ လက်ရှည်ကြီးတစ်ဖက်တွင် ကျွန်ုပ်၏ မွေးနံကိုထည့်လျက် ရွတ်ဖတ်ဆုတောင်းပေးပါသည်။ ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်ဘက်သို့လှည့်လျက် ၎င်းပြဿနာမှ တစ်ပတ်၊ ကိုးရက်အတွင်း အကြာဆုံး လေးဆယ့်ငါးရက်အတွင်း လွတ်မြောက်ပါလိမ့်မယ်ဟူ၍ ဗျာဒိတ်စကား ပြောကြား

လိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ကြည်လင် ပေါ့ပါးစွာဖြင့် ဆရာကြီးအား ဦးညွတ်ကန်တော့ကာ ပြန် လာခဲ့ပါတော့သည်။

ဤတွင် လေးဆယ့်ငါးရက်ပြည့်မြောက်ခဲ့သော်ငြား လည်း ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်မလာပါသဖြင့် ဆရာကြီး ထံသို့ ပြန်သွားလေရာ ဆရာကြီးက အကြောင်းအကျိုး အမျိုးမျိုးကို ရှင်းပြပြီး သည်းခံစောင့်ရန်နှင့် မကြာမီ ဖြစ်လာ ရန် သူ့ကိုယ်တိုင် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုပေးပါဦးမည်ဟူ၍ နှစ် သိမ့်မှုပေးပြန်ပါသဖြင့် ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ သို့သော်ငြား လည်း ဘာမှဖြစ်မလာသည့်အတွက် ဆရာကြီးဆီသို့ နောက်ထပ်သုံးခေါက်လောက် သွားရောက်ခဲ့ပါသေးသည်။ ထို့နောက်သော်ကား လေးလကျော် ငါးလလောက်မှစ၍ သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်ထံသို့ အသနားခံစာများကို သုံးလ တစ်ကြိမ်အားဖြင့် မှန်မှန်တင်လာခဲ့ပေရာ လေးနှစ်ပြည့် မြောက်သည့် ၁၉၆၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လသို့ ရောက်သောအခါတွင် မှ မူလစာရေးတာဝန်အဆင့်နှင့်ပင် လုပ်ငန်းခွင်သို့ ပြန် လည်ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခွင့် ရခဲ့ပါလေတော့သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်နှင့် ပတ်သက်၍ မဟာဘုတ် ဗေဒင်၊ အဋ္ဌလင်္ဂဗေဒင်နှင့် တစ်ဆယ့်နှစ်ရာသီစက် ဗေဒင် တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကုကြမ္မာ တက်ရိပ်ကျရိပ်တို့ကို တင် ကြိုခွင့်မှန်း၍ သိနိုင်စွမ်းသော (ဂန္ထီရပညာရပ်များ) ဖြစ်ပေ သည်ဟူ၍ သဘောပေါက်စွာ လက်ခံထားသည့် အကျွန်ုပ် သည် ကို...တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အဆိုပါဖြစ်ရပ်ကြောင့် ဘဝင် မကျ သံသယအမြင်များ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

အမှန်တွင် ဗေဒင်မေးသူတစ်ယောက်အဖို့ အိမ် ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး စသည်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ အခြေခံ အကျိုးပေးတတ်ပုံတို့ကို သိလိုလိမ့်မည်ဖြစ်သလို လတ် တလော မျက်မှောက်ဖြစ်သည့် ဗေဒင်မေးဆဲအချိန်တွင် လည်း အဆိုပါ အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေးစသည့် အရေး အရာတို့နှင့် ပတ်သက်၍ မည်သည့်အခြေအနေမျိုးတွင် ရှိနေပုံတို့ကို သိလိုလိမ့်ဦးမည် ဖြစ်ပေသည်။ ဗေဒင်ဆရာ တွင်လည်း ဖော်ပြပါ အရေးအရာတို့နှင့် ပတ်သက်၍ အခြေ ခံ အကျိုးပေးတတ်ပုံကိုရော လတ်တလော ဗေဒင်မေးချိန် နှင့် အနီးကပ်ဖြစ်သည့် ကာလများတွင်ပါ ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ် လာနိုင်ပုံတို့ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ ဟောပေးရန် တာဝန်ရှိပေ

သည်။ ဤတွင် ဖော်ပြပါ ဖြစ်ရပ်ကြောင့် ဘဝင်မကျဖြစ်ခဲ့ ရသည့် အကျွန်ုပ်လည်း နောက်ထပ် နာမည်ကျော် ဗေဒင် ဆရာကြီးတစ်ဦးထံတွင် မေးကြည့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သလို အခြေအနေပေးလျှင်လည်း သင်ယူရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချ လိုက်ပါသေးသည်။

ဤသို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသည့်နောက် နှစ်လခွဲကျော် သုံးလလောက်တွင် ဟောပြောမှုတို့နှင့် ပတ်သက်၍ နာမည် ကြီးနေသော နိုင်ငံကျော်လျှပ်စစ်ဗေဒင်ဆရာကြီး ဦးအုန်း သင်ထံသို့ သွားရောက်ကာ ဉာဏ်ပူဇော်ခ အထူးနှုန်းပေး၍ မေးပါသည်။ ဆရာကြီးက ကျွန်တော်၏ (ခ၊ လ၊ ရက်၊ နေ့ မွေးချိန် နာရီ၊ မွေးဖွားသည့်ဒေသ)တို့ကို တောင်းယူ လျက် နာရီဝက်ခန့် တွက်ချက်ပြီးသည့်နောက် ဟောကိန်း များထုတ်ပေးရာ၌ အခြေခံစိတ်ဓာတ်သဘာဝနှင့်တကွ အိမ်ထောင်ရေးနှင့် အလုပ်အကိုင်စီးပွားရေးတို့တွင်လည်း ကောင်း၊ တစ်ဖန် လတ်တလော ပြောင်းလဲဖြစ်ပေါ်လာနိုင် သည့် အခြေအနေနှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း အားလုံး လိုလိုပင် ထူးထူးခြားခြား တိုက်ဆိုင်မှန်ကန်နေမှုများကို တွေ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဆရာကြီးထံတွင် သင်ယူရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ပါတော့သည်။ နာရီလက်တံတို့သည် ရက်မှ လ၊ လမှ နှစ်သို့ အားကောင်းောင်းသန်ဖြင့် မှန်မှန် ကြီး လည်ပတ်ကူးပြောင်း၍ သွားနေပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် လည်း အလုပ်ပြန်ဝင်ပြီးနောက် မကြာမီကာလတွင် ထို ဆရာကြီးထံ ပြန်ရောက်သွားကာ အဆင့်မြင့် နက္ခတ်ဗေဒင် ပညာရပ်ကို သင်ကြားပေးပါရန် ဘင်ပြတောင်းဆိုလေရာ ဆရာကြီးကလည်း သင်ပေးမည် ဟု ကတိပေးပါသည်။

ထိုစဉ်က သင်တန်းကြေးမှာ သုံးရာကျပ်ဖြစ်သလို သင်တန်းကာလမှာလည်း ၃၂ ကြိမ် ဖြစ်လျက် တစ်လတွင် စနေ၊ တနင်္ဂနွေ နေ့ရက်များတွင် ရှစ်ကြိမ်နှုန်းဖြင့် လေးလ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအပတ်သင်တန်းတွင် ကျွန်ုပ်အပါအဝင် သင်တန်းသား သုံးယောက်ဖြစ်ပြီး အခြားနှစ်ယောက်တို့မှာ မြို့နယ်အင်ဂျင်နီယာ (မြန်မာ) တစ်ယောက်နှင့် အစိုးရ စာရေးကိရိယာပစ္စည်းဌာနမှ မန်နေဂျာ (ဟိန္ဒူ)တစ်ယောက် တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ သင်တန်းကာလပြီးဆုံးခါနီးတွင် ဆရာ ကြီးက ကျွန်ုပ်တို့အား ၎င်းကိုယ်တိုင် တွက်ချက်ဟောပြော ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ (ခ၊ လ၊ ရက်၊ နေ့၊ မွေးချိန်နာရီ

မွေးဖွားသည့်ဒေသ)တို့ကို ပေးလျက် အခြေခံ ဇာတာများ ဖြစ်ကြသည် (ရာသီထက်၊ ဘာသက်၊ နဝင်းစက်)တို့နှင့် တကွ အိမ်ထောင်ရေးဟောကိန်း၊ စီးပွားရေး အလုပ်အကိုင် ဟောကိန်းတို့ကိုပါ ဒဿာဟောကိန်းများနှင့် ပေါင်းစပ်လျက် တွက်ချက်ရေးသားပေးရန် စစ်မေးပါလေသည်။

ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အဖြေလွှာများကို ဖတ်ရှုပြီး နောက် ဟောပြောရေးသားမှုတို့နှင့် ပတ်သက်၍ မပြတ် မသား ဝေဝါးဝါးရှိနေပုံတို့ကို သိရသောအခါ ဆရာကြီးက ဆက်လက်ပြောပြသည်မှာ ယခုသင်တန်းသည် အဆင့်မြင့် နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အခြေခံသဘော တရားတို့ကို နားလည်ရုံမျှသာ ဖြစ်ပေသည်ဟူ၍လည်း ကောင်း၊ ပညာရှင်ဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ဆိုလျှင် အနည်း ဆုံး နှစ်နှစ်ခွဲသုံးနှစ်လောက် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် ဖြည်း ဖြည်းချင်း မှန်မှန် လေ့လာသင်ယူသွားပါမှသာလျှင် ဖြစ်နိုင် ပုံများကိုလည်းကောင်း၊ ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်း အထောက် အထားများနှင့် ရှင်းပြပေးပါသည်။ ဆက်လက်၍လည်း သုံးနှစ် သင်တန်းဖြစ်ဖို့အတွက် နောက်ထပ် နှစ်နှစ်ခွဲ လောက် သင်ရဦးမည်ကိုလည်းကောင်း၊ သင်တန်းကြေးကို လည်း တစ်လလျှင် နှစ်ဆယ့်ငါးကျပ်ယူကြောင်းကိုလည်း ကောင်း ပြောပြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ရုံးဝန်ထမ်းများ ဖြစ်နေကြသောကြောင့် ကျေကျေညက်ညက်ဖြစ်စေရန် သုံး နှစ်သင်တန်းကို ဆက်လက်ယူရန် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ပြီး သဘောတူ ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြပါသည်။

၎င်းသုံးနှစ်သင်တန်းတွင် နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာရပ် ဆိုင်ရာဒေသဝဂ္ဂ အပါအဝင် ဥစ်၊ ကသစ် စသည်တို့ကို တွက်ယူပုံများ၊ ဟောကိန်းအဓိပ္ပာယ်ကောက်ယူပုံများ၊ မူလ ဓားဇာတာနှင့် နှစ်ပတ်လည်ကောဇာတာတို့ကို ညှိနှိုင်းပုံများ၊ ဟောစာတမ်းများ အကျဉ်းအကျယ် ရေးနည်းများနှင့်တကွ နောက်ဆက်တွဲအဖြစ် ကောဇာ ဇာတာဖြင့် (ကပ္ပ-လင်္ကာရ ကျမ်း-ဓာတ်စမများတွက်ချက်ကောက်ယူနည်း)များကိုပါ တဖြည်းဖြည်းချင်း သင်ကြားပေးသွားပါသည်။ သင်ပေးပြီး သမျှတို့ကိုလည်း အခါအခွင့်ကြုံတိုင်း စစ်မေးလေ့ ရှိပါ သည်။ သုံးနှစ်ပြည့်သောအခါ နောက်ဆုံးစစ်မေးပြီး (အောင် ထက်မှတ်များ) ထုတ်ပေးပါသည်။ ဟောပြောမှုများနှင့် ပတ် သက်၍ ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန် နည်းပေးလမ်းညွှန် ဩဝါဒ

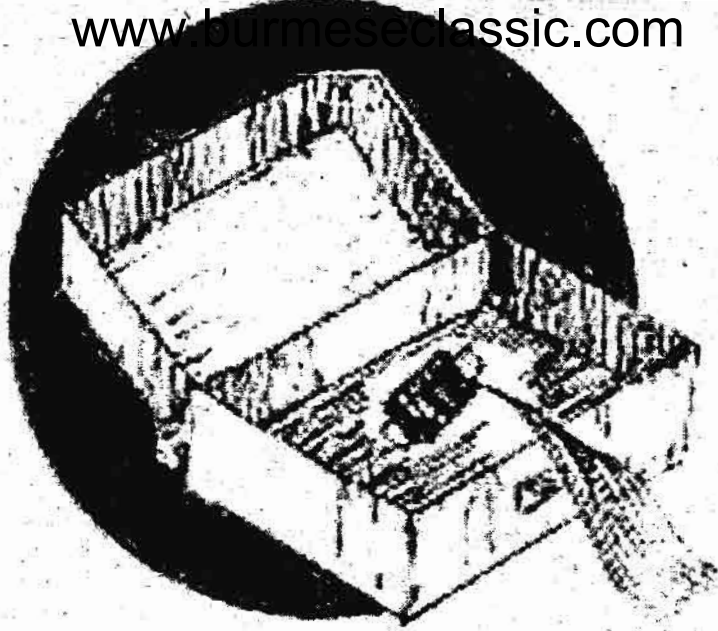
စကားများကို ပြော၍ နိဂုံးခပတ်အဆုံးသတ်လိုက်ပါတော့ သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ၎င်းသင်တန်းပြီးဆုံးသည့်နောက်တွင် လည်း ပညာရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကျေညက်နေစေရန်နှင့် မိမိကိုယ်မိမိ ပိုမို၍ ယုံကြည်မှုရှိလာစေရန်အတွက် ဘဝတူ ဝန်ထမ်းများနှင့်တကွ ခင်မင်ရင်းနှီးသူများနှင့် ဌာနဆိုင်ရာ တာဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုပါ တွက်ချက်ဟောပြောခြင်းနှင့် ဟော စာတမ်းရေးပေးခြင်းတို့ကို သုတေသနပုံစံမျိုးနှင့် လုပ်ကိုင် နေခဲ့ပါသလို နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာရပ်နှင့် သက်ဆိုင်သည့် ရှေးဟောင်းကျမ်းများနှင့်တကွ ခေတ်သစ်ပညာရှင်များ ပြုစု ရေးသားထားကြသည့် ကျမ်းများကိုပါ ရှာဖွေဖတ်ရှုနေခဲ့ပါ သေးသည်။ ထို့နောက် လေးနှစ်ကျော်၊ ငါးနှစ်လောက် အကြာတွင် ဝန်ထမ်းအလုပ်မှပင်စင်ယူပြီး ဆရာကြီး (လျှပ် စစ်ဗေဒင် ဦးအုန်းသင်)၏ စီစဉ်ပေးမှုဖြင့် နက္ခတ်ဗေဒင် အလုပ်ကို တရားဝင်ဆိုင်းဘတ်တင်၍ စတင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါ တော့သည်။

အထူးတင်ပြအပ်သည်မှာ နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာရပ် နှင့်ပတ်သက်၍ ကြိုးစားအားထုတ်မှု သုတေသနများမှ ရရှိ လိုက်သည့် အတွေ့အကြုံအနှစ်ချုပ်မှာ အလွန်လျှင် နက်နဲ သိမ်မွေ့ပြီး ဝေဒအဆီအနှစ်တို့နှင့် ပြည့်သိပ်နေသည့် ဤ သိပ္ပံပညာရပ်ကြီးထဲသို့ မည်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး တစ် ယောက်သော်မျှ မိမိ၏ကိုယ်ပိုင်အတွေးအခေါ် (အတ္တနော မတီ)များကို ထည့်သွင်းပေါင်းစပ်မှု မပြုသင့်၊ မပြုအပ် ပေဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း ရံဖန်ရံခါ တစ်စုံတစ်ရာမျှော်လင့်ချက်ဖြင့် ရှေးကျမ်းများကို (ဥပဒေသ) များနှင့် သွေဖီသည့် ကောက်ချက်ဟောကိန်းများကို ကုတ် ယူရန် ကြံစည်စိတ်ကူးမိသည်တိုင်အောင် တစ်စုံတစ်ရာ သော အတွင်းစိတ်ဓာတ်အသိထူးက ကျွန်ုပ်အား ရှေးကျမ်း များ၏ အဆိုအမိန့် (ဥပဒေသ)များအတွင်း၌သာလျှင် ပညာ စစ်၊ ပညာမှန်များ ကိန်းအောင်း၍ နေကြောင်းကို သတိရ စေမြဲ ဖြစ်ပါပေသတည်း။

ရှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ

ဂုရုအေးခိုင်



ဈေးရောင်းကောင်းစေတဲ့ အဆောင်

မျိုးအိမ်ကျော်

ဈေးရောင်းဈေးဝယ် ကောင်းစေဖို့ အဆောင်ကောင်း ရှာဖွေသူများအတွက် အပြိုင်အဆိုင်ရောင်းချနေရတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ မိမိရောင်းချနေတဲ့ ပစ္စည်းတွေ စားသောက်ဖွယ်ရာတွေ ရောင်းကောင်းပြီး လူကြိုက်များချင်သူတွေအတွက်...

ဤရောင်းကောင်းစေတဲ့ အဆောင်အစီအမံလေးကို စေတနာရှေ့ထားပြီး ချပြလိုက်တာ ဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ လွယ်လွယ်ကူကူလည်း ပြုလုပ်လို့ရတယ် မဟုတ်လား။

ဈေးရောင်းကောင်းစေတဲ့ အဆောင်စီရင်ပုံ စီရင်နည်းကတော့ ပထမဦးစွာ အပ်ချည်လုံးအနီရောင်တစ်လုံးကို ယူလိုက်ပါ။ မရှိလျှင် ဝယ်လိုက်ပါ။ အနီရောင်အပ်ချည်လုံးထဲမှ တစ်ပေခန့်ရှည်သော အပ်ချည်ကြိုးစ (၉)စကို ဖြတ်ပါ။ ပြီးလျှင် ဖြတ်ထားသော အပ်ချည်အနီရောင် (၉)စကို ထပ်လိုက်ပါ။ ထပ်ပြီးသည်နှင့် ထပ်ထားသောကြိုးစကို သေသေချာချာ စိုက်ကြည့်၍ “ဥပိယံမမလာဘုဟေ” ဟု (၃၇)ကြိမ် ရွတ်ဆိုမန်းမှတ်ရမှာ ဖြစ်တယ်။

တစ်ကြိမ် မန်းမှတ်ပြီးတိုင်း ပူးထပ်ထားသော အနီ

ရောင်အပ်ချည်ကြိုးစကို အထုံးတစ်ထုံး ထုံးရမည်။ (၃၇) ကြိမ် မှတ်ရမည်ဖြစ်၍ (၃၇)ထုံး ရှိရမယ်ဖြစ်တယ်။

အဲဒီလို ပူးကပ်ထားသော အနီရောင်အပ်ချည်ကြိုးစ ပေါ်တွင် အထုံး (၃၇) ထုံးဖြစ်ပြီဆိုပါက ထိုကြိုးဟာ သိန္ဒီ ရှိနေပြီဖြစ်ပါတယ်။

သည်တော့...

အထုံး (၃၇)ထုံး ရှိနေတဲ့ သိန္ဒီပြည့်နေတဲ့ အနီရောင်အပ်ချည်ကြိုးလေးကို ပိုက်ဆံသေတ္တာထဲမှာထည့်ပြီး ဈေးရောင်းဈေးဝယ် လုပ်ပေတော့။ ငွေတွေဟာ ဝင်လာမဝဲတသဲသဲ ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

မှတ်ချက် ။ ။ ငွေများများဝင်တိုင်း အလှူဒါနများများလုပ်ပေးရန် မမေ့ပါနှင့်။ အလှူဒါနလုပ်ပေးခြင်းဟာ (၃၇)ထုံးပါသော အနီရောင်အပ်ချည်ကြိုးလေးကို ထပ်ပြီး သိန္ဒီတင်ပေးရာ ရောက်တယ်ဆိုတာကို မမေ့သင့်ပါ။

မျိုးအိမ်ကျော်

ဈေးခေါ်ဖို့

မြပဒုမ္မာ

မိုးကုန်လုပြီ။ ဆောင်းပင် မဝင့်တဝင် ဖြစ်နေပြီ။ နယ်တိုင်း၊ အရပ်တိုင်း၌ ဘုရားပွဲများ ကျင်းပကြတော့မည်။

ကိုလှအောင်နှင့် မအေးသော်တို့မှာ ဘုရားပွဲဈေးလိုက်သူများ ဖြစ်ကြ၏။ ဘုရားပွဲရာသီ၌ နယ်စုံရောက်သည်။ မိုးကျမှပင် ကိုယ့်အရပ်ကိုယ် ပြန်ရောက်သည်။

ဘုရားပွဲရာသီမှာ ရှာဖွေစုဆောင်းမိသမျှဖြင့် တစ်မိုးတွင်းလုံး ထိုင်စားကြသည်။ ယခုလည်း ဘုရားပွဲရာသီ ရောက်တော့မည်မို့ ကိုလှအောင်နှင့် မအေးသော်တို့ ပွဲဈေးရောင်းရန်အတွက် ပြင်ကြ ဆင်ကြပြီ။

တစ်နေ့တွင် လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံး ကျွန်တော်၏ထံသို့ ရောက်ရှိလာကြသည်။

“လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး ဘယ်ကလည်လာကြတာလဲ”

ကျွန်တော်က သူတို့ကို နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

“ဒီကိုပဲ တမင်လာတာ”

မအေးသော်က ပြော၏။

“ဒါဆိုရင် အကြောင်းထူးပြီ ထင်တယ်”

ကျွန်တော်က ပြန်ပြောရင်း သူတို့ကို ထိုင်ခိုင်းလိုက်

၏။

“အကြောင်းထူးဆို တပေါင်း၊ တန်ခူး ရောက်တော့ အယ်လေ။ ကိုယ့်လုပ်ငန်းခွင် ကိုယ်ပြန်ဝင်ရတော့မယ်”

ကိုလှအောင်က ဝင်ပြော၏။

“ခင်ဗျားတို့ တစ်မိုးတွင်းလုံး ထိုင်စားနေကြတာပဲဗျ။

အဲဒီတစ်မိုးတွင်းလုံး ထိုင်စားတဲ့ စရိတ်က မသေးဘူး။ အခု ဘုရားပွဲတွေ ဖြစ်တော့မှာမို့ ဘုရားပွဲလိုက်ရတော့မယ်။ ဒီနှစ်

စားထားတဲ့ အကြေးနဲ့ ရောင်းချဖို့ပစ္စည်းတွေကို အကြေးယူမှာနဲ့ဆိုရင် အကြေးက မနည်းဘူး။ ဒါပဲ လုပ်စားတတ်တော့ ဒါကိုပဲ ဆက်လုပ်ရမှာပဲ။ မနှစ်က ဘုရားပွဲရာသီမှာ ဈေးရောင်း သိပ်မကောင်းခဲ့ဘူး။ ဒီနှစ်တော့ လာမယ့်မိုးတွင်းလည်း ထိုင်စားနိုင်အောင် ဈေးရောင်းကောင်းမှ ဖြစ်မှာ”

ကိုလှအောင်က ပြော၏။ ပြီးနောက် မအေးသော်က စကားထပ်ဆက်သည်။

“ဟုတ်တယ်လေ။ အဲဒါ ဈေးရောင်းကောင်းအောင် အစ်ကိုကြီးဆီကို အကူအညီလာတောင်းတာ”

“ဘာအကူအညီလဲကွယ်”

“ဈေးရောင်းကောင်းမယ့် အဆောင်လေးလိုချင်လို့ပါ”

“ဈေးရောင်းကောင်းဖို့ဆိုတာ အဆောင်ရယ် လက်ဖွဲ့ရယ်၊ ဓာတ်ဆင်တာရယ်ဆိုပြီး နည်းသုံးမျိုးရှိတယ်။ ဘယ်နည်းကို လိုချင်လို့လဲ”

“အစ်ကိုကြီးပေးချင်တဲ့နည်းသာ ပေးပါ”

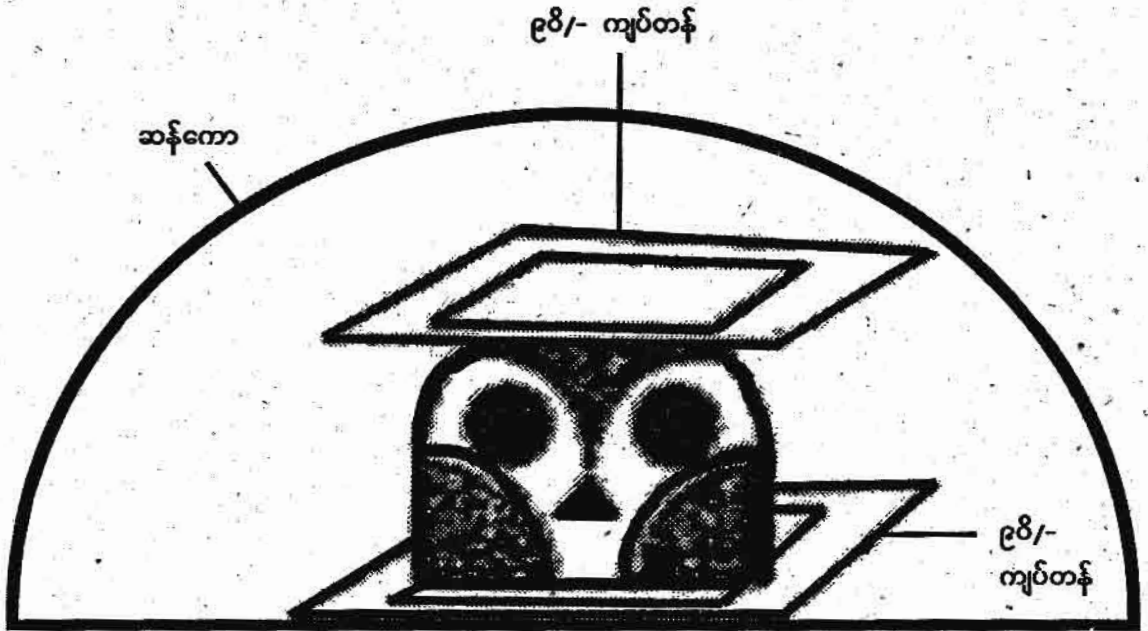
“အစ်ကိုကြီး ဓာတ်ဆင်နည်းလေး ပေးလိုက်မယ်။

သေသေချာချာ မှတ်သွားကြ”

ဟု ဆိုကာ ဈေးခေါ်ဓာတ်ဆင်နည်းကို ကျွန်တော် ပြောပြလိုက်သည်။ ကျွန်တော်ပြောပြသော ဈေးခေါ်ဓာတ်ဆင်နည်း အပြည့်အစုံမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။

- ဓာတ်ဆင်ရန်အတွက် လိုအပ်သောပစ္စည်းများ
- ၁။ သန့်ရှင်းသော စဉ့်ခွက်အသစ်တစ်လုံး
- ၂။ အဝ ကိုးလက်မခန့်ရှိသော ဆန်ခါတစ်ခု
- ၃။ ၉၀ ကျပ်တန် နှစ်ရွက်။

www.burmeseclassic.com



ဈေးခေါ်ဓာတ်ဆင်ပုံ

၄။ ရွှေဇီးကွက်တစ်ရပ်။

မိမိ၏ ဈေးဆိုင်မျက်နှာစာရှိ မိမိဈေးရောင်းသော ပစ္စည်းများအနီး၌ စဉ့်ခွက်ကို ချထားပါ။

စဉ့်ခွက်ထဲ၌ ဥပ ကျပ်တန်တစ်ရွက်ကို ဆရာစံပုံ ပါသည့်ဘက်ကို လှန်၍ထည့်ပါ။

ဥပ ကျပ်တန်ပေါ်၌ ဇီးကွက်ရုပ်ကိုတင်ပါ။ ထိုဇီးကွက်ခေါင်းပေါ်၌ ဥပ ကျပ်တန်ကို မှောက်လျက် ပြုတ်မကျအောင် ကော်ဖြင့်ကပ်၍ဖြစ်စေ၊ ပင်အပ်ဖြင့် တွယ်၍ဖြစ်စေ တင်ပါ။ ထို ဥပ ကျပ်တန်သည် အလျားလိုက် ထားရမည် ဖြစ်ပြီး ဇီးကွက်ရုပ်၏ မျက်နှာကို မအုပ်မိပါစေနှင့်။

ထို့နောက် ထိုဇီးကွက်ရုပ်ကို ဆန်ခါဖြင့် အုပ်ထားလိုက်ပါ။ ဈေးခေါ်အလွန်ကောင်းပါလိမ့်မည်။

ဤအစီအရင် ဓာတ်ဆင်ရာတွင် ဈေးခေါ်ဟူသော စကားလုံးကို ဇီးကွက်၊ စဉ့်ခွက်၊ ဆန်ခါတို့ဖြင့် အဆင့်ဆင့် ဓာတ်အားဖြင့်ထားသောကြောင့် ဓာတ်အားအလွန်ကောင်းပါသည်။

ဇီးကွက်ဟူသော ဈေးခေါ်အရပ်ကလေးကို ဥပ ကျပ်တန်ဟူသော နှင်းဖြင့်ခံ၍ တင်ထားသောကြောင့် ခိုင်မြဲသော အစီအရင်ဖြစ်စေသည်။ အစီအရင်တစ်ခု ခိုင်မြဲရန် အတွက် နှင်းပါ သွပ်ရသည်။

သတိပြုရန်မှာ ဇီးကွက်ရုပ်အား ဆန်ခါဖြင့်အုပ်ရာ၌ လုံခြုံအောင်အုပ်မိရန် လိုပေသည်။

ကျွန်တော်က ထိုဓာတ်ဆင်နည်းလေး ပေးလိုက်သော အခါ ကိုလှအောင်နှင့် မအေးသော်တို့ ကျေနပ်ပြီး ပြန်သွားကြတော့၏။

အေးသော်တို့ ဈေးခေါ်ဖို့အတွက် ဆေးဖော်လိုသူများမှာ ထိုဈေးခေါ်သော ဓာတ်ဆင်နည်းကို ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် ဆိုင်တိုင်း၌ ပြုလုပ်ထားနိုင်ကြပါသည်။

မြပဒုမ္မာ

လာဘ်ခေါ်တစ်ချက် ငွေဇီးကွက်

မင်းသိင်္ခ

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်အား လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဖွင့်သော မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ၎င်း၏ဆိုင်တွင် ချိတ်ဆွဲရန်အတွက် အဆောင်တစ်ခု လာ၍တောင်း၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

“ခင်ဗျားနယ်ဗျာ၊ ဇီးကွက်ရုပ်ကလေးတစ်ရုပ်လောက် ဘုရားစောင်းတန်းသွားဝယ်ပြီး ချိတ်ထားရင် တော်ပါပြီ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောရာ ၎င်းက -

“အင်း... ခင်ဗျားပြောမှ ကျုပ်က မေးရဦးမယ်။ ခင်ဗျားလိုပဲ ခင်နေတဲ့ ဆရာတစ်ယောက်က အဲဒီလိုပဲ ဇီးကွက် ချိတ်ခိုင်းတယ်။ ကျုပ်က ဇီးကွက်ကို လူတွေဟာ လာဘ်ရှင် တွဲငှက်သတ္တဝါလို ဘာလို့ယူဆတာလဲလို့ ကျုပ်က မေးတယ်။ အဲဒီတော့ သူက ဒီလိုဗျာ။ ဇီးကွက်မိဒေဝီဟာ လာဘ်လာဘ နဲ့ပတ်သက်တဲ့ နတ်သမီးပဲ။ သူဟာ လူတွေဆီကို ဇီးကွက်စီး ပြီး ရောက်လာလေ့ရှိတယ်လို့ ပြောကြတယ်တဲ့။ ဒါကြောင့် ထာဘ်ရှင်တဲ့ နတ်သမီးစီးတဲ့ငှက်ဟာ လာဘ်ငှက်လို့ ယူဆပြီး ဇီးကွက်ကို လာဘ်လာဘအတွက် ချိတ်ဆွဲတာတဲ့။ အဲဒီလို ပြောတယ်။ သူပြောတဲ့စကားကို ကျုပ်ကယုံတယ်။ သူဟာ ကျုပ်ရဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ လက်ဖက်ရည်သောက်နေကျ ဖောက်သည်ဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့ ဒီလူဟာ နံနံစပ်စပ်ရှိတယ်။ စကားလည်း တည်တယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က...

“အဲဒီလိုဆိုရင်လည်း သူပြောတဲ့အတိုင်း ဇီးကွက်ကို ချိတ်တော့လေ။ ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်ဆီ လာမေးနေရတာတဲ့”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြန်၍ပြောလိုက်၏။ ထိုအခါက ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှင်က -

“သူ့ကိုယုံလို့ ကျုပ် ချိတ်ပါတယ်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် မထူး ပါဘူး။ ဇီးကွက်က တစ်ကောင်တည်းခံတောင်မဟုတ်ဘူး။ အသေးလေးကနစ်ကောင်၊ အကြီးကြီးကတစ်ကောင် သုံး ကောင်တောင် ကျုပ်ချိတ်ထားတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

“နတ်သမီးစီးတဲ့ ဇီးကွက်က ငွေရောင်တဲ့ဗျာ။ အဲဒီ တော့ ငွေဇီးကွက်ပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျား ချိတ်ထားတဲ့ ဇီးကွက်တွေ က ငွေဇီးကွက် ဟုတ်လား”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ရာ ထိုသူက...

“ခင်ဗျားတို့ ဗေဒင်ဆရာတွေ တတ်ပဲတတ်နိုင်တယ်”

ဟု ဆိုကာ ပြန်သွားလေ၏။

ထို့နောက် သူ၏ဆိုင်မှ ဇီးကွက်များကို ငွေမင်ရောင် စပရေဘူးများဖြင့် ငွေဇီးကွက်ဖြစ်သွားအောင် ပန်းပစ်လိုက် သည်ဆို၏။ သို့ရာတွင် ထူးခြားမှုမရှိသောအခါ၌ ကျွန်ုပ်ဆီသို့ ပြန်လာပြန်၏။ ပြန်လာပြီးလျှင်...

“ဒီမှာ ခင်ဗျား ကျုပ်ဆိုင်ကိုလည်း လာကြည့်ဦး။ ကျုပ် ဆိုင်က ဇီးကွက်တွေဟာ ငွေမင်နဲ့ မှုတ်ထားလို့ ဆေးလမ်း အောင်း ငွေဇီးကွက်တွေ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒါပေမယ့် ဘာမှ မထူး ဘူး။ အဲဒီတော့ ဘာများ ဆင်ခြေပေးဦးမလဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်အား မခိုးမခန့် ပြောဆို၍ ရန်တွေ့လေ တော့၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

“ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် လုပ်တဲ့အလုပ်က ငွေနဲ့ကြေးနဲ့ လုပ်တဲ့အလုပ်လည်း မဟုတ်ဘူး။ တစ်ဦးနဲ့တစ် ဦး ခင်မင်ရာ ခင်မင်ကြောင်းလုပ်ကြတာကိုးဗျာ။ အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားက ဘာလို့ ကျုပ်ကို ရန်တွေ့ရတာတဲ့”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ ထိုသူက...

“အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ကျုပ်က ဒါမျိုးတွေ ယုံတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်မိန်းမလွှတ်လို့ ခင်ဗျားဆီလာရတာ။ အဲဒီ အခါမှာ ဘာမှ ထိရောက်မှုမရှိတော့ ကျုပ်က ဒေါပွတာပေါ့”

ဟု ပြော၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

“ဪ... ခင်ဗျားဟာက အလကားလည်း လာမေး သေးတယ်။ ကျုပ်ကို ရန်လည်းတွေ့သေးတယ်ဆိုတော့ ကူးပဲ ဘက်က နစ်နာဖို့ချည်းပါပဲလား”

ဟု ပြောလျှင် ထိုသူက...



“ရန်တွေ့တယ်လို့ မပြောပါနဲ့ဗျာ။ စိတ်ဆိုးတော့လည်း ပြောမိပြောရာ ပြောတာပေါ့ဗျာ။ ဒါကို ဗွေမယူပါနဲ့။ ကျုပ် စကားမှားရင်လည်း တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ။ ကျုပ်ဆိုင်မှာ ချိတ်ဆွဲဖို့ အဆောင်ကောင်းတစ်ခု လုပ်ပေးပါဗျာ။ ဗေဒင်တွေ မဟောတော့ဘူးဆိုတာလည်း ကျုပ်သိပါတယ်။ ဒီထဲက လာ ပြီးခိုင်းရတာလည်း အားနာပါတယ်။ ကြုံရင်လည်း ကျုပ်ဆိုင် ကိုလည်း ဝင်ပါဦး။ ရှယ်တစ်ခွက်လောက် တိုက်ချင်လို့ပါ”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

“ဒီလို မိတ်ဆွေကြီးရဲ့ ငွေဇီးကွက်ဆိုတာနဲ့ ဇီးကွက်ကို ငွေမင်တွေသုတ်ပစ်လို့ မရဘူးဗျ။ ဇီးကွက်မှာ ငွေစက္ကူတွေ ကပ်မှ သင့်တော်မယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ၎င်းဆိုင်ရှင်သည် ၎င်း၏ဖင်ကို မီးစနှင့် ထိုးလိုက်သလို အားခနဲ ထ၍အော်လိုက်လေ၏။ ထိုသို့ အော်ပြီးနောက်...

“တော်တော် ကြောက်ဖို့ကောင်းတဲ့ ဆရာတွေပဲ။ ဇီးကွက်ကနေ ငွေမင်၊ ငွေမင်ကနေ စက္ကူဖြစ်ပြန်ပြန်ပြန်။ အဲဒီတော့ ဆရာသမားကို တစ်ခုပဲ ပြောမယ်။ ငွေစက္ကူကို ကော်တွေ သုတ်ပြီးကပ်လို့ မရဘူး။ ပျက်စီးသွားမယ်။ အဲဒီတော့ ငွေစက္ကူ ဖျက်ဆီးမှုနဲ့ ဖမ်းခံရမယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

“ကျုပ်ပြောတဲ့ စကားထဲမှာ ကပ်ပါပဲပါတယ်။ ကော် ဝတ္တနဲ့ကပ်ပါ။ ဖျက်ဆီးပါလို့လည်း မပါပါဘူး။ ဆယ်လိုတိပ် လေးနဲ့ မပျက်စီးအောင် အသာအယာကပ်ရင် ရပါတယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လျှင် ထိုလက်ဖက်ရည်ဆိုင် ရှင်က...

“လုပ်လိုက်ဟ”

ဟု ဆိုကာ ပြန်၍သွားလေတော့၏။

တစ်လမျှကြာလျှင် ထိုလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှင်သည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်လာပြီးလျှင်...

“မထူးဘူး ဆရာရဲ့”

ဟု ပြောပြန်လေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

“ဒီလိုရှိတယ် မိတ်ဆွေကြီးရဲ့ ခင်ဗျားဆိုက ဇီးကွက် ရုပ်မှာ ငွေစက္ကူတွေ ကပ်ထားတာတော့ ဟုတ်ပြီ။ ဒါပေမယ့် ဇီးကွက်ဆိုတဲ့ သဘောမှာက လေဓာတ်နဲ့ မြေဓာတ်ပဲ ပါသေး တယ်။ ရေဓာတ်နဲ့ မီးဓာတ် လိုသေးတယ်။ အဲဒီတော့ ဇီး

ကွက်မျက်လုံးနှစ်လုံးမှာ တစ်လုံးကို မီးဓာတ် ဓထည် တစ်လုံး ကို ရေဓာတ် ဝလုံးထည့်ဗျာ။ နှုတ်သီးမှာ ကြီးလေးကြီးစေတီ ထည့်။ အတောင်နှစ်ဖက်မှာ ကကြီး၊ ယကြီး၊ ထကြီး၊ ဋကြီး ဆိုတဲ့ မူလ ကြီးတံဆိပ်ကို တပ်ဗျာ။ ထားပါတော့လေ။ ဒါ တွေပြောလို့ ခင်ဗျားသိမှာလည်း မဟုတ်ဘူး။ လုပ်လည်း လုပ်တတ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားဆိုမှာ ရှယ်တစ်ခွက်လည်း သောက်ရင်း ခင်ဗျားရဲ့ ငွေစက္ကူဇီးကွက်မှာ ဆော့ဖ်ပင်နဲ့ ရေးပေးပါမယ်ဗျာ”

ဟုဆိုကာ ကျွန်ုပ်သည် ၎င်း၏လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ လိုက်၍ ငွေစက္ကူများကပ်ထားသော ဇီးကွက်ပေါ်တွင် ကျွန်ုပ် ရေးလိုသောစာများ လိုက်လံရေးပေးခဲ့လေ၏။

သုံးရက်ခန့်ကြာသောအခါ ထိုလက်ဖက်ရည်ဆိုင်ရှင် ရောက်လာပြီး...

“ဆရာရေ ဖဲရီးဂွတ် သိပ်ကောင်းတာပဲ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် လက်ဖက်ရည်နဲ့ မုန့်တွေ ဆရာ့အတွက် ယူလာ တယ် သုံးဆောင်ပါဦး” ဟု ပြောလေ၏။

ထို့နောက်တွင်ကား ကျွန်ုပ်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသော သူတို့သည် ဤကိစ္စမျိုးများ လာရောက်၍ ခိုင်းလေတော့၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ဇီးကွက်အရုပ်ကို အသုံးမပြုတော့ဘဲ ငွေပုံသဏ္ဍာန် စာရွက်တွင် ဇီးကွက်ပုံ ဒီဇိုင်းဆင်၍ ကျွန်ုပ် ရေးလိုသော သင်္ကေတများ ရေးကာ ထိုသူတို့အား ပေးခဲ့လေ ၏။ ထိုသူတို့သည် ဝမ်းမြောက်စွာ ယူသွားလေ၏။ ထို့နောက် “ဒါဘာလဲ” ဟုလည်း မေးကြလေ၏။

အမှန်စင်စစ် ဤအရာသည် ဈေးဆိုင်များ လာဘ် ခေါ်သည့် နည်းအမျိုးမျိုးအနက် နည်းတစ်မျိုးပင်ဖြစ်၏။ ထို့ ကြောင့် ကျွန်ုပ်က ထိုသူတို့အား...

“လာဘ်ခေါ်တစ်ချက် ငွေဇီးကွက်ပေါ့ဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ထိုသူတို့သည် ကျွန်ုပ်အား ပြုံး ပြသွားကြ၏။ ၎င်းတို့၏ အပြုံးများသည် ပီတိများ ဖြစ်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုပီတိများကို ကောင်းစွာစားသုံးနေသည်တကား။

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ

မင်းသိင်္ခ

[မနောမယ လက်ဆောင်ပေါင်းချုပ်၊ စာမူခွင့်ပြုချက် အမှတ် ၁၀၀/၂၀၀၁(၁)]



ဈေးခေါ် ငွေရွှင် ငွေရီးကွက်

မင်းကြည်ညို

ကျွန်ုပ်၏ နိစ္စရူပအလုပ်ဖြစ်သော အိပ်ရာမှထ မျက်နှာ
ပြန်သည်နှင့် ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ဗုဒ္ဓနုဿတိပွားများခြင်း၊
အင်တော်၊ ဂါထာတော်များ ရွတ်ဖတ်ခြင်း အမှုများပြု၏။
သူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းအား မေတ္တာပို့ အမှုဝေခြင်း
ပြု၏။

ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်၏ နေ့သည်က အဆင်သင့်ပြင်
ဆင်ယထားသော ထမင်းကြော်နှင့် ရေမွှေးကြမ်း စားသောက်

၏။ နံနက် အဆာပြေ စားသောက်ပြီးလျှင် ဈေးခေါ်ဖွင့်ရန်
အိပ်မှထွက်ခဲ့၏။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် နံနက်တိုင်း အလုပ်ဖြစ်သော
ကျိုးတိုးကျဲတဲ ဈေးရောင်းချခြင်းနှင့် စာဖတ်မှတ်သားခြင်း
အလုပ်အား တစ်လှည့်စီ လုပ်လေ၏။

နေ့ခင်းပိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်၏နေ့သည် ထမင်းချိုင့်နှင့်
အတူ ရောက်လာ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

“ဒီနေ့ရော ဘာမာင်းချက်လဲကွ” ဟု မေးလိုက်၏။
“ထုံးစံအတိုင်း ငါးလေးချက်နဲ့ ပဲကြီးမာင်း”
ကျွန်ုပ်က...

“တစ်ခါတစ်လေ ဒီပြင်မာင်းလေး အားလေး ချက်ပါ
ဦး” ဟု ပြောလျှင်...

“ကျွန်မလည်း ချက်ချင်တာပေါ့။ ဝင်ငွေခွဲထွက်ငွေ
ချင်ချိန်ပြီး ချက်နေရတာ”

ဟု ပြန်ပြောသည်နှင့် ဆက်လက် နားပူလာမည့်
အရေးကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ခပ်မဆိတ်နေလိုက်ပြီး ထမင်း
ကိုသာ ငဲ့ကာစားလေ၏။

ဤကား ကျွန်ုပ်တို့ ဇနီးမောင်နှံ၏ နှစ်ပေါင်းများစွာ
နေ့စဉ်ဖြစ်နေကျပုံစံတစ်ခု ဖြစ်လေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထမင်းစားသောက်ပြီးနောက်နှင့် ဆေးပေါ
လိပ်တစ်လိပ်အား မီးညှို့လျက် ပက်လက်ကုလားထိုင်တွင်
အသာအယာမေးထိုင်ပြီး ဆေးလိပ်ဖွာရှိုက်ကာ ထမင်းလုံးစီ
ငန့်၏။

ကျွန်ုပ်၏စိတ်တွင် ရွှေတွင်း၊ ငွေတွင်းတစ်ခု၏အစကို
တူးဖော်မိပြီဟု မှတ်ဆင်လေ၏။ “မသိသူကျော်သွား၊ သိသူ
ဖော်စား” ဆိုသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်သည် ရတနာသိုက်တစ်ခု၏
တခါးဝသို့ ရောက်နေပေပြီ။

ရတနာသိုက်အား... သမားရိုးကျပေါက်ချွန်၊ ပေါက်
ပြားများဖြင့် တူးဖော်လျှင် အချိန်ကြာမြင့်ပေမယ့်၊ စက်ယန္တရား
များဖြင့် တူးဖော်ပါက အလွန်လျင်မြန်ပေမည်။ ထိုဥပမာ
ကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်သည် မည်သို့စီရင်ဆောင်ရွက်ရမည်နည်းဟု
အထပ်ထပ် တွေးတောကြံစည်လေ၏။ လိုလျှင်ကြံဆ နည်း
လမ်းရ ဆိုရိုးစကားအတိုင်း ဉာဏ်အလင်းရောင်တစ်ချက်
လက်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ပြောဆိုလာမည့် စကားကို တိတိ
ဆိတ်စွာ ငဲ့လင့်နေသော ဇနီးသည်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်၏။

“မိန်းမရေ... ဒီနေ့ ဘာနေလဲကွ”
ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလျှင်...

“တနင်္ဂနွေနေ့လေ”
ဟု မဆိုင်းမတွ ပြန်ဖြေ၏။ ဇနီးသည်၏ စကားကို

ကြားရသောခါ နတ်ကောင်းနတ်မြတ် နတ်ဒေဝတာများ
“မလေပြီဟု ခပ်ထောင်းအားရရှိလှ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အချိန်
မဆိုင်းမတွ ကဲ အဝတ်အစားများ လဲလှယ်လိုက်၏။ လိုအပ်
သည်များကို သူဆောင်ပြီး ရွှေးရွှေဘာရာသို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။

ဘုရားကုန်းတော်ပေါ်သို့ အရှေ့မှ တက်၏။ ကုန်း
တော်ပေါ်သို့ ရောက်လျှင် လက်ယာရစ်တစ်ပတ်လှည့်ကာ
ကြည့်ညိုလိုက်၏။ ပြီးနောက် ဘုရားဆိုင်ခန်းများသို့ သွား
ရောက်ပြီး ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်၊ အောင်သပြေနှင့်
တံခွန်ကုက္ကားများဝယ်၏။ ၎င်းပြင် ထိုဆိုင်များတွင် တွေ့ရှိ
ရသော စက္ကူဦးကွက်ရုပ်တစ်ရုပ်၊ အလှတင်စောင်းကောက်
ငယ်တစ်ခုနှင့် လာဘ်ခေါ်တစ်ချက် ငွေဇီးကွက်ပုံပါသော အိတ်
ဆောင်စာတ်ပုံတစ်ခုပါ တစ်ပါတည်းဝယ်လိုက်၏။

လိုအပ်သည်များ ပြည့်စုံလျှင် ကျွန်ုပ်၏ မွေးနံ့ထောင့်
ဖြစ်သော အင်္ဂါထောင့်သို့ သွား၏။ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေး
တိုင်ကို ထွန်းညှိပူဇော်၏။ ပန်း၊ ရေ၊ ဆီမီး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကား
တို့ကို ကပ်လှူ၏။ နတ်ဒေဝတာများအား မေတ္တာပို့သ၏။
ကျွန်ုပ်၏ အကြံအစည်များ အောင်မြင်ရန် စောင့်ရှောက်ပါ
ဟု တိုင်တည်၏။

တစ်ဖန် အောင်မြေသို့ သွားရောက်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်
ပြုကာ အောင်မြေခင်း၏။ နတ်မှလည်း အောင်ပြီ” ဟု သုံးကြိမ်
ကြွေးကြော်လိုက်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားတွင် လုပ်ကိုင်စရာရှိသည်များကို
လုပ်ကိုင်ပြီးသည်နှင့် ဆိုင်သို့ပြန်ခဲ့၏။ ဆိုင်သို့ရောက်လျှင်
သစ်သားစင်ဇာစ်ခု ရိုက်၏။ စင်ရိုး ၅ ပြီးလျှင် စက္ကူအစိမ်း
ရောင်တစ်ခု ခင်းလိုက်၏။ ပြီးလျှင် စောင်းကောက်အား
အလယ်တွင်ထားကာ ဇီးကွက်တစ်ကောင်စီအား စောင်း
ကောက် ဝဲ-ယာတွင် ထား၏။ လာဘ်ခေါ်တစ်ချက် ငွေ
ဇီးကွက် ဓာတ်ပုံကန်ပြားအား စောင်းကောက်တွင်ပို့
လျက် ထောင်ထား၏။

အားလုံး နေ့စားတကျ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပြီးလျှင်
ကျွန်ုပ်ဇနီးသည် ဝယ်ပေးထားသော လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်
ကို သောက်လိုက်၏။ လုပ်ကိုင်ထားသော အစီအရင်များ
လုံးဝဥသည့် အောင်မြင်လေပြီဟူသော အသိဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့

နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်မိလေ၏။

နောက်တစ်နေ့နက်တွင် ဆိုင်သို့ရောက်လျှင် လုပ်နေကျ ယုံစံအတိုင်း ဆိုင်ဖွင့်၏။ တစ်နေ့တစ်ရောင်းချရန်ခင်းကျင်း၏။ ပြီးလျှင် စောင်းကောက်အား ယူလိုက်၏။
“သဗ္ဗိဝေန သေသဝင်းသုဒ္ဓိ ပုဇာစ” ဟူသော ငွေရဂါထာအား ကိုးခေါက်ရွတ်၏။ ဂါထာ တစ်ခေါက်ရွတ်ပြီးတိုင်း စောင်းတစ်ချက်တီးခတ်၏။ ဂါထာကိုးခေါက်ရွတ်ပြီးသောအခါ စောင်းကိုးကြိမ်တီးခတ်ပြီး ဖြစ်လေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဗေလုဝနတ်စောင်းအား တီးခတ်နေသဖြင့် သက်ဆိုင်ရာ နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်း အပေါင်းတို့သည် ဗေလုဝနတ်စောင်းသံ ကြားရပြီး ကျွန်ုပ်အား ကူညီစောင့်ရှောက် မစကြကုန်ပြီဟု နှလုံးသွင်းထားလေ၏။

နေ့ခင်းပိုင်းသို့ရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်၏ဇနီးသည် ထမင်းချိုင့်နှင့် ရောက်လာ၏။ ကျွန်ုပ်က ထုံးစံအတိုင်း...

“မင်း နှောက်ကျနေပါလား” ဟု ဆိုလျှင်...

“ဟုတ်ပါရဲ့။ အိမ်မှာ ညည်းသည်ရောက်နေလို့ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်က ပိုက်ဆံချေးသွားတဲ့ ရှင့်သူငယ်ချင်းပေါ့”

ကျွန်ုပ်သည် ဇနီးသည်၏စကားကို ကြားသည်နှင့် ထွန်ခဲ့သောနှစ်က အဖြစ်အပျက်အား ပြန်ပြင်ယောင်မိလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် နေ့စဉ်အရောင်းအဝယ်သမားများ ဖြစ်သဖြင့် လက်ထံတွင် ငွေအနည်းငယ်သာ ခြေစောင့်လက်စောင့် ထားလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်းသည် ရောက်ရှိလာပြီး သူ့အတိဒကွရောက်လုပ်ကြောင်း၊ တစ်လအတွင်း ပြန်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိ အထပ်ထပ်ပေးပြီး အစအနမင်း မမြင်ရဘဲ ပျောက်သွား၏။ ကျွန်ုပ်သည် အလွန်စိတ်နှလုံးမချမ်းမြေ့သဖြင့်...

“ဒင်းက ဘာလာလုပ်ပြန်တာလဲ”
ဟု အော်ကလိအာသော အသံဖြင့် မေးလိုက်။

“ရှင်ကလည်း စကားဆုံးအောင် နားထောင်ပါဦး။ နောက်က ရောက်လာပြီး ပေးစရာရှိတာတွေလည်းပေး၊ သူ့ထိတ်ပျက်တာလည်း တောင်းမန်သွားရှာတယ်။ ကျွန်ုပ်မတောင်သူလည်းမြင်ရော ပြောချလိုက်မယ်ဆိုပြီး မောင်းတင်ထားတာ မပြောရက်တော့ဘူး”

“ပြေးရှင်ခွင့်လွှတ်သော အသံဖြင့် ပြောပြလေ၏။ ဤကား ခွင့်လွှတ်သနားတတ်သော မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ဓလေ့တစ်ခုဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်၏ဇနီးသည် ရှင်းပြရင်း ပြေးရှင်သွက်လက်စွာ ထမင်းပွဲပြင်ဆင်ပြီး...”

“ကဲ...ထမင်းစားကြမယ်”

“ဒီနေ့တော့ ဘာဟင်းချက်လဲ။ ထုံးစံအတိုင်းပဲလား”

“ကဲပါ...စကားများမနေနဲ့။ လက်ဆေးတော့”

ဟု ပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် လက်ကို စင်ကြယ်စွာဆေးကြောပြီး ထမင်းစားရန် နေရာတကျ ထိုင်လိုက်၏။

“ဒါက ကြက်သား ကာလသားချက်၊ ဒါက ရှောက်သီးသုပ်၊ ဒါကတော့ မြူစွမ်းဟင်းချို၊ ထမင်းကတော့ အုန်းထမင်း”

ကျွန်ုပ်၏ ဇနီးက ဟင်းခွက်များကို တစ်ခုချင်းကိုင်ကာ ပြောပြလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် လွန်စွာ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို တွေ့ဆုံရသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် မေးခွန်းပေါင်း မြောက်မြားစွာပါသည့် အကြည့်ဖြင့် ကြည့်လိုက်လေ၏။ ဇနီးသည်က ကျွန်ုပ်၏ အကြည့်အား နားလည်သဘောပေါက်သည့် အတိုင်း

“မအံ့ဩနဲ့ရှင်။ မနက်က ရှင့်သူငယ်ချင်း လက်ဆောင်ပေးခဲ့တဲ့ ဟာတွေပေါ့။ ကြက်တစ်ကောင်ရယ်၊ အုန်းသီးငါးလုံးရယ်၊ ပေါ်ဆန်းဆန်တစ်အိတ်ရယ်”

“ဟာကွာ...ဘာဖြစ်လို့ လက်ခံထားရသလဲ။ တော်ကြာတစ်မျိုးတစ်မည် ထင်သွားမှဖြင့်ကွာ”

“ကျွန်ုပ်မလည်း အတန်တန် ငြင်းပါတယ်တော်။ လက်မခံရင် သူ့စိတ်မကောင်းဖြစ်ရမယ် ဘာညာဆိုပြီး အတင်းထားပြီး ထွက်သွားတာပဲ”

“ဟာကွာ...အားနာစရာကြီး”

ဟု ပြောလိုက်ပြီး ထမင်းကို အားပါးတရ ခေါင်းမဖော်တမ်း စားသောက်လေ၏။

အုန်းထမင်းအား ကြက်သားဟင်းရည်ဆမ်းလို့ ဘုံရောက်သွားသုပ်စားလိုက်၊ မြူစွမ်းဟင်းချိုသောက်လိုက်နှင့်



ခံတွင်းမြိန်လှ၏။ လွန်စွာ အရသာရှိ၏။

ကျွန်ုပ်သည် အလွန်ထူးခြား အရသာရှိလှသော နံနက်စာကို စားသောက်ပြီးသည်နှင့် ဆေးပေါ့လိပ်တစ်လိပ် အား မီးညှိဖွာရိုက်ကာ ပက်လက်ကုလားထိုင်တစ်လုံးဖြင့် ပိစ်ယူနေလိုက်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါပြီးဖြစ်သော လာဘ်ခေါ်တစ်ချက် ငွေဇီးကွက်အား အခြေခံယူပြီး မိမိမွေး နံ၏ ဆပွတ်ကျသောနေ့တွင် ဈေးခေါ်ခတ်အား ကက်ကင်း အရှင်ဖမ်းထားခြင်း ဖြစ်၏။

ယခုချက်ချင်း အကျိုးပေးလေပြီ။ အဟောသုခံ ဆရာ ကြီးဟု ရေရွတ်မိ၏။

ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ကူးလိပ်ပြာသည် ဆက်လက်လွင့်ထွက် သွားပြန်၏။ ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ အခက်အခဲဒုက္ခကြုံတွေ့သူများ များစွာ ရှိပေအံ့။ ၎င်းသူများသည် သဲကန္တာရအလယ်တွင် ရေကြည်ပေါက် ရှာသူများကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကျယ်ပြောလှ သော သမုဒ္ဒရာ၏အလယ်တွင် အနားကမ်းစပ် ရှာဖွေကူးဆပ် သူများကဲ့သို့လည်းကောင်း ဖြစ်နေကြပေမည်။

၎င်းလူများသည် ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ အကျိုးခံစားရလျှင် ကောင်းလေစွ။ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်သည် တန်ဖိုးကြီးငှပေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းသို့ မှတ် မှတ်ရရကဏ္ဍအတွက် ရေးသားပေးဖို့လျှင် ကောင်းမည်ဟု စိတ်ကူးခရီးဆက်၏။ ဂန္ဓာရီခရီး လှည့်လည်နေသည့် စာရေး ဆရာကြီးအား အထူးကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်၏ အဖြစ် အပျက်အမှန်အတိုင်း အပိုအလိုမရှိ မှတ်မှတ်ရရ ဂုဏ်ပြု ရေးသားလိုက်လေ၏။

ကျွန်ုပ် ကြံစည်စိတ်ကူးမိခဲ့မှမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။ ဈေးခေါ် ဟူသောစကားသည် အင်္ဂါ+တနင်္လာနံ ပေါင်းစပ်ထားခြင်းဖြစ်၏။ ၎င်းဈေးခေါ်အား ကက်ကင်းအရှင် သဘောအရ အင်္ဂါ+တနင်္လာခတ်များဖြင့် ဖမ်းယူ၏။

ခင်းထားသော စက္ကူ(အစိမ်းရောင်)သည် စက်+ကူ ဖြစ်သဖြင့် အင်္ဂါ+တနင်္လာ ကက်ကင်းမိ၏။ အစိမ်းရောင် သည် ပိုက်ဆံ၏အရောင်ဖြစ်ကြောင်း ဆရာကြီးသည် ဖော်

ထုတ်တင်ပြခဲ့ပြီးဖြစ်လေ၏။

စက်+ ကူဇီး+ကွက် ရုပ်သည် ကက်ကင်းနစ်ကြိမ် တစ်ခါတည်း ဖမ်းမိပြီးဖြစ်၏။ တစ်ဖန် စောင်း+ကောက် သည်လည်း အင်္ဂါ+တနင်္လာ ကက်ကင်းခတ်မိ၏။ ဈေးခေါ် ဟူသောခတ်အား ကက်ကင်းအရှင်နည်းဖြင့် ညီညွတ်စွာ ဖမ်းထားလေ၏။

သူ့ကိုနိုင်လို ဆန့်ခိုဟူသော စကားအရ မိမိ၏ အစီအရင်အောင်မြင်ရန် မွေးနံ၏ ဆပွတ်ကျသောနေ့တွင် စီစဉ်ခြင်းဖြစ်၏။ ရှင်းလင်းပြရလျှင် . . .

မွေးနေ့မွေးနံ	ဆပွတ်ကျနေ့
တနင်္ဂနွေ	သောကြာ
တနင်္လာ	စနေ
အင်္ဂါ	တနင်္ဂနွေ
ဗုဒ္ဓဟူး	တနင်္လာ
ကြာသပတေး	အင်္ဂါ
သောကြာ	ဗုဒ္ဓဟူး
စနေ	ကြာသပတေး

...ဟူ၍ ဖြစ်လေ၏။ အလွယ်တကူ မှတ်သားလိုလျှင် ဆရာကြီး၏နည်းဖြစ်သော “အုန်းသီးလှည်းကြီး တို့များစီး” လင်္ကာအတိုင်း မှတ်ပါလေ။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုစာရေးဆရာကြီး၏ လာဘ်ခေါ်တစ် ချက် ငွေဇီးကွက်အား ဆက်လက်ကြံဆပြီး အောင်မြင်ရ ခြင်းဖြစ်ပေ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်ုပ်သည် အခြေခံလမ်း ညွှန်ပြသခဲ့သော စာရေးဆရာကြီးအား အထူးကျေးဇူးတင် ကြောင်း မှတ်မှတ်ရရ ဂုဏ်ပြုရေးသားတင်ပြလိုက်ရလေ သတည်း။

မင်းကြည်ညို



ဝိသုဒ္ဓိ

ဈေးဝယ်ခြင်း

ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး (B.Sc)



ဈေး

ဆန်ကွဲ +
မတ်စေ့ + စံပယ်ပွင့်

ဆန်ကော

ဆန်ကာ

လောကီပညာ ဓာတ်ယတြာတွင် အဆောင်အမျိုးမျိုး ယတြာအမျိုးမျိုး ဓာတ်ဆင်နည်းအမျိုးမျိုးအပုံပုံ နှစ်ပါသည်။ ထိုအဆောင်ယတြာအမျိုးမျိုးအနက်မှ လူအများစိတ်ဝင်စားသော ယတြာမှာ ဈေးဝယ်ယတြာအဆောင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဈေးရောင်းနေသူများ စီးပွား

ရေးသားများ အရောင်းအဝယ်ကောင်း၊ ဈေးဝယ်သူများလာစေရန် မိမိရောင်းလိုသည့် ကုန်ပစ္စည်းများ အရောင်းစွဲစေရန် လှဝင်၊ လာဘ်ဝင်၊ ဝင်ငွေတိုးတက်စေရန် ဆောင်ရွက်ပြုလုပ်သော အဆောင်ကို 'ဈေးဝယ်' ဟု ခေါ်ပါသည်။

ထိုဈေးခေါ်ဟူသော ဝေါဟာရသည် ဗေဒင်ပညာ ဖြင့် ကြည့်ပါက အင်္ဂါ+တနင်္လာနံ (၃+၂) ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ရှေးဆရာကြီးများက 'ဓာတ်တူနံတူ ဆေးဖက် ယု'ဟူသော အင်္ဂါဝိဇ္ဇာပညာနှင့် ညှိနှိုင်း၍ ဇီးကွက် ဇော်ဂျီယတြာကို တီထွင်ထားခဲ့ပါသည်။ အဆောင် ယတြာတစ်ခုသည် အစွမ်းမထက်ပါက နှစ်ကာလကြာ လျှင် မှေးမှိန်ပျောက်ကွယ်သွားတတ်ပါသည်။ ယခု ဇီးကွက်ပေါ် ဇော်ဂျီထိုင်၍ ဆေးကြိတ်နေပုံ အဆောင်မှာ နှစ်ပေါင်းကြာလေ ထင်ရှားလေ ဖြစ်နေ၏။

မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များတွင်လည်း ဖော်ပြရေးသားခဲ့ ကြပါသည်။ ဈေးဆိုင်များတွင်လည်း တွေ့ရှိရပါသည်။ အချို့လည်း အကုန်အကျသက်သာအောင် ဓာတ်ပုံ၊ ပန်းချီပုံ ပြုလုပ်ပေးကြပါသည်။ ယခု စာရေးသူရေးသား မည့် အစီအရင်မှာ ဘိုးဝါယမ ရေးသားချီးမြှင့်ပေးထား သော နည်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုစာအုပ်တွင် "အောင်ဇော်မင်း ရုပ်တုဆောင်ရွက်နည်း"ဟု ရေးသားထားပါသည်။ အဘယ်ကြောင့် အောင်ဇော်မင်း အမည်ပေးထားရသနည်း ကိုတော့ ရှင်းပြမထားပါ။ ထုလုပ်ဆောင်ရွက်နည်းနှင့် သိဒ္ဓိတင်နည်းကိုသာ သေချာရေးသားထားပါသည်။

ဆောင်ရွက်နည်းမှာ- စစ်ကိုင်း၊ စဉ့်ကိုင်၊ စဉ့်ကူး မြို့တွေမှာ ပေါက်တဲ့ ဇောင်းချမ်းသားကို ဇီးကွက်ပေါ် ဇော်ဂျီဆေးကြိတ်နေပုံကို ထုပါဟု ဖော်ပြထားပါသည်။ အကယ်၍ မြို့ရွာဒေသတွေလွဲပြီး အညာဒေသမှ ရလာ သော "ဇောင်းချမ်းသား"စစ်လျှင်လည်း ပြုလုပ်၍ရပါ သည်။ ဇောင်းချမ်းသား အခေါက်မှာ သနပ်ခါးအခေါက် ကဲ့သို့ ပုံစံခပ်ဆင်ဆင်တူပါသည်။ အတွင်းပင်စည်သား မှာ ပြုနေပါသည်။ ပန်းပုဆိုင်များတွင် ရှိတတ်ပါသည်။

ဇီးကွက်ပေါ်တွင် ဇော်ဂျီဆေးကြိတ်နေပုံကို အချို့ အစားညီညီ ထုပြီး ဆေးခြယ်ပါ။ ဇော်ဂျီဆေးကြိတ် ဆေးခြယ်အားလုံး အင်္ဂါ+တနင်္လာ ဖြစ်နေပါသည်။

ထိုအရုပ်ကလေးကို ဆန်ကောတစ်ချပ်တွင် စက္ကူ ဝင်း၊ ဆန်ကွဲကြဲပြီး အရုပ်ကလေးတင်ပါ။ လောကီ ပညာရှင် ဆရာကြီးတစ်ဦးမှ မည်သည့်ဓာတ်ယတြာ ကက်ကင်း ဓာတ်တူ၊ နံတူမဆို အဆင့် ၉ ဆင့်ထက် မပိုစေရဟု မှတ်သားရပါသည်။

ထိုအရုပ်ကလေးရှေ့တွင် စံပယ် ၉ ပွင့် (သို့မဟုတ်)၊ စိန်ပန်း(သို့မဟုတ်)၊ ဆပ်သွားပူး၊ ဇွန်ပူး၊ ဇွန်ပန်း စသည့် အင်္ဂါနံနှင့်စပြီး ကြာသပတေးနံဆုံးသည့် ပန်းတစ်မျိုးနှင့် မတ်စေ့ ၉ စေ့တင်ပြီး ဆောင်ပါ။

ထိုဆန်ကောအောက်တွင် ဆန်ကာ(စကာ)ခုံး တစ်ခုခံပါ။ ဆန်ကောမှာ အပေါက်မပါ။ ဆန်ကာမှာ အပေါက်ပါသည်။ ဆန်ကာခုံးထဲသို့ ပေါက်ပေါက်ပွင့် ထည့်ပါ။ ဆန်ကောနှင့် ဆန်ကာမှာ သီလရှင်များ ဆန်ခံသော အသေးကလေး အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ စာရေး သူအနေနှင့် ပန်းချီမကျွမ်းကျင်သော်လည်း ဆရာကြီးရေး သားထားသည်ကို ပုံဖော်ကြည့်မိလိုက်ပါသည်။

(ဤဆောင်ရွက်ပုံ ဆောင်ရွက်နည်းကို မည်သည့် မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်တွင်မှ မတွေ့မိသေးပါ။

စာရေးသူ)

စစ်ကိုင်း၊ ဇီးကွက်၊ ဇော်ဂျီ၊ ဆေးကြိတ်၊ ဆေးခြယ်
၁ ၂ ၃ ၄ ၅

ဆန်ကော၊ စက္ကူ၊ ဆန်ကွဲ၊ ဆန်ကာ
၆ ၇ ၈ ၉

စုစုပေါင်း ဓာတ်တူနံတူ ကိုးဆင့် ဖြစ်နေပါ သည်။ ဈေးခေါ်နှင့် အားလုံးတူနေပါသည်။ အကယ်၍ ၎င်းအဆင့် ကိုးဆင့်ထက် လျော့နေပါကလည်း အစွမ်းရှိ ပါသည်။ ကိုးဆင့်ထက် မပိုရ။ အောင်ဇော်မင်း (၁+ ၃+၅)=၉ ဖြစ်နေ၏။ ဘိုးဝါယမမှ ပညတ်ကောင်းစေ ရန် အမည်ပေးထားခြင်း ဖြစ်ဟန်တူ၏။ ဤသို့ဆောင် ရွက်ပြီး အားလုံးပြည့်စုံလျှင် ဈေးဆိုင်ထဲထား၍ အောက် ပါ သုံးဂါထာ ပုတီးစိပ်ပါ။

၁။ သုဂတော ငါးချက်ဂါထာ
သုဂတော သုဂတဋ္ဌာနံ၊ သုဂ တော သုန္ဒရံပါစ
သုဂတော နိဗ္ဗာနံဟာတိ၊ သုဂ တော တေ
နမော နမာ။

၂။ ပဌမဂါထာ
ပဌမံ သကလက္ခဏာ မေ က ပဒံ၊ ဒုကိယာဒိ

ပဒဿ၊ နိဿနတော သမနိ ဒုန်မာ သမဒ္ဓ၊
သနိဒ္ဓကမတော၊ ဝိဘဇ္ဇေ ပဋ္ဌမေန ဝိနာ၊

၍ သတိထားပါ။

မည်သည့် ဈေးဝေါအဆောင် ယတြာမဆို ယုံကြည်စွာ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရန် အထူးအရေးကြီးပါသည်။ တန်ဖိုးနည်းခြင်း/ များခြင်းထက် ယုံကြည်သက်ဝင်ဟူသော အဆိုအရ ယုံကြည်မှ သက်ဝင်နေပါမည်။ ဓာတ်ပုံ၊ ပန်းချီပုံထက် သစ်ပင်အရွက်အသားမှာ သာ၍ အစွမ်းထက်ကြောင်း အင်္ဂုဇာပညာက ဆိုထားပါသည်။ ဤဈေးဝေါအဆောင်တွင် မတ်စေ့မှလွဲ၍ ကျန်ပစ္စည်းများမှာ သဘာဝပစ္စည်းများဖြစ်၍ ဤနည်းကဲ့သို့ ပြုလုပ်ပါလျှင် အန္တရာယ်အမျိုးမျိုး၊ အနှောင့်အယှက်အမျိုးမျိုး ကင်းမည်။ ဈေးရောင်းကောင်းမည်၊ လာဘ်ရှင်မည်။ ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိမည်။ မိမိအလိုဆန္ဒအားလုံး မုချ ပြည့်စုံလာပါမည်။ သိန်းသန်းချီ၍လုပ်သော လုပ်ငန်းအောင်မြင်မည်။ လက်တွေ့ဆောင်ရွက်၍ အကျိုးထူးခံစားရသူ များလှပေပြီ။

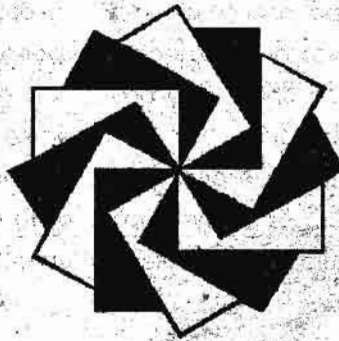
ဤမျှဆိုလျှင် စာဖတ်ပရိသတ်များ ဤဈေးဝေါအဆောင်ကို လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ကြည့်သင့်ပါပြီ။ ဆောင်ထားသူလည်း အမွှေးနံ့သာ ပက်ဖျန်း၍ ဖော်ပြပါ အစီအစဉ်အတိုင်း အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ အခက်အခဲရှိသူများ စာရေးသူထံ ဆက်သွယ်ပါ။ ကူညီဆောင်ရွက်ပေးပါမည်။ ယခု ဖော်ပြပါ ဆောင်ရွက်နည်းများသည် စာရေးသူ၏ အာဘော်တီထွင်ရေးသားခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဘိုးဝါယမ၏ ကျမ်းမြတ်မှ ပြန်လည်ရေးသားဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၃။ ဇိ ၁၀ ချက်ဂါထာ
ဇိနပါပံ ဇိနံသေဋ္ဌော၊ ဇိနပါပံ ဇိ နံ ဓမ္မော၊
ဇိနပါပံ ဇိနံသံဃော၊ ဇိနောရသံ ဇိနံဂုရု၊
ဇိနဘိဓံ - ဇိနံနမေ။

မှတ်ချက်

- သုဂတောငါးချက် ဂါထာကို တစ်ဂါထာ တစ်လုံးချ တစ်ပတ်နှုန်း။
- ပဋ္ဌမံဂါထာကို တစ်ဂါထာ တစ်လုံးချ သုံးပတ်။
- ဇိ ၁၀ ချက် ဂါထာကို တစ်ဂါထာ တစ်လုံးချ တစ်ပတ်။
- အားလုံးပေါင်း ငါးပတ်ကို မနက် ငါးပတ်၊ ည ငါးပတ်စိပ်ပါ။ နေ့စဉ် မစိပ်နိုင်လျှင် စတင်ဆောင်ရွက်နေသော နေ့မှာ အဓိက သိဒ္ဓိတင်ဆောင်ရွက်ပါ။ တစ်ပတ်တစ်ကြိမ်၊ တစ်လတစ်ကြိမ် သိဒ္ဓိတင်ပါ။ အထူးမှာ ...
- ပုတီးစိပ်တိုင်း သစ်သီး၊ အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်၊ ရေတော်တင် လှူပါ။
- ဘုရားရှိခိုး၊ အလှူဒါနပြု၊ သီလခံယူ ပုတီးစိပ်ပါ။ ထို့နောက် လိုရာဆန္ဒကို အနည်းဆုံး ငါးခါပြောဆို ဆုတောင်းပါ။
- ထိုစော်ဂျီ ဇီးကွက်အဆောင်ကို ဆရာပြုလုပ်သူအား ဆောင်ရွက်ခိုင်းပါက ထိုက်တန်သော ဉာဏ်ပူဇော်ခ ချီးမြှင့်ရပါမည်။
- ကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်မည်ဆိုပါက အထက်ပါအတိုင်း စနစ်တကျ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ အရွယ်အစားမှာ ၃ လက်မခန့်လောက် ပြုလုပ်လျှင် ရပါသည်။ အလွန် သေးလွန်း၊ ကြီးလွန်းလျှင် သေင့်တော်ပါ။ အိတ်ထံ ထည့်ဆောင်ရမည့် အဆောင်မဟုတ်ပါ။ ဈေးဆိုင်တွင် သီးသန့်စင်တစ်ခု၊ စားပွဲ၊ ထောင်တာ၊ မြင့်သောနေရာ၊ ဗီရိ စသည်တို့ပေါ်တွင် တင်ထားရပါမည်။ အဆောင်ကောင်းလျှင် ဖျောက်တက်

ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)



မီးကွက်ဆောင်စဉ် ကောင်းသလား

ထင်ကျော်သောင်း

‘မီးကွက်’ကို လူတော်တော်များများက လာဘ်ကောင်ဟူ၍ သတ်မှတ်ကြ၏။ ထိုသို့ သတ်မှတ်ခြင်းနှင့်အတူ တမြတ်တနိုးပင် မီးကွက်ရုပ်ဆောင်ကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရဖူးပါ၏။ မီးကွက်ဆိုသော သတ္တဝါကို မြို့၌ တွေ့ရခဲသော်လည်း ကျေးလက်တောရွာများ၌ အလွယ်တကူပင် တွေ့မြင်ရတတ်ပါသည်။ ထိုသို့ တွေ့မြင်ရာ၌ ညဘက်၌သာ တွေ့မြင်ရတတ်ပါသည်။ အကြောင်းမူ မီးကွက်သည် ညဘက်မှထွက်သော အနိဋ္ဌသတ္တဝါ ဖြစ်ပါ၏။

ဤ၌ မီးကွက်ကို ညဘက်အခါ၌ တွေ့မြင်ရသော နေရာအပေါ် မူတည်၍ အတိတ်နိမိတ် ကောက်ယူမှုများကို တင်ပြလိုပါသည်။

၁။ ညအခါ သစ်ကိုင်းစို၌ မီးကွက် နားနေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါက စီးပွားဥစ္စာများ တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းတတ်ပါသည်။

၂။ ညအခါ သစ်ကိုင်းခြောက်၌ မီးကွက်နားနေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါက မိသားစုငယ်တစ်ဦးဦး အိမ်မှထွက်သွားရတတ်ပါသည်။

၃။ ညအခါ သစ်ကိုင်းခြောက်ပင်၏ အခေါင်း၌ မီးကွက်ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါက နေအိမ်မီးလောင်တတ်ပါသည်။

၄။ ညအခါ သစ်ပင်အစို၏ အခေါင်း၌ မီးကွက်ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါက ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားတတ်သည်။

၅။ ညအခါ ချောက်ချားတုန်လှုပ်ဖွယ်ရာနေရာတစ်ခုခု၌ မီးကွက်ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါက ထိခိုက်ဒဏ်ရာတစ်ခုခုနှင့် တွေ့ကြုံရတတ်ပါသည်။

၆။ ညအခါ နေရာမရွေး မီးကွက်ကို တွေ့မြင်ရပါလျှင် ပစ္စည်းအခိုးခံရခြင်း၊ ငွေဝင်ခြင်း၊ အငြင်းပွားရခြင်း၊ သောကကြုံရခြင်း၊ ဒုက္ခရောက်ရခြင်းတို့ ကြုံရတတ်ပါသည်။

စင်စစ် မီးကွက်သည် အကာလညအခါကိုသာ မင်းမူရသဖြင့် အချို့က မကောင်းဆိုးဝါးငှက်ဟုပင် ဆိုကြသတ်မှတ်ကြပါသည်။ မီးကွက်၏ သဘာဝကို မျက်လုံးပြု၊ မျက်ဆန်ပြု၊ ဖြစ်လေရကား အဆိုးဘက်မှကြည့်လျှင် မျက်လုံးပြု၊ မျက်ဆန်ပြု၊ မျက်ကလဲဆန်ပျာ ဘေးဒုက္ခများမည် နိမိတ်၊ အပူသောကနိမိတ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤ၌ ရှေးလူကြီးသူမ ပညာရှင်များက မီးကွက်ရုပ်ဆောင်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဆိုမိန့်ခဲ့သည့် ရှေးထုံးများမှာ မှတ်သားလိုက်နာဖွယ်ရာကောင်းလှပါသည်။

မီးကွက်ရုပ်ကို ဆောင်တိုင်း

ကောင်းသည်မဟုတ်ပါ။

တနင်္ဂနွေသားသမီး၊ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး၊ အင်္ဂါသားသမီး၊ စနေသားသမီးတို့အနေဖြင့် မီးကွက်ရုပ်ကို (လုံးဝ)မဆောင်သင့်ပါ။ ဆောင်ပါက လာဘ်မရွှင်သည့်အပြင် အနှောင့်အယှက်များ၊ စိတ်သောကရောက်စရာများနှင့်သာ ကြုံရတတ်ပါသည်။

သို့ဆိုပါက မည်သည့်နေ့နံသားတွေနှင့်သာ သင့်ပါသနည်း။

တနင်္လာသားသမီး၊ ကြာသပတေးသားသမီး၊ သောကြာသားသမီးတို့သာလျှင် ဆောင်မည်ဆိုက ဆောင်ထားနိုင်ပါသည်။

စင်စစ် လောကီလူသားများအဖို့ လောကီရေးရာ ကြီးပွားရာ ကြီးပွားရာကြီးပွားကြောင်းအတွက် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ မိဘ၊ ဆရာတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဦးထိပ်ထားခြင်း၊ လုံ့လဝီရိယရှိခြင်း၊ အလုပ်ကြိုးစားခြင်း၊ မပျင်းမရဲခြင်း အစရှိသည်တို့လိုအပ်လှပါသည်။ အဟိတ်တိရစ္ဆာန်ရုပ်ကို ဆောင်ရုံမျှနှင့်တော့ အကျိုးပေးကံမထူးလာနိုင်ပါကြောင်း လေ့လာသိရှိထူးသမျှကို တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ထင်ကျော်သောင်း



ဈေးရောင်းကောင်းစေရာ နေ့စဉ်ပင်ရေးသည့် စမယ်တြာ ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်)

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်တော်သည် ဖုန်တက်နေသော စာအုပ်စင်ကို ရှင်းလင်းရင်း အဘိုးဆရာသိန်း၏ မှတ်တမ်း စာအုပ်ကို လှန်လှောကြည့်ရှုမိပါသည်။ အဘိုးဆရာသိန်း ကွယ်လွန်သွားသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၃၃ နှစ်ရှိခဲ့ပြီ။ ကျွန်တော် အသက်သည်ပင် ၅၃ နှစ်ရှိပြီဖြစ်ရာ အဘိုးဆရာသိန်း၏ မှတ်တမ်းစာအုပ်၏ သက်တမ်းသည် နှစ်ပေါင်း ၇၀ ကျော်ပြီ လား။ နှစ်ပေါင်း ၈၀ ကျော်ပြီလား။ ကျွန်တော်မခန့်မှန်းတတ်ပါ။

အဘိုးဆရာသိန်းသည် နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကိုရေးတတ် သူဖြစ်ရာ သူ၏ မှတ်တမ်းစာအုပ်ကိုဖတ်လျှင် သူ့ဖြတ်သန်းခဲ့ ရသည့် ၇၀ကို သိရမည်သာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်သည် အဘိုး ဆရာသိန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်းကို သူသေဆုံးသောအခါ အမွေအဖြစ်ရခဲ့သည်။ အဘိုးဆရာသိန်း၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း ကို ဖတ်လျှင် အဘိုးဆရာသိန်းကို သတိရကာ ဝမ်းနည်းမိ သောကြောင့် မှတ်တမ်းကို ဆုံးအောင် မဖတ်ဖြစ်ခဲ့ပေ။ မှတ် တမ်းစာအုပ်၏ စာရွက်များသည် ဟောင်းနွမ်း ဝါကျင်ကျင် ဖြစ်နေပေပြီ။ စာရွက်တစ်ရွက်ချင်းကို သတိထား၍ လှန် ကြည့်နေရသည်။

အဘိုးဆရာသိန်း၏ မှတ်တမ်းထဲတွင် ဗေဒင်ဟောခဲ့ သည့် ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားထားသည်။ ဂန္ဓာရီလှည့်ခဲ့သည် ဒေသမှ စေတီပုထိုးများတွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်ဆန်း ဆန်းကိုလည်း ရေးသားထားသည်။ ထိုဖြစ်ရပ်ဆန်းများကို ကျွန် တော်က ဂန္ဓာရီမဂ္ဂဇင်းများတွင် ဝတ္ထုတိုများ ရေးသားခဲ့ဖူးသည်။ စာဖတ်ပရိသတ်များကလည်း အထူးစိတ်ဝင်စားခဲ့ကြသည်။

အဘိုးဆရာသိန်း၏ မှတ်တမ်းစာအုပ်ထဲတွင် ဗေဒင် ကြော့နှင့်ပတ်သတ်သော ပညာရပ်များကို ရေးသားထားရာ သူသေဆုံးသွားချိန်တွင် လိုအပ်သလို အသုံးချနိုင်စေရန် ကျွန် တော်အတွက် အမွေထားခဲ့သည်မှာ ထင်ရှားလှသည်။

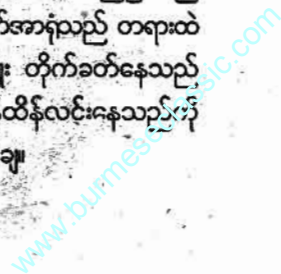
မှတ်တမ်းစာအုပ်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်ရှုနေမိရာ မှတ်တမ်းစာအုပ်၏ တစ်နေရာသို့ အရောက်တွင် -

၁၃၂၀ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၁၃ ရက်
ကျွန်ုပ်သည် တရားအားထုတ်ရန် အလို့ငှာ တပေါင်း
လဆန်း ၁ ရက်နေ့ကတည်းက မြို့မှထွက်ခွာလာခဲ့၏။
လဆန်း ၃ ရက်နေ့ မနက်တွင် မန္တလေးမြို့သို့ ရောက်ရှိသည်။
မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် မင်းတဲအိကင်းရပ်ထဲမှ ယောက်ဖ
ဖြစ်သူ ကိုရာကျော်၏ အိမ်တွင် တစ်ညတာ တည်းခိုသည်။
ထိုမှ မန္တလေးတောင်ပေါ်သို့ သွားကာ သီတင်းတစ်ပတ်တိတိ
တရားအားထုတ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရန်ကင်းတောင်တွင်
တရားအားထုတ်ရန် ရောက်ရှိနေခဲ့သည်။

မန္တလေးတောင်ထက်စာလျှင် ရန်ကင်းတောင်က
ဘုရားဖူးအသွားအလာနည်းသဖြင့် တရားကို ကောင်းစွာအား
ထုတ်ခွင့်ရသည်။

လဆန်း ၁၃ ရက်(ယနေ့)ညတွင် ကောင်းပင်ပေါ်
၌ လမင်းကြီးက ထိန်ထိန်သာနေသည်။ လရောင်ဆမ်းသဖြင့်
အေးမြနေသည်။ ရန်ကင်းတောင်တွင် ကျွန်ုပ်ကဲ့သို့ တရား
အားထုတ်သော ဓမ္မဓိတ်ဆွေအချို့ကို တွေ့ရသည်။ မည်သည့်
အရပ်ဒေသမှ လာရောက်တရားအားထုတ်ကြမုန်းတော့ မသိ
ရသေးချေ။ ဓမ္မဓိတ်ဆွေချင်း မိတ်ဆွေဖွဲ့ကာ စကားပြောနေ
လျှင် တရားအားထုတ်ချိန် နည်းသွားမည်ကို စိုးရိမ်သဖြင့်
အချိန်ပြည့်သာ တရားအားထုတ်နေမိသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ငါးပါးသီလ ခံယူဆောက်တည်ပြီးသည်
နှင့် တရားထိုင်နေမိသည်။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်အာရုံသည် တရားထ
၌သာ မြှုပ်နှံထားသဖြင့် လေတဖြူးဖြူး တိုက်ခတ်နေသည်
ကိုလည်းကောင်း၊ လရောင်က ထိန်ထိန်လင်းနေသည်ကို
လည်းကောင်း သတိမထားနိုင်တော့ချေ။



သဒ္ဒါ

ကျွန်ုပ်သည် အဘယ်မျှကြာအောင် တရားအားထုတ်နေမိသည် မသိ။ ကျွန်ုပ် အနားသို့ တစ်စုံတစ်ဦးရောက်လာသည်ကို သတိထားမိသော အချိန်ကျမှ စိတ်အာရုံတို့က နိုးထသွားသည်။ ကျွန်ုပ်၏အနားတွင် တစ်စုံတစ်ဦးထိုင်နေသည်ကတော့ အသေအချာ။ ထိုတစ်စုံတစ်ဦးထံမှ အနံ့တစ်မျိုးသည် ကျွန်ုပ်၏ နှာခေါင်းထဲသို့ တိုးဝင်လာ၍ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဦးချပြီးနောက် မျက်လုံးကို ဖြည်းဖြည်းစွာ ဖွင့်လိုက်မိ၏။ ကျွန်ုပ်၏ဘေးနားတွင် ထိုင်နေသူကား ဟိန္ဒူယောဂီကြီး ဖြစ်နေလေ၏။

“တရားအားထုတ်နေတာ အနှောင့်အယှက်များဖြစ်သွားသလား ဟု ဟိန္ဒူယောဂီကြီးက ကျွန်ုပ်ကို မေး၏။ ဟိန္ဒူယောဂီကြီးသည် သူ့ကြောင့် စိတ်အာရုံနိုးထသွားသည်ထင်ကာ အားနာနေပုံရလေ၏။

“အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ပါဘူး။ အသွေးအသားနဲ့ တည်ဆောက်ထားတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဆိုတော့ ညောင်းညာတဲ့အခါ အသိပြန်ဝင်သွားတတ်တာပဲ။ ယောဂီကြီးက ဘယ်အေသကလဲ”

“မြန်မာပြည်ရဲ့ တစ်နေရာကဆိုပါတော့။ ဘုရားကျောင်းကန်စေတီပုထိုးတွေကို လှည့်လည်ပြီး တရားအားထုတ်နေတာ။ မွေ့မိတ်ဆွေကြီးက ကိုယ်တတ်တဲ့ပညာနဲ့ ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေရဲ့ ဒုက္ခကို ကယ်တင်ပေးနေသူမဟုတ်လား”

“ဟင်... ယောဂီကြီးက ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ”

“အကျင့်သီလ ရင့်သန်လာရင် သိနိုင်တာပဲ။ ခုနစ်ရက်သားသမီးတွေရဲ့အကျိုးကို ဆောင်ရွက်ပေးတဲ့ ကောင်းတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်တာပဲ။ ကျုပ်လည်းလူသားတွေကို ကယ်တင်နေတာ နှစ်ပေါင်း ၈၀ ကျော်ခဲ့ပြီ”

“ယောဂီကြီးက အသက်ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ”

“ကျုပ်အသက်ကို ဘယ်လောက်လို ဝင်လဲ”

“အင်း... ရှစ်ဆယ်ကျော်”

“ကျုပ်က လူသားတွေကို ကယ်တင်နေတာ နှစ်ပေါင်း ၈၀ ကျော်ပြီလို့ ပြောထားတယ်လေ။ မွေးမွေးချင်း လူသားတွေကို ကယ်တင်လို့မှ မရတာဘဲ”

“အဲ... ဟုတ်သားပဲ”

“ကျုပ်အသက်က ၁၀၀ ကျော်ပြီ။ ဘုရားရှင်တောင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံစင်တော်မူရသေးတာပဲ။ ကျုပ်လည်း တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ ခန္ဓဝန်ချရမှာပဲ။ သင်က ကျုပ်ထက်စာရင်

အများကြီးငယ်သေးတယ်။ ဒီတော့ သင့်ကို ကျုပ်အဆောငတစ်ခုပေးမယ်။ သင့်မှာ ရေးမှတ်စရာ ပါရင်ပေး”

ဟု ဟိန္ဒူယောဂီကြီးက ပြောရာကျွန်ုပ်က သားရေအိတ်ထဲမှ စာအုပ်နှင့် မောင်တိန်တို့ကို ထုတ်ပေးလိုက်လေ၏။ ဟိန္ဒူယောဂီကြီးက စာအုပ်အဖြူတစ်ရွက်တွင် “ဂပယထ” နှင့် အရဟံ စမပုံပါ အက္ခရာတို့ကို ရေးသားပေးလေ၏။

“ဒီ ဂပယထ နဲ့ အရဟံ စမပုံကို ငွေစက္ကူပေါ်မှာ မင်နီနဲ့ ထင်ရှားအောင်ရေးပြီး ဘုရားစင်မှာထားရတယ်။ အဲဒီ ဂပယထနဲ့ အရဟံ စမပုံကို ဘုရားရှိခိုးတိုင်းအာရုံပြုရင် နေအိမ်ကို မီးမလောင်ဘူး။ မိမိကို ဘယ်သူကမှ မတိုက်ခိုက်နိုင်ဘူး။ ဈေးဆိုင်မှာထားရင် အရောင်းအဝယ်ကောင်းတယ်။ စကားအချေအတင်ပြောရမယ်ဆိုရင် အင်္ကျီအိတ်ထဲမှာဆောင်သွား။ အကြံအစည် အောင်မြင်တယ်။ အဲဒါကို သင်လိုအပ်သလို သုံးပေတော့။ ကျုပ် တရားအားထုတ်ဖို့ သွားဦးမယ်”

ဟု ဆိုကာ ဟိန္ဒူယောဂီကြီးက ကျွန်ုပ်အနီးမှ ထွက်ခွာသွားပါသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ရန်ကင်းတောင်ပေါ်၌ တစ်ပတ်ကြာ တရားအားထုတ်ပြီးလျှင် စစ်ကိုင်းတောင်၊ ထိုမှ မင်းကွန်းတို့၌ သီတင်းတမ်းတစ်စီ တရားအားထုတ်ပြီးမှ နေရပ်သို့ ပြန်ခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဟိန္ဒူယောဂီကြီးပေးသော အဆောင်ကို ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့အား ယတြာအဖြစ် ပေးရာ အားလုံးအဆင်ပြေကြောင်း သိရလေ၏။

ဟု အဘိုးဆရာသိန်းက ရေးထားလေသည်။ ကျွန်တော်က အဘိုးဆရာသိန်း၏ စာအုပ်ထဲမှ ဂပယထ နှင့် အရဟံ စမပုံကို ငွေစက္ကူပေါ်တွင် ရေးသား၍ မိတ်ဆွေဈေးဆိုင်ရှင်များအားပေးရာ ဈေးရောင်းကောင်းကြောင်း သိရပါသတည်း။

ဝင်းဇော်(သုံးလယ်)

၈၉-၂၀၄၅၅၅၅၅

ဂန္ထီရ ငွေခေါ်ရွှေဖား

ဦးသန်းမောင် (မိုးကုတ်)

“ကိုသန်းမောင်ရေ”

မြန်မာနိုင်ငံ ခြင်းလုံးအဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌဦးသက်လွင်ထံမှ ဖုန်းဖြစ်ပါသည်။

“တောင်ကြီးက ဒုရဲမှူးကြီးဦးဝင်းမြင့်ဆီက ဖုန်းလာတယ်ဗျ။ သူ့သမီးဆွေးလေး မင်္ဂလာဆောင်တဲ့။ ကျွန်တော်ထည်း ဟိုတယ်အလုပ်တွေ အရမ်းများနေလို့ မသွားနိုင်ဘူးဖြစ်နေတယ်။ ခင်ဗျားသွားမလား”

“ကျွန်တော်လည်း ဆိုင်ကိုပစ်ထားလို့ မဖြစ်ဘူးဗျာ။ ထက်စွဲပဲ ပါးလိုက်တော့မယ်။ မနက်ဖြန်တော့ တောင်ကြီးသွားမယ် လူကြုံရှိတယ်။ ပါရမီကားဂိတ်မှာ သွားပါးလိုက်မယ်”

“ကျွန်တော့်နာမည်နဲ့ လက်စွဲပစ္စည်း ထည့်ပေးလိုက်ဦးဗျာ။ ခင်ဗျားဆိုင်ထဲက ဝိန်ထည်တစ်သိန်းခွဲတန်လောက်

“ဟုတ်ကဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ၊ လုပ်ပေးလိုက်ပါမယ်”
သို့ဖြင့် ဇနီးသည်ဘက်သို့ လှည့်ကာ -

“မင်း စိန်ကောင်းတာထဲက တစ်သိန်းခွဲတန်လောက် ဥက္ကဋ္ဌလိုချင်လို့တဲ့ဟေ့”

“တစ်သိန်းခွဲတန်တော့ မရှိဘူး။ ဒါလေးက အနည်းတစ်သိန်းခုနစ်သောင်း”

“မလုပ်နဲ့ကွာ၊ တစ်သိန်းခွဲထားလိုက်”
ထင်မယားချင်း ဈေးဆစ်ကာ ယူထားလိုက်သည်။
နောက်တစ်နေ့နံနက် “ကိုသန်းမောင်ရေ” ဥက္ကဋ္ဌထံမှ

ဖုန်းလာပြန်သည်။

“တောင်ကြီးမင်္ဂလာပွဲမသွားရင် မကောင်းဘူးဗျ။ မင်းကြီးက ကျွန်တော့်ကို သံယောဇဉ်မရှိကြတော့ဘူးလားလို့ ပြောတယ်။ ဒီညနေ Flight နဲ့ ကျွန်တော်တို့ သွားကြစို့။ ကျွန်တော် အသွားအပြန် လက်မှတ်ဝယ်လိုက်မယ်။ နစ်ည အိပ်ပြီး နောက်မနက်စောစော ပြန်လာမယ် အလုပ်က တစ်ရက်ပဲ ပျက်မယ်လေ”

သို့ဖြင့် အစီအစဉ်မရှိဘဲ Air Mandalay လေယာဉ်ဖြင့် ညနေပိုင်းတွင် ဟဲဟိုးသို့ ကောက်ကာငင်ကာ ရောက်ခဲ့တော့သည်။ ဟဲဟိုးလေဆိပ်တွင် ဒုရဲမှူးကြီး၏တပည့်ကိုသစ္စာ (ခေါ်) ဂျုမု လာရောက်ကြိုဆိုသည်။ ရှမ်းပြည်နယ် ခြင်းလုံး လက်ရွေးစင် ကိုသော်တာလည်းပါ၏။ တောင်ကြီးဟိုတယ်တွင် တည်းခိုရသည်။ မကြာမီပင် ဒုရဲမှူးကြီး ဦးဝင်းမြင့် ရောက်လာသည်။

“အစ်ကိုတို့ မအားတဲ့ကြားက လာကြတာ အရမ်းဝမ်းသာတယ်ဗျာ။ မင်္ဂလာညွှန်ခံပွဲက မနက်ဖြန် ၁၂ နာရီဆိုတော့ မနက်စောစော အင်းလေးသွားလည်ကြဦးဗျာ။ ကျွန်တော် စီစဉ်ပေးလိုက်ပါမယ်။ မနက် ၆ နာရီ ကားလွှတ်လိုက်မယ်”

နောက်နေ့ နံနက်စောစောတွင် ညောင်ရွှေသို့ရောက်သည်။ ညောင်ရွှေတွင် စက်လှေတစ်စီး အသေအချာ စီစဉ်ထားရာ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ကျွန်တော်နှင့် ကိုသော်တာတို့သုံးဦးသား အင်းလေးဖောင်တော်ဦးဘုရားအား ကြည်နူးစွာ အားပေးစာရ

ဖူးမြော်ကြရသည်။ ဘုရားဖူးပြီး အမှတ်တရပစ္စည်းများ ဝယ်ယူရန် လှည့်လည်ကြည့်ရှုကြသည်။ ဥက္ကဋ္ဌက ရွှေဂုံတိုင်ဟိုတယ်တွင်ထားရန် လေးပေခန့်ရှည်သော အင်းလေးလှေကြီးကို အမှတ်တရ ဝယ်ယူသည်။ ကျွန်တော်က လာဘ်ခေါ်ဖွားများကို လက်ဆောင်ပေးရန် ဝယ်ယူသည်။ ၎င်းနောက် အင်းလေးချည်ထည်များကို ဝယ်ယူကြသည်။

အပြန်ခရီးတွင် ကျွန်တော် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ တွေးတောလိုက်လာသည်။ လာဘ်ခေါ်ဖွားများကို ဂန္တီရဖားများအဖြစ် ဖန်တီးရန်ဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ပြီး နောက်တစ်ရက်သည် ဓနသိဒ္ဓိနက္ခတ်စန်းယှဉ်ရက်ဖြစ်၍ နဝရတ်သိဒ္ဓိလက်စွပ်နှင့် နေလနစ်ပါး သိဒ္ဓိလက်စွပ်များကို ပွဲတင်၍ အစီအရင်ပြုလုပ်သောနေ့ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်ရာ လာဘ်ခေါ်ဖွားများကို ဂန္တီရရွှေဖားများအဖြစ် ထိုနေ့တွင်ပင် ဖန်တီးခွင့်ရတော့သည်။ ဖားများကို ရွှေရောင်ဆေးသုတ်သည်။

မြန်မာ့ရိုးရာ ဗေဒင်ပညာတွင် အောင်ပ၊ ကုလား၊ ဆွေသား၊ နောင်ရင်း၊ ဦးသာ၊ စိန်ပန်း၊ ဒန်းလှ၊ ကိုရှာ၊ အန္တော၊ ဂဗ္ဗေ၊ စရေ ဝံသေဟူသော အပြင်မိတ်၊ အတွင်းမိတ်၊ ဓာတ်မိတ်များအကြောင်း ငယ်စဉ်ကပင် သေချာကျနစွာ သင်ကြားခဲ့ရပါသည်။ လက်တွေ့အစီအရင်များလည်း သင့်လျော်သလို မကြာခဏ ပြုခဲ့ဖူးပါသည်။

တစ်ခါက တနင်္လာသားတစ်ဦး နိုင်ငံခြားရောက်နေကာ အဆက်အသွယ်မရသည်ကိုပင် မိတ်ဓာတ်နှစ်ခုဖြင့် ဓာတ်ရိုက်ကာ အဆင်ပြေစေခဲ့ဖူးပါသည်။ အခြားအသေးအမွှားများလည်း များစွာ ကြုံခဲ့ဖူးပါသည်။ အတွေ့အကြုံအရ သတိပြုမိသည်မှာ နက္ခတ်၊ အထွက်၊ အဝင်၊ ခပတ်တို့ ဂရုပြုရန် ဖြစ်ပါသည်။ အဝင်နက္ခတ်တွင် ပစ္စည်းအထွက်၊ အတွင်းစီမံပြုလုပ်၍ မရသလို အထွက်နက္ခတ်တွင် ပစ္စည်းအဝင် ဓာတ်ဆင်၍မရပါ။

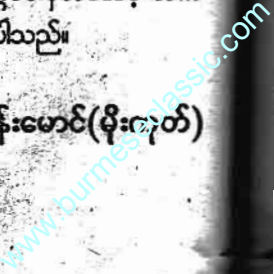
ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ဓနသိဒ္ဓိနက္ခတ်အဝင်တွင် အဆောင်လက်စွပ်များကို စီရင်ခိုက်နှင့် ကြုံကြိုက်၍ အင်းလေးက လာဘ်ခေါ်ဖွားများကို ဂန္တီရရွှေဖားအဖြစ် ဖန်တီးပြုလုပ်လိုက်ပါသည်။ ဖားကို ရွှေမင်ရောင်သုတ်လိုက်ပါသည်။ ကြီးလေးကြီး စမအင်းကို ဝမ်းဗိုက်တွင်ရေးသွင်းလိုက်သည်။ ငွေ၏မိတ်မှာ ရွှေဖြစ်ပါသည်။ ကုလားဆိုသော အပြင်

မိတ်ဖြစ်သည်။ “ကိုရှာ”ဟူသော အတွင်းမိတ်လည်းဖြစ်ပါသည်။ ငွေ၏ဓာတ်အိမ်မှာ ဖားဖြစ်ပါသည်။ (ဂဗ္ဗေ) ရွှေဖားသည် ငွေလာစေသော အပြင်မိတ်+ဓာတ်အိမ် ဖြစ်နေပါသည်။

သို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် နောက်တစ်နေ့ ဆိုင်အဖွင့်တွင် ဂန္တီရလာဘ်ခေါ်ဖွားကို ခေါက်ပါတော့သည်။ ထို့ပြင် ကျွန်တော်နည်း ကျွန်တော်ဟန်ဖြင့် ဂါထာရွတ်ကာ ခေါက်ပါသည်။ ကျွန်တော်နည်းဟုဆိုသော်လည်း အနောက်နိုင်ငံက ငွေခေါ်လက်လေးတစ်ခုကို ပိုးပါသည်။ ငါးမိနစ်ခန့်သာ ကြာပါသည်။ နဝရတ်လက်စွပ် ဝယ်ယူလိုသူတစ်ဦး ရောက်လာသည်။ ဝတ်သင့်မဝတ်သင့်ကို ကြည့်သည်။ ထိုနောက် မွေးသက္ကရာဇ် တောင်းခံကာ လက်ခံထားလိုက်သည်။ စရန်ငွေ သုံးသိန်းပေးသွားသည်။ တစ်နာရီခန့်အကြာတွင် ကိုသူရဇော်ဆိုသူတစ်ဦး ရောက်လာပြန်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် စပ်တူဝယ်ယူထားသော မြောက်ဒဂုံမှ တိုက်တစ်လုံးရောင်းထွက်သည်ဆိုကာ စရန်ငွေ ပေးသွားပြန်သည်။ နှစ်ဆိုင်ကျော်မှ နန်းထိုက်ရတနာ ရွှေဆိုင်၏ သမီးလေး လာလည်ခိုက်နှင့် ကြုံကြိုက်ရာ ဂန္တီရလာဘ်ခေါ် ရွှေဖားလေးကို ခေါက်နည်းနှင့် တကွ ရွတ်ဖတ်သောဂါထာကို ပေးလိုက်ပြန်ရာ ထိုနေ့တွင်ပင် သူ့ဆိုင်သို့ စိန်အဖြူလက်ကောက်တစ်ကွင်း ကျပ်နှစ်ဆယ့်နှစ်သိန်းတန် အော်ဒါတစ်ခု အပ်သွားလေ၏။ “ထူးဆန်းလိုက်တာ အန်တီလိုင်ရယ်”ဟူ၍ ကျွန်တော်၏ဝန်းကို အားရဝမ်းသာ ပြောပြရှာ၏။ နောက်ရက်များတွင်လည်း ထိုဂန္တီရလာဘ်ခေါ် ရွှေဖားကို မှန်မှန်ခေါက်ပေးရာ ကျွန်တော်ဆိုင်ဝင်ငွေမှာ ယခင်လစံချိန်ထက် နှစ်ဆကျော်မျှ ပိုလာပါတော့သည်။ စိန်ရွှေရတနာဆိုင်ဖြစ်ရာ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း မရောင်းရသော်ငြားလည်း ပိုမို၍ ရောင်းကောင်းလာသည်မှာ သိသာလှပေရာ ပရိသတ်များအတွက် အကျိုးရှိစေခြင်းက စေတနာမှန်ဖြင့် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းမှ ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဂါထာလွယ်လွယ်ပေး တေးဖြစ်တတ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ စိတ်ပါဝင်စားသူများ ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် ဆက်သွယ်၍ ဂါထာ အခမဲ့တောင်းယူနိုင်ပါသည်။

ဦးသန်းမောင်(မိုးကုတ်)



ကျွန်တော်ကောင်းကောင်းဖို့

ဆရာဟံနွာ

ကျွန်တော်သည် တနင်္ဂနွေနေ့ရုံးပိတ်ရက် ဖြစ်သောကြောင့် မနက်စောစောပင် ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ တက်ကာ ပုတီးစိပ်လေသည်။ ထိုသို့ ပုတီးစိပ်သည်မှာ တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ တစ်ပတ်တစ်ခါ ဘုရားဖူးခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းအတွက် အလွန်စိတ်ကြည်နူးသန့်ရှင်း၍ ပီတိဖြစ်ရလေသည်။

ဘုရားရှိခိုး၊ ပရိတ်ရွတ်၊ မေတ္တာပို့ပြီးနောက် ပုတီးကိုးပတ် စိပ်ရသည်။ ကျွန်တော်စိပ်သည့်ပုတီးမှာ ရှင်အရဟံ ပုတီးစိပ်နည်းပင် ဖြစ်သည်။ ထိုပုတီးစိပ်နည်းကို နေ့စဉ်စိပ်လေ့ရှိသော ကျွန်တော်ဘကြီးမှာ ယခု အသက်ရှစ်ဆယ်ထဲ ဝင်နေလေပြီ။ ရှင်အရဟံပုတီးစိပ်နည်း၏ အာနိသင်မှာ အလွန် တန်ခိုးထက်မြက်လှပါသည်။ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ ချမ်းသာ၍ စီးပွားရေးအတွက်လည်း အလွန်ကောင်းသည်။ အသက်လည်းရှည်သည်။ အရောင်းအဝယ်လည်းကောင်းသည်ဟု ကျွန်တော်ဘကြီးက ပြောသဖြင့် သူ့လို အသက်ရှည် ကျန်းမာအောင် ရှင်အရဟံပုတီးစိပ်နည်းကို ကျွန်တော်စိပ်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတရားများနှင့် လုံးလည်ချာလည်လိုက်နေသော လူသားများအတွက် ဘုရား၏အရိပ်တရား၏အရိပ်၊ သံဃာတော်တို့၏ အရိပ်သည်သာ အအေးမြဆုံး အငြိမ်းချမ်းဆုံးဖြစ်သည်မို့ ထိုအရိပ်သုံးပါးအောက်တွင်

စိတ္တသုခ၊ ကာယသုခကို ရှာဖွေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကြီးငယ်မဟူ ဘာသာတရားအပေါ်၌ ရိုသေကိုင်းရှိုင်းခြင်း၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်းသည်သာ အမြတ်ဆုံးအလုပ် ဖြစ်ပေသည်။

နာရီဝက်ကျော်ခန့် မိမိ၏မွေးနံ့ထောင့် ဘုရားရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင် ထိုင်ကာ ပုတီးစိပ်ပြီးနောက် ရရှိအပ်သော ဘာဝနာကုသိုလ်ကို ၃၁ ဘုံသို့ ပျံ့နှံ့အောင်မေတ္တာပို့၊ အမျှဝေမိပါသည်။ ပြီးမှ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကို တစ်ပတ်ပတ်၍ ဖူးမြော်ကာ မြောက်ဘက်မုခ်မှ ဆင်းလျက် အမှတ်(၃) ဟိုင်းလတ်ကားကိုစီးကာ မြေနှိကုန်းမှာဆင်းသည်။ မြေနှိကုန်းမှာ (၄၅)ကိုစီးပြီး မိမိနေရာ လှိုင်မြို့နယ် (၇)ရပ်ကွက်သို့ ပြန်ရလေသည်။

အိမ်ပေါ်သို့ တက်လျှင်တက်ချင်း သမီးငယ်က “ဖေဖေရေ... ဒီမှာညွှတ်သည်တွေ ရောက်နေတယ်” ဟုပြောသံကြောင့် ညွှတ်ခန်းသို့ ကြည့်လိုက်ရာ သောင်းသောင်းတို့ ညီအစ်မနစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေ၏။ ကျွန်တော်သည် သူတို့နစ်ယောက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ခုံပေါ်သို့ ထိုင်ချလိုက်၏။

“ကဲ... မလာစဖူး လာပုံထောက်ရင် ကိစ္စတစ်ခုခု တော့ ပါလာမယ်လို့ ဦးလေးထင်တယ်”

ဟု သောင်းသောင်းနှင့် ခင်ခင်တို့နစ်ယောက်ကို ပြောလိုက်ရာ သောင်းသောင်းက -



“ဟုတ်တယ် ဦးရဲ့၊ တောင်ဒဂုံကနေ တကူးတက လာရတယ်ဆိုတော့ ကိစ္စရှိတာ အမှန်ပါပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။

“ဒါဖြင့် ကိစ္စရှိတာ ပြောလေ။ နင်တို့မိဘတွေကော နေကောင်းကြရဲ့လား။ ရပ်ကွက်ဖျက်ပြီး ပြောင်းသွားကတည်းက ဦးဘမောင်နဲ့ ဦးလေးနဲ့ မတွေ့တာကြာပြီ”

“လူတွေတော့ နေကောင်းကြပါတယ်။ စီးပွားရေး မကောင်းဘူး၊ ဦးလေးရယ်။ အခု ကျွန်မတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက် အိမ်ရှေ့မှာ ဆိုင်ကလေးဖွင့်ပြီး ဈေးရောင်းနေတာ။ ကုန်စုံဆိုင်ဆိုပါတော့။ အဲဒါ သိပ်ရောင်းမကောင်းဘူး ဖြစ်နေတယ်။ နင့်ဦးလေးသိမှာ ဈေးရောင်းကောင်းတဲ့နည်း ရှိနေတယ် သွားတောင်းပါလားပြောလို့ လာခဲ့တာ။

“အေး...နည်းတော့ရှိတယ်။ အဆင်သင့်လုပ်ထားတာ မရှိဘူး။ ဒါကြောင့် နင်တို့အဖေ ဦးဘမောင်ကို ငါစာရေးပေးတဲ့အတိုင်း လုပ်နည်းစနစ်တကျနဲ့ လုပ်ပါလို့ ပြောလိုက်။ ငါရော နင်တို့အဖေပါ ဘာသာရေးသမားတွေ၊ သီလသမာဓိရှိသူတွေဖို့ အချိန်မရွေးလုပ်လို့ ရပါတယ်”ဟု ကျွန်တော်ကပြောရင်း သောင်းသောင်းတို့ ညီအစ်မအား အောက်ပါစာတိုလေးကို ရေးပေးလိုက်ရတော့သည်။

ကျွန်ရောင်းတွင်စေသော ဆေးနည်း

- ၁။ ပျားဖယောင်း တစ်ကျပ်သား
 - ၂။ မဆစ်ဆီ နှစ်ကျပ်ခွဲသား
 - ၃။ ၎င်းနှစ်ပါးကို မီးနွေးနွေးနှင့် သမအောင်ရောချက်ပါ။
- ပြီးလျှင် အောက်ပါဂါထာဖြင့် ၃၇ အုပ် ဘုရားရှေ့မှောက်တွင် စုတ်ရမည်။

နမေတ္တာကျ၊ မဟာလာချာ၊
 သဗ္ဗမိတ္တာ၊ သဗ္ဗသိနေဟာ၊ သဗ္ဗသုခံ၊
 မဟာလာဘံ၊ သဗ္ဗကောမံ၊ ပီနုသန္တိ။

ထိုပျားဖယောင်းဆီချက်ကို ရောင်းလိုသောကုန်ကို သုတ်ပါ။ ဆိုင်ဖြစ်က ဆိုင်ထပ်မှာသုတ်ပါ။ အိမ်နှင့်ကားလည်း

ရောင်းလိုလျှင် ဤအတိုင်းလုပ်ပါ။ ကေန့်ရောင်းရမည်ဖြစ်သည်။ အရောင်းအဝယ် အောင်မြင်ပါက သက်ဆိုင်ရာ အစောင့်အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်များကို အမြဲမေတ္တာပို့ပေးပါ။ စာရေးပြီးသည်နှင့် သောင်းသောင်းလက်ထဲ စာကိုအပ်လိုက်ကာ “ဒီအတိုင်း” နှင့်အဖေကို လုပ်ဖို့ပြောလိုက်။ ပုတီးစိပ်၊ မေတ္တာပို့ပြီးမှလုပ်ရင် ပိုထိရောက်တယ်။ ဈေးရောင်းကောင်းမကောင်းလည်း ငါ့ဆီ အကြောင်းပြန်ဦး” ဟု ပြန်ပြောရသည်။

“စိတ်ချပါ ဦးလေးရယ်။ ရောင်းကောင်းရင် ဦးလေး ကျေးဇူး မမေ့ပါဘူး”

ဟု သောင်းသောင်းက ပြန်ပြောပြီး ညီအစ်မနှစ်ယောက် ကျွန်တော်နှင့် သမီးငယ်အား နှုတ်ဆက်၍ ပြန်သွားကြလေသည်။

သောင်းသောင်းနှင့် ခင်ခင်တို့မှာ ကျွန်တော့်မျက်စိရှေ့မှောက် ကြီးလာကြသောကြောင့် ဘုရားမှန်း တရားမှန်း သိကြသည်။ လူကြီးမိဘကို ရိုသေကြသည်။ မြန်မာမှုကို ကျေညက်ကြသည်။ အခြေအနေအရ စီးပွားရေးမကောင်းသည့်တိုင် ဆိုးဆိုးရွားရွားတော့ မဖြစ်နိုင်ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ဈေးရောင်းကောင်းစေရန် မေတ္တာနေ့စဉ်ပို့၍ ပေးပါသည်။

တစ်လကျော်ခန့် ကြာသောအခါ ဈေးရောင်းကောင်းသဖြင့် သောင်းသောင်းတို့ ညီအစ်မ ကျွန်တော့်အိမ်ရောက်လာပြီး မှန်းနှင့် အဝတ်တစ်စုံ လာ၍ကန်တော့ကြသည်။

“နင်တို့အဖေကို ခေါ်မလာဘူးလား”

ဟု မေးကြည့်ရာ သောင်းသောင်းက -

“အဖေ ကျိုက်ထီးရိုးဘုရားမှာ အဓိဋ္ဌာန်ရက်ရှည် သွားနေတယ်”

ဟု ဖြေသောကြောင့် ကျွန်တော်ပင် သာဓုသုံးကြိမ် ခေါ်မိလေတော့၏။ သောင်းသောင်းတို့ခမျာ ခုမှပင် ရောင်းကောင်းလို့ ပျက်နာများ ကြည်လင်လန်းဆန်းနေပါတော့သည်။

ဆရာဟိန္ဒြာ



ဈေးခေါ်ယောက်မ ဝင်းမောင်မောင်(တောင်စွန်း)

ကျွန်တော်သည် လုပ်ငန်းကိစ္စတစ်ခုအတွက် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးရန်၊ အကြံဉာဏ်ရယူရန် ဆရာသိန်းထိုက်စိုး(ကော်သ)အိမ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

“ဟ...ဆရာသမား၊ စုတ်တံတစ်ချောင်းနဲ့ ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ။ ပန်းချီဆရာလုပ်နေပြန်ပြီလား။”

ဤသို့နှုတ်ဆက်ရင်းက ဆရာအိမ်ပေါ်သို့တက်ရောက်ခဲ့ပါ၏။ ကျွန်တော်သည် ဗေဒင်လက္ခဏာပညာနှင့် ဂန္ထီရပညာရပ်များကိုဝါသနာပါသည်အလျောက် လေ့လာမိပါသည်။ အကြောင်းကိစ္စပေါ်လာတိုင်းလည်း ဆရာသိန်းထိုက်စိုး(ကော်သ)နှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီး လုပ်ကိုင်ပါသဖြင့် လုပ်ငန်းများတွင် အတိမ်းအစောင်း မရှိခဲ့ပါ။ ခပ်ငယ်ငယ်အရွယ်တုန်းကတော့ ငါ့မှာ အတွေးအခေါ်ရှိတာပဲ။ အလုပ်လုပ်တတ်တာပဲ။ လုပ်လျှင်ဖြစ်ရမည်ဆိုပြီး ဝါတကောကောပြီး လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါသည်။ အောင်မြင်မှုများရှိသလို မအောင်မြင်သည်ကများပါသည်။ ဗေဒင်လက္ခဏာပညာများလည်း မယုံကြည်တတ်သလို ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသည်များကို သတိမထားမိပါ။ ပျက်စီးမှုများထားသည့်အခါ ခလုတ်ထိမှ အမိတလာပီတော့သည်။ ဆရာနှင့်တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး ပညာရပ်များ၏ ကြောင်းကျိုးဆက်နွယ်ပုံကို သိရသောအခါ ဂန္ထီရပညာရပ်များကို အထိုက်အလျောက် လေ့လာစူးစမ်းမိတော့သည်။ ပညာသည်ပညာရပ်

ကိုပင်မဆို လေ့လာသိရှိရသောအခါ ပညာ၏အကျိုးကျေးဇူးကို လက်တွေ့ခံစားရပါတော့သည်။

“ဆရာသမား... ဒါတွေက ဝိဇ္ဇာတွေလား။ ဇော်ဂျီတွေလားဆရာ။ ဆရာတော့ ထွက်ရပ်ပေါက်တော့မယ် ထင်တယ်”

“ထွက်ရပ်မပေါက်သေးပါဘူးဗျာ၊ ဈေးခေါ်အစီအရင်အတွက် ဇော်ဂျီရုပ်တုပဲ”

“ဘယ်ဆိုးလို့တုံး။ အတော်လှတယ်နော် ဆရာ။ တို့ဆရာက အတော်လက်ရာပြောက်တာပဲ”

“မြောက်မနေပါနဲ့ဗျာ။ ကျွန်တော်ထုတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပန်းပုဆရာဆီမှာ သွားအပ်ရတာပါ။ ကျွန်တော်က ဆေးခြယ်ရုံပါ”

“ဒါနဲ့ဆရာ၊ ဒီယောက်မတွေက ရော များလှချည်လား။ ဘယ်မှာသွားမွေ့မလို့တုံး”

“မွေ့မလို့ မဟုတ်ဘူးဗျီး။ ယောက်မတွေကလည်း ဈေးခေါ်ပညာတစ်မျိုးပေါ့။ ရောင်းတဲ့သူတွေကို မတယ်လေး။ သူ့နာမည်ကိုက ယောက်မလို့ ခေါ်တယ် မဟုတ်လား”

“ရှင်းစမ်းပါဦး ဆရာရှယ်။ ကျွန်တော်လည်း ဗဟုသုတရတာပေါ့”

“ဆရာသည် ပညာကို မကွယ်မဝက်တတ်သူဖြစ်၍ ကျွန်တော်အား အောက်ပါအတိုင်း စိတ်ရှည်စွာ ပြောပြ

ပါတော့သည်။

“ဇော်ဂျီရုပ်တု အစီအစဉ်က ဒီလိုဗျ။ ကျွန်တော် ရုံးအလုပ်ကုထွက်ပြီး ဝါသနာပါရာ ဂန္ထီရပညာတွေနဲ့ အသက်မွေးနေတာ ခင်ဗျားလည်းအသိဗျာ။ ဂန္ထီရပညာတွေကိုလေ့လာရင်း တစ်နေ့မှာ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ ပိုင်ဒဝယ်ကျေးရွာအနီးရှိ ဓနုတောင်ကို အလှူကိစ္စအတွက် ရောက်သွားတယ်။ အဲဒီမှာ ဂန္ဓာရီလှည့်နေတဲ့ ဆရာရသေ့တစ်ပါးနဲ့ တွေ့ပြီး ပညာရခဲ့တာဗျ။ ဆရာရသေ့က ပြောတယ်။ နံတူကက်ကင်းပညာနဲ့ စီရင်ထားခြင်းဖြစ်တယ်။ မိမိဖြစ်စေချင်တာက ဈေးခေါ်၊ ဒါကို ဝင်းကျိုက်က စံကားသားနဲ့ ဇော်ဂျီဆေးကြိတ်နေတဲ့ပုံ ထုတယ်။ ဆေးခြယ်တယ်။ ဆန်ခါထဲမှာ စက္ကူခင်းပြီး ဇော်ဂျီကိုထည့်လိုက်တယ်။ နေ့ကောင်းရက်ပြတ်မှာ . . . သနုချေ၊ အသက်သွင်း။ သိဒ္ဓိတင်ဂါထာတော်များကို ရွတ်ဖတ်ခြင်းဆိုတဲ့ အစီအမံတွေကို ပြုလုပ်ရတယ်။ သစ်သားခုတ်ယူရမယ့် ရက်မြတ်ကတော့ မအိုတ သစ်ဝါးခုတ်ပါ။ ကုသိနာရုံ ပိုးစားလို့ကုန် ဆိုတဲ့အတိုင်း ကြာသပတေးနေ့မှာ၊ တနင်္ဂနွေနေ့၊ အင်္ဂါနေ့တွေမှာ ခုတ်ယူရတယ်။ အဲဒီနေ့တွေမှာ အသားခုတ်ယူရင် ပိုးမစားဘူး။ သိဒ္ဓိရှိတယ်။ အခြားနေ့တွေမှာ သစ်သားခုတ်ယူရင်တော့ ပိုးစားတယ်။ သိဒ္ဓိမရှိဘူး။ အကျိုးပျက်စီးတယ်”

“အဲဒါတွေကို လေ့လာကြည့်ရင်

(ဈေးခေါ် ၃+၂)၊ (ငင်းကျိက် ၃+၂)၊ (စကား ၃+၂)၊ (တော်ဂျီ ၃+၂)၊ (ဆေးကြိတ် ၃+၂)၊ (ဆေးခြယ် ၃+၂)၊ (ဆန်ကာ ၃+၂)၊ (စက္ကူ ၃+၂) ဒါတွေအားလုံးဟာ ဈေးခေါ်အောင်မြင်အောင် နံတူကက်ကင်းပညာဖြင့် စီစဉ်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ မတစ်လုံးကျေ့၊ အတူလဆရာတော်ခင်ကြီးဖျော်ရဲ့ ပညာရပ်ဖြစ်တယ်လို့ သိရှိခဲ့ရတယ်။

“သိဒ္ဓိတင်ဂါထာတွေက ဘာတွေလဲဆရာ၊ ပြောပါဦး။”

“သိဒ္ဓိတင်ဂါထာတွေကတော့ အဓိကကျတာက ဓမ္မစကြာကိုရွတ်ဖတ်ရတယ်။ ပြီးတော့မှ ဇယစက္ကော၊ ဇယန္တောယော၊ ဇယိတဗ္ဗေ၊ ဇယံဒေတု ဇယုတ္တရောဆိုတဲ့ အောင်စကြာဂါထာရပ်ရယ်။ ပြီးတော့မှ “ဝရဗုဒ္ဓေါ၊ ဝရဗုဒ္ဓာ၊ ဝရသံဃာ၊ ဝရသာရော၊ ဝရစေတော၊ ဝရဒေတု၊ ဝရေဟိမေ ဝရဝရံဆိုတဲ့ ဝစကြာဂါထာတော်ကိုရွတ်တယ်။ မေတ္တာသုတ်စတဲ့ ပရိတ်တော်များကိုလည်း ရွတ်ဖတ်ပြီး သိဒ္ဓိတင်ပေးနိုင်တယ်။ ဆောင်လိုသူကာယကံရှင်ရဲ့ ခုနစ်သက္ကရာဇ်ကို တွက်ချက်ပြီး ဘယ်နေရာမှာ အဆောင်အဖြစ်အသုံးပြုရမယ်ဆိုတာတွေကို ဆရာရသေ့က ကျွန်တော့်ကို ပညာပေးလိုက်တာပါဗျာ”

ဆရာသည် အာခြောက်သွားသဖြင့် အကြမ်းတစ်ခွက်ကို မနားတမ်း သောက်ချလိုက်ပါသည်။ ပြီးမှ သနပ်ဖက်ဆေးလိပ်တိုကို မီးညှိဖွာရှိုက်ရင်း ကျွန်တော်ကိုပြုံးစိစိကြည့်နေပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း သိစရာကျန်ရှိသေး၍ ဆရာအား အားမနာတမ်းဖြင့် “ယောက်မအစီအစဉ်ကရောဆရာ။ ဘယ်ကရဲ့တလဲ ပြောပါဦး ဆရာရယ်”

“ဒီယောက်မပညာကတော့ ကျိက်ထိုမြို့နယ်၊ ကော့စံကျေးရွာက ဆရာတော်ထံမှတစ်ဆင့် ရရှိခဲ့တာပါ။ စီစဉ်နည်းကတော့ ဆောင်လိုသူရဲ့ မွေးနေ့နံတူ သစ်သားတစ်ခုကို ယောက်မငယ်တစ်ခုပြုလုပ်ပါ။ ယောက်မရဲ့မျက်နှာပြင်အပြားမှာ (၈-၈-၈-၀) စမတွေရယ် (ပထရမ-ဟြမ) စမအက္ခရာတွေကို အခါကောင်းရွေးချယ်ပြီး စီရင်ပါတယ်။ ဈေးရောင်းတဲ့လူတွေ ဆောင်ထားရင် . . . ယောက်မဆိုတဲ့ ပညတ်အတိုင်း ဓာတ်သက်တွေဝင်ပြီး ရောင်းတဲ့သူကို မတယ်လို့ အဆိုအမိန့်ရှိခဲ့ပါတယ်”

“ဒီအစီအစဉ် နှစ်မျိုးလုံးဆောင်မှရတာလား၊ တစ်မျိုးစီဆောင်ရင်ရော့ရပါသလား”

“နှစ်မျိုးစလုံးဆောင်ရင်လည်း ရပါတယ်။ တစ်မျိုးတည်းဆောင်ရင်လည်း ရပါတယ်။ သူ့အစွမ်းနဲ့သူ အကျိုးပေးပါတယ်”

“ဒီလိုဆိုရင် ဒါတွေကို ဆောင်ထားတဲ့သူတိုင်း အတူတူပဲအကျိုးပေးပါသလား ဆရာ”

“ဆောင်တဲ့သူတွေမှာ အကျိုးပေးတူတာတွေလည်းရှိတယ်။ ကွာခြားမှုလည်းရှိတယ်။ အချို့ကတော့လည်း မတူပါဘူးလို့ ပြောကြပါတယ်”

“အဲဒါတာကြောင့် မတူကြတာလဲဆရာ”

“ဒီလိုဗျ။ ဆောင်တဲ့သူတွေမှာ အတိတ်ဘဝက ကုသိုလ်ကံအကျိုးပေးတဲ့နှုန်းထား အနည်းနဲ့အများ ကွာခြားနေကြတာရယ်။ ပစ္စုပ္ပန်ကံလို့ခေါ်တဲ့ မိမိကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြံရမယ့်သီလ၊ မေတ္တာ၊ စေတနာ၊ သဒ္ဓါတရားတွေကို ကျင့်ကြံကြားအခါ အနည်းနဲ့အများကွာခြားနေ

ကြတာရယ်။ အချို့ကတော့လည်း ဆရာတစ်ဦးတည်းကိုသာ အားကိုးပြီး မိမိက အားထုတ်မှုမရှိဘဲ ဖြစ်သလိုနေကြတာတွေရယ် စတဲ့အကြောင်းတရား ကွာခြားနေတာကြောင့် အကျိုးပေးခြင်း၊ မတူညီကြတာပါ”

“ဆရာဆိုတာကတော့ မိမိထံ အားကိုးပြီး လာကြတဲ့သူတွေအပေါ်မှာ ခွဲခြားမှု၊ ဘက်လိုက်မှုမထားရှိဘဲ စေတနာ၊ မေတ္တာစိတ် အတူတူထားပြီး စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးတာပါပဲဗျာ။ ကမ္ဘီရပညာဆိုတာက သီလ၊ မေတ္တာ၊ စေတနာ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသူတွေသာ ထိုက်တန်စွာ အကျိုးပေးတာပါ။ ဒါကြောင့် မိမိက ကံတရားအားနည်းနေရင် ကံအားပြည့်လာအောင်၊ ကံမြင်လာအောင် ပစ္စုပ္ပန်ကံတရားကို ပြုပြင်ရမယ်။ ဒီတော့ အဆောင်ကလည်း အကျိုးပေးတယ်။ ဆရာတို့၊ နတ်တို့ကလည်း မလဲလို့ရတယ်ဗျ။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတောင်မှ ကုသိုလ်ကံများသူ၊ ပါရမီရှိသူတွေကိုသာ ကျွတ်တမ်းစင်အောင် မလို့ရတယ်။ ကုသိုလ်ကံမကောင်းသူ၊ ပါရမီမရှိသူတွေကို မလို့မရခဲ့ဘူး မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် မန်လည်ဆရာတော်ကြီးက မယဒေဝလင်္ကာသစ်ကြီးမှာ ‘လုံ့လမထူ နတ်မကူဘူး။ လူလည်းလုံ့လနတ်လည်းမ၏’လို့ ဆိုထားတယ်လေ”

“သဘောပေါက်ပါပြီဆရာရယ်”
သို့ဖြင့် ကျွန်တော်လည်း ဇီဝေါလမ်း ပြောက်ဘက်ထိပ်၊ ကော့စံနိုင်ရပ်ကွက်၊ ကျိက်ထိုမြို့နေ ဆရာသိန်းထိုက်စိုး(အာံသ)ထံမှ ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်စွာ ပြန်လာခဲ့ပါတော့သည်။

ဝင်းမောင်မောင်(တောင်စွန်း)





စနေကြွယ်ရန် စာတ်ပန်းပန်

□ သုခဇော်

သိရိကုရယ်လ်ကျမ်းသည် တစ်လလူမျိုးတို့၏ အတွတ်အမြတ် နိတိကျမ်းကြီးဖြစ်၍ တစ်ကမ္ဘာလုံး လူသား များအတွက် လမ်းညွှန်ကျမ်းကြီးဖြစ်ကြောင်း ထောမနာပြု ကြပေ၏။

လောကီလူသားဟူသမျှ ဆင်းရဲခြင်းကို အလိုမရှိကြ သော ကြီးပွားရန်၊ ချမ်းသာရုံ၊ ဥစ္စာပစ္စည်းများစွာ ရရှိရန်၊ နေ နေကြွယ်ရန် နည်းလမ်းစုံ၊ လုပ်ငန်းစုံဖြင့် ငွေကြေးရှာဖွေ ခြေရလေ၏။

ကြီးပွားရန်အတွက် ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝိရိယဟူသော အကြောင်းအချက်သုံးပါး ပြည့်စုံရပေမည်။ ကျန်းမာခြင်းသည် အဓိကနှင့် ပတ်သက်သည်။ ကံဆိုသည်မှာ ဝိပိပြုလုပ်ခဲ့ သော အတိတ်၏ အကျိုးပေးဖြစ်၏။ ဉာဏ်ဟူသည်မှာ အထောင်အဆိုး လုပ်သင့် မလုပ်သင့် စသည် ဆုံးဖြတ်ရ သော အရာဖြစ်၏။ ဝိရိယဆိုသည်မှာ ဉာဏ်ဆုံးဖြတ်မှုကို အချိန်အကောင်းမီ ပြုလုပ်ရသော အရာဖြစ်၏။

ရှေ့ဖြစ် နိမိတ်ဖတ်ပညာဖြစ်သော အတိတ်၏ အစိတ် အပိုင်းများဖြစ်သည်။ ပေဒင်လက္ခဏာ၊ သင်္ချာပေဒ၊ နိမိတ်၊ တဘောင်၊ အင်္ဂဝိဇ္ဇာ၊ လင်္ဂရိုး၊ လင်ဆန်း၊ ရိုးရာပေဒင် စသည် များတွင်လည်း ကြီးပွားရန် အစီအမံများ ရှိခဲ့လေ၏။ ရှေးဆရာ သူမြတ်တို့ ဆရာစဉ်ဆက် ထိန်းသိမ်းလာခဲ့သော အင်္ဂဝိဇ္ဇာ ပညာ၏ လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် မည်သည့်နေ့၊ မည်သည့် အချိန်တိုင်း လုပ်ငန်းဆောင်တာများ စတင်သင့်သည်။ မည် သည့်အဆောင်တို့ကို ဆောင်ထားရမည် စသည့် ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်၊ ပြုလုပ်ရန်တို့ကို ရေးသားပြဆိုပါမည်။

ဝိပိတို့၏ နိုင်ငံရပ်ခြား ဆက်သွယ်သောလုပ်ငန်း၊ အနုပညာလုပ်ငန်း၊ အရောင်းအဝယ်၊ ကုမ္ပဏီကိစ္စ၊ လုပ်ငန်း ပေါင်ဆုံတို့၏ စတင်သင့်သော ရက်၊ နေ့၊ နာရီတို့ကို ရွေးချယ် ပုံ၊ ရွေးချယ်နည်းတို့ကို အချိန်တိုတိုအတွင်း သိရှိစေရန်တို့ ကို ဖော်ပြပါမည်။

“မင်းကုသကိုဆောင်...”

စေတီထက်ရှောင်...

အထက်ဆောင်ပန်း အောက်နင်းကြမ်း တစ်ခန်းကြို သို့မှတ်

ကြီး စတု နင်းကြမ်းပြီ

ဟူသော လင်္ကာနှစ်ခု ရှိပေသည်။ ဤလင်္ကာနှစ်ခု မှာ လွယ်ကူသော ဥပမာပြခြင်းဖြစ်၏။ လောကီပညာ၌ အယူအဆအမျိုးမျိုးရှိရာ ဤဖော်ပြချက်သည် ဆရာတော် ခင်ကြီးဖော် (မတစ်လုံးကျော်တော်မှမည့် ဆရာတော်)နည်း ဖြစ်၍ စောဒကတက်ခဲ့သော် မတစ်လုံးထက် ပိုကျေမှသာ သင့်လျော်ပါသည်။

ဆရာတော်၏ နည်းကား ဤသို့တည်း။

တနင်္ဂနွေသားသမီးများသည် လုပ်ငန်းဆောင်တာ ဆောင်ရွက်ရန် ကြာသပတေးနံ၊ တနင်္လာနံ၊ သောကြာနံပါ သော ပန်းအရွက်၊ အရောင်၊ အရာဝတ္ထုများ ဆောင်ထား ပြီးသော် အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တို့၌ လုပ်ငန်းဆောင်တာ များ စတင်ကြစည်သင့်သည်ဟု ဆိုရင်းဖြစ်၏။ ၎င်းအတိုင်း ပြုလုပ်စီမံပါက ဖည်သည်ကိစ္စမဆို အခါခပ်သိမ်း အောင်မြင် စေသည်ဟု ဆိုပါသည်။ တနင်္ဂနွေသားသမီးများ ဆောင်ရန် ကြာသပတေး၊ တနင်္လာ၊ သောကြာနံကား သပြေပန်း၊ ကံ့ကော်ပန်း၊ မေမြို့ပန်း၊ ပေါက်ပေါက်၊ ကြေးပြားနှင့် အဝါ ရောင်၊ အဖြူသော့သော့ တစ်ခုခု ဆောင်ထားပါ။ အင်္ဂါနေ့ စနေနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တစ်နေ့၌ လုပ်ငန်းစတင် လုပ်ကိုင်ပြော ဆိုပါ။ လုံးဝ အောင်မြင်စေပါသည်။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်ဆိုသော် သောကြာနံ၊ အင်္ဂါနံ၊ စနေနံပါသော ပန်း၊ အရွက်၊ အရာဝတ္ထု၊ အရောင် များ ဆောင်ပါ။ ဥပမာ...သီးသား၊ သီးညွန့်၊ ဒန်း၊ ထိန်၊ သနပ်ရွက်၊ စွယ်တော်၊ ပြာလဲ့လဲ့ (မာကျူရီ)ရောင်၊ အနီရောင် (မီးကျိုးခဲရောင်) အနက်ရောင်တို့ ရရာတစ်ခုခုဆောင်၍ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ တနင်္ဂနွေနေ့၊ ကြာသပတေးနေ့တို့၌ မိမိအကြံ အစည်၊ လုပ်ငန်းဆောင်တာ ပြောဆိုစရာများ ပြုလုပ်ပါက လုံးဝအောင်မြင်စေပါသည်။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်ဆိုသော် စနေနံ၊ ဗုဒ္ဓဟူး နံ၊ တနင်္ဂနွေနံပါသော ပန်း၊ အရွက်၊ အရာဝတ္ထု၊ အရောင် များ ဆောင်ပါ။ ဥပမာ...ထန်ရွက်(သီး) ရွက်လှ၊ အန်း

ညွန့်၊ အနက်ရောင်၊ အစိမ်းရောင်၊ အနီရဲရဲ အရောင်တို့ကို ရရာတစ်ခုခုဆောင်၍ ကြာသပတေးနေ့၊ တနင်္လာနေ့၊ သောကြာနေ့တို့၌ မိမိအကြံအစည်၊ လုပ်ငန်းဆောင်တာ ပြော ဆိုစရာများ ပြုလုပ်ပါက လုံးဝအောင်မြင်စေပါသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက်ဆိုသော် တနင်္ဂနွေနံ၊ ကြာသပတေးနံ၊ တနင်္လာနံပါသော အရွက်၊ အသီး၊ အပွင့်၊ အညွန့်၊ အရောင်များ ဆောင်ပါ။ ဥပမာ...အန်းညွန့်(ပန်း)၊ ပေါက်ပေါက်၊ မေမြို့ပန်း၊ ကံ့ကော်ညွန့်(ပန်း)၊ ကြေးပြားစေ၊ အဖြူရောင်၊ အနီရဲရဲရောင်၊ ရွှေရောင် စသည် တစ်ခုခု ရရာ ဆောင်၍ သောကြာနေ့၊ အင်္ဂါနေ့၊ စနေနေ့တို့၌ မိမိအကြံ အစည်၊ လုပ်ငန်းဆောင်တာ ပြောဆိုစရာများ ပြုလုပ်ပါက လုံးဝ အောင်မြင်စေပါသည်။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်ဆိုသော် တနင်္လာ နံ၊ သောကြာနံ၊ အင်္ဂါနံပါသော အရွက်၊ အသီး၊ အပွင့်၊ အညွန့်၊ အရောင်များ ဆောင်ပါ။ ဥပမာ...သီးသား၊ သီး ညွန့်၊ ဒန်း၊ ထိန်၊ သနပ်ရွက်၊ စွယ်တော်၊ ပြာလဲ့လဲ့ (မာကျူရီ) ရောင်၊ အနီရောင်(မီးကျိုးခဲရောင်)၊ အနက်ရောင်တို့ ရရာ တစ်ခုခုဆောင်၍ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ တနင်္ဂနွေနေ့၊ ကြာသပတေး နေ့တို့၌ မိမိအကြံအစည်၊ လုပ်ငန်းဆောင်တာ ပြောဆိုစရာ များ ပြုလုပ်ပါက လုံးဝအောင်မြင်စေပါသည်။

သောကြာသားသမီးများအတွက်ဆိုသော် အင်္ဂါနံ၊ စနေ နံ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနံပါသော အရွက်၊ အသီး၊ အပွင့်၊ အညွန့်၊ အရောင် များ ဆောင်ပါ။ ဥပမာ...ဆီးသား၊ ဆီးညွန့်၊ ဒန်းညွန့်၊ ထန်းသီး၊ ရွက်လှပန်း၊ ထန်းလျက်၊ စွယ်တော်၊ အနီရောင် (မီးကျိုးခဲရောင်) အနက်ရောင်၊ အစိမ်းရောင် တစ်ခုခု ရရာ ဆောင်ထား၍ တနင်္ဂနွေနေ့၊ ကြာသပတေးနေ့၊ တနင်္လာနေ့ တို့၌ မိမိလုပ်ငန်းဆောင်တာ၊ ပြောဆိုမှုများ စတင်ပြောဆို လုပ်ဆောင်ပါက လုံးဝအောင်မြင်စေပါသည်။

စနေသားသမီးများအတွက်ဆိုသော် ဗုဒ္ဓဟူးနံ၊ ကြာသပတေးနံ၊ တနင်္ဂနွေနံပါသော အပွင့်၊ အသီး၊ အရွက်၊ အရောင်တို့ကို ဆောင်ပါ။ ဥပမာ... ရွက်လှပန်း၊ မေမြို့ပန်း၊ ပေါက်ပေါက်၊ လက်ပံပွင့်၊ အန်းညွန့်၊ အန်းသီး၊ အစိမ်းရောင်၊ အဝါရောင်၊ အနီရဲရဲရောင်တို့အနက် ရရာတစ်ခုခုဆောင် ထား၍ တနင်္လာနေ့၊ သောကြာနေ့၊ အင်္ဂါနေ့တို့၌

ပြောဆိုကြစည်၊ လုပ်ဆောင်ပါက လုံးဝအောင်မြင်စေပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ နည်းစနစ်မှာ ခုနစ်ရက်သားသမီး များ ရက်သတ္တတစ်ပတ်အတွင်း လုပ်ငန်းဆောင်တာ၊ ငွေကြေး ကိစ္စ လုပ်ငန်းသစ် စတင်ခြင်းများ အောင်မြင်စေရန် နေ့ အလိုက် ဆောင်ထားသင့်၊ ဆောင်ထားအပ်သော အရာများ ဆောင်၍ ပြုလုပ်သင့်၊ ပြုလုပ်အပ်သော ရက်ကောင်းရက် မြတ်များကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်၏။ ဤနည်းဖြင့် သေချာလိုက်နာ ကျင့်သုံးပါက "ဥစ္စာနေ မြီးကြွယ်ဝ၍၊ ပြုရအလှူ၊ လူ့ဘဝ မှန်၊ သောတာပန်" ဟု ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေါများ၍ လှူဒါန်းဆိုင် တိုင်း လှူဒါန်းနိုင်ကြ၏။ လူ့ဘဝအမှန်ရောက်ပြီး သောတာ ပန်ပင် ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

သို့သော် လူတို့သည် နေ့စဉ်ပင် လုပ်ငန်းဆောင်တာ များ ပြောဆိုစရာများ ရှိနေတတ်ကြလေသည်။ ရက်သတ္တတစ် ပတ်မှ သုံးရက်သာ လုပ်ငန်းစတင်ပြုလုပ်သင့်သော်လည်း နေ့ရက်ရွှေ့မရ၍ ယနေ့ပင် ပြောဆိုရမည်ဆိုသော် နေ့အလိုက် အချိန်ခွဲ၍ အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း အောင်မြင်စေသော အချိန်များလည်း ရှိသေး၏။ ၎င်းတို့ကို ဖော်ပြပါမည်။



နေ့စဉ် အောင်မြင်မည့်အချိန်များ

၁။ တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

နေ့	အချိန်နာရီ		
တနင်္ဂနွေ	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့ ၁၂:၃၀ မှ ၁:၃၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
တနင်္လာ	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
အင်္ဂါ	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
ဗုဒ္ဓဟူး	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့လယ် ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀
ကြာသပတေး	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
သောကြာ	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
စနေ	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀

၂။ တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

နေ့	အချိန်နာရီ		
တနင်္ဂနွေ	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
တနင်္လာ	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
အင်္ဂါ	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
ဗုဒ္ဓဟူး	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
ကြာသပတေး	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀
သောကြာ	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
စနေ	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀



၃။ အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

နေ့	အချိန်နံပါတ်		
တနင်္ဂနွေ	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
တနင်္လာ	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
အင်္ဂါ	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
ဗုဒ္ဓဟူး	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
ကြာသပတေး	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
သောကြာ	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀
စနေ	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက်

နေ့	အချိန်နံပါတ်		
တနင်္ဂနွေ	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
တနင်္လာ	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
အင်္ဂါ	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
ဗုဒ္ဓဟူး	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
ကြာသပတေး	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
သောကြာ	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
စနေ	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀

၅။ ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

နေ့	အချိန်နံပါတ်		
တနင်္ဂနွေ	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀
တနင်္လာ	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
အင်္ဂါ	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
ဗုဒ္ဓဟူး	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
ကြာသပတေး	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
သောကြာ	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
စနေ	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀

၆။ သောကြာသားသမီးများအတွက်

နေ့	အချိန်နာရီ		
တနင်္ဂနွေ	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
တနင်္လာ	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀
အင်္ဂါ	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
ဗုဒ္ဓဟူး	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
ကြာသပတေး	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
သောကြာ	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
စနေ	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀

၇။ စနေသားသမီးများအတွက်

နေ့	အချိန်နာရီ		
တနင်္ဂနွေ	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
တနင်္လာ	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
အင်္ဂါ	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀
ဗုဒ္ဓဟူး	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀
ကြာသပတေး	နံနက် ၇:၃၀ မှ ၉:၀၀	နံနက် ၁၀:၃၀ မှ ၁၂:၀၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
သောကြာ	နံနက် ၆:၀၀ မှ ၇:၃၀	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့လယ် ၁:၃၀ မှ ၃:၀၀
စနေ	နံနက် ၉:၀၀ မှ ၁၀:၃၀	နေ့ ၁၂:၀၀ မှ ၁:၃၀	နေ့လယ် ၃:၀၀ မှ ၄:၃၀

အချို့သောသူများက မိမိကိုယ်မိမိ "ရာဟု" နေ့သား သမီးဟု ယူမှတ်မှားနေကြ၏။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညဘက်တွင်လည်း ထောင်၊ နေ့လယ် ၁၂ နာရီကျော် မွေးဖွားခဲ့လျှင်လည်း ထောင်၊ "ရာဟု" နေ့သား ဖြစ်သွားပြီဟု မှတ်ယူ၍ မိမိအတွက် "ရာဟု" ဇယားမပါသောကြောင့် စောဒကတက်ဖွယ်၊ မရှင်း ညင်ဖွယ် ဖြစ်နိုင်ပေ၏။ "ရာဟု" သည် နေ့အနေဖြင့် မရှိပါ။ သည်သည်ပြုကွဲဒိန်ကမှ "ရာဟု" နေ့ သတ်မှတ်၍မထားပါ။ နေ့အနစ်နေသာ ရှိပါသည်။ "ရာဟု" သည် သက်မဲ့ အသီး အနှင်း အရွက်၊ အရောင်၊ အရာဝတ္ထု၊ အရပ်မျက်နှာအနေ နှင့်သာ ရှိပါသည်။ သက်ရှိအဖြစ်မရှိပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် ရာဟုသည် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်၏ အရိပ်(အခြေ)သာ ဖြစ်ပေ

သည်။ ဂြိုဟ်မဟုတ်ပါ။ သို့အတွက် "ရာဟု" ဟု ယူဆမှတ် ထင်နေသော ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများသည် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးဖြင့် သာ လုပ်ငန်းဆောင်တာများ ဆောင်ရွက်၍ ခုနစ်ရက်သာသမီးများ "နေကြွယ်ရန် ဓာတ်ပန်းပန်" ဟူသည့် လွယ်ကူသော ကြီးပွားစေရန် ဓာတ်ယတြာအဆောင်ကို ရေးသားဖော်ပြ လိုက်ရပေတော့၏။

သုခဇော်



ကျွန်ုပ်



မောင်မြငြိမ်း၊ မပန်းဖြူတို့ ဇနီးမောင်နှံ

ဝတ္ထုလင်းထက်

၂၀၁၇ ဇန်နဝါရီ ၈ ရက်နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် မြောက် ဥက္ကလာပမြို့နယ် စာရေးဆရာအသင်း၏ အလုပ်အမှုဆောင် အစည်းအဝေးကျင်းပရာ မယ်လမုစေတီတော်ကြီး၏ မြှော့ရုံသို့ ရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ အစည်းအဝေးပြီးချိန် ၁၀း၃၀ အချိန်ခန့် တွင် စာပေမိတ်ဆွေတို့အား နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင် နောင်တော်ကြီးစေတီသို့ဝင်ကာ မိနစ် ၃၀ ခန့် တရားရှုမှတ်ခဲ့လေသည်။ ထိုနောက် ဝေရပ်ပြန်ရန် ကားဂိတ်သို့ ဆက်လျှောက်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်သွားလိုသော ခရီးစဉ်ဘက် လိုင်းကားများနည်းပါးခြင်း၊ အလာကျခြင်း၊ မော်တော်ယာဉ်လမ်းကြောင်း၊ ယာဉ်ကြောကျပ်ခြင်းတို့ကြောင့် အတန်ကြာကြာ စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့ရ

လေ၏။ ထိုစဉ်တွင် ဘုန်းကြီးလမ်းဘက်ဆီမှ ကျွန်တော်ရှိရာ အရပ်ဆီသို့ ဦးတည်လာနေကြသည့် ငယ်သူငယ်ချင်း မောင်မြငြိမ်းနှင့် မပန်းဖြူတို့ ဇနီးမောင်နှံနှင့် တွေ့ဆုံရပေသည်။ သူတို့က တစ်ရပ်တည်းသာ၊ တစ်ကျောင်းတည်း စာသင်ခဲ့ကြရာမှ အချင်းချင်း မေတ္တာမျှခဲ့ကြပြီး သားသမီး သုံးယောက် ထွန်းကားခဲ့သည်။ ကျွန်တော်တို့ ဆုံမိလျှင်ဆုံမိခြင်း မောင်မြငြိမ်းက “အခန့်သင့်လိုက်တာ မောင်သက်ရာ တို့လင်မယားက မင်းဆီလာမလို လုပ်နေတာ။ မင်းသူငယ်ချင်း ပန်းဖြူက သီလရှင်ဝတ်ချင်လို့တဲ့။ မင်းက စာသားဆိုတော့ တို့ထက် အသိပိုတယ်။ သီလရှင်ဝတ်ချင်တဲ့ မင်းသူ

www.burmeseclassic.com

ငယ်ချင်းရော၊ ငါ့ကိုပါ သိသင့်သိထိုက်တာများ သိချင်တယ်”

ကျွန်တော်က “ကောင်းပြီ မင်းတို့နီးမောင်နံ့ကို ရှင်းပြီ ဧည့်ခံမိသွင်းဆိုင် သွားကြမယ်။ စားရင်းသောက်ရင်း ရှင်းပြမယ်” ဟု ပြောရာ မောင်မြငြိမ်းက ဦးဆောင်ကာ ထိုဆိုင်သို့ လျှောက်လာကြလေသည်။ ဆိုင်မှာ အတန်ငယ် လူရှင်းချိန်ဖြစ်ရာ အစွန်ကျသော စားပွဲဝိုင်းတွင် ထိုင်ကြကာ နှစ်သက်ရာရာကို မှာယူစားသုံးခဲ့ကြလေသည်။ ကျွန်ုပ်က

“ကဲ... ဆိုပါဦး ပန်းဖြူ။ ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်မျိုးနဲ့ သီလရှင်ဝတ်ချင်ရတာလဲ”

“သည်လိုဟ မောင်သက်ရ။ ကလေးတွေလည်း ကျောင်းပြီးကြပြီ။ ကိုယ်စီအလုပ်ဝင်နေကြပြီ။ ငါတို့မှာက အသက်အရွယ်က ရင့်လာကြပြီ။ မိသားစုကိစ္စ၊ စီးပွားရေးနဲ့ လူမှုရေးကိစ္စတွေနဲ့ပဲ အချိန်ကုန်ခံနေရတော့ ကိုယ့်နောက်ပါ မယ့် အလုပ်လေး လုပ်ချင်တာ အဓိကပါပဲ။ တချို့ သီလရှင် ကျင့်ဝတ်နဲ့ မညီဘဲ ဆရာကြီး၊ ဆရာလေးလို အရပ်တကာ လှည့်သွား၊ ဆိုင်တကာ၊ ဈေးတကာဝင်ပြီး အလှူခံစားဖို့ မဟုတ်တာတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို လက်ခံယုံကြည်တယ်။ ကျင့်ဝတ်နဲ့မညီတဲ့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေလိုမျိုး အတုအယောင်တွေလို မှီ မဟုတ်ပါဘူး”

ဟု ပြောရာ ကျွန်တော်က -
“ကောင်းပါ သာဓုဗျာ သာဓုပါ”
ထိုစဉ် မြငြိမ်းက -

“ဒါဆိုရင် မင်းရဲဥာငယ်ချင်း သိသင့် သိထိုက်တာတွေ ထို ပြောပြပါကွာ”

“ငါဖတ်ထားဖူး၊ မှတ်သားဖူးတာလောက်ပဲ ပြောပြနိုင်မှာမို့ ငါ့ကိုတော့ သိပ်ပြီးအထင်မကြီးထားနဲ့ကြည့်။ ဒီထက်ပြီးနားလည်နိုင်တဲ့သူများဆိုမှာလည်း မေးမြန်းခံယူကြဖို့ ကျွန်တော်က သောက်လက်စ နွားနို့ကို တစ်ကျိုက် ထည်းမော့သောက်လိုက်သည်။ သီလရှင်တစ်ပါး သိသင့်သိထိုက်သည်များကို ရှင်းပြခဲ့ရပေသည်။

“ဒီလိုရှိတယ်ဟ။ ခေတ္တခဏမျှ သီလရှင်ဝတ်မှာဆိုရင်တော့ ရက်သတ္တပတ် ရှစ်ပါးသီလ ဆောက်တည်ရမယ်။ အပြီးအပိုင် သီလရှင်ဝတ်မယ်ဆိုရင်တော့ ရက် ၃၀ ဆောက် ထည်ရမယ်။ သီလရှင်ဝတ်ရုံ၊ စောင်း၊ ခြင်ထောင်း၊ ထီး၊ ဖိနပ်၊

သင်တန်းအား၊ မောင်းထောင်ချိုင့်၊ အိုးခွက်ပန်းကန်၊ ဇွန်းပါရမယ်။ ဆံချကာ သီလရှင်ဝတ်စုံဝတ်ခြင်း၊ သီလခံယူ ဆောက်တည်တာတွေပါ လုပ်ပြီးမှ သီလရှင်အဖြစ် ခံယူနိုင်ခွင့်ရှိတယ်”

“ဆံချတာကို ပရိသတ်အလယ်မှာ လှုပ်ရတယ်။ သီလရှင်ဆရာများက ဆံချပေးရတယ်။ ဆံချပြီးစီးတဲ့အချိန်အထိ သီလရှင်များက သီလရှင်လောင်းရဲ့ နောက်မှာနေပြီး ကောဠာသကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရွတ်ဆိုပေးကြရတယ်။ သီလရှင်များက သီလရှင်လောင်းကို ဝတ်စုံဝတ်ဆင်ပေးရတယ်။ သီလရှင်အပေါင်းက သီလတော် ချီးမြှင့်ပေးမယ်။ ဘုန်းတော်ကြီးထံမှာ ‘မယ် ဘန္တေ သံသာရ ဝရ ခုက္ခတော မောဓနဝတ္ထာရ သီလဝတိဘာဝံ ဂုဓိတွာ ဂရုံ ကတွာ’ လို့ သုံးကြိမ် သီလတောင်းခံရတယ်။ နောက်တစ်ခါ ဩကာသကန်တော့ချိန်နဲ့ ရှိခိုးကန်တော့ သရဏဂုံနဲ့ ရှစ်ပါးသီလတောင်းခံပြီးမှပဲ သာသနာ့အနွယ်ဝင် သီလရှင်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီနောက်မှာ ဆရာတော်နဲ့ အပ်စပ်တဲ့ အမည်နာမကို သီလရှင်ဆရာကြီးက ဖြစ်စေ၊ သီလချီးမြှောက်ပေးတဲ့ ဆရာတော်ကဖြစ်စေ မှည့်ခေါ်ပြီး ချီးမြှင့်ပေးလိမ့်မယ်”

ကျွန်တော်က ရှည်လျားစွာ ပြောပြခဲ့သည်။ အာခြောက်သွားသော ခံတွင်းကို ဖိုရန် ရေမွှေးကြမ်းငဲ့၍ သောက်ရလေ၏။ ထိုစဉ် ပန်းဖြူက -

“မောင်သက် ရှင်းပြမှ စစ်မှန်တဲ့ သီလရှင်တစ်ပါးဖြစ်ဖို့က မလွယ်တာ သိရတော့တယ်။ ဒါနဲ့... လိုက်နာရမယ့် ကျင့်ဝတ်ကရော”

“အေး... နာယကဆရာကြီးရဲ့ ကျင့်ဝတ်၊ သီလရှင်ချောင်း၊ ကျောင်းရိပ်တွေမှာနေရင် တာဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ကျင့်ဝတ်၊ တာဝန်ခံအပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ကျင့်ဝတ်နဲ့ ဘုရားရှိခိုး၊ ဆွမ်းတော်ကပ်တဲ့ကျင့်ဝတ်၊ ညဘက် စာပြန်တဲ့ကျင့်ဝတ်၊ ကျောင်းဝေယျာဝစ္စကျင့်ဝတ်ဆိုပြီး ကဏ္ဍအလိုက်ရှိတယ်”

“နာယက သီလရှင်ဆရာကြီးကလည်း သီလရှင် ပါဠိအဋ္ဌကထာနဲ့ ချပြရတယ်။ တစ်လမှာ လေးသီတင်းမျှ သဒ္ဓါတရား ထက်သန်တိုးပွားအောင် တရားစကားတွေ ဟောကြားရတယ်။ တပည့်တွေ လိမ္မာဖို့၊ ယဉ်ကျေးဖို့ကို ဩဝါဒပေးရတယ်။ နိပ်ကွပ်သင့်သူကို နိပ်ကွပ်ဆုံးမရတယ်။ ချီးကျူးကပ်သင့်သူကို ချီးမြှောက်ရတယ်။ ပရိသတ်တို့ကို ဩဌာနစကား

မွေစကား စတဲ့ အကျိုးများတဲ့စကားတွေ ပြောဆိုရတယ်။ ကျောင်းတိုက်မှာ အမှုအခင်းပေါ်ခဲ့ရင် ဖုန်းမထားဘဲ တာဝန် ရှိတဲ့ သီလရှင်များနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး ဆုံးမသွန်သင်ရတယ်။ စာပေ ကျမ်းဂန် သင်အံသရဏ္ဍယ်ရခြင်း၊ သမထ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီရခြင်းရခြင်း တဟည့်တွေရဲ့ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် အရာတို့မှာ တိုးတက်အောင် ကြည့်ရှုပေးရတယ်။ တာဝန်ခံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ လည်း ကျင့်ဝတ်ရှိသေးတယ်။ ဘာတွေလဲဆိုရင် ကိုယ်တာဝန် ခံအပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ အဝတ်အစုံစနစ်ကျစေရန် ပြုပြင်သွန်သင် ရတယ်။ နဝကမ္မပြုလုပ်တဲ့အခါမှာ ဆရာသမားတို့ သွန်သင် ထားတဲ့အတိုင်း ဆောင်ရွက်တတ်အောင် သွန်သင်ပြရတယ်။ ကိုယ်တာဝန်ခံအပ်ထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် တစ်စုံတစ်ခုပြုလုပ်ခဲ့ရင် ပြစ်ဒဏ်ပေးသည့်အခါ ကိုယ်ကလည်း ပြစ်ဒဏ်ခံရတတ် တယ်။”

“အကြောင်းမို့ ကိုယ်တာဝန်ခံတဲ့ ဆရာကို ကျီးကျီနဲ့နဲ့ ဆက်ဆံပြီး ဆိုဆုံးမတာကို နာခံရမယ်။ ကျေးဇူးသိစွာဖြင့် ချစ်ခင်လေးစားပြီး ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုရမယ်။ နောက်တာ ဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ် ကျင့်ဝတ်မညီရင် ပြစ်ဒဏ်ပေးတာတို့ ဘာတို့ ရှိသေးတယ်ဟာ။ လိုရင်းကိုပဲ ဆက်ပြောတော့မယ်။”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်တော်က ရေခွေးကြမ်းသောက်ရ ပြန်လေသည်။ ခေတ္တမျှနားပြီးလေသော် ဆက်၍ -

“သီလရှင်ကျောင်း၊ သီလရှင်ချောင်းတို့မှာ နေလိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တိုက်အုပ်ဆရာကြီးထံ နေခွင့် တောင်းရတယ်။ ခွင့်ပြုချက်ရမှပဲ တိုက်ကြပ်ဆရာကြီးများ ထံမှ တိုက်အုပ်ဆရာကြီးရဲ့ ခွင့်ပြုချက်ရပါကြောင်း လျှောက် ထားပြီး တိုက်ကြပ်ရဲ့ ခွင့်ပြုပါမှ အခြေအနေကို တာဝန်ခံ သီလရှင်ကလည်း မိမိအာမခံလိုသည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဆုံးမသွန်သင် ရန်ရှိမှ မိမိက တာဝန်ယူဆုံးမမည်ဖြစ်ကြောင်း တစ်စုံတစ်ခု ဖောက်ဖျက်ခဲ့သော် မိမိကိုယ်ပါ ဒဏ်ပေးပါမည်ဟု လျှောက် ထားရပါမယ်။ အဲဒီအခါမှ တိုက်အုပ်ကြီးက သူတို့နှစ်ဦးကို ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်များကို ပြောပြလိမ့်မယ်။ နောက် သူတို့နှစ်ဦးက မိမိထက်ကြီးသူတို့ထံ တစ်ပါးစီ လိုက် လံပြီး မိမိကို ဆုံးမရန်နှင့် ဆုံးမမှုကို နာခံမည်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက် ထားရပါမယ်။ နေခွင့်ရပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ပရိတ်ကြီး၊ ဝတ်ရွတ် စဉ်တို့ကို နှုတ်တိုက်မရသေးခင်မှာ အခြားစာများ သင်ယူခွင့်

မရှိဘူးတဲ့”

ကျွန်တော်က စကားစကိုဖြတ်ကာ ခေတ္တနားရပြန် သည်။ ထိုစဉ် မြင်မိက -

“ကိုသက်ကတော့ဖြင့် တော်တော်လေ့လာထားခဲ့ တာပဲ။ စနစ်ကျတဲ့ ကျင့်ဝတ်တွေနဲ့ သီလရှင်တစ်ပါးဖြစ်ရတာ ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်စရာပဲဗျာ”

ဟု ပြောလေရာ ကျွန်တော်က “ကျွန်တော်ဖတ်ဖူးခဲ့ တဲ့ သီလရှင်ကျင့်ဝတ် စာအုပ်ထဲက မှတ်ထားမိသမျှကို ပြန်မျှ ရေးတာဗျာ။ သီလရှင်ကျင့်ဝတ်တွေထဲကမှ ဘုရားရှိခိုးတာ၊ ဆွမ်းတော်ကပ်လှူတာလည်း ကျင့်ဝတ်ရှိသေးတယ်။ ဒါတွေ ကတော့ ကြေးစည်တို့၊ သံချောင်းတို့၊ ဘုရားဝတ်တက်ဖို့၊ ဆွမ်းတော်ကပ်ဖို့ အချက်ပြတာနဲ့ ဝတ်ရုံကို ညီညာစွာ ဝတ် ဆင်ပြီး သိမ်မွေ့ရှိသောစွာဖြင့် သွားနေတဲ့အခိုက်မှာလည်း စကားမပြောဘူး။ ဘုရားကိုအာရုံပြုပြီး သွားရတယ်။ ဘုရား ကျောင်းဝင်းထဲ ဝင်တာနဲ့ ဘုရားကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း လက် အုပ်ချီဝင်ရတယ်။ အကြောင်းထူးမရှိပဲ ချန်နေခဲ့ရင်၊ ဒါမှ မဟုတ် အကြောင်းထူးရှိသော်လည်း ခွင့်မပန်ကြားခဲ့ရင် သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ် ခံရလိမ့်မယ်။ ဘုရားဝတ်တက်တဲ့ကိစ္စပြီး ရင် ဆရာကြီးရဲ့ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ပြန်လည်ထွက်ခွာရမယ်။ ကြမ်းနင်းသံမကြားရစေပဲ ဘုရားရှင်အား နောက်ဆုတ်၊ နောက် ဆုတ်ဖြင့် ရှိခိုးကာ ထွက်ရတယ်။ ကျွန်တော်မှတ်ထားသမျှ တော့ ဒါပဲဗျာ”

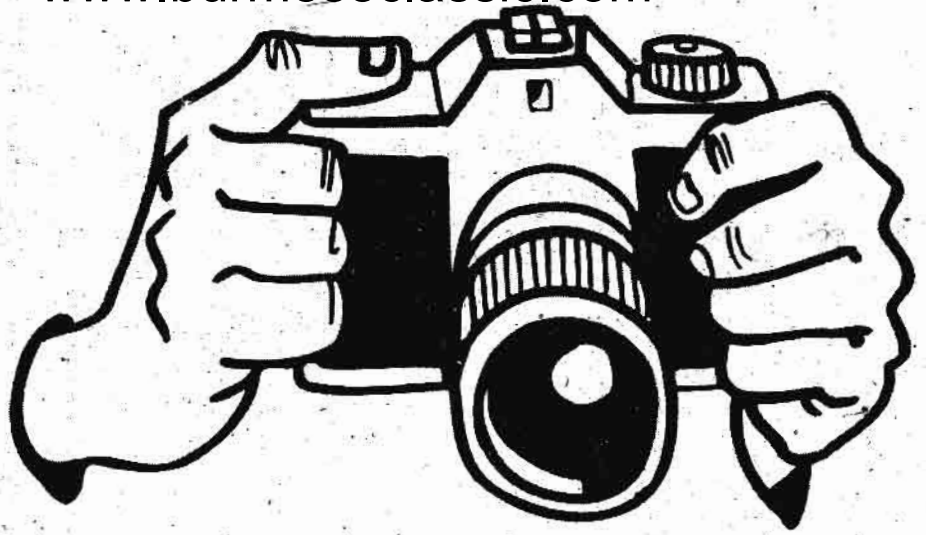
ထိုအခါ မြင်မိတို့ ဇနီးမောင်နှံက -

“ကိုသက်ပြောပြမှပဲ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ သီလ ရှင်တစ်ပါးဖြစ်ဖို့က တကယ်ကိုမှ မလွယ်တာသိရတော့တယ်။ ကျင့်ဝတ်တွေကို အခုမှပဲ နားလည်ရပြီး သီလရှင်ဆရာလေး ဆရာကြီးများကို ပိုပြီး လေးစားကြည်ညိုမိတော့တယ်။”

ဟုဆိုကာ ကျသင့်ငွေကို သူတို့ ဇနီးမောင်နှံက ပေးချေတော့သည်။ ထို့နောက် ရှေးဟောင်း နှောင်းဖြစ်များ ပြောဆိုကြပြီးလျှင် မိမိတို့သွားလိုရာအရပ်များဆီသို့ ထွက် ခွာရန် လမ်းခွဲခွဲကြလေတော့သည်။

ဝဏ္ဏလင်းထက်





သတိချစ်စေချင်

ဓာတ်ပုံရိုက်လျှင်

မော်တင်သိန်းလော်က

ဘုရား၊ စေတီ၊ ပုထိုး၊ ရုပ်ပွားတော်မြတ်များ၊ အထင်ကရ ဂန္ထဝင်မြေ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ သူတော်စင်၊ ဝိဇ္ဇာလောကီ တပည့်၊ နတ်၊ သိုက်ဝင်ရုပ်တုများ၊ အစောင့်အရှောက်ကြီးသော အထင်ကရနယ်မြေ၊ တောတောင်အတွင်းရှိ နှစ်ချိုအင်းအိုင် သမိုင်းဝင်မြေ သစ်ပင်၊ နွယ်ပင်၊ နတ်ကွန်းနှင့် အဆောက်အဦးကြီးများကို ကိုယ်ပိုင်၊ ကြေးစား၊ အပျော်တမ်း ဝါသနာရှင်အဖြစ် ဓာတ်ပုံရိုက်ရာတွင် အထူးတလည်မျှ စူးစမ်းလိုက်နာ ဂရုပြု၍ သတိချစ်သင့်ကြပါသည်။ သတိမမူ ဂုဏ်မြင်ဆိုသလို အချိန်မရ မအားလပ်၍ မစူးစမ်း၊ မလိုက်နာမိ၍ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် သတိလက်လွတ် အမူမဲ့အမှတ်မဲ့ မသိနားမလည် ကျိုးကျွန်သဘောတို့နှင့် အလျင်စလို ရိုက်ကူးမိ၍ ဆိုင်ရာပိုင်ရာများကို ခွင့်ပြုချက်တောင်းခံ(ကန်တော့ပွဲပေးခြင်းမျိုးအပါအဝင်)ကာ မရိုက်မိ၍ အကျိုးနည်းရသည့် ဖြစ်အင်ထူး ဖြစ်အင်ဆန်းအချို့ အကယ်အမှန်ပင် ရှိတယ်။

ကြုံတွေ့ခံစားရတတ်ကြပါသည်။ ဓာတ်ရိုက်သည့်သဘောတို့ကို ခံစားရတတ်ကြပါသည်။ ဆရာသခင်တို့၏ သြဝါဒစရိယများ၊ ကိုယ်တွေ့လေ့လာခံစား မှတ်သားရချက်များ၊ ကြားဖူးနားဝ ဗဟုသုတများအရ အထက်ဖော်ပြပါ သမိုင်းဝင် ဂန္ထဝင် ရှေးဟောင်းမှတ်တမ်းဝင်ရာများကို ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးကြပါက

(၁) သက်ဆိုင်ရာ ဂေါပကလူကြီးများ၏ လမ်းညွှန်ချက်များကို ခံယူရန်။

(၂) ရိုက်ကူးမည့် ဘုရားစေတီပုထိုးရုပ်ပွားတော်မြတ်များ၊ ရုပ်တုများ၊ အင်းအိုင်၊ တောတောင်နတ်ကွန်း အဆောက်အဦ စသည်တို့၏ မူလဒါယကာပိုင်ရှင် အစောင့်အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်များ အုပ်ထိန်းသူများကို တင်ကြို၍ ခွင့်ပန်ခြင်း (လိုအပ်ပါက ကန်တော့ပွဲပေးခြင်းများ)ကို လုပ်ဆောင်ရန်တို့ကို ယေဘုယျသဘောအနေနှင့် လိုက်နာသတိချစ်ကြရန် လိုအပ်ကြောင်းကို သိရှိရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

တင်ပြပါ လုပ်ဆောင်နည်းများကို မလုပ်ဆောင်မီတံ အကြောင်းအမျိုးမျိုးတို့နှင့် အဆိုပါများကို ဓာတ်ပုံရိုက်မိ၍ အကျိုးနည်းရသည့် ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ် အတွေ့အကြုံဆန်း အချို့ကို တင်ပြလိုပါသည်။ စာရေးသူ ကိုယ်တွေ့ တွေ့သိများ ဖြစ်ပါသည်။

(၁) ရှေးမင်းအဆက်ဆက်တို့ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသော ဘုရား၊ စေတီ၊ ပုထိုး၊ ရုပ်ပွားတော်မြတ်များကို ခွင့်မတောင်း မိ (ကန်တော့ပွဲမပေးမိ)၍ ဓာတ်ပုံများ မထင်ပေါ်သော ဖြစ် ရပ်ဆန်း။

တစ်ခါက ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သူသည် ရှေးမင်းအဆက် ဆက်တို့ မင်းစဉ်မင်းဆက်မျှ အစဉ်အစိုက် အထွတ်အမြတ် မျှ ကိုးကွယ်ပူဇော်အားထားခဲ့ကြသည့် အထင်ကရ အကျော် ဒေးယျ မင်းစဉ်ဆက် ဘုရားရုပ်ပွားတော်မြတ် အဆူဆူတို့ကို မသိနားမလည်မှု သတိမချုပ် ဂရုမထားမှု၊ မပေးမမြန်းမီမှု၊ သိရှိနားလည်သူတို့၏ အကြံမယူမိမှုတို့နှင့် အလျင်စလိုမှု ဓာတ်ပုံဆရာ ဝါရင့်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို ကြေးကြီးပေး၍ သွား ရောက် ရိုက်ကူးခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ အပိုင်အသေအချာမျှ ရိုက်ကူးခဲ့သော အဆိုပါ မင်းစဉ်ဆက် ဘုရားရုပ်ပွားတော် မြတ်တို့၏ ဖလင်ဓာတ်ပုံများကို အသေအချာမျှ ဆေးကြော ပုံကူးခဲ့ရာတွင် မအောင်မြင်ဘဲ ဓာတ်ပုံသားများ ထူးဆန်း လှစွာ အလျဉ်းမပေါ်ဘဲ ရှိခဲ့ပါသည်။ နောင်အခါ သိရှိနား လည်သူတစ်ဦး၏ အကြံပြုချက်အရ ထိုမင်းစဉ်ဆက် ဘုရား ရုပ်ပွားတော်မြတ်များကို ဒုတိယအကြိမ်အနေနှင့် ကန်တော့ ပွဲပေးကာ မူလဒါယကာရင်းများကို ပန်ကြားအသိပေး တောင်း ခံ၍ တစ်ခါထပ်မံ၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခဲ့ရာမှ အောင်မြင်ခဲ့ပြီး ဓာတ်ပုံသားများကို ထင်လင်းသပွယ်လှစွာနှင့် ရရှိခဲ့ဖူး ပါသည်။

(၂) ရှေးသမိုင်းဝင်စေတီ၊ ဘုရားရုပ်ပွားတော်မြတ်များ ကို တားမြစ်ထားမှုများကြားက မလိုက်နာမီဘဲ ဆန္ဒစော၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးယူပြီး ဒဏ်သင့်၍ ခိုက်သည့်သဘော ဝေဒနာ ဆန်းမျိုးကို တွေ့ကြုံခံစားရသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း။

တစ်ခါကလည်း လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်သူသည် ဘုရား ဖူးသွားရင်း ရှေးပဝေသဏီ နှစ်ရာထောင်မျှကတည်းက တည် ထားကိုးကွယ် စံပယ်တော်မူခဲ့ကြသော ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင်

ဂန္ဓဝင်မြေ ဘုရားစေတီရုပ်ပွားတော်နှင့် သာသနိက နယ်မြေ တော်သို့ ရေး ဝဲရှိသွားမိခဲ့ပါသည်။ ထိုလူငယ်ဖြစ်သူသည် ထိုရှေးဟောင်း သမိုင်းဝင်မြေ ဘုရားစေတီ ရုပ်ပွားတော်တို့နှင့် ပရဝဏ်အတွင်းရှိ ပုံတော်အချို့တို့ကို တားမြစ်မှုအချို့ ရှိသည့် ကြားထဲက ဆန္ဒစော၍ သူ၏တယ်လီဖုန်း ကိုယ်ပိုင်စက်နှင့် အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ မသိကျိုးကျွင့် သတိဝါရစမဲ့မှုတို့နှင့် ကိုး ကွယ်ပူဇော်ရန်အတွက် ကပျာကယာ ရိုက်ကူးခဲ့မိပါသည်။ ထိုသို့ရိုက်ကူးခဲ့ပြီး အပြန်တွင် ထိုလူငယ်ဖြစ်သူမှာ အကော်င်း ကြီးမှ တစ်ကိုယ်လုံး ယားယံမှုများ၊ ဖောင်းကားနီရဲ အဖုများ ထဖြစ်၍ ကိုယ်စိတ်တို့ ကြီးစွာမျှ တုန်လှုပ်ထိခိုက် ခံစားခဲ့ ရမှု၊ ကုသရမှု ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ရပ်ကို ဆန်းကြယ်ထူးခြား လှစွာ ပကတိ အထင်အရှားမျှ ခံစားတွေ့ကြုံရင်ဆိုင်ခဲ့ရ ဖူးပါသည်။

နောင်ရက်အမြန်တွင်ပင် သိရှိနားလည်သူတို့၏ အကြံ ပြုချက်များအရ ပေါ့ဆမှားယွင်း၍ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးခဲ့သူ ထို လူငယ်ဖြစ်သူက အဆိုပါ ဘုရားစေတီရုပ်ပွားတော်မြတ်များ နှင့် မူလမူရင်း ကနဦး ဒါယကာများ၊ ဘုရားစောင့် နတ်ဒေဝါ တို့ကို ကန်တော့ပွဲပေး၍ တောင်းပန်ဝန်ချမှုကို အတိဂါရဝ သဒ္ဓါစိတ်ကြီးမားစွာနှင့် ကန်တော့တောင်းပန်၍ လုပ်ဆောင်ခဲ့ ပြီးနောက်တွင် ထိုလူငယ်ဖြစ်သူအနေနှင့် ရုတ်တရက်ကြီး ကောက်ကာငင်ကာမျှ အကောင်းပကတိကြီးမှ ထဖြစ် ထခံစားရသော ယားယံမှုကြီးများ ဝေဒနာနှင့် တုန်လှုပ်စရာ ဖြစ်အင်ဆန်းတို့မှ ထင်ရှားစွာ ကင်းလွတ်ခဲ့ရသည်ဟု သိရှိရ ပါသည်။

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း၊ အပျော်တမ်း ဝါသနာများ တို့အရ ဓာတ်ပုံရိုက်ကူးတတ်ကြသော လုပ်ငန်း၊ ကိုယ်ပိုင်နှင့် ဓာတ်ပုံဝါသနာရှင်များ လေ့လာနိုင်ကြပါရန် ကိုယ်တွေ့အဖြစ် အကျိုးပျော်၍ အတွေ့အကြုံမှန်အချို့ကို တင်ပြအပ်ပါသည်။ ဂါရဝမွန်နှင့် ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက် ။ အထူးသဖြင့် အထင်ကရ ရှေးဟောင်း သမိုင်းဝင်နှင့် နန်းတော်မြို့ဟောင်းဖြစ်ရာ ဒေသကြီးတို့တွင် အထူးပိုမို၍ သတိကြီးချုပ်သင့်ကြပါသည်။

မော်တင်သိန်းဇော်



ကျွန်တော်နှင့် အနုပညာ

ဒေါက်တာသက်ဆွေ(ရှေ့ဆောင်တင်ဆွေ)

အနုပညာဆိုသည်မှာ မြန်မာ့ရိုးရာအနုပညာသုခုမ ပညာရပ်အားလုံး အကြားဝင်ပါသည်။ ရုပ်ရှင်၊ သဘင်၊ ဂီတ အဆိုအက၊ အတီးအမှုတ်၊ အရေးအသား တေးသွား စသည်များ ပါဝင်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် ရွှေဘိုမြို့မှ မန္တလေးမြို့သို့ ကျောင်းပြောင်းနေသောအခါ ၁၁ နှစ်သား အရွယ် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးမြို့သည် အနုပညာမြို့တော် ဖြစ်သည့်အတွက် သီတင်းကျွတ်လမှစပြီး အငြိမ်း၊ ဇာတ်ပွဲ များ လစဉ်လတိုင်းလိုလို ရပ်ကွက်ဘုရားပွဲ ဆွမ်းသိမ်းပွဲများ ကျင်းပရာ အငြိမ်းပွဲများ၊ ဇာတ်ပွဲများ ကပြကြပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း ပွဲဝါသနာပါသဖြင့် မလွတ်တမ်းကြည့်ပါ သည်။ ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် ကျွန်တော်၏ အစ်ကိုကြီး က မယ်ဒလင်တီးသင်ပေးထားသဖြင့် အသင့်အတင့် တီး ထုတ် ဆိုတတ်ပါသည်။ မန္တလေးကောလိပ်ကျောင်းမှ ထွက်ပြီး စာပေနယ်တွင် သတင်းထောက်နှင့် သတင်း

အယ်ဒီတာအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေစဉ် ရန်ကုန်ပြည်ကျော် သတင်းစာတိုက်မှ ခေါ်သောကြောင့် ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကျွန်တော်၏ ဆရာကြီးဦးတင်အုန်း (စာရေးဆရာ ရွှေသွေး) က အယ်ဒီတာချုပ်အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်က သတင်းအယ်ဒီတာအဖြစ်လည်းကောင်း ပြောင်းရွှေ့လာ ခဲ့ကြပါသည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်၏ အသက် ၂၃ နှစ်သာ ရှိပါသေးသည်။

ရန်ကုန်ရောက်ပြီး သုံးလခန့်ကြာသောအခါ ကျွန် တော်၏ဆရာကြီး ဆရာရွှေသွေး၊ သုဇယ့်ချင်း စာရေးဆရာ မြစ်သားမောင်၊ ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာ ဦးမြင့်မောင်နှင့် တိုင်ပင်ပြီး “စွန်ပုရာဘွန်” ကချည်ပြည်နယ်က မြို့ကလေး ဇာတ် ကားရိုက်ရန် စီစဉ်ကာ ဇာတ်လိုက်၊ မင်းသား၊ မင်းသမီးများ အဖြစ် ဦးထွန်းဝေနှင့် ဒေါ်စံရှားတင်က တစ်တွဲ၊ ဇာတ်လိုက် မင်းသားသစ်အဖြစ် ကျွန်တော်နှင့် မခင်သန်းနုက တစ်တွဲ

www.burmeseclassic.com

စီစဉ်ပါသည်။ ဦးထွန်းဝေက ရန်ကုန် ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာနက လွတ်လိုက်သော ဆရာဝန်ဖြစ်ပြီး စွန်ပရာဘွန်မြို့က ဆေးရုံကိုပို့လိုက်ရာ သူ့နာပြုဆရာမ ဒေါ်စံရှားတင်နှင့် တွေ့ပြီး မေတ္တာမျှ ညားသွားသော ဇာတ်လမ်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်က ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနက ကျောင်းအုပ်အဖြစ် ရာထူးတိုး၍ ရန်ကုန်မှ စွန်ပရာဘွန်ကျောင်းသို့ ပြောင်းသွားပြီး ကချင်ဆရာမလေး ခင်သန်းနုနှင့် ညားသွားသော ဇာတ်လမ်းဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းဇာတ်ကားအတွက် သတင်းစာများတွင် ကြော်ငြာထည့်သွင်းကြေညာပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့မှ ရုပ်ရှင်ဖြန့်ချိရေးကုမ္ပဏီများမှ ဆရာဦးမြင့်မောင်ကိုယ်တိုင် ကြိုတင်စရန်ငွေများရယူပြီး အထက်ဗမာပြည်ကုမ္ပဏီများမှ စရန်ငွေများရယူရန် ၎င်း၏ တူတော်သူတစ်ဦးအား စာရေး၍ လွှတ်လိုက်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ဇာတ်ကားတစ်ကားရိုက်မည်ဟု ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းနှင့် မင်းသမီး၊ မင်းသားများ ဇာတ်ပို့ဇာတ်ရုံ စသည်များ ကြေညာပြီးပါက စရန်ငွေများ ကြိုတင်ပေးပါသည်။ ၎င်းငွေနှင့်ပင် ကန်တော့ပွဲပေးပြီး ရုပ်ရှင်ရိုက်ကြပါသည်။ ဇာတ်လမ်းကလည်း ကချင်-မြန်မာ ချစ်ကြည်ရေးဇာတ်လမ်း ဖြစ်ပါသည်။ အထက်ဗမာပြည် မန္တလေးကုမ္ပဏီ ငါးခုမှ ငွေငါးသိန်းကျပ်ရယူပြီး ဆရာဦးမြင့်မောင်တူက ရန်ကုန်ပြန်မလာဘဲ ထွက်ပြေးသွားသောကြောင့် ဆရာဦးမြင့်မောင်ကိုယ်တိုင် မန္တလေးကုမ္ပဏီများသို့ ငွေသွားပေးလျှော်ရပါသည်။ ဇာတ်ကားလည်း မရိုက်ဖြစ်တော့ပါ။

၁၉၆၂ ခုနှစ် တော်လှန်ရေးကောင်စီအစိုးရ တက်လာသောအခါ ကျွန်တော်တို့သတင်းစာတိုက်လည်း ရပ်ဆိုင်းလိုက်ရပါသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်သည် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်အေဂျင်စီကုမ္ပဏီတွင် မန်နေဂျာအဖြစ် ဝင်လုပ်ရပါသည်။ တစ်နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ ဒါရိုက်တာဦးမြင့်မောင်၏ ဆက်သွယ်ပေးမှုဖြင့် ဒါရိုက်တာတက္ကသိုလ်ဝင်းဖေ ကျွန်တော်၏ ကန်တော်ကလေး (၉၁)လမ်းအိမ်သို့ (၉၄)လမ်းမှ ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး ပန်းချီသစ်နှင့်အတူ ရောက်လာပြီး ရွှေဟင်္သာရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီမှ “ပန်းကလေးများတေးဆိုချင်” ဇာတ်ကားအတွက် သရုပ်ဆောင်မင်းသားသစ်နှင့် နာမည်ရပြီး မင်းသမီး တွဲရိုက်ပေးပါဆိုလို့ မင်းသားအနေနဲ့ တင်ရိုက်ပေးဖို့ လာတာပါ” ဟု ပြောရာ ကျွန်တော်အရမ်းကို ဝမ်းသာသွားပါသည်။ မင်းသမီးကလည်း (၈၇)လမ်းကန်တော်လေး

က ဦးကျော်ဝင်း၊ ဒေါ်တင်တင်မူတို့သမီး ဒေဝီကျော်ဝင်းနဲ့ တွဲရမှာပါ။ မင်းသမီးလည်း ပြောပြီးပါပြီဟု ပြောပါသည်။ ဦးဘသစ်က ဝည်း ကျွန်တော်နဲ့ တစ်ရပ်ကွက်ထဲသားရင်းနီးပြီးသား ဆိုတော့ ညီလေး အဲဒီကားစွဲသွားရင် နောက်ဆက်တိုက်ရိုက်ရမှာဟု အားပေးပါသည်။

တစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ ဒါရိုက်တာ ဦးဝင်းဖေကိုယ်တိုင် သူ၏ဂျစ်ကားလေးဖြင့် လာခေါ်ပြီး ရွှေဟင်္သာရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီသို့သွားပြီး ကန်တော့ပွဲပေးပြီး ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်နှင့် စာချုပ်ရပါသည်။ စရန်ငွေ ၅၀၀၀ ပေးလိုက်ပါသည်။ ထိုခေတ်က ငွေတန်ဖိုးရှိသော ခေတ်ဖြစ်သဖြင့် ငွေငါးထောင်ကျပ်သည် အလွန်တန်ဖိုးရှိပါသည်။ အပြီးတွင် ဆရာဦးဝင်းဖေကိုယ်တိုင် သရုပ်ဆောင်ရမည့်အခန်းများ ပြောရမည့် Dialogue များ ကျက်ထားရန် ပေးခဲ့ပါသည်။ နောက်တစ်ပတ်ခန့်ကြာလျှင် ရိုက်မည့်ရက် ကြိုပြောပြီး အလုပ်မှခွင့်ယူ၍ လိုက်ရိုက်ရန် ပြောပါသည်။ ကျွန်တော်၏ ကုမ္ပဏီက စနေ၊ တနင်္ဂနွေပိတ်သော်လည်း ကြားရက်ဆိုလျှင် ခွင့်ယူရပါသည်။ တစ်ပတ်ခန့်ကြာသောအခါ အင်္ဂါနေ့စရိုက်မည်ဖြစ်၍ ခွင့်ယူထားရန် တနင်္လာနေ့ ဖုန်းဖြင့်ဆက်ပါသည်။ အင်္ဂါနေ့ နံနက် ၈း၃၀ နာရီ ဒါရိုက်တာဦးဝင်းဖေကိုယ်တိုင် သူ့ဂျစ်ကားလေးဖြင့် လာခေါ်ပြီးနောက် (၈၇)လမ်း မင်းသမီးအိမ်သွားခေါ်ရာ မင်းသမီးဒေဝီကျော်ဝင်းက အိမ်ရှေ့ထွက်လာပြီး “အန်ကယ် သမီးနေမကောင်းလို့ ဒီနေ့ မလိုက်နိုင်ဘူး။ Shooting ဖျက်လိုက်ပါ” ဟု ပြောပါသည်။ ဒါရိုက်တာ ဦးဝင်းဖေကလည်း “အေး... နောက်တစ်ပတ် အင်္ဂါနေ့ အဆင်သင့်လုပ်ထား” ဟုပြောပြီး ပြန်ခဲ့ရပါသည်။ နောက်တစ်ပတ် သွားခေါ်တော့လည်း ဝမ်းတွေ အရမ်းသွားနေလို့ဟု ပြောပါသည်။ တတိယအကြိမ် သွားခေါ်တော့ သူငယ်ချင်းတွေ လာခေါ်လို့ ပါသွားတယ်ဟု သူတို့အိမ်က ကလေးမလေးက ထွက်ပြောတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်လည်း “ဆရာဦးဝင်းဖေ၊ ကျွန်တော်က မင်းသားသစ်ဖို့ မတွဲချင်လို့ဖြစ်မယ်။ ဒီတော့ တခြားမင်းသားနဲ့သာ ပြောင်းလိုက်ပါတော့။ ကျွန်တော်လည်း ကုမ္ပဏီက ခွင့်ခဏခဏယူတော့ အလုပ်ပြုတ်တော့မယ်။ စရန်ငွေ ၅၀၀၀လည်း ကျွန်တော် ပြန်ပေးပါမယ်” ပြောတော့ ဒါရိုက်တာ ဆရာဦးဝင်းဖေက “ပြန်ပေးစရာမလိုဘူး။ မောင်ရင့်လက်က ပျက်တာမဟုတ်ဘူး။ မင်းသမီးဘက်က ပျက်တာ” ဟု

ပြောပါသည်။ နောက်တော့ တွံတေးသိန်းတန်နှင့်ရိုက်ဖြစ် သွားပါသည်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ ကံဇာတာကိုက မင်းသားမဖြစ် ထိုက်လို့လား၊ ရှေးလူကြီးများ ပြောသလို လပိုင်းမကပ်လို့ လားတော့ မပြောတတ်တော့ပါ။

နောက်သုံးလလောက်ကြာတော့ ရုပ်ရှင်ကုမ္ပဏီ တစ်ခုမှ ဒါရိုက်တာကြီးတစ်ဦးက သရုပ်ဆောင်များ အလိုရှိ သည်။ စစ်ကားရိုက်မည်ဖြစ်၍ တပ်ရင်းမှူးအဖြစ် တစ်ဦး၊ တပ်ခွဲမှူးတစ်ဦး၊ တပ်စိပ်မှူးတစ်ဦးအဖြစ် သရုပ်ဆောင်လို သူများလျှောက်ထားနိုင်သည်ဟု ကြေညာရာ ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်ကျောင်းလာတက်နေတဲ့ ကျွန်တော်၏တူနှင့် ကျွန်တော်ပါ လျှောက်လွှာတင်လိုက်ရာ တစ်ပတ်ခန့်အကြာ ခေါ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အရင် အရပ်ရှည်ရှည်ဖြင့် အဆို တော်တစ်ဦးလည်း ရောက်နေပါသည်။

“ကဲ... မောင်ရင်တို့နှစ်ယောက်က တစ်ယောက် က ဗိုလ်ကြီးတပ်ခွဲမှူး၊ တစ်ယောက်က တပ်ကြပ်ကြီး တပ် စိတ်မှူးလုပ်ရမယ်။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ အရပ်လည်းရှည်တော့ တပ်ရင်းမှူး၊ ဗိုလ်မှူးအဖြစ် သရုပ်ဆောင်ရမယ်။ ဒီက ကျုပ် ဇနီး မင်းသမီးက တပ်ရင်းမှူးကတော်အဖြစ် သရုပ်ဆောင် မယ်။ ခုလာမယ့် စနေနေ့နဲ့ တနင်္ဂနွေ နှစ်ရက် သင်တန်း လာတက်ရမယ်။ တပ်ရဲ့ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းဥပဒေတွေကို မင်္ဂလာဒုံတပ်မြို့က တပ်ကြပ်ကြီးတစ်ဦး ခေါ်ထားတယ်။ လာသင်ပေးမယ်။ နံနက် ၈ နာရီအရောက်လာရမယ်။ ကဲ... ပြန်နိုင်ပြီ”

ဟု ပြောပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ တူဝရီးလည်း ဒါရိုက်တာကြီးကို ဦးညွှတ်ဂါရဝပြုပြီး ပြန်ခဲ့ကြပါသည်။ စနေနေ့ နံနက် ၈ နာရီ ရောက်သွားသောအခါ စစ်ပညာ သင်ပေးမည့် တပ်ကြပ်ကြီးနှင့် မိတ်ဆက်ပေးပါသည်။ နံနက်စာ လက်ဖက်ရည်၊ ကော်ဖီ၊ မုန့်များဖြင့် ကျွေးမွေးပါ သည်။ နေ့လယ် ၁၂ နာရီ ထမင်းကျွေးပါသည်။ ညနေ ၅ နာရီ သင်တန်းပြီးပါသည်။ သီအိုရီရော၊ ပရယ်တီကယ်ပါ သင်ပေးပါသည်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ၈ နာရီအရောက်သွားရာ တပ်ရင်းမှူးသရုပ်ဆောင်မည့် အဆိုတော်ကြီးနှင့် ဒါရိုက်တာ တဏော် မင်းသမီးတို့က လက်ဖက်ရည်သောက်နေပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်နဲ့ တပ်ကြပ်ကြီးက တစ်ပိုင်းမှာ သောက်ပါသည်။ ထမင်းစားလျှင်လည်း အဆိုတော်ကြီးနဲ့ မင်းသမီးက အတူတူစားကြပါသည်။ တပူးတွဲတွဲနေတော့

သူတို့က တပ်ရင်းမှူးနဲ့ တပ်ရင်းမှူးကတော် သရုပ်ဆောင် ရမှာဆိုလို့ပဲ ထင်မိပါသည်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေ သုံးပတ်မြောက် ပြီး လေးပတ်မြောက် စနေနေ့ ကျွန်တော်တို့ ရောက်သွား သောအခါ ဒါရိုက်တာကြီးနှင့် တပ်ကြပ်ကြီးတို့နှစ်ဦး စကား ပြောနေသည်ကိုတွေ့ရပြီး ဒါရိုက်တာကြီးလည်း မျက်စိ မျက်နှာပျက်နေသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ လည်း အနားရောက်ရော ဒါရိုက်တာကြီးက ဒီနေ့ကစပြီး သင်တန်းပိတ်လိုက်ပြီ။ ဇာတ်ကားလည်းမရိုက်တော့ဘူးလို့ ပြောပြီး ကဲ... မောင်ရင်တို့ လမ်းစရိတ်လေးယူသွားပါ ဆို၍ ငွေတစ်ထောင်စီ ပေးပါတယ်။ ကျွန်တော်က ရပါ တယ် ဆရာ၊ မယူပါရစေနဲ့လို့ ပြောတော့ တပ်ကြပ်ကြီးက ယူပါဆိုပြီးပေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ဒါရိုက်တာကြီးကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်ထွက်လာတော့ တပ်ကြပ်ကြီးက လိုက် လာပြီးပြောတယ်။ မင်းသမီးက တပ်ရင်းမှူးအဆိုတော် နောက် လိုက်ပြေးသွားပြီလို့ ပြောတော့မှ ဪ... ငါတို့ ကုသိုလ်ကံပဲပေါ့ကွာလို့ ပြောခဲ့ရပါတယ်။

၁၉၅၂ ခုနှစ် ကျွန်တော် မြို့နယ်တရားသူကြီး ဥက္ကဋ္ဌလုပ်နေတဲ့အချိန် ကျွန်တော့်ရုံးခန်းကို ဒါရိုက်တာ ရှုမဝချစ်စိန် ရောက်လာပြီး သူတို့ရိုက်နေတဲ့ ဇာတ်ကား အတွက် တရားသူကြီးအခန်း သုံးခန်းလောက် ရိုက်ပါရစေ တရားသူကြီးကိုယ်တိုင်က တရားခံကို စစ်မေးဖို့ ကူညီပါလို့ တောင်းခံတော့ ကျွန်တော်လည်း တရားသူကြီးအနေနဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့တရားခွင့်မှာ စစ်မေးတဲ့အခန်း သုံးခန်းရိုက်ပေး လိုက်တယ်။ ဇာတ်ကားအမည်က “ဖေ့မေ့ရာလမ်း”။ သရုပ် ဆောင်က မင်းသားခင်မောင်ချင်းနှင့် မင်းသမီး စန်းစန်းဝင်း တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ သရုပ်ဆောင်ခငွေ ၁၅၀၀၀ ပေးပါတယ်။ ကျွန်တော်က မြို့နယ်ရွေးချယ်ပွဲ ကော်မရှင်မှာလည်း အဖွဲ့ ဝင်နေတော့ မြို့နယ်ကော်မရှင် ရန်ပုံငွေအဖြစ် ပြန်လှူ လိုက်ပါတယ်။

ဇာတ်လိုက်မင်းသားဖြစ်ဖို့ ကံမပါဘဲ တရားသူကြီး အနေနဲ့ သရုပ်ဆောင်လိုက်ရတော့ လူမှန်နေရာမှန် ဖြစ် သွားတယ်လို့ပဲ ယူဆမိပါတော့သတည်း။

ဒေါက်တာသက်ဆွေ(ရှေ့ဆောင်တင်ဆွေ)

ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ

လှတိုး(စိတ်ပညာ)

တစ်ချိန်က တစ္ဆေဂျီမရှိ လေ့လာသော သုတေသီများသည် တစ္ဆေဂျီမ၏ ဓာတ်ပုံရိုက်၍မရဟု တွက်ဆကြသည်။ ယခုမှ ထိုသို့မဟုတ်တော့ပြီ။

တစ္ဆေဂျီမ ဓာတ်ပုံရိုက်၍ရသော အထောက်အထားများ တွေ့ရှိလာပေပြီ။ တစ္ဆေဘဝ (ဝါ) ဝိညာဉ်ဘုံသို့ ရောက်နေသော မိန်းမပျိုကလေး၏ ဓာတ်ပုံကို ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာ ၂၄ ရက်နေ့ ထုတ် Weekly World News အပတ်စဉ်စာစောင်၌ ပါလာခဲ့သည်။

မိန်းမပျိုကလေး၏ အမည်မှာ မစ္စစ်ဖလက်ဖြစ်ပြီး သူမသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၄၀ ကျော်က အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ပြည်နယ်တစ်ခု၌ ကြွယ်ဝချမ်းသာသောမိသားစုမှ မွေးဖွားခဲ့သည်။

မစ္စစ်ဖလက် အရွယ်ရောက်သော အခါ သစ်စက်လုပ်သားလေးတစ်ဦးနှင့် မေတ္တာမျှကြသည်။ ယင်းကို မိသားစုများက သဘောမတူသဖြင့် သူမကို ရပ်ဝေးသို့ပို့ပြီး ဘော်ဒါဆောင်ထားသည်။ ထိုသို့ မခွဲခွာမီ သစ်စက်လုပ်သားလေးက သူမအား လက်စွပ်တစ်ကွင်း လက်ဆောင်ပေးသည်။ မစ္စစ်ဖလက်သည် ထို

လက်စွပ်လေးကို ဖဲကြီးနှင့်ချည်နှောင်၍ သူမသည်မှာ အမြတ်တနိုးဆွဲထားသည်။ သူမ အရပ်တဝေးသို့ ရောက်ပြီးနောက် မကြာမီမှာပင် အသည်းအသန် နာမကျန်းဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် မိသားစုက သူမကို ပြန်ခေါ်၍ အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ အစ်ကိုဖြစ်သူက သူမ၏လည်ခွဲဆွဲထားသော လက်စွပ်ကို တွေ့သွားသဖြင့် ဒေါသထွက်ပြီး လည်ဆွဲလက်စွပ်ကို ဆွဲဖြုတ်လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် နှစ်ရက်ခန့် အကြာ၌ မစ္စစ်ဖလက် ကွယ်လွန်သွားသည်။

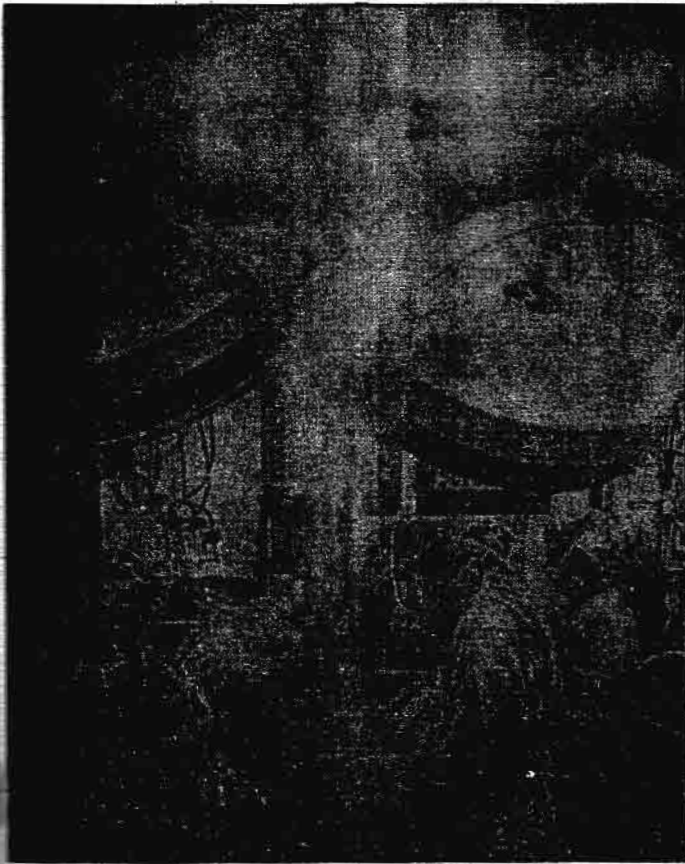
သူမသည် သေခါနီး၌ လက်စွပ်ကလေးကို စွဲသွားဟန်တူသည်။ တမလွန်ဘဝသို့ ရောက်သောအခါ တစ္ဆေဖြစ်သွားပြီး သူမ မြှုပ်နှံရာတစ်ဝိုက်၌ လှည့်လည်သွားလာနေပြီး တစ်စုံတစ်ခုကို လိုက်လံရှာဖွေနေဟန် မကြာခဏ တွေ့ကြရသည်ဟု ဆိုသည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်က ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်တစ်ယောက်သည် သူမမြှုပ်နှံရာ ဂူသင်္ချိုင်းသို့ရောက်သွားစဉ် သူမကို မျက်ဝါးထင်ထင် ရုတ်တရက် မြင်လိုက်သဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူလိုက်သည်။

ထိုဓာတ်ပုံကို သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင်အဖွဲ့သို့ တင်ပြရာ ထိုပုံမှာ မစ္စစ်ဖလက်၏ပုံ ဖြစ်နေလေတော့သည်။

ပုံ(က)ကို ကြည့်ပါ။ အမေရိကန်နိုင်ငံ နလုံးအထူးကု ဆေးရုံကြီး၏ ခွဲစိတ်ခန်းတစ်ခုအတွင်း၌ ဆရာဝန်နှင့် ဆေးဝန်ထမ်းများ လူနာတစ်ဦးကို ခွဲစိတ်ကုသနေပုံဖြစ်ကြောင်း သိသာပါသည်။ ပုံထဲတွင် ပိုမို သိသာထင်ရှားသည့် အချက်တစ်ချက်မှာ ခွဲစိတ်ခန်းနေရသော လူနာ၏ရင်ဘတ်မှ လှုပ်ရှားတစ်ခုသည် ခွဲစိတ်ခန်းမျက်နှာကြက်ရှိရာသို့ တိုးတက်သွားသည့်ပုံ ရှိနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုပုံရိပ် လူနာထံမှ ထွက်ပေါ်ချိန်နှင့် လူနာ၏ နလုံးခုန်စက်ရပ်သွားချိန်မှာ တစ်ချိန်တည်းဖြစ်နေပါသည်။ လူနာကွယ်လွန်သွားသည့်အချိန်(ဝါ)အသက် ၆၆ နှစ်ချုပ်ငြိမ်းသွားသည်နှင့် ၎င်း၏ကိုယ်တွင်းမှ ဝိညာဉ်ထွက်သွားသည်ကို တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် မှတ်တမ်းတင်ထားလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လူနာအမည်မှာ Karin Fisher အမျိုးသမီးလူနာဖြစ်ပြီး ကွယ်လွန်ချိန်တွင် အသက် ၃၂ နှစ် ရှိပြီဖြစ်သည်။ လူ့အသက်တစ်ချောင်းကို သေမင်းလံမှ



ယောက်ကို မေးကြည့်ရာ ဓာတ်ပုံတွင် ပါသော ဝိညာဉ်ဓာတ်ပုံကို ၎င်းတို့ ထို အချိန်က မတွေ့ရကြောင်း ပြောကြပါ သည်။

ဤသို့ဖြစ်စဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ Weekly World News မဂ္ဂဇင်းမှ ဓာတ်ပုံနှင့်တကွ ဆောင်းပါးရေးသားဖော် ပြခဲ့ရာ ပုတ်ရဟန်းမင်းကြီး ဂျွန်ပေါက ခရစ်ယာန်ဘာသာဆိုင်ရာ ဘုန်းတော် ကြီးများကို ဤကိစ္စ အသေးစိတ်လေ့ လာရန် ညွှန်ကြားခဲ့လေသည်။

ပုံ (က)

ပုံ(ခ)မှာ ဒစ်ဂျစ်တယ်ဓာတ်ပုံ ပညာခေတ်တွင် ရိုက်ကူးထားသောပုံ ဖြစ်ပြီး သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရိုက်ကူးထားသောပုံ ဖြစ်လေသည်။ ပုံ တွင်ပါရှိသော မိန်းကလေးနှစ်ဦးမှာ ဖိလစ်ပိုင်သူများဖြစ်ကြပြီး ဖိလစ်ပိုင် နိုင်ငံ၊ မနီလာမြို့တော် တိုးချဲ့မြို့သစ်

ထုယူရသော ဆေးရုံခွဲစိတ်ခန်းလို နေရာတွင် အပျော်သဘော ဓာတ်ပုံ ချိတ်လှေ မရှိပါ။ ယခုပုံသည်ကား လူနာ Karin Fisher အား ခွဲစိတ်နေစဉ် ဆေးပညာသင်တန်းများ ဆေးကော ဇီဝိ ဆေးတက္ကသိုလ် စသည်တို့တွင် သင်ကြားမှုထောက်ကူအဖြစ် အသုံးပြု နေအတွက် မှတ်တမ်းတင် ဓာတ်ပုံရိုက် ကူးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဓာတ်ပုံပေါင်း ၅ ပုံတွင် တစ်ပုံတွင်သာ အဆိုပါ ဝိညာဉ်ကို ရိုက်ယူလိုက်နိုင်ပြီး အဆိုပါ ဓာတ်ပုံရိုက်ချိန်သည် လူနာ၏ နှလုံး နှစ်ထပ်ရပ်ချိန်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း ဖြစ် ပါသည်။ ခွဲစိတ်ခန်းအတွင်းရှိ ခွဲစိတ် ဆရာဝန်အပါအဝင် ဆေးဝန်ထမ်း ၁၂



ပုံ(ခ)



ပုံ(၈)

ဖွင့်ပွဲတွင် ရိုက်ထားသောပုံဖြစ်ပါသည်။ မိန်းကလေးနှစ်ဦးအပြင် ပုံ၏ယာဘက်တွင် ပုံရိပ်တစ်ခု ရှိနေသည်ကို သတိပြုမိကြပါလိမ့်မည်။ ဓာတ်ပုံပညာတိုးတက်နေသောခေတ်တွင် ဤပုံမျိုးသည် ထူးဆန်းသောပုံ မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ဓာတ်ပုံပါ မိန်းကလေးနှစ်ဦး၏ ပြောပြချက်အရ ၎င်းတို့သည် ဤပုံကိုရိုက်စဉ်က နှစ်ဦးတည်းသာရှိကြောင်း ပွဲတော်တွင်တွေ့သော လူတစ်ဦးအား အကူအညီတောင်း၍ ၎င်းတို့နှစ်ဦးကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပေးရန်ပြောကြောင်း အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း လိုလိုလားလားပင် ဓာတ်ပုံရိုက်ပေးခဲ့ပြီး ကင်မရာဖုန်းကို ပြန်ပေး၍ ထွက်သွားကြောင်း ဓာတ်ပုံကို ဖွင့်ကြည့်သောအခါ ၎င်းတို့ဘေးတွင် တစ်စုံတစ်ဦး လာရပ်နေပြီး ပုံ၏ယာဘက်ရှိ မိန်းကလေး၏ လက်မောင်းကို ဆွဲပြီးရပ်နေကြောင်း တွေ့ရသည်။ ညတွင်းချင်းပင် ဤဖြစ်ရပ် ဟီးလေးကျော်သွားခဲ့သည်။ မြို့သစ်ဖွင့်ပွဲ တာဝန်ခံရုံးတွင် လှုပ်လှုပ်

ရွရွ ဖြစ်သွားသည်။ ဓာတ်ပုံမှာ ပူပူနွေးနွေး ရိုက်ထားသောပုံဖြစ်သည်။ ပုံတွင် ပါလာသောလက်မှာ ရန်လိုသောအသွင်မရှိ။ တွန်းခြင်း ဆွဲခြင်းမျိုးလည်းမဟုတ်။ ဖွဖွလေး လက်မောင်းကို ညင်ညင်သာသာ ကိုင်တွယ်ဟန်တူသည်။ မိမိပါပါဝင်ဓာတ်ပုံရိုက်လိုခြင်းကို ဖော်ပြနေသည်။ မိန်းကလေး၏ လက်မောင်းပေါ်ကျနေသော လက်သည် လွန်စွာ သဘာဝကျသည့် အနေအထားတွင် ရှိနေသဖြင့် ဓာတ်ပုံပညာရှင်ကို အံ့သြသွားရသော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

ပုံ(၈)တွင် ကလေးမလေး သုံးဦးအနက် အလယ်တွင်ရပ်နေသူ Kelley Jakson သည် အသက် ၁၂ နှစ်အရွယ် ဖြစ်သည်။ ဓာတ်ပုံရိုက်မည့်အပြုတွင် မိမိလည်ပင်းနားသို့ တစ်စုံတစ်ဦးက သိုင်းဖက်လိုက်သကဲ့သို့ ခံစားရသည်ဟု ပြောပြပါသည်။ ဓာတ်ပုံထဲတွင်လည်း ဘေးရှိ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦးစလုံး နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ပြုံးနေကြစဉ်တွင် Kelley

၏ မျက်နှာမှာ အပြုံးရပ်၍ တစ်စုံတစ်ခုကို ခံစားနေရပုံ ပေါ်နေပါသည်။ ဤဓာတ်ပုံရိုက်သောနေရာမှာ ရှေးဟောင်းရဲတိုက်ကြီးအတွင်း တစ်နေရာဖြစ်ပါသည်။

Kelley နှင့် မိတ်ဆွေ ကလေးမလေးများ ရဲတိုက်ဟောင်းကြီးတွင် ဝင်ရောက်လည်ပတ်ရင်း ဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့ကြသည့်နှစ်မှာ ၁၉၉၁ ခုနှစ်က ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ Kelley ပင် အသက် ၄၀ နီးပါး ရှိနေပြီဖြစ်ပါသည်။ (၁၉၉၁ ခု နှစ်တွင် Kelley ၁၂ နှစ်ရှိပြီး ယခု ၂၀၁၆ တွင် ၄၀ နီးပါး ရှိနေပြီ) နှစ်ပေါင်း ၂၅ နှစ်တိုင် ကြာခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

ဓာတ်ပုံတွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း အရေတွန့်နေသော လက်ကြီးတစ်ဖက် Kelley လည်ပင်းနားတွင် လာရောက်ပေါ်နေသည့် ပုံရိပ်ကြီးက Kelley မိသားစုနှင့် ရဲတိုက်ဟောင်း စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းရေး တာဝန်ခံတို့ ဦးနှောက်ခြောက်ရပါတော့သည်။ မည်သို့ပင်ဆိုစေ တစ္ဆေကို ဓာတ်ပုံရိုက်၍ရပြီလားဆိုသည့် အချက်ကို ထောက်ခံရမလို ဖြစ်နေပါသည်။

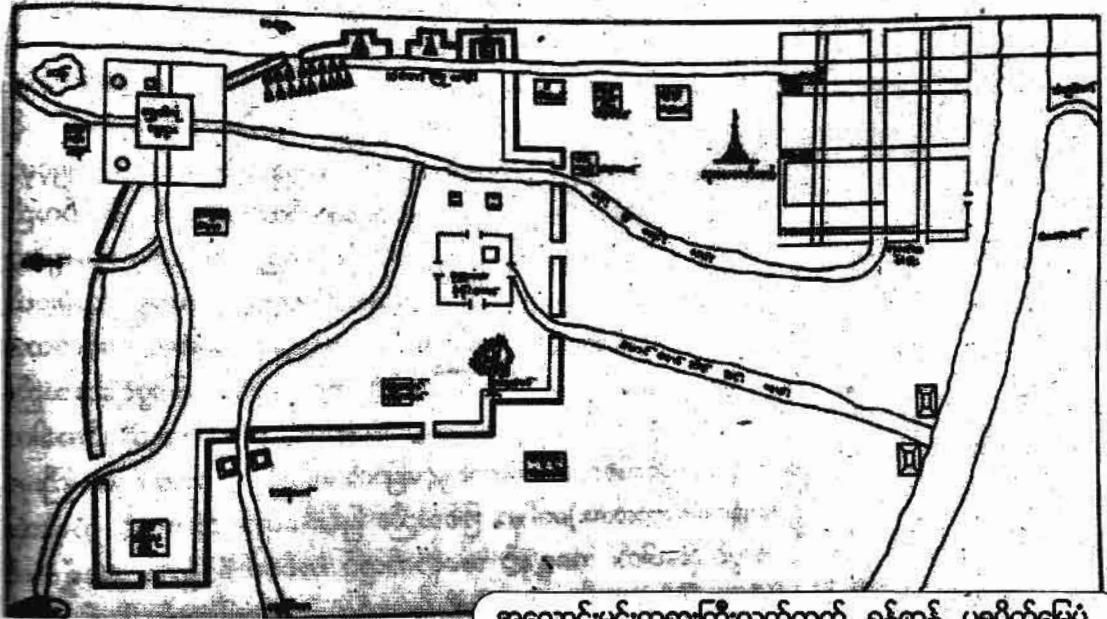
ထုတိုး(မိတ်ပညာ)

စာညွှန်း ■ ■ Dr. Melvyn Willin ၏ Ghosts Caught on Film



အလောင်းမင်းတရားကြီး လက်ထက် ရန်ကုန်

မောင်အေးသန့်



အလောင်းမင်းတရားကြီးလက်ထက် ရန်ကုန် ပုရပိုက်မြေပုံ

ကုန်းဘောင်မင်းဆက်ကို တည်
ထောင်သူ ဦးအောင်လေယျခေါ်
အလောင်းမင်းတရားကြီးသည်ခရစ်နှစ်

၁၇၅၅ ခုနှစ်တွင် မွန်တို့ကိုအောင်နိုင်
ပြီးနောက် ဒဂုံကို သိမ်းပိုက်ခဲ့သည်။
ထို့နောက် ဆက်လက်တိုက်ခိုက်ရ

မည့်ရန်သူများ ကုန်ဆုံးသွားပြီဟု
သော အဓိပ္ပါယ်ဖြင့် ဒဂုံကိုလည်း
ရန်ကုန်ဟူသော အမည်သို့ပြောင်းလဲ



ရေပတ်လည်ပိုင်းရံမတတ် ကုန်မြေပေါ်တွင်ရှိသော ဆူးလေစေတီတော် (၁၈၂၄)

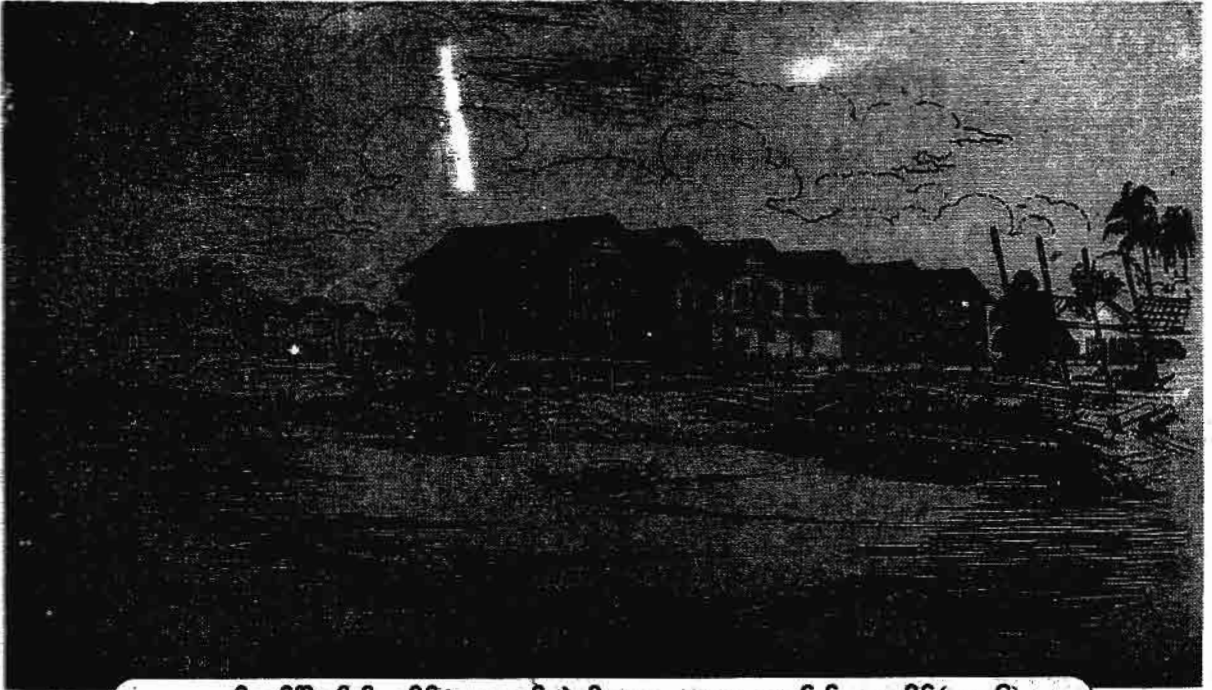
လိုက်သည်။ ထိုစဉ်က အလောင်းမင်းတရားကြီး ယာယီထီးနန်းစိုက်ထူခဲ့သော ရန်ကုန်၏ အကျယ်အဝန်းကို ကြည့်လျှင် အလွန်မင်သေးငယ်လှကြောင်း တွေ့ရသည်။

- အလောင်းမင်း တရားကြီး၏ ရန်ကုန်သည် -
- မြောက်ဘက်တွင်ဆူးလေဘုရား
- တောင်ဘက်တွင် မြစ်။
- အရှေ့ဘက်တွင် သိမ်ဖြူလမ်း (ဂျူဒါ အိမ်ကယ်လမ်း)

- အနောက်ဘက်တွင် လမ်း (၃၀) သို့မဟုတ် ဗိုလ်ဆွန်ပက်လမ်း (စစ်ကဲ မောင်ထော်လေးလမ်း) အထိမျှသာ ဖြစ်သည်။ ဆူးလေဘုရားမှာလည်း ရေပတ်လည်ပိုင်းလှ မတတ် ရှိနေသော ကုန်းတော်ပေါ်တွင်တည်ရှိသည်။ ရန်ကုန် မြို့နိပယ် စံစမ်းရေး အစီရင်ခံစာအရ အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ ရန်ကုန်သည် ယခင် မြို့နိပယ် ဧရိယာ၏ ၃၅ ပုံ ၁ ပုံမျှသာ

- ကျယ်ဝန်းသည်။ ထိုစဉ်က ရန်ကုန် မြို့နိပယ် ဧရိယာအကျယ်အဝန်းမှာ -
- မြောက်ဘက်တွင် ကမာရွတ်ချောင်း၊ အင်းလျားကန်၊ ကျိုက္ကစံမြင်းကွင်း၊ ဘောက်ထော်ချောင်း၊
- တောင်ဘက်တွင် ဒလ၊ ခနောင်တိုတောင်ဘက် နယ်နိမိတ်။
- အရှေ့ဘက်တွင် ပုဇွန်တောင်ချောင်း၊ ထိုမှ ၁ ဖာလုံဝေးသော နေရာမှ အစပြု၍ သန်လျင်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိ ချောင်းမြစ်

www.burmeseclassic.com



ရန်ကုန်မြို့ဝန်၏ အိမ်ပုံသဏ္ဍာန်ကဲ့သို့သော မစ္စတာမန္တဝတ်၏ နေအိမ်(၁၈၄၆)

အနောက်ဘက်တွင် ခနောင်တိုမှ ကမာရွတ်ချောင်းသို့ ဆွဲသည့် မျဉ်းကြောင်းအတိုင်း နယ်နိမိတ်အတွင်း တည်ရှိသည်။

အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ ရန်ကုန်သည် အကျယ်အဝန်းအားဖြင့် ထူးပင်ကျဉ်းပြားသော်လည်း ဆိပ်ကမ်းမြို့ဖြစ်လာသည်နှင့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး တိုးတက်ကောင်းမွန်လာသည်။ ထိုအချိန်က လူဦးရေမှာ ၁ သောင်းခန့်ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းထားသည်။

အလောင်းမင်းတရားကြီး ရန်ကုန်ကို တည်ထောင်ပြီးနောက် နှစ် (၇၀) ကြာသောအခါ သာသနာပြုဆရာ

ဘဲနက် (BENNETT) ရန်ကုန်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

သူ၏ရေးသားချက် မှတ်တမ်းအရ

“ရန်ကုန်မြစ်နှင့် တောင်ဘက်သစ်တပ်မြို့ရှိတို့မှာ နီးကပ်သည်။ မြစ်နှင့် မြို့ရှိအကြား အိမ်များရှိသည်။ သင်္ဘောဆိပ် တစ်ခုလည်းရှိသည်။ (ယခင် ဘားလမ်းသင်္ဘောဆိပ်အနီးဖြစ်ဖွယ်ရှိပါသည်။) သစ်တပ်မြို့ရှိအတွင်း (၇)ကေခန့် ကျယ်ဝန်းမည်ဟု ခန့်မှန်းသည်။ သစ်တပ်တောင်ဘက်တံခါးမှစ၍ မြောက်စူးစူးလျှင် နိုင်ငံခြားသားကုန်သည်များ နေရာ ကုလားတန်းသို့ရောက်သည်။ မြန်မာမဆန်သော နှစ်ထပ်အိမ်များ၏

အောက်တွင် အုတ်ခင်းသည်။ အပေါ်ထပ်ကို ဝါး သစ်သားဖြင့် ဆောက်လုပ်၍ ခန့်မှီးထားသည်။ ကုလားတန်းနှင့် မနီးမဝေးတွင် တောင်၊ မြောက်ဖောက်လုပ်ထားသော ဝန်ကြီးလမ်းရှိသည်။ ထိုလမ်းတွင် ဝန်ကြီးအိမ်နှင့် ရုံးရှိသည်။ မြို့ဝန်၏အိမ်မှာ တစ်ဆောင်တည်းမဟုတ်ဘဲ အဆောင်ဆောင်တွဲထားသည်။ အိမ်တော်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မြေကွက်လပ်များထားရှိသည်။ မြေနှင့်အိမ်ကြမ်းပြင်ကို ၅ ပေ မျှခွာထားသည် ဟုဖော်ပြထားပါသည်။

ခရစ်နှစ် ၁၇၉၅ ခုနှစ်တွင် ဗြိတိသျှတို့စေလွှတ်သော မိုက်ကယ်ဆိုင် (MICHAEL SYMES) ၏ အင်းဝရွှေ

မြို့တော်သို့ သွားသည့် သံအဖွဲ့ဝင် ဒေါက်တာ ဖရန်ဆစ်ဘူကန် (Dr. FRANCIS BUCHANAN) ၏ မှတ်တမ်းတွင်-

ရန်ကုန်မြို့သည် ခိုင်မာသည့် တုတ်ချွန်များဖြင့် လေးဘက်လေးတန် ကာရံထားသည်။ စတုရန်းပုံနီးပါးမြို့ ဖြစ်သည်။

မြို့အလျားမှာ လူနေရပ်ကွက် အပါအဝင် တစ်ပိုင်ခန့်ရှိပြီး အနံမှာ ၂ ဖာလုံခန့်ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းသည်။

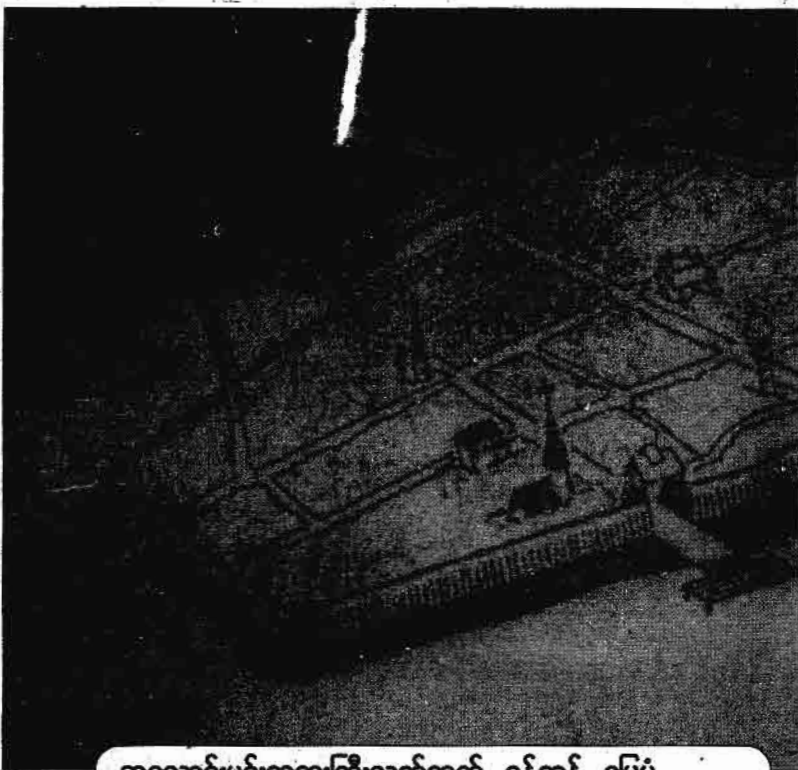
မြို့တောင်ဘက် ကိုက်-၂၀ခန့် အကွာတွင် မြစ်ရှိသည်။ ထိုနေရာတွင် တဲအိမ်အနည်းငယ်ရှိ၍ ဆိပ်ခံတံတား ၃ ခုရှိသည်။ ကုန်တင်ရန် စက်မောင်း (ကရိန်း) များရှိသည်။

လမ်းများမှာ ကျဉ်းမြောင်းပြီး အုတ်ခင်းထားသည်။ မြို့အရှေ့ဘက် တွင် ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက် ငယ်တစ်ခု ရှိသည်။

အနောက်ဘက်နှင့် ရွှေတိဂုံ ဘုရားသို့ သွားရာလမ်းမှာ အရေးပါ သည်။ မြောက်ဘက်ခပ်လှမ်းလှမ်း တွင် သင်္ချိုင်းမြေကွက်များ ကျောင်း များ ဘုရားများရှိသည်။

လူဦးရေ ၁ သောင်းခန့်ရှိသည် ဟု ခန့်မှန်းထားပါသည်။

နဂါးဗိုလ်ထိပ်တင်ဇွေး၏ ရန်ကုန် ရာဇဝင်တွင်ဖော်ပြချက်အရ အလောင်း မင်းတရားကြီး၏ မြို့မှာ (ထုထည်ကြီး



အလောင်းမင်းတရားကြီးလက်ထက် ရန်ကုန် မြေပုံ

မားသော သစ်လုံးများဖြင့်) ပတ်လည် ဝိုင်းထားသည်။ သစ်တပ် (သစ်လုံး) အမြင့်မှာ ပေ (၂၀) ကျော်၊ အချို့နေရာ တွင် (၁၀) ပေ၊ (၁၂) ပေမျှရှိပြီး သစ် တပ်တွင် သေနတ်ပစ်ရန် အပေါက် များဖောက်ထားသည်။

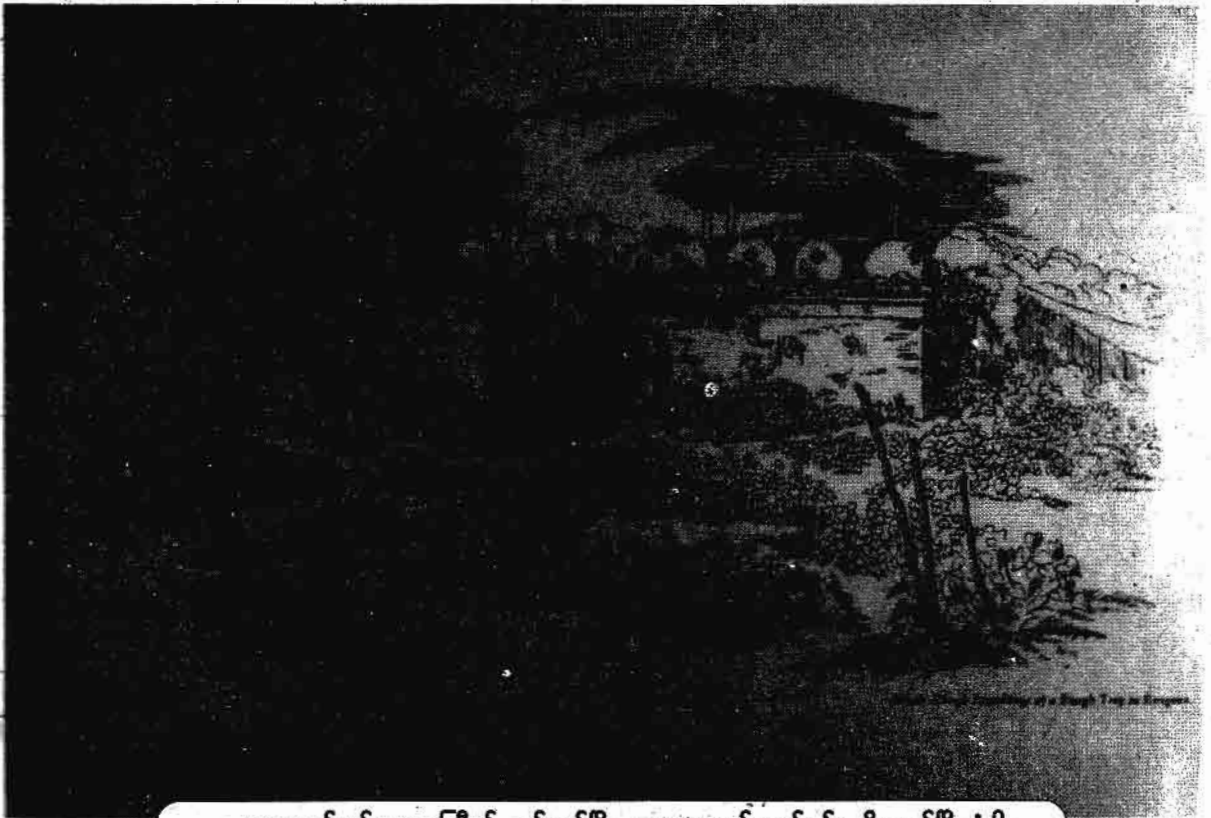
သစ်တပ်ပတ်လည်တွင် ချောင်း သို့မဟုတ် ကျုံးငယ်များ တူးထား သည့်အပြင် သစ်ပင်များ စိုက်ထား သည်။

သစ်တပ်အတွင်း ခံတပ်ကလေး များနှင့် လမ်းကြီး (၃) သွယ်ရှိရာ တစ် လမ်းမှာ အရှေ့နှင့် အနောက်သို့လည်း ကောင်း ကျန်လမ်းများမှာ တောင်မှ

မြောက်သို့လည်းကောင်း၊ ထိုလမ်း (၃) လမ်းအပြင် လမ်းငယ်များကိုလည်း ကောင်း ဖောက်လုပ်ထားသည်။ (ပုရ ပိုက်မြေပုံ) တံတမ်းအရ အရှေ့- အနောက်ဖောက်ထားသော လမ်းကြီး (၃) လမ်းရှိသည်။

တောင်ဘက်ဆုံးကျသော အရှေ့ အနောက် ဖောက်ထားသည့် လမ်းမှာ ယခု ကမ်းနားလမ်းမြောက်ဘက်အနီး တွင်ရှိသည်။ ထိုလမ်းကို ကုလားတန်း ဟုခေါ်သည်။

အကြောင်းမှာ အိန္ဒိယ တိုင်လား ဥရောပသားများနေထိုင် သောကြောင့် ဖြစ်သည်။



အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ ရန်ကုန်မြို့ အရှေ့တောင်ဘက်စွန်း ရိုးဟော်မြို့တံခါး

ထိုကုလားတန်းကို အင်္ဂလိပ် တို့က ပဲခူးနန်းတော် ဟု ခေါ်ခဲ့သေး သည်။

အကြောင်းမှာ ဟံသာဝတီမြို့ဝန် ၏ အိမ်တော်နှင့် ရုံးတော်ရှိသော ကြောင်ဖြစ်သည်။ ထိုလမ်းကို ယခု ကုန်သည်လမ်းအထိ ဖောက်ထား သည်။ မြောက်ဘက်ဆုံး၌ မင်္ဂလာဈေး ရှိသည်။

တောင်-မြောက် ဖောက်လုပ်ထား သော လမ်းမကြီးများမှာ နှစ်လမ်းဖြစ် ပြီး တစ်လမ်းမှာ ယခု မဟာဗန္ဓုလ

ပန်းခြံလမ်း (ဘားလမ်း)ပေါ်နှင့် အခြား တစ်လမ်းမှာ ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း (လူး ဝစ်လမ်း)ပေါ်တွင် တည်ရှိသည်။

မြို့၏တံခါးများမှာ (ရန်ကုန်)မြစ် မျက်နှာတောင်ဘက်တွင် တံခါး (၃) ပေါက်၊ မြောက်ဘက်တွင် (၃)ပေါက်၊ အရှေ့ဘက်တွင် (၁)ပေါက်၊ အနောက် ဘက်တွင် (၁)ပေါက်စီ ရှိကြသည်။

ဖော်ပြပါ တံခါးပေါက်များအနက် နာမည်ရတံခါးများမှာ (မြောက်အရပ်) အရှေ့ဘက်ရှိမြို့ဝန်တံခါး၊ ရာဇဝတ် သင့် သူများထုတ်ယူသော (မြောက်

ဘက်) အလယ်တံခါးကို တံခါးနီ (မသာတံခါး)၊ အရှေ့ဘက်အကျဆုံး တောင်ဘက် တံခါးကို ရိုးတော်တံခါး ဟု ခေါ်သည်။

သစ်တပ်ပတ်လည်တွင်ကျောက် (သို့မဟုတ်) အုတ်များဖြင့် ရေကူးများ ပြုလုပ်ထားသည်။

မြို့၏အရှေ့မြောက်နှင့် အနောက် မြောက်မျက်နှာ၊ ယခု ဗိုလ်မြတ်ထွန်း (ခရီး)လမ်းတွင် ရန်ကုန်မြစ်နှင့် ပုဇွန် တောင်ချောင်းတို့ကို ဆက်သွယ်ထား သည်။

www.burmeseclassic.com

ဗိုလ်တထောင်ချောင်း၊ လသာ (လတ္တာ)လမ်းနှင့် ရန်ကုန်မြစ်ဆက် သွယ်ထားသော လသာချောင်းငယ် တစ်ခုရှိသည်။

ရန်ကုန်သည် ရေပတ်လည်ခိုင်း ထားသော မြို့ငယ်မျှသာဖြစ်သည်။ မြို့၏ တည်နေရာနှင့် အကျယ်အဝန်း မှာ သစ်တပ်၏ အရှေ့မျက်နှာစာဖြစ် သော ရန်ကုန်မြစ်ကမ်းနားမှ သိမ်ဖြူ (ဂျူဒါဒီဇီကယ်)လမ်းအတိုင်း တောင် မှမြောက်သို့ မဟာဗန္ဓုလ (ဒါလ်ဟိုဇီ) လမ်းအထိ ကိုက် (၆၀၀)။

သစ်တပ်၏ တောင်မျက်နှာ ကမ်း နားလမ်းအတိုင်း သိမ်ဖြူလမ်းမှ ရွှေဘုံ သာ (မဂ်)လမ်းအထိ ကိုက် (၁၃၀၀) အလျားရှိပြီး အရှေ့မှအနောက်သို့ တန်းလျက်မရှိချေ။

မြောက်မျက်နှာသည် မဟာဗန္ဓု လလမ်းတွင် အရှေ့မှ အနောက်သို့ သိမ်ဖြူလမ်းမှစ၍ တောင်ဘက်သို့ ယိုင်လျက်ရှိသဖြင့် ကိုက်ပေါင်း (၁၁၀၀)အလျားရှိသည်။

အနောက်မျက်နှာမှာ အလျား (၁) ဖာလုံရှိသည်။ ဆူးလေဘုရား သည် မြို့ပြင်အနောက်မြောက်ဘက် ခွဲတည်ရှိသည်” ဟုဖော်ပြထားပါ သည်။

ယနေ့ရန်ကုန်မြို့ ပန်းဘဲတန်း မြို့နယ်တွင် ပန်းပဲတန်းလမ်းဟူ၍ သီးခြားခေါ်တွင်သည့်လမ်းကို မတွေ့ရ

ပေ။ သို့သော် အလောင်းမင်းတရား ကြီးလက်ထက် ဒဂုံမြို့ဟောင်းပုဂ္ဂိုက် တွင် အလောင်းမင်းတရား၏သစ်တပ်၊ အနောက်မျက်နှာ အလယ်လမ်းကြီး ကို ရွှေတိဂုံဘုရား တောင်ဘက်မှခံ အထိ ရေးဆွဲထားသည့်လမ်းမကြီး အား ပန်းပဲတန်း (ယခု ရွှေတိဂုံ ဘုရားလမ်း) ဟု အမည်ပေးထား ကြောင်းတွေ့ရသည်။

ခရစ်နှစ် ၁၈၂၄ ခုနှစ်၊ ဘကြီး တော်ဘုရားလက်ထက်တွင် မြန်မာ နှင့် အင်္ဂလိပ် (အရှေ့ဒီဇီယူကုမ္ပဏီ) တို့ စစ်ဖြစ်ပွားသည်။

ယင်းအင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ပထမ စစ်ပွဲတွင် အင်္ဂလိပ်တပ်များ ရန်ကုန် ဆိပ်ကမ်းသို့ ဝင်ရောက်၍ ရွှေတိဂုံ ဘုရား ကုန်းတော်ပေါ်တွင် ခြေကုပ် ယူသည်။ ကဲမရွတ်၊ ကြည့်မြင်တိုင် စသော ခံတပ်များတွင် မြန်မာတပ် များနှင့် အပြင်းအထန်တိုက်ပွဲဖြစ် ပွားသည်။

ထိုအင်္ဂလိပ် - မြန်မာစစ်ပွဲတွင် မြန်မာတို့စစ်ရှုံးသဖြင့် ရခိုင်၊ တနင်္သာရီ ဒေသများကို အင်္ဂလိပ်တို့အား ပေး အပ်လိုက်ရသည်။

စစ်ဖြစ်ပွားပြီးနောက် စစ်ပွဲတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသော ဗြိတိသျှ ကြည်း၊ ရေ ကြောင်းချီတပ်ဖွဲ့များမှ အရာရှိအချို့၏ စစ်ပွဲအတွေ့အကြုံ မှတ်တမ်းမှတ်ရာပုံ များနှင့်တာကွ စာအုပ်များထွက်ပေါ်လာ

သဖြင့် ရန်ကုန်မြို့၏ မြင်ကွင်း၊ ပုံရိပ် များနှင့် မြို့တွင်းအခြေအနေအရပ်ရပ် ကိုသိရှိခွင့်ရသည်။

ခရစ်နှစ် ၁၈၃၇ ခုနှစ်တွင် နန်း တက်သော သာယာဝတီမင်းသည် ပထမ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာစစ်ပွဲတွင် ရန္တပိုစာချုပ်အရ ရခိုင်နှင့် တနင်္သာရီ ဒေသများကို အင်္ဂလိပ်တို့အား ပေး အပ်လိုက်ရသဖြင့် မကျေနပ်၊ စာချုပ် ကိုလည်း အသိအမှတ်မပြုပေ။

သို့ဖြင့် ခရစ်နှစ် ၁၈၄၁ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် အင်အားတစ် သောင်းငါးထောင်ခန့်ဖြင့် အမရပူရ ရွှေမြို့တော်မှ ရန်ကုန်သို့ ရေကြောင်း ခရီးဖြင့် စုန်ဆင်းလာသည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ...

မြန်မာတို့၏ စစ်အင်အား ဗျူဟာ အခင်းအကျင်းကို နယ်ချဲ့တို့သိ စေရန် နှင့် ဆိပ်ကမ်းမြို့ဖြစ်သော ရန်ကုန် အား တောင်တင်း ခိုင်မာအောင် ကြိုးပမ်းရန်ပင်ဖြစ်သည်။

မောင်အေးသန့်



www.burmeseclassic.com



ဝိဇ္ဇာစာ (၉) ဂါထာ

❖ ဇေယျတု(B.A)

ကျေးဇူးတော်ရှင် သတ္တမမြောက် ကျော်အောင်
စံထားဆရာတော်ကြီး ဦးဝါယာမာဘိဝံသသည် ရွှေတိဂုံ
စေတီတော်မြတ်ကြီးအား အကြိမ် ၅၀၀၀ အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်
ဆွမ်းတော်ကပ်လှူရန် ရန်ကုန်မြို့သို့ သွားရောက်ရာ၌
ထပည့်ရင်း ဒါယိကာမဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်ထွေး (ဦးသန်းတင်
ဇနီး)၏ အိမ်တွင် နေ့လည်ချိန် နားနေစဉ် စာရေးသူ ကျွန်ုပ်
အား ဝိဇ္ဇာစာ (၉)ဂါထာရသလားဟုမေး၏။ ကျွန်ုပ်က မရပါ
ဘုရားဟု ပြန်ဖြေ၏။ ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးက ထိုဂါထာ
ကို ရအောင်ကျက်ထား။ ကျုပ်ကို အလွတ်ရွတ်ဆိုပြရမည်
ဟု မိန့်၏။

ထိုဂါထာကို ကျွန်ုပ်က ဆရာတော်ကြီး၏ ကိုယ်
တွေ့ပုတီးစိပ် မှတ်တမ်းစာအုပ်များတွင် ရှာ၏။ အတွဲ(၃)
တွင် တွေ့ရ၏။ ထိုဂါထာများမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်၏။
ပုဒ်ဒါဒိရတနတ္ထယံ၊ ဂန္ဒိတွာသာဒရံ ပဉ္စ။
သီလာနိ ပရိပူရေတွာ၊ စတုအက္ခရာယောဂတော။
အဆေဇ္ဇဘဇ္ဇကာယောမိ၊ သဗ္ဗဝေ ပရိတ္တကော၊
ဣမိနညံ ကရေနာပိ၊ သမ္ပတောကရိတံဣမံ။

- ၃။ သဗ္ဗ ဗဒ္ဒန စိန္တေဋ္ဌာပိ၊ အန္တောဗဟိပဟန္တဝိ၊
အနန္တဗလဝါယောမိ၊ နသက္ကောကဏှိတုံ သဒါ။
- ၄။ ဆာယာမတ္ထပ္ပိနာ ဒိဋ္ဌော၊ နသုနောသဒ္ဓမတ္တကံ၊
ခုဒ္ဒကံ မဟန္တာဝါပိ၊ မဟန္တံအပ္ပကံကရေ။
- ၅။ ဥဒကာ ကာသစာရိနော၊ မဟိနိ မုဇ္ဇကောဘဝေ၊
သုဝဏ္ဏရတောဒိနိ၊ ယထိစ္ဆိတ ကရောသဒါ။
- ၆။ ကောဋ္ဌကာရံ ဒိကံသမ္ပံ၊ ပုမိတ္ထိပိယသံယုတ္တံ၊
သဟဿယုစိန္တဉာဏော၊ ဒုရံပိသမိပံဘဝေ။
- ၇။ ဝိဇ္ဇာစော သဒါသဗ္ဗေ၊ ပဿန္တေ သုတ မတ္တကော၊
ပကာသေတွာ အတ္ထ သိပ္ပံမမံရက္ခန္တု တေသဒါ။
- ၈။ ပရိပူရေတွာနိသိန္နော၊ အာဒိပျေပိမံဟန္တုတေ။
မမတ္တံဂရံကရေန္တော၊ သဗ္ဗဝိဇ္ဇာပယောဇနေ။
- ၉။ ယထာဂုဋ္ဌာနိပလာနိ၊ သမိဇ္ဇဗျာ ယထိစ္ဆိတံ၊
စတုဓာတု ပသီဒ္ဓေန၊ မဟန္တံ အတ္ထဒဿိနာ။

ဤဂါထာများကို အချို့ဆရာတို့က အေးလံပါ
အတိုင်း အမျိုးမျိုးခေါ်ကြ၏။

www.burmeseclassic.com

- ၁။ ဗြဟ္မာမင်းဂါထာ
- ၂။ သိကြားမင်းဂါထာ
- ၃။ နေမင်းဂါထာ
- ၄။ လမင်းဂါထာ
- ၅။ ဝိဇ္ဇာမင်းဂါထာ
- ၆။ မိကျောင်းဂါထာ
- ၇။ ဂဠုန်မင်းဂါထာ
- ၈။ ခြင်္သေ့မင်းဂါထာ
- ၉။ နဂါးမင်းဂါထာ စသည်ဖြင့်

ထိုဂါထာများကို ကျွန်ုပ်က ကျက်မှတ်ပြီး ဆရာတော်ကြီးကို အလွတ်ရွတ်ဆိုပြုရ၏။ ထိုဂါထာများကို မည်သို့ အသုံးချရမည်ကိုလည်း မေးလျှောက်ရ၏။ ထိုအခါ ဆရာတော်ကြီးက ပုတီးသမားဆိုတာ ထိုဂါထာ (၉)ဂါထာနဲ့ ဒီပါ သုံးခုမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရတယ်။ ဒီပါဆိုတာ အပြင်ဒီပါ၊ အတွင်းဒီပါ၊ ဒီပါချုပ်ဆိုပြီး သုံးခုရှိတယ်။ ပုသိမ်ခရိုင်အတွင်းမှာ ရှိတယ်။ ဒီပါတစ်ခုစီမှာ ဂါထာတစ်ပုဒ်ဆုံး ပုတီးတစ်လုံးချနဲ့ ပုတီး၁၀ ပတ်စိပ်ရမယ်။ (၉)ဂါထာဆိုတော့ ပုတီးပတ်ပေါင်း ၉၀ စိပ်ရမယ်။ ဤကဲ့သို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုလုပ်နိုင်ပါက အထူးအောင်မြင်အကျိုးများတယ်။ ပုတီးသမားများ အထူးပြုလုပ်ရမည့်အချက်ဖြစ်တယ်လို့ မိန့်ဆိုပါသည်။

အပြင်ဒီပါ၊ အတွင်းဒီပါတို့ကိုတော့ သွားဖို့လွယ်တယ်။ ဒီပါချုပ်ကတော့ သွားဖို့ခက်တယ်။ တောနက်တယ်။ သို့သော် သီရင်အလွယ်လေး။ မသီရင်ခက်သေးဟုမိန့်၏။ သာမန်အားဖြင့် ဤဂါထာ (၉)ပုဒ်ကို တစ်ဂါထာလျှင် ပုတီးတစ်ပတ်ဖြင့် (၉)ဂါထာကို ပုတီးကိုးပတ် နေ့စဉ်စိပ်ပါက ကျေးဇူးအထူးကြီးမားပုံကို သိသာလာလိမ့်မယ်။ သုံးနှစ်လောက် စိပ်ကြည့်ပါ။ ပုတီးစိပ်တဲ့အခါ ဂါထာတစ်ပုဒ်ဆုံး ပုတီးတစ်လုံးချဖြင့် စိပ်ရပါမည်ဟု မိန့်ဆိုခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ကိုယ်တွေ့ပုတီးစိပ်မှတ်တမ်းစာအုပ်တွင် ဝိဇ္ဇာရေ (၉)ဂါထာအင်းကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ပဌမဂါထာကို အင်းကွက်ချပြထားပါသည်။ ကျန်ဂါထာများလည်း ထိုနည်းအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။ အင်းချပုံမှာ မြင်းသေမြင်းကို ကိုက်ချနည်းဖြစ်ပါသည်။ အင်းချရာတွင် အင်းစည်းပျဉ်းစည်းကမ်းများအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရပါမည်။ အဝင်အထွက်နက်များလည်း ရွေးရပါမည်။ နေ့ကောင်းရက်မြတ်များလည်း ရွေးရပါမည်။ အင်းပုံစံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါ

သည်။ ဉာဏ်ရှိသလို သုံးနိုင်ကြပါစေ။

အင်းဆံသွင်းရန် နေရာပြပုံ

	၁	၈	၁၅	၂၀	
၃၁	၁၄	၂၇	၂	၉	၁၆
၂၀	၇	၃၂	၂၉	၂၄	၃
၁၃	၃၀	၂၁	၂၆	၁၇	၁၀
၆	၁၉	၁၂	၂၃	၄	၂၅
	၂၂	၅	၁၈	၁၁	

ပုဒ္ဓါဒီရတနတ္ထယံ၊ ဝိဒ္ဓိတော သာဒေပဉ္စ၊
သီလာနိပပိပူရေတွာ၊ စတုအက္ခရာယောဂတော။

အင်းဆံသွင်းထားပုံ

	ဗု	ယံ	ပ	ကွ	
ဂ	ရံ	အ	ဒွါ	ဝ	ဇ
ပ	တ္ထ	တော	ရာ	တွာ	ဒိ
ဒ	ယော	ရံ	တု	သိ	နိ
န	နိ	သာ	ရေ	ရ	စ
	ပူ	တ	လာ	တွာ	

လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ
ဇေယျတု (B.A)



မိုးသင် ချင်လွန်းဖန်

မောင်မောင်စန်းထွေး

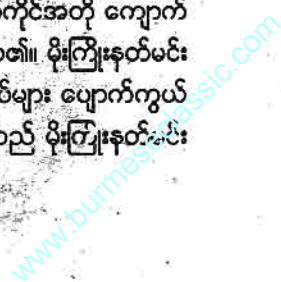
တရုတ်ပြည်တွင် အေဒီ ၁၈၀၆-၁၈၂၀ ထိ 'တုန်' မင်းဆက် ယွန်ဟိုကေရာဇ်အုပ်စိုးနေသည့် ကာလအတွင်း ဟိုက်ကန်းနယ်တွင် ချင်လွန်းဖန် ဆိုသူတစ်ယောက် ရှိလေသည်။ ချင်သည် သူ၏ ခွန်အားဗလနှင့် ရိုသားဖြောင့်မတ်မှုတို့ကို ယုံကြည်အားကိုးသူ ဖြစ်လေ၏။ သရဲတစ္ဆေ မိစ္ဆာမကောင်းဆိုးဝါးဟူသမျှကို ကြောက်ရွံ့သူမဟုတ်။ ထို့ကြောင့် သူ့ကို အပေါင်းအသင်း သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေများက ဒုတိယချောင်ချူးဟု ခေါ်ဆိုကြလေ၏။ (ဒုတိယ ချောင်ချူး ဆိုသူမှာ စင်မင်းဆက်တွင် ရဲရင့်သူ၊ စိတ်တိုသူအဖြစ် လူသိများခဲ့၏။ ဒေသခံလူများက ကျားနှင့်ဆင် အဆိပ်ပြင်းမြွေတို့နှင့် တစ်တန်းစားတည်းထားပြီး ချောင်ချူးကို အန္တရာယ် သုံးမျိုးအဖြစ် ထည့်သွင်းကြလေ၏။ သို့ရာတွင် ချောင်ချူးသည် ကျားနှင့်မြွေတို့ကို သတ်ပစ်လိုက်ပြီး သူ့ဘဝကို ပြောင်းလဲခဲ့သူ ဖြစ်သည်။)

ထိုအချိန် ဟိုက်ကန်းမှ ဒေသခံလူများသည် ဘုရားဝတ်ကျောင်းသို့ သွားကြပြီး မိုးကြိုးနတ်ကို ပူဇော်သက္ကာရများဖြင့် တရုတ်သေ ပူဇော်ပသလေ့ရှိသည်။ ထိုပြင် မိုးကြိုးနတ်ကြောင့် မဖြစ်သင့်သင့်များ မဖြစ်ရလေအောင် ဝတ်ပြုဆုတောင်းလျက် ရှိခိုးပူဇော်ကြလေ၏။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း မိုးချိန်သံ ပထမဆုံးအကြိမ် ကြားရသည်နှင့် လူများက နှစ်ဝတ်လည်နေ့ကျရောက်သည်ကို သိရှိကြပြီးနောက် ထစ်နေ့တွင်လည်း အလားတူ အမှတ်သင်္ကေတများ ပြုလာလေ၏။ ထို့ကြောင့် လူများသည် လုပ်ခါစ အလုပ်အားလုံးကို ရပ်တန့်ထားကြလေ၏။ ထိုစဉ်းကမ်းဖောက်ဖျက်သူများသည် နှစ်ရက်အတွင်း မိုးကြိုးပစ်ခံရလေ၏။

တစ်နှစ်တာ ကာလတွင် ဟိုက်ကန်းဒေသ၌ မိုးမင်းဖြစ်ပွားလေရာ ဒေသခံများက မိုးနတ်မင်းထံ ပတ္တနာဆုတောင်းကြသော်လည်း ဘာတစ်ခုမျှ ပြောင်းလဲခြင်းမရှိ။ အည်းနှီးသာဖြစ်လေ၏။ ထိုအခါ ချင်သည် မျှော်စင်ပေါ်

တက်၍ "ကျွန်တော်မျိုးတို့ရဲ့ ဒေသဟာ မိုးကြိုးနတ်မင်းရဲ့ နေရပ် ဒေသလည်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မိုးကြိုးနတ်မင်းဟာ ကျွန်တော်မျိုးတို့ရဲ့ ပူဇော်ပသတဲ့ အရာဝတ္ထုတွေကို တော့ ယူသွားတယ်။ ကျွန်တော်မျိုးတို့ကို ဘာအကူအညီမှ မပေးခဲ့ဘူး။ အခုဆိုရင် မိုးခေါင်လို့ ကောက်ပဲသီးနှံတွေ ခြောက်သွေ့တုန်ပြီ။ ဒါ့အပြင် ကျွန်တော်မျိုးတို့က ကျွဲနွားတိရစ္ဆာန်တွေနဲ့ ပူဇော်ပသပြီးပါပြီ။ ဒီတော့ ဘုရားဝတ်ကျောင်းကို ဘာကြောင့် အသုံးပြုကြတော့မှာလဲ" ဟု အော်ပြောလေ၏။ ထို့နောက် မီးတုတ်တစ်ခုကို ယူ၍ ဘုရားဝတ်ကျောင်းကို မီးရှို့လေ၏။

ဒေသခံလူများက ဖားပျံအဝါနှင့် ဝက်သားကို အတူစားသောက်သူသည် မိုးကြိုးပစ်ခံရပြီးသေရမည်ဟု ယုံကြည်လေ၏။ သို့ရာတွင် ယနေ့ချင်သည် ရဲဒင်းတစ်ခုကို ကိုင်လျက် လယ်ကွင်းထဲဆင်းသွားပြီး မိုးနတ်မင်းကို တင်ပူဇော်ထားသည့် အစာများကိုစားလျက် ဘယ်လိုဖြစ်လာမည်ကို သိလို၍ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်လေ၏။ သေချာပါပြီ။ မကြာမတင်မှာ ထူးဆန်းသော မိုးတိမ်လိပ်များ ပေါ်လာ၍ ကြောက်မက်ဖွယ်လေပြင်းတိုက်ခတ်လျက် မိုးခြိမ်းကာ မိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းလေ၏။ ထို့နောက် မိုးကြိုးနတ်က သူတို့စတင်ပစ်လေ၏။ ထိုအခါ ချင်က သူ၏ရဲဒင်ကို သူခေါင်းပေါ်ထောင်လိုက်ပြီး မိုးကြိုးနတ်မင်း၏ ဘယ်ခြေထောက်ကို ခုတ်လိုက်လေရာ မိုးကြိုးနတ်မင်း မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျသွားလေသည်။ မိုးကြိုးနတ်မင်း၏ အရောင်မှာ အပြာရောင်ဖြစ်ပြီး ပုံပန်းသဏ္ဍာန်မှာ ဝက်ခံ၊ သို့မဟုတ် ဝက်ပုံဖြစ်ပြီး အမွှေးအမင်ထူထပ်ကာ တောင်ပံများလည်း ရှိလေ၏။ လက်တစ်ဖက်မှလည်း လက်ကိုင်အတို ကျောက်ပုဆိန်တစ်လက်ကိုလည်း ကိုင်ထားလေ၏။ မိုးကြိုးနတ်မင်း သွေးအိုင်ထဲ လူးလိမ့်နေစဉ် မိုးတိမ်လိပ်များ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး မိုးလည်း စဲသွားလေ၏။ ချင်သည် မိုးကြိုးနတ်မင်း



မှာ တန်ခိုးမရှိသည်ကို သိပြီး။ သူ့အိမ်ထဲ ဝင်ပြေးသွားလျက် ဆွေမျိုးသားချင်းများအား “ကျွန်တော် မိုးကြိုးနတ်မင်းရဲ့ ခြေထောက်ကို ခုတ်ဖြတ်လိုက်ပြီ၊ လာကြည့်ကြပါ” ဟု ပြောလေ၏။ ချင်၏ စကားကြောင့် သူ့ဆွေမျိုးသားချင်းများက အံ့သြသွားကြကာ သွားကြည့်ကြရာ မိုးကြိုးနတ်မင်း ခြေထောက်တစ်ချောင်း ကျိုးနေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုအခါ ချင်က သူ့ရဲဒင်းကို အပေါ်သို့ မလိုက်ပြီး မိုးနတ်ကြိုးနတ်မင်း၏ လည်ပင်းကို ခုတ်လိုက်ပြီ။ ကိုက်လိုက်မည် အလုပ် လူအုပ်က တားဆီးကြလေ၏။ ထို့နောက် လူအုပ်ကြီးက “မိုးကြိုးနတ်မင်းဆိုတာက မိုးကောင် တန်ခိုးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့အရာ၊ မင်းကျတော့ ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ သေခြင်းနဲ့ မကင်းတဲ့ သာမန်လူသားပဲ” ဟု ပြောလေ၏။ “အကယ်၍ မင်း မိုးကြိုးနတ်ကို သတ်လိုက်ရင် တို့ဒေသတစ်ခုလုံး အဲဒီအတွက် ဒုက္ခရောက်ကြမှာ သေချာတယ်” လူများက ချင်က အတင်းအကျပ် ဖမ်းဆွဲထားသဖြင့် သူ့ဘာမှလုပ်၍ မရတော့။ ထိုအချိန်အတွင်း မိုးတိမ်များပေါ်လာပြီး မိုးရွာချလိုက်သဖြင့် ဒဏ်ရာရနေသော မိုးကြိုးနတ်မင်းကို ပတ်လည်ဝန်းရံလျက် ခြေထောက်တစ်ဖက်အပြတ်နှင့် ခေါ်ဆောင်သွားကြလေ၏။ မိုးသည် မွန်းလွဲမှ ညနေစောင်းအထိ ရွာသွန်းခဲ့သဖြင့် ကောက်ပဲသီးနှံပင်များ အစို့အညှောင့်များ ပြန်ထွက်လာလေ၏။ ထို့နောက် လူကြီးလူငယ်များက ချင်ကို အပြစ်တင်စကား ပြောကြပြီးနောက် သူ့အိမ်သို့ ပြန်ခိုင်းလေ၏။ ချင်က ရဲဒင်းကို ကိုင်လျက် အရှိုက်ကြာကြာ သူ့တစ်ဝမ်းကွဲ အိမ်သို့ လျှောက်သွားလေ၏။ ထိုည မိုးကြိုးတစ်ခု ထပ်ပစ်ရာ ချင်နေသော အိမ်ခန်းတစ်ခုလုံး မိုးကောင်းကင်မှ မီးဖြင့် လောင်ကျွမ်းပျက်စီးသွားလေ၏။ ယခုတစ်ကြိမ်တွင် ချင်သည် သူ့ရဲဒင်းကို ကိုင်လျက် မတ်တပ်ရပ်နေလိုက်ရာ မိုးကြိုးက သူ့ကို အန္တရာယ် မပေးနိုင်တော့ပေ။ ထို့နောက် တစ်စုံတစ်ယောက်က ချင်၏ ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲတော်သူအား ၎င်းအဖြစ်အပျက်ကြောင့် ချင်ကို အိမ်မှာလက်မခံဘဲ မောင်းထုတ်ခိုင်းလေ၏။ ထို့နောက် ချင်သည် ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းသို့ သွားနေလေ၏။ သို့ရာတွင် ချင်နေသည့် ဘုန်းကြီးကျောင်းကို မိုးကြိုးပစ်သဖြင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းမီးလောင်သွားခဲ့၏။ ချင်က သူ့ကို မည်သူကမျှ လက်ခံတော့ မည်မဟုတ်ကြောင်းသိရ၍ ညပိုင်းတွင် လက်နိပ်

ဓာတ်မီးတစ်လက်နှင့် လိုဏ်ဂူတစ်ခုရှိရာသို့ ထွက်သွားလေ၏။ လိုဏ်ဂူမှာ ခုံးနေပြီး ထုံးကျောက်များရှိနေ၍ ရေစိမ့်နေ၏။ ထို့ကြောင့် ချင်ကို မိုးကြိုးမပစ်နိုင်တော့ချေ။ အိမ်သို့ မပြန်မီ လိုဏ်ဂူတွင် သုံးရက်နေခဲ့သည်။

ထို့နောက် ဟိုက်ကန်းတွင် မိုးခေါင်မြဲခေါင်နေသဖြင့် ဒေသခံလူများက ချင်အတွက် ငွေကြေးကောက်ခံပြီး မိုးကြိုးနတ်မင်းအား ပူဇော်ထားသည့် အစားအစာများကို စားရန် ပြောကြသဖြင့် ချင်က ၎င်းအစာများ မစားမီ သူ့ရဲဒင်းကို ယူ၍ ယခင်အတိုင်း မိုးကြိုးနတ်မင်းအား ပူဇော်ထားသည့် အစာများကို စားလေ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ မိုးကောင်းစွာ ရွာသွန်းသော်လည်း မိုးကြိုးက ချင်ကိုမပစ်နိုင်တော့။ ထို့ကြောင့် ၎င်းဒေသတွင် နှစ် ၂၀ တိုင်အောင် မိုးရွာသွန်းသော်လည်း မိုးကြိုးမပစ်တော့သဖြင့် ဒေသခံလူများက ချင်ကို မိုးသခင် (Master of Rain) ဟု ခေါ်ဆိုကြလေ၏။

တိုင်ဟိုခတ် (အေဒီ ၁၈၂၄-၁၈၃၅) နယ်စားကြီးလင်းဆူ (Lin Hsh) သည် ချင်အကြောင်းကြားသိရဖြင့် ချင်ကို သူ့ထံသို့ ဆင့်ခေါ်လိုက်လေသည်။ ထို့နောက် ချင်အား ဖြစ်ပျက်ပုံ အလုံးစုံကို ပြောပြခိုင်းလေ၏။ ထိုအခါ ချင်က “ကျွန်တော်မျိုး အသက်လည်းငယ်တယ်၊ သန်လည်း သန်စွမ်းတယ်၊ ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ နှလုံးသားဟာ ကျောက်တုံး၊ ကျောက်ခဲ၊ သံမဏိလို မာကျောခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်မျိုး သရဲတစ္ဆေ မိစ္ဆာနတ်ဆိုး၊ မိုးကြိုးနဲ့ လျှပ်ပြက်တာတွေကို အမူမထားခဲ့ပါဘူး။ သာကြောင့်လဲဆိုရင် ကျွန်တော်မျိုးဟာ လူတွေကို ကယ်တင်ဖို့ဆိုရင် ကျွန်တော်မျိုးအသက်ကို အသေခံဖို့ အပြင်ဆင်ထားခဲ့ပါတယ်။ မိုးကောင်းကင်ကလည်း မကောင်းဆိုးဝါး မိုးကြိုးနတ်ကို လိမ်လည်ကောက်ကျစ်တဲ့ အကြံနဲ့ မလုပ်နိုင်တော့ပါဘူး” ဟုဆိုကာ သူ့ရဲဒင်းကို မြို့စားကြီးထံ ဆက်သလေ၏။ ထိုအခါ မြို့စားကြီးသည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ပြီး ချင်အား လူတော်လူကောင်း တစ်ယောက်အဖြစ် ချီးမြှင့်မြှောက်စားထားလေတော့သတည်း။

မောင်မောင်စန်းထွေး

Ref : Stronge Lales by Pei Hsing of the Tang Dynasty မှ Chen Luan Fens ကို ဆီလျော်အောင် ပြန်မာပြန်ဆိုပါသည်။

မဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိကာစာ

မောင်ချိုမင်း(ကန္တာရဝတီ)

ယနေ့အခါသမယသည် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံ အတော်များ များတွင်ပင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ သာသနာ့ရောင်ခြည် နေရောင်၊ လရောင်ပမာ ထွန်းပြောင်နေသည့် အခါပေတည်း။

အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့ကလက်အောက် ကျွန်သားပေါက် အဖြစ် ကျရောက်ခဲ့စဉ်အခါက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့မှာ စားဝတ်နေရေးအတွက် အတော်ပင်ခက်ခဲခဲ့ရသော်ငြား မိမိတို့ ကိုးကွယ်သည့် သာသနာတော်ကိုမူ အညှိုးနွမ်းအထိပါးမခံမည်မျှပင် ပင်ပန်းဆင်းရဲဆင်းရဲ “တစ်ဖူးရလို တစ်ပဲလှူ” တို့ “ရှမ်းတောင်သူ တူနှိုင်းရိုးလား” ဟူသည့် စကားအတိုင်း နိုင်သမျှသော ချွေးနံ့စာကလေးများဖြင့် ကောင်းမှုကုသိုလ်အစုစု ပြုသွားခဲ့ကြသည်ကို သူတို့လှူဒါန်း တည်ဆောက်ခဲ့ကြသည့် ဘုရားကျောင်းကန် စေတီတန်စောင်းတို့က ရွှေရောင်တဝင်းဝင်းဖြင့် မြန်မာပြည်အနှံ့အပြား လက်ညှိုးထိုးမလွဲ သက်သေပြနေခဲ့ပြီ။

၁၉၄၈ ခုနှစ် ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်းဘဝဖြင့် မြန်မာပြည်လွတ်လပ်ရေးရပြီးသည့် ကာလတွင် နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုကိုယ်တိုင်က ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက် သင်္ဂါယနာတင်စသည့် ဖရာမသာသနာပြု လုပ်ငန်းများကို ဦးစီးဦးဆောင်ပြုခဲ့သလို အများပြည်သူကလည်း ပစ္စယာနက္ခဟဖြင့် သံဃာတော်အရှင်မြတ်များအား ပစ္စည်းလေးပါး ဖေးလှူကြခြင်းဖြင့် သာသနာပြုရာရောက်ခဲ့ကြသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါက သာသနာတော်၌ ထူးခြားသည့် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်တို့အား နေရာအလိုက်၊ ဌာနအလိုက် အမြင့်မြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်များအဖြစ် တေဒဂ်ဘွဲ့ထူးများ ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။

ရှေးရှေးသာသနာပြု မင်းကောင်းမင်းမြတ်များ ထက်ထက်တွင်လည်း သာသနာတော်ဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ ဆက်ကပ်ခဲ့ရာတွင် မူလရှေ့အခါက အဘိဓဇ

မဟာရဋ္ဌဂုရုဘွဲ့နှင့် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတဘွဲ့တံဆိပ်တော်နှစ်မျိုးသာရှိခဲ့၏။ သို့သော် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ် နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ ၂၇၇၅ ဗိုလ်ချုပ်မှူးကြီး စောမောင် လက်ထက်တွင် သာသနာတော်ဆိုင်ရာ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များ ကိုးခုထိ တိုးချဲ့ချီးမြှင့်ရာ၌ ဂန္ထဝါစက (စာချာဘွဲ့)၊ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ(တရားပြုဘွဲ့)၊ သဒ္ဓမ္မဇောတိကာစာ (သာသနာပြုဘွဲ့) စသည်တို့ ပါဝင်လာ၏။

လူလောကတွင် ပညာရေးဘွဲ့တစ်ခုခု ရရှိပိုင်ဆိုင်ထားမှ တန်ဖိုးရှိသလို ရဟန်းသံဃာ သာသနာ့ဘောင်၌လည်း ဤသာသနာတော်ဆိုင်ရာ ဘွဲ့တစ်ခုခုကို ဆက်ကပ်ခံရဖို့လိုအပ်သည်ဟု ထင်သည်။ အချို့သံဃာအရှင်မြတ်တို့က ဤဘွဲ့နှင့် အကျုံးဝင်ထိုက်တန်နေကြစေကာမူ မလျှောက်ထားကြဘဲ ခပ်အေးအေးနေတတ်ကြ၏။ သို့သော် တကယ့် သာသနာ့ကိစ္စအရေးကြိုလာပါက ဤဘွဲ့သည် တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း တန်ဖိုးရှိလှပါဘိခြင်း။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤဘွဲ့ကို ဆက်ကပ်ခံရစေရန် ထောက်ခံတင်ပြရန် အချို့က ဘုန်းကြီးရဟန်း ပိုက်ဆံကိုပင် မညာမတာ သိန်းချီ၍ စားကျက်ထွင်ရှာကြသည့် အပုပ်နံ့များကိုလည်း မကြာမကြာ ကြားရတတ်သည်။

— လွန်ခဲ့သော တစ်လခန့်က ကျွန်တော်နှင့် ဆွေမျိုးမက ခင်မင်နေသော ရွှေဂုံတိုင်နေ အစ်မကြီးတစ်ဦးအိမ်သို့ အလည်ရောက်ခဲ့သည်။ အဘွားကြီးက မွန်အမျိုးသမီးကြီး စာပေကောင်းစွာမတတ်ရှာသော်ငြား သားသမီးကံကောင်း၍ တိုက်နှင့်ခြံနှင့် ကားနှင့်နေနိုင်သူဖြစ်ရာ ခင်ပွန်းဆုံးပြီး ကတည်းက ဘာသာရေးပဲ လိုက်စားနေသူဖြစ်၏။ ကျွန်တော် သူ့အိမ်ညော်ခန်းထဲရောက်စမှပင် အစ်မကြီးအပြင်မှ ကားနှင့် ရောက်လာသည်။

“ဟေ့ ... ငါ့မောင် ကိုယ်တော်ချော၊ ဘယ်က

ဘယ်လိုများ မျက်စိလည် ရောက်လာသလဲကွယ်”

ကျွန်တော်က ရယ်မောပြီး -

“ကျွန်တော် ဒီဘက်မရောက်တာ လမ်းမကြုံလို့ပါ အစ်မကြီးရဲ့။ ဒါထက် အခု ဘယ်ကပြန်လာတာလဲ။ ပေါ့ တွေ ဘာတွေနဲ့ဆိုတော့ အလှူတစ်ခုခုက စားသောက်ပြီး ပြန်လာတာ ထင်ပါရဲ့”

အဘွားကြီးက သူ့လက်ထဲမှ ယပ်တောင်ကလေးကို စားပွဲပေါ်အသာတင်ရင်း -

“တို့ကိုးကွယ်တဲ့ တောင်ဥက္ကလာ မြင်သာပရဟိတ ဘုန်းကြီးကျောင်း ဆရာတော်ရဲ့ ဂုဏ်ပြုပူဇော်ပွဲက ပြန်လာတာကွယ်။ ဘွဲ့တော့ရခဲ့တယ်ဆိုပဲ။ ဘာဘွဲ့မှန်းတော့ မသိဘူး”

ဟင်း... ခက်ချေပြီ။ မိမိတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သည့် ဆရာတော်၏ ချီးကျူးပူဇော်ဂုဏ်ပြုပွဲကို သွားပြီးမှ ထိုဆရာတော် ဘာဘွဲ့ရသည်ကို သူမသိရှာ။ အဘွားကြီးကလည်း စာကောင်းစွာ မတတ်ရှာဘဲကိုး။

ကျွန်တော်က စားပွဲပေါ်ရှိ သူယူလာသော အလှူပြန် ယပ်တောင်ကလေးကိုကြည့်ကာ -

“ဒီဆရာတော်ဟာ မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကစေဘွဲ့ တံဆိပ်ကိုရခဲ့တာမျှ။ အဲဒါကိုကော သိရဲ့လား”

အမယ်ကြီးက ခေါင်းခါရင်း -

“ဘွဲ့တွေ ဘာတွေတော့ ဘယ်သိပါ့မလဲကွယ်။ ယုံဆရာတော် ပညာစာရက သိက္ခာသမာဓိကလည်း ကြည့်ညိုစရာကောင်းတော့ သူပူဇော်ဂုဏ်ပြုပွဲအတွက် ငွေတစ်သိန်းတော့ ထည့်လှူလိုက်တာပဲ”

ဤတွင် ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲ အတွေးတစ်ခု ပေါက်လာသည်။ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အနေဖြင့် မိမိတို့ကို ဆည်းကပ်ရာ သံဃာတော်အရှင်မြတ်များကို လှူဒါန်းဒါနပြုကြသော်ငြား နိုင်ငံတော်မှ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အရှင်မြတ် ဆက်ကပ်ခံရသော ဘွဲ့တံဆိပ်တော် အဓိပ္ပာယ်နှင့် အရည်အချင်းကိုမူ အနည်းအကျဉ်းသိထားရန် လိုအပ်ပေလိမ့်မည်။

ယခု အမယ်ကြီးပြောသည့် ဆရာတော်၏ ဆက်ကပ်အပူဇော်ခံခဲ့ရသည့် ဘွဲ့တံဆိပ်မှာ (မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ)ဘွဲ့ဖြစ်ရာ လွယ်လွယ်ပြောရလျှင် သာသနာပြုဘွဲ့ဟု ပင်ဆိုရပါမည်။ ဤလိုဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကို ဆက်ကပ်ခံရဖို့

ဆိုသည်မှာ သိပ်မလွယ်လှ။

- ၁။ သံဃာအချင်းချင်း သင့်တင့်ညီညွတ်ရမည်။
- ၂။ သက်တော် ၃၅ နှစ်အထက် မငယ်ရ။
- ၃။ သာသနာတော်ထွန်းကားပျံ့နှံ့ရေး ဦးစီးဌာနမှ ပို့ချသင်တန်းကို တက်ရောက်ပြီးဖြစ်ရမည်။
- ၄။ မကောင်းသတင်း အရှုပ်အရှင်း ကင်းစင်ရမည်။
- ၅။ ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးကျောင်း ဖွင့်လှစ်၍ ကျောင်းသားများကို စာသင်ခြင်း အပြင် စာသင်ခြင်း၊ တရားဟောခြင်းဖြင့် အခြားဘာသာဝင်များကို ဗုဒ္ဓဘာသာတွင် သွတ်သွင်းစည်းရုံး ဆွဲဆောင်နိုင်ရမည်။
- ၆။ ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက်၊ လမ်းတံတားခင်း

စသည့် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို နှစ်ပေါင်းရှည်ကြာအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှ ဤသာသနာပြုဘွဲ့နှင့် ထိုက်တန်အကျုံးဝင်ပါသည်။ ဘွဲ့တံဆိပ်တော် ဆက်ကပ်အလှူခံရန်အတွက် ဆရာတော်၏ လျှောက်ထားတင်ပြမှုကို သက်ဆိုင်ရာမြို့နယ်၊ တိုင်း၊ အဆင့်ဆင့်က ကျေနပ်မှသာလျှင် သာသနာရေးဌာနသို့ ထောက်ခံတင်ပြမှုဖြင့် နိုင်ငံတော်က ဆက်ကပ်ခြင်းဖြစ်ရာ ဤဘွဲ့တံဆိပ်တော်ရှင်များအတွက် ဂုဏ်ယူဖွယ် ကောင်းလှပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သူ သူတော်စင်တို့က ဝမ်းသာအယ်လဲ ဂုဏ်ပြုပွဲများ ကျင်းပကြခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

မောင်ချိုမင်း(ကန္တာရဝတီ)

၀၉-၄၂၀၀၉၀၂၄



ဘဝဒာမောစင်မယ့် လှတောစင်ခွင် ဟာသဗျား

ဦးကောင်းထူး

လူသောက်မယ်ဆိုရင်

တစ်ခါက ပုလိပ်ပေါက်စလေးတစ်ယောက် ပုလိပ်
သားကြီးတွေနှင့်ရောပြီး နတ်ကန်ဦးကို ရောက်လာသည်။
ရင်းတို့ကို မျက်နှာလိုမျက်နှာရ ဖားနေသည့် ရွာခံတစ်
ယောက်ကို ထန်းတောထဲ ခေါ်သွား၏။

ပုလိပ်သစ်လေးက အာဏာပြချင်ဖောနှင့် ထန်းပင်
ပေါ်မောကြည့်ရင်း -

“ထန်းရည်နှစ်မြူလောက် ရမလား။ ထန်းရည်လိုချင်
တယ်ဟေ့”

ထန်းပင်ပေါ်က ထန်းသမားက ငုံ့ကြည့်ပြီး ဘယ်သူ
တွေမုန်း သိတဲ့နောက် -

“လူသောက်လား။ ခွေးသောက်လား။ လူသောက်
ဆိုရင် နည်းနည်းစောင့်ရဦးမယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေသတည်း။

သွားကြားထိုးတံလောက်တောင်မှ

ထင်းကုန်သည်တစ်ယောက်သည် လက်ဖက်ရည်
ဆိုင်တွင် စုပုံထားသည့် ထင်းများကို စောင်းကန်းစောင်းကန်း
ကြည့်ရင်း ဆိုင်ထဲဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ထိုနောက် -

“ငါ့ထင်းကို မဝယ်ဘဲ ဘယ်ကထင်းတွေ ဝယ်ထား
တာလဲကွ”

ဤတွင် ဆိုင်ရှင်ဖြစ်သူ လှရွယ်က-

“ခင်ဗျားရောင်းတဲ့ထင်းကို သုံးမယ့်အစား ကောက်
နီကို ခွဲခြမ်းလုပ်ပြီး သုံးတာမှ တော်ဦးမယ်”

“ဟာကွာ...မင်းက မတရားပြောပြီ။ ငါ့ထင်းတွေက
မီးရထားဘက်ကို လေဖားတုံးအဖြစ် သွင်းဖို့ထားတာကွ။
ခင်မင်တဲ့ လူချင်းမို့ ထင်းဆိုက်ရအောင် မင်းဆိုင်ပို့တာ”

“ဟလိုလေး...လေဖားတုံးတုံး။ ခင်ဗျားလေဖားတုံး
တွေက သွားကြားထိုးတံလောက်တောင်မှ မကြီးပါကလား
ဗျာ”

ဖြုတ်လောက်ပဲ ရှိတာများ

လက်ဖက်ရည်ဆိုင် လူစည်ကားနေတုန်း တစ်
ယောက်က စိန်ခေါ်စကား ဆိုလိုက်၏။

“အမယ်...မင်းတို့ကသာ ရဟန်းခံပေးနိုင်ရင် ငါက
သျှောင်တစ်လုံး အဆုံးခံပြီး သိပ်တက်ပြီးသားပါကွာ”

ထိုသို့ နားငြီးအောင် ပြောနေသူကို ခပ်လှမ်းလှမ်း
စားပွဲရှိ လူငယ်တစ်ယောက်က -

“ဟလိုလေးဗျာ . . . ခင်ဗျားက သျှောင်တစ်လုံး။
သျှောင်တစ်လုံးနဲ့ စပီကာတပ်ပြီး ဟစ်နေတာ ရောမပရိစ္စ

ဂကြီး ကျနေတာပဲ။ ခင်ဗျားသျှောင်ကို ကြည့်လိုက်တော့
ဖြင့် နတ်အုန်းသီးပေါ်မှာ နားနေတဲ့ ဖြုတ်လောက်ပဲ ရှိတာ

ကိုများ”

ထိုသို့ လူကြားသူကြား အော်လိုက်လေမှ ကိုလေ
ကြားလံည်း ပါးစပ်ပိတ်သွားလေတော့၏။

အအေးပတ်မှာတောင် စိုးရတယ်

ရွှေတိုကားဂိတ်ရှိ ပြောင်းဖူးသည်က ထုံးစံအတိုင်း လွှတ်အော်နေသည်။

“လာကြနော်၊ လာကြ ပြောင်းဖူးပူပူနွေးနွေးလေ။ အရမ်းချိုတာ။ ပလိုပြောင်း၊ နိုင်လွန်ပြောင်း၊ သကြားပြောင်း”

ဤတွင် လှတောသားက ဆာဆာနှင့် အနားကပ် သွားလေ၏။

ထိုအခါ အဝတ်မည်းကြီးအုပ်ထားသည့် ပြောင်းဖူး တောင်းကို လက်ညှိုးထိုးပြ၏။ ဈေးသည်က တစ်ဖူးယူပေး လိုက်သည်။

“ပူတဲ့အဖူးကို ပေးဗျာ”

ဈေးသည်လည်း နောက်တစ်ဖူးလဲပေး၏။ ဒါလည်း စိတ်တိုင်းမကျ ထပ်လဲထပ်လဲနှင့် လေးငါးဖူးအထိ အကြိုက် မတွေ့။

ခြောက်ဖူးမြောက် ရောက်လေသော် ကိုင်ကြည့် အပြီး လှတောသားက ချထားခဲ့ရာက -

“အော်တုန်းကတော့ ပြောင်းဖူးပြုတ် ပူပူနွေးနွေးတဲ့၊ ဟလိုလေး...ပြောင်းဖူးပြုတ်ရဲ့၊ ရေခဲစိတ်ထားလား မှတ်ရ၊ ခင်ဗျားပြောင်းဖူးဝယ်စားမိရင် တစ်ကိုယ်လုံး အအေးပတ် သွားမှာတောင် စိုးရတယ်”

သည်တော့ ဈေးသည်က အော်ပြီး ရန်တွေ့သည်။ လှတောသားမှာတော့ တဟဲ့ဟဲ့။

နှိုင်းမှ နှိုင်းရက်ပလေ

ကလေးချစ်တတ်သော လှတောသားကြီးတစ်ယောက် ဖြိုက ပြန်လာ၏။ ဤတွင် ဖြိုပြန်လက်ဆောင်ပါလာသည့် အိတ်ကြီးတစ်လုံးအပြည့် သကြားလုံးများကို အိမ်နီးချင်းက လေးများအား ဝေပေးနေခဲ့သည်။

ကလေးများက ထိုသတင်းကြားသည်နှင့် ထာတောင်း ကြလေ၏။ ထိုအခါ အိတ်ကြီး တဖြည်းဖြည်း ပိန်လာတာ ကို မြင်သဖြင့် ညီမလုပ်သူက -

“အစ်ကိုအိတ်ကြီးကလည်း ပိတ်ချင်လာလိုက်တာ။ တစ်တိတစ်တိနဲ့ စေတီယမင်း မြေမျိုသလိုပါပဲလား။”

(စေတီယမင်းဆိုသည်က မုသားတစ်ကြိမ်ပြောတိုင်း တစ်ထစ်တစ်ထစ် မြေမျိုခံရသောမင်း ဖြစ်ချေ၏။)

မင်းသားကျက်လီ ဓားရေးပြနေသလို

ကလေးကပဲ ဆိုးသလား။ မိခင်ကပဲ အရိုက်ကြမ်း သလားတော့ မသိ။ လှတောသားကြီးသည် ကလေးကို သိမ်း ရိုက်နေသည့် အိမ်နီးချင်းမအား လှမ်း၍ ဟန့်တားလိုက်၏။

“ဟဲ့...ဟဲ့...ကလေးမ ကိုယ်မွေးတဲ့ကလေးပဲမဟုတ် ဒီလောက် မရိုက်ပါနဲ့ကွယ်။ မသိသူတွေက မိထွေးလို့ ထင် ကြလိမ့်မယ်”

“ဆိုးလွန်းလို့ပါ ဦးလေးရယ်။ ပါးစပ်ကို ဓမ္မနေ ရဘူး”

“ကလေးပဲဟဲ့။ မျောက်လောက်တော့ ဆော့မှာပဲ။ ကမ္ဘာ့ဇန်နဝါရီလို့တော့ ငြိမ်မနေဘူး။ နှင်ရိုက်ပုံက တရုတ် သိုင်းကားထဲက မင်းသားကျက်လီ ဓားရေးပြနေသလားမှတ်ရ”

ခွေးက ဝိုများနေပါလား

တစ်နေ့သို့ လှတောသားတစ်ယောက်သည် စာအုပ် အဟောင်းတန်းသို့သွား၍ စာအုပ်များကို လှန်လှောကြည့်ရှု လေ၏။ ဤတွင် ထောင်ထားသည့်စာအုပ်အနောက်များရှိ နာမည်များကို ကြည့်ရင်း ကျယ်လောင်စွာအော်ဖတ်လေ၏။

“ကမ္ဘာကိုကိုင်လှုပ်သော ထိုဆယ်ရက်၊ စာရေးချင် သောသူများသို့ မှာတော်ပုံ၊ သိလိုသူ၊ မောင်ခွေးဖို၊ ခွေး ဟောင်တိုင်း ထမကြည့်နဲ့၊ ယုန်တောင်မြေ၊ ခွေးမြောက် လိုက်၊ ခွေးကဏ္ဍိ၊ ခွေးဇိုကာ”

လှတောသားသည် ဆက်မဖတ်တော့ဘဲ ညည်းတွား လိုက်လေ၏။

“အလိုလေးဟဲ့...ခွေးက လူထက်တောင် တန်နိုး ထွားနေပါပေါ့လား။ လူအကြောင်းက တစ်အုပ်တည်းရှိပြီး ခွေးအကြောင်းက ငါးအုပ်တောင် ရှိနေပါကလား...”

ကိုင်းမပါတဲ့ မျက်မှန်

လှတောသားတစ်စုတို့သည် ၎င်းတို့ အမြင်မကြည်
သော လှတစ်ယောက်အကြောင်းကို ပြောနေကြ၏။

ထိုလူတွင် အကောင်းတစ်ခုမှ မရှိတော့သကဲ့သို့
မျက်နှာကြောတင်းပုံ၊ စိတ်ထားညှပ်၊ ဆက်ဆံရေးကျပ်၊ လေ
ထုံး ကြီးပုံတွေ စုံတကာစေ၍နေ၏။

ထိုကြားထဲ သူ့အရည်အချင်းကို တစ်ယောက်က
ယခုကဲ့သို့ ဖော်ကျူးလိုက်ပြန်ပါသေး၏။

“အဲသည်တော်က ကြီးကျယ်မယ့်သာ ကြီးကျယ်နေ
တာပါကွာ။ စာဆိုလို့ တစ်လုံးမှတတ်တာ မဟုတ်ဘူး။
ထဆင်ထူး ရေးပြရင်တောင် ကိုင်းမပါတဲ့မျက်မှန်ပါလို့ လျှာ
ထွက်အောင် ငြင်းဦးမှာ”

လှံနဲ့အပ်

ကားဂိတ်ရှိ ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ထမင်းစားနေ
သည့် လှတောသားနှင့် ထမင်းရောင်းသော လှတောသူတို့
အူရှာညံ့ညံ့ စကားများနေကြ၏။

“ဒီမှာ ဒီမှာ တော့ကို ထမင်းတစ်ပွဲ တစ်ထောင်
ပေးတောင် ရောင်းဖို့မကောင်းဘူး။ ဘယ်နှယ် ထမင်းစားဖို့
ထားတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ အပြစ်ပြောဖို့ လာတာကျနေပြီ”

ဆိုင်ရှင်လှတောသူက စုစုအောင်အောင်နဲ့ ပြောလေ
၏။ ထိုအခါ ထမင်းစားနေသူ လှတောသားက ပလုတ်ပ
ထောင်ကြီး ကြားကပဲ -

“ပြောရပါသကော အမိရယ်။ ကြည့်စမ်းပါဦး...
အဲတွဲ မန်ကျည်းရွက်လောက်ပဲရှိမယ်။ မျက်လိုက်တဲ့အရိုး၊
အုန်းစစ်သားရဲ့လှံနဲ့ ထိုးသလားမှတ်ရ။ စူးလိုက်တဲ့အရိုးများ
အဖျပ်လည်ပင်းဖြင့် တရုတ်အပ်စိုက်ကုနေတဲ့ အတိုင်းပဲ”

သည်နည်းပဲ ရှိတော့တယ်

မှူးမြစ်ရေပြည့်လာပြီဆိုလျှင် လှတောလယ်သမား
များ အပြေးအလွှား ရေသွင်းကာ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးကြလေ

၏။ လယ်သမားကြီးတစ်ယောက်သည် ကန်သင်းပေါ် တက်
ရပ်ကာ သူ့လယ်ကွက် သူ့ပြန်ရှာကြည့်ရင်း -

“ခုပုံနဲ့တော့ စိုက်ရက်ဝေးပါသေးတယ်။ စပါးစိုက်
တာက ပြေပုပ်တွေ၊ နောက်ချေးတွေနဲ့ မူးရေသမပြီး စပရေအို
ပွက်သလို ပွက်ထနေမှ စိုက်လို့ကောင်းတာကွ”

ထိုအခါ ကန်သင်းပေါ်ရောက်နှင့်နေသူက မှတ်ချက်
ချလေ၏။

“ဒီအချိန်ဟာ ပင်ထောင်လာကြည့်နေကျ အချိန်ပဲ
ဗျ”

“ဒီနှစ်တော့ ခုအချိန်မှာ ပင်ထောင်ကြည့်ဖို့ ဆင်း
လာရင်ဖြင့် ဟောခါ ပင်ထောင်ပါပဲဆိုပြီး လယ်စပ်က ထန်း
ပင်တွေကို လက်ညှိုးထိုးပြရုံပဲ ရှိတယ်ဟေ့”

ဘာမြန်သလဲမမေးနဲ့

ကောက်စိုက်သမတစ်စုသည် ကောက်စိုက်နေရင်းမှ
စပ်စိစပ်ရာ စကားများကို ပြောနေကြလေ၏။

ဤတွင် တစ်ယောက်က -

“မောင်းခွားတွေထဲမတော့ ငါတွေမှူးတဲ့ခွားမျိုး ကြား
တောင်မကြားဖူးဘူး။ လယ်ကိုင်းကနေ ကျောင်းတော်ရာကို
လှည်းမောင်းသွားတာ ဘုရားရောက်မှ လှည်းစီးသူမပါမှန်းသိ
ပြီး ခုန်းစိုင်းပြေးလာသတဲ့။ လှည်းပေါ်က ကျကျန်ခဲ့တဲ့လူ
မြေကြီးပေါ်မရောက်ခင် လှည်းက ပြန်ရောက်လာတာပဲ”

ထိုအခါ နောက်တစ်ယောက်က အနိုင်မခံစိတ်နှင့်

“အဲဒီခွားတွေက ခွားမတွေ ထင်ပါရဲ့ဟယ်။ တို့အိမ်
မှာရှိတဲ့ မောင်းခွားနှစ်ကောင်မှ တကယ်ကောင်းတာ။ ညည်း
ပြောသလိုပဲ လှည်းပေါ်ကလူ ကျကျန်ခဲ့လို့ ပြန်ရှာတာ မတွေ့
ပြန်ဘူး။ ဒါနဲ့ သွားလမ်းအတိုင်း ပြေးပြီးကြည့်တော့လည်း
မတွေ့ပြန်ဘူး။ နောက်တစ်ခေါက် ပြန်လာတော့မှ မြေကြီး
ပေါ်မရောက်ခင် တွေ့လို့ လှည်းထိုးရပ်ပေးလိုက်ရသဟေ့”

နာမည်ကျော်တဲ့ တံဆိပ်

ရွာ၌ မင်းသားကဲ့သို့ ကြောနေအောင် ဝတ်စားတတ်သည့် လူငယ်တစ်ယောက် ကားဂိတ်သို့ ရှိပြုထွက်လာခဲ့၏။ ထိုအချိန်ဝယ် နေက တာပေါ်ကို မေးတင်နေ၏။ ထိုလူငယ်လည်း ကားကားကြီးရပ်လျက် စတိုင်ထုတ်နေ၏။ ကာယကံရှင်က သူ့အဖြစ် သူမသိသော်ငြား လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲရှိ လူတွေကမူ အထင်းသား အကွင်းသား မြင်နေရ၏။

“ဟလိုလေး . . . လုံချည်ရယ်၊ ပါးလိုက်လေခြင်း၊ ပင့်ကူမျှင်နဲ့များ ရက်ထားသလား၊ မသိဘူး”

“ဘယ်ဟုတ်ရမလဲ၊ တိမ်မှိုင်းနဲ့ထိုးပြီး မီးခိုးနဲ့ဖောက်ထားတာ”

“ဒါကြောင့် ခလောက်တံဆိပ် အမြောက်တံဆိပ် ရယ်လို့ နာမည်ကျော်နေသကိုး”

ဂုန်နီအိတ်ကိုတဲ့ ဆေးရောင်ခြယ်

အသက်ငါးဆယ်ကျော် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် ယောက်ျားဝတ် လုံချည်ကွင်းတစ်ထည်ကို တဖြောက်ဖြောက် နှင့် အိမ်ပြန်ရင်း အော်ပြောလေချေ၏။ ဤတွင် ခင်ပွန်းဖြစ်သူက -

“အဘွားကြီး ဘာဖြစ်လာတာလဲ”

ဟု မေးလိုက်သကဲ့သို့ သမီးများကလည်း -

“အမေ ဘာတွေအော်လာတာလဲ”

ဟု မေးပြန်၏။

အမျိုးသမီးသည် အမေးတွေကို ပြန်ဖြေရမည့်အစား အော်လက်စ ဆက်အော်လိုက်ပုံမှာ-

“အလိုလေးတော် . . . ရှစ်ဆယ်တန်ပုဆိုးတဲ့။ ဂုန်နီအိတ်ကို ဆေးရောင်စုံခြယ်ထားသလား မှတ်ရတယ်ဟေ့”

စပါးအုံးနဲ့ နင်လား ငါလား

! ချောင်ဖြူခွန်နှစ်စေ့စားဟု ခေါ်ကြသည့် ခွက်ကြီးကို

သူ့ဖုန်းစားတစ်ယောက်အား လှတောသားတစ်ယောက်က စပ်စပ်စုစု ဗျူးနေပုံမှာ မှတ်သားလောက်ပေ၏။

“ဘယ်နှယ်လဲဗျာ၊ ဒီနေ့ အဆင်ပြေရဲ့လား” တောင်းလိုရမ်းလို့ တော်တော်လေး ရခဲ့ရဲ့လား”

“မရပါဘူးဗျာ”

“မရဘူးသာဆိုတယ်၊ ခင်ဗျားဆိုင်းထင်းက အိတ်နှစ်လုံးစလုံး ဖောင်းကားနေတာ ဟလိုလေး . . . သမဝါယမဆိုင်ရိုထောင် မျှီထားတဲ့ စပါးအုံမြွေကြီးတွေလား မှတ်ရဗျာ” ခွက်ကြီးကို တစ်ချိုးတည်း လစ်ပါလေရော။

ရာဟုထောင့်က ခွေးဝဲစား

လှတောသားများသည် သူစိမ်းကို မပြောမဆိုရလည်း မိမိတို့အချင်းချင်း ဂျပန်ဖယောင်းချပ်လုပ်ပြီး လှည့်ခွေတတ်ကြ၏။ သို့ဖြင့် လှတောသားတစ်ဦး၏ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲသို့ လှတောသားတစ်စု ဝင်ရောက်အားပေးရင်း -

“ရေကိုရောင်းစားနေတဲ့ လူတွေများ အပေါ်စက်၊ အောက်စက် အကောင်းစား သုံးနိုင်တယ်ဗျ”

ဟူ၍ တစ်ယောက်က စပြီး ကလိလိုက်၏။

နောက်တစ်ယောက်ကလည်း မနေနိုင်။

“အိုဗျာ . . . ရေကို အပူပေးပြီး စားပွဲကုလားထိုင်နဲ့ ရောင်းတော့လည်း သောက်ကြတာပဲ”

မှာထားသော လက်ဖက်ရည် ရောက်လာသည့်အခါ တတိယလူက မြည်းကြည့်လိုက်ပြီး -

“ဒါလားကွ . . . လက်ဖက်ရည်၊ လက်ဖက်ခြောက်နဲ့ တောင် မရဘူး။ မြေနီရေကို သကြားခတ်ထားသလားမှတ်ရ” ထိုအခါ ဆိုင်ရှင်လှတောသားက သွားအကျသားလေးနှင့်ပြုံးရင်း -

“အချင်းချင်းမို့ ဝေဖန်ခံရတာကွနော။ သူစိမ်းသာဆိုရင် မင်းတို့ ကမ္ဘာပတ်ပြီး ကျွမ်းပစ်သွားပြီး ရာဟုထောင့်မှာ ခွေးဝဲစား လမ်းကြိုတ်စက်ကြိတ်သလို ပြားနေမယ် . . . ဟင်း ဟင်း”

• ဦးကောင်းလူး





နေ့အပိုက် ဂွတ်ဆိုရမည့် မန္တန်ပျား

တစ်စန္ဒာ

“လောကဟိတ” ရာသီကျမ်းတွင် မြန်မာလူမျိုး တို့၏ သာရေးနာရေးကိစ္စများ၌ ရိုးရာမပျက် ယနေ့တိုင် လိုက်နာလုပ်ဆောင်နေကြသည့် မြန်မာ့လေ့ထုံးစံများကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာလူမျိုးများနှင့် လောက ဟိတရာသီ ကျမ်းသည် အမြဲတစေ ရင်းနှီးလျက်ရှိကြောင်း မှတ်ချက်ချမိပါသည်။ လောကဟိကျမ်းသည် လောက၏ စီးပွားရေးကို သမ္မာအာဇီဝဖြင့် ရွာဖွေရေးသားပြုစုထား

သော ကျမ်းဖြစ်ရာ ထိုကျမ်းပါဆောင်ရွက်ဖွယ်များကို သေချာစွာ ကစားကလပ်ဆောင်ပါက အထူးအကျိုးပြု မည်ကား အမှန်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

နေ့အပိုက်ဂွတ်ဆိုရမည့် မန္တန်နှင့် ဖကြာ တနင်္ဂနွေသားသမီးများ ။ ။ ကိုယ်လက်အင်္ဂါ အစီမံသာနှင့် ရှာနာသည်ဆိုပါက သန်ပျားနှင့် ကွဲအမှတ်

www.burmeseclassic.com

လုပ်ပါ။ ပြီးလျှင် ထမင်း၊ မုန့်၊ နို့၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ ပန်း၊ ပေါက်ပေါက်တို့ကို ငှက်ပျောဖက်တွင် ထည့်၍ ဆီမီးတိုင်ထွန်းပူဖော်ပြီး “ဦး-နမောတိ သွားဟ” ဟူ၍ ခုနစ်ခါရွတ်ဆိုပါက ဝေဒနာမှန်သမျှ ကင်းစင်လွင့်ပျောက် ချမ်းသာရောက်စေသည်။

တနင်္လာသားသမီးများ ။ ။ ဖျားနာ၍ ကိုယ်စိတ်မချမ်း မသာဖြစ်ခဲ့သော် ဆန်မှုန့်နှင့် ကျားရုပ်ထုပ်ပါ။ ပြီးသော် ရှေးနည်းအတိုင်း ခုနစ်မျိုးသော စားသောက်ဖွယ်ကို ယူဆောင်၍ မီးတိုင်ထွန်းညှိပူဖော်၍ “ဦး-ယက္ခထိ၊ ယက္ခထိ သွားဟ” (ဟယ်ဘီလူး နှင်ထွက်သွားလော့) ဟု မန္တန်ကို ခုနစ်ခါရွတ်ဆိုပါ။ ထိုအခါ ဖြစ်ပေါ်နေသမျှ ဝေဒနာ အလုံးစုံလွင့်စင်ကုန်ပျောက်ကာ ချမ်းသာရောက်ပေလိမ့်မည်။

အင်္ဂါသားသမီးများ ။ ။ ကိုယ်စိတ်လေးလံစိတ်အကြဲများ ထုံထိုင်းမှိုင်းဝေနေပါက ရှေးနည်းအတိုင်း ဆန်မှုန့်ဖြင့် အင်္ဂါရုပ်ထုပ်လုပ်ပါ။ ပြီးသော် အထက်ပါအတိုင်း ခုနစ်မျိုးသော လှူဖွယ်တို့ဖြင့် ဆီမီးထွန်းညှိပူဖော်လှူဒါန်းပြီး “ဦး-ယက္ခ ယက္ခ သန္တိ သွားဟ” ဟူ၍ ခုနစ်ကြိမ်ရွတ်ဆိုပေးပါ။ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်များ ကင်းပျောက်၍ ချမ်းသာရောက်ပေလိမ့်မည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ။ ။ ဖျားနာမှုကား ဆင်အရုပ်ကို ဆန်မှုန့်နှင့် ပီပြင်စွာထုလုပ်၍ ရှေးနည်းအတိုင်း ခုနစ်မျိုးသော စားသောက်ဖွယ်တို့ကို ဆီမီးတိုင်ထွန်းညှိကာ “ဦး-နမောတိ သွားဟ” ဟူ၍ ခုနစ်ခါမုန်းပူတ်ရွတ်ဆိုပါက ရောဂါမှန်သမျှ ကင်းပျောက်သွားပေလိမ့်မည်။ ညခုချမ်းသာဖျား ရောက်လာပါလိမ့်မည်။

ကြာသပတေးသားသမီးများ ။ ။ ကိုယ်စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ဘိမှ ဆန်မှုန့်ကိုပင် ကြွက်ရုပ်ထုလုပ်ပါ။ ပြီးနောက် အထက်ပါအတိုင်း ထမင်း၊ မုန့်၊ နို့၊ သစ်သီး၊ ပန်း၊ ပေါက်

ပေါက်တို့ကို ငှက်ပျောဖက်တွင်ထုပ်၍ ဆီမီးတိုင်ထွန်းညှိပူဖော်ပြီးလျှင် “ဦး-သုတိယာ၊ ကရောတိယာ၊ ကရောတိ သွားဟ” ဟူ၍ ခုနစ်ခါရွတ်ဆိုပါက ဝေဒနာမှန်သမျှ ကင်းစင်လွင့်ပျောက် ချမ်းသာရောက်စေသည်။

သောကြာသားသမီးများ ။ ။ ဖျားနာ၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်းရှိသော် ရှေးနည်းအတိုင်း ဆန်မှုန့်ဖြင့် ပူးရုပ်ထုလုပ်ပါ။ ပြီးလျှင် ခုနစ်မျိုးသော အစားအသောက်တို့ဖြင့် ဆီမီး ပူဖော်ကာ “ဦး-ပိသာယာ သွားဟ” ဟု ခုနစ်ခါရွတ်ကြိမ်ရွတ်ဖတ်ပါ။ မကြာခင် ကိုယ်စိတ်ရွှင်လန်းကာ လိုသမျှ ကြံဆောင်အောင်မြင်ပေလိမ့်မည်။

စနေသားသမီးများ ။ ။ နေမကောင်းဖြစ်ငြားက နဂါးရုပ်သွင်ထုလုပ်ဆင်၍ ခုနစ်မျိုးသော စားသောက်ဖွယ်တို့ကို ရှေးနည်းအတိုင်း ဆင်၍ မီးတိုင်ထွန်းညှိပူဖော်ကာ “ဦး-နမော မဟာယက္ခ၊ သမ၌ယက္ခ၊ ပလာသန္တိ” ဟူ၍ ခုနစ်ကြိမ်ရွတ်ဖတ်ပါက အလုံးစုံသော ဘေးဒုက္ခများလွင့်စင်ကာ ချမ်းသာရောက်ပေမည်။

ရာဟုသားသမီးများ ။ ။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ ရာဟုအဝင်မွန်းတိမ်းတွင် မွေးဖွားကြသော သားသမီးများ ဖျားနာတိခိုက် ချမ်းသာမလိုက်ပါက ဟိုင်းဆင်ရုပ်ကို ရှေးနည်းအတိုင်း ဆင်ပါ။ စားဖွယ်ခုနစ်မျိုးနှင့် ဆီမီးထွန်းညှိပူဖော်ကာ “ဦး-နမောတိ သွားဟ” ဟု ခုနစ်ခါရွတ်ဆိုပါ။ မန္တန်ကို တန်အပြည့်ဖြင့် ရွတ်ဆိုပါက ပို၍အကျိုးထိရောက်နိုင်ပါသည်။

အထက်ပါ မန္တန်များကို မိမိတို့နေအလိုက် ယုံကြည်စွာရွတ်ဆိုပါက အဖျားအနာကင်းပျောက်သည်အပြင် ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်များလည်း အမှန်တကယ် ကင်းပျောက်သည် ဟု ရှေးအစဉ်အဆက် ဆိုခဲ့ပါသည်။

တင်စန္ဒာ



မင်းသားညီနောင်သုံးဦး



ဒကာရက္ခိယံ

ခင်မောင်အေး(ပန္နကပေး)

ဟရားအားပြည်တွင် မြဟွဒတ် မင်းကြီး ထီးနန်းစိုးစံအုပ်ချုပ် မင်းလုပ် လျက်ရှိ၏။ မိဖုရားခေါင်ကြီးမှ သား တော်နှစ်ပါးဖွားမြင်ပြီး မဟိသနှင့် စန္ဒ ကုမာရဟု အမည်တွင်သည်။ မကြာမီ မိဖုရားခေါင်ကြီး ကွယ်လွန်သွားသည်။ မင်းကြီးက မိဖုရားတစ်ပါး ရွေးချယ် တင်မြှောက်ပြီး နှစ်များမကြာမီ သား တော်တစ်ပါး ထပ်မံထွန်းကားရာ သူရိယဟု အမည်ပေးသည်။ သူရိယ ကို မင်းကြီးကချစ်မြတ်နိုးလွန်းသဖြင့် မိဖုရားကြီးအား တောင်းလိုသည့် ဆု တစ်ခုတောင်းစေသည်။ သို့သော် မိဖုရားကြီးက မတောင်းသေးဘဲ နောင် ခုတောင်းပါမည်ဟု လျှောက်တင် သည်။

သူရိယမင်းသား အဋ္ဌာရသ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ် တတ်မြောက်သော အရွယ်ရောက်သည့်အချိန်တွင် မိဖုရား ခေါင်ကြီးက မင်းကြီးအား သူရိယမင်း သားကို ထီးနန်းလွှဲအပ်ပေးဖို့ တောင်း ဆိုသည်။ သို့တစေ မင်းကြီးက ဤဆု ဘို့ မပေးလို၍ “ငါ့တွင် သားတော် အကြီးနှစ်ပါး ရှိနေသေးသည်”ဟု ငြင်းလိုက်လေ၏။ မိဖုရားခေါင်ကြီး ထလည်း သူမ၏သားတော် သူရိယ

အား ထီးနန်းလွှဲပေးရန် အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် တောင်းဆိုနေသည်။ ယင်း သို့ကြောင့် မင်းကြီးက သားတော်များ အတွက် စိုးရိမ်စိတ်တွေ ဝင်လာခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် သားတော်နှစ်ပါးအား ခေါ် ယူပြီး အကျိုးအကြောင်းပြောပြကာ၊

“ယခုအခိုက်အတံ့မှာ သား တော်တွေ အဝေးမှာ သွားရှောင်နေ ကြ။ ငါလွန်တော့မှပြန်ခဲ့ကြပါ”ဟု သားတော်များကို မှာလေသည်။ သား တော်နှစ်ပါးလည်း မင်းကြီးအမှာ အတိုင်း တောသို့သွားရန် နန်းတွင်းမှ ထွက်ခွာလာကြ၏။ ဤသည်ကို နန်း ရှေ့တွင်ကစားနေသည့် သားထွေးက မြင်သွားသည်။ ပြီးတော့မေး၏။

“အစ်ကိုတော်တို့၊ ဘယ်များ သွားကြမလို့လဲ”

“ငါတို့တောထဲမှာ သွားနေကြ မလို့ပဲ”ဟု ဖြေကြားသည်။ သူရိယ မင်းသားက၊ သူလည်းလိုက်ပါလိုသည် ဟုဆိုလျက် နောင်တော်များနှင့်အတူ တောတွင်းသို့ လိုက်ပါလာလေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ညီတော်နောင်တော် သုံးပါး စလုံး ဟိမဝန္တာသို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။

တောခြေစိုမြိုင်အတွင်း မနား တမ်း ခရီးပြင်းနှင့် လာခဲ့ကြသည်ဖြစ်၍

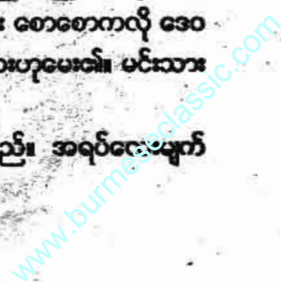
မောလည်းမော ရေကလည်းငတ်နေ ကြပြီ။ လမ်းနံဘေးသစ်ပင်ရိပ်မှာ ခေတ္တခဏနားခဲ့ကြသည်။ ရေလည်း ဆာနေကြပြီမို့ သားထွေးအား ရေရှာ ခိုင်းသည်။ မနီးမဝေးတွင် ရေအိုင်တစ် ခုတွေ့ရသဖြင့် သူရိယသည် ရေအိုင် အတွင်းသို့ ဆင်းလိုက်သည်။ ထို အခိုက်မှာ ရေစောင့်ဘီလူး ရုတ်ချည်း ပေါ်လာလေသည်။ ပြီးနောက် မင်း သားကို ဖမ်းယူကာ၊

“သင်သည် ဒေဝဓမ္မကို သိပါ သလော”ဟုမေးသည်။ သားထွေးက လည်း -

“သိပါသည်။ ဒေဝဓမ္မဆိုသည် မှာ နေနှင့်လ မဟုတ်ပါလော”ဟု အဖြေပေး၏။

“မဟုတ်ပေ။ သင့်အဖြေက ဒေဝဓမ္မမဟုတ်ချေ”ဟု ဆိုလျက် ရေ အောက်သို့ဖမ်းခေါ်သွားသည်။ သား ထွေးပြန်မလာသဖြင့် မဟိသသည် စန္ဒကုမာရအား ထပ်မံလွှတ်လိုက်ပြန် သည်။ သူသည်လည်း ရေစောင့် ဘီလူးနှင့်တွေ့ပြီး စောစောကလို ဒေဝ ဓမ္မကို သိသလားဟုမေး၏။ မင်းသား ကလည်း -

“သိပါသည်။ အရပ်လေးမျက်



နာသည် ဒေဝဓမ္မ ဖြစ်ပါသည်”ဟု အဖြေပေးရာ ရေစောင့်ဘီလူးက -

“သင့်အဖြေလည်း မမှန်ပေ။ သင်လည်း ဒေဝဓမ္မကို မသိ”ဟုဆိုပြီး ရေအောက်သို့ ဖမ်းခေါ်သွားပြန်လေသည်။ ညီတော်နှစ်ပါးလုံး ပြန်လည် ရောက်ရှိခြင်း မရှိသောကြောင့် နောင်တော်ကြီးက ညီတော်တွေတော့ ဘေးအန္တရာယ်တစ်ခုခုတော့ တွေ့နေကြရပြီဆိုလျက် ကိုယ်တိုင် လိုက်လာခဲ့၏။ ရေခိုင်သို့ရောက်လာပြီး ရေခိုင်ဝန်းကျင်ကို လှေလာကြည့်သည့်အခါ ရေခိုင်အစပ် ရွံ့နွံတွေပေါ်မှာ အဆင်းခြေရာသာရှိပြီး အတက်ခြေရာမတွေ့ရသောကြောင့် ရေခိုင်ကိုစောင့်သော ရေစောင့်ဘီလူး အပိုင်စားရသည်နေရာ ဖြစ်ရမည်ဟုသုံးသပ်လျက် ရေကန်အတွင်း မဆင်းဘဲနေလိုက်၏။

ထိုအခါ ရေစောင့်ဘီလူးသည် မုဆိုးအယောင်ဆောင်ကာ မင်းသား၏အပါးသို့ ရောက်လာလေသည်။ မင်းသားအား ရေတလျှင် ရေခိုင်အတွင်း ဆင်းသောက်ပါလေဟု သွေးဆောင်သည်။ မင်းသားသည် မုဆိုးစကားကို မူလကပင် ယုံကြည်ခြင်းမရှိသည့်အပြင် စဉ်းစားတွေ့ဆတ်တတ်သူပင်။

“သင်ရေစောင့်ဘီလူး မဟုတ်လော”ဟု မေးလိုက်၏။ ဒကာရက္ခိုက်သည်လည်း မငြင်းသာတော့သဖြင့် ဟုတ်ပါသည်ဟု ဝန်ခံပြီး မင်းသားနှစ်ပါးကိုလည်း သူပင် ဖမ်းဆီးထားကြောင်း ပြောပြသည်။

နောင်တော်မင်းသား မဟိသက “အဘယ်ကြောင့် ဖမ်းဆီးထားပါသလဲ”ဟု မေးသည့်အခါ ရေစောင့်

ဘီလူးက -

“ကျွန်ုပ်အား ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကြီးက ဤရေခိုင်အတွင်း သက်ဆင်းခံသူများကို စားခွင့်ပေးထားပါသည်။ သို့တစေ ခြွင်းချက်တစ်ခုရှိပါသည်။ ဒေဝဓမ္မကို သိရှိသူများကိုမူ စားခွင့်မရှိပါ”ဟု အဖြေပေးသည်။

“ဒီလိုဆိုရင်တော့ ဒေဝဓမ္မကို ကျွန်ုပ်သိသည်။ သင်နာကြားလိုပါသလား”

“ဟုတ်ကဲ့ နာကြားလိုပါသည်”

“ဟိရိသတ္တမ၊ မကောင်းမှုကို ပြုရမည်ကို ရှက်ခြင်း၊ မကောင်းမှုကို ကျူးလွန်ရမည်ကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ တရားနှစ်ပါးကား ဒေဝဓမ္မ ဖြစ်ပါသည်” ဟု မဟိသမင်းသားက ဖြေကြားလေသည်။ ယင်းနောက် ထိုတရားနှစ်ပါးကို အခြေခံကာ အကျယ်တဝ့် ဆက်လက်ဟောကြားသည့်အခါ ရေစောင့်ဘီလူးက မင်းသားအပေါ်တွင် ကြည့်ညှိသဒ္ဓါပွားကာ သင်မင်းသားသည် ဒေဝဓမ္မကို အမှန်သိသော သူဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းသားနှစ်ပါးအနက် သင်နှစ်သက်သည့် မင်းသားတစ်ပါးကို ယူပေတော့ဟုဆို၏။

နောင်တော်မင်းသားသည် -

“သို့ဆိုပါက ညီငယ်အထွေး သူရိယမင်းသားကို လွှတ်ပေးပါတော့”ဟု တောင်းဆိုလေသည်။ ရေစောင့်ဘီလူးက -

“သင်မင်းသားသည် ညီတော်နှစ်ဦးရှိပါလျက်နှင့် ညီတော်အကြီးကို ကျော်လွန်ကာ ညီတော်ကိုသာတောင်းဆိုသည်။ ဒေဝဓမ္မကို သိရှိပါလျက် တရားတော်အတိုင်း ကျင့်ကြံခြင်းမရှိချေတကား”ဟုပြောကြား၏။

“ကျွန်ုပ်တို့ ဟိမဝန္တာသို့ လာကြရခြင်း၏ အကြောင်းအရင်းကား ဤညီထွေးကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ညီထွေးမပါဘဲနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းတော်ပြည်တော်သို့ ပြန်ရန်မဝံ့ပါ”ဟု မဟိသမင်းသားက အဖြေပေးသည်။ ထိုအခါ ရေစောင့်ဘီလူးသည် ကျေနပ်နှစ်သက်သွားပြီး မင်းသားနှစ်ပါးစလုံးကို လွှတ်ပေးလိုက်လေတော့၏။

မင်းသားညီနှောင်သုံးဦးစလုံး ရေစောင့်ဘီလူး၏ စောင့်ရှောက်ကူညီမှုဖြင့် ဟိမဝန္တာတွင် ချမ်းသာစွာနေထိုင်ကြရပြီး ခမည်းတော်မင်းကြီး လူ့ပြည်ငြိမ်းနတ်ထီးစံတော်မူသည့်အခါ နေပြည်တော်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ နောင်တော်ကြီး မဟိသသည် ခမည်းတော်မင်းကြီး၏အရိုက်အရာကို ဆက်ခံလျက် ထီးနန်းကိုစိုးစံသည်။ ညီတော်စန္ဒကုမာရမင်းသားကို အိမ်ရှေ့စံပေးပြီး ညီတော်အထွေး သူရိယမင်းသားအား စစ်သူကြီးအရာတွင် ခန့်ထားလေသည်။ ရေစောင့်ဘီလူး ဒကာရက္ခိုက်အား မွေ့လျော်ဖွယ်ရာ အရပ်တစ်နေရာတွင် နတ်ကွန်းတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ပေးပြီး ပြုစုစောင့်ရှောက်ကျွေးမွေးထားလေသည်။

(လောကကို စောင့်ရှောက်သည်မှာ အရှက်တရားနှင့် အကြောက်တရား ဖြစ်သည်။)

ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)

ကျမ်းကိုး

နိပါတ်တော်လာ ဇာတ်တော်ငါးရာငါးဆယ်၊ ဒေဝဓမ္မဇာတ်။

ကုရှင်ကျောင်းသား အကောင်းသား မြတ်မင်း

၂၀၁၇ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက် လွတ်လပ်ရေးနေ့ ထူးမြတ်သောနေ့တွင် စာရေးသူတို့ဘဝတွင်လည်း မှတ်တမ်း ဝင်သောနေ့ရက် ဖြစ်ပါသည်။ ဟုတ်ပါသည်။ U.C.H.S (ကုရှင်) (ယခု ရန်ကုန်တိုင်း၊ အလုံမြို့နယ်၊ အမှတ် (၄) အခြေခံပညာအထက်တန်းကျောင်း)၏ ၁၉၄၇-၆၄ ဆရာ၊ ဆရာမများနှင့် ကျောင်းသား/ကျောင်းသူများ၏ တွေ့ဆုံပွဲ (Gathering)တစ်ရပ်သို့ စိတ်ဓာတ်ထက်သန်စွာနှင့် ရောက် သွားခဲ့ပါသည်။

ယင်းတွေ့ဆုံပွဲကို မဟာဗန္ဓုလလမ်းနှင့် သိမ်ဖြူလမ်း ထောင့်ရှိ Y.M.C.A အဆောက်အအုံ၏ စတုတ္ထထပ်တွင် နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၂ နာရီထိ ကျင်းပရာသို့ သားအငယ်ဆုံး လေး Civil Engineer ကျော်သူမြင့်သိန်းက ကိုယ်တိုင် ထားမောင်းပြီး လိုက်ပို့ပေးပါသည်။

သတ်မှတ်ချိန် ရောက်သွားခြင်းကြောင့် ခန်းမထဲတွင် ထူအသင့်အတင့် ရောက်နေကြပါပြီ။ အသက် ၆၀ ကျော် အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးတစ်စု ထိုင်နေသော စားပွဲဝိုင်းတစ်ဝိုင်း ၌ ဝင်ရောက်နေရာယူလိုက်ပါသည်။ မည်သူတစ်ဦးတစ် ယောက်ကိုမှ မသိရှိသော်လည်း တစ်ဦးသော အမျိုးသမီးကြီး ခု အသက် ၈၃ နှစ်ရှိ အငြိမ်းစားဆရာမတစ်ဦးဟု ကိုယ် ခိုင်ပြော၍ သိရပါသည်။ စာရေးသူ သတ္တမတန်း(က) ကျောင်းသားဘဝက အတန်းပိုင်ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်

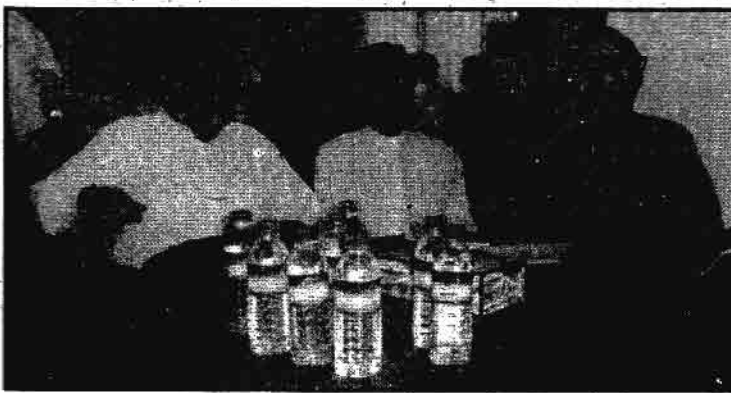
တစ်ယောက် America ကို ထွက်ခွာသွားခြင်းကြောင့် အစား ထိုးရောက်သူဟုလည်း သိရပါသည်။ စာရေးသူထက် အသက် အရွယ်ပိုရှိကြီးလင့်ကစား စာရေးသူ ၁၉၅၆ ခုနှစ်၌ တက္ကသိုလ် ဝင်တန်းအောင်ပြီးမှ U.C.H.S သို့ ရောက်လာသူ ဖြစ်ဟန် တူပါသည်။

စကားပြောဖော်မရှိသဖြင့် အရှေ့လက်ဝဲဘက်ရှိ အမျိုး သားတစ်စု ထိုင်နေသော စားပွဲဝိုင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ နေရာ ယူလိုက်ပါသည်။ လက်ျာဘက်၌ ထိုင်နေသူနှင့် Chating လုပ်လိုက်သော် သန်းအောင်ဟု သိရပါသည်။

ထိုအခါမှ သန်းအောင်မှာ တခြားသူမဟုတ်ဘဲ စာရေး သူတို့က ဆိုးပေဟု နာမည်ပြောင်ပေးထားသော မြန်မာ့လက် ရွေးစင် ဘောလုံးအသင်း ဂိုး-သန်းအောင် ဖြစ်နေ၍ ဝမ်းသာ သွားရသည်။

စာရေးသူတို့ ကျောင်းသားဘဝတွင် ကျောင်းဘောလုံး အသင်း၌ ကစားရာ ဂိုးသမားမရှိ၍ စာရေးသူက ဆိုးပေ အား ဂိုးဖမ်းခိုင်းရာမှ ဂိုးသမားဖြစ်သွားသူဖြစ်သည်။ တစ်ဖန် ဆိုးပေသည် စာရေးသူ၏အဖေ ဦးအေးမောင်၏ မွေးရပ်ဇာတိ သုံးဆယ်ဇာတိဖြစ်သလို စာရေးသူ၏ ညီအစ်ကိုဝမ်း ကွဲတော် သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ယခု အသက် ၇၈ နှစ် ရှိနေပါပြီ။

ဆိုးပေဟု ငယ်နာမည်ပြောင်ကို သိသွားသော တစ် စားပွဲတည်း ထိုင်နေသူများလည်း အားရဝမ်းသာ ဖြစ်သွားပါ



ကုရှင်ကျောင်းသားကြီးများ
ဝဲ မှ ယာ
ဂိုး-သန်းအောင် (ဆိုးပေ)
မြင့်သိန်း (မြတ်မင်း)
အကယ်ဒမီထွန်းလှိုင် (ဇာတ်ပုံ)

သည်။ ထိုအခါမှ ရှေ့ကလေးတိုင်းတွင် နေရာယူထားသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အကယ်ဒမီဆုရင် ရုပ်ရှင်ကင်မရာဆရာ ကိုထွန်းလှိုင်ဟု သိသွားပြန်ရာ တသောသောနှင့် ပျော်သွားကြသည်။ ကိုထွန်းလှိုင်သည် အသက် ၈၃ နှစ် ရှိပါပြီ။ သတ္တမတန်း ကျောင်းသားဘဝတွင် ခပ်ပေပေနေသူများကိုစုပြီး (B)တန်းတွင် အထားခံရသူများထဲက တစ်ယောက်ဟု ၎င်းကိုယ်တိုင် ပြော၍ သတိရမိပါသည်။ ၎င်းနှင့် အိမ်ထောင်ရေး သားသမီးများအကြောင်း စကားစပ်မိရာ အတူပါလာသော အသက် ၃၀ ဝန်းကျင် အမျိုးသမီးလေးမှာ ၎င်း၏သမီးငယ်ဖြစ်ကာ ဆရာဝန်မလေးဟု သိရပါသည်။ ကိုထွန်းလှိုင်က ၎င်း၏ ဇနီးသည်မှာ အသက်တစ်နှစ် ပိုကြီးကြောင်းပြောသဖြင့် စာရေးသူက မိန်းမရှိသေ အသက်ရှည်ဟု ပြောရာ ၎င်းက မရှိခိုး၍ သွားကျိုးကြောင်းအား အားကျခံပြန်ပြောရာ ရှေ့ကလေးတိုင်းတွင် နေရာယူထားသော အငြိမ်းစားဗိုလ်မှူးကြီး အောင်ညွန့်ဟု ဆိုပေကပြော၍ သိရသူက ထောက်ခံစကား ပြောပြန်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ၁၉၄၆ ခုနှစ်တွင် ကျရှင်ကျောင်းသို့ တက်ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ်က ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ပြီးခါစဖြစ်၍ အလုံ-ကရင် ခြံဝင်းထဲရှိ နှစ်ထပ်တိုက်တစ်လုံးတွင် ကျောင်းပြန်လည်ဖွင့်လှစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးမှာ (ဦးစံရင်)ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူမှာ သူငယ်တန်း၌ နှစ်ရက်သာ နေပြီး အင်္ဂလိပ်၊ မြန်မာ၊ သင်္ချာဘာသာတို့ကို နေအိမ်၌ ဦးလေးများ သင်ထားပေးသဖြင့် ပထမတန်း သင်ခန်းစာများကို လိုက်ဖတ်၍ ပထမတန်းသို့ ရောက်သွားပါသည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် ယခုလက်ရှိနေရာ ကျရှင်ကျောင်း မူရင်းနေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့သင်ကြားရပါသည်။ ဒုတိယတန်း အတန်းဖော်များထဲတွင် အာဇာနည်ခေါင်းဆောင်ကြီး မန်းဘခိုင်၏သား ချစ်ငွေခိုင်နှင့် ထိုစဉ်က ဝန်ကြီးဦးကိုကိုကြီး၏ သား ခင်မောင်ဝင်းတို့လည်း ပါဝင်ပါသည်။

ငယ်ပေါင်းများ chating လုပ်ရင်း ကျရှင်ကျောင်း ထွက်ထဲမှလည်း မြန်မာလက်ရွေးစဉ် ဘော်လုံးအသင်း၊ ဂိုသမား စောသောင်းတင် (ခ) အော်ရိုးနှင့် ဇော်ဝင်း အလယ်တန်းအားကစားသမား ဇော်မင်းတို့ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို သတိရသလို ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်သော ကျန်းမာရေးဝန်ကြီး ဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် Dr. ဦးဝင်းမောင်နှင့် ဆရာဝန်ကြီး

Dr. လွန်းရွှေတို့လည်း သတိရပါသည်။
 စာရေးသူတို့ Class Mate, School Mate တို့ထဲတွင် နိုင်ငံတော်အဆင့်ထိ ရောက်ရှိခဲ့သော ကျရှင်ကျောင်းသားဟောင်းများထဲတွင် ပထမအကြိမ် ပြည်သူ့လွှတ်တော် (ခေတ်)တွင် ဒုတိယသမ္မတ တာဝန်ယူခဲ့သော ဒေါက်တာ ဦးမောင်ခမ်းလည်း ပါဝင်ပါသည်။

ထို့ပြင် နိုင်ငံခြားရေးဝန်ကြီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်(ငြိမ်း) သူရဦးအောင်ထက် ဗိုလ်မှူးကြီးအလံအောင်ခင်၊ ဗိုလ်မှူးကြီးဝမ်းထွန်း၊ ဗိုလ်ချုပ်မြင့်အောင်တို့လည်း ကျရှင်ကျောင်းသားများဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ကျရှင်ကျောင်း(U.C.H.S)သည် စာရေးသူတို့ ကျောင်းသားဘဝက American Christian Missionary ကျောင်းဖြစ်၍ နံနက်တိုင်း ကျောင်းလုံးကျွတ် Assembly တွင် ဓမ္မတေးများ ဆိုရပါသည်။ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်ရော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အားလုံးများပါ Assembly တက်ရ၍ လူစုလူဝေး မကြောက်သလို Stage စင်မြင့်ကိုလည်း မကြောက်ပါ။ ကျောင်းတွင် စာကြည့်တိုက်ရှိရာ ထိုစဉ်က America Embassy ၏ စာကြည့်တိုက်မှတစ်ပါး အကြီးဆုံး စာကြည့်တိုက်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းတွင် လက်သမားပညာရပ်ကိုလည်း သင်ပေးပါသည်။ ဘက်စုံ ပညာရေးပါ။

စာရေးသူတို့ ၁၉၅၁ ခုနှစ်၌ ဆဋ္ဌမတန်း(က)၌ ပညာသင်စဉ် Geometry စတင်သင်ကြားခြင်းဖြစ်ရာ ကျောင်းဝင်းထဲရှိ မျှော်စင် Tower ကို Geometry နည်းဖြင့် တိုင်းတာကြည့်ခဲ့ရာ ပေ ၈၀ မြင့်ကြောင်း မှတ်သားမိပါသေးသည်။ ကျောင်းဝင်းထဲ၌ ဘောလုံးကွင်းတစ်ကွင်း အလုံလမ်း၌ ဘောလုံးကွင်းတစ်ကွင်း ရှိပါသည်။ အားကစားတွင်လည်း မလစ်ဟင်းစေခဲ့ပါ။

ထို့ကြောင့်ပင် ကျရှင် Union Christian High School နောင် UNITED Christian High School ကျောင်းသည် ဘက်စုံပညာသင်ပေးသော ကျောင်းတော်ကြီး ဖြစ်သလို ကျရှင်ကျောင်းသား အကောင်းစားများ ဖြစ်ပါကြောင်း ဂုဏ်ယူမှတ်တမ်းတင် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ပါတော့သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ
 ၀၉-၃-၂၀၂၃

ရှေးခေတ် လူမှုရေးလုပ်ငန်းများ

မင်းခန့်ကိုကို (Ruby Land)

တစ်နေ့က စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ ဦးမြင့်ကျော် (ပန်းချီယံကျော်) အိမ်ရောက်သွားသည့်အခါ လိုဂို (LOGO) တစ်ခုထုတ်ပြသည်။ ဗန်းမော်မြို့ကမှာ ဖွဲ့စည်းထားသည့် (Plus One) လူမှုကူညီရေးအဖွဲ့၏ လိုဂိုဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

လူမှုကူညီမှုလုပ်ငန်းသည် အတ္တဟိတကိစ္စမဟုတ်ဘဲ မွန်မြတ်သည့် ပရဟိတလုပ်ငန်း ဖြစ်သည်။ မျက်မှောက်ခေတ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်း၌ လူမှုကူညီရေးအဖွဲ့များ အင်တိုက်အားတိုက်ပေါ်ထွန်းလာသည်ကို ကြားသိမြင်တွေ့နေရသည်။

ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်အခါက မစလရွာမှာ ၃၂ ယောက်သော မာယာလုလင်တို့သည် လမ်းဖောက်ခြင်း၊ ရေတွင်းရေကန်တူးခြင်း၊ မြေဖို့ခြင်း၊ အမှိုက်သိမ်းခြင်း စသည့် လူမှုကူညီရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သောကြောင့် ကွယ်လွန်သည့်အခါ တာဝတိံသာနတ်ဘုံ၌ သိကြားမင်းနှင့် နတ်သားများဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ပုဂံခေတ်ကျောက်စာများတွင်လည်း ဥပုသ်အဖိတ်နေ့တိုင်း ဆင်းရဲသားများအား အဝတ်အစားပေးခြင်း၊ စားသောက်ကုန်များပေးကမ်းခြင်း၊ ရဟန်း၊ သံဃာ၊ စိုးသူဏှာ၊ မယ်သီလရှင်များကိုလည်း ကျွေးမွေးအလှူပေးခြင်း၊ ဆွမ်းခံမစားနိုင်သော ဂီလာနု ရဟန်းများကိုလည်း ဘုရားဆောင်းကန်အတွင်း၌ သီတင်းသုံးစေလျက် လုပ်ကျွေးပြုစုကြကြောင်း အထင်အရှားဖော်ပြကြပါသည်။ ရွှေစည်းခုံဘုရားရှိ ကျန်စစ်သားမင်းကြီး ရေးထိုးခဲ့သော မွန်ကျောက်စာတွင်လည်း ဆင်းရဲသူလူထုအား ဘယ်လက်ဖြင့် မုန့်ကိုသန့် ညှာလက်ဖြင့် အဝတ်အစားကို ပေးလတ္တံ့ဟု ဆိုထားခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၉၉၀ ခုနှစ် သာလွန်မင်းတရားကြီးထက်ထက်တွင် နေပြည်တော်လေးပြင်လေးရပ်တို့၌ ဇရပ်ကြီးများဆောက်၍ အလှူပေးခဲ့သည်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ

များကိုလည်း ထောက်ပံ့ခဲ့သည်။ သူနာပြုဇရပ်ကြီးများ ဆောက်ပြီး လာသမျှ လူနာများကိုလည်း ဆေးကုပေးခဲ့သည်။ လူမှုရေးလုပ်ငန်းများ တွင်တွင်ကျယ်ကျယ်နှင့် အင်းဝနေပြည်တော်ကြီး သာယာဝပြောခဲ့ကြောင်း မှတ်သားသိရှိရသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၄၅ ခုနှစ် ဘိုးတော်မင်းတရား လက်ထက်တွင် လူမှုရေးလုပ်ငန်းများကို ငွေကြေးအကုန်အကျခံ၍ အထူးအရေးပေးဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ သူနာပြုဇရပ်ကြီး ရှစ်ဆောင်ဆောက်လုပ်ကာ မြန်မာသမားတော်များအပြင် ခွဲစိတ်ကုသတတ်သော နိုင်ငံခြားဆရာဝန် ဒေါက်တာဆီးဂရီးဗ်ကိုပါ ခန့်ထားခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၂၁ ခုနှစ်တွင် မန္တလေးနေပြည်တော် ရတနာပုံကို တည်ခဲ့သော မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးသည်လည်း ဘာသာ၊ သာသနာ၊ ပညာ၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေးလုပ်ငန်းများကို အထူးဂရုပြုခဲ့သည်။ တစ်ဆယ့်နှစ်ဌာနအုပ်ချုပ်ရေးတွင် လူမှုရေးဌာနပါရှိသည်။ လယ်ယာဌာန၊ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ဌာန၊ စစ်ဘက်ဌာန၊ ဘာသာပညာဌာန၊ အခွန်တော်ဌာန၊ စီးပွားကုန်သည်ဌာန၊ ရာဇဝတ်ဌာန၊ တရားဌာန၊ ရေကြောင်းဌာန၊ ကြေးနန်းဌာန၊ နိုင်ငံခြားထိန်းသိမ်းရေးဌာန၊ ပြည်ထဲရေးဌာနများစသည်ဖြင့် ရှိရာတွင် ပြည်ထဲရေးဌာနနှင့်တွဲ၍ လူမှုဝန်ထမ်းဌာနကို ထည့်သွင်းထားခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၂၄ ခုနှစ်တွင် ရွှေမြို့တော် တောင်ဥယျာဉ် မနော်ရမန်မှာ မစွမ်းမသန် ကျိုးကန်းဆွဲအသူများ စုပေါင်း၍ နေရာချပေးခဲ့သည်။ ဒုက္ခိတအပေါင်း ၂၁၆ ယောက်ရှိပြီး တစ်နှစ်လျှင် ငွေ ၂၀ ကျပ်စီ နှစ်စဉ် ထောက်ပံ့ခဲ့သည်။

ရွှေမြို့တော်အတွင်း တရားတင်းကပ် ၁၂ ဆောင်းနှင့် မွှောရုံ ၁၂ ဆောင်တို့ကို ဆောက်လုပ်ခဲ့ပြီး လူအများကို ညစဉ် တရားနာစေပါသည်။ သီတင်းနေ့တိုင်း ဝါရားဆွေး

နွေးစေကာ လာရောက်ဆွေးနွေးသူတို့အား ငွေတစ်မတ်စီ ဆုချသည်။

နေပြည်တော်လေးမျက်နှာတွင် ခရီးသွား အာဂန္တု များအတွက် အုတ်ဖျပ်ကြီး ရှစ်ခုကို တည်ဆောက်ထား သည်။ လာသမျှခရီးသည်များ အခမဲ့နားခိုနိုင်သည့်အပြင် ကြိုက်သလို သုံးဆောင်နိုင်ရန် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းအိုး၊ ထန်းလျက်ခဲ၊ ပဲလှော်သုပ်စားရန် ဆီ၊ ဆား၊ ကြက်သွန်၊ ဆေးလိပ်သောက်သူများအတွက် ဆေးရိုး၊ ကွမ်းစားသူများ အတွက် ကွမ်း၊ ထုံး၊ ဆေး၊ ဆေးတံသောက်သူများ အတွက် ဆေးတံ၊ ဆေးအိုး၊ ကွမ်း၊ ကွမ်းသီး၊ ရှားစေ၊ ထုံး၊ လေးညှင်းပွင့်၊ ဇာတိပွိုလ်၊ ဖာလာ၊ သစ်ကြဲပိုး၊ ကွမ်းညှပ်၊ ကွမ်းအစ်၊ ယပ်တောင်အမျိုးမျိုး၊ သားရေကြိုး၊ တပ် ညှပ်များ၊ အမျိုးသမီးများအတွက် ဘီးစိပ်၊ ဘီးကျ၊ အုန်းဆီ၊ မှန်တင်ခုံ သနပ်ခါး၊ ကျောက်ပျဉ်၊ နံ့သာဖြူ၊ ကရမက်၊ ပေါင်ဒါများအပြင် မျက်ခုံးဆွဲ မင်မှစ၍ သွားတိုက် ရန် သွားပွတ်တံ၊ ခေါင်းအုံး၊ သင်းဖြူ၊ နားဖာကလော်၊ အပ်၊ အပ်ချည်၊ သောက်ရေအိုး၊ ခွက်ဖလားများစသည် စုံလင်အောင် အပြည့်ထားရှိသည်။

ကိုယ်ဝန်ဆောင် အမျိုးသမီးများ ဖွားမြင်လျှင် သုံးစွဲ နိုင်ရန် ထင်း၊ မီး၊ ရေခွေး၊ နန္ဒင်၊ ငရုတ်ကောင်၊ မိတ် သလင်အပြင် အချင်းမြှုပ်ရန် တူးရွင်းကိုပါ အသင့်ထားရှိ သည်။ မီးဖွားချိန်တွင် ကူညီရန် ဝမ်းဆွဲမိန်းမ နှစ်ဦးစီနှင့် ဗိန္ဒောဆရာနှစ်ဦးစီကိုလည်း မီးနေဆောင်တိုင်းတွင်ထား သည်။ မီးဖွားပြီးက သွားလိုရာသွားနိုင်ရန် ငွေငါးကျပ်နှင့် ဝတ်စုံတစ်စုံ ထောက်ပံ့ပေးသေးသည်။

၁၂၆၃ ခုနှစ်တွင် မြန်မာအမျိုးသမီး ၂၀ ဦးကို ရန်ကုန်မြို့ အင်္ဂလိပ်သီလရှင်ကျောင်းသို့ ပညာသင်စေလွှတ် ပြီး အထူးသူနာပြုလုပ်ငန်းများကို သင်ကြားစေ၍ အောင် မြင်လာသောအခါ နေပြည်တော်၌ ခန့်ထားသည်။

နေပြည်တော်အတွင်း ဖိုးသူတော်၊ မယ်သီလများ ကိုလည်း ထောက်ပံ့ကာ စာတတ်သူများကို ကျောင်း ဆောက်လှူဒါန်းသည်။

လူအိုရုံရှစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ထားရှိကာ သား တော်ကြီးများကို မပြတ်မလပ်ရအောင် အုပ်ချုပ်စီမံစေ သည်။ အသက်ကြီးလူအိုများအနက် လုပ်နိုင်ကိုင်နိုင် သွားလာနိုင်သူများကို အနိပ်အတတ်၊ ဆေးကုအတတ် ပညာများ သင်ပေးသည်။ သူအိုတို့သည် အဝတ်အစား၊

ထီး၊ ဖိနပ်မှစ၍ တစ်လလျှင် သုံးစွဲရန် ငွေတစ်ကျပ်စီရရှိ သည့်အပြင် သေးဆုံးပြန်လျှင်လည်း ဘုရင်မင်းမြတ်ကပင် အကုန်အကျခံ သဂြိုဟ်ပေးသည်။

လူမှုဝန်ထမ်းများကို ကြီးကြပ်ဆောင်ရွက်ရန် လမိုင်း ဝန်၊ ပုဏ္ဏားဝန်၊ သမားတော်၊ အနိပ်တော်၊ ကိုးသားပေါက် အရွတ်ဝန်များ စသည်ဖြင့် ထားရှိသည်။ အရွက်ဝန်များ သည် တိုင်းပြည်အတွင်းရှိ သွေးမစွန်း အနုများကို ရွှေကြက် ယက်ဘုရားလယ်ပြင်တွင် သီးသန့်တဲများဆောက်၍ နေရာ ချထားပေးသည်။ မသာအမှုထမ်းများကိုလည်း ခန့်ထား ပေးသည်။ ဆင်းရဲ၍ မုသာမချနိုင်သော အလောင်းများကို ၎င်းအမှုထမ်းများက ဆင့်ဆို၍ ဆိုင်ရာရပ်ကွက်များက အကုန်အကျခံ သဂြိုဟ်ပေးရသည်။

နေပြည်တော်ဝန်းကျင်ရှိ အရှူးများ၏ စာရင်းကို ကောက်ယူကာ ကု၍ ရနိုင်သေးသူ၊ ကု၍ မရနိုင်တော့သူ စသဖြင့် ရွဲခြားထားရှိသည်။ မြို့တွင်း၌ အရှူးများ၏ အနှောင့် အယှက် မရှိရလေအောင်လည်း ထိန်းသိမ်းထား၏။

မီးအမှုထမ်းများကို ခန့်အပ်ထားရှိပြီး ယင်းအမှု ထမ်းများသည် ညနေနေဝင်ချိန်တွင် မီးသတ်ပေးကြရ သည်။ မီးချိတ်၊ မီးကပ်များ အိမ်တိုင်းစေ့ထားရှိစေကာ ရေအိုးများကိုလည်း အိမ်ခေါင်မိုးပေါ်၌ တင်ထားရသည်။ ညနေအချိန် ချက်ပြုတ်ပြီးချိန်တွင် မီးဖို၌ မီးမရှိစေရ၊ ၎က် မွေးဖြင့် မီးဖိုကို ထိုးကြည့်၍ မီးကိုတွေ့လျှင် အိမ်ရှင်ကို အပြစ်ဒဏ်ပေးသည်။ မီးစလောင်သူ၏ အိမ်ကို ကြီးလေး သောအပြစ် ပေးသည်။

မီးလောင်ရာသို့ မင်းအမှုထမ်းများအားလုံး ရောက် လာကြရသည်။ မလာရောက်သည်ကို တွေ့ပါက နေပူတွင် တစ်နေ့လုံး နေလှန်းအပြစ်ပေးခံရသည်။

မီးဘေးဒဏ်ခံရသူများအား အဝတ်အထည်၊ ဖျာ၊ ဆန်၊ ဆီ၊ ငါးပိ စသည်ဖြင့် အိမ်ထောင်စုအလိုက် ပေး သည်။ တစ်အိမ်ထောင်လျှင် ငါးကျပ်ထောက်ပံ့သည့်အပြင် သဿမေအခွန် ငါးနှစ် ကင်းလွတ်ခွင့်ပြုခဲ့သည်ကို မှတ် သားသိရှိရပါကြောင်း ...။

မင်းခန့်ကိုကို (Ruby Land)

စာကိုး
မြကေတု၊ နန်းမှုနန်းရာ မြကေတုစာပေါင်းချုပ်၊ (၁)
ကြိမ်၊ ၁၉၉၈၊ ဟိန်းထက်စာပေတိုက်။



ပိဋကတ်ထံမှ ဝတ္ထိရ (၁)

■ သကျဝံသ

ပိဋကတ်သုံးပုံ နိကာယ်ငါးရပ်တည်းဟူသော ပါဠိ
အဋ္ဌကထာတို့ကား အနုပညာနှင့် ဂန္ထနွှဲ အစရှိသည့်
ကျွန်းစုများစွာတို့တွင် ဘာသာရေးစာတော်ဖတ် ပရိသတ်
အတွက် ပဟုသုတဖြစ်ဖွယ် မှားသားဖွယ်အကြောင်း
အရာတို့ကား အလွန်ပင်များလှ၏။

ထိုပဟုသုတဖြစ်ဖွယ် မှတ်သားဖွယ်ရာများစွာသော
အကြောင်းအရာတို့တွင် အချို့အချို့သော အကြောင်းအရာ
တို့သည် အတိဂန္ထိရ အလွန်ပင် နက်နဲလှ၏။ ထူးခြားလှ၏။
သန်ကြယ်လှ၏။ ထို့ကြောင့် မွှာစာပေကို ဖတ်ရှုလေ့လာ
သူတို့အတွက် ဘာသာရေးပဟုသုတအကျိုးစီးပွားအလိုငှာ

ကျွန်းစုတို့မှ ထုတ်နှုတ်လျက် ပိဋကတ်ထံမှ ဝတ္ထိရဟူသော
အမည်ဖြင့် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

အပင်ကြီး (၄)ပင်နှင့် ကျွန်းဦးသပြေပင်

အရှေ့ကျွန်း၊ ထောင်ကျွန်း၊ အနောက်ကျွန်း၊
မြောက်ကျွန်း၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်းတို့၏ ကျွန်းဦးအရပ်
သည် မြင့်မိုရ်တောင်ရှိရာ မြောက်အရပ်ဖြစ်ရာ အရှေ့ကျွန်း
ဦး သစ်ပင်ကြီးကား ကုက္ကိုပင်၊ ထောင်ကျွန်း ကျွန်းဦးသစ်
ပင် ကြီးသည် မြေသပြေပင်၊ အနောက်ကျွန်းဦးသစ်ပင်ကြီး
ကား ထိန်ပင်၊ မြောက်ကျွန်းဦးသစ်ပင်ကြီးကား ဝေးသစ်

ဖြစ်သည်။ ၎င်းအပင်ကြီး လေးပင်တို့၏ လုံးရပ်ပမာဏကား အမြင့်ယူနောတစ်ရာ ဝဲယောရှေ့နောက် အချင်းယူနော တစ်ရာစီ ရှိကြသည်။

ထိုကျွန်းသစ်ပင်လေးပင်တို့အနက် တောင်ကျွန်း ဦး သပြေပင်ကြီးသည် ဟိမဝန္တာတောင် မြောက်ဘက် အစွန်း ကျွန်းဦးကျွန်းထိပ်၌ တည်ရှိသည်ဟုဆို၏။

အမြင့်ယူနောတစ်ရာ၊ ပင်စည်လုံးပတ် ယူနောသုံး ဆယ် ခြေပြင်မှ ကိုင်းမငါးခြာအထိ ယူနောငါးဆယ်၊ လေး မျက်နှာ အကိုင်းခက်မ အလျားယူနော ငါးဆယ်စီရှိ၏။ ထိုမြင့် အကိုင်းအလတ် ၂၅၀ ရှိ၍ တစ်ကိုင်း စာစ်ကိုင်းလျှင် ကိုင်းခတ်ငယ် ၃၂၀ စီရှိသောကြောင့် ကိုင်းငယ်ပေါင်း ရှစ်သောင်းရှိသည်။

သပြေသီး၏ အရောင်ကား ပတ္တမြားညိုအဆင်းရှိ၍ မြေသို့ အသီးကြော့သည့်အတွက် သပြေတောကြီးဖြစ်လာ ၏။ သပြေသီး သမုဒ္ဒရာထဲသို့ကျလျှင် ဇေယျရောင်ရွှေဖြစ်၏။ ထိုသပြေသီး၏ အရသာကား အလွန်ချိုမြိန်သော အရသာ ရှိသည်ဟုဆို၏။ လူတို့သက်တမ်းရှည်သည် တက်ကပ် ကာလတွင် သပြေပင်ကြီးတို့တက်ကြီးမား၍ သက်တမ်းတို သည့် ဆုတ်ကပ်ကာလတွင် သပြေပင် ယုတ်လျော့သေး ငယ်သည်ဟု ကျမ်းဂန်၌ မိန့်ဆိုထားသည်။ ဤကား မိမိ တို့နေထိုင်သည့် ဇေယျဒီပီတောင်ကျွန်း ကျွန်းဦးထိပ်မှ သပြေ ပင်အကြောင်းပင် ဖြစ်သည်။

(အိဒိတပွကျမ်း၊ နှာ-၈၀-၈၃)

ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့

သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်တွင် ဖော်ပြထားသော ၅၃၂၀၂၈ (ငါးသိန်းတစ်သောင်း နှစ်ထောင်နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ) ကုန်သော ခြတ်စွာဘုရားရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂင်္ဂါဝိဇ္ဇာ သဲစုမက ပွင့်ထွန်းတော်မူပြီးကြကုန်သော ဘုရား ရှင်အပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း “ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓ နေ့”တူသည် ဆောင်ပုဒ်နှင့်အညီ ကဆုန်လပြည့်နေ့မှာပင် ပွင့်တော်မူကြပါ သလော။

ဘုရားရှင်တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး မတူညီမှု ဝေမတ္တ ငါးမျိုး ရှစ်မျိုးတို့တွင် (၁) အာဟုဝေမတ္တ = သက်တော် မတူခြင်း၊ (၂) ပမာဏဝေမတ္တ = အရပ်တော်မတူညီခြင်း၊ (၃) ကုလဝေမတ္တ = အမျိုးအနွယ်မတူညီခြင်း၊ (၄) ပတန

ဝေမတ္တ = ဒုက္ကရစရိယ အားထုတ်မှုမတူညီခြင်း၊ (၅) ရာဗ္ဗိဝေမတ္တ = ရောင်ခြည်တော်အတိုင်းအတာ မတူညီခြင်း၊ (၆) ယာနဝေမတ္တ = စီးတော်ယာဉ်မတူညီခြင်း၊ (၇) ဗောဓိ ဝေမတ္တ = ပွင့်တော်မှုရာ ဗောဓိပင် မတူညီခြင်း၊ (၈) ပလ္လင်ဝေမတ္တ = ပုလ္လင်တော်မတူညီခြင်း ဟူ၍ ဝေမတ္တ ငါးမျိုး၊ ရှစ်မျိုး ပြဆိုထားရာ၌ ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်တော်မှု သည့်နေ့ကို ပြဆိုမထားချေ။

စာရေးသူတို့၏ ဂေါတမဘုရားရှင် ဗုဒ္ဓဝင်၌သာ (က) ဖွားဖက်တော် ခုနစ်ပါးအကြောင်း၊ (ခ) ဖွားမြင်စော်မှု သည့်၊ ပွင့်တော်မှုသည် နေနှင့် စန်းယုဉ်နက္ခတ်အကြောင်း၊ (ဂ) ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် ဥတ္တရာသန် နက္ခတ်ဖြင့် ပဋိဒ္ဓါန္တေ ယူတော်မူခြင်း၊ တောထွက်တော်မူခြင်း၊ တရားဦး ဓမ္မစကြာ ဟောကြားတော်မူခြင်း၊ ယမိုက်ပြာဋိဟာပြတော်မူခြင်း၊ အကြောင်း၊ (ဃ) ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ဝိသာခါ နက္ခတ် ဖြင့် ဖွားမြင်တော်မူခြင်း၊ ပွင့်တော်မူခြင်း၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော် မူခြင်းအကြောင်း၊ (င) အဝိတွဲလပြည့်နေ့တွင် မာဃနက္ခတ် ဖြင့် သာဝကသန္နိပါတ စည်းဝေးတော်မူခြင်း၊ အာယုသခါရ လွှတ်တော်မူခြင်းအကြောင်း၊ (စ) သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ တွင် အာသဠီနက္ခတ်ဖြင့် ယုဉ်နိုက် အဘိဓမ္မာစာရေးတော်ကို ဟောကြားတော်မူပြီး၍ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ လှူပြည်သို့ ကြွဆင်းတော်မူလာခြင်းအကြောင်းတို့ကို ဟောကြားတော် မူခဲ့သည်။

ကြွင်းသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဗုဒ္ဓဝင်၌ ဤနက္ခတ္တ ပရိစ္ဆေဒ = နက္ခတ်အပိုင်းအခြားကို မပြဆိုထားသောကြောင့် ဘုရားရှင်တိုင်း ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ပွင့်တော်မူကြခြင်း မဟုတ်။ အခြားနေ့ရက်များတွင် ပွင့်တော်မူကြသည်ဟု မှတ်ယူရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။

သို့သော် သောဘိတမြတ်စွာဘုရား၊ ဓမ္မဒဿိ မြတ် စွာဘုရားမှတစ်ပါး ကျန် ၂၂ ပါးကုန်သော ဘုရားရှင်တို့၏ ဗုဒ္ဓဝင်၌ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ဃနာနိဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်တော်မူခြင်း၊ မြက်အလှူခံခြင်း၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခြင်းတို့ကို ပြဆိုထားသည်။ သို့အတွက် ကြောင့် ခပ်သိမ်းညသံ အလုံးစုံကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည် ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့၌သာ ပွင့်တော်မူကြသည်ဟု မှတ်ယူ ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကျမ်းဂန်တတ်သိ ပညာရှိ ကဓိအေးဖျော် ဆရာတော်တို့ မိန့်ဆိုတော်မူကြလေသည်။

ဆုတောင်းပြည့်ခြင်း အင်္ဂါရုပ်များ

ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက၊ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်၊ သားတော်၊ အလုပ်အကျွေးတို့၏ မိမိကောင်းမှုအကြောင်းပြုတောင်းသည့် ဆုအတိုင်း ပြည့်စုံစေနိုင်သည့် အင်္ဂါအချက်အလက်တို့ကို ဗဟုသုတအလိုမှာ တင်ပြပါဦးမည်။

ဘုရားဆုပန်ဆင်တော်မူကြသည့် ပါရမီခရီးသွား ယောက်ျားမြတ်တို့၏ ပန်ဆင်တော်မူသည့် ဘုရားဆုနှင့် ပြည့်စုံစေကြောင်း အင်္ဂါအချက်အလက်တို့ကား ရှစ်မျိုးရှိကြသည်။ နိယတဗျာဒိတ်ရကြောင်း အင်္ဂါရှစ်ပါးဟုခေါ်သည်။ ၎င်း ရှစ်ပါးတို့သည်ကား... (၁) လူသားစင်စစ်ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ယောက်ျားစင်စစ်ဖြစ်ခြင်း၊ (၃) အရဟတ္တဖိုလ်ရနိုင်သည့်အကြောင်းကုသိုလ်ထူးရှိခြင်း၊ (၄) သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်ခြင်း၊ (၅) ရသေ့ရဟန်းဖြစ်ခြင်း၊ (၆) ဈာန်အဘိညာဉ်တို့ကို ရရှိခြင်း၊ (၇) အသက်စွန့်၍ ကုသိုလ်ပြုခြင်း၊ (၈) ဘုရားဖြစ်ချင်သည့် ဆန္ဒအားကြီးခြင်းတို့ ဖြစ်ကြသည်။

ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအဖြစ် ဆုတောင်းပြည့်ကြောင်း အင်္ဂါငါးပါးရှိ၏။ ၎င်းငါးပါးတို့ကား... (၁) လူသားစင်စစ်ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ယောက်ျားစင်စစ်ဖြစ်ခြင်း၊ (၃) ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ (သို့) ရဟန္တာကို ဖူးတွေ့ခြင်း၊ (၄) အသက်စွန့်၍ လွန်ကဲထူးခြားစွာ ကုသိုလ်ပြုခြင်း၊ (၅) ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဖြစ်လိုသည့် ဆန္ဒရှိခြင်းတို့ဖြစ်ကြသည်။

အဂ္ဂသာဝက၊ မဟာသာဝက၊ ခမည်းတော်၊ မယ်တော်၊ သားတော်၊ အလုပ်အကျွေးတို့ ဆုတောင်းပြည့်ခြင်း အင်္ဂါကား နှစ်ပါးတို့တည်း။ ၎င်းနှစ်ပါးတို့သည်ကား (၁) အသက်စွန့်၍ (သို့) ထူးခြားလွန်ကဲစွာကုသိုလ်ပြုခြင်း၊ (၂) အဂ္ဂသာဝက မဟာသာဝက စသည့်ဖြစ်လိုသည့် ဆန္ဒရှိခြင်း နှစ်ပါးတို့ပင်ဖြစ်သည်။

(ဗုဒ္ဓ၊ ၄၊ ၃၁-၄)၊ (အပ၊ ၄၊ ၃၊ ၃၁-၁၅၈)

(၁) လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါအားလုံးတို့တွင် ခန္ဓာကိုယ် အကြီးဆုံးကား ရာဟုအသုရိန်နတ်ကြီး ဖြစ်သည်။ အသုရိန်နတ်ကြီး၏ ခန္ဓာကိုယ်ပမာဏကား အမြင့်ယူဇနာ ၄၈၀၀၊ သတ်မောင်းနှစ်ဖက်ကြား ယူဇနာ ၁၂၀၀၊ ၎င်းအထုယူဇနာ ၆၀၀၊ ဦးခေါင်းယူဇနာ ၉၀၀၊ နဖူးယူဇနာ ၃၀၀၊ မျက်နှာပေါက်ကြားယူဇနာ ၅၀၊ ခံတွင်းယူဇနာ ၂၀၀ နှာခေါင်း

ယူဇနာ ၃၀၀၊ ခံတွင်းအနက်ယူဇနာ ၃၀၀၊ ထက်မြေဖဝါးထု ယူဇနာ ၂၀၀၊ လက်ချောင်းများ ယူဇနာ ၅၀။

(၂) ကာမဂုဏ်ခံစားသည့်လူများတွင် မန္ဒာတုစကြာမင်းကား အကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ မန္ဒာတုစကြာမင်းသည် ထူပြည်တွင် ကာမဂုဏ်ခံစားရသည်ကို အားမရ ဖောင်းဖိတ်နိုင်သည့်အတွက် စတုမဟာရာဇ်နတ်ပြည်တက်၍ ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစား၏။ စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်ရှိ ကာမဂုဏ်တို့ကို အားမရသည့်အတွက် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ တက်၍ ခံစားရာ သိကြားမင်းက နတ်ပြည်တစ်ဝက် ခွဲဝေခဲ့သည်။

တာဝတိံသာနတ်ပြည်တွင် ကာမဂုဏ်တို့ကို ခံစားခဲ့ရာ သိကြားမင်း ၃၅ ယောက် သေဆုံး၍ ၃၆ ယောက် မြောက် သိကြားမင်းလက်ထက်တွင် ထိုသိကြားမင်းကို သတ်၍ တာဝတိံသာတစ်ပြည်လုံးကို သိမ်းချိန်ကြီးစည်ရာမှ လူပြည်သို့ ပြန်လည်လျှောက်ပို့ခဲ့ရသည်။ ထိုမျှလောက် ကာမဂုဏ်ခံစားရာတွင် ကြီးမားလွန်ကဲလွန်းသောကြောင့် ကာမဂုဏ်ခံစားသူတို့တွင် မန္ဒာတုစကြာမင်းအကြီးဆုံးဟု ဆိုရခြင်းဖြစ်သည်။

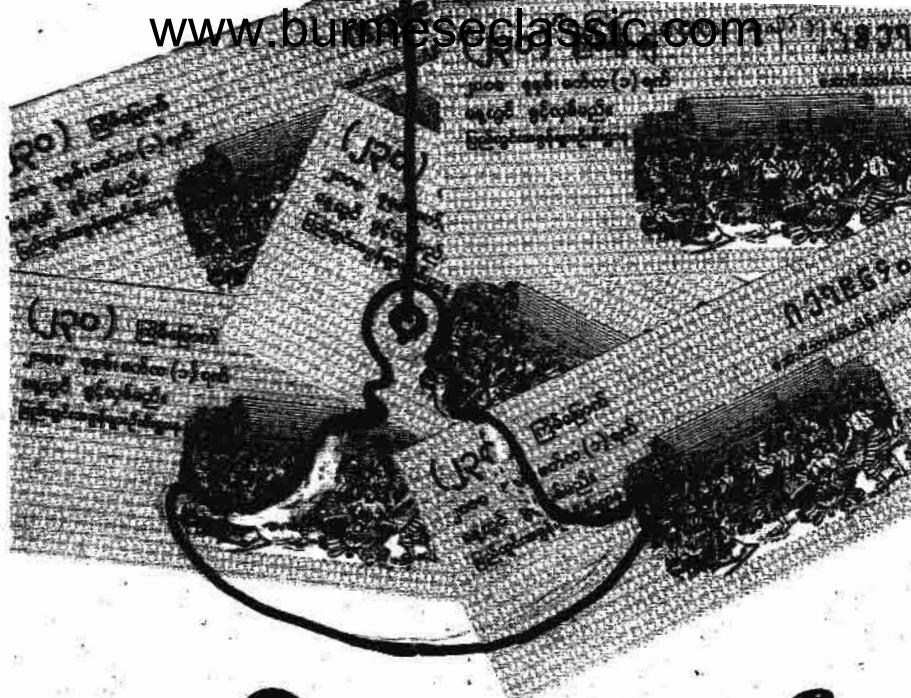
(၃) အာဏာကိုလိုချင်သူ၊ သို့မဟုတ် အုပ်စိုးနိုင်သူတို့တွင် မာရ်နတ်ကား အကြီးဟုဆို၏။ မာရ်နတ်သည် နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်ရှိ နတ်မိုက်နတ်ဆိုး မှန်သမျှကို အုပ်စိုးနိုင်သူဟုဆို၏။

(၄) လောကတွင်ရှိသမျှ အမြတ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ဘုရားရှင်ကား အမြတ်ဆုံး၊ အကြီးဆုံးပင်တည်း။ ဘုရားရှင်သည် လူမင်း၊ နတ်မင်း၊ ဗြဟ္မာမင်း၊ ဂဠုန်မင်း၊ နဂါးမင်း၊ အမြတ်ဆုံးသူတို့ထက် အမြတ်ဆုံးဖြစ်တော်မူ၏။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ထက် ကြီးမြတ်လွန်ကဲသူဟု မရှိချေ။ ဤကား အကြီးဆုံးပုဂ္ဂိုလ်လေးဦးတို့၏ ကြီးမားလွန်ကဲပုံပင် ဖြစ်တော့သည်။

(အံ၊ ပါ၊ ၄၊ ၃၂၄) (အံ၊ ၄၊ ၃၁-၂၆၁)

သာသာရေး ဗဟုသုတ ကြွယ်ဝကြပါစေ ...

သတင်း



အကျိုးထူးမှ အခါမှ

မန္တလေးကျောင်း

သူတို့ ကျွန်တော် ၎င်းတို့ရပ် ပြန်လှေ့လိုက်ရ တော့ အတိုင်းမသိ ဝမ်းမြောက်ကွားမိရ၏။ ငယ်ပေါင်းတွေ ဆိုသော်လည်း အထက်ကြီးလာသောအခါ အကြောင်းကြောင့် အနေပေးလာကြ၏။ တစ်လောတုန်းက သူသည် “အကျိုးထူးပေးတဲ့ အမျှပေးရမယ်” အကြောင်း ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပြီး ပြည်ပသို့ ခရီးထွက်သွားခဲ့ရာ ယခုမှ ပြန်လည် ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်၏။ စာရေးဆရာ ကုန်ကြမ်းတွေ သူ့မိတ် မှာ ရေပဠိပေးထားမည်ဟူသော အသိကြောင့် ပီတိမျက်လုံး များဖြင့် သူတို့ လှမ်းကြည့်လိုက်မိရာမှာ သူက အလိုက်သိ စွာပင် -

“ဟိုတစ်ခေါက်တုန်းက မင်းနဲ့တွေ့တော့ ဘာကတိ ပေးထားခဲ့တယ်ဆိုတာ ငါသိရပါတယ်။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုတာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ အစီအစဉ်တွေအကြံတွေအကြောင်း မင်းတို့ပြောပြသွားမှာပါ။ မင်းက စာရေးဆရာဆိုတော့ ငါ့ ထက် တစ်ခဲနဲသောတာပေါ့ကွာ။ ငါပြောပြတဲ့ ကုသိုလ်ပြု နည်းတွေအကြောင်း မင်းက စာနယ်ဇင်းတွေမှာ စာပြန်ရေး

တာကြောင့် အဲဒီနည်းကောင်းနည်းမှန်တွေ ပြန်ပွားသွားရင် မင်းရေးငါပါ ကုသိုလ်ရတာပေါ့ သူငယ်ချင်းရာ။

ငါ ရရှိခဲ့စာခဲ့ရတဲ့ အကျိုးထူးတရားတွေဟာ ဒုန့် ဒေးရှိခဲ့တယ်။ ရှိနေဆဲလည်းဖြစ်တယ်။ အရင်နည်းနည်းနဲ့ ငါပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေဟာ စဉ်းဆက်မပြတ် ရှိနေ လေတော့ အနာဂတ်မှာလည်း အကျိုးထူးတရားတွေ ဆက် ငြိမ်စာသွားချိန်းမယ်ဆိုတာ ငါခိုင်ခိုင်မာမာ ယုံကြည်တယ်။ ငါလုပ်ခဲ့တဲ့ လုပ်နေတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုဆိုတာတွေဟာ အရင်းမများလှပါဘူး။ အေး ဒါပေမယ့် အမြတ်က တော့များတယ်။ အဲဒီအမြတ်၊ ဒါမှမဟုတ် အကျိုးထူးတွေ ထဲက သာကေအချို့ကို အရင်ပြောပြမယ်။ ပြီးတော့မှ အဲဒီအကျိုးထူးတွေ ဖြစ်ပေါ်လာစေခဲ့တဲ့ငါ့ရဲ့ ဒါနပြုပုံနည်း လမ်းတွေအကြောင်း ပြောပြသွားမယ်။

၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမှာ ငါဟာ အနောက်ပိုင်း ကြီးတစ်ခုကို ပညာတော်သင်အဖြစ် ခြောက်လလွှားရောက် နေထိုင်ခဲ့ရတာကို မင်းသိပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ဟိုနိုင်ငံမှာ

ငါ့ရဲ့ခွဲတဲ့ လစဉ်ထောက်ပံ့ကြေးဟာ ဘာမှမများလှပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ခြိုးခြံပြီး ငွေစုရင် မော်တော်ကားတစ်စင်း ဝယ်ယူ တင်သွင်းနိုင်တယ်။ အဲဒီမော်တော်ကားကို ပြန်ရောင်းရင်း အကျိုးအမြတ် အထိုက်အလျောက်ရပြီး နေထိုင်ဖို့ တိုက်ခန်း လေးဘာလေး ဝယ်နိုင်တယ်။ ဝန်ထမ်းတစ်ယောက် အတွက် အဲဒီအချိန်တုန်းက အဲဒီလို အခွင့်အရေးမျိုးဟာ ရတောင့်ရခဲမို့ ငါ့အနေနဲ့ လက်လွတ်မခံနိုင်ဘူးလေ။ ဒါ့ကြောင့်ငါဟာ လစဉ်ရတဲ့ ထောက်ပံ့ကြေးငွေကို အတတ် နိုင်ဆုံး ချွေချွေတာတာသုံးစွဲပြီး ငွေစုတယ်။ စားစရိတ်နဲ့ မလွဲသာတဲ့ အသုံးစရိတ်လောက်ကလွဲပြီး ကျန်တာတွေကို အကုန်စုရတာမို့ အနေအထိုင်ကျပ်တာပေါ့။

နေထိုင်ရတဲ့ ကျောင်းဆောင်ရဲ့ အများသုံးချက်ပြုတ် ခန်းမဆောင်မှာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် နေ့စဉ်ချက်ပြုတ်စား သောက်ရတယ်။ တစ်ပတ်တစ်ခါ ဈေးဝယ်ထွက်ရတယ်။ ဈေးသက်သာတဲ့ဟာမျိုးတွေကိုပဲ ဝယ်ပြီး ချက်စားရတယ်။ အဲဒီလို ကိုယ့်ဟာကိုယ် ချက်ပြုတ်စားနေတဲ့ နေ့တစ်နေ့ရဲ့ နံနက်ခင်းမှာ ထူးခြားတဲ့ဖြစ်စဉ်တစ်ခုနဲ့ ကြုံရတယ်။ ငါ ထမင်းချက်တဲ့ မီးဖိုခံဘေးမှာ အထုပ်ကြီးတစ်ထုပ်ကို တွေ့ရ တယ်။ ဘယ်သူထားသွားမှန်းလည်းမသိဘူး။ အထုပ်ကို သေသေချာချာကြည့်လိုက်တော့ ဆန်အိတ်ကလေးတစ် အိတ် ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ ဒီဆန်ကို ကြိုက်ရင် သဘောရှိ ချက်စားပါ။ သင့်အတွက် စေတနာနဲ့ထားခဲ့ပေး ထာလို့ အင်္ဂလိပ်လိုရေးပြီး ကပ်ထားတဲ့ စာကလေးတစ် စောင်ကို အဲဒီဆန်အိတ်ပေါ်မှာ တွေ့ရတယ်လေ။ ငါ့ အတွက် ဆန်ဝယ်စရာမလိုတော့ဘဲ တစ်လစာ ဆန်ဖူလုံ သွားခဲ့ရတာပေါ့ကွာ။ အဲ ... နောက်တစ်ပတ်လောက်ကြာ တော့ ထောပတ်ဘူးကြီးတွေကို အဲဒီလိုနည်းမျိုးနဲ့ပဲ ရခဲ့ပြန် တယ်။ နောက်လတွေမှာလည်း စားစရာတစ်မျိုး မဟုတ် တစ်မျိုးရခဲ့တာဟာ ပညာတော်သင်ကာလ ကုန်ဆုံးပြီး ပြန် ထာတဲ့အချိန်အထိပါပဲ။ အဲဒီလိုနည်းနဲ့ငါ့ရဲ့ခွဲတဲ့ စားသောက် နေရာတွေကို ငါ့ချက်ပြုတ်တဲ့ မီးဖိုခံမှာ နေ့စဉ် ဘယ်သူလာ ထားပေးခဲ့တယ်ဆိုတာ အခုအထိ ငါ့အတွက် ပဟေဠိဖြစ် နေရတယ် သူငယ်ချင်းရယ်။

ပညာတော်သင်ဘဝနဲ့ အဲဒီကျောင်းဆောင်မှာ နေ နေတာ အစားအသောက်တွေကို ထူးထူးဆန်းဆန်းနည်း နည်းနဲ့သလို အဝတ်အစားတွေကိုလည်း ရခဲ့သေးတယ်။

ငါ့နေခဲ့ရတဲ့ ကျောင်းဆောင်က ၁၂ ထပ်ရှိတဲ့ ကျောင်း ဆောင်ဖြစ်ပြီး အထပ်အလိုက် သတ်မှတ်ပေးထားတဲ့ အများသုံး အဝတ်လျှော်ခန်းနဲ့ မီးပူတိုက်တဲ့အခန်းတွေရှိ တယ်။ အဲ ... တစ်နေ့ခင်းမှာ ငါ့အဝတ်အစားတွေ မီးပူ ထိုးဖို့ အဲဒီအခန်းကို သွားတဲ့အခါ မီးပူထိုးတဲ့စားပွဲပေါ်မှာ ရောမ အထုပ်ကြီးတစ်ထုပ်ကို တွေ့ရတယ်။ အနီးကပ် လေ့လာကြည့်တော့ “ဒီအထုပ်ကြီးထဲက သင်ကြိုက်တဲ့ အဝတ်အစားတွေရှိရင် ယူသွားပါ။ အားလုံးကို လိုချင်ရင် လည်း ယူသွားပါ”လို့ အင်္ဂလိပ်လိုရေးပြီး ကပ်ထားတဲ့ စာတစ်စောင်ကို အထုပ်ပေါ်မှာ တွေ့ရတယ်။ ငါလည်း ဝမ်းသာအားရနဲ့ အထုပ်ထဲက အဝတ်တွေကိုထုတ်ပြီး တစ် ထည်ချင်း စစ်ဆေးကြည့်တော့ စဉ့်ရှပ်တွေ၊ ရိုးရိုးရှပ်အင်္ကျီ တွေအပါအဝင် အဝတ်အထည် နှစ်ဆယ်လောက်ကို တွေ့ ရတယ်။ အားလုံးအသစ်ကျပ်ချွတ်တွေလား အောက်မေ့ရ တယ်။ ထူးခြားတာက အဲဒီအဝတ်အထည်တွေအားလုံး ငါ့ခန္ဓာကိုယ်နဲ့တိုင်းပြီး ချုပ်ထားသလား အောက်မေ့ရ လောက်အောင် ကွတ်တိဖြစ်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ ရှား ရှားပါးပါး အီလက်စတစ်ဘောင်းဘီရှည်တစ်ထည် ပါလာပြီး ငါ့ခန္ဓာကိုယ်ဖြစ်နေတယ်။ ခြုံပြီးပြောရရင်တော့ ငါ အဲဒီနိုင်ငံ မှာနေတဲ့ တစ်လျှောက်လုံး နောက်ထပ် အဝတ်အစား အသစ် ဝယ်စရာမလိုတော့အောင် ဖူလုံသွားတယ်ဆိုပါ တော့ကွာ။ အဲ ... ငါ့အတွက် ဒီကနေ့အထိ အဖြေမဖော် နိုင်သေးတဲ့ ပဟေဠိကတော့ ဒီအဝတ်အစားတွေကို ဘယ် သူက မီးပူတိုက်တဲ့စားပွဲပေါ်မှာ ထားခဲ့တာလဲဆိုတာ ပါပဲ။

ပြည်ပနိုင်ငံတွေမှာ အဝတ်အစား၊ အစားအသောက် တွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး ငါ့အနေနဲ့ ကြုံခဲ့ရတဲ့ ထူးထူးဆန်းဆန်း ဖြစ်ရပ်တွေဟာ အများကြီးပဲ သူငယ်ချင်း။ ငါ့ပြည်တွင်းမှာ ကြုံခဲ့ရတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေထဲက တစ်ချို့ကို ဆက်ပြီးပြောပြဦး မယ်။ ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ မတ်လတုန်းက ချင်းတွင်းမြစ်ထဲမှာ မော်တော်နဲ့ ခရီးသွားတဲ့အခါ မော်တော်သောင်တင်တာ ကြောင့် လမ်းခရီးမှာ ထမင်းငတ်မဲ့အခြေအနေမျိုးနဲ့ ကြုံ တွေ့ခဲ့ဖူးတယ်။

ဒါပေမယ့် ငါ့ရဲ့အသိအကျွန်းမဟုတ်တဲ့ မြေတိုင်း ဌာနက ဝန်ထမ်းတချို့က သူတို့မှာပါတဲ့ ရိက္ခာတွေကို မျှဝေကျွေးခဲ့တာကြောင့် အဆင်ပြေခဲ့ရတယ်။ အဲ ... တောင်ပေါ် နာဂကျေးရွာတွေကို ရောက်သွားပြန်တော့

ငါစာည်းဆိုပြီး သုတေသနပြုတဲ့ရွာမှာ အဲဒီနှစ်က တောင်ယာ စပါးတွေကို ကြွက်ဖျက်တာကြောင့် ဒေသခံတိုင်းရင်းသား တွေဟာ ပိန်းဥ၊ မျောက်ဥစားနေရတယ်။ ငါလည်း ငါ့မှာ ပါလာတဲ့ ဆန်ကုန်သွားတော့ သူတို့လိုပဲ ပိန်းဥ၊ မျောက်ဥ စားဖို့ စီစဉ်နေတုန်း ရွာသူကြီးကသိသွားပြီး သူတို့အရေး ပေါ်စားဖို့ သိမ်းထားတဲ့ ဆန်အနည်းအကျဉ်းကို ထုတ်ကျွေး တာကြောင့် ငါဟာ တစ်ရက်မှ ထမင်းမငတ်ခဲ့ဘူး။

သူသည် မောသွား၍လားမသိ။ ရေခဲနွေးကြမ်းတစ် ခွက်ကိုသောက်ရင်း အမောဖြေနေ၏။

အကျိုးထူးတရားတွေအကြောင်း ပြောပြပြီးတော့ ငါပြုခဲ့တဲ့ ဒါနအကြောင်းလေးတွေကို ဆက်ပြီးပြောပြမယ်။ အရေးအကြီးဆုံးအနေနဲ့ကတော့ ဘာပဲလုပ်လုပ် စိတ်ထား တတ်ဖို့ပါပဲ။ အောင်ဘာလေထိထိုးတာမျိုးက အစပေါ့ကွာ။

ငါဟာ ပေါက်ရင်ယူမယ်။ မပေါက်ရင်လှူမယ်ဆိုပြီး ထိုးတယ်။ ပေါက်ချင်လို့ထိုးတာအမှန်ပေမယ့် ထိုးတိုင်း လည်း မပေါက်ဘူးလေ။ ငါဆိုရင် အခုအထိ ထိတစ်ကြိမ်မှ မပေါက်ဖူးသေးဘူး။

ဒါပေမယ့် ထိထိုးတိုင်း ငါ့စိတ်ထဲမှာ ခံယူထားတာ က ထိထိုးဖို့အတွက် ငါကုန်သွားရတဲ့ငွေဟာ အချိုးအနှီး အလဟဿဖြစ်မသွားဘူး။ ကံကောင်းလို့ပေါက်ခဲ့ရင် ငွေ တွေရပြီး အကျိုးရှိရှိ သုံးနိုင်မယ်။ လှူနိုင်မယ်။ အဲ မပေါက် ရင်လည်း ငါထိထိုးလိုက်တဲ့ငွေဟာ ကိုယ့်တိုင်းပြည်ရဲ့ အခွန် ဘဏ္ဍာဖြစ်သွားမယ်။

အဲဒီအခွန်တော်ငွေတွေနဲ့ စာသင်ကျောင်းတွေ၊ ဆေးရုံတွေဆောက်ရင် ငါဟာလည်း အလှူရှင်တစ်ယောက် အနေနဲ့ ပါဝင်နေတာမို့ ကုသိုလ်ရမယ်ဆိုပြီး နှလုံးသွင်းထား တယ်။ ဒါကြောင့် အခုထိ ငါဟာ အောင်ဘာလေထိ မပေါက်သေးပေမယ့် ထိထိုးလိုက်လို့ ငါ့အတွက် အရှုံးပေါ် တယ်ဆိုတာ မရှိဘူး။ ကံမြဲကုသိုလ်ရနေတာပဲဆိုပြီး နှလုံး သွင်းထားတယ်။

ငါဟာ ဈေးဝယ်တဲ့အခါမှာလည်း ရော့ ပတ္တမြား၊ ရော့ နဂါးဆိုတဲ့ စိတ်မျိုးကို မမွေးဘဲ ဈေးသည်ဟာ ငါ့ဆီက ရသွားတဲ့ငွေနဲ့ သူဝမ်းရေး၊ မိသားစုဝမ်းရေးအပါအဝင် လိုတာတွေကိုဖြည်းဆည်းနိုင်တယ်။ သူ့ဆီက ငါလိုအပ်တဲ့ ပစ္စည်းကိုရလို့ ငါ့အတွက် အကျိုးရှိသွားတာကြောင့် သူ လည်း ကုသိုလ်ရမယ်။ ငါ့ဆီကရတဲ့ငွေကြောင့် သူလိုအပ်

ချက် ပြည့်သွားတဲ့အတွက် ငါလည်း ကုသိုလ်ရတယ်။ ဈေးရောင်း ဈေးဝယ်ပြုကြတဲ့အခါ စိတ်ထားတတ်ရင် အပြန်အလှန် ကုသိုလ်ရကြတာပဲ သူငယ်ချင်း။

အဲဒီလိုခံယူချက်တဲ့ ဈေးဝယ်လေ့ရှိနေတော့ ငါဟာ ဈေးဝယ်တိုင်း ကုသိုလ်ရနေတာပေါ့။ ဈေးဝယ်တဲ့အခါတိုင်း ငါဟာ ဈေးသည်စိတ်ဆင်းရဲသွားလောက်အောင် ဘယ် တော့မှ မတန်တဆ ဈေးမဆစ်ဘူး။ ငွေပေးချေရင်လည်း ကိုယ့်လက်ထဲမှာရှိတဲ့ ငွေစက္ကူတွေထဲက အဟောင်းဟော့၊ စုတ်ပေ့ဆိုတာမျိုးကိုမှ ရွေးပြီးပေးချေတာမျိုး ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဘူး။ ကိုယ်တောင် ဒီလိုငွေစက္ကူအဟောင်း အခွမ်း အစုတ်အပြတ်တွေကို မလိုချင်သေးရင် သူများလည်း ဘယ် လိုချင်ပါ့မလဲ သူငယ်ချင်း။

ဈေးဝယ်တဲ့နေရာမှာသာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ် မလုပ်တတ်၊ မလုပ်နိုင်လို့ သူများကို အလုပ်အပ်၊ အလုပ် ခိုင်းရတဲ့ အခါမျိုးမှာလည်း လုပ်ခ၊ လက်ခံ တန်ရာတန် ကြေးကို အမြဲပေးတယ်။

အဲဒီလိုပေးလိုက်ရတဲ့အတွက် ငါဟာ မနုဗြော့ရုံသာ မက အလှူဒါနတစ်ခု ပြုလုပ်လိုက်ရတယ်ဆိုပြီး ပီတိ သောမနဿဖြစ်ရတယ်။ ငါ့ရဲ့လိုအပ်ချက်ကို သူ့ရဲ့အတတ် ပညာ၊ လုပ်အားနဲ့ ဖြည့်ဆည်းပေးတယ်။ ဒါကြောင့် သူကုသိုလ်ရတယ်။ ငါပေးလိုက်တဲ့လုပ်ခ၊ လက်ခံတွေဟာ သူ့အတွက်ရော၊ သူ့မိသားစုအတွက်ပါ ဖြည့်ဆည်းပေးရာ ရောက်တာကြောင့် ငါလည်း ကုသိုလ်ရတယ်။

ဒါကြောင့် ငါဟာ ကိုယ်မလုပ်တတ်၊ မလုပ်နိုင်တဲ့ အလုပ်တစ်ခုခုကို သူများကို လုပ်ခိုင်းပြီး လုပ်ခလခပေးတဲ့ အခါတိုင်း ကုသိုလ်ရနေတာပေါ့ကွာ။ ဒီလိုဒါနမျိုးတွေအပြင် ကြုံကြုံကြက်တဲ့အခါမျိုးမှာ ရေချမ်းစင်မှာ ရေဖြည့်တယ်။

ဘတ်စ်ကားစီးလာရင်း လမ်းမှာ မော်တော်ကား ပျက်ရင် ဆင်းပြီးတွန်းပေးတယ်။ အဲဒီလိုလုပ်နေတဲ့အခါမျိုး မှာ ငါဟာ ငါ့ရဲ့ ကာယအင်အားကို အများအတွက် ပေးလှူ နေတယ်လို့ စိတ်ထဲမှာ ခံယူထားပြီး ပီတိတရားပွားများ တယ်။ ကိုင်း... ဒီလိုဒါနမျိုးတွေ ပြုနိုင်ဖို့အတွက် ငွေကြေး အရင်းအနှီးများလိတ်ယံလို့ မင်းဆိုချင်သေးသလား သူငယ်ချင်း...။

မနဿကျော်သင်း





BURMESE CLASSIC

မုန်ကန်စွာ ကုသိုလ်ယူတတ်ပါစေ

မောင်မိုးဦး

“ကုသိုလ်လုပ်ရတာ မပျင်းကြနဲ့။ ကုသိုလ်ဆိုတာ နှင်းလည်းလုပ်၊ ဖျော်လည်းလုပ်၊ ကုသိုလ်ရဲ့အရိပ်မှာ သက်သွားသွားပါတာပဲ။ အကုသိုလ်လည်း မပြုကြနဲ့။ အကုသိုလ် ပြုပြီးပြီဆိုတာနဲ့ ဖုံးလိပ်ပြု၊ ဖော်လိပ်ပြု ပေါ်လာတာပဲ”

(ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး)

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ကိုးကွယ်သော ကျွန်တော်တို့ နှစ်သက်ယုံကြည်မှုများသည် နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုးကြ၏။ တချို့က နှစ်သက်မှုများ တချို့က ကျောင်းမှာ၊ တချို့က ဘုန်းတော်ကြီး

ကျောင်းမှာ၊ တချို့က ဘုရားပေါ်မှာ၊ တချို့က ခရီးသွားရင်း ဘုရားစေတီ၊ ပုထိုးတွေသည်နှင့် လက်အုပ်ချီပြီး ရှိခိုးကြသည်။ သို့သော် မည်သည့်ယုံကြည်ချက်၊ မည်သည့် ခံစားမှုနှင့် ရှိခိုးကြသည်ဆိုတော့ မသိနိုင်သလို တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်လည်း မတူညီကြပေ။

ဘုရားရှင်ကို ရှိခိုးသည့်နေရာမှာ “ဘယား၊ လာဘာ၊ ကုလားစာရုံ ကင်းရှင်းရမည်” ဟု ကျမ်းဂန်များတွင် ဖတ်ဖူးသည်။

ကြောက်ရွံ့၍ရှိခိုးခြင်းသည် ဘယား။ လာဘ်လာဘာလိုချင်၍ ရှိခိုးခြင်းသည် လာဘား မိရိုးဖလာဖြစ်သဖြင့် ရှိခိုးခြင်းသည် ကုလားစာရ

စသည်တို့ဖြစ်၏။

အထက်ပါရိုခိုးခြင်းများသည် အဆင့်နိမ့်သော ရိုခိုးခြင်းများ ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် နှစ်နှစ်ကာကာ ယုံကြည်သောစိတ်၊ အကျိုးမမျှော် သန့်ရှင်းသောစိတ်နှင့် ကန်တော့ခြင်းသည် သူတော်ကောင်းတို့၏ ဓလေ့ဖြစ်သည်။

* * *

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာစကားပုံတွင် “တံငါနားနီး တံငါ၊ မုဆိုးနားနီး မုဆိုးဟူသော စကားရှိသည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ဝန်းကျင်အသိုင်းအဝိုင်းကြောင့် အကောင်းနှင့်အဆိုး၊ ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်၊ လမ်းဖြောင့်နှင့် လမ်းကောက်၊ အဖြူနှင့်အမည်း စသည်ဖြင့် ကွဲပြားခြားနားကြသည်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ကြားဖူးသော “ကျေးညီနောင်ပုံပြင်” လေးမှာ အထင်အရှားဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် လူမှန်းသိတတ်စကတည်းက အဘိုး၊ အဘွားနှင့် နေခဲ့ရသူဖြစ်၏။ မြေဦးဖြစ်သောကြောင့် အချစ်ပိုပြီး အဘိုးနှင့် အဘွားက ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က ကျွန်တော်အဘိုးသည် ဝန်ထမ်းတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းသူဖြစ်သလို အဘွားကလည်း အဘိုးနည်းတူ ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမကို လိုက်နာကျင့်ကြံသူ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အဘိုးအဘွားတို့၏ ဘာသာတရား အလေးထားမှုအောက်တွင် လူလားမြောက်ခဲ့ရသည်။ ထို့အတူ ဗုဒ္ဓ၏ အနှစ်ချုပ်ဖြစ်သော “မကောင်းတာမလုပ်နှင့်၊ ကောင်းတာလုပ်၊ စိတ်ကိုဖြူစင်အောင်ထား” ဆိုသော သွန်သင်မှုများနှင့် စနစ်တကျလူ ဖြစ်ခွင့်ရခဲ့၏။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးများသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဝင်များပီပီ ဘုရားရှင်ကို ရိုသေကိုင်းရှိုင်းကြသည်။ ထို့ကြောင့် ထေရဝါဒထွန်းကားသော မြန်မာနိုင်ငံမှာ နေခွင့်ရခြင်းသည် ကံကောင်းခြင်းတစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် လူတိုင်းလူတိုင်း တရားမျှတပြီး ငါးပါးသီလကို လိုခြုံကြမည် ဆိုလျှင် ကမ္ဘာကြီး ငြိမ်းချမ်းပြီး သာယာလှပနေမည်ဖြစ်၏။

ကျွန်တော်က သန်းခေါင်စာရင်းစာစီခုံ၏ အိမ်ထောင်ဦးစီး ဖြစ်သည်။ မိုးလင်းအိမ်ကထွက်၊ ကားပေါ်တွင် ယာဉ်ကြောပိတ်ဆို့မှုဒဏ်ကိုခံပြီး ညနေမိုးချုပ်မှ အိမ်ပြန်ရောက်သူဖြစ်သဖြင့် တရားမထိုင်ဖြစ်သလို တရားစခန်းလည်း မဝင်ဖူးပေ။ ထို့အတူ စီးပွားရေးအခြေအနေအရ

အလှူအတန်း ကြီးကြီးမားမားလည်း မပြုဖူးပေ။ သို့သော် အနန္တော အနန္တငါးပါးကို ဦးခိုက်ပူဇော်ပြီး အားလုံးကို အကောင်းမြင်ကာ သတ္တဝါအားလုံးကို နေ့စဉ်မေတ္တာပို့ခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်စိတ်ကို ဖြူဖြူစင်စင်လေးထားခဲ့၏။ ထို့အတူ ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်ခြင်းဖြင့်လည်း အသားကျခဲ့၏။

ပထမတန်းတက်နေသော သားလေးအတွက် သူနှင့်လိုက်ဖက်သော ကိုးလုံးပုတီးလေးကို ဝယ်ပေးပြီး အရဟံဟု ရွတ်ဆိုစေကာ ပုတီးစိပ်ခိုင်းခဲ့၏။ ထို့ပြင် သားကို မကြာခဏ ဘုရားသို့လိုက်ပို့ပေးခြင်းကြောင့်လည်း ကျွန်တော် အလုပ်ပိတ်ရက်များတွင် သား၏ “ဖေကြီး ဘုရားသွားမယ်” ဆိုသော သူ့စကားက ကျွန်တော်အတွက် ပီတိဖြစ်စေခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် မိသားစုသုံးယောက် မကြာခဏ ဘုရားသွားဖြစ်ခဲ့သလို တတ်နိုင်သလောက်လည်း အလှူဒါန ပြုပြုဖြစ်ခဲ့၏။ ထို့ပြင် သား၏မွေးနေ့တိုင်းကို ဘုရားသွားကာ အလှူဒါနပြုလုပ်ပေးခြင်းဖြင့်လည်း စနစ်တကျ ဖြစ်လာခဲ့သည်။



ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က အဘိုးပြောခဲ့သော စကားတစ်ခွန်းရှိသည်။

“ငါ့မြေး... အနန္တော အနန္တငါးပါးကို ဘယ်တော့မှ မမေ့နဲ့။ ဘုရားစေတီကိုမြင်ရင် ဦးခိုက်၊ ကြေးစည်သံကြားရင် သာဓုခေါ်လိုက်၊ သတ္တဝါအားလုံးကို မေတ္တာပို့၊ စိတ်ကို ဖြူစင်အောင်ထား”

ထို့ကြောင့် အဘိုး၏ ဆုံးမစကားအတိုင်း ဘဝကို တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ အဘိုးနှင့်အဘွား ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီဖြစ်သော်လည်း အဘိုးအဘွားတို့၏ ဆုံးမစကားများကို ဒဏ်တရနှင့် လိုက်နာနေဆဲ ဖြစ်သည်။ (ပစ္စည်း ဥစ္စာ မချမ်းသာသော်လည်း ရောင့်ရဲနိုင်ခြင်းဖြင့် အေးချမ်းခဲ့သည်။)

* * *

“သင် ယနေ့ ဘာရပြီလဲ။ ပညာလား၊ ဥစ္စာလား၊ ကုသိုလ်လား။ တစ်ခုခုရသင့်သည်။ တစ်ခုမျှ မရသည့်တိုင် အကုသိုလ်တော့ မဖြစ်သင့်ပေ” ဆိုသော ဆုံးမစကားကို ကျွန်တော်က စာစီပြီး ကျွန်တော်အိမ်မှာ ကပ်ထားသည်။ နေ့တစ်နေ့တွင် ဥစ္စာနှင့်ပညာကရဖို့ မလွယ်သော်လည်း

www.burmeseclassic.com

တူညီလှစွာ သိပ်မခက်ပေ။ အရာရာကို အကောင်းမြင်ပြီး မိမိစိတ်ကို ကြည့်ကြည့်လင်လင် ထားလျှင် ရနိုင်စေမည်။ ဥပမာ - သက်ကြီးရွယ်အိုတစ်ယောက်ကောက်ကို မိမိ ထတ်နိုင်သလောက် လှူဒါန်းခြင်း၊ အဘိုးဘွား တစ်ယောက်ယောက်ကို ကားပေါ်တွင် မိမိနေရာ ဘေးထမ်း ထိုက်ခြင်း၊ သီလရှင်တစ်ပါးပါးကို တတ်နိုင်သလောက် လှူဒါန်းလိုက်ခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

တချို့ကိစ္စများတွင် အသေးအမွှားဆိုသည်များက ပြဿနာမဟုတ်သော်လည်း ဘာသာရေးကိစ္စတွင် အသေးအမွှားဟုဆိုပြီး ဥပေက္ခာပြုလို့မရပေ။ ဥပမာ တချို့လူများသည် မအားလပ်ကြသဖြင့် ဘုရားသို့အချိန်ပေးပြီး မသွားနိုင်ကြပေ။ ခရီးသွားဟန်လွှဲအနေနှင့် သွားရင်းလာရင်း ကားပေါ်မှပင် လက်အုပ်ချီရှိခိုးကြသည်။ ကားပေါ်တွင် ဖြစ်စေ၊ လမ်းပေါ်တွင်ဖြစ်စေ အများစုက ဖိနပ်စီးလျက် လက်အုပ်ချီကြသည်။ ဖြစ်သင့်သည်မှာ မည်သည့်နေရာမှာ ပဲဖြစ်ဖြစ် ဘုရားရှိခိုးတော့မည်၊ ဘုန်းကြီးရဟန်းကို တစ်ခုခု လောင်းလှူတော့မည်ဆိုလျှင် ဖိနပ်ချွတ်ပြီးမှသာ ရှိခိုးလောင်းလှူရပေမည်။

လမ်းလျှောက်သွားရင်း ရှိခိုးတော့မည်ဆိုလျှင်လည်း ရှေးဦးစွာ ဖိနပ်ချွတ်ရမည်။ ကိုယ်ကို မတ်မတ်ထားရမည်။ ခြေအစုံကို ညီညီရပ်ထားရမည်။ ထို့နောက် လက်အုပ်ချီရန် ပူးထားသော လက်မနှစ်ခုကို မျက်ခုံးနှစ်ခု၏ အလယ်ဗဟိုတွင်ထားကာ ချီထားသည်။ လက်အုပ်သည် ဦးခေါင်းထက် ကျော်နေသော အနေအထားအတိုင်း ရှိခိုးရမည်။ တချို့ဘောင်းဘီဝတ်သူက ဖိနပ်ချွတ်သော်လည်း ခြေအိတ်မချွတ်ပေ။ တချို့က ချီထားသည်လက်အုပ်ကို ရင်ဘတ်ရှေ့မှာ ထားသည်။ ယခုအခါ ဘုရားစေတီများသို့ မတင့်တယ်သော အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်လာကြသောကြောင့် သက်ဆိုင်ရာမှ သတိပေးတားမြစ်ရသည်အထိ ဖြစ်လာခဲ့၏။

တချို့က အိမ်သို့ဆွမ်းခံကြသော ရဟန်းကို ဆွမ်းလောင်းသော်လည်း မရှိခိုးကြပေ။ တချို့က အိမ်မှာအလှူထုပ်၊ ဘုန်းကြီးရဟန်း ဆွမ်းကပ်သော်လည်း တရားနာမည်ဆိုသောအခါ ဘုန်းကြီးရှေ့ရောက်မလာတော့ပေ။ ထိုသို့မဖြစ်သင့်ပေ။ ဘုန်းကြီးရဟန်းကို ရှိခိုးမည်ဆိုလျှင်လည်း ထာဝန်ကျေရုံ ရှိခိုးလို့မဖြစ်။ လေးလေးစားစားနှင့် စနစ်ထကျ ပူဇော်ရှိခိုးမှသာ ဘာသာ သာသနာကို ကြည်ညိုပြီး

ဘုရားတရားနှင့် ရဟန်းသံဃာများကို လေးစားရာရောက်လေသည်။ ထိုအကြောင်းကို ကျွန်တော့်အဘိုး မကွယ်လွန်ခင်က အောက်ပါအတိုင်း သင်ပေးခဲ့လေသည်။

“နှစ်ဖက် လက်ခူး

တစ် နဖူး

ငါးဦးမြေ့ထိ”ဆိုသော စာချိုးလေး ဖြစ်သည်။

အဓိပ္ပာယ်မှာ ဘုရားစေတီ၊ ပုထိုးများနှင့် ရဟန်းသံဃာ၊ မိဘဆရာများကို ရှိခိုးပူဇော်လျှင် လက်နှစ်ဖက်၊ ခူးနှစ်ဖက်နှင့်အတူ နဖူးအပါအဝင် ထိခြင်းငါးမျိုးနှင့်တညီ တညွတ်တည်း ထိမှသာ ရှိခိုးပူဇော်ခြင်း မှန်ကန်ပေမည်။ ထို့ပြင် ထိခြင်းငါးပါး ရှိခိုးနည်းလေးကိုလည်း အိမ်မှာ ဆွမ်းခံကြသော ဆရာတော်က မိန့်ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော့် ဒိုင်ယာရီမှာ ရေးမှတ်ထားခဲ့ဘူး၏။

- လက်အုပ်ကိုပင် ကြောင့်အသွင် အရင်ချီပါလေ။
- လက်အုပ်ကိုပင် နဖူးတင် ဦးတင်မြှောက်ပင့်စေ။
- မျက်ခုံးလက်မ ညှိုးဆံစ ထိရှလက်အုပ်ပေ။
- ခြေလက်နဖူး တံတောင်ခူး ငါးဦးတည့်ရပေ။
- လက်ထောက်ခူးချ၊ တံတောင်ချ နဖူးကျစေ ဦးချစေ။
- မပြုချင်မြို့ ပြုချင်မြို့ ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေ
- ဖြစ်လေရာရာ သံသရာ ချမ်းသာရဖို့ပေ။

* * *

ထို့ကြောင့် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သော မြန်မာလူမျိုးတိုင်း စနစ်တကျ ကုသိုလ်ယူတတ်စေရန် ဖတ်ထမ်းမှတ်ထားသမျှ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

မောင်မိုးဦး



BURMESE CLASSIC

ဘုရား ... ဘုရား ... ဘုရားတွေကယ်ပါဦး

လဖြူပွင့်

ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ပါရမီတော်အနန္တ၊ တန်ခိုးတော်အနန္တနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော သုံးလောကထွတ်ထား ရှင်တော်မြတ်ဘုရားနှင့်တကွ၊ ဇေဗ္ဗဒီပါ လေးကျွန်းလေးမျက်နှာမှာ ရှိကြကုန်သော ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်အားလုံး တစ်ဆူမျှမကြွင်းတစ်ဆင်းတူမျှမကျန်အားလည်းကောင်း၊ ကကုဿန်၊ ကောဏဂုံ၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ၊ ပွင့်တော်မူမည့် အရိမေတ္ထေယျဘုရားရှင်အားလုံးကိုလည်းကောင်း၊ မဟာမြတ်မုနိ၊ ရှင်ကျော်မုနိ၊ ရွှေဘိုသာမုနိ၊ ဇလွန်ပြည်တော်ပြန်မုနိ၊

ပိတုန်းပုခိုင်းမုနိ၊ ဆေးဘုရားမုနိ၊ ရာဇမုနိမြတ်စွာဘုရားတို့အားလည်းကောင်း၊ ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးတော်တော်ပါ၏၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားတို့ဘုရား။ တပည့်တော်များမျက်နှာသစ်တော်ရေး၊ သောက်တော်ရေး၊ ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ဆီ၊ အမွှေးတိုင်တို့နှင့် ကုပ်လှူပူဇော်ပါ၏၊ အရှင်မြတ်တို့ဘုရားအလှူခံတော်မူကြပါ။ ဘုဦးပေးသုံးဆောင်ကြပါဘုရား။

ဩကာသကန်တော့ချိုးနှင့် ရှိခိုးပူဇော်ပြီး ငါးလခံယူပါသည်။ ပြီးနောက်အောက်ပါ ကံချေဆုပေးတော်မူမည်နှင့် ဇေဗ္ဗဒီပါ လေးကျွန်းလေးမျက်နှာ ရှိကြကုန်သော မြတ်

www.burmeseclassic.com

စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအားလုံး တစ်ဆူမျှမကြွင်း တစ်ဆင်းတူမျှမကျန်အားလည်းကောင်း၊ ကကုသံ၊ ကောဏဂုံ၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ၊ ပွင့်တော်မူမည့် ဝါရီမေတ္တယျ ဘုရားရှင်တို့နှင့် မဟာမြတ်မုနိ၊ ရှင်ကျော်မုနိ၊ ရွှေဘုံသာမုနိ၊ ဇလွန်ပြည်တော်ပြန်မုနိ၊ ပိတုန်းပုဒိုင်းမုနိ၊ ဆေးဘုရားမုနိ၊ ရာမေုနိမြတ်စွာဘုရားတို့အားလည်းကောင်း တိုင်တည်သစ္စာပြုပါ၏ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်တို့ဘုရား။

ဘုရားတပည့်တော်သည် ဘဝါဘဝ လွန်လေပြီးသော အတိတ်ကာလ ဘဝပေါင်းများစွာတို့မှစ၍ ယခုပစ္စက္ခကာလ မျက်မှောက်ဘဝအထိ ဘုရားတပည့်တော်ကိုယ်နှိုက်က လိုလိုလားလား ဆိုထားခဲ့ဖူးသော ကျိန်စာမှန်သမျှတို့သည်လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးသူတို့က တပည့်တော်အား တိုက်ရိုက်၍ကျိန်ဆိုထားသော ကျိန်စာမှန်သမျှတို့သည်လည်းကောင်း၊ ထိုကျိန်စာမှန်သမျှတို့သည် ယနေ့အချိန်ကာလမှစ၍ ဘုရားတပည့်တော်၏ ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ နှစ်ဌာနတို့မှ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သကဲ့သို့ လျှောကျစင်ကြယ်ရပါလို၏ အရှင်မြတ်တို့ဘုရား။

ဘုရားတပည့်တော်သည် ဘဝါဘဝ လွန်လေပြီးသော အတိတ်ကာလ ဘဝပေါင်းများစွာတို့မှစ၍ ယခုပစ္စက္ခကာလ မျက်မှောက်ဘဝအထိ ဘုရားတပည့်တော်အမှတ်တမဲ့ ပြောဆိုမိမှားခဲ့သော အပြစ်ဒေါသနှင့်ယှဉ်သောမကောင်းသောစကား၊ အနိဋ္ဌာရုံအမှားများ သင့်ခြင်းအား ထုံးတို့သည် ယနေ့အချိန်ကာလ သမယမှစ၍ ဘုရားတပည့်တော်၏ ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပ နှစ်ဌာနတို့မှ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သကဲ့သို့ လျှောကျစင်ကြယ်ရပါလို၏ အရှင်မြတ်တို့ဘုရား။

ရှင်တော်မြတ်ဘုရားတို့ဘုရား ... တပည့်တော်သည် လွန်လေပြီးသော အတိတ်ကာလ ဘဝပေါင်းများစွာတို့မှစ၍ ယခုပစ္စက္ခကာလ မျက်မှောက်ဘဝအထိ ဘုရားတပည့်တော် မသိမိုက်မဲ့၍ ရဟန်းမြတ်သုံးပါး၊ မိဘဆရာသမား အနန္တောအနန္တငါးပါးတို့အားလည်းကောင်း၊ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါးနှင့် ဘဝထိုထိုက တော်စပ်ခဲ့ဖူးသော မိဟောင်းဟောင်း၊ ဆွေဟောင်းမျိုးဟောင်း၊ ဆရာသမားအံပေါင်းနှင့် ကျေးဇူးရှင်အပေါင်းတို့အား သံသရာအစမှ မျက်မှောက်ဘဝကာလတိုင်အောင် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ

တို့ဖြင့် မိုက်မှားစော်ကားမိခဲ့သော အပြစ်ကြီးအပြစ်ငယ်များ ရှိလျှင် ဘုရားတပည့်တော်အား သည်းခံခွင့်လွှတ်ပေးတော်မူပါဘုရား။

ဘုရားတပည့်တော်သည် ယခုအချိန်မှစ၍ ၁၁ ရက်တိတိ ဘေးရန်ကာဆီး ကြတိုင်းပြီးသည့် ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်ကို ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး အမှူးထား၍ ကိုးခေါက် ရွတ်ဆိုပြီး ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်ကို ၁၁ ခေါက် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ပါမယ်ဘုရား။ ရွှေနားပန်ဆင်တော်မူပါ။ အသိအမှတ်ပြုပါ။ မစချီးမြှင့်စောင့်ရှောက်တော်မူပါဘုရား။ ဘုရားတပည့်တော် ကြုံတွေ့ရင်ဆိုင်နေရသော ဘေးဒုက္ခ၊ အခက်အခဲ၊ အကြပ်အတည်း၊ အတိုက်အခိုက်၊ အနှောင့်အယှက် ရန်ဟူသမျှတို့သည် ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သကဲ့သို့ လျှောကျစင်ကြယ်ရပါလို၏ အရှင်မြတ်တို့ဘုရား။

- (၁) မင်္ဂလာသုတ္တံ မဟာတေဇံ မံရက္ခတု။
 - (၂) ရတနသုတ္တံ မဟာတေဇံ မံရက္ခတု။
 - (၃) မေတ္တသုတ္တံ မဟာတေဇံ မံရက္ခတု။
 - (၄) ခန္တသုတ္တံ မဟာတေဇံ မံရက္ခတု။
 - (၅) မောရသုတ္တံ မဟာတေဇံ မံရက္ခတု။
 - (၆) ဝဋ္ဋသုတ္တံ မဟာတေဇံ မံရက္ခတု။
 - (၇) ဇေဂ္ဂသုတ္တံ မဟာတေဇံ မံရက္ခတု။
 - (၈) အာဠာနာဠိရသုတ္တံ မဟာတေဇံ မံရက္ခတု။
 - (၉) အင်္ဂုလီမာလသုတ္တံ မဟာတေဇံ မံရက္ခတု။
 - (၁၀) ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ မဟာတေဇံ မံရက္ခတု။
 - (၁၁) ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ မဟာတေဇံ မံရက္ခတု။
- သဗ္ဗပရိတ္တံ အမှာကံ၊ သီလံရက္ခတု။

သုံးလောကထွတ်ထား ရှင်တော်မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား အမှူးထား၍ ဇေယျဒီပါ လေးကျွန်း လေးမျက်နှာမှာ ရှိကြကုန်သော ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အပေါင်းတို့ကိုလည်း တစ်ဆူမျှမကြွင်း တစ်ဆင်းတူမျှမကျန်ပါဘုရား ကကုသံ၊ ကောဏဂုံ၊ ကဿပ၊ ဂေါတမ၊ အရိမေတ္တယျဘုရား၊ မဟာမြတ်မုနိ၊ ရှင်ကျော်မုနိ၊ ရွှေဘုံသာမုနိ၊ ဇလွန်ပြည်တော်ပြန်မုနိ၊ ပိတုန်းပုဒိုင်းမုနိ၊ ဆေးဘုရားမုနိ၊ ရာမေုနိဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အပေါင်းတို့အား တိုင်တည်သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြုကာ မြတ်ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး အမှူးပြုလျက် ပရိတ်ကြီး ၁၁



သုတ်ကို ယုံကြည်လေးစားစွာ ရွတ်ဆိုပြီးချိန်မှာဖြင့် ကျွန်မ ရင်ထဲ နှလုံးသားထဲမှာ တင်းကျပ်စွာ ဖိစီးခြင်းခံနေရသည့် စိတ်ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ သက်သာလွတ်မြောက် သွားသည်နယ် ပေါ့ပါးသွားသည်။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဖိဘနှစ် ပါး၊ လင်စုံမယား နှစ်ယောက်၊ မုဆိုးမသားအမိ သုံး ယောက်၊ လင်စုံမယားမှမွေးထားသည့် ကလေးငယ်နှစ် ယောက်၊ မိသားစုကိုးယောက်ရှိသော အိမ်ဂေဟာမှနေ၍ မိုးလင်းမိုးချုပ် ရန်ဖြစ်ကြ၊ သီချင်းတွေကို အကျယ်ကြီး ဆောင်းဘောက်(စ်)နှင့်ဖွင့် အော်ကြီးဟစ်ကျယ်စကားတွေ ပြောကြနှင့် ပြောစကားတိုင်း ဖရူသုဝါစာတွေဖြင့် ဖွဲ့စည်း ထားသော စကားလုံးများ၊ ဘာမှမဟုတ်သည့် ကိစ္စလေး ကိုပင် အကျိန်အတွယ်တွေနှင့်ပြောကြ၊ ကလေးတွေကို ဆုံးမသည့်နေရာမှာလည်း အမေမုဆိုးမ၏ နှုတ်ထွက်စကား တို့က ကြောက်မနိုးလိလိ။ အသေဆိုးတွေ၊ သေချင်းဆိုး တွေ နင်တို့သေမင်း လိုက်ရှာနေကြတာလား၊ နင်တို့သင်္ချိုင်း က အဲ့သည်မှာရှိတာ။ သေပါစေတော်၊ ရေနစ်ပြီး အမြန် သေလိုက်ကြစမ်းပါ။ နင်တို့ကိုငါရှာဖွေ ချက်မကျွေးချင်တော့ ဘူးဟဲ့ မသာသေချင်းဆိုးတွေရဲ့၊ နင်တို့ကို ပိုးသတ်ဆေး ကျွေးသတ်မယ်။ ဘာမှတ်လဲ။ ငါ့ကိုစမ်းနေတာပေါ့လေ။

နေ့စဉ်မရိုးရအောင် ကျိန်တွယ်ပြောဆိုနေကြတာ တွေက နားနှင့်မဆုံ ရှေ့က အမေကိုယ်တိုင်က နှုတ်ထွက် ကြမ်းနေမှတော့ သမီးဖြစ်သူက အမေထက်နှုတ်စောင်း ထက်တာ အမေကလည်း ပတ်ဝန်းကျင်မှ တစ်ယောက် ယောက်နှင့် မသင့်မြတ်လျှင် ထိုကိစ္စကို အကြောင်းပြုပြီး အေးပေါ့ သူတို့က နာမှာပေါ့။ သူ့ဘက်လိုက်မှာပေါ့။ ကျွန်မ ထိုဝေါဟာရကို နားမလည်၍ ရပ်ကွက်ထဲကသူတို့လို နှုတ် သီးကောင်း အဆဲကောင်း ဖရူသုဝါစာအပြောကောင်း သူတို့ထံမှမေးကြည့်ရသည်။ သံတော်ဆင့်သတင်းစာမှာ ကာတွန်းတစ်ခုဖတ်လိုက်ရသည်။ ဖေဘွတ်မှာအဆဲကောင်း လို့ အတော်နာမည်ကြီးသွားသည်ဆိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုခေါ်၍ ကျွန်မအိမ်ခေါင်းရင်းက မိသားစုကိုးယောက်၏ နှုတ်ထွက် စကားဖရူသုဝါစာတွေကို နားထောင်ကြည့်စေချင်ပါသည်။ ကျွန်မအထင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်လက်ဖျားတခါခါနှင့် အံ့ဩနုန်းဖြစ် သွားမှာသေချာပါသည်။ သည်ကတည်းက ခိစ္စရုစမ်းလင်း မိုးချုပ်မနားတမ်း ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်း ရိုင်းစိုင်းလှစွာသော

ဖရူသုဝါစာစကားတွေကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကြားနာနေရ သည့် ကျွန်မ တို့လင်မယား၏ ဒုက္ခကိုတွက်ကြည့်ကြပါ။ တခါတခါ မိတို့စာပေလောကမှ စာရေးဆရာ/ဆရာမ တွေကို ကျွန်မအိမ်မှာဖိတ်ပြီး တိတ်တိတ်ကလေးနေ၍ နားသောတဆင်စေချင်ပါ၏။ သူတို့မိသားစုထံမှ အဆဲ ဋီကာ၊ ကျိန်တွယ်စောင်းမြောင်းခြင်း အလင်ကာ၊ မိုက်ရိုင်း ရင့်သီး ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းသည့် ဥပမာတို့ မကြားဝံ့မနာသာ စကားလုံးတွေ၊ မကြားဖူးသော ဝေါဟာရတွေ ကျွမ်းတစ် စောင်ပေတစ်ဖွဲ့ ရလိမ့်မည်ထင်ပါတယ်။

ဤကဲ့သို့တရားမဲ့ ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းစွာ မထိမ့်မြင် ပြောဆိုနေမှုတို့ကို ရပ်ကွက်လူကြီးတွေကလဲ သိပါတယ်။ သို့ သော် လူကြီးတွေကလည်း သူတို့နဲ့ မပတ်သက်ချင်၊ ပတ် အရမ်းခံရရင် လူကြီးဖြစ်သူက သူတို့အရှက်ကွဲမည်စိုး၍ ကျွန်မကို တရားချ၏။ သည်းခံလိုက်ပါ ညီမရယ်၊ သူတို့ မိသားစု အကြမ်းလျှာကြမ်း စရိုက်ကြမ်းတာ တစ်ရပ်ကွက် လုံးက သိနေတဲ့ဥစ္စာ သည်းခံနေလိုက်ပါ။ မကြားချင်တစ် နေရာရာ ရှောင်နေလိုက်၊ ညီမတို့က ဘာသာရေးနဲ့နေနေ တာ ငါတို့သိပါတယ်ဟာ။ ကျွန်မတို့မှာ ဩော်... ဆိုသည့် အာမေဒိုတ်ကို သံရှည်ဆွဲ၍ နေရာတကာ ဩော်... ဩော်... ဩော် နဲ့ကြီးမှုတ်ကာသာ နေရပါတော့သည်။ မနိုင်၍ သည်းခံနေရချင်းတို့သည်ကား ခံရခက်ပါတ်။

ထိုသို့ နေ့စဉ် ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းလှသော ဖရူသု ဝါစာတွေကို နားဆင်ရင်း ဒီဘက်က ပြန်မပြောလေ ပီရိုင်း စိုင်းလေ။ ကျွန်မဘာမျှ ပြန်မပြောသည်က ရွံ့ကိုင်လျှင် လက်ပေမှာစိုး၍ အဖက်မတန်၍ သည်းခံနေ၊ မကြားချင် ယောင်ဆောင်နေကျ၊ ဥပေက္ခာပြုနေကျတာကို သူတို့တွေ က တစ်ဆင့်ထက် တစ်ဆင့်ကဲပြီး နောက်ဆုံးကျွန်မတို့ ပိုင်မြေ လေးတောင်မျှရှိမည်ကိုပါ မတော်တရား သူတို့မြေဖိ ဆိုပြီး ရပ်ကွက်ဆယ် အိမ်ခေါင်းခေါ်ပြီး နိုင်ထက်စီးနှင်း လုပ်ကျသည်။ ကျွန်မမြေကို မတရားယူတာ ကျွန်မက သဘောတူကြောင်း လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်ရပါသေးသည်။ အဲသည်လိုမှ လုပ်မပေးလျှင် တာပေါ်မှာ တုတ်ကိုင်၊ တ ကိုင်နှင့် ကျွန်မတို့လင်မယားကို သတ်မလိုပုံစံမျိုးတွေနဲ့ ဘေးအိမ်၊ ခေါင်းရင်းအိမ်မှ လူတွေကလည်း ဆယ်နှင် ခေါင်းခေါ်ကာ ကျွန်မတို့မြေပေါ်မှာ ပေကြိုးနှင့် အ

အနောက် တိုင်းတာဆွဲယူ တိုင်းထွာနေကျသည်ကို ကြည့်ရင်း ကျွန်မတို့ကိုကြည့်လိုက်၊ သူတို့မိသားစုကို ကြည့်လိုက်နှင့် လုပ်နေကျပါ၏။ သူတို့အားလုံး၏ အကြည့်တွေကို ကျွန်မသိပါသည်။ ကျွန်မတို့ဘက်ကမြေ ဘယ်ထိရှိသည်ကို သိနေကျတာမို့ ဘာဖြစ်လို့ အလျှော့ပေးတာလဲ၊ ကိုယ့်မြေကို အထိပါးမခံနှင့်ဆိုသော စကားလုံးတွေပါသော မျက်လုံးတွေနှင့် ပြောနေမှန်းသိပါသည်။

ထိုမျက်လုံးပိုင်ရှင်တို့ကလည်း အမှန်တရားကိုသိသော်၊ ပြောချင်သော်လည်း သူတို့ပါးစပ်ကြမ်းတာတွေ၊ အုပ်စုတောင့်တာတွေကို ကြည့်ပြီး ဘာတစ်ခွန်းမှ မဟာရဲကြပါ။ “အေး... လက်မှတ်ထိုးပေးမယ်၊ ကျေနပ်လို့ထိုးပေးတာတော့မဟုတ်ဘူး။ ဒီမြေကို ဘယ်သူပိုင်တဲ့မြေဆိုတာ မြေစာရင်းရုံးမှာသွားကြည့်ရင် သိတယ်။ ရပ်ကွက်ထဲကလူတွေလည်း သိတယ်။ သည်မြေမရရင် ဖြစ်နေတာမို့ လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်မယ်။ အဲသည်မြေကြီးပေါ်မှာ ဘယ်သူကျန်မလဲ၊ ဘယ်သူစံမလဲဆိုတာ အချိန်ကစကားပြောလိမ့်မယ်”

သည်စကားစုဆိုရင်း လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်သည်။ သည်အကြောင်းကို ရပ်ကွက်လူကြီးပြောပြတော့ လူကြီးတွေက “ညီမရယ်... ညီမတို့မှာမြေကွက်တွေ အများကြီးရှိနေတာ သည်လောက်ကလေးပေးရတာ ပေးလိုက်ရတယ်လို့ ထင်မနေနဲ့”တဲ့။ ကဲ... ကိုယ်က မှန်နေငြားကိုယ်ကလျှော့ပေးရတဲ့အဖြစ်။ ဘုရား... ဘုရား ကောသလမင်းကြီးရဲ့ အိပ်မက် ၁၆ ချက်ထဲကလို ပူးတောင်းနစ်လို့ ဖောင်းချမ်းပေါ် ဖြစ်နေပါပေါ့။ လောကကြီးမှာ သစ္စာတရားဆိုတာ စာထဲမှာရှိတော့တာလား။ ဝသုန္ဒြေ မြေစောင့်နတ်မင်းကြီးလည်း တပည့်တော်မတို့ကို မကယ်နိုင်တော့ဘူးလားမသိ။ အမှန်တရားက အမှားဖြစ်ရသည်။ “အစ်ကိုရယ်... ရွှံ့ကိုကိုင်ရင် လက်ရွှံ့ပေးမှာစိုးလို့ မတရားလုပ်တာ ခံရတယ်။ ညီမတို့မြေ သူတို့ယူတာ လေးတောင်လောက်ပါ။ မဟာပထဝီမြေကြီးရဲ့ ထုထည်က နှစ်သိန်းလေးသောင်းရှိတာပါ။ သူတို့ မြေမကြောက်လို့ယူတာ ယူပေါ့။ ညီမက တော့တွေးမိတိုင်း မကျေနပ်ချက်နဲ့ ဝသုန္ဒြေနတ်မင်းကြီးကို တိုင်တည်နေမှာပဲ”လို့ ကျွန်မပြောလိုက်သည် စကားကို သူတို့သေချာမတွေး၊ မစဉ်းစားကြ။ လောလောဆယ် အိမ်

မှာ အမေနှင့် အဖေက အသက် ၆၀ ကျော်၊ မုဆိုးမက အသက် ၄၀ ပါ။ အသက် ၃၀ ကျော် မောင်လင်မယားနှင့် ကလေးနှစ်ယောက် ဘယ်သူခံမလဲ၊ ဘယ်သူစံမလဲ၊ ဘယ်သူကျန်မလဲဆိုသည် စကားသုံးခွန်းမှာ အဓိပ္ပာယ်များနှင့် ပြောလိုက်ခြင်းပါ။ သခါရတရားကို သူတို့လုံးဝသတ်မထားလို့ သူတစ်ပါးမြေကို ကိုယ့်မြေအဖြစ် ကျူးကျော်ယူငင်ရတာပင်။ လူ့ဘဝသက်တမ်းတိုတိုလေးပါ ဆုပ်ကပ်ခေတ်ကြီးထဲမှာ လူတစ်ယောက် အသက် ၇၀ သက်တမ်းအထိ နေရ မရ ဘာကိုမျှ မပိုင်။ သေရွာကိုဘာမှ ယူမသွားနိုင်တာကို ဘာဖြစ်လို့များ တရားလက်လွတ် ငါ... ငါ... ငါဆိုတဲ့ အတ္တတွေနဲ့ မတော်မတရား ပြုကျင့်နေကြပါလိမ့်။ ရံခါမှာ သူတို့မိသားစု စောင်းမြောင်းဆဲဆို စော်ကားပြောဆိုနေကြတာတွေကို စိတ်ဆင်းရဲနေရတဲ့ကြားက သနားစိတ်တို့ တသွင်သွင်ဖြစ်နေမိပါသေး။

မိမိလက်ပါးထဲကနေ ကောင်းကင်ပေါ်သို့ ပစ်တင်လိုက်သော ဖုန်မှုန့်တွေသည် မိမိကိုယ်ပေါ်ပင် ပြန်ကျလာမှာပါလားဆိုသည် အသိတရား၊ အတွေးအခေါ်၊ ဆင်ခြင်မှု မရှိကြတာကိုက သူတို့မှာအတန်းပညာမှ မတတ်ကြတာ မသင်ခဲ့ရတာပေါ်လွင်နေပါပြီ။ အသိတရား၊ ဗဟုသုတမှာ ခေါင်းပါးသော်လည်း အယုတ္တ၊ အနတ္တ၊ ဖရဿဝါစာ စကားလုံးပေါင်း မြောက်မြားစွာကိုဖြင့် ပါရဂူဘွဲ့ရလောက်အောင် ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်ကြသည်။ ကျွန်မတို့မြန်မာနိုင်ငံမှာ ထိုတက္ကသိုလ်ရှိသည်ဟုလည်း တစ်ခါမှမကြားမိပါ။ ဘယ်နေရာ ဘယ်တက္ကသိုလ်ကနေ ထိုပညာရပ်စကားလုံးကို တတ်မြောက်နေကြပါလိမ့်ဟု မဖြစ်နိုင်တာကို အရှည်ကြီးတွေးနေမိပါသေး၏။ နောက်ဆုံးအဖြေက ဝစီစရိုက်ကြမ်းသူချင်း ဆဲဆိုကြရာမှ သူနိုင်ကိုယ်နိုင် ဆဲဆိုကြရင်း တစ်ယောက်စကား တစ်ယောက်မှတ်ထားပြီး ဗဟုသုတတိုးပွားလာကြတာဟု မှတ်လိုက်ရပါပြီ။ ထိုသို့လိမ္မာယဉ်ကျေးခြင်း ဂုဏ်ပုဒ်များစွာတို့ ပိုင်ဆိုင်ထားသူတို့သည် ကျွန်မအိမ်ခေါင်းရင်းမှနေ၍ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကျိန်တွယ်နေကြ၊ ရန်ဖြစ်ကြ၍ သက်ပြင်းတချချနှင့် အိမ်ပြင်ထွက်ရန် ခြေလှမ်းပြင်နေသော ကျွန်မခင်ပွန်းက အပြုံးနှင့် “မင်းကို စာရေးစရာ ကုန်ကြမ်းပေးနေတာ ရေးပေါ့”တဲ့။ “အေး... ရေးမယ်... ရေးမယ်။ သူတို့ရဲ့ပြောင်မြောက် ရိုင်းစိုင်း

လှတဲ့ ဖရူသင်္ဂါစာ စကားလုံးတွေကိုဖြင့် မရေးဝံ့ပေါင်
ငါ့မြေကို မတရားခိုးပြီး အတင်းလက်မှတ်ထိုးခိုင်းတာကိုဖြင့်
ရေးရဦးမယ်။ စဉ်းစားတတ်သူဆို ငါပြောတာ ချက်ချင်း
သဘောပေါက်တယ်။ သည်မြေကို ဝိုင်းအနိုင်ကျင့်ယူကြ
တယ်။ လူဆိုတာ သေမျိုး။ ဘယ်သူတွေက အဲသည်မြေကို
စံကြမှာလဲ။ အဲဒီမြေကြီးပေါ်မှာ ဘယ်သူတွေကျန်ခဲ့မှာလဲ။
ဘယ်သူတွေခံရမလဲ မင်းတွေကြည့်လေ”

“ရှူးတိုးတိုး... ကြားသွားလို့ စောင်းမြောင်းအဆဲ
အဆိုခံနေရမယ်”

အသံအနည်းငယ်ကျယ်သွား၍ ကျွန်မအမျိုးသားက
ပါးစပ်ကိုလက်ညှိုးနှင့် ထိစပ်ကာ သတိပေးသည်။

“ငါပြောစရာကျန်သေးတယ်။ တစ်နေ့သောအချိန်
ကာလမှာ အဲဒီမြေကိုမနေကြလို့ သူတို့ရောင်းကြတယ်ထား
တို့မြေကိုမတရားယူထားတာ ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း သိကြ
တယ်။ သူတို့သည်မြေရောင်းရင် သည်မြေရာဇဝင်သိတဲ့
သူက ဝယ်မလား။ စဉ်းစား။ မင်းစိတ်ကြိုက်ချက်ပြုတ်
ထားတဲ့ ဟင်းပန်းကန်ထဲကို စားခါနီးမှ ယင်တစ်ကောင်
ဖတ်ဆို ပြုတ်ကျလာတယ်ဆိုပါစို့။ ယင်တစ်ကောင်ကျ
ထားတဲ့ ဟင်းကိုစားဖို့ မင်းစိတ်ကသတိ ပါတော့မလား။
စဉ်းစား။ စဉ်းစား။ မင်းအဲသည်ဟင်းကို သွန်မလား။ စား
မလား”

ကျွန်မခင်ပွန်း ခေတ္တဝိုင်သွားသည်။ သူဘယ်လိုဖြေ
ရမှန်းမသိ ကျွန်မကိုကြောင်ငေးငေးနှင့် ကြည့်နေသည်။

“အဲသည်လိုပဲ။ တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန်ကြ သူများ
မြေပါနေတဲ့အတွက် ဝယ်လက်ကရှောင်ရင် ဟင်းပန်းကန်
ထဲ ယင်ကောင်ကျသလိုအဖြစ်မျိုး ဖြစ်တော့မှာပေါ့ ကြည့်
နေလိုက်ပါ”

“ကဲပါ မိန်းမရယ်။ ငှူတို့နဲ့ရောပြီး အကုသိုလ်
တက်မနေနဲ့ မင်းဘုရားရှိခိုးမှာ ရှိခိုးပါကွာ။ ကိုယ်ကုသိုလ်
လုပ်ရင်ကုသိုလ်ရမှာ။ ငရဲလုပ်ရင်ငရဲသွားမှာ မိမိပြုသော
ကံသာလျှင် အဖေတဲ့။ မိမိပြုသောကံသာ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာ
မင်းက ငါ့ထက် ပိုပြီးအသိတရားရှိပါတယ်။ ဒီမှာ ပန်းတွေခူး
လာပြီ။ ရေလည်းဆေးထားတယ်”

ပန်းလှေလှမ်းပေးပြီး စိတ်ပြေအောင် ရွှေပြေအေး
တရား ဟောသွားပါလေပြီ။ ကျွန်မကလည်း ကျွန်မရင်

ထဲမှာ ရှိနေတာတွေ ပြောလိုက်ရလို့ စိတ်ကြည်လင်စွာနဲ့
ဘုရားခန်းဆီအသွား ခေါင်းရင်အိမ်မှ မိချောရေ မုန့်လုံး
မုန့်လုံးဆိုသည့် သီချင်းသံအကျယ်ကြီး ကြားလိုက်ရသည်မို့
ကြည်လင်နေဆဲစိတ်ကလေး နောက်ကျသွားပါ၏။ ထုံးစံ
အတိုင်း ဪ... နဲ့ကြီးမှုတ်၍ ကိုယ့်အလုပ်လုပ်ဖို့သာ
တာဆူရပါသည်။ ကျွန်မမှာအားကိုးရာ မြတ်စွာဘုရားမှ
တစ်ပါး မရှိတော့ပါပြီတကား။ သို့ဖြင့် ကျွန်မသည် မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်တစ်ပါးတည်း အားကိုးရှိခိုးနေရုံနှင့် မလုံလောက်
တော့ဘူး။ ဇေယျဒီပါ လေးကျွန်းလေးမျက်နှာမှာရှိတဲ့ ဘုရား
တွေကိုလည်း တစ်ဆူမျှမကြွင်း တစ်ဆင်းတုမျှမကျန် ကက
သန်၊ ကောဏဂုံ၊ နောက်ပွင့်တော်မူမည့် အရိမေတ္တေယျ
ဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကိုလည်း ထားခဲ့လို့ မဖြစ်။
မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သွန်းလုပ်ပေး
ထားသည့် မဟာမြတ်မုန့်မှအစ လွန်ပြည်တော်ပြန်အဆုံး
မုန့်လေးဆူ ကိုယ်ပွားအဖြစ် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးတွေလည်း
မနေရ။ အတိုက်အခိုက် အနှောင့်အယှက်မုန့်သမျှ ကာ
ကွယ်ပေးတော်မူသော ပိတုန်းပုဒိုင်းမုန့်ကိုလည်း မေ့လို့မရ။
ဆေးဘုရားမုန့်၊ ရာဇမုန့်တို့ကိုလည်း ကျန်ခဲ့လို့မဖြစ်။ ထို
ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်တို့ကို အားကိုးယုံကြည်စွာဖြင့်
ရှိခိုးရပါသည်။ အားကိုးတကြီး တိုင်တည်သစွာဆိုရပါသည်။
ဘေးရန်ကာဆီး ကြံတိုင်းပြီးသည့် ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်ကို
နေ့စဉ် ၁၁ သုတ်ကို ၁၁ ရက်ပူဇော်ပါမည်ဟု သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်
တင်ရပါသည်။ အရပ်ကူပါ လူဝိုင်းပါဟူသော စကားပုံသာ
ကြားဖူးပါ၏။ ကျွန်မအဖြစ်က ဘုရားတွေကူပါ။ ပရိတ်ကြီး
၁၁ သုတ် ကယ်ပါ ဆိုသည့်နယ် ဖြစ်နေပါသည်။ သို့ဖြင့်
ခေါင်းရင်အိမ်ကနေ ဆောင်းဘောက်ကြီး အသားကုန်ဖွင့်
ကာ မိချောရေ မုန့်လုံး... မုန့်လုံးဆိုတဲ့ အသံကြားထဲက
နေ ကျွန်မရှိခိုးရပါသည်။ ထိုအန္တရာယ်ပေါင်းစုံမှ ကင်းဝေး
ပါစေကြောင်း ဆုမွန်ကောင်းများတောင်းရင်း ကျွန်မတို့အိမ်
ဘုရားဆောင်ရွှေမှနေ ဘုရား... ဘုရား... ဘုရားတွေ
ကယ်ပါဦး။ ဘုရား... ဘုရား... ဘုရားတွေ ကယ်ပါဦးဟု
ဆိုနေရ သည်ဆိုပါလျှင် ...။

ဇေယျဒီပွင့်





သမိုင်းထဲက ဖို့ (တံ) ဝိန်း

မောင်ကောင်းမြင့်

ထိုနေ့က ဖို့(တံ)ဝိန်းမြို့လယ် ဘားလမ်း Barr St ရှိ "လယ်သမားဈေး" farmers market သည် စည်ကားလှသည်။ ယခုလို နွေဦးရာသီတွင် လယ်သမား၊ ယာသမားတို့ က မိမိခြံမှ ထွက်သော ပန်းမျိုးစုံ၊ သီးနှံမျိုးစုံ၊ သားငါးနှင့် ကိုယ်တိုင်လုပ်သော မုန့်မျိုးစုံ၊ ယိုးမျိုးစုံ၊ ဆပ်ပြာမျိုးစုံ အပါအဝင် ကိုယ်တိုင်ထိုးထားချုပ်ထားသော လက်မှုအိမ်တွင်းမှု လက်ရာမျိုးစုံတို့ကို လာရောင်းချကြသည်။ ထားများ၏ နောက်တွဲယာဉ်များပေါ်၌ သီးနှံများ၊ ပန်းအိုးများနှင့် ပစ္စည်းများကို တင်၍ ချိတ်ဆွဲလာကြသည်။ အချို့က ဗင်ကာကြီးများဖြင့် လာကြသည်။ ဈေးပွဲတော်ဖြစ်သည်။ လမ်းလုံးပြည့် ဈေးနေ့။

ပန်း၊ သီးနှံ၊ အသားများသည် လတ်ဆတ်သည်။ ဓာတုဗေဒကင်းစင်သည်။ လယ်သမား၊ ခြံသမားတို့ ကိုယ်တိုင်ရောင်းချသဖြင့် (မြန်မာလိုဆိုလျှင် ဓာတ်မြေထွေမသုံး ရေမထိုး၊ အတုမဟုတ်ဟု ဆိုရမည်)ဖြစ်၍ ကြိုက်နှစ်သက်ကြသည်။ ၁၈၃၅ ခုနှစ်ကတည်းက ဤလမ်းသည် ယခုကဲ့သို့ နွေဦးနှင့် နွေ (မေလမှ နိုဝင်ဘာလောက်အထိ) တွင် လာရောင်းခဲ့ကြရာ နှစ် ၁၈၀ ခန့်ရှိပြီး သမိုင်းဝင်ဈေးဖြစ်သည်။ ဤဈေးတွင် မိမိကို လိုက်ပို့သော "ဘိုမျိုးနှင့် ကရင်"တို့ လင်မယားက နှစ်စဉ်ပင် ရောင်းနေကြ။ (ယခု တနင်္ဂနွေ ၂၁.၆.၂၀၁၅ ကတော့ ပျေးမထွက်ဖြစ်ပါ) ထိုဈေးတွင် မြန်မာမိသားစုထဲက လာရာဆရာ သစ်

ကောင်းအိမ်၏ဇနီးက လက်လုပ်ဖန်စီ ပုတီးနှင့် ရောင်စုံ ဆွဲကြိုးကလေးများ ရောင်းချနေသည်ကို မိတ်ဆက်ပေးခဲ့ သည်။

ဤမျှ နှစ်ကြာရှည်စွာ ရိုးရာမပျက် နေထိုင်မှုပုံစံ သည် ယနေ့ခေတ်သစ်ထဲတွင် ရသာတစ်မျိုးကို ပေးနေလေ သည်။ ပြီးရှင်စွာဖြင့် မိမိခြံထွက်ကော်ဖီစေ့များကို ကြိတ်ကာ ခွက်သေးသေးလေးဖြင့် ကော်ဖီရည်သက်သက်ကို မြည်း စမ်းဖို့ပေးရသော ယာသမား၏ စကားကို နားထောင်ရင်း မိမိ၏ ပန်းခြံထဲမှ ရောင်စုံပန်းမျိုးစုံ၊ အပင်မျိုးစုံကို ပြသ နေသူ၏ ပန်းစင်ကို ကြည့်ရင်း၊ ကိုယ်တိုင် ထုတ်လုပ်သော ဆပ်ပြာချက်သမား၏ ဆပ်ပြာမျိုးစုံကို မွှေးကြည့်ရင်း ကိုယ် တိုင်ထိုးချုပ်ထားသော စားပွဲခင်းများ၊ အရုပ်ဈေးတန်း ထဲသို့ လှည့်ပတ်၍ ကြည့်ရှုရသည်မှာ မောပြီ။

“ဆရာ မောရင် နားနားနေနေ ပြတိုက်ထဲ ဝင် ကြည့်ကြမယ်”

ဟု ကိုမျိုးက ဆို၏။ ဈေး၏ အဆုံးတစ်ဖက်လမ်း ထိပ်၌ ဇို(တ်)ဝိန်း The History Center ရှိသည်။ သမိုင်း ပြတိုက်ဖြစ်သည်။ ၁၈၉၃ ခုနှစ်ကတည်းက တည်ဆောက် ထားသော မြို့တော်ခန်းမဟောင်း Old City Hall ဖြစ် သည်။ အဆောက်အအုံကို မြင်လိုက်ရုံဖြင့် ရှေးလက်ရာဖြစ် ကြောင်း ထုံးကျောက်ထုလုံး အုတ်များက သက်သေခံနေ သည်။ ပြတိုက်အဝင် လက်ကမ်းကြော်ငြာတစ်စောင်တွင် ထို အဆောက်အအုံကြီး၏ မျက်နှာစာမှခံဦး အနီးကပ် ပုံနှင့်အတူ If These Stones Could Talk ... “ဤ ကျောက်တုံးများကသာ စကားပြောနိုင်မည်ဆိုလျှင် ...” ဟု စိတ်ဝင်စားဖွယ် စာတမ်းနှင့် ပြတိုက်အကြောင်းကို မိတ်ဆက်ပေးသော ဓာတ်ပုံနှင့်စာများကို တွေ့ရသည်။

ဒေသခံတိုင်းရင်းသား Miami တို့၏ ခေါင်းစောင် Little Turtle ၏ ရုပ်ပုံပန်းချီကားချုပ်နှင့် သူကိုင်ဆောင် ခဲ့သော ဓားရှည်၊ ဒေသခံတိုင်းရင်းသားတို့ နေထိုင်ခဲ့စဉ် ၁၇၀၀ ပြည့်လွန်နှစ်များက လူနေမှုနှင့် အသုံးအဆောင်များ ထိုစဉ်က ဖြစ်သုံးပွင့်ဆိုင်ဒေသ၏ မြေပုံနှင့် နေထိုင်ခဲ့သော ဝန်းကျင်စသဖြင့် ၁၇၉၀ ပြည့်လွန်နှစ်များက စစ်အတွင်း လက်နက် (ဓား၊ ပုဆိန်နှင့် ရှေးဟောင်းသေနတ်များ) မျိုးစုံ တို့ကို မြင်ရသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၃၀၀ ဆီသို့

သတင်းမှတ်တမ်း၌
၁၈၆၀ နှင့် ၁၈၆၄ သမ္မတရွေးပွဲတွင်
မဲအနည်းငယ်သာရရှိခဲ့ပြီး ရုံးနိမ့်ခဲ့ရသော
သမ္မတလင်ကွန်း၏ ရုပ်ပုံလွှာနှင့်
မဲစာရင်းမှတ်တမ်းများကို ဖတ်ရှုခဲ့ရသည်။

ပြန်ရောက်ခဲ့ရ၏။

ဗိုလ်ချုပ်ဝိန်း Wayne ၏ ရုပ်ပုံလွှာ၊ သူ တည် ထောင်ခဲ့သော ၁၇၉၀ ဝန်းကျင်က မြို့အခြေအနေ၊ အသုံး အဆောင်များ၊ ရပ်ကွက်နှင့် ရှေးအဆောက်အအုံများ၏ မှတ်တမ်းများစွာကို အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများစွာဖြင့် တွေ့ ရသည်။

ရှေးခေတ် ပန်းပဲစိုတစ်ခုကို ထိုခေတ်ကအတိုင်း (မြင်းခွာရိုက်၊ ပန်းပဲသံထည် ပစ္စည်းထုတ်လုပ်ပုံ)ကို ပြန် လည်၍ ပုံစံပြတည်ဆောက်ပြသထားရာ လွမ်းမောစရာ တစ်ခုလိုပင်။ ပန်းပဲစိုမှ မီးဖွားများကိုပင် မြင်မိ၏။ ထိုခေတ် ဟောင်း အသုံးအဆောင်တို့ကို ယှဉ်ပြထားရာ လက်ဖြင့် စည်ပိုင်းထဲတွင် တုတ်ချောင်းလက်လှည့်ကာ လျှော်ခဲ့သော အဝတ်လျှော်ပုံးမှ ယနေ့အဝတ်လျှော်စက်အထိ၊ ရှေးခေတ် ဓာတ်ဆီဆိုင် တိုင်ကီမှ ယနေ့ဓာတ်ဆီဆိုင်တိုင်ကီအထိ၊ တော်လှန် ပြောင်းလဲလာသော စက်မှုခေတ်သမိုင်းသည် လူ့သမိုင်း၏ ပြယုဂ်များပေတည်း။

ကြယ် ၁၃ လုံးသာရှိသော အမေရိကန် အလံတော် ဟောင်းသည် ယနေ့ပြည်နယ် ၅၀ ဖြင့် ဆိုသော် ယုံနိုင်ဖွယ် ပင်မရှိတော့။ ရေခွေးငွေ့ မီးရထားပုံစံနှင့် တကယ့်မီးရထား ဘီးကြီးကို ပြထားသော အခန်းတွင် ခင်းထားသော ဖယောင်းပုဆိုးမှ ရထားလမ်းအိမ်ခင်းသည် ကျောက်ခဲလမ်းကို နင်းမိသဖြင့် လဲကျမည်ကိုပင် စိုးရတော့သည်အထိ စိတ်ကို ခံစားမိစေ၏။

သမိုင်းဆိုတာက အကောင်းချည်းပြလို့မရ။ ယကတိ ဖြစ်စဉ် မှန်သမျှပြရသည်။ ပြောရသည်။ သမိုင်းသင်ခန်း

စာဆိုသည် ယုတတ်လျှင် အမြတ်ချည်း။ အမှားတွေကို ဝံ့ထားဖို့ မဟုတ်။ နောင်မမှားအောင် ငြင်းဖို့ ဆင်ခြင်ဖို့။ ရှေ့သို့တက်ဖို့။

ဖို့(တ်)ဝိန်းမြို့ တည်ပြီးသောအခါ ၁၅၀ ပြည့်လွန် နှစ်များသည် မြို့ပြဟန်ဖြစ်လာသည်။ အခေ့ကအအုံတွေ တို၊ လူတွေများလာသောအခါ ထုံးစံအတိုင်း လူများစု အဖွဲ့အစည်းတွင် တရားဥပဒေကို ချိုးဖောက်သူများ ပါလာ သည်။ လူကောင်းရှိသလို လူဆိုးလူရမ်းရှိသည်။ ထိုအခါရဲ့ တရားရုံး၊ ထောင်တို့သည် ထိုလူအဖွဲ့အစည်း၏ ခေတ်ပြ ယုဂ်များဖြစ်လာရတော့၏။

"The Most Lawless Town in Indiana"

1863-1912 ဟူသော မှတ်တမ်းပြကွက်သည် အဆိုးများမှ သည် အကောင်းများဆီသို့ ကြိုးပမ်းခဲ့ရသော သမိုင်းဖြစ်၏။ လူဆိုးမှတ်တမ်းများ၊ လက်ထိတ်အကျဉ်းထောင်၊ တရားရုံး၊ ကြိုးစင် စသည်တို့ကို ပြသထား၏။ အကျဉ်း(ထောင်ကြီးသို့ မပို့မီ) ရဲအချုပ်ခန်းကို ပြသထားသည်။ အမျိုးသမီး အချုပ် ခန်း၊ အမျိုးသားအချုပ်ခန်း (အမျိုးသားလူပုံစံအတုဖြင့်) တို့ကို တွေ့ရသည်။ အမျိုးသမီးအချုပ်သမတစ်ဦး ရေးခဲ့ သော နှုတ်ခမ်းနီတောင်ဖြင့် "I Love You Paul" ဟူသော စာတန်းကို မူရင်းအတိုင်းတွေ့ရသည်။ ထောင်ထဲက အချုပ် သမ၏ မေတ္တာစာတစ်ပုဒ်ပေးလော့။ ၁၈၂၄-၁၈၆၃ အကျဉ်းထောင်မှတ်တမ်းတွင် ကြိုးစင် "ဒေါက်ဖြုတ် သမား" စွန့်ပစ်ခဲ့သော ဆေးပြင်းလိပ်တို့နှင့် သူ၏ကြိုးဖြတ် ပုဆိန်တို့ကို ပြသထားရာ "ဪ... ရှာရှာဖွေဖွေ မှတ် တမ်းပါပေ" ဟု ဆိုရပေတော့သည်။

ခေတ်အဆက်ဆက် အာဏာပါးကွက်သားတို့ ရှိခဲ့ ကြသည်ပင်။

ထိုခေတ်ဆိုးကြီးကို ပြုပြင်ခဲ့သော ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များ၏ မှတ်တမ်းတွင်မူ ရဲဆိုင်ကယ်၊ သေနတ်မျိုးစုံ၊ တံဆိပ်မျိုးစုံနှင့် အသုံးအဆောင်မျိုးစုံကို တွေ့ရသည်။ တရားဥပဒေဖြင့် လူ့ဘောင်ကို တည်ဆောက်ရာတွင်ရဲ့ ပြစ်မှု၊ ပြစ်ဒဏ်တို့ သည် ဥပဒေပြဋ္ဌာန်းချက်ကို လိုက်နာကြရပေမည်။ ထိန်း ကျောင်းပေးရလိမ့်မည်။ တရားဥပဒေသည် မဏ္ဍိုင်ဖြစ်ရပေ မည်။

သမိုင်းကို သက်သေခံနေသော သတင်းစာများကို

တွေ့ရသည်။ Lincoln Lost in Allen County Twice ဟူသော သတင်းမှတ်တမ်း၌ ၁၈၆၀ နှင့် ၁၈၆၄ သမ္မတရွေး ပွဲတွင် မဲအနည်းငယ်သာရရှိခဲ့ပြီး ရှုံးနိမ့်ခဲ့ရသော သမ္မတ လင်ကွန်း၏ ရုပ်ပုံလွှာနှင့် မဲစာရင်းမှတ်တမ်းများကို ဖတ်ရှု ခဲ့ရသည်။ (သမ္မတကြီးလင်ကွန်းသည် ၁၈၆၆ ခုနှစ်တွင် အသက်ခုနှစ်နှစ်သားအရွယ် ဤမြို့သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး နေ ထိုင်ခဲ့စဉ် ဘဝမှတ်တမ်း ကြေးရုပ်ပုံတူကို ပြတိုက်နှင့် မနီး မဝေးရှိ လင်ကွန်းတာဝါအဆောက်အအုံ၏ ရှေ့ရင်ပြင်တွင် မြင့်မားသော အုတ်ခုံထက်၌ တွေ့နိုင်ပေသည်။)"

မြို့သမိုင်း၊ နိုင်ငံသမိုင်းတွင် တည်ဆောက်ပြုပြင် သူများ၊ ရှေ့ဆောင်သူများ၊ မြို့ဂုဏ်ဆောင်သူများ၊ မြို့၏ ပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ အနုပညာ အားကစားတွင် ထူးချွန်သူများ၏ မှတ်တမ်းမှာလည်း ဓာတ် ပုံများ၊ ပန်းချီပုံတူများနှင့် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ ဖြင့် ပြသထားရာ "ဒါ... တို့မြို့က နိုင်ငံဂုဏ်ဆောင်တွေပဲ" ဟု မျိုးဆက်သစ်ကို ဂုဏ်ယူအားကျအတုယူနိုင်အောင် ဖော် ထုတ်နိုင်ပေသည်။ သို့ကြောင့်လည်း တစ်နှစ်လျှင် ကလေး လူငယ်ထောင်ပေါင်းများစွာ လာရောက်လေ့လာခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းကိုတွေ့ရသလို ယနေ့တွင်လည်း ကျောင်းသား လူငယ် အရွယ်မျိုးစုံကို တွေ့ခဲ့ရတော့၏။

ပြစန်းမှ မထွက်ခွာမီကလေးတွင် မိမိမြင်ခဲ့ရ သော မှတ်တမ်းကို ဤစာရေးနေသည့်အထိ မြင်ယောင်နေသည်။

Tools of the Old Common School Allen County ဟု မှတ်တမ်းရေးထိုးထားသော ကျောက်သင်ပုန်း ကလေးတစ်ချပ်၊ ခေါင်းလောင်းငယ်ကလေးတစ်လုံး၊ မှတ် တမ်းစာအုပ်ကလေးနှင့် ခဲတံကလေးတစ်ချောင်းသည် ၁၈၀၀ ပြည့်နှစ်ဝန်းကျင်က ဖို့(တ်)ဝိန်းနှင့် အင်ဒီယာနာ ကောင်တီ၏ ပညာရေးအခြေအနေ မှတ်တမ်းတစ်ခုဖြစ်ရာ ယနေ့ထင်ရှားနေသော Purdue University-Indiana University ကြီးတို့၏ "ပထမဆုံးခြေလှမ်းကလေးတစ် ခု" ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်မိပေတော့သည်။

ကျောက်သင်ပုန်းမှ ကွန်ပျူတာသို့...။

မောင်ကောင်စံမြင့်



အလိုပြည့် တကိုင်းရု ဂါထာ

တက္ကသိုလ်အပန်ငယ်

တစ်နေ့ အင်းစိန်မြို့ရှိ မိတ်ဆွေစာပေ၌ စာရေး ဆရာ၊ ဒါရိုက်တာ နန္ဒဝင်းကျော်ခေါင်နှင့် တွေ့ဆုံကြသဖြင့် ကောင်းရန် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် လက်ဖက်ရည်သောက် ကြသည်။ မတွေ့တာကြာပြီဖြစ်၍ စာပေရေးရာကိစ္စများကို ဆွေးနွေးကြ၏။ လူစုခွဲခါနီးတွင် ဆရာနန္ဒဝင်းကျော်ခေါင်က

“ဆရာပန်... အခု ဘာစာအုပ်ရေးနေသလဲ”

“ဂန္ထီရလောက်အစီအရင်နှင့် ဖြစ်ရပ်မှန်အတွေ့ အကြုံများစာအုပ်ကို ရေးပြီးသွားပြီ။ မကြာခင် မိတ်ဆွေ စာပေကပဲ ထွက်လိမ့်မယ်”

“ဆရာပန် နောက်ဆုံးရေးခဲ့တဲ့ တန်ခိုးထက်မြက် သောဂါထာပရိတ်တော်များနှင့် ဖြစ်ရပ်မှန်အတွေ့အကြုံ များ စာအုပ်ကျန်သေးလား။ ကျွန်တော် ဖတ်ဖို့ပေးထားတဲ့

စာအုပ်ကို မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ယူသွားတယ်”

“တစ်အုပ်တော့ ရှိပါသေးတယ်။ ကျုပ် ဓမ္မဒါန ပြုပါ့မယ်”

“ဒါနဲ့ စကားမစပ်။ ဒီစာအုပ်ထဲက နောက်တန်း၊ ဣရုဗျက်ဂါထာက တကယ်ပဲ အစွမ်းထက်သလား။ ဆရာပန်ရေးထားတဲ့ဒီဂါထာနဲ့ အစီအရင်တွေကရော တကယ်ထိရောက်လို့လား”

“ကျုပ်ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်ပြီးမှ ရေးထားတာပါ။

အခုအထိ နေ့စဉ် ဒီဂါထာကို ချစ်အောင် ဖတ်တော့ မပြောနဲ့။ ဒါကြောင့် ဒီဂါထာ သုတေသနပြုနေတုန်းပဲ”

“ဟုတ်တာ နောက်ထပ် ဘာအုပ်

တွေ တွေ့သေးလဲ”

“ဟိုတစ်လောက အိမ်မှာ ဘုန်းကြီးငါးပါးကို ဝါဆို သင်္ကန်းကပ်လှူတယ်။ နှစ်စဉ်လှူနေကျ ဒါနတစ်ခုပါ။ ဖြစ်ချင်တော့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက ကျုပ်ကို ဂါထာတစ်ပိုဒ် ချီးမြှင့်ပေးသွားတယ်။ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး တွေ အားလုံးကောင်းသွားအောင်လို့တဲ့။ အဲဒီဂါထာကို ကြည့်လိုက်တော့ ကျုပ်ရေးခဲ့တဲ့ နောက်ပိုင်းနား၊ ဣရစ်ချက် ဂါထာ ဖြစ်နေတယ်”

“ဟုတ်လား၊ တိုက်ဆိုင်လိုက်တာဗျာ”

“ဘုန်းကြီးက နေ့စဉ် နံနက်၊ ည ကိုးခေါက်စီ ရွတ်ပေးဖို့ မိန့်ကြားသွားတယ်။ နောက်တစ်ခု ထူးခြားတာ က ရွတ်ဖတ်တဲ့အခါ ပြုလုပ်ရမည့် အစီအစဉ်နဲ့ ရရှိမယ့် အကျိုးကျေးဇူးတွေပဲ”

“အစီအစဉ်က ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ။ အကျိုး ကျေးဇူးတွေကရော ဘယ်လိုရမှာလဲ။ ကျုပ်ကလည်း ဒီ ဂါထာကို အရမ်းစိတ်ဝင်စားနေတာပါ။ ရှင်းပြစမ်းပါဦး ဆရာပန်ရယ်”

“ဆန္ဒမစောပါနဲ့ ကိုနန္ဒရယ်။ ဖြည်းဖြည်းပေါ့”

ကျွန်တော်လည်း မနေသာတော့သဖြင့် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ရမည့် အစီအစဉ်လုပ်ငန်းစဉ်နှင့် ရရှိမည့် အကျိုး ကျေးဇူးများကို ဘုန်းတော်ကြီး ညွှန်ကြားပြောဆိုသည့် အတိုင်း စာရေးဆရာ ဒါရိုက်တာ နန္ဒဝင်းကျော်ခေါင်ကို ပြန်လည်၍ ဖောက်သည်ချလိုက်ရပါတော့သည်။

၁။ ကြတိုင်းအောင်လံသော်

အရပ်ရှစ်မျက်နှာလှည့်၍ ရှစ်ခေါက်စီရွတ်ပါ။ ကြ တိုင်းအောင်မြင်၍ ဆောင်တိုင်းမြောက်ပါသည်။

၂။ ဥစ္စာကိုလိုသော်

မြေကိုကြည့်၍ နေ့စဉ်ရှစ်ခေါက်ရွတ်ပါ။ မကြာခင် ဥစ္စာများတိုးပွားလာမည်။

၃။ ရန်ပြုလိုသော်

ရန်သူကို အာရုံပြု၍ ရှစ်ခေါက်ရွတ်ပါ။ ရန်အပေါင်း တင်းဝေးစေ၏။

၄။ အမှုကြီးငယ်ပေါ်ပေါက်သော်

အရှေ့အရပ် (တနင်္လာထောင့်)ကို မျက်နှာမူ၍ ရှစ် ခေါက်ရွတ်ပါ။ အပူများအောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။

၅။ လေပြင်းတိုက်သော်

မြောက်အရပ် (သောကြာထောင့်)ကို မျက်နှာမူ၍ ရှစ်ခေါက်ရွတ်ပါ။ မိမိထံသို့ အန္တရာယ်များ မကျရောက်နိုင်ပါ။

၆။ မင်းမျက်သော်

မြောက်အရပ် (သောကြာထောင့်)သို့ မျက်နှာမူပြီး ရှစ်ခေါက်ရွတ်ပါ။ မင်းမျက်ပြေပြီး ချစ်ခင်လာမည်။

၇။ ခိုးသားစားပြု ဆူပူကြသော်

အရှေ့တောင်အရပ် (အင်္ဂါထောင့်)ကို မျက်နှာမူပြီး ရှစ်ခေါက်ရွတ်ပါ။ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းငြိမ်းသွားလိမ့်မည်။

၈။ စီးပွားလာဘ်လာဘတိုးတက်လိုသော်

အရှေ့မြောက်အရပ် (တနင်္ဂနွေထောင့်)ကို မျက်နှာ မူပြီး ရှစ်ခေါက်ပုံမှန်ရွတ်ပါက စီးပွားများတိုးတက်လာ လိမ့်မည်။

၉။ သူတစ်ပါးမကြည်ဖြူသော်

အရှေ့တောင်အရပ် (အင်္ဂါထောင်)ကို မျက်နှာမူပြီး ရှစ်ခေါက်ရွတ်ဖတ်လိုက်ပါက ကြည်ညိုဆပွား မေတ္တာထား လာလိမ့်မည်။

၁၀။ ခရီးသွားသော်

သွားမည့်အရပ်ကို မျက်နှာမူပြီး ရှစ်ခေါက်ရွတ်ပြီး သွားပါ။ ဘေးရန်အန္တရာယ် ဟူသမျှ ကင်းစင်ပျောက်စေ သည်။

နောက်တိုးတန် ဣရစ်ချက်ဂါထာတော်ကြီး

နောရဇ္ဇတိ၊ ရဇ္ဇမာနော၊
နနော နနော ဥတ္တမော၊
မာနော နနော နနော၊



ဘုမ္မိ ရာဇာနော နုနော။
 ဣတိသော ဣတိပိသော ဘဂဝါ ဝုတ္တာ။
 ဣတိပန္နာ သုခါဝဟာ။
 ဣတိဗုဒ္ဓဟိ သရဏံ။
 သဗ္ဗေဒေါ ပိယံ မမ။
 ဣတိဓမ္မေဟိ သရဏံ။
 စတုရာဇာ ပိယံ မမ။
 ဣတိသံဃေဟိ သရဏံ။
 သဗ္ဗေရာဇာ ပိယံ မမ။
 ဣတိရတန သရဏံ။
 ပုရိသ ဣတ္ထိယာ ပိယံမမ။
 ဣတိ သဗ္ဗေအန္တရာယော။
 ဝိနဿန္တု အသေသသော။

မြန်မာပြန်

ရဇ္ဇမာနော - တပ်အပ်ပြီးသော ဝတ္ထုအာရုံ ကာမ
 ဂုဏ်တို့၌ နောရဇ္ဇတိ - မတပ်အပ်၊ နော - ငါ့အား။
 နေ - အလိုမရှိကုန်သော အနိဋ္ဌာရုံတို့သည်၊ န-နဿန္တု
 - ပျောက်ပျက်စေကုန်သတည်း။

နော-မယာ - ငါသည်၊ ဥတ္တမော - ဥတ္တမံ
 မြတ်လှစွာသော ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို၊ န-
 နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏။

နော - ငါတို့အား၊ နေ - အလိုမရှိအပ်ကုန်သော
 အနိဋ္ဌာရုံတို့သည်၊ န-နဿန္တု - ပျောက်ပျက်စေကုန်
 သတည်း။ နော - ငါ့အား၊ ဘုမ္မိ ရာဇာနော - ဘုမ္မစိုး
 နတ်မင်းသည်၊ န-နဿန္တု - မကောင်းသော ဘေးဒဏ်
 အန္တရာယ်အပေါင်းတို့မှ ကင်းစေသတည်း။

သောဘဂဝါ - ထိုဘုန်းခြောက်ပါး သခင်ဘုရားရှင်
 ကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာစထရဏောန -
 ဤသို့ဣဿရိယံ စသည်အပြားဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသောကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ - ဘဂဝါမည်
 တော်မူ၏။

သောဘဂဝါ - ထိုဘုန်းတော်ခြောက်ပါးသခင်
 ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်သည်၊ ဓမ္မာ - ပိဋကတ်သုံးပုံဟု
 ဆိုအပ်သော တရားတော်မြတ်တို့ကို၊ ဝုတ္တာ - ဟောတော်
 မူအပ်ကုန်၏။

ဣတိ - ဤသို့၊ မန္တာ - ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်
 မြတ်သည် သ၊ ဣယံအပ်သော မန္တရားတို့သည်၊ သုခါဝ
 ဟာ - ချမ်းသာခြင်းကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။

ဣတိ - ဤသို့နုလုံးပြု၍၊ အဟံ - ငါသည်။
 ဗုဒ္ဓေဟိ - ဘုရားရှင်တို့ကို၊ သရဏံ - ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်
 ခြင်းကို၊ ကရောပိ - ပြုပါ၏။ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
 ဒေါ - နတ်တို့သည်၊ မမ - ငါ့အား၊ ပိယံ - ချစ်ခင်စုံမက်
 နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ကရောန္တု - ပြုကြစေကုန်သတည်း။

ဣတိ - ဤသို့ ဓမ္မေဟိ - မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၊ ပရိယတ်
 အမြတ်ထွတ်ထား ဆယ်ပါးသော တရားတို့ကို၊ သရဏံ
 - ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းကို၊ ကရောပိ - ပြုပါ၏။ စတု
 ရာဇာ - လောကကိုစောင့်ကြပ်ကုန်သော နတ်မင်းကြီး
 လေးပါးတို့သည်၊ မမ - ငါ့အား၊ ပိယံ - ချစ်ခင်စုံမက်၊ နှစ်
 သက်မြတ်နိုးခြင်းကို၊ ကရောန္တု - ပြုကြစေကုန်သတည်း။

ဣတိ - ဤသို့၊ သံဃေဟိ - မဂ္ဂဋ္ဌာန်၊ ဖလဋ္ဌာန်
 ရှစ်ပါးသော အရိယာသံဃာတော်တို့ကို၊ သရဏံ - ကိုး
 ကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းကို၊ ကရေမိ - ပြုပါအံ့။ ပုရိသဣတ္ထိ
 - ယောကျ်ား၊ မိန်းမနှစ်ပါးတို့သည်၊ မမ - ငါ့အား၊
 ပိယံ - ချစ်ခင်စုံမက် နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းကို၊ ကရောန္တု
 - ပြုကြစေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ အန္တရာယော -
 မကောင်း သောအန္တရာယ်တို့သည်၊ ဝိနဿန္တု - ကင်းစင်
 လွင့်ပျောက်မကျရောက်စေကုန်သတည်း။

ဤဂါထာတော်ကို နေ့စဉ် သက်ဆိုင်ရာအရပ်များ
 ကို မျက်နှာမူပြီး အရပ်ရှစ်မျက်နှာကို လက်ယာရစ်လှည့်၍
 ကိုးခေါက်စီရွတ်ပွားပါက စီးပွားတက် လာဘ်လာဘ ပေါ
 များပြီး ဘေးအန္တရာယ်အပေါင်းမှ ကင်းဝေးစေပြီး စိတ်ချမ်း
 သာမှုကို ဖြစ်စေပါသည်။ အကြံအစည်များလည်း ထူးခြား
 စွာ အောင်မြင်လာပါလိမ့်မည်။

တက္ကသိုလ်အပန်ငယ်
 ၀၉-၇၃၀၀၇၁၁၆



လောကချမ်းသာ ထာဝရ အလှူတော်ငွေပဒေသာပင် သားစဉ်မြေးဆက် ဆက်လက်ရှင်သန်နေမည့် အလှူတော်



အသက်အရွယ် အို၊ နာ၊ သေ ဘေးမှ မလွတ်ကင်းနိုင်သော လူသားများဖြစ်၍ ရောက်လေရာရာ အရပ်ရှိဘုရားများတွင် ငွေပဒေသာပင် စိုက်ထူလှူဒါန်းမှုမျိုးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအတွက် ဒါန မျိုးစေ့ အပင်စိုက်ပျိုးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုအလှူသည် သားစဉ်မြေးဆက် ဆက်လက် ရှင်သန်နေမည့် အလှူတော်ဖြစ်၍ ငွေပဒေသာပင် စိုက်ထူလှူဒါန်းခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ငွေပဒေသာပင် စိုက်ထူခြင်းဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်မြတ်ကြီး အခွန် ရှည်အောင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပြီး၊ ငွေပဒေသာပင်မှရရှိသော အသီးအပွင့်တို့သည် စေတီဘုရားများအား ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှုအတွက် ပူဇော်မှုများ ကင်းဝေးသကဲ့သို့ လှူဒါန်းသူများအတွက်လည်း တူညီသောအကျိုးတရားခံစားရရှိနိုင်ပါသည်။ ဘုရားဖူးလာရောက်သူများအတွက်လည်း လှူဒါန်းလှူစဉ် အလှူဒါနမျိုးများအနက် ထူးကဲသော ဒါနတစ်မျိုးဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ကြိမ်ဘုရားဖူးလာရောက်ပါက မိမိတို့လှူဒါန်းမှုကိုအမှတ်ရစေ၍ ကုသိုလ်တရား အကျိုးကျေးဇူးများလည်းရနိုင်သဖြင့် ၎င်းအကျိုးကို ရည်ရွယ်ကာ... မင်းဓမ္မကုန်းတော်ပေါ်တွင် တည်ထားသော လောကချမ်းသာ အဘယ လာဘာမုနိ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး၊ ကျောက်တော်ကြီးဘုရား ဂေါပကအဖွဲ့မှလည်း ထို ငွေပဒေသာပင်များကို တစ်ပင်လျှင် ကျပ်တစ်သောင်းဖြင့် စိုက်ထူလှူဒါန်းနိုင်ရန် စီစဉ်ထားရှိပြီးဖြစ်ပါသဖြင့် ဘုရားဖူးလာ သူတော်စင်အပေါင်းလည်း မိမိတို့၏ အလှူဒါနကို သားစဉ်မြေးဆက် ဆက်လက်ရှင်သန်နေမည့် အလှူတော်အဖြစ် ပါဝင်လှူဒါန်းနိုင်ကြောင်း နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်များဖြစ်သည်...

ဦးညွန့်မောင် + ဒေါ်လှမြိုင်မိသားစု၊ ဦးကြည်လှမိသားစု၊ ဦးစိန်လှိုင် + ဒေါ်အေးမြင့်မိသားစု၊ ဦးသိန်းဝင်း + ဒေါ်အေးအေးမြင့်မိသားစု၊ ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး + ဒေါက်တာစောယုနွယ် မိသားစု၊ ဦးခင်မောင်ဆက် မိသားစုတို့မှလည်း တစ်ဦးလျှင် ငွေပဒေသာပင် (၁၀)ပင်အတွက် လှူဒါန်းငွေကျပ် တစ်သိန်းစီဖြင့် စတင်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

၎င်းငွေများကို မြန်မာ့စီးပွားရေးဘဏ် အင်းစိန်တွင် စာရင်းအမှတ် (SP 044561)ဖြင့် စာရင်း ဖွင့်လှစ်အပ်နှံထားပြီး၊ ငွေပဒေသာပင်များမှရရှိသော အသီးအပွင့်များဖြင့်သာ ဘုရားကြီးကိုပြုပြင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဂေါပကအဖွဲ့ရုံး ♦ ပုန်း - ၆၄၄၈၆၀၊ ၆၄၄၈၅၈၊ ၆၄၄၈၅၇



မိုးမဆိုးယောက်ျား အဖွားသံဃာ

အောင်ဘာသိန်း



ပိန်းမဆိုးယောက်ျားရဲ့ အမှားသံသရာ

အောင်ဘသိန်း

ဒုရဲအုပ်တော်ထွန်းနှင့် တပ်ကြပ် မြင့်မောင်တို့က အမှောင်ထုကိုအားကိုး ထာ မြကန်သာရပ်ထဲသို့ တိတ်တဆိတ် ထာခဲ့ကြသည်။ မူခင်းကျဆင်းရေးနှင့် ဒုစရိုက်မူပျောက်ရေးအတွက် လှည့် ကင်းဆောင်ရွက်နေသော ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင် များအဖို့ ညဉ့်အခါလှုပ်ရှားသွားလာတတ် သော ဒုစရိုက်သမားများကို ကင်းပန်း ဝပ်ရွံစောင့်ဆိုင်းဖမ်းဆီးရသည်။ သား ကောင်၏လှုပ်ရှားမှုကို မုဆိုးက လေ့လာ ပြီး ပစ်ခတ်ဖမ်းဆီးရသော သဘောမျိုး ဆောင်လေသည်။

သူခိုးသူဂှက်တို့ကလည်း အမှောင် ထုကိုအားကိုးပြီး ခိုးမှုများကျူးလွန်တတ် ကြသည်။ အကင်းပါးသော ရဲတပ်ဖွဲ့များ ထလည်း သူခိုးသူဂှက်တို့၏ အခြေအနေ တို့ အမြဲမပြတ်စောင့်ဆိုင်း လေ့လာရ သည်။ ယခုလည်း စခန်းမှူး ရဲအုပ် သန်းတင်၏ တာဝန်ပေးချက်အရ ဒုရဲ အုပ်တော်ထွန်းနှင့် တပ်ကြပ်မြင့်မောင် တို့သည် ရာဇဝတ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဆေးကော်စရင်ဖြစ်သော မြကန်သာရပ် ထဲမှ ဆတ်ဆတ်ကြွအမျိုးသမီး ချစ်သံ နီအိမ်ကို လေ့လာရန် လာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ချစ်သံ၏နေအိမ်က မြကန်သာရပ် နီအိမ်တောင်ဘက်အစွန်တွင် ကျယ်ဝန်း သောမြေကြီးအလယ်၌ တည်ဆောက်ထား

ခြင်း ဖြစ်၏။ ဒုရဲအုပ်တော်ထွန်းနှင့် တပ် ကြပ်မြင့်မောင်တို့က ချစ်သံ၏ခြံဝင်းရှေ့ တွင် ငုတ်တုတ်ထိုင်ကာ အိမ်ထဲမှ အခြေ အနေကို လေ့လာနေမိသည်။ လျှပ်စစ်ပီး မလာသဖြင့် တစ်ရပ်ကွက်လုံးသည် ပိန်း ဝိတ်အောင်မှောင်နေလေ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ အရပ်ထဲမှ ခွေးဟောင်သံကို ကြားနေရ သည်။ ရပ်ကွက်သူ၊ ရပ်ကွက်သားများ အိပ်မောကျနေချိန်ဖြစ်သည်။

ဒုရဲအုပ်တော်ထွန်းနှင့် တပ်ကြပ် မြင့်မောင်တို့သည် သစ်သားတံခါးကို ကျော်၍ခြံထဲသို့ ဝင်လိုက်ကြ၏။ အိမ် အနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာခဲ့ကြသည်။ ထို နေ့က အိမ်ထဲသို့နားစွင့်နေမိကြလေ သည်။ အိမ်ထဲမှ ဟိုသည်လမ်းလျှောက် သံ သဲ့သဲ့ကို ကြားနေရသည်။ ဒုရဲအုပ် တော်ထွန်းက တပ်ကြပ်မြင့်မောင်အား အိမ်ထဲသို့ အသေအချာနားစွင့်ရန် အချက် ပြသည်။

“ကျုပ်တို့ကို လူတွေက မလိုမုန်း ထားဖြစ်နေတာတော့ အမှန်ပဲ။ ကျုပ်တို့ ရဲ့ လှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှကို တစေ့တစောင်း အကဲခတ်နေကြတယ်။ အဲဒါကို ကျုပ်က တော့ လုံးဝဂရုမစိုက်ပါဘူး”

ချစ်သံ၏ စကားပြောနေသံကို ကြားရသည်။
“ညဉ့်နက်နေပြီ။ အိပ်ရာဝင်ကြ ရအောင်”

“ကျုပ်က မအိပ်ချင်သေးဘူး။ အိမ် လို့ရမယ်လည်း မထင်ပါဘူး”

“မင်း ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ ချစ် သံ”

“ကျုပ်လူတွေကို မကျေမနပ်ဖြစ် ပြီး ဒေါသထွက်နေတယ်။ ရှင် ကျုပ်ပြော တဲ့စကားကို နားထောင်ပြီး ပျင်းနေပြီ မဟုတ်လား။ ရှင်ဟာ လူညံ့တစ်ယောက် ပဲ။ ရှင်ကို အိမ်ထောင်ဘက်တစ်ယောက် အဖြစ် ရွေးမိတာ ကျွန်မမှားတယ်။ ရှင် က ကျုပ်အတွက် ဘာမှအားမဲကိုးရဘူး။ အလကားလူ သွားတော့၊ အိပ်တော့”

ချစ်သံ အိမ်ထဲတွင်လမ်းလျှောက် နေသည်။ ချစ်သံ၏အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ရယ် မောသံများကိုလည်း ကြားနေရသည်။ မှောင်ထဲတွင်ထိုင်ကာ နားစွင့်နေသော ဒုရဲအုပ်တော်ထွန်းနှင့် တပ်ကြပ်မြင့်မောင် တို့မှာ ခြင်ကိုက်သည့်ဇော်ကို ကြိတ် မိုတ်ခံစားနေရသည်။ အိမ်အတွင်းခန်းသို့ လျှောက်သွားသော လမ်းလျှောက်သံကို ကြားရသည်။

“ငါ အိပ်ပျော်နေတာကို ဘာလို့ လာနှီးတာလဲ ချစ်သံရယ်။ မင်းဘာပြော ချင်သေးလို့လဲ။ မနက်ကျမှပြောရင် မရ ဘူးလား”

ချစ်သံ၏ယောက်ျား ကိုညှိမြိုင်း၏ ဒေါသဖြစ်နေသော အသံကိုကြားရပြန် သည်။

“ရှင်က ဈေးဘက်ကိုအမြဲသွားနေတာ။ ဈေးထဲကလူတွေက ရှင်ကို ဘာမှ မမေးကြဘူးလား။ မစပ်စုကြဘူးလား။”

“ဘာမှ မမေးကြပါဘူးကွာ”

“အဲဒါတော့ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူးကိုညှိပိုင်း။ လူတွေက ကျွန်မတို့ကို စိတ်ဝင်စားနေကြတာ။ အရှင်းဆုံးပြောရရင် ကျွန်မကို မုန်းနေကြတာ။ ကျွန်မလို အကျည်းတန်ပြီး စကားပြောမာကျောတဲ့သူကို သူတို့က မနှစ်မြို့တာ မဆန်းပါဘူး။ ရှင်သွားပါတော့။ ဘာမှမေးလို့လည်း ရမယ်မထင်ပါဘူး”

ချစ်သဲအသံက မာကျောနေသည်။

“အိမ်ထဲတွင် မည်သည့်အသံမှ မကြားရအောင် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ဒုရဲအုပ်တော်ထွန်းက တပ်ကြပ်မြင့်မောင်ကို လက်တို့ကာ ခြံအပြင်သို့ထွက်လာခဲ့သည်။

x x x

မြို့အစွန် ကန်စွန်းခင်းတောစပ်တွင် ယောက်ျားတစ်ဦးအသတ်ခံရသည့် သတင်းက တစ်မြို့လုံးသို့ တစ်ခဏချင်း ပျံ့နှံ့သွားသည်။ ရဲစခန်းမှူး၏ရဲအုပ်သန်းတင်၊ နယ်ထိန်းခေါင်းဆောင် ဒုရဲအုပ်မြင့်ဆွေ၊ ဒုရဲအုပ်တော်ထွန်း၊ နယ်ထိန်းတပ်ကြပ်ကြီးခိုင်မိုး၊ တပ်ကြပ်မြင့်မောင်၊ ရဲတပ်သားတင်အေးတို့က အခင်းဖြစ်နေရာအား မြေပုံကြမ်းရေးဆွဲခြင်း၊ အခင်းဖြစ်နေရာတွင် သဲလွန်စများရှာဖွေခြင်း စသည်တို့ကို ဆောင်ရွက်သည်။ အသတ်ခံထားရသူမှာ မြို့၏တောင်ဘက် အောင်တေလေးထဲမှ မြင့်ထွန်းဆိုသူဖြစ်သည်။ မြင့်ထွန်း၏ဝမ်းမိုက်တွင် ချွန်ထက်သော လက်နက်ဖြင့်ထိုး သွင်းခံထားရသော ဒဏ်ရာနစ်ချက်ကို တွေ့ရသည်။ ဒဏ်ရာများမှ သွေးများယိုစိမ့်ထွက်နေသည်။

အခင်းဖြစ်ပွားရာနေရာသို့ အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှလူများ လာရောက်ကြည့်ရှုနေကြသည်။

“ဒီကောင်က မြို့ပေါ်မှာတော့ ဖျံစာရင်းဝင်ပဲ။ မိန်းမပွေတဲနေရာမှာလည်း လူပြောသူပြော များလှတယ်။ အခုတော့ ပင်လယ်ဖျံမင်း ရေနစ်ခြင်းဆိုတာလို ဒီကောင်ကို ဘယ်သူက သတ်သွားလဲ မသိဘူး”

တပ်ကြပ်မြင့်မောင်က ပြောသည်။ မြင့်ထွန်း၏အကြောင်းကို လူ တိုင်းက သိနေကြသည်။ ခင်မင်သော မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများက ဖျံမင်းသားဟု ပြောင်လှောင်ခေါ်ကြ၏။ မြင့်ထွန်းက စီးပွားရေးလောကတွင် ကာလိမ်ကကျစ်ကျည်ဟု နာမည်ကြီးသည်။ သူ၏ အမေခေါင်းအသင်းအုပ်စုများမှလွဲ၍ ကျန်စီးပွားရေးလောကသားများက မြင့်ထွန်းကိုရှုံ့မုန်းကြသည်။ မြင့်ထွန်းကလည်း လူတိုင်းကို ထိမထင်သလိုနေပြသည်။

“ဒီလောက် လူလည်ကျတဲ့ကောင်ကို သတ်သွားတဲ့ လူသတ်တရားခံကိုတော့ ဂရုထားရမှာပဲ။ ကွင်းဆက်က ပြတ်တောက်နေတယ်။ သဲလွန်စရအောင် မနည်းကြိုးစားရမယ်”

ရဲအုပ်သန်းတင်က ပြောသည်။ ဒုရဲအုပ်တော်ထွန်းက သေဆုံးနေသူ မြင့်ထွန်း၏အကျိုးအိတ်အတွင်းမှ ငွေများကို ရေတွက်နေသည်။ ငွေစက္ကူရာရာ သုံးသောင်းလေးထောင်ခန့်ရကျပါ ဂဏန်းပေါင်းစက်တစ်ခုကို ရှာဖွေပုံစံဖြင့် သိမ်းဆည်းခဲ့သည်။ စခန်းမှူးရဲအုပ်သန်းတင်က မြင့်ထွန်း၏အလောင်းကို ရဲဆေးစာဖြင့် ဆေးရုံသို့ပို့လိုက်သည်။ ခရိုင်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးနှင့် မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့မှူးတို့ထံသို့ လူသတ်မှုနှင့်ပတ်သက်ပြီး စစ်ဆေးတွေ့ရှိ

ချက်များကို အစီရင်ခံစာများ ရေးသားပေးပို့ရန် ရဲစခန်းသို့ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

x x x

သေဆုံးသူမြင့်ထွန်းနှင့် ပတ်သက်သော ကောလဟာလသတင်းများကို ကြားနေရသည်။ ဒုရဲအုပ်တော်ထွန်းက နယ်ထိန်းခေါင်းဆောင် ဒုရဲအုပ်မြင့်ဆွေနှင့်အတူ လူသတ်မှုနှင့်ပတ်သက်ပြီး နေ့မအားညမအား စုံစမ်းသည်။

“အသတ်ခံရတဲ့ မြင့်ထွန်းဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလေးရက်က မြကန်သာရပ်ထဲ ပွဲစားမချစ်သဲအိမ်ကို အမြဲမပြတ် ဝင်ထွက်သွားလာနေတယ်လို့ သတင်းရတယ်ဆရာ”

ဒုရဲအုပ်တော်ထွန်းကပြောသည်။

“ပွဲစားမ ချစ်သဲကလည်း လူတိုင်း စိတ်ဝင်စားနေတဲ့ အမျိုးသမီးပဲ။ မြင့်ထွန်းက မချစ်သဲနဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကိစ္စလုပ်ကြတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ လူတကာနဲ့ အဆင်မပြေတဲ့အမျိုးသမီးက မြင့်ထွန်းနဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းလုပ်တယ်ဆိုတော့ စဉ်းစားစရာပဲ”

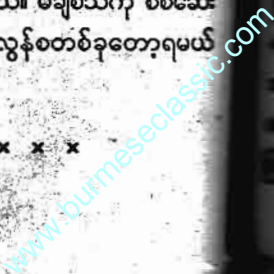
“ဟုတ်တယ်ဆရာ။ မချစ်သဲက

ပတ်ဝန်းကျင်က လူတိုင်းနဲ့ ဆက်ဆံတာ မဟုတ်ဘူး။ အခင်းမဖြစ်မီညက မြကန်သာရပ်ထဲက မချစ်သဲရဲအိမ်ကို မြင့်ထွန်းသွားတာကို မြင်တဲ့သက်သေရှိနေတယ်”

“ဒီတော့ မချစ်သဲကို ခေါ်ယူစစ်ဆေးသင့်တယ်”

“ဟုတ်တယ်။ ကိုတော်ထွန်းအကြံ ဖူးတာ မှန်တယ်။ မချစ်သဲကို စစ်ဆေးလိုက်ရင် သဲလွန်စတစ်ခုတော့ရမယ် ထင်တယ်”

x x x



စခန်းများရဲအုပ်သန်းတင်က ရပ်
တွက်လျက်များ၏အကျအညီဖြင့် မချစ်
သဲကိုရဲစခန်းသို့ ခေါ်ယူစစ်ဆေးသည်။
ချစ်သဲက ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များကို ထိမထင်
သလို ကြည့်သည်။

“အဲဒီညက ကျွန်မအိမ်ကိုလာ
ထယ်ဆိုတာ မှန်တယ်။ ကုန်ပစ္စည်းရေး
တွေ လာပြောတာ။ ခဏနေပြီးပြန်သွား
တယ်။ နောက်တစ်နေ့ မနက်ကျတော့
မြင့်ထွန်းအသတ်ခံရတယ် သတင်းကြား
ထို ကျွန်မအံ့ဩနေတာ”

“အခုရက်ပိုင်း မြင့်ထွန်းက မချစ်
သဲနဲ့ စကားပြောဖြစ်ကြတယ်ဆိုတော့
အင်း...မြင့်ထွန်းက သူနဲ့တစ်စုံတစ်ဦး
တို့ စီးပွားရေးကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လူမှုရေး
ကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် စကားများရန်ဖြစ်ကြ
တာကို ပြောပြခဲ့တာရှိသလား”

“မြင့်ထွန်းက လူတကာအပေါ် ဖျံ
ထူနေသူဆိုတော့ မပြောတတ်ဘူး”

“မချစ်သဲအိမ်က မြင့်ထွန်းပြန်သွား
တာ ဘယ်အချိန်လဲ”

“ည ၇ နာရီခွဲလောက် ရှိတယ်”

“ဘယ်သွားမယ်လို့ ပြောသွားသေး
သလဲ”

“ဘာမှပြောမသွားဘူး။ ဘာဖြစ်
သလဲ”

“မြင့်ထွန်းသွားရာ လမ်းကြောင်း
သိချင်လို့ပါ”

စခန်းများရဲအုပ်သန်းတင်က မချစ်
သဲကို ပြန်ခိုင်းလိုက်သည်။ အခင်းဖြစ်
ခဲ့ညက မြင့်ထွန်း၏သွားလာမှုကို
ထွန်းရောက်မလာကြောင်း သိလိုက်
သည်။ မချစ်သဲကို သံသယတရားခံ
အဖြစ်ယူဆပေးခဲ့ သက်သေအထောက်
အခိုင်အမာမရှိသဖြင့် စောင့်ဆိုင်း
နေရသည်။ မချစ်သဲက ပုံမှန်

အတိုင်း သွားလာလှုပ်ရှားနေသည်။
* * *

ဘာမှမကြား၊ နားမြောင်ရုပ်ထဲမှ
ခင်မောင်ဆိုသူမှာ ၎င်း၏နေအိမ် အထယ်
ခန်းတွင် စားခင်းရန်ခွက်ဖြင့် သေဆုံး
နေသည်။ စခန်းများရဲအုပ်သန်းတင်နှင့်
အဖွဲ့က ချက်ချင်းသွားရောက် စစ်ဆေးခဲ့
သည်။ စားခင်းရန်ခွက်ကို ဝမ်းဗိုက်
တွင်တွေ့ရသည်။ အသတ်ခံရသူ ခင်
မောင်သည် မချစ်သဲ၏ယောက်ျား ကိုညို
ပိုင်း၏ညီအရင်းဖြစ်သည်။ ထွန်းခဲသော
တစ်ပတ်ခန့်က မချစ်သဲနှင့် ခင်မောင်
သည် ငွေချေးငှားသောကိစ္စနှင့်ပတ်သက်
ပြီး စကားများရန်ဖြစ်ခဲ့ကြသည်ဟု သိရ
သည်။ ခင်မောင်က မချစ်သဲအား တွေ့
သည့်နေရာတွင် သတ်ပစ်မည်ဟု ကြိမ်း
မောင်းခဲ့ကြောင်းလည်း ကြားရသည်။
ယခုတကယ်သေဆုံးရသူက ခင်မောင်
ဖြစ်နေသည်။ စခန်းများရဲအုပ်သန်းတင်
က မချစ်သဲကို ခေါ်ယူစစ်ဆေးပြန်သည်။

“ခင်မောင် အသတ်ခံရတာနဲ့
ကျွန်မက ဘာဆိုလို့လဲ”

မချစ်သဲက မချေမငံပြောသည်။
“မချစ်သဲ ဒါအရပ်ထဲမဟုတ်ဘူး။
ရဲစခန်း၊ မေးတာကိုသာ ဖြေပါ။ ပြန်
လည်မေးခွန်းထုတ်တာမျိုး မလုပ်ပါနဲ့”

ရဲအုပ်ဇော်ထွန်းက ပြောသည်။
“သေဆုံးသူခင်မောင်နဲ့ မချစ်သဲ
တို့စကားများရန်ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ
ဟုတ်ပါသလား”

“ဟုတ်တယ်။ ကျွန်မအိမ်နေဖူး
ထားတဲ့ငွေကို ပြန်မပေးဘဲ ဟိုလိုလို၊ ဒီလို
လိုလုပ်နေလို့။ အခုတော့ အသတ်ခံရ
ပြီး လူလိမ်လူညာမို့ သည်းမခံနိုင်တဲ့လူ
ကသတ်သွားတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်”

“ကိုညိုပိုင်းက သူ့ညီအသတ်ခံရ

တာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာပြောတာကြား
မိသေးလဲ။ ညီအစ်ကိုအရင်းတွေမဟုတ်
လား”

“သူ့ကိုညီအစ်ကိုချင်းက စကား
ပြောကြတာ မဟုတ်ဘူး”

မချစ်သဲအား စနစ်တကျစစ်ဆေး
ပေးမည် ထုသတ်မှုနှင့်ပတ်သက်ပြီး သဲ
လွန်စ တစ်စွန်းတစ်စပင်မရ၊ မချစ်သဲ
ကို တရေတစောင်း လေ့လာကြည့်ရာ
အမှုအရာမပြောင်းလဲကြောင်းတွေ့ရသည်။

* * *

“ထုသတ်မှုနှစ်ခုအတွက် တရားခံ
ဖမ်းမမိနိုင်သေးတာကို ပြိုနှယ်မှုက
မကြာခဏခေါ်မေးနေလို့ စိတ်ညစ်နေရ
တယ်”

ရဲအုပ်သန်းတင်ကပြောသည်။

“ထုသတ်မှုနှစ်ခုစလုံးက သဲလွန်
စရုမရအောင် ဖြစ်နေတယ်။ ကွင်း
ဆက်လည်း မမီဘူး။ ထုသတ်မှုတွေက
ညဉ့်နက်ပိုင်းတွေမှာ ဖြစ်တာလို့ယူဆရ
တယ်။ ပထမအသတ်ခံရတဲ့ မြင့်ထွန်း
ကိုကျတော့ ငွေတစ်ပြားတစ်ချက်မှ မယူ
ဘဲသတ်ခဲ့တာ။ ဒုတိယအသတ်ခံရတဲ့
ခင်မောင်ကိုကျတော့ ဘာကြောင့်အသတ်
ခံရတယ်ဆိုတာ ဝေခွဲရခက်နေတယ်”

“မချစ်သဲကတော့ ကျွန်တော်တို့
ခေါ်ယူစစ်ဆေးတာ ခံနေရလို့ ကျွန်
တော်တို့ကို ဖျက်မှုန်းကျိုးနေမှာပဲ”

စခန်းများရဲအုပ်သန်းတင်က ပြီး
ရှင်စွာပြောသည်။

“ထုသတ်မှုတွေက သူနဲ့ဆက်နွယ်
နေတော့ တာဝန်အရဆောင်ရွက်ရတာ
ပဲ။ မချစ်သဲရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေကို ဖျက်
ခြည့်ပြတ်ဖို့လိုတယ်”

“စိတ်ချပါခင်ဗျား။ ဆရာမြင့်ငွေ
က ကျန်းမာရေးမကောင်းတော့ ကျွန်

တော်ပဲ တာဝန်ယူစုံစမ်းပေးနေတာပါ။
“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကိုဇော်
ထွန်းရဲ့ အရည်အချင်းကိုလည်း ကျွန်
တော်သိပြီးသားပါ။”

“ဟာ...စခန်းပျက်ကလဲ”

x x x

မချစ်သဲ၏ ခြံရေတွင် မချစ်သဲ
အသတ်ခံထားရကြောင်း မြကန်သာ
ရပ်ကွက်လူကြီး ဦးတင်မောင်ဝင်းနှင့်
ဦးသောင်းရွှေတို့က ရဲစခန်းသို့လာရောက်
သတင်းပို့သည်။ စခန်းပျက်ရဲအုပ်သန်းတင်
နယ်ထိန်းခေါင်းဆောင် ဒုရဲအုပ်မြင့်အေး၊
ဒုရဲအုပ်ဇော်ထွန်းနှင့်အဖွဲ့တို့က အခင်း
ဖြစ်နေရာသို့ သွားရောက်စစ်ဆေးသည်။
မချစ်သဲ၏ဝမ်းဗိုက်တွင် ချွန်ထက်သော
လက်နက်ဖြင့် ထိုးသွင်းခံထားရသော
ဒဏ်ရာနှစ်ချက်ကိုတွေ့ရ၏။ မချစ်သဲ
သည် ဒဏ်ရာကြောင့် ဝေဒနာပြင်းထန်
စွာ ခံစားပြီးမှ သေဆုံးသွားပုံရသည်။
အံ့ကြိတ်ထားသဖြင့် ယာဘက်နှုတ်ခမ်း
အောက်သည် ပေါက်ပြဲကာ သွေးများ ယို
စိမ့်ထွက်နေလေသည်။

ခမ်းပျက်ရဲအုပ်သန်းတင်က မချစ်
သဲ၏ယောက်ျား ကိုညိုမှိုင်းကို ခေါ်ယူ
စစ်ဆေးသည်။ ကိုညိုမှိုင်းက မချစ်သဲ
၏အလောင်းကိုကြည့်ပြီး ပြန်နေသည်။
“မချစ်သဲ အသတ်ခံရတာကို
ကိုညိုမှိုင်းဘယ်အချိန်မှ သိပါသလဲ”

“မိုးလင်းတော့မှ ရပ်ကွက်ထဲက
လူတွေလာပြောတာ”

“ညက ကိုညိုမှိုင်းနဲ့အတူ မချစ်
သဲ ရှိမနေဘူးလား”

“မနေမနက်ကတည်းက သူခရီး
ထွက်သွားတာ။ ညက သူပြန်မလာလို့
ကျွန်တော်ညဉ့်နက်မှ အိပ်ပျော်သွား
တယ်”

“စောစောက ကိုညိုမှိုင်းကို ကျွန်
တော်အကဲခတ်နေမိတယ်။ ကိုညိုမှိုင်းက
မချစ်သဲအလောင်းကိုကြည့်ပြီး ဘာလို့
ပြောတာလဲ”

“ကျွန်တော်အပေါ် အမြဲအနိုင်ယူ
ချင်တဲ့မိန်းမ အခုသေဆုံးသွားလို့ မချီ
ပြုံးပြုံးမိတာပါ”

ဒုရဲအုပ်ဇော်ထွန်းက မချစ်သဲ၏
အိမ်နှင့်မလမ်းမကမ်းမှအိမ်တွင် သွား
ရောက်စုံစမ်းနေသည်။ သဲလွန်စတစ်ခု
တော့ ရလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် ဒုရဲအုပ်
ဇော်ထွန်းက စခန်းပျက်ရဲအုပ်သန်းတင်ထံ
သို့သွားကာ တီးတိုးပြောပြလိုက်သည်။
ဒုရဲအုပ်သန်းတင်က အနီးတွင်ငိုင်တွေ
ကာရပ်နေသော ကိုညိုမှိုင်း၏လက်နှစ်
ဖက်ကို ဆွဲချီလက်ထိတ်ခတ်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော့်ကို ဘာလို့...”

“မနက်ဝေလီဝေလင်း အချိန်က
မချစ်သဲရဲ့အလောင်းကို ကိုညိုမှိုင်းထမ်း
လာပြီး ခြံအပြင်ဘက်မှာ ချထားခဲ့တာ
ကို မြင်တဲ့မျက်မြင်သက်သေရှိထားပြီဆို
ရင်ကော”

“ဗျာ”

“လာဗျာ ကိုဇော်ထွန်း၊ ကိုမြင့်
ဆွေနဲ့ ရပ်ကွက်လူကြီးတွေ”

ရဲအုပ်သန်းတင်က ကိုညိုမှိုင်း၏
အိမ်အတွင်းသို့သွားရောက်စစ်ဆေးသည်။
အိမ်ခန်းအတွင်းတွင် ခုတင်ပေါ်၌ ဖျာနှစ်
ချပ်ယှဉ်လျက် ခင်းထားပြီး ခေါင်းအုံး
နှစ်လုံးကို မြင်တွေ့ရသည်။ အိမ်ခန်း
ထောင့်တစ်နေရာတွင် ထူထဲသောမွှေရာ
ကို ဖြေချကြည့်လိုက်ရာ -

“ဟင်”

“ဟာ”

မွှေရာပေါ်တွင် သွေးကွက်များကို
တွေ့လိုက်ရသည်။

x x x

“မင်းက ချစ်သဲကို ဘာလို့သတ်
ရတာလဲ”

“ကျွန်တော့်အပေါ် အမြဲအနိုင်
ကျင့်လွန်းလို့ပဲ။ ချစ်သဲကခိုင်းလို့ မြင့်
ထွန်းနဲ့ ခင်မောင်ကို ကျွန်တော်သတ်ခဲ့
ရတယ်။ ညီအစ်ကိုချင်းသတ်မိတဲ့ အမှား
ကို ကျွန်တော်နှောင်တရနေတုန်း ချစ်သဲ
က ကျွန်တော့်ကို စကားနာထိုးပြီး ကျွန်
တော့်အစ်ကိုကြီးဝင်းလွင်ကို သတ်ခိုင်း
ပြန်တာကြောင့် သူ့ကိုအပြတ်ရင်းလိုက်
ရတာ။ ချစ်သဲက သူနဲ့ အဆင်မပြေတဲ့
သူတိုင်းကို သတ်ခိုင်းနေတာ”

ကိုညိုမှိုင်းက ပြောပြပြီးသည်နှင့်
ငိုသည်။

“စိတ်ထားယုတ်ညံ့တဲ့ မိန်းမကို
ပေါင်းသင်းမိတဲ့ ယောက်ျားတိုင်းဟာ
အမှားကို ဆက်တိုက်ကျူးလွန်ကြမှာပဲ
ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ့ပါပဲ”

စခန်းပျက်ရဲအုပ်သန်းတင်က ကိုညို
မှိုင်း (၃၀)နှစ်အား လူသတ်မှု သုံးမှု
အတွက်ပြစ်မှုဆိုင်ရာ ဥပဒေပုဒ်မ-၃၀၂
အရ တရားရုံးကကြားနာစစ်ဆေးပြီး
တရားခံ ကိုညိုမှိုင်းအား မြင့်ထွန်းသတ်
မှုအတွက် အလုပ်နှင့်ထောင်ဒဏ် ၇ နှစ်၊
ခင်မောင်အားသတ်မှုအတွက် အလုပ်နှင့်
ထောင်ဒဏ် ၇ နှစ်နှင့် မချစ်သဲအား
သတ်မှုအတွက် အလုပ်နှင့် ထောင်ဒဏ်
၇ နှစ်၊ စုစုပေါင်း ထောင်ဒဏ် ၂၁ နှစ်
ကျစေရန် အမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။

မိန်းမဆို၏ယောက်ျား ဖြစ်ရသော
ကိုညိုမှိုင်းမှာ နောင်တတရားရဲ့ပေမယ့်
ဥပဒေကပေးသော ပြစ်ဒဏ်ကို ချွေးဖြင့်
ပေးဆပ်ရင်း...။

အောင်ဘသိန်း

ကျွန်တော်ကြိုက်သော ဝတ္ထုရှည်များ

အသက် ၅ နှစ် ၆ နှစ် မူလတန်းကျောင်းသားဘဝကတည်းက ဝတ္ထုဖတ်ခဲ့သော ကျွန်တော်သည် စုံထောက်ဝတ္ထု သိုက်သမိုင်း၊ အချစ်၊ ဘဝသရုပ်ဖော် စာအုပ်များစွာကို ဖတ်ဖူးခဲ့သည်။
 ထိုသို့ဖတ်ခဲ့သော စာအုပ်များတွင် ကျွန်တော်အနေနှင့် စွဲလန်းနှစ်သက်ခဲ့ပါက စာအုပ်များကို ဝယ်ယူသိမ်းထားခဲ့ပါသည်။ တခါတရံတွင် ထိုဝတ္ထုများကို သတိရသည်ရှိသော်အခါ ပြန်လည် ဖတ်ရှုခဲ့သည်။
 ယခုအခါ ထိုဝတ္ထုတို့ကို စာဖတ်ပရိသတ်ကို ဖတ်စေလိုသော စေတနာဖြင့် ပြန်လည်ဖော်ပြပေးပါသည်။
 အကြိုက်ချင်းမတူပါက မဖတ်ဘဲ ကျော်သွားနိုင်ပါသည်။

မောင်မောင်ပြိုင်အေး

ယခင်လမှအဆက်

“အားမနာကြနဲ့နော်၊ အိမ်ရှင် ဖရိုဘူး၊ အားလုံး ညှပ်သည်တွေဘဲ၊ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...”

ကုသက ရယ်သံနှင့်ပြောလိုက်ပြီး ကြည့်ပွင့်ဘေးမှ နေရာလွတ်သို့ စံကင်းဆောင်ထက် ဦးအောင်ရောက်သွားကာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

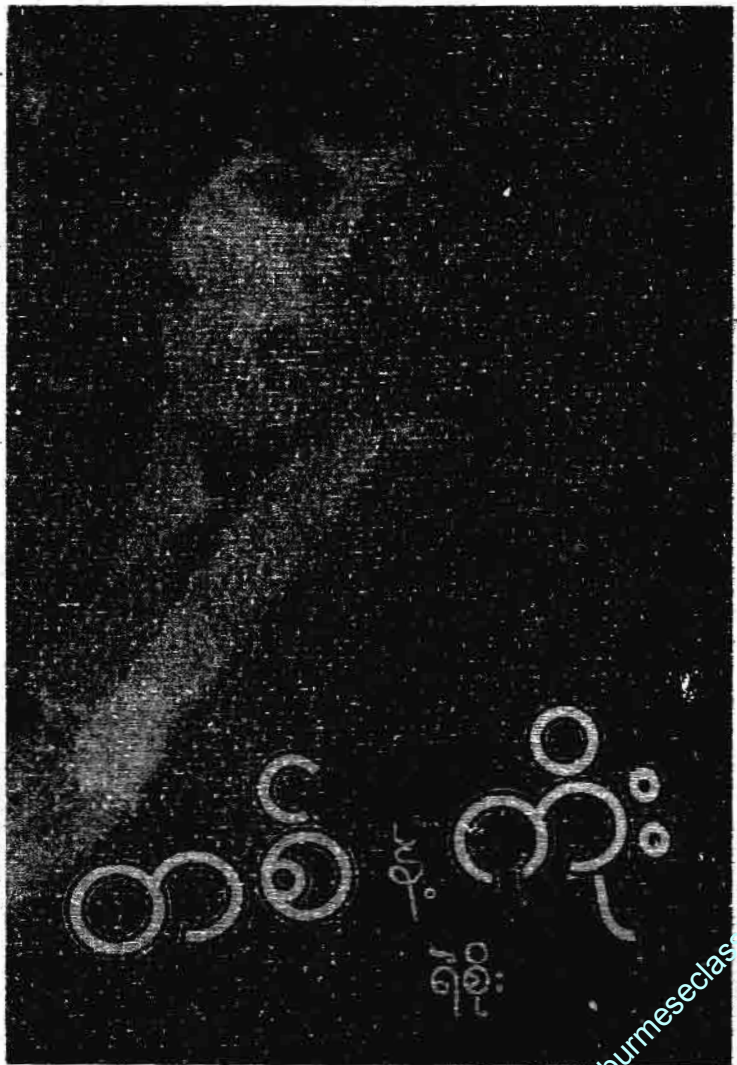
“ဘယ်သူ့ချက်တာလဲ၊ မင်း ချက်တာလား မင်းမိန်းမချက်တာလား”

မြိန်ရေယုက်ရေနှင့် စားနေရာမှ အောင်ထွန်းက စားပွဲအနီးတွင် ရပ်သော ချစ်ပိုင်ကို မေးသည်။

“ကျွန်တော့် မိန်းမ ချက်တာပါ”

“အေး မင်းတော့ မိန်းမရ ကံဆောင်းတာဘဲ၊ တော်တော်အချက်ပြောကောင်းတဲ့ မိန်းမဘဲကွ၊ အလွန်ဘဲ အလွန်ကောင်းတဲ့အကြောင်း ပြောပြပါဦး”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”



“ဘာဟင်ချက်ကျွေးရမယ် ဆို တာကောများ မင်းတို့သူဌေးက မှာ ထားသေးသလား”

နေအောင်ထွန်းက မေးပြန် သည်။

“မမှာပါဘူးခင်ဗျာ၊ အဆင်သင့် မယ်ထင်တာကို ကြည့်ချက်တာပါဘဲ၊ မင်းကြီးစားချင်တာများရှိရင် အမိန့် ရှိပါ မနက်ဖန် ချက်ကျွေးပါမယ်”

“အို...မလိုပါဘူးကွာ၊ မင်းတို့ ကြိုက်တာချက်ပါ၊ ငါကတော့ စားလို့ ရပါတယ်၊ အစားအသောက်လဲ ရှိမ များတတ်ပါဘူး”

နေအောင်ထွန်းက ပြန်ပြော သည်။

ထမင်းစားပြီးသောအခါ ပန်း ကန်များသိမ်သွား၍ ကြက်ညှုပုတင်းကို အချို့ပွဲအဖြစ်ပေးသည်။

“ကော်ဖီကတော့ ညှပ်ခန်းထဲ မှာလာက်ကြမလား ဒီမှာဘဲသောက် ကြမလားခင်ဗျာ”

“အေး... ညှပ်ခန်းထဲမှာ ကောင်းပါတယ်ကွာ၊ အေးအေး ဆေးဆေးနဲ့တိုင်ပြီး လေကန်လိုလဲ ရတယ်။”

စံကင်းမောင်က ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်သည်ကို ကန့်ကွက်သူမရှိဟန် ဖြင့် ဒေါက်တာ လှဇော်မင်းက ထ လိုက်သောအခါ တစ်ယောက်ပြီးတစ် ယောက် ထ၍ အခန်းထဲမှထွက်သွား ကြပြန်သည်။

ချစ်ပိုင်က မီးခိုတက်သို့ သွား၍ လင်ပန်းဖြင့် ကော်ဖီခွက်များ ထည့်ယူ ခဲ့သည်။ ပန်းထဲတွင် နို့ခွက်နှင့် သကြားခွက်ကိုပါ ယူလာခဲ့ပြီး စားဖွဲ့ အလယ်တွင် ချပေးသည်။

“အချို့နဲ့နို့ ကြိုက်သူများက တော့ ကြိုက်သလို သုံးဆောင်ပါ ခင်ဗျား”

ချစ်ပိုင်က ပြောပြီး အခန်း ထောင်သို့သွား၍ ဘီဒိုကလေးတစ်လုံး ကိုဖွင့်ပြီး လက်ဆွဲတိတ်ရီကော်ဖီတစ် လုံးကို ထုတ်ယူပြီး ဘီဒိုပေါ်တွင်တင် လိုက်သည်။

ထမင်းစားခန်းထဲတွင် မခင်ဦး သည် ပုတင်းပန်းကန်များကို သိမ်းနေ သည်။ ချစ်ပိုင်က ဓါတ်ခဲဖြင့် ဖွင့်ရ သည့်ခရီးဆောင်တိတ်ရီကော်ဖီကလေး ခလုတ်ကိုနှိပ်လိုက်သည်။

အဆိုမပါသော တီးလုံးသက် သက်ဖြစ်သည်။ ဓါတ်ပြား သို့မဟုတ် ရေဒီယိုမှ ကူးယူအသံသွင်းထားဟန် တူသည်။ တီးလုံးသံများမှာ ခေတ်ပေါ် နိုင်ငံခြားတေးများကို တီးမှုတ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ကိုယ့်ကော်ဖီပန်းကန် ကိုယ်ယူ ကာ နေရာတွင် ပြန်ထိုင်ကြသူများ သည် ဂီတသံလာရာဘီဒိုဘက်သို့ ကြည့်လိုက်ကြသည်။ အသံမှာ ကျယ်လွန်းတိုးလွန်းသည်မဟုတ်ဘဲ နားသောတဆင်သူတို့ကို အနှောင့်အ ယှက်မပေးဘဲ နားသောတဆင်နိုင်

ဘွယ်ရာမျှကို ဖြစ်လာအောင် ချစ်ပိုင် က အသံညှိပေးခဲ့ပြီး ထွက်သွားမည် အပြုတွင် ဒေါ်နင်းဦးက ရေတောင်း၍ အခန်းထဲမှ ထွက်သွားကာ ရေတခွက် ယူလာပေးခဲ့သည်။

ညှပ်ခန်းထဲမှ ပြန်ထွက်မည် အပြုတွင် တီးလုံးသံမှာ ပျော့ကဲကွယ် သွားကာနီးတမျှ အသံတိမ်သွားသည်။ ချစ်ပိုင်က အသံညှိရန် ဘီဒိုဘက်သို့ ပြန်သွားသည်။

“ရောက်ရှိနေကြတဲ့ ညှပ်သည် အပေါင်းတို့ စိတ်ပါဝင်စားစွာနဲ့ နား သောတ ဆင်တော်မူကြပါခင်ဗျား”

တီးလုံးနောက်ခံဖြင့် ပြောလိုက် သောအသံကြောင့် ချစ်ပိုင် အသံညှိ ရန် ရောက်သွားသောလက်တွန့်ဆုတ် သွားသည်။

ဤအသံထွက်လာမည်ဖြစ်၍ တီးလုံးသံ ပျော့သွားကြောင်း ဖြစ်ပေ သည်။

* * *

(၁၀)

နားသောတ ဆင်တော်မူကြပါ ညှပ်သည် အမျိုးသမီး အမျိုးသား အပေါင်းတို့ခင်ဗျား”

ဒုတိယအကြိမ် အသံထွက်ပေါ် ပြန်သည်။ တီးလုံးသံကို ခပ်တိုးတိုး ကြားနေရပေသေးသည်။ သို့သော် တီးလုံးသံပြောင်းသွားသည်။

အနောက်နိုင်ငံ ရုပ်ရှင်ဇာတ် ကားများတွင် စိတ်လှုပ်ရှားသွယ်ရာ

ရင်ဖိတွယ်ရာ အခန်းများတွင် “အပို”
တီးလုံးသံမျိုး ဖြစ်လာသည်။

အသင်တို့သည် အောက်တွင်
ဖော်ပြပါ လူသတ်မှုတို့ကို ကျူးလွန်ခဲ့
သည်ဖြစ်၍ သေဒဏ်အပြစ် ပေး
လိုက်သည်။

စကားတလုံးချင်း ပီပီသသ
ထွက်ပေါ်လာသည်။

ဒေါက်တာ လူဇော်မင်း...

၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၄ ရက်
နေ့က မပြည့်နှစ်အမည်ရှိသော အမျိုး
သမီးတစ်ယောက်ကို သေစေခဲ့သည်။

ဒေါ်နှင်းဦး...

၁၉၅၅ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၅
ရက်နေ့က မခင်မွှေးသေဆုံးမှုနှင့် ပတ်
သက်၍သင်၏တာဝန်နှင့် မကင်းခဲ့ပေ။

ဖိုးသာအေး...

၁၉၅၀ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ
လ ၁၀ ရက်နေ့က သေဆုံးခဲ့သော
မျိုးညွန့်သည် အသင်၏ ပယောဂပင်
ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဗိုလ်ကုသ...

၁၉၄၉ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ
အတွင်းက သောင်းကျန်းသူများနှင့်
ရင်ဆိုင် တိုင်ပွဲတစ်ပွဲတွင် သင်သည်
တကိုယ်ကောင်း အလွတ်ထွက်ပြေးခဲ့
သောကြောင့်တိုင်းပြည်၏သားကောင်း
ရဲဘော် နှစ်ဆယ်တစ်ယောက်မှာ
ရန်သူလက်ချက်ဖြင့် မသေသင့်ဘဲ
သေကုန်ကြရသည်မှာ သင်၏
တာဝန်ပင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဗိုလ်မှူးစံကင်းမောင်...

၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၅

ရက်နေ့က ရန်သူအင်အားများသည်
ကို သိပါလျက်နှင့် ရန်သူ၏လက်ချက်
ဖြင့် သေရမည်ကို ချွင်းချက်မရှိ ယုံ
ကြည်သောကြောင့် သင်၏ဇနီးနှင့်
ကျူးလွန်နေသောသင်၏လက်အောက်
ငယ်သားအရာရှိ ဗိုလ်စိန်အောင်ကြီး
ကို အကြောင်းတခုပြု၍ရန်သူနယ်မြေ
ထဲသို့ လွှတ်ခဲ့သည်။ စိန်အောင်ကြီး
သေနတ်ဒဏ်ရာ ရှစ်ချက်ဖြင့် သေဆုံး
ခဲ့ရသည်မှာ သင်ကိုယ်တိုင် ပစ်သတ်
ခဲ့သည်နှင့် မခြားခဲ့ပေ။

ရန်အောင်သိန်း...

တမြန်နှစ် နိုဝင်ဘာလ ၁၄
ရက်နေ့က ကိုခွေးလေးနှင့် မဝက်ခ
လေး မောင်နှမကို အသင်သတ်ခဲ့
သည်။

မောင်ချစ်ပိုင်နှင့် မခင်ဦး...

၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ မေလ ၂၉
ရက်နေ့က သေဆုံးသွားခဲ့သော အမေ
ဆုံဆိုသူ အဖွားကြီးမှာ သင်တို့လင်မ
ယား၏ လက်ချက်ကြောင့် သေခြင်း
ပင်ဖြစ်သည်။

ဦးနေအောင်ထွန်း...

၁၉၅၄ ခုနှစ်၊ ဂျပန်လိုင်လ
အတွင်းက မောင်ဆက်ခိုင် ဆိုသူကို
မသေမချင်း သတ်ရန်ပေးခဲ့သော ကြီး
မိန့်သည် သင်အနေနှင့် လူသတ်မှု
ကျူးလွန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်
ဤ သေဒဏ်အမိန့်သည် အယူခံ

အသနားခံလုံးဝကင်းမဲ့သည့် အမိန့်
ဖြစ်သည်။

မကြည်ပွင့်...

၁၉၅၉ ခု၊ ဩဂုတ်လ ၁၁
ရက်နေ့က ကလေးတင်၏သားကလေး
ကို ရေနစ်သတ်ခဲ့သည်။

တူရိယာ တီးလုံးသံသည် ပို၍
ကျယ်လာပြီး ဆတ်ကန်ရပ်သွားသည်။
အနောက်နိုင်ငံ တီးလုံးမှ ရုတ်တရက်
မြန်မာဇာတ်ပွဲငိုချင်းတီးလုံးသံ ခပ်
ကျယ်ကျယ် ထွက်လာသောအခါ
နားသောတ ဆင်သူတို့အတို ကြောင်
တက်တက် ဖြစ်သွားကြသည်။

ဆိုင်းပိုင်းကြီးမှ ငိုချင်းတီးလုံး
ရပ်သွားသည်အထိ အိမ်ထဲရှိလူများမှာ
ကြောင်တက်တက် ဖြစ်နေကြကာ
တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်
မကြည့်ဘဲ ငေးနေကြသည်။

* * *

ပထမဆုံး လှုပ်ရှားလာသူမှာ
ဗိုလ်ကုသဖြစ်သည်။

ကုသသည် လက်ထဲတွင်
ကိုင်ထားသော ကော်ဖီပန်းကန်ကို
စားပွဲပေါ်တင်လိုက်ပြီး ဆတ်ကန်
ထကာ ခြေလှမ်းကျကျဖြင့် ချစ်ပိုင်
နောက်သို့လျှောက်သွားပြီး ချစ်ပိုင်၏
ပခုံးတဘက်ကို ကိုင်၍ သူ့ဘက်သို့
ဆွဲလှည့်လိုက်သည်။

“ဟဲ့...ဟဲ့...မောင်ကုသ”

ဒေါ်နှင်းဦးက ဒေါ်နှင်းလေးနှင့်
ဖြစ်နေသော ကုသ ခြေထောက်လက်

လွန်ဖြစ်သွားမည်စိုးရိမ်သဖြင့် ဟန် လိုက်သည်။

ထမင်းစားခန်းဘက်မှ ဝန်းကန် ကုလားထိုင်လဲသံနှင့်အတူ ပန်းကန် ပေါင်းများစွာ ကြမ်းပေါ်သို့ကျပြီး ကွဲသံ တို့ ဆူညံသွားသည်။ အမယ်လေးဟု အော်လိုက်သော မခင်ဦး၏အသံကို ကြားရသည်။

ကုသသည် ချာကနဲလှည့်ကာ ဒေသံကြားရာဆီသို့ ပြေးသွားသည်။

ထမင်းစားခန်းထဲတွင် ကုလား ထိုင်တစ်လုံးလဲနေ၍ ပန်းကန်ကွဲများ ပြန်ကြဲနေသော ကျမ်းပေါ်၌ မခင်ဦး မှာ မောက်လျက်လဲနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ နောက်မှ လိုက်သွား သော ချစ်ပိုင်က ပျာပျာသလဲ ဘေးမှ ဒူးထောက်လျက် မခင်ဦးကိုပွေ့ပြီး ပက်လက်လှန်လိုက်သည်။

“မခင်ဦး...မခင်ဦး”

ကိုယ်ကိုလှုပ်၍ ခေါ်သည်။

ကွယ်၍ရပ်နေသော ကုသကို လက်နှင့်ဘေးသို့ ဖယ်သော ဒေါက် တာလူဇော်မင်းက ဘေးမှဝင်လျက် မခင်ဦး၏ လက်ကောက်ဝတ်ကို သွေးစမ်းကြည့်သည်။ ထိုနောက် မိတ် နေသောမျက်စိကို ဖြေကြည့်သည်။

“လန့်ပြီး သတိမေ့သွားတာပါ။ ဟိုဘက်ခန်းထဲ ပွေ့ယူသွားကြရင် ကောင်းမယ်”

ဒေါက်တာက မတ်တတ်ထ ရင်း ပြောလိုက်လျှင် ကုသကခြေရင်း

ဘက်မှ ကုန်းလိုက်ကာ မခင်ဦး၏ ခါး ကောက်ကွေးဆီသို့ လက်လျှိုရင်း ချစ်ပိုင်ကို မေးဝေါပြလိုက်သည်။ ထမင်းစားခန်း တံခါးပေါက်ဝမှ ရပ် ကြည့်နေကြသော မကြည်ပွင့်နှင့် နေအောင်ထွန်းတို့က လမ်းဖယ်ပေး ကြသည်။

မခင်ဦးအား နှစ်ယောက်ထိုင် ဆိုဖါပေါ်သို့ တင်ပြီးသောအခါ လူဇော် မင်းက ဘေးမှဒူးထောက်ပြီး ဒေါ်နင်း ဦးပေးသော နာပုလင်းဖြင့် နာခေါင်း အနီးတေ့ထားပြီး လက်ဝါးဖြင့် ပါးနှစ် ဘက်ကို ခပ်ဆတ်ဆတ် တဖျတ် ဖျတ်နှင့်မြည်အောင် ဘယ်ပြန်ညာပြန် သုံးလေးချက်ရိုက်သည်။

“မခင်ဦး...မခင်ဦး”

လူဇော်မင်းက ပါးစပ်မှလည်း နာမည်ကိုခေါ်ပေးသည်။

“ဟင်း...”

မခင်ဦးသည် သက်ပြင်းကြီး တစ်ချက်ချပြီး ရှိုက်ကာ အသက်ရှူ လိုက်ရင်း မျက်လုံးများနှင့်ကြည့် သည်။

“ဘရန်ဒီ ယူခဲ့စမ်း မြန်မြန်”

လူဇော်မင်းက လှည့်မကြည့် ဘဲ ပြောလိုက်လျှင် ချစ်ပိုင်သည် ထမင်းစားခန်းထဲသို့ ပျာပျာသလဲ ပြေး သွားကာ ဘရန်ဒီပုလင်းနှင့် ဖန်ခွက် ကိုယူလာသောအခါ မခင်ဦးမှာ ဆိုဖါ ကိုမီ၍ ထိုင်နေပြီးဖြစ်သည်။ ဘရန်ဒီ ပုလင်းနှင့်ဖန်ခွက်ကို နေအောင်ထွန်း

ကယူ၍ လက်နှစ်လုံးခန့် ဖန်ခွက်ထဲသို့ ထည့်ပြီး မခင်ဦးကို ပေးသည်။

“ဟင်အင်း... ကျမ မသောက် ပါရစေနဲ့”

“အို...ဒါက ဆေးအဖြစ်ပါ။ သောက်လိုက်စမ်းပါ”

ဆရာဝန်က ပြော၍ပေးမှ မခင်ဦးက ဖန်ခွက်ကိုယူကာ မျက်စိ မှိတ်ပြီး မော့ချလိုက်သည်။

“ဟား...ပူလိုက်တာ”

မျက်နှာရဲ့မဲ့၍ ပြောရင်း တကိုယ်လုံး တုန်ပြလိုက်သည်။

“ရီကော်ဒါထဲက စကားပြော တဲ့လူက ဘယ်သူလဲ”

မကြည်ပွင့်က မေးသည်။

ရန်အောင်သိန်းသည် တိတ်စို ကော်ဒါအနီးသို့ ရောက်နေလျက် တိတ်ခွေပြန်၍ ရုပ်သည့်ခလုတ်ကိုနှိပ် ကာ စောင့်နေသည်။

“နောက်စရာမရှိ ကြံကြံဖန်ဖန် ဒီလိုဘဲ နောက်ရသလားကွာ”

ဗိုလ်မှူးစံကင်းမောင်ကကြောက် ပြီး တောက်တချက်ခေါက်သည်။

“အသံက အာလုပ်သံကြီးနဲ့ ပြောတာဆိုတော့ တမင်သက်သက် အသံဖျက်ပြီး သွင်းထားတာဘဲ”

ဖိုးသာအေးက နဖူးမှချွေးများ ကို ဝှက်ကိုင်ပုဝါဖြင့် သုတ်ရင်းပြော သည်။

ရန်အောင်သိန်းသည် တိတ် ခွေပြန်ရပ်ပြီး အသံကို တိုးတိုးဝား၍

နားကပ်ထောင်ပြီး သူလိုသော နေရာ သို့ရောက်သောအခါ အသံချဲ့ပေးလိုက် သည်။

“အသံတိုသည် အောက်ဖော် ပြုပါ လူသတ်မှုတို့ကို ကျူးလွန်ခဲ့သည် ဖြစ်၍ သေဒဏ်အပြစ်ပေးလိုက်သည်”

“ဒေါက်တာ လူဇော်မင်း ၁၉၅၆ ခုနှစ်”

“ပိတ်လိုက်ပါရှင်... ပိတ်လိုက် စမ်းပါရှင်”

မကြည်ပွင့်က အသံစူးစူးရှရှ နှင့် အော်ရင်း နားနှစ်ဘက်ကို လက် ပါးများကပ်ကာ မျက်စိမှိတ်ရင်း ပြော လိုက်သည်။

ရန်အောင်သိန်းက ခလုပ်ကို ဖိနှိပ်လိုက်၍ ပိတ်သွားသည်။

“ကြံ့ကြံ့ဖန်ဖန် နောက်စရာမရှိ နောက်ကြတာဘဲ”

ဒေါက်တာ လူဇော်မင်းက လေသံခပ်အေးအေးနှင့် ပြောလိုက် သည်။

“အော် . . . နောက်တယ်လို့ ထင်တယ် ဟုတ်လား”

မင်းကြီး နေအောင်ထွန်းက မေးသည်။

“နောက်တာမဟုတ်လို့ ဘာ ဖြစ်မှာလဲ”

လူဇော်မင်းက နေအောင်ထွန်း တို့ပြန်ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

ဆိုပါနောက်မှိုကို ကျောကပ် နေရာမှ ကျောခွာလိုက်ပြီး သူ၏မေး

ဖွားကို လက်ညှိုးကလေးဖြင့် ပွတ်ရင်း စဉ်းစားပြီးမှ . . .

“အင်း... အခုလောလောဆယ် တော့ တိတိကျကျ စဉ်းစားလို့ မရ သေးဘူး”

နေအောင်ထွန်းက လူဇော်မင်း ၏ မျက်နှာအမူအရာကို အကဲခတ် ဟန်ဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ဒါကနေပါအုံး... ဒီရီကော်ဒါ ကို ကိုချစ်ပိုင်က ဘာကြောင့်ဖွင့်တာ လဲ၊ ဒီတိတ်ခွေက ဘယ်က ရတာလဲ ဆိုတာ အဖြေပေးဖို့ ကောင်းတယ်”

ရန်အောင်သိန်းက လူဇော်မင်း နှင့် ချစ်ပိုင်တို့ကို တလှည့်ကြည့်၍ ပြောသည်။

“ဟုတ်တယ် . . . ဟုတ်တယ် မောင်ချစ်ပိုင် ဒီကိစ္စကို ရှင်းပြဖို့ မင်းမှာ တာဝန်ရှိနေတယ်”

နေအောင်ထွန်းက ချစ်ပိုင်အား တရားသူကြီးက အမှုထင်ရှားသော လူသတ်မှုတရားခံအား ကြည့်သည့် အကြည့်မျိုးဖြင့် ကြည့်ကာ မေးလိုက် သည်။

“ကျွန်တော်လဲ သူဌေးရဲ့အမိန့် အတိုင်း လုပ်တာပါ ခင်ဗျာ... ညှို့ သည့်တွေ ကော်ဖီသောက်တဲ့အချိန် မှာ ရီကော်ဒါကို ဘီဒီထဲကထုတ်ပြီး တိတ်ခွေအသင့် တပ်ထားတဲ့အတိုင်း ဘဲ ခလုပ်ကို နှိပ်ပြီးဖွင့်ရမယ်၊ အသံ သိပ်ကျယ်နေရင် ညှိပေးပါဆိုတဲ့ အတိုင်း လုပ်တာပါဘဲ”

ချစ်ပိုင်က ပြောပြသည်။
“အင်း... ယုံချင်စရာ စကား ကလေးတွေဘဲ”

“တကယ်ပါ ခင်ဗျာ... အမှန် ပါ၊ ကျွန်တော် မလိမ်ပါဘူး... ရောက် ကထဲက ဘီဒီထဲမှာ ရီကော်ဒါရှိမရှိ၊ တိတ်ခွေတပ်ထားပြီး ရှိမရှိဇာလွဲလို့ ဘာမှ လုပ်မကြည့်မိပါဘူး၊ ကျွန်တော် သိနေရင် ကျွန်တော်တို့ လင်မယား နာမည်ပါနေတဲ့ တိတ်ခွေကို ဖွင့်ပါ မလား” ခင်ဗျာ

ချစ်ပိုင်က ပြန်ပြောသည်။

“အေး... တော်တော်ကောင်း တဲ့ ထုချေချက်ကလေးဘဲ”

နေအောင်ထွန်းက ပြန်ပြော သည်။

နေအောင်ထွန်းက တကယ် ပင် ပြောလေသလား သို့မဟုတ်ခန့်၍ ပြောလေသလား ဟူ၍ကား တရား သူကြီး တစ်ယောက်ပီပီ မျက်နှာ တည်ကြည်လှ၍ မည်သူမှ အကဲ မခပ်နိုင်ကြပေ။

* * *

(၁၁)

“ကျုပ်တို့ကို ဒီလိုဘိတ်ခေါ်ပြီး ဖော်ကားတာမျိုးတော့ မခံနိုင်ဘူးဗျာ အသက်ချင်းလဲချင်ရင် လဲလိုက်ပါရ စေဗျာ၊ အဲဒီသူဌေးဆိုတဲ့ သတ္တဝါ အနားမှာရှိရင်တော့ . . . ဟင်း”

ဗိုလ်မှူး စံကင်းမောင်သည် ဒေါသ ပါပါနှင့် အကြိတ်ကားပြောင်း

သူ့ရှေ့မှ စားပွဲကို လက်သီးဖြင့် ဝန်းကနဲထုလိုက်သည်။

“ဒီသူဌေးဆိုတဲ့ ဟာတွေက ဘယ်လိုဟာတွေလဲ မသိပါဘူး။”

ဒေါ်နင်းဦးက ပြောသည်။

“ဟုတ်တယ်။ အဲဒီအကြောင်း ဆွေးနွေးကြဘို့ သင့်တယ်... မောင်ချစ်ပိုင် မင်းဇနီးကို အနားယူပါစေကွာ၊ ပိုပြီးပြန်လာခဲ့ပါ...”

နေအောင်ထွန်းက အာဏာသံနှင့် ပြောဆိုလိုက်သည်။

“ကျွမ လိုက်ပို့ပေးပါမယ်”

မကြည်ပွင့်က မခင်ဦး၏ ဘေးမှတွဲ၍ ရပ်ရင်း ပြောသည်။

ချစ်ပိုင်တို့ လင်မယားနှင့် မခင်ဦးတို့ ထွက်သွားသည်ကို ကြည့်ရင်း-

“တခြားလူတွေတော့ မသိဘူးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တော့ တစ်ပတ်လောက်ဖြစ်ဖြစ် ထပ်သောက်မှ ဖြစ်တော့မယ် ထင်တယ်။ စိတ်အနှောင့်အယှက် တော်တော်များများ ဖြစ်သွားခဲ့တယ်”

ရန်အောင်သိန်းက သောက်ဖော်ညှိဟန်ဖြင့် ဦးနေအောင်နှင့် စံကင်းမောင်တို့ကို တလှည့်စီကြည့်သည်။

“သဘောတူတယ်”

မိုလ်ကုသက ထောက်ခံသည့် အနေနှင့် ခေါင်းကို ဆတ်ကနဲ ညှိတ်လိုက်သည်။

“ကျွန်တော် သွားယူခဲ့မယ်”

ရန်အောင်သိန်းက ပြောပြောဆိုဆို အခန်းထဲမှ ထွက်သွားကာ တဘက်ခန်းဘက်သို့သွားသည်။ ဘန်းထဲတွင် အရက်ပုလင်းနှင့် ဖန်ခွက်များ ထည့် ဆော်ဒါပုလင်းများထည့်၍ ပြန်ရောက်လာသည်။

“ရေခဲတော့ မပါတော့ဘူး ခင်ဗျာ”

“ရေခဲလိုချင်တာ မဟုတ်ပါဘူး ဗျာ၊ အရက်လိုချင်တာပါ”

စံကင်းမောင်က စားပွဲပေါ်မှ ကော်ဖီပန်းကန်များကို အလယ်သို့စု၍ ရန်အောင်သိန်းလက်ထဲမှ ဘန်းချထားနိုင်ရန် နေရာရှင်းပေးရင်း ပြောသည်။

ရောက်နေပြီးဖြစ်သော ဘရန်ဒီပုလင်းကို ကိုင်၍ ရန်အောင်သိန်းက နေအောင်ထွန်းကို ကြည့်ရာ ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်သဖြင့် ရန်အောင်သိန်းက ဖန်ခွက်ထဲသို့ ငှဲထည့်သည်။ ထို့နောက် ဆိုဒါနှင့်ရောနေစဉ် နေအောင်ထွန်းထလာကာ ဖန်ခွက်ကိုယူသည်။

စံကင်းမောင်က ဝီစကီပုလင်းငှဲသည့်တာဝန်ယူသည်။ ဧည့်သည်အချင်းချင်းဖြစ်ကြ၍ အားနာသည့် အမူအရာဖြင့် “နေရာမှထလာကြကာ ကိုယ်ဖန်ခွက် ကိုယ်ယူကြသည်။”

“ရော့ ရော့... မင်းလဲ တစ်ခွက်လိုတယ်၊ သောက်လိုက်”

ဝင်လာသော ချစ်ပိုင်ကို နေအောင်ထွန်းက ဝီစကီ ဖန်ခွက်တစ်လုံးကို ပေးသည်။

“ရော့ မင်းကော”
နောက်ဖန်ခွက်တစ်လုံးကို လူတော်မင်းက မကြည်ပွင့်ကို ပေးရာ-
“ဟင်အင်း... ကျွမက ဘရန်ဒီဘဲသောက်ပါမယ်”

မကြည်ပွင့်က ငြင်း၍ စံကင်းမောင်က ဖန်ခွက်ကို ပြန်ချလိုက်လျှင် နေအောင်ထွန်းက စားပွဲပေါ်မှ ဘရန်ဒီထည့်ပြီး ဖန်ခွက်ကို မကြည်ပွင့်အား ပေးသည်။

“အန်တီကောဘာသောက်မလဲ”
ရန်အောင်သိန်းက ဒေါ်နင်းဦးကိုမေးသည်။

“ကော်ဖီရီပါတယ်၊ အန်တီ မသောက်တတ်ဘူး”

ဒေါ်နင်းဦးက ဆိုဖါဘေး စားပွဲကလေးပေါ်မှ ကော်ဖီခွက်ကိုပြရင်း ပြန်ပြောသည်။

“ကဲ... ကဲ... မောင်ချစ်ပိုင် ဆီက သိချင်တာတွေ မေးရမယ် ဒေါ်ကြည်ကြည်ညွန့် ဆိုတာက ဘယ်သူလဲ”

နေအောင်ထွန်းက မေးပြီး ဖန်ခွက်ထဲမှ အရက်ကို တဖြည်းဖြည်း သောက်ရင်း ချစ်ပိုင်၏ မျက်နှာအမူအရာကို ကြည့်နေသည်။

“ဒီအိမ် ပိုင်ရှင်ရဲဇနီး သူဌေးကတော်ပါ”

“ဒါတော့ ကျုပ်သိပါတယ်”
“သူ့ယောက်ျား သူဌေးနာမည်က ဦးစိန်မောင်ပါ”



“သူတို့က ဘယ်လိုလူစား
တွေလဲ”

နေအောင်ထွန်းကမေးရင်း ဖန်
ခွက်အလွတ်ကိုချလိုက်သည်။ အိမ်ခြံ
ဆည်၍ တရားသူကြီး လုပ်ခဲ့သူပီပီ
ခပ်တည်တည်နှင့်နေရသော်လည်း
သူလည်း တစ်စုံတစ်ခုကြောင့် စိတ်
လှုပ်ရှား နေဟန်တူသည်။ ဖန်ခွက်
ထဲမှ အရက်များကို အမှတ်မထင်
မော့ချလိုက်သောကြောင့် ဖြစ်၏။
ဒေါက်တာလူတော်မင်း၏ အရက်ခွက်
မှာ တစ်ဝက်မျှပင် မကုန်သေးပေ။
စံကင်းမောင်၏ ဖန်ခွက်မှာ တစ်ဝက်မျှ
ကုန်နေပြီဖြစ်သည်။

“ဒါတော့ ကျွန်တော်မပြော
တတ်ပါဘူးခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် သူတို့
ကို တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးသေးပါဘူး”
ချစ်ပိုင်၏ ထိုစကားကြောင့်
အားလုံးက ချစ်ပိုင်အား ဆတ်ခနဲ
မော့ကြည့်လိုက်ကြသည်။

“ဘာပြောတယ်...မင်းတစ်ခါ
မှ မတွေ့ဘူးသေးဘူး (ဟုတ်လား”
စံကင်းမောင်က မေးသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ကျွန်
တော်တို့ လင်မယားကို အလုပ်ပေး
တာဟာ စာနဲ့ရေးပြီးပေးတာပါ။ ငွေ
တွေလဲ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ စာအိတ်နဲ့ထည့်
သွင်း ပို့တာပါ။ ကျွန်တော်တို့ အလုပ်
ရတာ တစ်ပတ်လောက်ဘဲ ရှိပါသေး
တယ်ခင်ဗျာ၊ ဒီအိမ် ဒီအခြေအနေ
အောက်အောင် သန့်ရှင်းရေးကို ကျွန်

တော်တို့ လင်မယားကဘဲ လုပ်ပါ
တယ်”

“ဘာပြောတယ်၊ မင်းမလာခင်
က မှာ လူမနေဘူး ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ၊ ပရိ
ဘောဂတွေ အစုံရှိပါတယ်၊ ပန်းကန်
အိုးခွက်တွေလဲ ရှိပါတယ်၊ ဆန်ဆီ
ဆား အားလုံးလဲပြည့်ပြည့်စုံစုံ တွေ့ရ
ပါတယ်”

“အင်း...တော်တော် ထူးဆန်း
တာပါကလား”

ဖိုးသာအေးက ဖန်ခွက်ထဲ
အရက်ထပ်ဖြည့်ရင်း ပြောသည်။

“ပြောပါအုံး”

“အခုအချိန်အထိ ကျွန်တော့်
သူဌေးကို မမြင်ရဘဲ သူ့ဆီကရတဲ့
စာတွေနဲ့ဘဲ အလုပ်လုပ်ခဲ့ရပါတယ်”

“အဲဒီစာကော”

ညွှန်ကြားချက်ကို နားလည်ပြီး
ရင် စာကို မီးရှို့ပစ်ရမယ်လို့ အမိန့်
တစ်ခါထဲပါလို့ ခိုင်းတဲ့အတိုင်း လုပ်ပါ
တယ်၊ အိမ်စောင့်ထမင်းချက် အလုပ်
လုပ်ရာမှာ လင်မယားနှစ်ယောက်ကို
တစ်လခြောက်ရာနှင့် လစာငွေ ပေးပါ
တယ်။

ကြိုတင် ပေးထားတာကြောင့်
လဲ ဒီလိုအလုပ်မျိုး ဘယ်သူမလုပ်ဘဲ
နေပါမလဲ ခင်ဗျာ၊ ပြီးတော့လဲ ဈေး
သုံးအိမ်သုံး စရိတ်အဖြစ်နဲ့ ငွေငါးရာ
သက်သက် ပေးထားပါသေးတယ်။
အဲဒါကိုကော စာရင်းထားရမယ်ဆိုလို့

စာရင်းထားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်
ဆုံးရောက်တဲ့ စာကတော့ ခိုင်းထား
တာတွေများနေတာမို့ မီးမရှိသေးပါ
ဘူး။ ဒီမှာ ရှိပါသေးတယ်”

ချစ်ပိုင်က သူ၏ ရုပ်အင်္ကျီ
အိတ်ထဲမှ စာရွက်ခေါက်ကလေးကို
ထုတ်ပေး၍ နေအောင်ထွန်းက လှမ်း
ယူလိုက်သည်။

လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ရိုက်ထား
သောစာဖြစ်သည်။ လက်မှတ်ရေးထိုး
ထားခြင်းမပြုသော်လည်း စာ၏အောက်
နားတွင် ဦးစိန်းမောင် မညွှန်ညွှန်ကြည်
အမည်ကို လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ရိုက်နှိပ်
ထားသည်။

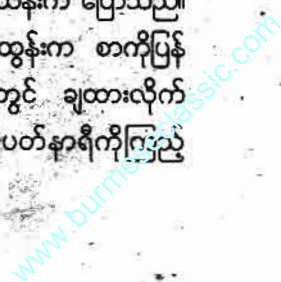
“ဒီစာဘယ်လို ရသလဲ”

နေအောင်ထွန်းကမေးရင်း
လက်ထဲမှစာကို ရန်အောင်သိန်းကို
ပေးလိုက်သည်။

မော်လမြိုင်က နေပျော်ပျော်
ဟိုတယ်ကို စာတိုက်က ရောက်ပါ
တယ်၊ ကျွန်တော်က မြို့ပေါ်ရောက်တဲ့
အခါ စာရှိ မရှိ သွားမေးရပါတယ်”

“အင်း...စာကတော့ ရံမင်
တန် လက်နှိပ်စက်နဲ့ ရိုက်တာဘဲ
ခင်ဗျာ၊ စားလုံးတွေကကြီးတယ်၊ ဒီလို
လက်နှိပ်စက်မျိုး တစ်လုံး ကျွန်တော့်
ဆီမှာတောင် ရှိပါသေးတယ်”

ရန်အောင်သိန်းက ပြောသည်။
နေအောင်ထွန်းက စာကိုပြန်
ယူပြီး စားပွဲပေါ်တွင် ချထားလိုက်
သည်။ သူ့လက်ပတ်နာရီကိုကြည့်



သည်။ ရုပ်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ဆေးပု
လင်းငယ်ကလေးကို ထုတ်၍ ဆေး
တခဲထုတ်ယူကာ ပါးစပ်ထဲသို့ပစ်ချ
ကာ မျိုချလိုက်သည်။ ပုလင်းကိုပြန်
ပိတ်ကာ အိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်ပြန်
သည်။

“ပြဿနာကတော့တော်တော်
ရှုပ်တဲ့ ပြဿနာဘဲဗျ။ ကျုပ်တို့တတွေ
သိသလောက်ကို တစ်ယောက်နဲ့တစ်
ယောက် အသိဉာဏ် ဖလှယ်ရမဲ့
အခြေအနေမျိုး ဆိုက်ရောက်နေပြီ၊
ဒီတော့ ကျုပ်ကစပြီး ကျုပ်သိတာကို
ပြောမယ်”

နေအောင်ထွန်းက နောက်သို့
တလှမ်းနှစ်လှမ်းပြန်ဆုတ်ရင်း ပြော
ကာ ဒေါ်နင်းဦး၏ မျက်နှာကို ကြည့်
လိုက်သည်။

“ကျုပ်တို့ လာခဲ့တာတော့
ကျုပ်မိတ်ဆွေ မကြည်ကြည်ညွန့်ရဲ့
ဘိတ်ခေါ်ချက်အရ လာခဲ့တာဘဲ၊
ကျုပ်သိတဲ့ မကြည်ကြည်ညွန့်က
မဆိုးမပါ။ သူ့ယောက်ျားက စိန်းမောင်
ဆိုတာလဲ မဟုတ်ဘူး။ မကြည်ကြည်
ညွန့်ရဲ့ အသက်ဟာ ခြောက်ဆယ်
တွင်းမှာ ရှိပါလိမ့်မယ်”

နေအောင်ထွန်းက ဆက်
လက်ပြောသည်။

“ခြောက်ဆယ်တွင်းမှာ ရှိ
တယ်ဆိုရင်ဟင်းဦးစိန်းမောင်မိန်းမ
မဟုတ်နိုင်ပါဘူး။ ကျမစာထဲမှာပါတော့
သူတို့မှာ ခလေးငယ်နှစ်ယောက်ရှိ

တယ်။ သူ့ဇနီးက ဖေါက်ပြန်သွားလို့
ခလေးတွေစောင့်ရှောက်ရင်း ဆိုသလို
ကျမကိုငှားတာပါ။ စာရေးတဲ့လူလက်
မှတ် ဖတ်လို့မရပါဘူး”

မကြည်ပွင့်က ပြောသည်။

“အဲဒီစာ ရှိသလား”

“ဟုတ်ကဲ့... ကျမဆီမှာ ရှိပါ
တယ်”

မကြည်ပွင့်က ဆိုဖိလက်တင်
ပေါ်တွင် ချထားသော လက်ပွေအိတ်
ထဲမှ စာကိုပေးလိုက်သည်။

နေအောင်ထွန်းက ပထမ
စာအိတ်ကိုကြည့်ပြီး အတွင်းမှစာကို
ထုတ်ယူ၍ ဖတ်ကြည့်သည်။

“အင်း . . . ကျုပ်ဆီလာတဲ့
စာကတော့လဲ ဒီဟာနဲ့ ဘာထူးသလဲ၊
ရထားလက်မှတ်လဲ ပို့တာဘဲ”

နေအောင်ထွန်းက ပြောသည်။
အပေါ်အင်္ကျီဘေးအိတ်ထဲမှ စာတစ်
စောင်ကိုထုတ်၍ စားပွဲပေါ်သို့ ပစ်ပေး
လိုက်သည်။

“ဒေါက်တာကပြောပါအုံး”

နေအောင်ထွန်းက မေးပြန်
သည်။

“သူမိန်းမ ကြည်ကြည်ညွန့်
ရောဂါအခြေအနေ ကြည့်ပေးဘို့
ခြေကြွပါဆိုပြီး ခေါ်တာဘဲ”

လူဇော်မင်းက ရုပ်အင်္ကျီအိတ်
ထဲမှ စာခေါက်ကလေးကို နေအောင်
ထွန်းကိုပေးသည်။ “စာအိတ်တော့
သိမ်းမထားမိ ဘူးဗျာ”

လူဇော်မင်းက ဆက်လက်
ပြောလိုက်သည်။

တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်
မေးကြည့်ကြသည်။ မခင်ဦးကလည်း
လက်ပွေအိတ်ထဲမှ စာကိုထုတ်ပေး
သည်။ ရန်အောင်သိန်းနှင့် စံကင်း
မောင်တို့က သူတို့အခန်းများကို ပြန်
သွားကြကာ စာတွေယူလာပေးသည်။

ဖိုးသာအေးက မပေးချင် ပေး
ချင်နှင့် စာကိုထုတ်ပေးသည်။

“ဟင်... ဒီထဲမှာ ဖိုးသာအေး
ဆိုပါလား။ ခင်ဗျားနာမည်က စောစော
ကပြောတော့ တမျိုးပါလား”

တရားခွင်တွင် တရားခံက မေး
ခွန်းတစ်ခုကို နှစ်မျိုးဖြေသဖြင့် မကျေ
နပ်ဟန်ဖြင့်ကြည့်ကာ တရားသူကြီး
တစ်ယောက်၏ အကြည့်မျိုးဖြင့် နေ
အောင်ထွန်းက ဖိုးသာအေးကို စိုက်
ကြည့်သည်။

“မှန်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ဖိုးသာအေး
ကအမှန်ပါ။ ဒေါ်ကြည်ကြည်ညွန့်ရဲ့
ရတနာစိန်ရွှေ တွက် ညှပ်သည်တွေ
များတော့ လုံခြုံမှုရရှိအောင်လို့ ကျွန်
တော်ကို အစောင့်အဖြစ်နဲ့ခေါ်ပြီး ညှပ်
သည်တွေနဲ့ ရောနေဘို့ ညွှန်ကြားတာ
ဘဲ။ ဒီစာက သက်သေခံပါလိမ့်မယ်။
ကျွန်တော်ရဲ့ ဝတ္တရားအရ ဖိုးသာအေး
ဆိုရင် နာမည်ကြားဘူးတဲ့လူပါတဲ့အခါ
မှာ ရိပ်မှာစိုးလို့ နာမည်လိမ့်မိတာပါ”

ဖိုးသာအေးက အေးအေးဆေး
အေး ပြန်ပြောသည်။

“အင်း . . . ခင်ဗျားအဖြေကို ကျုပ်လက်ခံတယ်”

နေအောင်ထွန်းက ခေါင်းစာ ဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း ပြန်ပြောသည်။

နေအောင်ထွန်းသည် မတ် တတ်ရပ်နေရင်း လက်တဘက်က မေးစေ့ကိုပွတ်ရင်း အခန်းထဲရှိလူများ ကို တစ်ဦးစီတစ်ဦးစီ ကြည့်သည်။

“အင်း . . . တော်တော်ထူးဆန်း တယ်။ ထူးဆန်းတာမှတော့ ဒီကိုကျုပ် တို့တတွေ မလာချင်လာချင်အောင် ကြံဖန်ပြီးဘိတ်ခေါ်တဲ့ လင်မယားဘဲ ခေါ်ခေါ် ဘာဘဲခေါ်ခေါ်လေ အိမ်ရှင် လို့ဘဲခေါ်လိုက်ကြပါစို့။ ကျုပ်တို့ကို ဘိတ်ခေါ်တဲ့ အိမ်ရှင်က ကျုပ်တို့ အကြောင်းတွေကို အသေးစိတ်သိ တဲ့လူ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဘယ်လောက် အထိ သိသလဲဆိုရင်ကြည့်စမ်း ကျုပ် အနေ နဲ့ပြောရရင် ကျုပ်နဲ့ကြည်ကြည် ညွှန် တို့ဟာ မောင်နှမလိုခင်တယ် ဆိုတဲ့အထိ သိပုံရတယ်။ မကြည် ကြည်ညွှန် က ဘိတ်ခေါ်လိုက်ရင် ကျုပ်မလာဘဲ လဲမနေဘူးဆိုတာကိုလဲ သိပုံရတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ မကြည် ကြည်ညွှန် နာမည် တပ်ခေါ်တာကိုး”

နေအောင်ထွန်းက အသံလေး သေးကြီးနှင့်ပြော၍ ရှေ့တိုးသွားခါ သူ အရက်ဖန်ခွက်ကို ကောက်ကိုင်လိုက် ပြန်သည်။

“ဘယ်လောက်အထိ သိသလဲ ဆိုရင် ခင်ဗျားတို့တတွေရဲ့အကြောင်း

တွေလဲသိတယ်။ ခင်ဗျားတို့တတွေကို မ ဘာရင်လာနိုင်တဲ့နည်း ဘယ်လို နည်းနဲ့ ခေါ်ရမယ်ဆိုတာသိလိုလဲ ခင်ဗျားတို့ မနေနိုင်ခဲ့ကြဘူးမဟုတ် လား”

ပြောသည့်စကားက သွေး ထွက်အောင် မှန်နေသဖြင့် အားလုံး ကခေါင်းညိတ်ရသည်။

“ကျုပ်အနေနဲ့ ပြောရမယ်ဆို ရင်တော့ ကျုပ်မောင်ဆက်ဆိုတဲ့ လူ တစ်ယောက်ကို ကြီးဒဏ်ပေးဘူးတာ တော့ အမှန်ဘဲ။ မောင်ဆက်ဟာ လူ သတ်မှုနဲ့ ကျုပ်ရုံးကို ရောက်လာခဲ့ဘူး တယ်။ မောင်ဆက်ဘက်က အကျိုး ဆောင်တဲ့ဥပဒေပညာရှင်ဟာလူတော် တစ်ယောက်ဘဲ။ သူ့ဘက်က ထုချေ ချက်တွေလဲ အလွန်ကောင်းခဲ့ပါ တယ်။”

ဒါပေမဲ့ အမုလွှားအမုလာ သက်သေထွက်ချက်နဲ့ သက်သေခံ ပစ္စည်းတွေ ကို အထောက်အထား ပြုတဲ့အခါမှာ မောင်ဆက်ဟာ ပြစ်မှု ကျူးလွန်တယ်လို့ ထင်ရှားတယ်။ သူ့ကို သေဒဏ် ကလွဲလို့ ဘာမှ ပေးစရာ မရှိဘူး။ ကျုပ်က သေဒဏ် အပြစ်ချမှတ်လိုက်ခဲ့တယ် အယူခံမှာ ရှုံးတယ်။ တရားဌာနက အသနားခံ လွှာကိုပယ်လိုက်ပြီး မောင် ဆက်ကြီး စင်ပေါ်တက်ခဲ့ရတာဘဲ။ ကျုပ်အနေနဲ့ ကတော့ သိပ်သနားပါတယ်။ သူ့မှာ အပြစ်ရှိလို့ အပြစ်ပေးတာဘဲ”

နေအောင်ထွန်းက သူ့စွတ်စွဲ ချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်းလင်းပြော ပြသည်။

ထိုအမုကို ဒေါက်တာလူဇော် မင်း မှတ်မိသည်။

မောင်ဆက်ဘက်မှ အလွန် ကောင်းသော ဝတ်လုံတော်ရသည် သူ၏ လူနာတစ်ယောက်ဖြစ်၍ ထို အမုစီရင်ချက်မချမီ နှစ်ဘက်သော အကျိုးဆောင်တို့က ထုချေလျှောက် လွှဲချက် ပေးသောနေ့တွင် တွေ့ခဲ့စဉ် ကပြောပြ၍ သိခဲ့ရသည်။

“တရားလို ဝတ်လုံကတော့ ဘာမှ ပြောစရာမရှိခဲ့ပါဘူး။ အမုလွှား အမုလာကို လေ့လာကြည့်မယ် ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော့် အမုသယ်ကို ကွင်းလုံးကျွတ် လွှတ်ရမှာဘဲ။ တရား လို ဝတ်လုံကလဲဘဲ တရားခံကွင်းလုံး ကျွတ်လွတ်နိုင်တယ်လို့ယူဆတယ်ဗျ”

ဤသို့သော စီရင်ချက်ချသော အခါ စက်ရှင်တရားသူကြီး ဦးနေ အောင်ထွန်းက သေဒဏ် အပြစ် ပေးလိုက်သည်။ လွတ်မည်ဟုထင် နေကြသော အမုလိုက် ဝတ်လုံများ အပြင် ထိုအမုနှင့်ပတ်သက်၍ တစေ့ တစောင်းလေ့လာနေသော ဝတ်လုံ တော်ရများပါမကျန် အဲဒီအားသင် သွေးခဲကြသည်ကို ဒေါက်တာ လူဇော်မင်း ကောင်းစွာမှတ်မိခဲ့သည်။ ဆက်ပါဦးမည် . . .

ခိုစိုး



လလေးလုံးအတွက် အစီအရင်ထက်

ဖော်တင်သိန်းဖော်

အထူးသဖြင့် မရောက်ဖူး၊ မသွားဖူးသေးသော အနီးအဝေး ခရီးချော၊ ခရီးကြမ်းမဟု သွားရောက်ရမည့် သူများ လမ်းခရီး၌ လမ်းစပျောက်နေသူများ၊ ခရီးသွားစဉ် လမ်းခွဲလတ်၌ စရိတ်အစုံတို့ပြတ်ကာ ဒုက္ခရောက်နေသူများ လူပျောက်ရှာလိုသူများ၊ သွားရမည့်ခရီးတ၌ အသွားရော အပြန်ပါ အစား၊ အသွား၊ အနေ၊ အပြန်အလှည့်တို့ကို အဆင်ပြေချောမွေ့ အေးချမ်းလှိုမှုများအတွက် အခက်အခဲ ကြုံက လိုအပ်လာပါက အားထားရွတ်ပွားရသော ဂါထာထက်နှင့် တိုင်တည်အကူအညီတောင်းခံရသော ဒုက္ခတို့ကို တင်ပြလိုပါသည်။ ဤအစီအရင်တို့က လမ်းခရီး လူပျောက်တွေ၊ လုပ်ငန်းအောင် လာဘ်ဝင် စသော လလေးဖော်ကို လည်း အောင်စေပါသည်။

အားထားရွတ်ပွားရသော ဂါထာတော်များမှာ နမောတေ ဂါထာတော်ဖြစ်သည်။ ကျမ်းဂန်တော်လာများ အရ ယင်းဂါထာတော်ကို လနတ်သာ၊ နေနတ်သာတို့ ရွတ်ပွား၍ ရာဟုအသွရိန်နတ်မင်းကြီး၏ ဖမ်းစားခြင်းမှပင် ကင်းလွတ် ချမ်းသာရာရခဲ့သည်။ ဒေဝသိဒ္ဓိတို့ကို ရရှိကာ နတ်တို့၏ အကာအကွယ်နှင့် အညွှန်အပြတို့ကိုလည်း ရရှိသည်။ ရှေးပဝေသဏီစေတီကာလများကပင် အထင်ကရ ဆရာတော်ကြီးများလည်း ရွတ်ပွားအားထား လမ်းညွှန်ခဲ့ကြသည်။ တွေ့ကြုံခံစားရသော အကျပ်အတည်း အခက်အခဲ အတားအဆီး၊ အပိတ်အဆို့၊ အကာအရံနှင့် ဥပါဒ်ဘေးရန်တို့ကို ကာကွယ်ပယ်ရှင်းစေ၍ အများသူငါတို့နှင့် ရှေးဆရာကြီးအဆူဆူ ဝါသဟ္မာကြီးတို့ကိုယ်တိုင် အသုံးပြုသလို အားထားကြသလို စီရင်ပေးလေ့ရှိတတ်သော ဂါထာထက်၊ ဂါထာထူး ဖြစ်သည်။

ထို နမောတေ ဂါထာတော်ကို အနည်းဆုံး ကိုးကြိမ် တိတိ ထက်သန်စူးနစ်စွာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ရိုနှိုးပင့်ဖိတ် ပူဇော်ပြီးရွတ်ပွားကာ ကိုးမြို့ရှင်နတ်ကို တိုင်တည်ကန်တော့၍ မိမိ၏ ခရီးလမ်းနှင့် ဆိုင်ရာလိုအပ်ဆန္ဒနှင့် အခက်အခဲများကို ကူညီပို့င်းမ စောင့်ရှောက်စေကြောင်းတို့ကို ပန်ကြားပြောဆိုပါက မိမိသွားရောက်ရာ၊ သွားရောက်ဆဲ လမ်းခုလတ်နှင့် အပြန်ခရီးစဉ်တို့အတွက် အထင်အရှားပင် အခက်အခဲ၊ အကျပ်အတည်းများမှ ကင်းလွတ်ကာ မထင်မှတ်ရအောင် အဆင်ပြေချောမွေ့မှုတို့အစုံနှင့် လာဘ်လာဘ

ထူးများကို င် ရရှိခံစားရတတ်ပါသည်။ မရောက်ဖူးသေးသော မြို့နယ်တို့ကို ငွေကြေးမရှိ၊ လူခင်မရှိ၊ တည်းခိုနားနေစရာ မရှိ၊ ဘဝဆိုးအခြေအနေဆိုးမျိုးနှင့် မဖြစ်မနေ မလွဲမရှောင်သာမျှ သွားရောက်ခဲ့ရသော်လည်း တည်းခိုနားနေစရာ၊ စားသောက်စရာများ အားလုံး အဆင်ပြေချောမောခဲ့ပြီး အပြန်စရိတ်ကိုပါ အပြည့်အဝရရှိခဲ့ရဖူးသူ၊ ကိုယ်တွေ့သမားများ အထင်ကရပင်ရှိပါသည်။

ကိုးမြို့ရှင်နတ်ကို သွားရောက်ရမည့် ခရီးစဉ်အတွက် သာမက လုပ်ငန်းကိစ္စများရှိ အဖုအထစ်များ ဖြေပျောက်ချောမွေ့ အဆင်ပြေအောင်မြင်နိုင်ရန်နှင့် လာဘ်လာဘများ ဝင်ရောက်ရရှိရေးတို့အတွက်တို့ကိုပင် တိုင်တည်ပူဇော် တင်မြှောက်က အကျိုးထူးများကို ရရှိခံစားရတတ်ပါသည်။ အကျဉ်းအားဖြင့် ကိုးမြို့၊ ကိုးတံခါး၊ ကိုးဖလားနှင့် ကိုးတားပိုင်သော ကိုးမြို့ရှင် ကိုယ်တော်ကြီးဟု ရွတ်ဆိုတိုင်တည်ရပါသည်။ အထူးသဖြင့် ကုန်းလမ်းခရီးသွားလာရမည့်သူများ၊ သွားရောက်သူများအနေဖြင့် ကိုးမြို့ရှင်နတ်ကို တိုင်တည် အားထားသင့်ကြပါသည်။ ကိုယ်တွေ့နှင့် ရှာဖွေလေ့လာပုတ်သားတွေများအရ (၁) လမ်းစပျောက်၊ (၂) လူပျောက်၊ (၃) လှုပ်ငန်းပျောက်၊ (၄) လာဘ်လာဘပျောက်သူတို့အနေနှင့် တင်ပြပါ နမောတေဂါထာတော်နှင့် ကိုးမြို့ရှင်နတ်တို့ကို ရွတ်ပွားအားထားသင့်ကြပါကြောင်းကို တင်ပြအကြံပြုအပ်ပါသည်။

နမောတေ ဂါထာတော်

နမောတေ ဗုဒ္ဓဝိရတ္တံ၊ ဝိပ္ပမုတ္တောသိ၊ သဗ္ဗမိ၊
သဗ္ဗော၊ ပုပ္ဖပန္နသ္မိ၊ တဿမေသရဏံ ဘဝ၊

မှတ်ချက် - နမောတေဂါထာတော်ကို ဖယောင်းတိုင်၊ ရွှေငွေကြေးသတ္တု၊ ဖဲပိုး၊ ထန်းရွက်၊ အောင်အိုးကွဲ၊ သပိတ်စ၊ အောင်လံ၊ ပုံစက္ကူတို့ပေါ်တွင် ရေးသား၍ အောင်ဒီပံ၊ လက်ဖွဲ၊ အဆောင်များအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်၊ ဆောင်သနိုင်၊ စီရင်ပေးနိုင်ပါသည်။ ဝါသဟ္မာရင့် အထင်ကရ ဆရာပညာရှင်ကြီးများ လမ်းညွှန်အသုံးပြု စီရင်ပေး၍ ပွဲတိုင်းတတ်သော အောင်ဂါထာတော်လည်းဖြစ်သည်။

မောင်လင်သိန်းစော်

မြန်မာ့အလင်း

အောင်မြင်



ဒေါ်ခင်စု

ပက်စလ်အကျဉ်းသား

ဝိတာမြဦး

“ခုထိ ထောင်ပိတ်လို့ မပြီးကြ သေးဘူးလားဟေ့”

“ဟုတ်ကဲ့၊ လူနှစ်ယောက်ပိုနေ လို့ပါ ထောင်ပိုင်ကြီး”

“ဟေ့...မင်းတို့ဟာကလည်းကွာ၊ ရှိတာမှ လူ ၁၂၀ ယောက်ကို ရေတွက် တာများ မှားနေရသေးသလား။ ပြန် ကောစစ်ကြည့်ပြီးပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့...စစ်ပြီးပါပြီခင်ဗျား။ မောနိမ်းရီပိုအရ လူပေါင်း ၁၂၀ ရှိရ မယ်။ ဆေးရုံတက်နေတာ သုံးယောက်၊ ဒီနေ့လွတ်လူက တစ်ယောက်။ အဲဒီ ထေးယောက်နတ်လိုက်ရင် စုစုပေါင်း ၁၁၆ ယောက် ရှိရမယ်။ အခု လူရေ နေတာ သုံးခေါက်ရှိပြီ။ အခေါက်တိုင်း ၁၁၀ ယောက်ဖြစ်ပြီး နှစ်ယောက်ပိုပို နေတယ် ဆရာ”

“အင်း...၁၁၆ ယောက်ဆိုတော့ ၅၀ ပြားပဲ ရှိရမယ်။ တစ်ပြားပိုနေတာ ဝေ့။ ဒါနဲ့ တပ်ကြပ်ကြီးကော ဝင်စစ် ကြည့်ပြီးပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ထည်း သူတို့ရေတာကို မကျေနပ်တာနဲ့ နှစ်ခေါက် သေသေချာချာ စစ်ကြည့်ပြီး ပြီ။ ၁၁၀ ယောက်ပဲ ဖြစ်ပြီး တစ်ပြားပိုပို နေတယ်”

“ကဲကဲ...ဒါဆိုလည်း ဆရာစံ ဖော် တစ်ခေါက်ဝင်စစ်ကြည့်လိုက်

ပါဦး”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

နေရာဒေသမှာ အကျဉ်းဦးစီးဌာန အနေဖြင့် ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေး အလုပ်စခန်း အဖြစ် ချင်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၌ ဖွင့် လှုပ်ထားသည့် တစ်ခုတည်းသော စခန်း ဖြစ်သည်။ မတူပီ-မင်းတပ်-ပလက်ဝ လမ်းဖောက်လုပ်ရေးစခန်းတွင် ဖြစ်လေ သည်။

စခန်းဌာနချုပ် ဖွင့်လှစ်ထားသော မတူပီမြို့မှာ ပင်လယ်ရေမျက်နှာပြင် အထက် ပေ ၃၅၆၀ ကျော် မြင့်သည့် အပြင် ပြည်မနှင့် အလွန်ဝေးသီခေါင် ဖျားကျသော တောင်ပေါ်မြို့တစ်မြို့ ဖြစ်၏။

သည်မြို့သို့လာရန်မှာ ပခုက္ကူမြို့ မှ တောင်ပေါ်လမ်းအတိုင်း ဆက်ခက်ခဲခဲ ၉၅ မိုင် တက်ရသော မင်းတပ်မြို့သို့ တစ်ထောက်နားရသည်။ မင်းတပ်မြို့မှ တစ်ဖန် အလွန်ကြမ်းတမ်းသော ၁၂၀ မိုင်ခရီးကို ဖြတ်သန်းပြီးမှ ရောက်နိုင် သောမြို့ပါပေ။

“အလကားပါ ဆရာ။ ဒီကောင် တွေ သေချာမရေကြလို့ပါ။ ကျွန်တော် ဝင်ရေကြည့်လိုက်တော့ ၁၁၆ ယောက် ကွက်တိပဲ”

ရဲဘက်အိပ်ဆောင်မှ ပြန်ထွက် လာသော လက်ထောက်ထောင်မှူး ဦးစံ

ဖော်က ကျွန်ုပ်ထံ လာသတင်းပို့ရင်း ရှင်းနေသည်။

ကျွန်ုပ်က တပ်ကြပ်ကြီး လှသန်း အား...

“ဟုတ်လား...ဆရာလှသန်း။ ဆရာစံဖော်ပြောသလို ၁၁၆ ယောက် ကွက်တိပဲဆိုတာ”

“ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေ မယ့် အံ့ဩစရာဖြစ်နေတယ် ဆရာ”

“ဘယ်လို အံ့ဩစရာလဲ ဆရာ လှသန်းရဲ့”

“ပထမဆုံး ဒုတိယစိုးမြင့် ရေ တုန်းကလည်း ၁၁၀ ယောက်။ ကျွန် တော် ပထမတစ်ခေါက် ဝင်စစ်တုန်းက လည်း ၁၁၀ ယောက်ပဲ။ သေချာအောင် ဆိုပြီး ဒုတိယတစ်ခေါက် ဝင်စစ်ကြည့် တော့လည်း ၁၁၀ ယောက်ပါပဲ။ အခု ဆရာစံဖော်ဦး ဆောင်းပြီးဝင်စစ်မှ ၁၁၆ ယောက် ဖြစ်နေလို့ပါ ဆရာ”

“ကောင်းပြီ ဒါထားတော့။ ကဲ ...ဆရာစံဖော် ခင်ဗျားစစ်ထားတဲ့ ၁၁၆ ယောက်ဆိုတာ အမှန်ပဲ မဟုတ် လား”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ မောနိမ်းရီပိုနဲ့ လည်း အံ့ကိုက်ပါပဲ”

“ကဲ...မိုးလည်းချုပ်နေပြီ။ ဒါနဲ့ ထောင်ပိတ်သံချောင်း ခေါက်လိုက် တော့”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
ခဏအကြာတွင် ထောင်ဘူးဝ
ဆီမှ ထောင်ပိတ်သံချောင်းခေါက်သံ
ကြားလိုက်ရ၏။

“ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင်...ဒေါင်”
သံချောင်းသံမှာ တိတ်ဆိတ်သော
ညကာလမို့ စခန်းပတ်လည်ရှိ သုံးဖက်
သုံးတန်းသော တောင်ကမ်းပါးယံများထံ
မှ ပဲ့တင်သံများ ကြားလိုက်ရ၏။ ဤ
ဌာနချုပ်စခန်းမှာ မတူပီမြို့မှ ငါးမိုင်
အကွာ လေမျိုးချောင်းနံ့သော တောင်
ချိုင့်ထဲ၌ တည်ဆောက်ထားခြင်းဖြစ်၏။
မည်သည့်ကျေးငှက်သတ္တဝါမျှ မတွေ့
ရဘဲ နေ့ည အချိန်ပြည့် တဝေါဝေါနှင့်
အဆက်မပြတ် စီးဆင်းနေသော လေမျိုး
ချောင်းသံကိုသာ ကြားနေရ၏။

နံနက် နေရောင်ကို မနက် ၁၀
နာရီခန့်မှ မြင်ရပြီး ညနေ ၄ နာရီ
ကျော်သည်နှင့် တောင်ကမ်းပါးယံကြီး
များကြားဝယ် နေလုံးပျောက်ကွယ်သွား
လေသည်။ မောင်ရီပျိုးသည်နှင့် တစ်ပီ
အော်မြည်ကာ အုပ်လိုက်ထွက်လာ
သော ခြင်ကောင်ကြီးများ၏ ဒဏ်ကို
ခုခံကာကွယ်နေရပါတော့၏။

မြို့နယ်ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ
ရီအုပ် ဂရုတစိုက်ပေးလိုထားသော ဆော့
ကွီနိုင်ငံငှက်ဖျားဆေးကို မှန်မှန်သောက်
နေသည့်ကြားမှ ဝန်တမ်းရော ရဲဘက်ပါ
မကြာခဏ ဆေးရုံတက်ကြရ၏။ ရောဂါ
ပြင်းပါက ခံနိုင်ရည်မရှိဘဲ သေဆုံးသူ
များပင် ရှိခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်ပင်လျှင် ဆေးရုံ
သုံးခါတက်ခဲ့ရရာ ကံကြီးပေလိုသာ သေ
ကံမရောက်၍ သက်မပျောက်ခဲ့ခြင်း
ပါပေ။

လမ်းဖောက်လုပ်ငန်းမှာ မူလက
၁၀ ပေခန့်သာ ရှိသော တောင်ပတ်
လမ်းကို ကားနှစ်စင်းသွားလိုရအောင်
၂၂ ပေအကျယ်အထိ တောင်နံရံကို
တာချဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ပေါက်တူး ပေါက်
ပြား ပေါက်ချွန်း စသည်တို့ကို အားပြု
၍ ရဲဘက်လုပ်အားဖြင့် ဆောင်ရွက်ရ
သည်ဖြစ်ရာ အလွန်ပင်ပန်းလှသော
လုပ်ငန်းဖြစ်၏။

သည်ကြားထဲ ချင်းပြည်နယ်၏
အအေးဒဏ်ကလည်း သုညဒီဂရီ
အောက် အနုတ်လက္ခဏာပြနေပေရာ
အလုပ်ကြမ်းကတစ်ဖက်၊ ငှက်ဖျားဒဏ်
က တစ်ဖက်ဖြင့် အလွန် ဆိုးရွားလှ
သော နေရာဖြစ်၏။

“ရဲဘက်နှစ်ယောက် ပိုနေပြန်ပြီ
ဆရာ”

“ဟုတ်လား ခင်ဗျားရော၊ ဝင်စစ်
ကြည့်ပြီးပြီလား ကိုစံဖော်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဒုတပ်ကြပ်စိုးမြင့်နဲ့
တပ်ကြပ်ကြီးတို့စစ်တာ သုံးခေါက်ရှိပြီ။
စစ်တိုင်း နှစ်ယောက်ပိုနေတယ်တဲ့။
အဲဒါ ကျွန်တော် ဝင်စစ်မလို ဆရာကို
လာသတင်းပို့တာပါ”

“ကောင်းတယ် ကိုစံဖော်။ ဒီနေ့
အသစ်ရောက်လာတဲ့ ရဲဘက်သစ်တွေနဲ့
အဟောင်းတွေ နေရာချတာ ပုံစံမကျ
သေးလို့လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်ဗျ။ ကဲ...
ကဲ မမှောင်ခင် အမြန်ဝင် စစ်ကြည့်
လိုက်ပါဦး”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
ထိုနေ့က စခန်းတွင် လုပ်အား
ပေးရန် ပခုက္ကူထောင်မှ ပို့လိုက်သော
ရဲဘက်အသစ် ၇၅ ယောက် ရောက်နေ

သည်။ ယင်းနေ့ နံနက်က ထောင်ဖွင့်
လူပေါင်းမှာ ဆေးရုံတက်ရဲဘက်လေးဦး
အပါအဝင် ၁၁၁ ယောက်ဖြစ်ရာ ရဲဘက်
အသစ် ၇၅ ယောက်နှင့်ဆိုပါက ယနေ့
ည ထောင်ပိတ်လူပေါင်းမှာ (ဆေးရုံ
တက် လေးယောက်မပါ) ၁၂၂ ယောက်
ရှိပေမည်။

“ကဲ...ဆရာ၊ သူတို့နှစ်ယောက်
က ၉၂ ပြူးတိတိ၊ လူပေါင်း ၁၂၄
ယောက် ဖြစ်နေတယ် ပြောတယ်။
ကျွန်တော်ဝင်စစ်လိုက်တော့ ၉၁ ပြူး
လူပေါင်း ၁၂၂ ယောက်ပဲ တွေ့တယ်။
မောနိမ်းရီပို့နဲ့လည်း အကိုက်ပဲ။ သူတို့
ရေတာကိုက မှားနေတာ ဆရာ”

လက်ထောက်ထောင်မှူး ဦးစံ
ဖော်က လာသတင်းပို့သည်။ တပ်ကြပ်
ကြီးလှသန်းက -

“ဆရာစံဖော်ပြောရင်တော့ ကျွန်
တော်တို့ ခံရမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်
တော်တို့ တာဝန်လုံးဝမပို့တော့ဆရာ။
ဟိုတစ်ခေါက်လို ဖြစ်နေမှာစိုးလို့ သေ
ချာအောင် လေးခေါက်တိတိ ရေတွက်
ခဲ့တာပါ။ ဒုတပ်ကြပ်စိုးမြင့်ကိုသာ မေး
ကြည့်ပါ”

“ဟုတ်လား စိုးမြင့်”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ။ ကျွန်တော်
တို့ရေလိုက်တိုင်း ၉၂ ပြူး ရှိနေတဲ့ဟာ
ဆရာစံဖော် ဝင်စစ်လိုက်တော့ ၉၁ ပြူး
ဖြစ်သွားတယ်။ ချက်ချင်းလက်ငင်း
မျက်စိရှေ့မှာတင် မျက်လှည့်ပြလိုက်
သလို တစ်ပြူးပျောက်သွားတယ်...။
တကယ်ကို မယုံနိုင်လောက်အောင်ကို
ဖြစ်မိပါတယ် ဆရာ”

ကျွန်ုပ် နာရီကို မြှောက်ကြည့်

လိုက်သည်။ ည ၇ နာရီပင် ထိုးလှနေ
လေပြီ။ လကွယ်ညဖြစ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်
တစ်ခွင်လုံး အတော်ပင် မှောင်နေပြီ
ဖြစ်၏။ အအေးဓာတ်ကလည်း တစ်ပုံ
စိမ့် လွှမ်းခြုံလာသည်။

“ကဲကဲ . . . မိုးလည်းချုပ်နေပြီ။
တန်းစီခိုင်းထားတဲ့ ခဲဘက်တွေလည်း
ညောင်းနေကြရောပေါ့။ လူပေါင်းကိုက်
နေမှတော့ ထောင်ပိတ်သံချောင်းခေါက်
ပြီး တန်းဖြတ်လိုက်တော့ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

“ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင် . . . ဒေါင်”

ကျွန်ုပ် အိမ်ခန်းထဲဝင်လာခဲ့သည်။
ယနေ့အဖို့ ကျွန်ုပ်မှာ ဂုဏ်တော်ပုတီး
စိပ်ရန် ကျန်နေသေး၍ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ် ဤအလုပ်စခန်းရောက်
သည်နေ့မှစ၍ လပြည့် လကွယ်နေ့များ
တွင် သက်သတ်လွတ်စား၍ ဥပုသ်
စောင့်ကာ ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ပုတီးသက်
ခုစိပ်ပြီး စခန်းပတ်လည်ရှိ တောစောင့်
နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်တို့အား အမှုခေ
ခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်၏ဝန်ထမ်းများနှင့် ခဲဘက်
ဖူး ဘေးအန္တရာယ်အပေါင်းမှ ကင်းရှင်း
စေကြောင်း မေတ္တာမပြတ် ပိုခဲ့သည်။

ယခုလည်း ကျွန်ုပ် ဘုရားစင်ရှေ့
တွင်ထိုင်ကာ ကျန်နေသေးသော ဂုဏ်
တော်ကိုးပါးကို ပုတီးစိပ်နေလိုက်သည်။
ထိုခဏ၌ ကျွန်ုပ်၏ ဦးနှောက်
ချွန်စစ်လိုင်းများအတွင်း ဝင်းခနဲ လက်
ခနဲ အရောင်များ ဖြတ်သန်းသွားကာ
ချွန်စိပ် လုံးဝ မထင်မှတ်ထားသော
အတွေ့စဉ်တစ်ခု ရုတ်တရက်ဝင်ရောက်
လာသည်။ ကျွန်ုပ် နေရာမှ ဆတ်
ဆတ်ထကာ ခေါင်းထိုးအောက်မှ နေ့စဉ်

မှတ်တမ်းစာအုပ်ကိုယူ၊ တစ်နေရာသို့
နောက်ပြောင်ပြန် အလောတကြီး လှန်
လှောနေမိသည်။

ဟော . . . ဆွေပါပြီ။

ကြည့်စမ်း။ တိုက်ဆိုင်တာမှ
တကယ်ကို တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပါလား။

ကြည့်လေ . . .

ဤစခန်းရောက်ပြီး ကျွန်ုပ် ပထမ
ဆုံး ဥပုသ်စောင့်သည့်နေ့မှာ သီတင်း
ကျွတ်လကွယ် ၂၂-၁၀-၁၉၉၅
တနင်္ဂနွေနေ့ ဖြစ်၏။ ထိုနေ့ညနေ
ထောင်ပိတ်ရာတွင် ခဲဘက်နှစ်ယောက်
ပိုနေသည်။ မောနိမ်းချိုနှင့် စာရင်း
မကိုက် ဖြစ်ခဲ့၏။ ဦးစံဖော် ဝင်စစ်လိုက်
တော့ အမှန်စာရင်းရပြီး ထောင်ပိတ်
နိုင်ခဲ့သည်။

ယခုလည်ကြည့် . . .

ယနေ့သည် တန်ဆောင်မုန်း
လကွယ် (၂၁-၁၁-၁၉၉၅) အင်္ဂါနေ့
ဖြစ်သည်။ ယနေ့ညနေ ထောင်ပိတ်ရာ
တွင် ခဲဘက်နှစ်ယောက် ပိုနေပြန်သည်။
ဦးစံဖော် ဝင်စစ်လိုက်တော့လည်း အပို
အလိုမရှိဘဲ မောနိမ်းချိုနှင့် ကွက်တီမှန်
နေပြန်သည်။

စဉ်းစားစရာမှာ အဘယ်ကြောင့်
လကွယ်ညများတွင်မှ ခဲဘက်နှစ်ယောက်
ပိုနေရပါသနည်း။ တစ်ကြိမ်ကြီးနှင့်
ဒုတိယကြိမ်ကြီးတို့ဖြင့်တို့နှစ်ဦး စစ်ဆေး
ရေတွက်တိုင်း ခဲဘက်နှစ်ယောက် ပိုနေ
ပြီး ဦးစံဖော်စစ်လိုက်လျှင် ထိုပိုနေသော
ခဲဘက်များ ပျောက်ကွားတတ်ကြသည်။

အဘယ်ကြောင့် ဤတိုက်ဆိုင်
နေရပါလေသနည်း။ တစ်ကြိမ်ကြီးလှ
သန်မှာ လုပ်သက်အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်

အတွေ့အကြုံရှိသော ဝန်ထမ်းတစ်
ယောက်ဖြစ်ပါလျက် လူတစ်ရာကျော်
ခန့်သာရှိသော ဤစခန်းတွင် ဘုရားစိပ်
လိုက်လျှင် ခဲဘက်နှစ်ယောက် ပိုနေ
တတ်သည်။

ဦးစံဖော်မှာ တပ်မတော်မှ အသွင်
ပြောင်း၍ ရောက်လာသည်မှာ ဘာမှ
မကြာလှသေးပါလျက် ဘုရားစိပ်စစ်လိုက်
လျှင် ပိုနေသော ခဲဘက်နှစ်ယောက်
ပျောက်ကာ အရင်းအမှန် ဖြစ်စေခဲ့
သည်။ ဦးစံဖော်တွင် ခဲဘက်နှစ်ယောက်
ကို ပေါ်စေ၊ ပျောက်စေနိုင်စွမ်းရှိ၍တော့
မဟုတ်တန်ရာ။

ဗည့်သို့ဆိုစေ . . . ဤဖြစ်ရပ်မှာ
တိုက်ဆိုင်မှုဟု ဆိုရမည်တိုင်အောင်
သွေးရိုးသားရိုးတော့ မဟုတ်တန်ရာ။
ထိုကိစ္စကို ဗည့်သို့စိမ့်ဖော်ထုတ်ရမည်
ကို တစ်ညလုံး စဉ်းစားခဲ့ရာ မိုးလင်းခါနီး
မှ ဟုတ်၊ မဟုတ် စင်သပ်ကြည့်ရန်
အကြံကောင်းတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့၏။ ယခု
ကိစ္စတွင် ကျွန်ုပ်တို့ သာမန်လူဦးနောက်
ဖြင့် လိုက်မမီနိုင်သော ထူးထူးခြားခြား
ကိစ္စတစ်ခု ရှိနေပြီထင်မိ၍ ဖြစ်၏။

“ကိုစံဖော် . . . ဒီနေ့ ကိုလှသန်နဲ့
စိုဖြင့်တို့ပေါ်ဘဲ ခင်ဗျားတစ်ယောက်
တည်း ထောင်ပိတ်ပေးဗျာ။ ပြီးတော့
ခါတိုင်းလို ယူနီဖောင်းလည်း မဝတ်ဘဲ
အရပ်ဝတ်နဲ့ ဝင်သွားစစ်ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

ထိုနေ့သည်ကား နတ်တော်လ
ကွယ်နေ့ (၂၁-၁၂-၁၉၉၅) ငှက်ဟူးနေ့
ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ် ဦးစံဖော်တစ်ယောက်
တည်းစွင့်၊ ထောင်ပိတ်လူပေါင်း ၈၂
တွက်စေလိုက်၏။ မကြာမီ ဦးစံဖော်

ယောက် ရဲဘက်အိပ်ဆောင်ထဲမှ သုတ် သီးသုတ်ပျာ ထွက်လာသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုစံဖော်”

“လူ...လူပေါင်းတော့ မကိုက် ဘူးဆရာ။ နှစ်...နှစ်ယောက် ပိုနေ တယ်”

ဦးစံဖော်မှာ တစ်စုံတစ်ခုကို ထိတ် လန့်လာဟန် အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ ဖြစ်နေသည်။

“ဟုတ်လား”

“ဟုတ်...ဟုတ်တဲ့ ဆရာ။ ပို ပိုနေတဲ့ အကြောင်းကို အခု ကျွန်... တော် သိပြီဆရာ”

ဦးစံဖော် စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ပြော သည်။

“ဘာ...ဘယ်လိုသိတာလဲ”

“အဲဒါ ဟို...ဟို...ဖက်စပ် အကျဉ်းသားနှစ်ယောက်ပါ ဆရာ”

“ဗူး...ဘယ်လို...ဖက်စပ် အကျဉ်းသားလဲ ခင်ဗျားဟာက”

ကျွန်ုပ် နားမလည်စွာမေးမိသည်။

ဦးစံဖော်မှာ ရုတ်တရက် မဖြေနိုင်ဘဲ ရုံးခန်းထဲဝင်ကာ သောက်ရေတစ်ခွက် သောက်သည်ကို တွေ့ရ၏။ ပြီးမှ အမော ပြောသွားဟန်ဖြင့်...

“ဒီလိုပါ ဆရာ။ ကျွန်တော် ဒီ စခန်းရောက်စ လွန်ခဲ့တဲ့ ခြောက်လ လောက်က ထိန်သီးဆိုတဲ့ ရဲဘက်တစ် ယောက်ရှိတယ်။ အပြင်မှာ ကျွန်ခဲတဲ့ သူမိန်းမက နောက်ယောက်ျား ယူသွား တယ်တဲ့။ ကျွန်တော်တို့က သူ့စိတ် ညစ်ပြီး ထွက်မပြေးအောင် အမျိုးမျိုး အားပေးစကားပြောပြီး စိတ်ဓာတ်မကျ အောင် အဆောင်မှူးပါ ခန့်ထားလိုက်

တယ်။ အဲဒါဆရာရေ ပြောရင် ယုံမှာ တောင် မဟုတ်ဘူး။ သူ့မိန်းမ နောက် ယူတဲ့ ယောက်ျားကလည်း အမှုတစ်ခု ဖြစ်လို့ ထောင်ကျပြီး တိုက်တိုက်ဆိုင် ဆိုင် ဒီစခန်းကို ရောက်လာခဲ့တယ်”

“ဟ...တကယ်အံ့ဩစရာပဲ။

ဒါပေမယ့် ဒါကမှ ပြဿနာကြီးပဲဗျ”

“ဟုတ်တာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့ လည်း စခန်းထဲမှာ ရာပေဝတ်မှုကြီး ဖြစ် မှာမို့တာနဲ့ ထိန်သီးကိုခေါ်ပြီး တိုးတိုး တိတ်တိတ် တရားချရတယ်။ စိတ် လိုက်မာန်ပါ မလုပ်ဖို့ ဘဝဆိုတာ သူ ကံအတိုင်း ဖြစ်နေတာ။ သည်းမခံနိုင် လို့ တစ်ခုခုလုပ်မိရင် နောက်တစ်မူ ထပ်တိုးပြီး ထောင်သက်ရှည်မယ်... စသည်ဖြင့်ပေါ့ ဆရာရယ်”

“အင်း...ဆိုပါဦး”

“ဒါပေမယ့် အံ့ဩစရာကောင်း တာက ထိန်သီးက ဘာပြဿနာမှ မရှာ တဲ့အပြင် သူ့မိန်းမရဲ့ နောက်ယောက်ျား တင်မြင့်ဆိုတဲ့ ရဲဘက်ကို သူ့အနားခေါ် ထားပြီး စောင့်ရှောက်တယ်။ အတူအိပ် တယ်။ အတူတူစားတယ်”

“ဟုတ်လား...အံ့ဆရာ”

“ခက်တာက သူတို့က သူငယ် ချင်းလည်း မဟုတ်။ ဆွေမျိုးလည်း မတော်။ မယားညီအစ်ကိုလို့လည်း မဆို နိုင်။ ဒါပေမယ့် သူတို့နှစ်ယောက်က ညီအစ်ကိုအရင်းထက်တောင် ချစ်ကြ စောင့်ရှောက်ကြတယ်။ မယားတစ် ယောက်တည်း တစ်လှည့်စီယူထားကြ တဲ့ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ရဲဘက်တွေ က ဖက်စပ်အကျဉ်းသားဆို နာမည်ပေး ထားတယ် ဆရာ”

“အာ...ကြုံကြုံဖန်ဖန်ဗျာ။ ဖက် စပ်အကျဉ်းသားရယ်လို့။ ဒါနဲ့ ထောင် ပိတ်ရဲဘော်နှစ် ပိုနေတဲ့ကိစ္စကို ခင်ဗျား သိပြီဆိုတော့ သူတို့နဲ့ ဘယ်လိုပတ် သက်နေလို့လဲ”

“အဲဒါပြောမလို့ ဆရာရေ။ လွန်ခဲ့ တဲ့ သုံးလလောက်က ထိန်သီး ငှက် ဖျားဖြစ်ပြီး အိပ်ရာထဲလဲတယ်။ တွင် မြင့်က နေနေရာညပါ ပြုစုတယ်။ မသက် သာဘူး။ ရောဂါပိုကြီးလာတယ်။ ကြီးရုံ တင်မကဘူး။ တင်မြင့်ကိုပါ ကူးစက်ခံ ရလို့ နှစ်ယောက်စလုံးကို မတူပီဆေးရုံ တင်လိုက်ရတယ်”

“ဪ...”

“အဲဒါ ဆရာဝန်ကြီးနဲ့ ဆရာမ တွေ ကြိုးစားကုသနေတဲ့ကြားက ထိန် သီး ရောဂါဖောက်လာပြီး ဆုံးတယ်။ ထိန်သီးက မနက်လင်းအားကြီးမှာ ဆုံး တာ။ အဲဒီနေ့ ညနေ နေဝင်ရီသရော အချိန်မှာ တင်မြင့်ပါ ထိန်သီးနောက် လိုက်သွားရှာတယ် ဆရာ”

“အင်း...တစ်နေ့တည်း ဆုံးကြ တာပေါ့”

“သူတို့တုံ့လိုက်ကလည်း... အတော်ဆန်းတယ်။ သေတော့ တစ် နေ့တည်း။ တစ်နေရာတည်းပဲ။ အခု လည်း သူတို့နှစ်ယောက်စီ ကျွန်တော် တို့ကို လာအုကွပေးနေတာ ဆရာ”

“ဗျာ...ဘယ်လို ကိုစံဖော်။ ခင်ဗျားပြောတာ ကျွန်တော် မရှင်းဘူး”

“ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မနေက ပြောသလို လကွယ်ညတိုင်း ရဲဘက်နှစ် ယောက် ပိုပိုနေတယ်ဆိုတာ အဲဒီနှစ် ယောက် ရောက်ရောက်လာ...ပဲဗျ”

“ဟ...ခုမှ ပိုရှုပ်လာပြီ။ သူတို့ နှစ်ယောက်က ဘယ်လိုရောက်လာ လို့လဲ”

ကျွန်ုပ် စိတ်ရှုပ်ထွေးစွာ မေးမိ သည်။

“သူတို့နှစ်ယောက်က လကွယ် နေ့ ထောင်ပိတ်ကာနီးရင် အိပ်ဆောင် ထဲဝင်ဝင်လာပြီး ရဲဘက်တွေနဲ့ရောပြီး တန်းစီထိုင်နေတာ ဆရာ...”

“အလို”

ကျွန်ုပ် ကိုစံဖော်စကားကို ထပြုပြီး ပြုပြီး နားလည်လာသည်။ မတူပီဆေး ရုံတွင် ငှက်ဖျားရောဂါဖြင့် သေဆုံးသွား ခဲ့ကြသော ထိန်သီးနှင့် တင်မြင့် နှစ် ယောက်မှာ မကျွတ်မလွတ်သေးဘဲ လကွယ်ညရောက်လျှင် ယခင်ရဲဘက် ဘဝကအတိုင်း အိပ်ဆောင်ထဲဝင်ထိုင် ကာ ထောင်မိတ်တွင် အစစ်ဆေးခံနေ သည်ဟု ဆိုလိုပေသည်။

“ဒါနဲ့ နေပါဦးဗျာ။ ဘယ်လိုကြောင့် လကွယ်ည ဖြစ်နေရတာလဲ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ တိုက်ဆိုင်တာက သူ တို့နှစ်ယောက်လုံး သေခဲ့တာကလည်း ပြီးခဲ့တဲ့ တော်သလင်းလကွယ်နေ့မှာ လေ ဆရာ”

“အင်း...ဟုတ်ပါပြီ။ ဒါနဲ့ အဲဒီ နေ့တွေ ထောင်ပိတ်ရင် တပ်ကြပ်ကြီး ထုသန်းနဲ့ ဒုတပ်ကြပ်ရုံးမြင့်တို့က နှစ် ယောက်ပိုနေပြီး ခင်ဗျား ဝင်သွားမစ် ရင် ဘာလို့ သူတို့ပျောက်သွားတာလဲ”

“ထိန်သီးနဲ့တင်မြင့် သေပြီးတဲ့ နောက်မှ တပ်ကြပ်ကြီးနဲ့ ဒုတပ်ကြပ်တို့ သေဆုံးနောက်ဆင့် ရောက်လာကြတာ သေး အဲဒါကြောင့် ရဲဘက်တွေကို သူ

တို့က မသိတော့ ဝင်တန်းစီရကြတာ ပေါ့။ ကျွန်တော့်ကျတော့ သူတို့ အရင် ကတည်းက သိနေတာမို့လို့ ကျွန်တော် လာရင် ပျောက်ကွယ်သွားကြတာနဲ့တူ တယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီနေ့ ဆရာခိုင်းလို့ ကျွန်တော် ယူနီဖောင်းမပါဘဲ တစ် ယောက်တည်း ထောင်ဝင်ပိတ်တော့ သူ တို့ ကျွန်တော့်ကို ရုတ်တရက် မမှတ် မိလို့ ဆက်ထိုင်နေကြတာပေါ့။ ဒါ ကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်လို့ ကျွန်တော် သိခွင့်ရလိုက်တာပေါ့ ဆရာ”

“အင်း...ဒါနဲ့ သူတို့က လွတ် ရာကျွတ်ရာမသွားဘဲ ဘာလို့ ဒီအိပ် ဆောင်ထဲဝင်ပြီး လာတန်းစီနေကြတာ လဲဗျ”

“ဒါကတော့ ဆရာ၊ သူတို့ရဲ့ ဖက်စပ်အကျဉ်းသားဘဝကို သံယော ဝဉ်မကုန်သေးလို့ပါလား။ ဒါမှမဟုတ် သူတို့ ကိုယ်သူတို့ ရောမုန်းမသိဘဲ လာ တန်းစီနေကြတာများလား၊ ကျွန်တော် တော့ သေချာမပြောနိုင်ဘူး ဆရာ”

“ဟုတ်ပြီ၊ ကျွန်တော် သဘော ပေါက်ပြီ”

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် မတူပီ ပြုံးပေါ်တက်၍ တောင်တန်းသာသနာ ပြုဆရာတော် ဦးရာဇိန္ဒာအား သူတို့နှစ် ယောက်ကိစ္စ လျှောက်ထားတင်ပြလိုက် ရ၏။

“အိမ်း . . . ဒကာကြီးပြောတဲ့ အကျဉ်းသားနှစ်ယောက် တစ်နေ့တည်း ဘဝကူးသွားတာ ဘုန်းကြီးသိတယ်။ ဘုန်းကြီးတောင် သွားပြီး သရဏဝံတင် ပေးလိုက်ရသေးတယ်။ ထောင်ကို တော် တော်သံယောဝဉ်ကြီးတဲ့ အကျဉ်းသား

တွေပဲ”

“တင်ပါဗျာရား၊ အဲဒါ တပည့် တော် ဘယ်လိုဆက်လုပ်ရမလဲဘုရား”

“ဒီလိုလုပ်ပါ။ လာမယ့် ပြာသိုလ ကွယ် သောကြာနေ့မှာ ဘုန်းကြီးကြွလာ ခဲ့မယ်။ အကျဉ်းသားအိပ်ဆောင်က ဘုရားစင်အောက်မှာ နေရာပြင်ပေးပါ ဒကာကြီး”

“တင်ပါဗျာရား”

ထိုနေ့ညနေ ဆရာတော်ကြွလာ ကာ ဝန်ထမ်းနဲ့ ရဲဘက်များအား သီလ ပေးပြီး သွားလေသူ အကျဉ်းသားနှစ် ယောက်အတွက် ရေခက်ချ အမျှဝေ ပေးလိုက်၏။ ဆရာတော်က အမျှဝေသံ တိုင်ပေးပြီး အားလုံးက သာဓုသံကြိမ် ခေါ်လိုက်ကြ၏။

“ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင်...ဒေါင်”

ထိုစဉ် အပြင်ဘက်မှ ထောင်ပိတ် သံချောင်းခေါက်သံ ကြားလိုက်ရသည်။

“ဟင်...ထောင်ပိတ်ရသေးဘဲ နဲ့ ဘယ်သူက သံချောင်းခေါက်လိုက် တာလဲ”

ကျွန်ုပ် မေးမိသည်။ ဝန်ထမ်းနှင့် ရဲဘက်အားလုံး တရားနာနေကြ၏။ ယနေ့ည ထောင်ပိတ်ရသေးပေ။

“ဒကာကြီးတို့ စိတ်မပူကြနဲ့တော့၊ ဒါ သူတို့နှစ်ယောက် ကောင်းရာမှန်ရာ ရောက်သွားပြီဆိုတာ အချက်ပေး နှုတ် ဆက်သွားတာပါ”

မှန်ပေ၏။

ထိုနေ့မှစ၍ ထောင်ပိတ်လှပေါင်း မပိုတော့ပါချေ။

ပိတောက်ပြင်

ဒိနပတိ ဇောတိသ ပေဒင် (သို့) အလွယ်ဆုံးပေဒင်ဟောကိန်း

ညွန့်လွင်(စက်မှုတက္ကသိုလ်)

ဤပေဒင်ဟောနည်းကို ဒိနပတိ ဇောတိသနည်းဟု
ခေါ်ပါသည်။ ပေဒင်ဟောပေးသည့် နေ့အားကို အခြေခံ၍
ဟောပြောနည်းဖြစ်သည်။ ဤနည်းမှာ မခက်ပါ။ လွယ်လွယ်
ဟောချင်သူများအတွက် အဖိုးတန်သည့် နည်းတစ်နည်းဖြစ်
ပါသည်။ ဗဟုသုတအလိုရာ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေနေ့မှာပေးလျှင်

မည်သူမဆို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မေးပါက ခရီးသွား
တွေ ပြန်လာတော့မည်။ ပစ္စည်းပျောက် လာမေးလျှင် ပြန်
မရတော့ပါ။ အမှုကိစ္စမေးပါက အမှုအခင်းကြုံလျှင် အခက်
အခဲများနှင့် စကားပြောရမည်။ လူမမာအတွက်မေးလျှင်
နာတာရှည်လိမ့်မည်။ ဆေးမှားနိုင်သည်။ ဂရုစိုက်ပါ။ အိမ်
တွင်းနတ်ကို ပွဲတင်ပါ။ ကောင်းသွားပါလိမ့်မည်။

တနင်္လာနေ့မှာပေးလျှင်

မင်းစိုးရာဇာတိနှင့် ပတ်သက်၍ အကူအညီရမည်။
မစခံရမည်။ ခရီးသွားသူ တစ်ပတ်၊ နှစ်ပတ်အတွင်း ပြန်
လာလိမ့်မည်။ လူမရောက်လာသော်မှ သတင်းကြားရမည်။
အမှုအခင်း ဖြေရှင်းစရာရှိလျှင် ကိုယ်ကနိုင်မည်။ ကျန်းမာ
ရေးအတွက်မေးလျှင် လူမမာအတွက် စိတ်ပပူပါနှင့်။ ကောင်း
သွားမည်။ ပစ္စည်းပျောက်လျှင် ရအောင်ရှာပါ။ ပြန်ရမည်။

အင်္ဂါနေ့မှာပေးလျှင်

ပစ္စည်းပျောက်လျှင် အရှေ့အရပ်မှာရှိသည်။ သွားရှာ
သူကိုပြောပါ။ အမှုအခင်းအတွက် စကားပြောစရာရှိလျှင်
ပြောပါ။ ကိုယ်အသာစီးရလိမ့်မည်။ ခရီးသွားသူရှိလျှင် ပြန်
လာတော့မည်။ လူမမာရှိလျှင် ဂရုစိုက်ပါ။ ယတြာချေပြီးမှ
ကောင်းသွားလိမ့်မည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာပေးလျှင်

ခရီးသွားသူ ပြန်မလာသေးပါ။ ကြာလိမ့်မည်။ ပစ္စည်း
ပျောက်လျှင် ပြန်မရပါ။ ဆုံးပြီမှတ်ပါ။ တိရစ္ဆာန်၊ ယာဉ်ရ
ထား၊ ကား၊ ဆိုင်ကယ် လုံးဝမဝယ်ပါနှင့်ဦး။ မှားလိမ့်မည်။
အမှုအခင်းအတွက် စကားမပြောပါနှင့်။ ကိုယ်ကရှုံးမည်။
လူနာအတွက်မေးလျှင် လူကို နတ်ဖမ်းစားထားတာဖြစ်သည်။
နတ်ကို ပူဇော်ပါ။ ကောင်းသွားလိမ့်မည်။

ကြာသပတေးနေ့မှာပေးလျှင်

ခရီးသွားနေသူ ကြာလိမ့်မည်။ လေးရက် (သို့မဟုတ်)
လေးလလောက်ကြာမည်။ ပစ္စည်းပျောက်မေးလျှင် မရတော့
ပါ။ ဆုံးပြီဟု ဟောရပါမည်။ အကြံအစည်အတွက်မေးလျှင်
အောင်မြင်မည်။ လူနာအတွက်မေးလျှင် စိုးရိမ်ရသည်။ ဂရု
စိုက်ပါ။

သောကြာနေ့မှာပေးလျှင်

ပျောက်သောပစ္စည်း အနောက်အရပ်မှာ ရှိနေသည်။
လက်လွန်ခါနီးပြီ။ နည်းနည်းနောက်ကျနေသည်။ ပြန်ရရန်
ခက်ခဲမည်။ ခရီးသွားသူ ပြန်မလာသေးပါ။ လူမမာကို ကြာ
သပတေးသားနှင့်ကုပါ။ တန်ဖိုးကြီးသော ပစ္စည်း ဘာတစ်ခုမှ
မဝယ်ပါနှင့်။ ဝယ်လျှင် ဆုံးရှုံးမည်။ မမြဲတတ်ပါ။

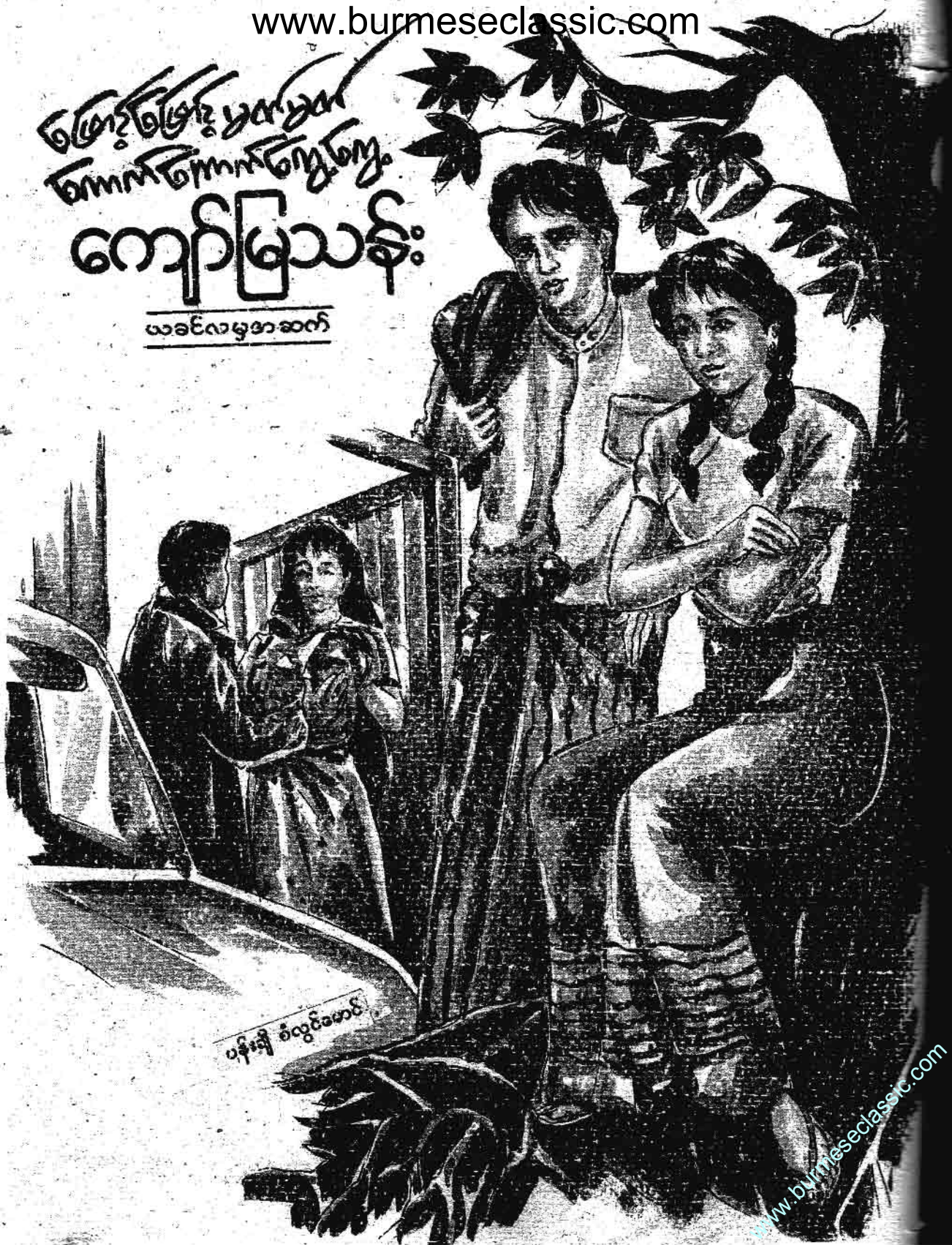
စနေနေ့မှာပေးလျှင်

ခရီးသွားသူ ပြန်လာခါနီးပါပြီ။ ပျောက်သောပစ္စည်း
ပြန်မရသေးပါ။ စကားပြောစရာ အခြေအနေရှိလျှင် အများ
ကြီးပြောရမည်။ စိတ်ညစ်ရမည်။ အိမ်၊ မြေ မဝယ်ပါနှင့်ဦး။
မှားလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့လျှင် ဂရုစိုက်ပါ။ နာတာ
ရှည်လိမ့်မည်။

ညွန့်လွင်(စက်မှုတက္ကသိုလ်)

တော့ပြန်
တော့ပြန်
ကျော်မြသန်း

ယခင်လာမှအဆက်



ပန်းချီ စံထွင်ဆောင်

ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ်

ကော့ကော့ကော့ကော့

ကျော်မြသန်း

(ယခင်လမှ အဆက်)

ခင်လေးနွယ် ရန်ကုန်ရောက်စက မျက်စိသူငယ်နှင့်။ ရွာမှာနေစဉ်က ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံအတိုင်းမို့ ရှိရင်းစွဲအလှမှာ ပီပီပြင်ပြင် မပေါ်လွင်။

တစ်လကျော်ကျော်ပဲ ရှိဦးမည်။ ဆံပင်ပုံစံက ပြောင်းလဲသွားပြီ။ ဝတ်စားဆင်ယင်မှုလည်း ပြောင်းလဲသွားပြီ။

အိမ်နီးနားချင်းတွေကပင် တအံ့တဩပြောယူရသည်အထိ အပြောင်းထဲကြီး ပြောင်းလဲသွားတော့၏။ နဂိုအရှိအလှမှာ ထူးထူးထင်ထင်ကြီး ပေါ်လွင်တောက်ကြွယ်လာသည်။

သူ ငါးတန်းရောက်သည့်နှစ်၊ ဝင်းမောင်က ခုနစ်တန်းမှာ။

ဝင်းမောင်အဖေ ကိုဖိုးကျော့က ဘုန်းလမ်းပို့ဆောင်ရေးက စက်ပြင်။

အလုပ်ခွင်အပတွင် အပြင်ဝပ်ချော့တစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ်ရုံမက အရေးပေါ်လာခေါ်သူ၊ လမ်းပျက်ကားမှာ နောက်လည်း အလွယ်တကူလိုက်သတ်သမို့ ဝင်ငွေဖြောင့်သည်။

ဝပ်ရှော့ပုံတံ အိမ်မှာတင် မျက်စိချော့ကို ပြင်ချင်သည့်ကားများကို သည်း လက်ခံပြင်ပေးသည်။ လူ့သမား လူချင်းဆောင်သလို တဖြည်းဖြည်း အဆက်အသွယ်များလာသည်။

အလျောက် လက်မလည်အောင် လုပ်ရသည်။

ကိုဖိုးကျော့က ကားပြင်ကျွမ်းကျင်သလို သဘောသကာယလည်း ကောင်းသည်။ မခိုမကပ် လုပ်တတ်သလို အလုပ်ရှင်ကျေနပ်မှုကိုလည်း ဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်သူဖြစ်သောကြောင့် တစ်ခါနှင့် 'ဟင်' ခံရသူမဟုတ်ဘဲ တစ်ခါခိုင်းပြီးရင် သူ့ကိုပဲ လက်စွဲဆိုသလို ခိုင်းကြသောကြောင့် လခထက် အပြင်ဝင်ငွေက ပိုကောင်းသည်။

သားသမီးက သုံးယောက်။ လူတန်းစေ့ နေနိုင် စားနိုင်ကြသည်။ ဝင်းမောင်တို့ မောင်နှမသုံးယောက် စလုံး ချိုချိုငဲ့ငဲ့ မရှိ။

ခင်လေးနွယ်နှင့် ဝင်းမောင်နှမတွေဆို သွားအတူ၊ လာအတူ၊ စားအတူ တတွဲတွဲ။

လူကြီးချင်းလည်း ခင်ကြသည်။ လူငယ်ချင်းကလည်း ရင်းရင်းနှီးနှီး။ အိမ်ချင်းက ကပ်လျက်။ နှစ်အိမ်တစ်အိမ်သို့နယ်။

ဝင်းမောင်နှင့် တရင်းတန်း နေကြသည်ကို ဦးဘမှန်း၊ ဒေါ်အုန်းသင်ကပါ အဟန့်အတားမလုပ်သည့်ပြင် နှမလေးလိုသဘောမျိုး စောင့်ရှောက်

ဖို့ အပ်နှံထားသည်။ ဝင်းမောင်မှာ ခေတ်လူငယ်တို့ စရိုက်လေ့ မကင်းသော်လည်း... အသောက်အစားကင်းသည်။

အလည်အပတ် များပေမယ့် ပညာရေးထိခိုက်စေလောက်သည်မျိုး အဆင့်အထိ အလည်မကြူး။ စာတော့ကြိုးစားသည်။ ပင်ကိုဉာဏ်ရည် သွေးလည်း မနိမ့်။ တစ်နှစ်တစ်တန်း တော့ မှန်မှန်အောင်သည်။

“ကျွန်မနားမလည်တဲ့စာတွေ ဘာတွေဆိုရင် ကိုဝင်းကိုပဲ မေးရတာပါ။ ကျွန်မက သင်္ချာညံ့တယ်။ ကိုဝင်းမောင်က သင်္ချာတော်တယ်။ ကျွန်မတို့ ရဲ့ရင်းနှီးမှုဟာ အရှိန်လျော့သွားတယ်လို့ မရှိခဲ့ပါဘူး။ ရင်းနှီးမှုအရှိန်ပြင့် လာသလို ပိုပြီးပဲခိုင်ကြည်လာပါတယ်။ ကျွန်မ ရှစ်တန်းရောက်တဲ့ နှစ်မှာ ကျွန်မရဲ့အလှဟာ အတော်ကြီး ဖွံ့ထွက်လာပါတယ်။ ကျောင်းမှာ စတားလို့သတ်မှတ်ခံရတဲ့ ကောင်မလေးတွေရဲ့ အဆင့်ဟာ ကျွန်မရဲ့အောက်ကို ရောက်ကုန်ကြပါတယ်။ ကိုးတန်းသမားတွေ စိတ်ဝင်စားခံရတဲ့အထဲမှာ ကျွန်မလည်း ထိပ်ဆုံးက ပါဝင်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ အခုအထိင်

မကလက်အောင် ထိန်းသိမ်းခဲ့ပါတယ်။
စာကိုပဲ ကြိုးစားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
ကျွန်မရဲ့ ကျောင်းသူဘဝပျော်ရွှင်မှု
ဟာ ရှစ်တန်း အောင်စာရင်းထွက်တဲ့
အချိန်မှာ အဆုံးသတ်သွားခဲ့ရပါတယ်။
ကိုဝင်းလည်း ကျွန်မအတိုင်းပဲ ကြိုး
စားလျက်ကနေ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်
စလုံး စာမေးပွဲကျခဲ့ပါတယ်”

သူတို့ကိုယ်သူတို့တော့ ကျိန်း
သေပေါက် စာမေးပွဲအောင်လိမ့်မည်
လို့ ထင်ထားကြသည်။

အောင်စာရင်းထွက်တော့ သူတို့
နှစ်ယောက်စလုံး မပါ။ အတန်းပိုင်
ဆရာများလည်း တအံ့တဩသဖြစ်
သွားရသည်။

စာမေးပွဲဆိုတာက စာတော်ရုံနှင့်
မပြီး။ ဖြေပုံဖြေနည်း ချွတ်ယွင်းလျှင်
လည်း စာမေးပွဲကျတတ်တာပဲ။ တစ်
နှစ်မှ စာမေးပွဲမကျဖူးသည့် သူတို့
နှစ်ယောက်စလုံး စိတ်ဓာတ်လည်းကျ၊
ရှက်လည်းရှက်ဖြစ်သွားကြသည်။

နောက်တစ်နှစ်ကျတော့ သူတို့
ကိုယ်တိုင်ကလည်း ခပ်ပေါ့ပေါ့။ သင်
ပြီးသားစာတွေပဲဆိုပြီး သိပ်အလေး
အနက်မထား။ အောင်ရမည်ဆိုသည့်
ဖွဲ့မာန်လည်း အားပျော့သွားသည်။

စာမေးပွဲကျဖူးသူတို့ ထုံးစံ
အတိုင်း။ နောက်တစ်နှစ်ဆက်ကျ
သည်။ နှစ်ယောက်စလုံး ကျောင်း
ထွက်လိုက်ရပြီ။

“ပထမနှစ် စာမေးပွဲကျတုန်းက
ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်စလုံး အိမ်က
အဆူအပြောကို ခံရပေမယ့် သက်
သက်သာသာပါ။ ဒုတိယနှစ် ဆက်
ကျတော့ အဝီစိပွက်အောင် ဆိုတာမျိုး
လို အဆူအပြော ခံကြရပါတယ်။

တကယ်တော့ ကျွန်မတို့ဟာ အိမ်
ထောင်ပြုမယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်
လုံးဝမရှိဘဲ သမီးရည်းစားရယ်လို့
လည်း တိတိပပမဆိုနိုင်သေးဘဲ နေ့
ချင်းပြီး အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ကြတာပါ”

ခင်လေးနွယ်ပြောသမျှကို နား
ထောင်နေသည့် ထောင်မှူးလေး ကိုတင့်
လွင်၏မျက်လုံးအစုံမှာ ဝိုင်းကျယ်သွား
ရသည်။

ခင်လေးနွယ် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
ပြောပုံမှာ မျက်လုံး ဝိုင်းကျယ်စရာပါ။

သမီးရည်းစားရယ်လို့လည်း
တိတိပပမဖြစ်သေး။ အိမ်ထောင်ပြုဖို့
ရည်ရွယ်ချက်လည်းမရှိဘဲ နေ့ချင်းပြီး
အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ကြတယ်ဆိုတော့။

သူတို့အိမ်ထောင်ကျလိုက်ပုံမှာ
အံ့ဩစရာကြီးပါလားဟု ဆိုရမည်သို့
ရှိပါချေ၏။

သည်အကြောင်း ချစ်ဇနီးအေး
ကို ပြန်ပြောပြသည်အခါ အေးလည်း
မျက်လုံးကလေးကလယ်လယ် ဖြစ်
သွားသည်။

သူတို့တုန်းကများ သုံးလေးမိုး
မက ချစ်သူဘဝ နေခဲ့ကြပြီးမှ အိမ်
ထောင်ပြုဖို့ကိစ္စကို ဦးနှောက်ခြောက်
ခန်းလှမတတ် စဉ်းစားခဲ့ရသည်ပါ။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး၏ မိဘ
များမှာ သားသမီးတို့၏မင်္ဂလာကိစ္စကို
ငွေကြေးကုန်ကျခံ၍ လုပ်ပေးနိုင်သည့်
အင်အားမရှိ။ သာမန်လူလတ်တန်းစား
တွေ။ အေးကမှ တော်သေးသည်။
ကျောင်းနေစဉ်က ပြည့်ပြည့်စုံစုံ အများ
တန်းတူ ဝတ်စားနေနိုင်ခဲ့သည်။

ကိုတင့်လွင်ကျတော့ မပြည့်စုံ။
ညီအစ်ကိုမောင်နှမ ရှစ်ယောက်ရှိ
သည့် သူတို့မိသားစုမှာ အကြီးအဝတ်

ကို အငယ်ဝတ်၍ အကြီးကျောင်း
စာအုပ်ကို အငယ်က ပြန်ကိုင်ပြီး
ပညာသင်ခဲ့ရသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်၏ အိမ်ထောင်
ရေးကိစ္စကို နှစ်သက်သော မိဘများ
က သဘောတူ ကြည့်ဖြူကြသည်။

မင်္ဂလာကိစ္စကိုတော့ ကြီးကြီး
ကျယ်ကျယ် တခမ်းတနား လုပ်ပေး
နိုင်။ နှစ်ဖက်ဆွေမျိုးများဖိတ်၍ မင်္ဂလာ
ဆွမ်းကျွေးပြီး ကိစ္စပြီးရမည့် အနေ
အထား။

ဒါကလည်း အကြောင်းမဟုတ်။
မင်္ဂလာမဆောင်ဘဲ လင်မယားအရာ
မြောက်၍ ရာသက်ပန် ရိုးမြေကျ ချစ်
ချစ်ခင်ခင်၊ ကြင်ကြင်နာနာ၊ ယုယု
ယယ၊ သစ္စာရှိရှိပေါင်းဖက်သွားကြသည့်
ဇနီးမောင်နှံစုံတွဲတွေ အများကြီး။

မိန်းကလေးတွေမှာ သည်
မင်္ဂလာသာ အကြီးမြတ်ဆုံးလို အေး
ကလည်း နားပူနားဆာမလုပ်၊ ချေး
မထူ။ ဟိုလိုမှ၊ သည်လိုမှလို့ အခွင့်
အရေး မတောင်းဆို။ ရုံးတက်လက်
မှတ်ထိုးပြီး မင်္ဂလာဆွမ်းကျွေးလည်း
ပြီးတာပါပဲလို့ ပြုံးပြုံးကလေး ခေါင်း
ညိတ်ခဲ့သည်။

အဲ... အကြောင်းက နေရေ။
သူတို့နှစ်ယောက် အိမ်ထောင်ပြု
ကြတော့မည်လို့ သဘောတူစဉ်က
ကိုတင့်လွင်မှာ ထောင်မှူးမဟုတ်
သေး။ သာမန်ရုံးစာရေးကလေးဘဝ။

နှစ်ဖက်မိဘများအိမ်မှာ နေဖို့က
မလွယ်ကူ။ အေးတို့ အိမ်ထောင်စုက
လည်း အိမ်ထောင်စုကြီး။ ကိုတင့်လွင်
တို့အိမ်ထောင်စုက အေးတို့ အိမ်
ထောင်စုထက် ပိုကြီးသည်။

ကိုတင့်လွင် ထောင်မှူးအလုပ်

လျှောက်ဖြစ်သည်မှာ သည်အကြောင်းက အဓိက။

ထောင်မှူးအလုပ်က နေဖို့အိမ်အဆင်ပြေသည်။ ထောင်မှူးတွေရသည့်အိမ်မှာ ကျယ်ကျယ်ဝန်းဝန်းရှိရုံမက ထောင်လုပ် အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများပင် အဆစ်ပါလိုက်သေးသည်။

ဒါကြောင့်လည်း သူတို့အိမ်ထောင်ရေးကိုစွဲကို တစ်နှစ်ကျော်ကျော်ရှေ့ဆိုင်းပြီး ကိုတင့်လွင် ထောင်မှူးကလေးဖြစ်ပြီးမှ အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ကြသည်။

ခု ခင်လေးနွယ်တို့ အိမ်ထောင်ပြုပုံကတော့ ...။



(ငါး)

“ဟဲ့... နေပါဦး။ နင်တို့ဥစ္စာက အထူးအဆန်းကြီးပါလား။ သမီးရည်းစားလည်း မဟုတ်သေး။ အိမ်ထောင်ပြုဖို့ ရည်ရွယ်ချက်လည်း မရှိသေးဘဲ နေချင်းပြီးဆိုတော့”

“စာမေးပွဲကျတော့ သူ့အိမ်က ချော ကျွန်မအိမ်ကပါ နေတိုင်းပဲ ဆူနေတယ်လေ။ ကျွန်မတို့လည်း အိမ်မှာမနေချင်အောင် ဖြစ်လာတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်ချိန်းပြီး မြို့ထဲထွက်ခဲ့ကြတာပဲ။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြိုက်ပါတယ်။ ချစ်ပါတယ် ဆိုဖွင့်မပြောသေးပေမယ့် နားလည်မှုအတွက် ရှိနေကြတာပေါ့ ဆရာကြီးရယ်။ ကျွန်မတို့ နေပြည်တော်ရုံက ထွက်လာတော့ ၄ နာရီ ကျော်ပြီလေ။ အိမ်ပြန်ရင် နားမခံသာအောင် အဆူခံရမှာ သေချာတယ်။ နှစ်ယောက်စလုံးလည်း သိပ်စိတ်ညစ်နေကြတယ်။

ကိုဝင်းက ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့်ဘဲ ဝ ဟရုတ် စံပယ်ခြံက သူ့အစ်ကိုဝမ်းကွဲ ဘစ်ယောက်အိမ် သွားရအောင်လို့ ပြောတယ်။ ကျွန်မကလည်း မငြင်းပါဘူး။ ဒါနဲ့ပဲ စံပယ်ခြံကို ရောက်သွားကြတာပေါ့။ ကိုဝင်းအစ်ကိုက ပျော်ပျော်နေတတ်တယ်။ နောက်နောက်ပြောင်ပြောင် နေတတ်တယ်။ နာမည်က ကိုသိန်းဦးတဲ့။ သူ့မိန်းမနာမည်က အေးကြည်ခင်တဲ့။ ကျွန်မတို့ရောက်သွားတော့ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးက ပြုံးစိစိနဲ့ပေါ့လေ ...။ မထေ့တထေ့ အကြည့်နဲ့ ကိုသိန်းဦးက ပါးစပ်အငြိမ်မနေဘူးလေ။ နောက်ရင်း ပြောင်ရင်းကနေ အတည်ဖြစ်အောင် လုပ်သွားတာ။ အဲဒီကနေ နေ့ချင်းပြီး အိမ်ထောင်ပြုတဲ့အဆင့် ရောက်သွားတာပါပဲ။ ကျွန်မတို့လည်း သာကေတကို မပြန်ကြတော့ဘူး”

“နင်တို့ အိမ်ထောင်ကျပုံကြီးကလည်း တစ်မျိုးကြီးပါလား”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး။ တစ်မျိုးကြီးပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့ သိပ်ချစ်ကြပါတယ်။ အချစ်ဝတ္ထုဆရာတွေ ရေးသလို ဘဝဆိုတာ ချစ်သူရင်ခွင်မှာ အဆုံးသတ်ရတာ ကြည့်နူးစရာ အကောင်းဆုံးဆိုတာကို အဲဒီနေ့က စပြီး သိလိုက်ရပါတယ်”

ခင်လေးနွယ်၏ ပြောပုံဆိုပုံက တိုရှင်းလှိုရှင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းကြီး။ နှစ်ယောက်ပေါင်း တစ်ဘဝခရီး။

သူတို့ မွေးလိုက်သည့် မိမိမှာ တော်တော်နှင့်အရှိန်မသေး။ ခင်မင်ရင်းစွဲရှိသည့် လူကြီးချင်းလည်း တဖောင်းစေးနှင့် မျက်ခွေးဆိုသလို ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ဝင်းမောင်တို့အိမ်က ဒီလောက်

မဟုတ်၊ ဘကြီးမှန်တို့က ခါးခါးသီးသီး။ ဘယ်နည်းဘယ်ပုံစံနှင့်မှ လက်မခံနိုင်ပါဟု ပြတ်ပြတ်တောက်တောက်ကြီးငြင်းဆိုလိုက်သည်။

ဝင်းမောင်တို့အဖေ ဦးဖိုးကျော့က အဝတ်အစားနှင့် ငွေကြေးများကို တိတ်တဆိတ်ထောက်ပံ့ပေးကမ်းခဲ့ရာ သူတို့နှစ်ယောက်မှာ အဆက်ရှူပေါက်နှင့် ထွက်ပေါက်ကလေး ရသွားသည်။

ကိုသိန်းဦးတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံးကလည်း ထင်တာထက် ပိုပြီး သဘောကောင်းနေသည်။

သူတို့လင်မယားက လွတ်လွတ်လပ်လပ်လင်မယား။ အတွဲအချိတ်သားသမီးမရှိ။ အေးကြည်ခင်၏အဒေါ်ဖြစ်သူနှင့်အတူ နေကြသည်။

အဒေါ် ဒေါ်လှမေက ပါးစပ်ပေါက်ဆိုးပေမယ့် စိတ်ရင်းကောင်းသည်။ တစ်အိမ်လုံးကို ရှာဖွေကျွေးမွေးနေသူက ကိုသိန်းဦး။

အိမ်မှာ ဒေါ်လှမေဩဇာထက် ကိုသိန်းဦးဩဇာက ပိုထက်သည်။ ကိုသိန်းဦးအလုပ်က ဝင်ငွေကောင်းတော့ အိမ်မှာ ဖော့ဖော့သီသီ။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ အနေမကျပ်။ ဒါပေမယ့် ရေရည်အတွက် မစဉ်းစားလို့မဖြစ်၊ စဉ်းစားကြရပြီ။

သူတို့နေသည့်နေရာနှင့် အင်းလျားကန်ပေါင်ရိုးကြီးက သိပ်မဝေး။ ညနေခင်း လမ်းလျှောက်ထွက်တိုင်း အဲဒီဘက်ကို ရောက်ကြသည်။

“ကျွန်မတို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာကလည်း ကျွန်မတို့နဲ့ အရွယ်မတိမ်းမယိမ်း ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသား ခုတွဲလေးတွေ အစ်အရိန်နဲ့ ကြွင်းစဉ်း ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်အတွက် ကြည့်နူး

ပျော်ရွှင်စရာ အငွေ့အသက်တွေနဲ့
ဖြာဖြာဝေနေပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
ကျွန်မတို့က သူတို့လိုမဟုတ်ဘူးလေ။
သူတို့က စားဝတ်နေရေးအတွက် စဉ်း
စားစရာ မလိုသေးသူတွေ။ ပျော်ပျော်
ပါးပါးနေကြရုံသာပါ”

“ကျွန်မတို့ကျတော့ ...”

“အစ်ကို... မလေးတို့ ရှေ့ရေး
အတွက် စဉ်းစားရဦးမှာနော်။ ဒီလို
ချည်း နေသွားလို့ မဖြစ်သေးဘူး။
အစ်ကိုသိန်းဦးတို့ လင်မယားက ဘယ်
လောက် သဘောကောင်းကောင်း
မလေးတို့က သိတတ်ရမှာနော်။ ရေ
ရှည်ကျတော့ ...”

“မပူစမ်းပါနဲ့ မလေးရယ် ...။

ကိုဝင်းယောက်ျားပါ။ သားကျွေးမှု၊
မယားကျွေးမှုတာဝန်ကို ကိုဝင်းထမ်း
ဆောင်ရမယ်။ လုပ်ရမယ်ဆိုတာကို
နားလည်ပါတယ်။ ကိုသိန်းဦးနဲ့လည်း
သည်ကိစ္စအတွက် ပြောဆိုပြီးသားပါ။
မနေ့ညက ကိုဝင်းတို့ လက်ဖက်ရည်
ထွက်သောက်တုန်းက ပြောကြတာ
တွေရှိတယ်။ ဒီနေ့ညနေ မလေးကို
အေးအေးဆေးဆေးပြောမလို့”

“ကဲပါ။ ပြောရင်လည်း မြန်မြန်
ပြောစမ်းပါ”

“ကိုဝင်း ကိုသိန်းဦးနဲ့အတူတူ
လိုက်ပြီး အလုပ်လုပ်မယ်လေ”

“ဖြစ်ပါ့မလား ကိုဝင်းရယ်။ သူ
တို့က ငွေရင်းငွေနှီးနဲ့ အရောင်းအဝယ်
လုပ်နေကြတာ။ မလေးတို့မှာက
လက်ဖက်ပဲရှိတာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး”

“အဲဒါအတွက် ကိုသိန်းဦးက
စီစဉ်ပေးပါလိမ့်မယ် မလေးရာ။ ကိုဝင်း
တို့ သန်ဘက်ခါပဲ ခရီးထွက်ရလိမ့်
မယ်”

“ဒီလိုဆို မလေးကကော”

“မလေးက မအေးကြည်ခင်နဲ့
နေခဲ့ပေါ့”

“ဟင် ... ကိုဝင်းကလဲ”

“ဟော ... မလေးပဲ အလုပ်
လုပ်ပါဆို”

“မလေးပြောတာက မလေးနဲ့
ကိုဝင်းတို့ ခွဲနေပြီး ခရီးထွက်ရတဲ့
အလုပ်မျိုးမှ မဟုတ်ဘဲဟာ။ ရန်ကုန်
မှာနေပြီး လုပ်လို့ရတဲ့ အလုပ်ကိုပြော
တာ”

“မလေးကလဲ။ ကိုဝင်းတို့အခြေ
အနေကို သိသားနဲ့။ ရန်ကုန်မှာ ရုတ်
တရက် အလုပ်ရဖို့တယ်လွယ်ပါ့မလဲ”

“ဒီကြားထဲမှာ မလေးသုံးဖို့ စွဲ
ဖို့ကော”

“ကိုဝင်း အဖေ့အလုပ်ရုံလိုက်
သွားပြီး ပိုက်ဆံတောင်းပေးခဲ့မယ်”

ခေါင်းညိတ်လိုက်ရသော်လည်း
ခင်လေးနွယ်မျက်နှာမှာ ခါတိုင်းလို
ကြည်ကြည်လင်လင် မရှိ။ ညှိုးနွမ်းထင်
နေသည်။ အိမ်အပြန်ခရီးမှာ ခါတိုင်းလို
တွတ်ထိုး၍မပြန်။ တိတ်တိတ်ဆိတ်
ဆိတ် အတွေးကိုယ်စီနှင့်။

ဝင်းမောင်ကလည်း ရခါစနေနီး
မယားလေးကို ဘယ်ခွဲချင်မှာပဲ။ တတွဲ
တွဲ မခွဲမခွာဘဲ နေချင်တာပေါ့။ လပိုင်း
ပင်မစားသေး။ ရက်ပိုင်းပဲရှိသေးတာ
လောလောဆယ် ရရာအလုပ်ကိုလုပ်
ပြီး နောက်ပိုင်းကျမှ မီးစင်ကြည့်
ကရတော့မည်ပါ။

ဝင်းမောင်က ခင်လေးနွယ်၏
လက်ကလေးကို ဖျစ်ညှစ်ဆုပ်ကိုင်၍
အားပေးစကားဖြင့် နှစ်သိမ့်လိုက်ရ
သည်။

“ကျွန်မတို့ အိမ်ထောင်ရေးက

အစမကောင်းခဲ့တော့ အခုလို အနှောင်း
မသေချာတဲ့အဖြစ်ကို ရောက်ခဲ့ရတာပါ
ပဲ။ ကိုဝင်းကို ကျွန်မပြောပါသေးတယ်။
သူ့အဖေရဲ့ဝပ်ရှော့မှာ နေစားပညာသင်
ဝင်လုပ်ဖို့။ သူက မလုပ်ချင်ဘူး။
ကိုသိန်းဦးနဲ့ တွဲမိလိုက်တာဟာ အစ
ပိုင်းကောင်းသလိုလိုပေမယ့် အနှောင်း
ပိုင်းကျတော့ သူလည်း သက်တမ်းမစေ
ဘဲ သေသွားရတယ်။ ကျွန်မလည်း
ဗိုက်တစ်လုံးနဲ့ ခုလိုထောင်ထဲကို
ရောက်ခဲ့တာပါပဲ။ ကြမ္မာရဲ့ အလှည့်
အပြောင်းဟာ ကြောက်စရာကောင်း
လှပါတယ်”

သိန်းဦးက မော်လမြိုင်နှင့် ရန်ကုန်
ကို အိမ်ဦးနှင့် ကြမ်းပြင်လို ကူးသန်း
နေသူ။

တကယ်တော့ သူကလည်း သူ
ကိုယ်ပိုင်ငွေကြေးနဲ့ ကုန်ကူးနေသူ
မဟုတ် သူ့နောက်မှာ ငွေကြေးထုတ်
ပေးသည့် ဘော်ဇာရှိသည်။

သူက ငွေအင်အားအလုံးအရင်း
ကိုင်၍ ပန်ကာအောက်မှာ ထိုင်ပြီး
အလုပ်လုပ်နေသူ၏ လူယုံကိုယ်စား
လှယ် (ဝါ) ဓားစာခံ။ ပြဿနာပေါ်ပြ
ဆို သိန်းဦးတို့လို လူက ခံရစမြဲ။ လထဲ
ထိတ်နဲ့ ဝှံ့စပ်ရစမြဲ။

ဝင်းမောင် ခရီးမထွက်ခင်နေ့
သူတို့နှစ်ယောက် မြို့ထဲမှာ ရုပ်ရှင်သွား
ကြည့်ကြသည်။

ခင်လေးနွယ်က ခါတိုင်း
မဟုတ်။ သူ့အလှကို ဝင့်မြူးနေအောင်
ခြယ်မှုန်းထားသည်။ အေးကြည်ခင်
သူ့ကိုတော့ မပြော။ ဝင်းမောင်
ပြောလိုက်သည်။

“ကိုဝင်းမောင်၊ မလေးက
လှတာပဲနော်။ ရှင်နဲ့အောင် မလေး

ဘူး။ မလေးလှတာက ကျက်သရေ ရှိရှိလေး လှတာ”

“မိန်းမချင်း သည်လိုအချိုး အမွမ်းခံရတာ နည်းနည်းနောနော ဝီတိဖြစ်စရာမှ မဟုတ်တာ။ ကျွန်မ လည်း ရင်တွေ ဘာတွေ ခုန်လို့ ကိုင်းမျက်နှာပေါ်မှာလည်း အပြုံးတွေ ရွန်းရွန်းလက်လက်တောက်ပလို့ပေါ့။

ညနေဘက် ထုံးစံအတိုင်း အင်း လျားကန်ပေါင်ရိုးကြီးပေါ် ရောက်သွား သည့်အခါ။

“ကိုင်းလေ မလေးကို ..”

“ဆက်မပြောနဲ့တော့၊ ဘာပြော မယ်ဆိုတာ မလေးသိပြီးသား။ မလေး ကလည်း ကိုင်းကို”

“ဆက်ပြော၊ ကိုင်းကတော့ မလေးနှုတ်ဖျားက ပွင့်အလာတဲ့ နှုတ်ထွက်စကားကိုမှ ကြားချင်တာ”

“ကဲ ... ပြောမယ်။ နားထောင် နော်။ သိပ်ချစ်တယ်လို့”

“ကိုင်း အစစအရာရာ စိတ် ချသွားမယ်နော်”

“ပြောနေရသေးသလား ကိုင်း ရယ်။ မလေးဟာ ကိုင်းကပေါ် တစ် သက်ပန်လုံး သစ္စာရှိတဲ့ဇနီးကောင်း အဖြစ်နဲ့နေသွားမှာပါ။ ကိုင်းကသာ”

“မလေးကို ထိုက်ထိုက်တန်တန် အဆင့်အတန်းနဲ့ ထားနိုင်အောင် နှိုင်းကြိုးစားသွားမှာပါ”

“အချစ်နဲ့ယှဉ်တဲ့ သတ္တိဟာ စွမ်း ဘာကြီးမားပါတယ် မလေးရယ်”

“ဟုတ်တာ၊ မဟုတ်တာ ဖြစ် ဘာဖြစ်တာ အပထာ။ ကိုင်းက အဲဒီလိုပြောလိုက်တော့ ကျွန်မရင်ထဲ သိမ်သိမ်စိစိစိ အေးမြသွားရ တယ်။ ကြည်နူးနှစ်သိမ်မှုကိုလည်း

ပြည့်ပြည့်ဝဝကြီး ခံစားလိုက်ရပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ အဲဒီနေ့က ကိုင်းပြော ခဲ့တဲ့ ဘတိုင်း ကျွန်မဟာ ထိုက်ထိုက် တန်တန် အဆင့်အတန်းနဲ့ နေခဲ့ရပါ တယ်။ ဒါမေမယ့် ကျွန်မက အဲဒီ အခွင့်အရေးကို အလွဲသုံးစားလုပ်လိုက် မိလို့ ...”

ခရီးထွက်သွားပြီး ခြောက်ရက် ပြောက်နေ ဝင်းမောင် ပြန်ရောက်လာ သည်။ သူတို့မျက်နှာမှာ မှီရသည့် မျက်နှာ၊ သကာရည်လောင်းထား သည့် မျက်နှာဟု ဆိုရမည်မျိုး။

သူ့အတွက်ရော အေးကြည်ခင် အတွက်ပါ အကျီနှင့် လုံချည်စများ ပါလာသည်။

ဝမ်းသာသည်မှာ သူ့အတွက် ထက် အေးကြည်ခင်အတွက် အဝတ် စများ ပါလာခြင်း။ ကိုယ်က သူများ အိမ်မှာ ခိုကပ်နေရသည့် ကာလ။

အိမ်ရှင်ဖြစ်သူအတွက် အလိုက် တသိဝယ်လာသမို့ မျက်နှာပန်းလှ သည်။ တစ်ဖက်သား ကြည်ဖြူမှုကို ခံရမည်။ ကိုယ်လည်း အနေအထိုင် ချောင်သည်။

အဝတ်စများအပြင် လက် ရောက်အပ်လာသည်မှာ ငွေက တစ် ရာကျော်။ ရှေ့အလားအလာ ကောင်း မည့် သတင်းကောင်းကြားလိုက်ရ သည်မှာလည်း ရင်အေးစရာ၊ ဘဝင် နွေးစရာ။

“တစ်ရာကျော်ဆိုတဲ့ ငွေဟာ မများပါဘူး။ မပြောပလောက်တဲ့ ငွေ ကြေးပါ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မရဲ့ဝမ်းသာ မှုကတော့ ဝတ်ဖျားသို့ ကပ်သွားပါ တယ်။ ကိုယ့်ယောက်ျားရှာဖွေလာတဲ့ ငွေကြေးကိုလိုက်ရတဲ့ မိန်းမတစ်

ယောက်ရဲ့ ဝမ်းသာကြည်နူးမှု ဘယ် လိုရှိမယ်ဆိုတာကို ပြန်မပြောတတ် အောင်ပါပဲ။ ပြီးတော့ ရှေ့အလား အလား ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ သတင်း စကားကလည်း ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် ရဲ့ ကြည်နူးသာယာပျော်ရွှင်မှုကို အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်စေခဲ့ပါ တယ်။ ကိုသိန်းဦးတို့ မအေးကြည်ခင် တို့ လင်မယားကိုလည်း ကျေးဇူးတင် လို့ မဆုံးပါဘူး။ ကျွန်မတို့ရဲ့ ဘဝခရီး အစဟာ ခလုတ်ကန်သင်းကင်းတယ် လို့ ဆိုရမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် ...”



အိမ်ထောင်သက် နှစ်နှစ်နီးပါး စေ့ရောက်သော်လည်း သူတို့နှစ် ယောက်စလုံးက ကြာသည်လို့မထင် လိုက်။ ရင်သွေးရတနာလွယ်မွှေးရဖို့ အရိပ်အရောင်လည်း မပြသေးသမို့ အိမ်ထောင်ရေးသူကို တင်းပြည့် ကျပ်ပြည့် ခံစားနေရဆဲ။

ပြီး သူတို့နှစ်ယောက်က တခြား တစ်ပါးသော ဇနီးမောင်နှံများလို အမြဲ တမ်း အတူတကွ နေရသူများမဟုတ်။ တစ်ယောက်တကွစီ ခွဲခွာနေရသည့် ရက်က တစ်ပတ်၊ ဆယ်ရက်။ အတူ တကွနေရသည်က နှစ်ရက်၊ သုံးရက် မို့ သူတို့၏ အိမ်ထောင်ရေးမှာ ရိုးအိ မသွားဘဲ အစဉ်အမြဲ ဆန်းသစ်ချို လွင်နေသည်။

တခြားဇနီးမောင်နှံတွေဆို အိမ် ထောင်သက်တမ်း နှစ်နှစ်ရောက်ပြီ ဆိုရင် ရိုးအိခြင်း၊ ငြီးငွေ့ခြင်း မရှိသည့် တိုင် သစ်သစ်လွင်လွင် မရှိတော့ အလျော်အဖွပ်များသည့် အဝတ်ယုံ နယ် ရှိလာပါချေ၏။ ဒါက မမ္မတာ။

ဝင်းမောင်ခရီးထွက်လျှင် ခင်
လေးနွယ်က မျှော်ရသည်။ နေ့စဉ်တွေ့
နေကျ ဇနီးမောင်နှံတို့မှာမူ အလုပ်
သွားနေသည့် ခင်ပွန်းသည်ကိုမမျှော်၊
အချိန်တန် အိမ်ပြန်ရောက်လာမည်
မှာ သေချာသမို့ အေးအေးပဲနေကြ
သည်။

သူတို့ဇနီးမောင်နှံမှာမူ တစ်
ယောက်က ခရီးထွက်ရသည်။ ကျန်
တစ်ယောက်က မျှော်ရင်းစောင့်ရ
သည်။ ထွက်ရသည့် ခရီးအတိုင်း
အတာနှင့် အချိန်အပိုင်းအခြားမှာမူ
သတ်မှတ်ချက်မရှိ။ နှစ်ရက်သုံးရက်နှင့်
လည်း ပြန်ရောက်သည်။ တစ်ပတ်၊
နှစ်ပတ်လည်း ကြာတတ်သည်။

မျှော်ရသည်မှာ အရသာတစ်မျိုး
ရှိပါချေ၏။

ရင်ဖိုသည့်အခါမျိုးတွင် လှိုက်
လှိုက်ထင်ထင် ဖိုရသည်။ တစ်ခုခုများ
ဖြစ်နေသလားဟု စိုးရိမ်သောကပ္ပားရ
သည်မှာလည်း အရသာတစ်မျိုး။

ဝင်းမောင်တို့လုပ်နေသော လုပ်
ငန်းမှာ သည်းထိတ်ရင်ဖိုစရာများနှင့်
တွဲစပ်နေသည့် လုပ်ငန်း။

မျှော်ရသည်မှာ စိုးတထင့်ထင့်
ရှိရစေခြင်း ပြန်ရောက်လာလို့ ဝင်းမောင်
မျက်နှာပေါ်က အပြုံးကို မြင်လိုက်ရ
လျှင် ဆွေ့ဆွေ့ခွန်မတတ် ဝမ်းသာရ
သည်။ ကလေးတစ်ယောက်လို လက်
ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ ပျော်ရစေခြင်း။

ဝင်းမောင်ပြန်ရောက်လာတိုင်း
လက်ကိုင်ငွေ ဖောဖောသီသီ ပါလာ
စမြဲမို့ ရုပ်ရှင်သွားလိုက်ကြ၊ စားလိုက်
သောက်လိုက်ကြ၊ လည်လိုက်ပတ်
လိုက်ကြနှင့် မော်မဆုံး၊ ပျော်မဆုံး
ရှိကြသည်။ မင်္ဂလာဦးညမျိုးနှင့်လည်း

အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် ပြန်လည်ဆုံ
စည်းရသည်။

သူတို့၏အချစ်မှာ သစ်ပြီးငှာ
ဟောင်းရမည်ဆိုသည့် နိယာမ ရှိ
ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍ သစ်ပြီးရင်း ဘစ်
ရင်း ဆိုဘိသို့ ရှိပါချေ၏။

အိုးပိုင်အိမ်ပိုင် အနေအထား
မဖြစ်သေးစေကာမူ ကိုသိန်းဦးတို့နှင့်
တစ်လမ်းတည်းမှာ အိမ်ခန်းလေးတစ်
ခန်း သီးခြား ငှားရမ်းနေနိုင်သည့်
အဆင့်သို့ တစ်ဆင့်တက်လှမ်းခဲ့၏။

“ကျွန်မရဲ့ ပျော်ရွှင်မှုအတိုင်း
အတာဟာ ကျေနပ်လောက်စရာလို့
ဆိုရမယ့်အဆင့်ထက် ကျော်လွန်ခဲ့ပါ
တယ်။ ကျွန်မမှာလည်း နားကပ်၊
လက်စွပ်၊ လက်ကောက်၊ ဆွဲကြိုး
စတဲ့ မိန်းမသားတစ်ယောက်မှာ ရှိအပ်
တဲ့၊ ဝတ်ဆင်အပ်တဲ့ ရတနာပစ္စည်း
ကလေးတွေ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ရှိလာပါ
တယ်။ ကိုဝင်းမှာလည်း သူတို့ဆရာ
ကြီးငွေကြေးအပြင် ကိုယ်ပိုင်ငွေနှဲ့ ရင်း
နှီးလုပ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းလေးတွေပါ
ဆက်စပ်ပူးတွဲလာပါတယ်။ ကိုဝင်း
အပြောအရတော့ မကြာခင် ကိုယ့်ငွေ
နဲ့ကိုယ် လုပ်နိုင်တော့မယ်လို့ဆိုတာ
ကြောင့် ကျွန်မဟာ ဝမ်းသာလှိုင်းကြီး
စီးပြီး အပျော်ကြီး ပျော်နေရပါတယ်။
ဒါပေမယ့် သည်အလုပ်မျိုးဟာ တစ်ချို့
မဟုတ်တစ်ချို့ ခံရတဲ့ဘက်ကို အလှည့်
အပြောင်းရိုတတ်ကြောင်း ထည့်
မတွက်ခဲ့မိဘူး”

‘တစ်နေ့တော့ ...။’



(ခြောက်)

နှစ်နှစ်နီးပါး ကာလအတွင်း

တစ်ခါမှ ပြဿနာမပေါ်ခဲ့ဖူးတော့
လည်း ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ် ဟုတ်လှပြီ
ဟု ထင်မှတ်နေခဲ့သည်။

သိန်းဦးနှင့် ဝင်းမောင်တို့ ဆရာ
ကြီးမှာ ကုန်ကားပိုင်နှစ်စီး ရှိသည်။
တရားဝင်ပစ္စည်းလည်း တင်သည်။
တရားမဝင်ပစ္စည်းကိုလည်း ရောထွေး
တင်သည်။

သူဌေးက အပတ်တိုင်း မလိုက်
နိုင်။ သူဌေးမလိုက်နိုင်သည့်အပတ်
တွင် သူတို့နှစ်ယောက်က သူဌေး။

အဲဒီအပတ်က ကားနှင့်မဟုတ်၊
ရထားဖြင့် သွားကြားသည့် အပတ်။
အထူးရှာဖွေရေးအဖွဲ့နှင့် တွေ့သွားခဲ့
ရာ လူလွတ်အောင် မနည်းကြိုးစားပြီး
ရုန်းထွက်နိုင်ခဲ့သော်လည်း ပစ္စည်း
အားလုံး အဆုံးခံလိုက်ရသည်။

သိန်းဦးရာ ဝင်းမောင်ပါ ပြန်
မရောက်သေး။ ဒါပေမယ့် သတင်းဆိုး
က လူထက်စော၍ရောက်လာသည်။

“မအေးကြည်ခင် လာပြော
တုန်းက ကျွန်မ ခေါင်းတစ်ခေါင်းလုံး
ချာချာလည်သွားတယ်။ ရင်တွေ
တထိတ်ထိတ် ခုန်လို့။ ခဏလေး
အတွင်းမှာပဲ ခြေဖျားလက်ဖျားတွေ
အေးစက်သွားပြီး ဘာပြန်ပြောရမှန်း
မသိအောင် ဖြစ်သွားပါတယ်။ မအေး
ကြည်ခင်ကလည်း မျက်ရည်လေး
တစစနဲ့ အဲဒီညက ကျွန်မ တစ်ညလုံး
အိပ်လို့မရဘူး။ ကိုဝင်းမရှိတဲ့အခါ
ညဘက် အိပ်ဖော်အဖြစ် ခေါ်ထားတဲ့
အဒေါ်ကြီးကတော့ တရူးရူးအိပ်
လို့ပါ”

“မိုးသာ စင်စင်လင်းရော ငုတ်
တုတ်ပဲ။ ငုတ်တုတ်ဆိုတာက မှေးမိ
ကြီးမည်းကြီးထဲမှာ ငုတ်တုတ်နေရ

တာပါ။ မီးထွန်းခဲ့ပါဘူး။ တစ်ညလုံး မီးထွန်းထားရင် အိမ်ရှင်အခန်းက ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ညာဖြစ်လို့လဲ မေးစမ်းကြမှာ သေချာပါတယ်။ ကိုဝင်းတို့ အဖြစ်က ပြန်ပြောလို့မကောင်းတဲ့ အဖြစ်လေ။ ပစ္စည်းဆုံးပြီး လူမမြင် ရသေးတော့ လူလွတ်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်မှဟုတ်ပျံ့မသားလို့ တွေးတထင့် ထင့် စိတ်တပူပူ ဖြစ်နေရပါတယ်။ အဲဒီတော့မှ ကျွန်မတို့ဘဝကို ပြန် စဉ်းစားမိတာပါ။ ကျွန်မတို့ပျော်ရွှင်မှုက စိန်ပန်း၊ ရွှေပန်းပန်ပြီး ပျော်ရတဲ့ ပျော် ရွှင်မှုမှမဟုတ်ဘဲဟာ။ အဆိပ်ပန်းပန် ပြီး ပျော်ရွှင်နေရတဲ့ ပျော်ရွှင်မှုပါ ကလားလို့ သဘောပေါက်ခဲ့ရပါတယ်။

ဝင်းမောင် ပြန်ရောက်လာ သည်။ ခါတိုင်းလို အပြုံး တဝေဝေနှင့် မဟုတ်။ ရွှင်ရွှင်ပျပျမရှိ။ မျက်စိမျက် နှာပျက်လို့၊ ဟန်ဆောင်အရယ် အပြုံး လေးသော်မှ မလုပ်နိုင်။

“ကျွန်မကလည်း ခါတိုင်းလို ဝမ်းသာအဲလဲ ဆီးမကြိုနိုင်တော့ဘူး လေ။ ဘာစကားကို ဘယ်လိုစပြော ရမှန်းမသိတဲ့အဖြစ်။ ကိုဝင်းကိုတွေ့ လိုက်တာနဲ့ မျက်ရည်ကိုမထိန်းနိုင် တော့ဘဲ ငေးငေးငိုင်ငိုင် ကြီးဖြစ်နေ ထယ်။ ကျွန်မလည်း ဘာမှ မမေးမိ တော့ဘူး။ ကိုဝင်းက ...”

“မလေး... သတင်းစုံကြားပြီး ငြိလားတဲ့”

“မနောက မအေးကြည်ခင်လာ ပြောလို့”

“ကိုဝင်းတို့ စုဆောင်ထားသမျှ ထစ်ချီတည်း ချောထွက်သွားတာပဲ။ ထူထောင်မှ မနည်းကြီးကို ...”

“ဖြစ်လာမှတော့ ဘာတတ်နိုင်

တော့မှာလဲ ကိုဝင်းရာ။ သည်လောက် ကြီးလည်း စိတ်မထိခိုက်နေပါနဲ့ ဖြစ် သမျှအကြောင်းပေါ့”

‘ကိုဝင်းကို အဲဒီလိုအားပေး လိုက်ရပေမယ့် ကျွန်မရင်ထဲမှာလည်း ပူလောင်နေတာပဲ။ ခါတိုင်းဆို ကိုဝင်း ပြန်လာရင် အိမ်ထမ်း၊ အိမ်ဟင်း မစားကြဘူးလေ။ ကောင်းပေလို့ နာမည်ကြီးတဲ့ ဆိုင်တွေမှာ ထွက်စား ကြတာပါ။ ဒီတစ်ခေါက်တော့ မထွက် နိုင်တော့ဘူး။ ကိုဝင်းအိတ်ထဲမှာ လက် ကျန်ငွေ နှစ်ဆယ်ကျော်ပဲ ပါတော့ တယ်။ ကျွန်မမှာ ငွေနှစ်ရာလောက် ရှိတယ်။ ကျွန်မဝတ်ထားတဲ့ ရွှေတို ရွှေစကလွဲလို့ ကျွန်မ ချမ်းသာသမျှ ဟာ ငွေနှစ်ရာကျော်လေးပဲရှိတယ်။ ရှေ့ကို လျှောက်ရမယ့် လမ်းခရီးက လည်း လမ်းစပျောက်သလို ဖြစ်နေပြီ လေ။ အဲဒီတော့ ခါတိုင်းလို မသုံးရဲ၊ မစားရဲတော့ဘူးပေါ့”

မကောင်းမှု ပြုမှားမိသူတိုင်း ကောင်းသောအကျိုးဆက်ကို ခံစား လိမ့်မည်ဟူ၍ ဆိုစမြဲ စကားမရှိဖူး သည့်အတိုင်း ယခု ဝင်းမောင်တို့ လက် တွေခံလိုက်ရပါလေပြီ။

နှစ်နှစ်နီးပါး ရှာဖွေခဲ့ရသည့် ငွေ ကြေးများမှာ တစ်ချို့တည်းနှင့် ကုန်း ကောက်စရာမရှိအောင် ဖြစ်သွားသည် မှာ စာတွေ့မဟုတ်ပါ။ ငါတွေ့ တွေ့ရ ပါလေပြီ။



တစ်ပတ်လောက် ငူငူငိုင်ငိုင်ကြီး ဖြစ်နေသည့် ဝင်းမောင်က လုပ်ငန်း ခွင်ပြန်ဝင်ရေးအတွက် စတင်ပြောဆို လာသည်။

“ကဲ ... မလေး။ ကိုယ်တို့လုပ်

ငန်း ပြန်စရလိမ့်မယ်”

“ဘာလုပ်ငန်းလဲ ကိုဝင်း”

“လုပ်နေကျ လုပ်ငန်းပေါ့”

“မလေး သဘောကတော့ သည်လုပ်ငန်းပေါ် သံယောဇဉ်မတွယ် စေချင်တော့ဘူး။ သံယောဇဉ်ဖြတ် လိုက်စေချင်ပြီ ကိုဝင်း။ ခုပစ္စည်းတင် ဆုံးပြီ။ လူ့မပါတာကိုပဲ တော်သေး တယ်လို့ ပြောရမှာ။ နို့မဟုတ်ရင် ကိုဝင်းလည်းဒုက္ခရောက်မယ်။ မလေး လည်း ... အို ... မတွေးဝံ့စရာကြီး ပါ ကိုဝင်းရယ်။ တခြား ကောင်း ရောင်းကောင်းဝယ် အလုပ်ကိုပဲ စဉ်း စားပါတော့လားနော်”

“ကဲ ... ထားပါတော့ မလေး ပြောသလို ကောင်းရောင်းကောင်း ဝယ် လုပ်ပါပြီတဲ့။ ဘယ်မလဲ ငွေရင်း ငွေနှီး”

“အို ... မလေးရဲ့ လက်ဝတ် လက်စားတွေ ရှိသားပဲဟာ။ ပြန် ရောင်းလိုက်ရင် ငွေလေးငါးထောင် ထွက်လာမှာပေါ့ ကိုဝင်းရဲ့”

“သည်ငွေလောက်နဲ့ ဘာလုပ် လို့ရမှာလဲ မလေးရယ်”

“မလေး ဈေးထွက်ရောင်းမယ် လေ”

“ဈေးရောင်းတယ် ဆိုတာက အပြောလွယ်သလောက် အလုပ်ခက် တယ် မလေးရဲ့။ ရောင်းရေးဝယ်ရေး အလေ့အကျင့်ရှိရင် အကြောင်းမဟုတ် ဘူး။ မရှိဘဲ ထလုပ်ရင်တော့ ရှိတာပါ ပြုတ်သွားလိမ့်မယ်။ အခု ကိုဝင်းတို့ ဖြစ်တဲ့ အဖြစ်မျိုးက တစ်ခါမဟုတ် တစ်ခါတော့ ကြုံရမှာပေါ့။ ကိုဝင်း တို့က နှစ်နှစ်အတွင်း ဒီတစ်ခါပဲ ကြုံ လိုက်ရတာ တခြားလူတွေလို ...”

“တစ်ခါဆို ဆိုသလောက်ဆို တော့လည်း ကိုဝင်းရယ်”

“ကိုဝင်းတို့မှာ အရှုံးမရှိသေးပါဘူး မလေးရာ”

“ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် အလုပ်ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြောကြဆိုကြရင်း သဘောတူညီတဲ့အဖြေထွက်မလာဘဲ ရန်ပွဲအငယ်စားကလေးဖြစ်ပြီး အဆုံးသတ်ခဲ့ရပါတယ်။ အိမ်ထောင်ကျကတည်းက ဟုတ္တိပတ္တိ စိတ်မညစ်စိတ်မဆင်းရဲခဲ့ဖူးတဲ့ ကျွန်မဟာ သည်ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာတော့ အကြီးအကျယ် စိတ်ဆင်းရဲခဲ့ရပါတယ်။ ကိုဝင်းမှာ ဇွတ်တရွတ် ဆက်လုပ်မယ့် ဆုံးဖြတ်ချက်ရှိနေပြီလေ”

ခင်လေးနွယ်က ရိုတာလေးထုခွဲ၍ အရောင်းအဝယ် လုပ်ချင်သည်။ ယုတ်စွအဆုံး သူ့လုပ်ခဲ့ဖူးသည့် အိမ်ဆိုင်ကလေးဖွင့်ပြီး တစ်ဖက်တစ်လမ်း ရှာမည်။

ဝင်းမောင်က အလုပ်တစ်ခုခုရအောင်ကြိုးစား။ ဆယ်တန်းမအောင်ပေမယ့် စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံတွေမှာ အလုပ်တစ်ခုခု ရနိုင်သည်။

ဝင်းမောင်အဖေ ဦးဖိုးကျော့ကလည်း ပြောဖူးသည်။ သူတို့အလုပ်ရုံမှာ ပညာသင်အဖြစ် အလုပ်ဝင်လုပ်ရင်လုပ်၊ ဒါမှမဟုတ် အပြင်ဝင်ရှေ့တစ်ခုခုမှာ အလုပ်အပ်မည်လို့။

ကားပြင်သည့် အတတ်ပညာမှာ ဘယ်တော့မှ မတိမ်ကော။ လူသားတို့ သွားရေးလာရေးနှင့် စားကုန်သောက်ကုန် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအတွက် မော်တော်ကားကို မသုံးမဖြစ် သုံးရသည်။ မော်တော်ကားရှိနေသမျှ ပြင်ဆင်ရေးလုပ်ငန်းလည်း ရှိမည်။ သည်

ပညာကို မတောက်တစ်ခေါက်တက်သော်မှ ထမင်းမငတ်။

သားဖြစ်သူကို ဤသို့နားချဖူးသည်။ ခု ခင်လေးနွယ်က ထပ်၍ ဖျောင်းဖျားနားချသည်။ စိတ်သောကကို မထွေးပိုက်ရဘဲ လင်မယားနှစ်ယောက် အေးအတူ ပူအမျှ နေကြဖို့။

ဒါကို ဝင်းမောင်က လက်မခံ။ ဖြတ်လမ်းနည်းနှင့် ချမ်းသာချင်သည်။

ဘာကိုလုပ်လုပ် ဖြတ်လမ်းလိုက်သူမှန်သမျှ လမ်းခုလတ်မှာ ခါးပြတ်ကျန်တတ်သည်ကို သူက သဘောမပေါက်။ သူ့ဘက်ကလည်း ဆင်ခြေပေးလာသည်။

အဖေ တစ်သက်လုံး ဒီပညာနှင့် ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းခဲ့ပါလျက် ဆံဖြူ၊ သွားကျို၊ ခါးကိုင်း၊ နားထိုင်းသည့် အရွယ်သို့ ရောက်ခါနီးသည့်တိုင် မိသားစုတစ်ခုလုံး ထမင်းနပ်မှန်ရုံပဲ စားရသည်။ ဘယ်မလဲ ကြီးပွားတိုးတက်တာ။

ခု သူ့လုပ်နေသည့် အလုပ်က သေမြေကြီး ရှင်ရွှေထီးပါတဲ့။ ဒါက သူ့ဘက်မှဆင်ခြေ၊ ဥပဒေဆန့်ကျင်ဘက် လုပ်ငန်းမသားတွေ ပေးလေ့ပေးထရှိသည့် ဆင်ခြေ။

တစ်နေ့ ခံရပြီဆိုသောအခါကျမှ နောင်တ တုရရ ရှိကြစမြဲ။ သားတစ်ကိုမြင်သော်လည်း မြားချက်ကိုမမြင်။

နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်မကပဲ အလျှော့ပေးလိုက်ရပါတယ်။ ကျွန်မဟာ မိန်းမသားပါ။ သူများနည်းတူ ဝတ်ချင်စားချင်၊ သုံးချင်စွဲချင်တဲ့စိတ်မရှိလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့အန္တရာယ်လမ်းကြောင်းပေါ် လျှောက်နေသမျှ ကျွန်မကလည်း စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ

သောကဗျာပါဒကို ပိုက်ထွေးထားရမှာပါ။ ထမင်းကောင်း၊ ဟင်းကောင်းကို ရင်တထိတ်ထိတ် မစားချင်ပါဘူး။ ပေါ်သမျှ အဆင်ဆန်းတွေဝတ်ပြီး စိုးတရွံ့ရွံ့ ဖြစ်မနေချင်ပါဘူး။ ဒါဟာ အခုမှ ကျွန်မလုပ်ကြံပြောတဲ့ စကားမဟုတ်ပါဘူး။ လင်က ဓားပြတိုက်ကျွေးကျွေး မယားက ယပ်ခတ်စားမယ်ဆိုတဲ့အထဲမှာ ကျွန်မ မပါပါဘူး။”

ဟုတ်တာ၊ မဟုတ်တာ အပထာ။ ထိုတဒဂ်အတွင်း ထောင်မှူးလေး ဦးတင့်လွင်မှာ ခင်လေးနွယ်ကို အထင်တကြီး ရိုသွားရသည်။

ယောက်ျားဖြစ်သူက ဘယ်လိုနည်းနဲ့ရှာရှာ မိန်းမဖြစ်သူက ဝတ်စားမော်ကြားပြီး ရသမျှသုံးဖြုန်းမည်ဆိုသော သဘောထားရှိသည့် အများစု မိန်းမသားထဲမှာ ခင်လေးနွယ် မပါ။

မိန်းမသားသဘာဝနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ထဲမှာ ခင်လေးနွယ်ပါသည်ဟု ဆိုနိုင်ရာ၏။

ဒီနေ့ အိမ်အပြန် ထောင်မှူးလေး ဦးတင့်လွင်က ချစ်ဇနီးအေးကို သည်အကြောင်းလေး ပြန်ပြောင်းပြောပြရသည်။ အေးလည်း စိတ်ဝင်စားသွားသည်။ ဒီလို သဘောထားအမြင်ရှိသည့် မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဘာကြောင့် သည်ပုံဒ်မချိုးနှင့် ထောင်ထဲကို ရောက်နေပါလိမ့်တု။

“သူ ဒီအမှုကို ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ကျူးလွန်ခဲ့ရလဲ အစ်ကိုလွင်”

“အဲဒီ ... အစိတ်အပိုင်းအထိ မရောက်သေးဘူးလေ။ ကိုယ်လည်း အေးလိုပဲ သိချင်တာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဇာတ်လမ်း အပြည့်အစုံကိုယ်မှ အမှတ်ရလုံးပေါ်မှာမို့ ကိုယ်လည်း ကြား

ဖြတ်မမေးတော့ပါဘူး”

“အစ်ကိုလွင် ... ခုတလော့
မိန်းမထောင်ကို တာဝန်ယူနေရတာ
သဘောခွေနေမှာပေါ့နော်။ ပျင်းစရာမှ
မကောင်းတော့တာ”

“ဟော ... အေးက ဖောက်
လာပြီ”

“အစ်ကိုလွင်ရေ ... သနားပြီး
တော့မှ သံယောဇဉ်တွယ်ပြီး ချစ်ရ
တဲ့အချစ်ဟာ သိပ်ခိုင်မြဲတယ်လို့ ကြား
ဖူး။ မှတ်ဖူးတယ်လေ”

“ပြောရင်းပြောရင်း အေးမြားဦး
က အစ်ကိုလွင်ဘက် လှည့်လာတာ
ကိုး”

“မောင်လည်း ယောက်ျားပဲ
မဟုတ်လား မောင်ရယ်။ ရဟန္တာ
တောင်မှ ...”

“ကဲ... တော်ပြီ။ အစ်ကိုလွင်
ရေချိုးလိုက်ဦးမယ်”



ဝင်းမောင်နှင့် သိန်းဦးမှာ
အမှောင်လမ်းကြောင်းထဲသို့ ပြန်လည်
ဝင်ရောက်သွားကြပြန်သည်။

ခါတိုင်းလိုပင် သွားလိုက်လာ
လိုက် လုပ်နေသော်လည်း ပြန်လာ
သည့်အခါ ခင်လေးနွယ်ကို ပေးသည့်
ငွေကြေးမှာ ယခင်အခေါက်လို စွဲစွဲ
ပိုပိုမရှိ။

ခင်လေးနွယ်ကလည်း ဘယ်သို့
မှ မဆို။ ဘာမှမမေး။ ပေးသမျှကိုပဲ
ယူထားလိုက်သည်။

သူတို့ လင်မယားနှစ်ယောက်၏
ဆက်ဆံရေးမှာ ပြေပြေလည်လည်ရှိ
သော်လည်း ကြည်ကြည်သာသာရှိ
သည်ဟုတော့ မဆိုနိုင်။ ဝင်းမောင်က

လည်း ယခင်ကလို တက်တက်ကြွကြွ
မရှိ။

ခင်လေးနွယ်က အပျော်အပါး
နှင့် အဝတ်အဆင်ကို ခြိုးခြံချွေတာရုံ
သာမက ငွေကုန်ကြေးကြများသည်
အပြင်ဆိုင်များသို့ ထမင်းထွက်စားခြင်း
ကိုလည်း မလုပ်တော့။ ခြိုးခြံချွေတာ
စုဆောင်ရေး ဇယားချလိုက်၏။

တစ်နေ့တော့ ဝင်းမောင်က ဤ
သို့ စကားဆိုသည်။

“မလေး ... ကိုယ်တို့ အိမ်ခန်း
မှာ နေ့လယ်လောက်သာနေပြီး ည
ဘက်ကို မအေးကြည်ခင်နဲ့ သွားအိပ်
ပါလား”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုဝင်း”

“ကိုယ်တို့ သည်တစ်ခါထွက်
မယ့်ခရီးက ရက်ရှည်လိမ့်မယ်။ ညရေး
ညတာအတွက် မလေးကို စိတ်မချလို့။
ပြီးတော့ မအေးကြည်ခင်လည်း
အဖော်ရတာပေါ့။ ခု သူက ကိုယ်လေး
လက်ဝန်ကြီးနဲ့လေ”

“ကိုဝင်း .. မလေးကို တကယ်
ချစ်တယ်နော်”

“ချစ်တာပေါ့ မလေးရယ်။ ချစ်
လို့လည်း မလေး သူများနဲ့ တန်းတူ
နေနိုင်အောင် ကိုဝင်းကြိုးစားနေတာ
ပေါ့”

“မလေး နေတတ်ထိုင်တတ်ပါ
တယ် ကိုဝင်းရယ်။ ကိုဝင်းသာ သည်
အလုပ်ကို စွန့်မယ်ဆိုရင် မလေး သိပ်
ဝမ်းသာမှာပဲ။ လင်မယားနှစ်ယောက်
အခုလိုခွဲနေရတာရယ်။ ကိုဝင်းမျက်
နှာကို မမြင်ရမချင်း ရင်မအေးရတာ
ရယ်ဟာ မလေးအတွက် ပေါပေါဝတ်
ပြီး ဖောဖောသီသီစားရတာထက် ပိုပြီး
စိတ်ဆင်းရဲရပါတယ်။ ကိုဝင်းက ခရီး

ရက်ရှည်ကြီး ထွက်ဦးမယ်ဆိုတော့”

“မလေး ... ကိုဝင်းလုပ်ငန်းကို
ပြောင့်ပြောင့်တန်းတန်း လုပ်ပါရစေ။
ကိုဝင်း မလေးအတွက်လည်း စဉ်းစား
ပြီးသားပါ။ ကိုဝင်း တစ်ချီကောင်း၊
နှစ်ချီကောင်း အပိုင်လုပ်ပြီးရင် မလေး
စိတ်တိုင်းကျ သည်လုပ်ငန်းက လုံးဝ
နားလိုက်တော့မှာပါ”

“တကယ်ပြောတာလား ...
ကိုဝင်း”

“တကယ်ပြောတာပါ မလေး
ရာ၊ ကိုဝင်းတို့အတွက် ဆိုင်လေးတစ်
ဆိုင်လောက် ဆွဲပြီး ရင်းလောက်နီး
လောက်ရရင် တော်ပါပြီ”

“မလေးလည်း အစွမ်းကုန်ခြိုးခြံ
ချွေတာပြီးစုမယ်။ ကိုဝင်းခရီးရက်ရှည်
ထွက်နေတုန်း မလေး ရွာကို ခဏပြန်
ချင်တယ်။ အဖေတို့၊ အမေတို့နဲ့
မတွေ့ရတာ ကြာပြီမဟုတ်လား”

“မလေးဆန္ဒရှိရင် သွားပေါ့။
ကိုဝင်းတို့က အနည်းဆုံး တစ်လ
လောက်တော့ ကြာလိမ့်မယ်”

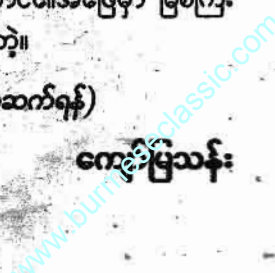
သူတို့နှစ်ယောက် ပြန်လည်
ကြည်သာသွားကြသည်။ လုပ်ငန်း
အကြောင်းမေးသည့်အခါ ဝင်းမောင်
က တိတိဝပ မပြော။ ဆင်ငှေ့ရန်
ရှောင် သဘောမျိုးပဲ ပြောခဲ့သည်။

ခင်လေးနွယ်ကလည်း အထွန့်
ထပ်မတက်။ မပြောချင်သည်ကို အရ
အမိ မမေး။ ဘယ်သွားသည်ဆိုတာ
လောက်ပဲ မေးခဲ့သည်။

ဝင်းမောင်၏အဖြေမှာ မြစ်ကြီး
နားဘက်ကိုတွဲ။

(ရှေ့လဆက်ရှန်)

ကျော်မြသန်း



ဆံမြိတ်လည်းဖြေ ပန်းလည်းကြွေရသော ပုဂံအလှ ကချေသည်

■ မင်းညွန့်နွယ်(တောင်တွင်းရွှေပြည်)

ဆပွင့်မထေရ်သည် သီဟိုဠ်၌ ဆယ်ဝါရသည်တိုင် အောင် ပိဋကတ်စာပေများကို သင်ယူပြီး ပိဋကတ်ဆောင် အရှင်မြတ်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ပုဂံသို့ တစ်ပါးတည်းမပြန်လိုပေ။ အကြောင်းမှာ တစ်ပါးတည်း ပုဂံသို့ ပြန်ကြွသွားပါက သူ၏ဆရာတော် အရှင်ဥတ္တရဇီဝမထေရ် မရှိတော့လျှင် ပဉ္စဝက်သံဃာပြည့်အောင် ပိဋကတ်ကိုဆောင် ကုန်သော သီဟိုဠ်မှ မထေရ်လေးပါးတို့နှင့်အတူ ပုဂံသို့ ပြန်ကြွရမည်ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် တာမလိတ္တရွာသား အရှင်သီဝလိမထေရ်၊ ကမ္မောသောားအရှင်တာမလိန္ဒမထေရ်၊ ကိဉ္ဇပူရမြို့သား အရှင်အာနန္ဒမထေရ်၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းသား အရှင်ရာဟုလာမထေရ်တို့နှင့် ပဉ္စဝက်ပြည့်အောင် ဆပွင့်ထေရ် အပါအဝင် မထေရ်ငါးပါးတို့ ပုဂံသို့ သင်္ဘောစီး၍ ပြန်လည်ကြွခဲ့ကြသည်။ ထိုမထေရ်ငါးပါးလုံးပင် ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဆောင်ကုန်သည် ဖြစ်၍ အရှင်ရာဟုလာထေရ်က သာလွန်၍ အစွမ်းထက်သည်ဟု သိကြ၏။

မထေရ်ငါးပါးတို့၏ သင်္ဘော၊ ဗုသိမ်ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ကပ်သော အချိန်မှာ ဝါဆိုလနီးနေပြီဖြစ်၍ ပုဂံသို့ ရောက်အောင်ကြိုချိန်မရသောကြောင့် ပုသိမ်၌ပင် ဝါဆိုခဲ့ကြသည်။ ဝါကျွတ်သောအခါ မထေရ်ငါးပါးတို့သည် ပဝါရဏာ ပြုပြီးနောက် ပုဂံသို့ ဆက်လက်ကြွတော်မူကြသည်။ အရှင်ဥတ္တရဇီဝမထေရ်သည် အရှင်ဆပွင့်တို့ ပုဂံသို့ ပြန်မရောက်မီ နှစ်ရက်သုံးရက်ကပင် ပျံလွန်တော်မူခဲ့သည်။ အရှင်ဆပွင့်သည် ဆရာတော်ရှင်ဥတ္တရဇီဝ သင်္ဂြိုဟ်ရာသို့ ကြွ၍ ရှိခိုးကန်တော့ခြင်းပြုခဲ့သည်။

ထို့နောက် အရှင်ဆပွင့်သည် မထေရ်လေးပါးတို့နှင့်

တွေ့ဆုံပြီး “ငါတို့ဆရာ အရှင်ဥတ္တရဇီဝ မထေရ်မြတ်ကြီး သီဟိုဠ်သို့ရောက်ခဲ့စဉ်က သီဟိုဠ်ဆရာတော်တို့နှင့် အတူတကွ သံဃကံကို ပြုကြသကဲ့သို့ ငါတို့လည်း အရှင်သောဏ၊ အရှင်ဥတ္တရတို့ အဆက်အနွယ်ဖြစ်ကြသော ပုဂံရဟန်းတို့နှင့်အတူတကွ သံဃကံကို ပြုသင့်ကုန်၏”။ ထိုကဲ့သို့ အရှင်ဆပွင့်ထေရ် သီဟိုဠ် သာသနာတော်ကို ဆောင်၍ ပုဂံသို့ ရောက်လာခဲ့သည်မှာ သက္ကရာဇ် ၅၄၃ ခုနှစ်က ဖြစ်သည်။

နရပတိစည်သူမင်းကြီးသည် မထေရ်ငါးပါးတို့ကို အလွန်ကြည်ညို မြတ်နိုးတော်မူ၍ ဝဇီရပဉ္စမည်သော ပညာရှိ အမတ်နှင့်တိုင်ပင်၍ ဧရာဝတီမြစ်၌ လှေဖောင်ခွဲစေပြီး သာမဏေများစွာတို့ကို ပဉ္စင်းခံစေသည်။ ကာလရှည်ကြာသော် အနွယ်အဆက်ပြန့်ပွား၍ ဂိုဏ်းသံဃာများစွာ ဖြစ်လာခဲ့သည်။

မင်းကြီးသည် တစ်နေ့သ၌ ပဋကတ်တော်မထေရ်ငါးပါးတို့ကို ပုဂံပြည်၌ ပိဋကတ်စာပေများကို နေ့မအား ညမနား ကြိုးပမ်းပို့ချနေရသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ပန်းကိုယ်ကျေဖြစ်ပြီး နွမ်းနယ်နေကြသည်ကို အနည်းငယ် ပြေပျောက်သက်သာစေခြင်းအကျိုးငှာ သီဟိုဠ်ပြန်မထေရ်ငါး ပါးတို့ကို တပည့်သံဃာနှင့်တကွ အလှူကြီးပြု၍ ဆွမ်းကပ်ခဲ့သည်။ ဆွမ်းကပ်ပြီးနောက် “ကချေသည် သဘင်အငြိမ်”ဖြင့် ညွှန်ကာ အနားယူအပန်းဖြေခွင့် ပေးခဲ့သည်။

အငြိမ်ကြည့်နေကြစဉ်တွင် သီဟိုဠ်သား ရာဟုလာထေရ်သည် မြန်မာကချေသည်မနှင့် သူမ၏ရှုပါး သဒ္ဓါရုံအညူအခရာ မာယာပရိယာယ် လှည့်ပတ်ဆွဲဆောင်မှုတို့ကို

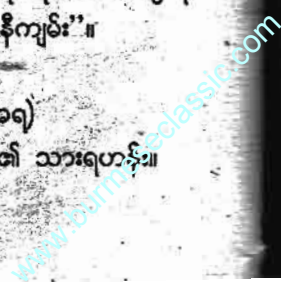


သင်တစ်ဦးကြောင့် ငါတို့အားလုံး
 အရှုတ်မရစေတောင်း။
 ဒီအရပ်၌ လူမပြုပါလေနဲ့။
 မလယကျွန်းသို့ သင်သွားပြီး
 လူဝတ်လဲတာ အငြိမ့်ကချေသည်နဲ့
 ပေါင်းလိုတပေါင်းပါလေ ...



သာယာနှစ်သက်မိ၍ အငြိမ့်ပွဲသဘင်မှထပြီး သီတင်းသုံးရာ
 တျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွသွားခဲ့ရသည်။
 ရာဟုလထေရ်သည် ကျောင်းသို့ရောက်သောအခါ
 သတိကို ခေါင်းပါးလှအောင်ပြုပြီး အိပ်ရာထဲ၌ လူးလိမ့်ကာ
 ခံစားနေရလေသည်။ မထေရ်ကြီးလေးပါးတို့သည် အငြိမ့်ပွဲ
 ပြီးသောအခါ သာသနာ့အိယကာမင်းကြီးကို နှုတ်ဆက်ပြီး
 တျောင်းသို့ ပြန်ကြွခဲ့ကြသည်။ ကျောင်းသို့ပြန်ရောက်သော
 အခါ အိပ်ရာထဲ၌ လူးလိမ့်ပြီး ခံစားနေသော ရာဟုလ
 ထေရ်ကို တွေ့ရပြီးနောက် ထိုမထေရ်ပြောပြချက်အရ
 မထေရ်ကြီး လေးပါးတို့ ခံစားမှုအကြောင်းကို သိခဲ့ကြ
 သည်။ မထေရ်ကြီးတို့က ဆုံးမသော်လည်း ရာဟုလထေရ်
 သည် “ရဟန်းတရားကို မပွေလျော်တော့ဘဲ ပရိသတ်
 ပြုရန်နှင့် တချေသည်ကိုပေါင်းသင်းရန်သာ” အားထုတ်
 နေလေသည်။
 ထိုအခါ မထေရ်ကြီးလေးပါးတို့သည် “သင်တစ်ဦး
 ကြောင့် ငါတို့အားလုံး အရှုတ်မရစေကောင်း။ ဒီအရပ်၌
 လူမပြုပါလေနဲ့။ မလယကျွန်းသို့ သင်သွားပြီး လူဝတ်
 လဲတာ အငြိမ့်ကချေသည်နဲ့ ပေါင်းလိုကပေါင်းပါလေ” ဟု
 ပြောဆိုပြီး ငွေကြေးထောက်ပံ့ကာ ရာဟုလထေရ်ကို

ကျောင်းတော်မှ နှင်လိုက်ကြသည်။
 အရှင်ရာဟုလထေရ်သည် ပုသိမ်မှ သင်္ဘောစီး၍
 မလယကျွန်းခေါ် မလေးကျွန်းခေါ် ပဒယူကျွန်းသို့ ကြွသွား
 ခဲ့သည်။ ထိုကျွန်းသို့ရောက်လျှင် ဝိနည်းတရားကို သိလို
 သော မလယမင်းအား သင်ကြားပို့ချပေးခဲ့သည်။ မလယ
 မင်းကြီးက အရှင်ရာဟုလထေရ်အား ပတ္တမြားသပိတ်
 တစ်လုံးကပ်လှူခဲ့သည်။ အရှင်ရာဟုလထေရ်လည်း
 ပတ္တမြားရတနာ သပိတ်တစ်လုံးရလျှင် လူထွက်၍ ကချေ
 သည်မနှင့် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ခဲ့သည်။
 ဖော်ပြပါ ဖြစ်ရပ်ကို သုံးသပ်ကြည့်သောအခါ
 အလှူရှင်တို့က မပေးလှူအပ်သော “မဇ္ဇဒါနဟူသော သေ
 အရက်စသည် အလှူ။ သမဇ္ဇဒါနဟူသော အငြိမ့်ကချေ
 သည်အလှူ။ ဣတ္ထိဒါနဟူသော ကာမမူအတွက် အရည်း
 ကြီးများ ကာလကဲ့သို့ မိန်းမအလှူ။ ဥသဘ ဒါနဟူသော
 နွားမတို့အတွက် နွားသိုးကြီးအလှူ။ စိတ္တကမ္မဒါနဟူသော
 ကာမဂုဏ်စိတ်ဖြစ်စေသည့် ပန်းချီ ကားချပ်အလှူ” ဟု ဖော်
 ညွှန်းထားသည့် ငါးမျိုးသော အလှူတို့မှ “သမဇ္ဇဒါန ခေါ်
 အငြိမ့်ကချေသည်အလှူ” ကို လှူခဲ့မိခြင်းကြောင့် ပိဋကတ်
 ဆောင် စာချရဟန်းတော်တစ်ပါး ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်အပြင်
 ပုဂံအလှ ကချေသည်များမှာလည်း ဆံမြိတ်ပြေ၍ အချစ်
 ပန်းကြော့ခဲ့ရပေသည်။
 ဖတ်ရှုခဲ့ပြီး ပုဂံအလှကချေသည်ဖြစ်စဉ်ကို ဆင်ခြင်
 နှလုံးသွင်းပြီး အလှူရှင်တို့အနေနှင့် ရဟန်းတော်များနှင့်
 အပ်စပ်ရာလှူဒါန်းဖွယ်ကိုသာ လှူဒါန်းမှုပြုနိုင်ကြရန် တင်ပြ
 လိုက်ရပါသည်။
 မင်းညွန့်နွယ်(တောင်တွင်းရွှေပြည်)
 ကျမ်းကိုး
 ၁။ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ-မဟာဒွါရနိကာယ ဒုတိယမဟာ
 နာယက သီရိသောဘနထေရ်ရေး။ မဟာဒွါရ
 နိကာယ၊ “သာသနံဝံသ ဒီပမနိကျမ်း”။
 ၂။ အရဟံဗောဓိသမိုင်း
 အရှင်အာစရဘိဝံသ (တိပိဋကဓရ)
 မင်းတုန်းမင်းနှင့် စကြာဒေဝီတို့၏ သားရဟန်း။



သဗ္ဗေသတ္တာ အာဟာရဋီတိကာ

အားလုံးသတ္တဝါ အစာသည့်တည့်ရာ

ချောယဉ်သာဖြင့် (BA, BEd)

လူ့ဘဝ ပဋိသန္ဓေဓာတ် ဖြစ်စဉ်တွင် ပဋိသန္ဓေကာလအခိုက် ကာယ၊ ဘာဝ၊ ဝတ္ထု၊ ကလာပ်သုံးဆယ်ဖြင့် စ၍ ကာယနှင့် ဘာဝထိခတ်မှုကြောင့် ကာယဝိညာဏ်ခေါ် နောယတန၊ မနာယတနနှင့် ဓမ္မာယတနတို့ ထိခတ်မှုကြောင့် နောဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဏ်နှင့် ဝတ္ထုကလာပ် ထိခတ်မှုကြောင့် ဤသုံးဆင့်ထိခတ်မှုတွင် ဝတ္ထုကလာပ်၏ ပုံကြီးချဲ့ကောင်းသော သတ္တိဖြင့် လူ့သနစ် လူ့အဖြစ်သို့ စီရင်ဖန်တီးစေ၍ အသစ်ဖြစ်လာသော ကာယအကြည်၊ ဇိဟအကြည်၊ ဃာန၊ သောတာ၊ စက္ခုအကြည်တို့ အဆင့်ဆင့် တိုးတက်ဆောက်ခံခဲ့လေသည်။ ဤသို့ဖြင့် လူ့ဘဝ ရခဲ့ကြသည်။

စက္ခုသစ်ရသော် ရူပကို အစာအာဟာရအဖြစ် မှီဝဲမြဲအတိုင်း ဇိဝှာနှင့်ရသ၊ သောတနှင့်သဒ္ဓါ၊ ယာနနှင့်ဂန္ဓ၊ ဏာယနှင့်ဖောဋ္ဌဗ္ဗ၊ မနနှင့်ဓမ္မ၊ ဤသို့ သူ့အကြည်နှင့် သူ့အာဟာရ မှီဝဲကြကာ အဟောင်းပစ် အသစ်လဲလှယ်၍ အမြဲတစေ ဖြစ်ပျက်နေသော လူ့ဇာတိနယ်သည် ခဏမလစ်အာဟာရအဖြစ် မှီဝဲနေကြသည်မှာ သိမ်မွေ့လှသဖြင့် သိရန် မြင်ရန် မလွယ်ကူသောကြောင့် ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်ပင် အနာဇာဝါရကြောင်း နိဒါန်းကို သိလွယ်မြင်သာသော ဥပမာဖြင့်

“ဇိဝှစ ပဋိစ္စရသေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဇိဝှာဝိညာဏ်၊ တိတ္ထိသင်္ဂဏီယသော၊ ဖဿပစ္စယာဝေဒနာ၊ ဝေဒနာပစသယာတဏှာ၊ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါ၊ ဝေပစ္စယာ ဇာတိ၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ သောကပရိသေဒနုက္ခဒေါမနသု ပါယာသာ သန္တဝန္တိ ဟန္တိ လျှာနှင့်ရသာစံ၊ စွဲ၍ လျှာသိဝိညာဏ် ဤသုံးခု ပေါင်းစည်းထိတွေ့မှုကို ဖဿကြောင့် ဝေဒ ဖြာဝေဒနာ၊ ဝေဒနာကြောင့် တဏှာ၊ တဏှာကြောင့် ဇာတိ၊

ဘဝကြောင့် ဇာတိ၊ ဇရာ၊ ဇရာမိ (ပိပိရက္ခ၊ နာနာရောဂါ) သို့မဟုတ်အားနှင့် ပရုဏသောဒုက္ခသီးခြားရသည်ဟု ဟောတော်မူခဲ့သည်။

ဇိဝှာရောဂါကုသုံး ဆေးချက်အတွက် ဝေဒနာ ပစ္စယာ တဏှာမဖြစ်စေဘဲ တဿာယေဝ တဏှာယ အသေသင်္ဂရော နိရောဓယ ဖြစ်စေရမည်။ သို့ကြောင့်

“အသိတော၊ ပိတော၊ ဒါယိတော၊ သာလိတော၊ သဗ္ဗတန၊ ကာရိ ဟောတိ”

“စားသောက်၊ သောက်သောက်၊ ခဲသောက်၊ လွှတ်သောက်၊ သတိသမ္ပုဇ်းနှင့်ပြုပါ”

ဟူ၍ ခန္ဓာဓာတ်ကြိုက် ဓာတ်ခိုက်စာရွက်သား အသိ သတိနှင့်ယှဉ်၍ မှီဝဲရမည်။ တဏှာတည်ဟူသော လောဘ ပြင်းပြမှုမရှိဘဲ သင့်လျော်စွာ တညာအသိ၊ မဟာသတိ လက်ကိုင်ထားရမည်ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ဤသို့ အာယတနာခြောက်ပါးနှင့် သူ့အစာအာဟာရတို့ မှီဝဲကြ၍ ရောဂါဝေဒနာရခြင်း၊ သံသရာဆက်ပြေစွာ တော့ခြင်းဟူသော အကြောင်းရင်းတို့ကြောင့် ဘုရားရှင်က အမွေတောင်းခံစာသော ခုနစ်နှစ်အရွယ် သားတော်ရာဟုလာအား ရှင်သာမဏေဘာဝသို့ သွတ်သွင်း အမွေခံမြှုပ်နှံပေးတော်မူ၍ “ကောဓေဗျော တရားကို ဤသို့ သင်ကြားပေးခဲ့သည်။

“ရာဟုလာ ကော်နာမင်္ဂ”

“ရာဟုလာ တစ်ခုတည်းသောတရား ဘာလဲ”

“သဗ္ဗေသတ္တာ အာဟာရဋီတိကာ”

“သတ္တဝါ အစာ”

“အားလုံးသတ္တဝါ အစာသာတည်ရာ ဖြစ်သည် ဟူ၍ မေးခွန်းမေးကာ အဖြေပေး တစ်ပါးတည်း ဖြေခဲ့သည်။



“ကောသလော”

“တစ်ခုတည်းသောတရား”

အရေးအကြီးဆုံးတရားကို သိစေလို၍ အမေးကို အလေးအနက်ထား မေးပြီးမှ အဖြေကို အလေးအနက်ထား ဖြေပြခဲ့သည်ပင်။ (သတ္တဝါ-အစာ)ဆိုရာတွင် စားမျိုးသမျှသမျှ သာ အစာမဟုတ်။ အာယာတန ခြောက်ပါးလုံး၏ အစာ သည် အာရုံခြောက်ပါးပင်တည်း။ ဤတွင် ဝိရာဒ္ဓါရနှင့် ကဗဇိကာရ အာဟာရကို မှုထား၍ ပြပါအံ့။ ကြွင်းတို့ ဤကို မှီ၍ သဘောသိရပါမည်။

လူတို့ စားသောက်ကြရာ၌ ကဗဇိကာရ အာဟာရကို လျှာပေါ်တွင် ပထမတင် ခံတွင်းတွင်ထား သွားဖြင့်ကြိတ်ဝါး ကြခိုက် ပါးစောင်ချဉ်ရည်အိတ် သုံးမျိုးမှ သည်းခြေရည်တစ် မျိုးသည် ထိုစီးထွက်လာ၍ ကြေမွလွယ်အောင် အကူအညီ ပေးသည်။ သည်းခြေရည်တို့၌ သဘောမြဲမြဲမျှ ပါဝင်လျက်ရှိ သော ကမ္မဇ ပါစက တေဇောက ဥတုဇ အာဟာရဓာတ်စိမ်း ကို ဓာတ်ကျက်ဖြစ်အောင် ထိုက်သမျှချက်လိုက်၏။ သို့ ကြောင့် လျှာတွင် ချိုမြသော ရသာ သဘော ထင်ရှားခဲ့သည်။

အတန်အသင့် ကျက်နပ်ပြီး အာဟာရကို ခံတွင်းမှ တစ်ဆင့် အစာအိမ်တိုင် မျိုးသွင်းချကြသည်။ ဤတွင် အစာ အိမ် အမြှေးနှံရရှိ အိတ်ငယ်များမှ သည်းခြေရည်တို့ စီးထွက် လာပြန်သည်။ ပါစကတေဇောက အစာကိုချက်၏။ ဝမ်းမီး ဆိုခြင်းသည် ဤဌာနကိုစွဲ၍ ဆိုခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဤနေရာတွင် သိကောင်စဖွယ်တစ်ခုကို တင်ပြပါအံ့။

ဆရာကြီး ဦးအောင်ဒင်၏ ဗုဒ္ဓနည်းကျ သြဇာရိက သုခုမဓာတ်ကျမ်းလင်္ကာမှ “ခုနစ်ဖြာဓာတ်ပြား သဘောသွား ထင်္ဂာ”၌ သိကောင်စဖွယ် တစ်နည်းသွယ်အံ့။ လူနယ်သက် ရှိ အရွယ်နှင့် ဗဟိုသက်မဲ့ ဤနှစ်ဖွဲ့ကား ဆိုခဲ့ငါးဝါ မူလ ဓာတ်တွဲ စုပြုခဲ့၍ စုတွဲသည်ချည်း ဖြစ်သတည်းဟူ၍ ဖြစ်နည်း မှုသေ ထိုအခြေတွင်၊ သဗ္ဗေသတ္တာ၊ သတ္တဝါ၌ အစာမီဝါ ဤဖြစ်ပြီပင်။ ဘုတ်တွဲနှစ်ခု တွင်းပစုသည်၊ တွေ့မှုအခြေ ဖဿပေတည်း။ ဆိုလေသောအား။ သဘောသွားကို၊ ပိုင်းခြား ဝေဖန်၊ အကြောင်းပြန်သော်၊ လူသန္တာန်ငါး၊ အစားငါးမှ၊ အခြားမရှိ၊ လူ၏သန္တာန်၊ ဓာတ်ငါးတန်နှင့်၊ ငါးတန်အစာ၊ ဆက်ဆံရာတွင်၊

မျိုးပါသမျှ စာအိမ်မ၌ ဥဒရိယံ၊ သူ့နာမံဖြင့်၊ သုတ္တန် ပြသည်။ ပထဝီကို၊ “တစ်မည်အာဟာရ”ခေါ်ဆိုကြခဲ့၊ ထိုမျှ အာဟာ၊ ချေဖိုရာဖြင့်၊ အစာအိမ်ဝါ ထွက်လာကြသည်။ ကြည်မြတ်တစ်ထွေ အာပေါရေကို “သည်းခြေဆိုကြ”။ ချက် ကိစ္စဝယ်၊ “တေဇဝန်ပေ” ယောက်မမ္မေသို့ “လေ၏ကိစ္စ”။ နှစ်ရည်ကျသော် “ရည်က အာပေါ”။ သဘောနှစ်ဆီ “ပထဝီ တို့”။ တည်ရာကိစ္စ၊ ရကုန်ကြ၍ ဆုံးပြကိစ္စ၊ “အာကာသဟု”။ ခုနစ်ဖြာဓာတ်ပြာ ဖြစ်လာပြားခဲ့၊ ဟောထားသုတ္တ၊ ဘိဓမ္မနှင့်၊ နှစ်ဝပေါင်းကို၊ ဤတွင်ဆို၏။ ထိုဆိုမှု၌ လေးခုသြဇာ၊ သုံးဖြာ သုံးခု၊ ခွဲလေမှုကား”ဟု ဖော်ပြထား၏။

သက်ရှိလောက ဆိုသမျှ ဓာတ်ငါးပါးဘုတ်တွဲများ စုပြုတွဲခဲ့နေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ သက်မဲ့လောက ဆိုသမျှ လည်း ဤသို့ပင် ဖြစ်ချေသည်။ သို့ဖြင့် သက်ရှိသက်မဲ့ အခြေခံမှာ ဓာတ်ငါးပါးသာ ဖြစ်ပေသည်။ သို့ကြောင့်-

(သတ္တဝါသန္တာန် ဓာတ်ငါးပါး - အစာမှန်သမျှ ဓာတ် ငါးပါး) သတ္တဝါသည် အစာအမျိုးမျိုးကို စားမျိုးရာတွင် အစာ အိမ်တွင်းဝယ် ၎င်းတို့သည် အခြေခံအားဖြင့် ဓာတ်ငါးပါးပင် ဖြစ်လင့်ကစား ပြဋ္ဌာန်းရာ ပထဝီကိုစွဲ၍ ပထဝီခြင်းရာ နှစ် ဆယ်အနက် ဥဒရိယံ=အစာသစ်ဟု အမည်ရခဲ့လေသည်။

- (၁) ထိုအစာသစ်ကို အာဟာရဓာတ်၌ ဆိုကြလေ သည်။
- (၂) ၎င်းအာဟာရကို ကြေမွအောင် ခြေကြဖို အစာအိမ်နံရံအိတ်ငယ်များမှ ထွက်လာကြ သော အာပေါရည် တစ်မျိုးကို သည်းခြေဓာတ် ဟု ဆိုသည်။
- (၃) ကျက်အောင်ချက်မှုကိစ္စကား တေဇောဓာတ် တည်း။
- (၄) ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်သောအခါ ယောက်မ မ္မေသကဲ့သို့ ကိစ္စကား ဝါယောဓာတ်တည်း။
- (၅) သို့ဖြင့် ကျက်နပ်သော နှစ်ရည်ရသကို ရလေ သော် ရသရည်ကို အာပေါဓာတ်။
- (၆) အနှစ်ဩဇာကို ပထဝီဓာတ် ဤသို့ဖြင့် ဓာတ်အပေါင်းတို့၏ မှီခိုရာပထဝီကို ရ၍ ၎င်းတို့၏ အဆုံးအပိုင်းခြားပြကိစ္စကို



(၃) အာကာသဓာတ်က ဆောင်သည်။

(ဘုရားရှင်၏ သုတ္တန်ဒေသနာနှင့် အသိဓမ္မာကို ပေါင်းစပ်၍ ဆိုခြင်းဖြစ်သည်။) သင်္ကေတအားဖြင့်

၁ = ပထဝီ၊ ၂ = အာပေါ၊ ၃ = တေဇော၊ ၄ = ဝါယော၊ ၅ = သည်းခြေ၊ ၆ = အာဟာရ၊ ၀ = အာကာသဟု သိပါ။

(ဤလူ့ပြည် လူလောက၌ ကျွတ်တန်းဝင်သမျှသည် ဓမ္မစက္ကသုတ္တန်မှစ၍ သုတ္တန်ဖြင့်ချည်း ကျွတ်တန်းဝင်ခဲ့ကြသည်။)

ဤသို့ ခုနစ်ဖြာဓာတ်ပြားသဘောသွားတွင် -

(ပထဝီ၊ အာဟာရ၊ တေဇော၊ ဝါယော)ဓာတ်များ သည် ဩဇာရိကဓာတ် (အာပေါ၊ သည်းခြေ၊ အာကာသ) ဓာတ်များသည် သုခုမဓာတ်တို့ ဖြစ်ကြလေသည် ဟူ၍ ဖော်ပြထား၏။

ဆက်၍ဆိုပါအံ့။ စားမျိုးသမျှ၊ အစာမှန်သမျှ ပါစက ဝမ်းဗီးက သုံးနာရီခန့်မျှဖြင့် ဩဇာဋ္ဌမက ရသရည်များများရ အောင် ကျက်စေသည်။ ၎င်းတွင် ပထဝီဓာတ်ကို ထောက်ပံ့ အားရှိစေသည် ချိုဆိမ့်ရသာနှစ်သည် လွန်ကဲ၏။ ထိုရသ ပထဝီနှစ် ဖြောင့်မတ်အားရှိလျှင် အနာမဲ့သော သတ္တဝါရုပ်ကြီးထွားလာ၏။ မဖြောင့်မတ်လျှင် သတ္တဝါရုပ်မကြီးထွား ဤသဘောကို အနာရောဂါရသည်ဟု ဆို၏။

အကြောင်းရင်းမှာ အာဟာရ သည်းခြေ၊ ပါစကတေဇော၊ ဤသုံးခု မဖြောင့်မဲ့သောကြောင့်တည်း။ ဤသို့ ပထဝီ အားမဲ့ အနာရောဂါရသည်သဘောကို ၀ x ၃ x ၅ ယုတ်၊ ၀ ၎င်း၊ ၂ x ၄ x ၆ - လွန်သင်္ကေတဖြင့် ပြ၍ အနာ သမုတ္တန် ဖော်ခဲ့၏။

ပထဝီအားမဲ့ အနာသမုတ္တန်ဩဇာရိကနာ ဖြစ်လေသည်။ အနစ်ကင်းသည့် ရသရည်ထုတ်ပြီး အာဟာရကား ဖော်ခွင့်သို့ အညစ်အကြေး (= မလ)အဖြစ် စွန့်ပစ်လေ၏။

ဤသို့ ဝမ်းဗီးချက်၍ ရခဲ့သည့် ပထဝီရသာနှစ်သည် ဘစ်ဖန် အာဟာရအဖြစ်ဖြင့် အစာအိမ်မှ အူသိမ်သို့ ပျော့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုတွင်လည်း ဆိုင်ရာမှ ထွက်လာသော သည်းခြေ ညစ်ကချေ ပါစကက ချက်၍ ရသမုသွေး အဖြစ်ရောက်အောင် ချက်ကြပြန်၏။ သွေးကင်းသည့် ရသကြွင်းမှာ ဗဟိဒ္ဓ

သို့ပင် ထွက်စွန့်၏။ ဤအဆင့်မှစ၍ ပါစကကို ဥသ္မာဟု ခေါ်ဆို၏။ (အူသိမ်မှစ၍ ပါစကကို ဥသ္မာဆို၏။)

သွေးသည် တစ်ဖန် အာဟာရအဖြစ်ဖြင့် ပျော့ခဲ့ပြန်သော် သွေးကြောငယ်တွင် ပျော့ပြန်သည်။ ဥသ္မာက သွေးမှ အသာ၊ အသာမှအဆီ၊ အဆီမှအရိုး၊ အရိုးမှခြင်ဆီ၊ ခြင်ဆီမှသုက်၊ အဆင့်ဆင့် ဗဟိဒ္ဓကို အဇ္ဈတ္တပြုလုပ်၏။ အနစ်မရသည့် အညစ်အကြေးမလ အသီးသီးကား ဗဟိဒ္ဓသို့ပင် စွန့်ထုတ်ခြင်းခံရ၏။

ဤသို့သောအဖြစ် အလုပ်အတတ်ကို ကမ္မပေါစက သည်သာ ပြုလုပ်တတ်၏။ အဇ္ဈတ္တ မဟိဒ္ဓ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း သီးသီးခြားခြားဖြစ်အောင် ကမ္မပေါစက တေဇောကသာ ခွဲပေးသည်။ သွေးမှဆီ၊ ချွေ၊ ခွဲထုတ်ပေးသောကြောင့် ဆီနှင့် ချွေ။ မဖြောင့်မှန်သည်ကို မြင်လျှင် သွေးမဖြောင့်ဟု သိရသည်။

- သွေးဖြစ်နိုင်သည့် ဝတ္ထုပစ္စည်းမှာ အာဟာရ
- သွေးထုတ်လုပ်သူက ပါစက၊
- ဆေးဆရာသည် သွေးဖြစ်နိုင်သော အစာအာဟာရကို ပေးတတ်ရမည်။ ကမ္မပေါစက လိုအပ်သည့် အာဟာရမျိုးကို ပေးစွမ်းနိုင်သော အသိပညာရှိရမည်။ (လိုအပ်သော အာဟာရကို ပေးတတ်လျှင် ဖြောင့်မှန်သော ရသရည်ကိုရ၍ ရသရည်မှ ဖြောင့်မှန်သော သွေး၊ အသာ၊ အဆီ၊ အရိုး ခြင်ဆီ၊ သုက် စသော သရီရဓာတ်ခုနစ်ပါးရမည်ဖြစ် ၏။)

ဤသို့ ရောက်လတ်သမျှ ရောဂါသမုတ္တန် နာကြဟန်သည် သုံးတန်ဆင့်ပေါင်း ဖြစ်ကြကြောင်းကြောင့်၊ ဓာတ်ဝယ်အခြေ ခုနစ်ထွေကို သင်္ကေတဂဏန်းဖြင့် ထုံးဝင်ရှေးရိုးအတိုင်း မှတ်ဂဏန်းဖြင့် (ပြောပြလွယ်ဖို့ သိလွယ်စေဖို့) ဓာတ်တို့အမည်ကို သင်္ကေတထားခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် -

ရုပ်ဖြစ်ကြောင်းတရားဖြစ်သော ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ လေးပါးကြောင့် ရုပ်ဖြစ်ကြောင်း မူလသမုတ္တန် လေးပါးမှာ -

- ၁။ ။ ကမ္မဇ၊ ။ ကမ္မပစ္စယ၊ ။ ကမ္မပစ္စယ ဥတု သမုတ္တနာ၊
- ၂။ ။ စိတ္တဇ၊ ။ စိတ္တပစ္စယ၊ ။ စိတ္တပစ္စယ ဥတု



သမုတ္တန။

၃။ ဥတုဇ၊ ဥတုပစ္စယ၊ ဥတုပစ္စယ ဥတုသမုတ္တန။

၄။ အာဟာရဇ၊ အာဟာရဇပစ္စယ၊ အာဟာရ ပစ္စယ ဥတုသမုတ္တန။

ဤသို့ သုံးဆင့်ခတ်ဖြစ်ကြောင်းရှိသောကြောင့် ကျမ်းဂန်တို့တွင် -

“ဝေ တိသောယေဝ သန္တတိယော၊
ယဇ္ဇေတံ သက္ကာ တိ နတတောပရံ”

ဟု ပြဆိုထားရာ ရောဂါသမုတ္တန်တို့လည်း ဤသို့ ဖြစ်ကြောင်း ရှိသောကြောင့် ဓာတ်တို့သုံးဆင့်ခတ် ဖြစ်ပုံ၊ အပြုလွယ်စေရန် ဓာတ်တို့ကို သင်္ကေတဖြင့် မှတ်သားကြပါ မည်။

၁။ ပထဝီ ၂။ အာပေါ ၃။ တေတေ ၄။ ဝိယော ၅။ သည်းခြေ ၆။ အာဟာရ ၇။ အာကာသ

ဤသို့ သဘောတူသည်ဟု မှတ်ယူပါ။

ထို့နောက် ရုပ်ဖြစ်ကြောင်း မူလသမုတ္တန်လေးဝဉ္စ ဩဇာရိက သုခမ ကွဲပုံကို ဩ + သုခရာကြီးဦးအောင်ဒင် က ဓာတ်ကျမ်းလင်္ကာ၌ ဤသို့ဖွင့်ဆိုပြခဲ့၏။

“ကမ္မ စိတ္တံ ဥတုဇနှင့် အာဟာရခေါ် လေးဖော် သမုတ္တန် ရုပ်ဖြစ်ဟန်တွင် ကံဟုခေါ်ဆို၊ အကုသိုလ်နှင့် ကုသိုလ်စေတနာ၊ စိတ်မှာနှစ်ပါး ထိုမခြားတည့် အလားတူ ပါ။ ဥတုမှာလျှင်၊ ဥဏှာ သီတေ၊ အာဟာရ၌၊ ဖဿ ကြမ်း နှု၊ ဤသို့ ရှုလော့ အကုစိတ်စေ၊ ဥဏှာဖဿ၊ ကြမ်းသမျှ မှာ ဩဇာမျိုးဆို၊ ကုသိုလ်စိတ် စေ၊ သီတေဖဿ၊ အာဟာ ရနှု၊ သုခမမျိုး၊ ဆိုစရိုးတည့်၊ အကျိုးဒုက္ခ၊ ဘယ်သို့ရဟု၊ ဉာဏ်ဝထင်ထင်၊ အကုန်ပြင်လေ၊ ဓာတ်ကိုမသင်၊ မမြင်လက္ခ ဝဏှ၊ အနာမသိ၊ ဆေးမရှိဘဲ၊ ဝိဝိဝမ်းရေး၊ ဦးစားပေးလျက်၊ ဆေးဝါးကုန်သွယ် ကူးဖလှယ်သော်၊ အပါယ်လေးတန်း၊ အမြတ် ကျန်လိမ့်၊ ကေနသုခ မကြံတည်း”ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

“ကမ္မ စိတ္တံ ဥတု အာဟာရော စေတိစက္ကာရိ ရူပ သမုတ္တ နာနိနာမ”

ဤသို့ဆိုရာမှ ရုပ်ဖြစ်ကြောင်း မူလသမုတ္တန် လေးပါး

ရှိသည်။

ကံ = အကုသိုလ်စေတနာ၊ ကုသိုလ်စေတနာ နှစ်ပါး။

စိတ် = အကုသိုလ်စိတ်၊ ကုသိုလ်စိတ် နှစ်ပါး။

ဥတု = ဥဏှာတေတေ၊ သီတေတေတေ နှစ်ပါး။

အာဟာရ = ဩဇာရိက သုခမ၊ အကြမ်းအနု (အစာနှစ်ပါး)

ဤတွင်...

အကုသိုလ်စေတနာ၊ အကုသိုလ်စိတ်၊ ဥဏှာတေတေ၊ ဩဇာရိက ကဗဒ္ဓိကာရတို့သည် ဩဇာရိက အကြွင်း သုခမ ဟု သိထားရမည်။

အဗျတ္တတွင် ဩဇာရိက ခံဆောင်ခိုက် သုခမအပ က တိုက်သော် ဩဇာရိက အနာ။

အဗျတ္တတွင် သုခမခံဆောင်ခိုက် အပက ဩဇာရိက တိုက်သော် သုခမအနာဟု သိရမည်။

သို့သော် ဥဏှာနှင့် သီတကို သတ်မှတ်ရာ၌...

တေတေသည် ပါစက၊ သန္တပ္ပန၊ ဒဟ၊ ဝိရဏဟု စင်စစ်လေးပါးသာရှိရာ အနာမရောက်မီ မူလဆောင်နေသော တေတေသည် “မူမုန်ပါစကတေတေ”သာတည်း။

ဩဇာရိက၌ အပသုခမတိုက်သော် ပါစကသည် မဆောင်နိုင်၍ သန္တပ္ပနတေတေကိစ္စဆောင်လာသည်။ ဤမှ လနှင့်ဘူတ တေတေနှစ်ပါးကို နှိုင်းယှဉ်၍

မူလ ကိစ္စ ပါစက ကို ဥဏှာ တေတေ ဘူက ကိစ္စ သန္တပ္ပနကို သီတတေတေ

သုခမ၌ ဩဇာရိက တိုက်သောကြောင့် မူလ ပါစက မဆောင်နိုင်သော် ဒဟကိစ္စဆောင်သည်။ ၎င်းတေတေနှစ်ပါး

ကို နှိုင်းယှဉ်၍ မူလကိစ္စ ပါစကကို သီတတေတေ

ဘူကကိစ္စ ဒဟ ကို ဥဏှာ တေတေဟု ဆိုသည်။ ဤသို့လျှင် “သီတုဏှာ ဒိ ဝိရောဓိပစ္စယ ရပ္ပတီတိ

ရူပ”ကို သိရမည်။ ဝိရဏ တေတေကား ပါစကဆောင်ခိုက် လည်းမကင်း၊ မဆောင်နိုင်ပျက်သော် ပို၍ရင့်ရော်လွယ်ချေ

သံညဟု သိရမည်။ ဤသို့ သီတနှင့် ဥဏှာကို ကွဲပြားအောင်သိရမည်။

ဤသို့ သတ္တဝါ x အစာဟူ၍ ထိတွေ့ကြရာတွင် ထိတွေ့မှု

ကို သမ္မုဿဟု ဆို၏။ သမ္မုဿ နှစ်မျိုးတွင်

- အဋ္ဌတ္တချင်း ထိတွေ့မှုသည် သုခ
- အဋ္ဌတ္တနှင့် ဗဟိဒ္ဓထိတွေ့မှု ခုက္ခ ဖြစ်လေ၏။

ဥပမာ -
လူတို့၏ အဋ္ဌတ္တသန္တာန် ပထဝီဓာတ် နှစ်ပါးနှင့် အာပေါဓာတ် ၁၂ ပါး ထိတွေ့နေသော်လည်း ခုက္ခမထက် ချေ။ အာပေါ ၁၂ ပါးနှင့် တေဇော လေးပါး ပဋိပက္ခထိ တွေ့မှုသည်လည်း ခုက္ခမထင် သုခပင် မြင်လေ၏။

အဋ္ဌတ္တနှင့် ဗဟိဒ္ဓ ထိတွေ့မှုမှာကား-
အဋ္ဌတ္တ သန္တာန်အပူခံဆောင်ခိုက် သမယ၌ အပ ဗဟိဒ္ဓက မီးအိုးကင်းကို ဆောင်ခဲ့သည်ရှိသော် ဖဲလော့ဖယ် လောဟု၍ ခုက္ခဝိပါက အကျိုးထင် စကားမျိုးကို မြွက်ဆို ကြောင်း ကျမ်းဂန်တို့တွင် ပမာဆောင်၍ ပြဆိုကြသည်။

ကုသနည်း ။ ဤသို့ အဋ္ဌတ္တသန္တာန်ကို အပူခံ ဆောင်နေသော သူနာမျိုး၌ အပဿီတဂုဏ်ရှိသော ဆေးမျိုး အာဟာရမျိုးကို တိုက်ကျွေးခြင်း၊ ရေချိုးခြင်း၊ စန္ဒကူးနံ့သာ စသည်လိမ်းကျံပေးခြင်း စသည်တို့ဖြင့် ခုက္ခဝိပါကကို သုခ အကျိုးထင်စေအောင် ဆေးဆရာက ပြုရာကုသပေးရသည်။ သို့ သူနာ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာရွှင်လန်းအေးချမ်းပေမည်။

ပဋိပက္ခ ဩဇာရိက အနာမျိုးလေးပါး
သတ္တဝါအတွင်းခံ ဩဇာရိကအား အပသုခုမက အင်အားဖြင့် ထိခိုက်သောကြောင့် အခံဩဇာရိက အားယုတ် သော အနာမျိုး / ၎င်းတို့မှာ-

- ၁။ ပထဝီသမုတ္တန်၊ ၂။ အာဟာရသမုတ္တန်၊ ၃။ အာကာသမုတ္တန်၊ ၄။ ဝါယောသမုတ္တန်

(ခ) ပဋိပက္ခ သုခုမ အနာမျိုးသုံးပါး
သတ္တဝါအတွင်းခံ သုခုမအား အပဩဇာရိက က အင်အားဖြင့် ထိခိုက်သောကြောင့် အခံသုခုမ အားယုတ် သော အနာမျိုး။

၁။ အာပေါသမုတ္တန်၊ ၂။ သည်းခြေသမုတ္တန်၊ ၃။ အာကာသ သမုတ္တန်တို့ ဖြစ်ကြ၏။

ဤသို့ အနာသမုတ္တန်ခုနစ်ပါး ဖြစ်ပေါ်ပုံကို မူလ အဆင့် သဘာဝဖြစ်ပုံ ဇယားချုပ်ကို ကြည့်၍ သဘောပေါက် နိုင်ပါသည်။

ဤဇယား၏ အချုပ်သဘောမှာ -

- ၁။ အာပေါလွန်သောကြောင့် ပထဝီယုတ် - ဩဇာ ရိကအနာ။
- ၂။ တေဇောလွန်သောကြောင့် အာပေါယုတ် သုခုမ အနာ။
- ၃။ ဝါယော လွန်သောကြောင့် တေဇောယုတ် ဩဇာရိကအနာ။
- ၄။ သည်းခြေလွန်သောကြောင့် တေဇောယုတ် ဩဇာရိကအနာ။
- ၅။ အာဟာရ လွန်သောကြောင့် သည်းခြေယုတ် သုခုမအနာ။
- ၆။ အာကာသလွန်သောကြောင့် အာဟာရယုတ် ဩဇာရိကအနာ။
- ၇။ ပထဝီလွန်သောကြောင့် - အာကာသယုတ် သုခုမအနာ ဟူ၍ ဖြစ်၏။

ဓာတ်တို့၏ ကျိုးကြောင်းဆက်စပ်သုံးဆင့်ခတ်ဖြစ်ပုံ သဘာဝကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါအံ့။

	ဩ	သု	ဩ	ဩ	သု	ဩ	သု					
အဋ္ဌတ္တ-အခံ	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	ယုတ်-ဓာတ်
အနာ-အတိုက်	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁	၁၂	လွန်-ဓာတ်

ဣန္ဒြ ခန်း၊ စက်၊ ဝင်၊ နတ်၊ မှင်၊ ရိပ်၊ သန်း (သို့) စကားလုံးပေဒင်ဟောကိန်း

ညွန့်လွင်(စက်မှုတက္ကသိုလ်)

ဣန္ဒြဟောကိန်းကို ရှေးက (ဣန္ဒြ၊ ခန်း၊ စက်၊ ဝင်၊ နတ်၊ မှင်၊ ရိပ်၊ သန်း) ဟောကိန်းဟု ခေါ်ဆိုပါသည်။ တချို့ပေဒင်ဆရာများ ယနေ့တိုင် သုံးစွဲလျက်ရှိပါသည်။

ပေဒင်မေးသူ၏ မေးခွန်းပါ စကားလုံးကို ရေတွက်ရပါမည်။ ပြီးလျှင် (ဂ)နှင့်စားပါ။ ရသောအကြွင်းနှင့် ဟောရသည့်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဥပမာ - "လိုနေတဲ့ငွေကို ရနိုင်ပါ့မလား" မေးခွန်းကို ရေတွက်ပါက စကားလုံး ၁၀ လုံး ရှိပါသည်။ (ဂ)နှင့် စားလျှင် (၂) ကြွင်းပါသည်။ (၂) ကြွင်း အဟောဖတ်ပါ။

(၁) ကြွင်းဟောကိန်း

အသုရာ ဇောက်တိုးကျသည့်ကိန်း ဖြစ်သည်။ လုပ်နေသည့် လုပ်ငန်းများ ပျက်နေပြီ။ အကြံအစည် မအောင်မြင်ပါ။ အရာရာ သတိထား၍ ကြံစည်လုပ်ကိုင်ပါ။

(၂) ကြွင်း ဟောကိန်း

ယောသက သူငွေဖြစ်ကိန်း ဖြစ်ပါသည်။ လုပ်ချင်သောအရာများ ဖြစ်နေမည်။ မိမိစိတ်ကြိုက် လုပ်ဆောင်ပါ။ အားလုံးအဆင်ပြေလိမ့်မည်။ စိတ်ချမ်းသာလိမ့်မည်။ လုပ်ပါ။

(၃) ကြွင်းဟောကိန်း

စုန်းပြုစားသည့်ကိန်း ဖြစ်သည်။ ဒုက္ခဘေးများ ကြုံတွေ့မည်။ အပြိုင်အဆိုင်များရှိနေမည်။ ကပ်၍ ဒုက္ခပေးမည်။ လူယုံသတ်၍ ဘေးတွေ့မည်။

(၄) ကြွင်း ဟောကိန်း

(၄) ကြွင်းပါက မင်းကုသစုတ်ဝင်ကန်း ဖြစ်သည်။ အားလုံးကောင်းနေသည်။ ဖြစ်ချင်သည့်အရာများ ဖြစ်နေပါ

ပြီ။ နည်းနည်းစိတ်ရှည်ရန် လိုသည်။ ကူညီမည့်သူလည်း အဆင်သင့်ပင်။ ကိုယ်တိုင်ကြိုးစားရန်သာ လိုပါသည်။

(၅) ကြွင်း ဟောကိန်း

(၅) ကြွင်းပါက ပင်ထယ်ထဲနစ်မြုပ်သည့်ကိန်း ဖြစ်ပါသည်။ အရင်းအနှီးများ ပေါ်မလာဘဲ မြုပ်သွားလိမ့်မည်။ မိမိကြိုးစားမှုများ အကောင်အထည်ပေါ်မလာပါ။ အခက်အခဲများ ကြုံတွေ့ရမည်။ ဂရုစိုက်ပါ။ ချင့်ချိန်တွက်ဆပါ။

(၆) ကြွင်းဟောကိန်း

နန်းရသည့်ကိန်း ဖြစ်သည်။ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်မှုများ အောင်မြင်မည်။ ဖြစ်ချင်သည့်အရာများ ဖြစ်လာမည်။ အခွင့်အရေး ပေါ်လာမည်။ ယုတတ်ရန်သာ လိုပါသည်။ ကြိုးစားလျှင် အဆင်ပြေမည်။

(၇) ကြွင်းဟောကိန်း

ဆန္ဒနိမ့်ခြားမှန်သည့်ကိန်း ဖြစ်သည်။ ရန်သူ အဖျက်ရှိနေသည်။ သူများကို ယယုံကြည်ပါနှင့်။ လုပ်စရာရှိသည်တို့ကို သတိထားပြီး လုပ်ပါ။ အခက်အခဲအမျိုးမျိုး ကြုံလိမ့်မည်။

(၈) ကြွင်းဟောကိန်း

(၈) ကြွင်းမှု စန်းပွင့်သည့်ကိန်းဖြစ်သည်။ စိတ်ချမ်းသာမည်။ ကြိုးစားရကျိုးနပ်မည်။ ကြီးကျယ်သော အလုပ်များ မအောင်မြင်သေးသော်လည်း အသေးအဖွဲ့ကိစ္စများအားလုံး အောင်မြင်မည်။ အားငယ်စရာမရှိပါ။

ညွန့်လွင်(စက်မှုတက္ကသိုလ်)

စာရေးဆရာမောင်စိန်ဝင်း(ပုထိုးကုန်း)ထံမှ နှစ်ပေါင်း(၂၀)နီးပါးက စာသစ်စောင်

ဆရာမောင်စိန်ဝင်း(အထက်တန်း နက္ခတ္တဗေဒ၊ ဝက္ခဏာပညာရှင်)အား
 ဆရာ နှစ်တွင် တွေ့ဆုံ၍ ဘဝရေးရာများကို
 မြန်မာပြည် ကျွန်တော်အား ၁၉၈၄ ခု ဩဂုတ်လအတွင်း
 မြန်မာပြည် အရှေ့မြောက်အေဝ တိုင်မြို့တွင်
 ညာထောင်သင်ခန်း သွားရောက်ပြောပေးဟောကြားခဲ့ပါသည်။
 ဆရာမောင်စိန်ဝင်း ပေးဟောကြားချက်များအတိုင်း
 ဆရာမောင်စိန်ဝင်းထံသို့ (၁၇-၈-၁၉၈၄)နေ့တွင်
 ညာထောင်သင်ခန်း သွားရောက်ခဲ့ရပါသဖြင့်
 စိန်ကုန်းကုန်းဟောကြားခဲ့သော ဆရာမောင်စိန်ဝင်း၏
 မြန်မာပြည် ဝယ်ပြန်ရက်ပါသည်။

စိန်ဝင်း
 B.E (Mech.)
 စက်ဝတ္ထုဆက်နံ အမှတ်(၁)

ဆရာမောင်စိန်ဝင်း

Ex. တပေါင်း
 အထက်တန်းသင်တန်း၊ မက္ခဏာပညာရှင်
 ASTRO-PALMIST EXPERT
 သင်တန်းပညာရှင်

အလုပ်ခန့်ငှားရာ
 အမှတ်(၁၄) ရွှေဘိုလမ်း၊ ဘုရားထွေးတန်း
 ပုဏ္ဏားတောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
 အလုပ်ချိန် - နံနက်(၈:၃၀)မှ ညနေ(၆:၀၀)နာရီထိ

လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်

လိပ်ခေါင်းရောဂါမှန်လျှင် ဒိဋ္ဌပျောက်ကင်းရမည်။

- ဆရာ၏ဆေးခန်းတွင် လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များအား မပူ မစပ် မနား မကျပ် မလိုမခြောက် မြန်မာ့နည်း
မြန်မာ့ဟန်သက်သက်ဖြင့် အမြစ်ပါမကျန် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးလျက်ရှိပါသည်။
- ကုသ၍ပျောက်ကင်းသွားသော ရောဂါရှင်ပေါင်းများ၏ ဓာတ်ပုံနှင့် ထောက်ခံစာပေါင်းများစွာတို့ကို
လက်တွေ့ လာရောက်လေ့လာနိုင်ပါသည်။ (နိုင်ငံခြားမှ ခွဲစိတ်ကုသဖူးသူများ အပါအဝင်)
- ရောဂါအတွက် ပျောက်ကင်းအောင် တာဝန်ယူသည်။
- လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် အနားယူမှသာ အမြစ်ပြတ် ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ။ လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် တေးဆေးသက်သက်ဖြင့် လုံးဝပျောက်ကင်းပါ။

နိုင်ငံကျော် မန္တလေးမြို့၊ အဘိဓမ္မာတောင်သာဆရာကြီးဦးလှမောင်၊ ဆရာမကြီးအိမ်ကုန်း(လိပ်ခေါင်းအထူးကုဦး)

ရန်ကင်းဆေးခန်းဌာနခွဲ

အမှတ်(၅၀) (၅)လွှာ၊ (၁၂)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ရန်-၀၉-၇၃၀၀၉၃၉၊ ၀၉-၂၀-၃၃၅၂၂၊ ၀၉-၇၃၀၉၃၂၇၊ ၀၉-၂၇-၁၄၅၅၅၊
 ၁၄-၁၄လမ်းကြား၊ ၈၀-၈၁လမ်းကြား၊ အကွက်-၅၄၊ ပြည်လုံးခရိုင်၊ မန္တလေး၊ ရန်-၀၂-၅၂၂၀၀၊ ၀၉-၉၁၀၅၅၅၀၊ ၀၉-၅၁၀၀၉၅၇၀

နန္ဒာမိုးကြည်

ရာဇဂြိုဟ်ရဲ့

ငွေလမ်း [၂]

မာဏ်ဗျာဒိတ်



ရာဇဂြိုဟ်ရဲ့ ငွေလမင်း (၂)

နန္ဒာမိုးကြွယ်

ယ ခင် လ မှ အ ဆက်

နိဂုံး

“ငါ့တပည့် ဇီဝက”

“အမိန့်ရှိပါ ဆရာကြီး”

“ငါ့တပည့်တွေ အများကြီး ရှိတဲ့အနက် မင်းဟာ ထူးခြားတာတော့ အမှန်ပဲ။ ဘယ်နှယ်ကွယ်၊ သူတစ်ပါး တွေ ဆယ့်ခြောက်နှစ်လောက် သင်မှ သိရ တတ်ရတဲ့ ပညာကို မင်းက ခုနစ်လလောက်နဲ့ အကုန်အစင် တတ် ခြောက်တယ်ဆိုတော့...”

ဆရာကြီးကား သူ့ကိုကြည့် ဆူတ် ပီတိတွေ ရွှေနေမှန်း သူ သိပါ သည်။ ဆရာစစ် ဆရာမှန် ဆရာမြတ် တို့မည်သည် ဆရာထက် ထူးချွန် သော တပည့်အား ဝမ်းသာလှိုက်လှို ချီးမွမ်းတတ်ပေတကား။

ဆရာကြီးအဖို့ တပည့်အားလုံး ဆရာမှ ထူးခြားနေသော သူ့အား ချီး မှားခြင်းအတွက် တွန့်ဆုတ်မှုလက္ခဏာ အလျဉ်းမရှိ။

“ကျုပ်တပည့် ဇီဝကဟာ ကံ ဝင်္ကျာကလွဲလို့ ဘယ်ရောဂါဝေဒနာ

တွေ လာမလဲ၊ စိတ္တဇနာ၊ ဥတုဇနာ၊ အာဟာရဇနာ...လာချင်ရာ လာကြ စမ်းပါစေ၊ တစ်ကြိမ်ထက် ပိုပြီး ဆေး ပေးရတယ်ဆိုတာ ထုံးစံမရှိဘူး။ ဒီလို တပည့်ကိုမှ မချီးမွမ်းရင် ဘယ်သူ့ကို သွားချီးမွမ်းရမှာတဲ့လဲ”

သည်လို ချီးမွမ်းခံရသောသူ သည် တစ်ခါက ဆရာကြီးနှင့်အတူ လူနာကြည့် လိုက်ပါသွားခဲ့ဖူးသည်။ ဆရာကြီးကား အိမ်ဦးခန်းတွင်ထိုင် လျက် ကွမ်းကို တဖျောက်ဖျောက် ဝါးကာ...

“ငါ့တပည့် ဇီဝကရေ...လူနာ ကို မင်းပဲ အကဲခတ်ကြည့်ပါဦးကွယ်၊ ပြီးတော့ ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဆရာ ကိုပြော”

ဟု လူနာကို ထိုးအပ်ခဲ့သည်။ သူကလည်း ဆရာ ခွင့်ပြုသည် နှင့် မဆိုင်းမတွပင် မျက်စိကို စမ်းသပ် သည်။ လျှာကို စစ်ဆေးသည်။ ဆီး အခြေအနေကို မေးမြန်းသည်။ ပြီးတော့ (လူနာမှာ ယောက်ျားဖြစ်နေ၍)လက် ယာလက်ကို ကိုင်ကာ သွေးစမ်း

သည်။ ပြီးတော့မှ ဆရာကြီးကို တင် ပြသည်။

“လူနာဟာ မျက်စိ နည်းနည်း ဝါနေတယ် ဆရာကြီး၊ ဒါ သလိပ် ပျက်တဲ့ လက္ခဏာပဲ၊ နောက် လျှာကို ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ နီမြန်းနေသလို လျှာရင်းကလည်း ကြီးနေတာ တွေရ တယ် ဆရာကြီး”

“အေး...ဟုတ်ပြီ၊ ဒီတော့..”

“ဒီတော့ လူနာဟာ သည်းခြေ ပျက်နေတယ်လို့ ဆိုရပါလိမ့်မယ်”

ဆရာကြီးကား ရေစပ်သေချာ လွန်းသော တပည့်ဖြစ်သူ သူ့အား သိမ်မွေ့သောအပြုံးဖြင့် ရေစေ့ကြည့် ရင်း ခေါင်းကို တခတ်ဆတ်ညိတ်နေ လေတော့သည်။

“ဆီးရဲ့ အခြေအနေကို မေးမြန်း ကြည့်ပြန်တော့လည်း ဖြူတဲ့အခါ ဖြူ လိုက်၊ နီတဲ့အခါ နီလိုက်၊ အမြှုပ်ထတဲ့ အခါ ထလိုက်ဆိုတော့ လေး၊ သလိပ်၊ သည်းခြေ အဲဒီသုံးပါးစလုံး ပျက်နေပြီ ဆိုတဲ့ လက္ခဏာပါပဲ ဆရာကြီး”

“မှန်လိုက်လေကွယ်၊ ခါးထက်

သွေးကို စစ်ကြည့်တော့ရော”

“သွေးထဲ ခြေလိုပဲ တောက်
တောက်တွေ့တော့ တိုးတဲ့အခါ တိုးပါ
တယ်။ ဖားလိုနို့ ခုန်ခွ ခုန်ခွ တိုးတဲ့
အခါလည်း တိုးပြန်တယ်။ ဒါတင်ပဲ
လာဆိုတော့ ဖဟုတ်သေးသွား။ ဝမ်းဗား၊
ဖာသ်တွေလို လေးလေးနူးနူး တိုး
တဲ့အခါ တိုးပြန်ရော။ ဒီတော့ လူနာ
ဟာ ဒေါသသုံးပါး ပျက်နေတယ်လို့
တောက်ချက်ချချပါလိမ့်မယ် ဆရာ
ကြီး”

ဆရာကြီး စိတ်ထဲမှာတော့
တပည့်ပေါင်း ခြောက်ခြားစွာ ရွေး
ထုတ်ခဲ့သည့်အနက်မှ ထုတ်တဲ့ သူ
ခြားလှသော တပည့်တစ်ယောက်
ထွန်းပေါက်လာခြင်းအတွက် လွန်စွာ
မှောင် ဝီတိသောဓနုသော ဖြစ်နေပုံ
ရလေသည်။

“လူနာရဲ့ အခြေအနေထဲ သန့်
ပါတ်ကို ရောက်နေပြီ ဆရာကြီး”

“ဒါဖြင့် ထကြော တူကြရအောင်
စီစဉ်”

“ဟုတ်တဲ့ ဆရာကြီး”

သူသည် ထကြောတူဖို့ ထိခွင့်
ဆရာကြီးကို အလုပ်မလေးဘဲ သူတို့ထံ
တိုင်ပင် လူနာ၏အသက်ကို ခြေခြား
လိုက်သည်။ ရလာသော အသက်ကို
တည်ထား (၇)ဖြင့် စားလိုက်သည်။
အကြွင်းတား (၆) ဖြစ်၏။

“၆ ခု ကြွင်းတယ် ဆရာကြီး။
ဒီအကြွင်းအရ ဖြတ်စွာတုများအလောင်း
တော် စွာတော်တို့ထံနဲ့ဖြစ်လို့ သေဝါး

နဲ့အတူ အစာအာဟာရ ဓာတ်စာတွေ
ကိုလည်း ပေးရလိမ့်မယ်”

“မှန်တယ် စီဝက၊ မှန်တယ်။
လူနာနဲ့ သင့်မယ့်ဆေးကိုတော့ ဆရာ
ကြီးတို့ ဖော်စပ်ထားပြီးတာ ငါတပည့်
လည်း အသိပဲ။ ဆေးအတွက်တော့
စိတ်ချရပါပြီ။ ဓာတ်စာ အာဟာရ
အတွက် ဘာတွေပေးမလဲ”

“လက္ခဏာက သည်းခြေပျက်
နေတာဆိုတော့ ရှောက်သိနဲ့ ထန်းလျက်
ကို နံနက်ပိုင်းမှာ ကျွေးပေးရမယ်။
ဆီးယိုကို ညဘက်မှာ ကျွေးပေးရပါ
မယ်။ ကြောင်လျှာသီးကို မီးဖုတ်ပြီး
ကျွေး။ ဒါမှမဟုတ် ဟင်းချက်ပြီး
ကျွေးရပါမယ်။ ဒါ့အပြင် တမာရွက်
ပြုတ်တို့ မယ်ဇေယျာမင်းချိုတို့လည်း
သင့်ပါတယ် ဆရာကြီး”

“ဟုတ်တယ် စီဝက၊ မင်း သုံး
သပ်တာတွေ ဆုံးဖြတ်တာတွေဟာ
တစ်ရွေး တစ်ရတ် တစ်ဗီဇာလေး
တောင်မှ မရွေးဘူး။ မှန်ကန်တိကျပါ
တယ်ကွယ်။ ဒီလိုထူးခြားတဲ့ ဉာဏ်ပဋိ
ဘာန် ထက်သန်တဲ့ ငါတပည့်ဟာ
ကြောခင်ကာလမှာတော့ လျှမ်းလျှမ်း
တောက် အောင်ခြင်ကျော်ကြားမယ့်
သမားတော်ကြီး ဖြစ်လာမယ်ဆိုတာ
ဆရာကြီး ထုံကြည်နေပါတယ်ကွယ်”

ထိုနေ့က လူနာကို ကုသပေးပြီး
အပြန်ခရီးတစ်လျှောက်တွင် သူရင်အစုံ
သည် သိမ်သိမ်ခါအောင် လှုပ်ရှားနေ
ခဲ့တော့သည်။

စင်စစ် ထိုသိမ်သိမ်ခါအောင်

လှုပ်ရှားနေခဲ့ခြင်းမှာ ကျေနပ်ကြည်နူး
ပီတိဖြစ်ခြင်းများနှင့် ထပ်တူပြုရမည်
သာ ဖြစ်တော့သတည်း။



တပည့်ကောင်း ဆရာ

တကယ်တော့...

ဆေးပညာအတတ် ပြည့်ဝကုံလုံ
သော သမားတော် ဖြစ်ဖို့ဆိုသည်မှာ
လွယ်လှသည်ကိစ္စ မဟုတ်။ အမေမှာ
မှာသည့်အတိုင်း၊ ဆရာသင် သင်သည့်
အတိုင်း၊ လှေကမ်းထစ်ချည်း တရား
သေ စွဲမှတ်ထား၍ မရသော အခြေ
အနေတွေ အကြောင်းအချက်တွေ
များစွာရှိသည်။

သမားတော်စင်စစ် ဖြစ်နိုင်ဖို့ရာ-
သစ်မြစ်၊ သစ်ဥ၊ သစ်ဖု၊ အသီး၊
အရွက် စသည်တို့ကို လူနာနှင့် သင့်
တင့်အောင်ပေးခြင်း၊ စားသောက်ရ
မည့် အစားအစာတို့ကို ညွှန်ပြခြင်း
စသည်ဓာတ်စာဖြင့် ကုသတတ်ဖို့
လည်းလို့သည်။

ပြီးတော့ နေ၊ လ အသွားအလာ
ရာသီနက္ခတ်တို့ကို တွက်ချက်စစ်ဆေး
၍ နက္ခတ်နှင့် ကိုက်ညီမည့် အစား
အစာများကို ညွှန်ပြခြင်း စသည်
နက္ခတ်ကိုကိုင်၍ ကုသတတ်ဖို့လည်း
လိုသည်။

တစ်ဖန် ဗေဒင်ကို လက်ကိုင်ပြု
၍ မွေးသက္ကရာဇ်၊ နှစ်၊ လ၊ ရက်တို့

ကို မေးမြန်းတွက်ချက်ကာ ညောင်
ထောက်စေခြင်း၊ တံတားခင်းစေခြင်း၊
ပန်း၊ ရေ၊ ဆီမီး ကပ်လျှူစေခြင်း
စသည့် ဗေဒင်ယတြာတို့ဖြင့် ကုသ
တတ်ဖို့လည်း လိုသည်။

နောက် လူနာ၏ အတွင်းအပြင်
ရောဂါလက္ခဏာ အခြေအနေတို့ကို
စမ်းသပ်စစ်ဆေးလျက် သစ်မြစ်၊
သစ်ဥ၊ အရွက်၊ ပဉ္စငါးပါး စသည်တို့
ကို ထောင်းတန်ထောင်း၊ ထုတန်ထု၊
အံ့မှန်ပြုတန်ပြု၊ အရည်ဖျော်တန်ဖျော်၊
ဆေးလုံးလုပ်တန် လုပ်လျက် ဆေးဝါး
အဖြစ် ရောက်စေကာ ရောဂါနှင့်ဆေး
သင့်အောင်ပေးတတ်ခြင်း စသည့်
ဗိဇ္ဇာအတတ်ဖြင့် ကုသတတ်ဖို့လည်း
လိုပြန်သည်။

“တကယ်တမ်းကျတော့ ငါ
တပည့် ဇီဝကဟာ သမားတော်စင်စစ်
ဖြစ်ထိုက်တဲ့ အတတ်ပညာအားလုံးနဲ့
ပြည့်စုံနေတဲ့သူပဲ”

သူနှင့် ပတ်သက်၍ ဆရာကြီး
ထိုက်တိုင်ကပင်လျှင် သို့ကလို ကောက်
ချက်ချသည်။ ဒါကလည်း ဆရာကြီး
ဘက်မှနေ၍ သူ့အပေါ် ရှုမြင်သုံးသပ်
ထားတာလေးတွေ ရှိနေပါပင်။ အခြား
တစ်ပါးသော သက်တူရွယ်မျှ ဂုဏ်ညီ
ထူးသူတို့နှင့် ဆုံဆည်းပြောဆိုရလျှင်
ဆရာကြီးခမျာ သူ့တပည့်အတွက်
ဂုဏ်ယူပြောဆိုရသည်မှာ အမော။

“ပြောမယ့်သာ ပြောရတာ
ဆုတ်ဘူး၊ ကျုပ်တပည့် ဇီဝကဟာ
သမားအင်္ဂါ ၅ ပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့သူ

တစ်ယောက်ဆိုတာ ငြင်းလို့ကို မရ
ဘူး။

ကြည့်... ‘ဝေဒပဏ္ဍိတ’ လို့ ခေါ်
တဲ့ ဗေဒင်ကျမ်းဂန်တွေကိုလည်း နှံ့စပ်
တယ်၊ ‘ဘိသက္ကဓေက’ လို့ ခေါ်တဲ့
ဆေးပေးမှု၊ ဆေးကုသမှုတွေမှာလည်း
ကျွမ်းကျင်လိမ္မာလိုက်တာ ပြောစရာ
မရှိဘူး။

ဟော... ‘နာနာသတ္တဒက္ခ’ လို့
ခေါ်တဲ့ ဆေးကျမ်းအမျိုးမျိုးကိုလည်း
ဘာမေးမေး သူ မရတာရယ်လို့ မရှိ
ပြန်ဘူး။ ဒါတင်ပဲလားဆိုတော့ မဟုတ်
သေးဘူး။ ဥပမာသမ္ပတ္တိလို့ခေါ်တဲ့၊
အားကိုးလောက်တဲ့၊ ကြည့်ညီလောက်
တဲ့၊ ခုံညားတင့်တယ်တဲ့ ရုပ်သွင်နဲ့
ကော မပြည့်စုံဘူးတဲ့လား။ ယောက်ျား
ပီသပြီး ခုံထည်လွန်းအားကြီးလို့ သူ့ကို
စိတ်မဝင်စားတဲ့ မိန်းကလေးရယ်လို့
မရှိသလောက်။ ဒါပေမဲ့ ဇီဝကဟာ
ဒီလိုမျိုးကိစ္စတွေမှာ အရင်းကြီး။ သူ
ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဆန္ဒဆိုတာ ဆေးဆရာ
ဘဝကိုရောက်ပြီး အများပြည်သူတွေရဲ့
ရောဂါဝေဒနာ၊ အသက်အန္တရာယ်
မှန်သမျှကို ကာကွယ်ကုသဖို့တဲ့လေ။
ရှိသေးတယ်၊ ‘ဗြဟ္မစာရီ’ လို့ ခေါ်တဲ့
ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို လိုက်နာကျင့်သုံးတဲ့
စိတ်၊ မေတ္တာကရုဏာယှဉ်တဲ့စိတ်၊
ဒါတွေကော အားလုံးပြည့်စုံနေတာပဲ
မဟုတ်လား။

ကျုပ်တော့ ဇီဝကနဲ့ ပတ်သက်
ပြီး ‘တပည့်ကောင်းဆရာ’ ဖြစ်ရတာ
ဘဝအတွက် ကျေနပ်လှပါပြီဗျာ”

သည်လိုမျိုး ဆရာကြီး၏ အေး
ချမ်းသော မေတ္တာရိပ်အောက်၌ ပညာ
ရင်နို့ သောက်စို့ရင်း မိုးခိုလာခဲ့သည်
မှာ သူ့အတွက်တော့ ခုနစ်နှစ် တင်း
တင်းပြည့်ခဲ့လေပြီ။ သူ့ထက် နှစ်ပေါင်း
များစွာစောပြီး ရောက်ရှိသူတွေနှင့်
ပညာချင်း ယှဉ်လိုက်လျှင် ဘာမျှ
မဆိုင်။ သင်ပြီးသမျှ ပညာတို့မည်
သည် ဘယ်အချိန်မေးမေး တစ်ခဲခြည်
မယွင်း၊ ထပ်မံဆည်းပူးသမျှ အလုံး
ကုန်ပင် မတတ်မြောက်သည် မရှိ။
သို့ဆိုလျှင် လုံးဝဥသည့် ဆေးအတတ်
ပညာ ပြီးပြည့်စုံဖို့ ဆိုသည်မှာ ဘယ်
အခါ ဘယ်ကာလများမှာ ဖြစ်နိုင်ပါ
မည်နည်း။

ဒါကို ဆရာကြီး ခရီးထွက်ရာမှ
ပြန်အရောက် အေးဆေးသည့်အချိန်ကျ
လျှင်ဖြင့် မေးလျှောက်ရဦးမည်ဟု သူ
စိတ်ထဲ၌ တေးထားလိုက်လေ၏။

သည်လိုနှင့်ပင် ဆန်းစ လက္ခေ
လေးသည် တဖြည်းဖြည်းချင်း ဝိုင်း
စက်သည့် အချိန်သို့ ရောက်လာလေ
တော့သတည်း။



အပြေအတွက် လမ်းစ

“အမောင် ဇီဝက၊ မင်းကို
ကြည့်ရတာ ဆရာ့ကို ပြောဆိုစရာ
ကိစ္စ ရှိတယ်နဲ့တူရဲ့”
ဆရာကြီးက သူ၏လှုပ်ရှားမှု

အသွင်အပြင်နှင့် ခါတိုင်းလိုမဟုတ်
သော အမူအရာတို့ကို ကြည့်လျက်
ကောက်ချက်ချ မေးမြန်းလာခဲ့သည်။
သည့်အတွက် သူ့အဖို့ရာ ငြင်းဆိုစရာ
မရှိပါ။

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး၊
ဒီစကားကို ပြောဖို့ သင့် မသင့် ခိုန်ဆ
နေရပါတယ်”

“အိုကွယ်...ဒီလောက်ထိ ဆရာ
တပည့် သံယောဇဉ်သာမက ဆွေမျိုး
ရင်းချာတွေလို ဖြစ်နေပြီပဲဟာ။ ဆရာ
ကြီးကိုမှ မပြောရင် ဘယ်သူ့ကိုများ
မင်းက သွားပြောနေမှာလဲ ဇီဝကရဲ့။
ကဲ...ဘာမှ အားနာစရာမလိုဘူး။ လို
အပ်တာ တောင်နိုင်တယ်။ ရင်ထဲရှိ
တာ ပြောဆိုနိုင်တယ်”

ဆွေမျိုးရင်းချာသဖွယ် သံယော
ဇဉ် ခိုင်မာခဲ့ပြီဖြစ်သော သူ့အား ဆရာ
ကြီးက လမ်းဖွင့်ပေးခဲ့လေပြီ။ သည်
တော့လည်း ရင်ထဲတည်စု ခံစားမှုတို့
ကို သူသည် မိုးရေပမာ သွန်ချပစ်ခဲ့
ချေပြီကော။

“ဒီလိုပါ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်
ဟာ ဆရာကြီးဆီမှာ နေပြီးတော့
ပညာရင်နို့ သောက်စို့လာခဲ့တာ ခုဆို
ရင် ခုနစ်နေ့ ခုနစ်မိုး ခုနစ်ဆောင်း
ရှိခဲ့ပါပြီ”

“အေးလေ၊ အဲဒါတွေ ဆရာ
ကြီး သိသားပဲကွယ်။ ငါ့တပည့်ဟာ
သူတစ်ပါးထက် ပိုပြီးအပင်ပန်းခံခဲ့ရ
တယ်။ သူတစ်ပါး မှတ်သားတာ
ထက် သင်ကြားတာထက် ပိုပြီးမှတ်

သား၊ ပိုသင်ကြားခဲ့ရတယ်။ သင်ပြီး
တိုင်းလည်း တခြားတပည့်တွေနဲ့မတူ၊
ဘာဆိုဘာမှ မေ့လျော့သွားတယ်လို့
မရှိခဲ့ဘူး။ အဲဒါတွေ ဆရာကြီးသာမက
အားလုံးလည်း သိကြပါတယ်ကွယ်။
အဲဒါနဲ့ ဆက်ပါဦး”

“ကျွန်တော် သိချင်တာက
ဆေးပညာအတတ်ကို ကျွန်တော်
ဘယ်တော့မှ သင်လို့ဆုံးမှာလဲ၊ ပြီး
ပြည့်စုံအောင် တတ်မှာလဲ ဆိုတာပါ။
ဒီလို အမေးရှိလို့ ရိုင်းပျတု သဘော
အဖြစ် မမှတ်လိုက်ပါနဲ့ခင်ဗျာ”

သည်စကားကို ကြားရတော့
ဆရာကြီး၏ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာသည်
ပါးရည်တွန့်များကြားဝယ် အလှပဆုံး
အပြုံးတစ်ဖွင့် ဖြစ်သွားလေတော့သည်။
ဆရာကြီး၏ အတွေးအာရုံ၌လည်း
တစ်ခါတစ်ရံ သူ့သင်ပြခြင်း မရှိပါဘဲ
လျက် တတ်မြောက်နေသော ဇီဝကကို
အကဲခတ် သတိထားမိကာ အံ့အား
တသင့် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ဤသူငယ်
ကား အခြား အခြားသော တပည့်များ
နှင့်မတူ။ သာမန်လူထက် ထူးကဲ
လျက် သိကြား၊ နတ်တွေများ ဝင်
ရောက်ပူးကပ်နေရောသလားဟု ထင်
မြင်ယူဆမိခဲ့သေးသည်။

မှန်သည့်အတိုင်း ဆိုရလျှင်
ပြကတော့ အနေအထား၌ တပည့်
ဇီဝကသည် ဆရာထက်ပင် အစွမ်း
ထက်နေသည်မှာ ငြင်းစရာမဟုတ်
ကြောင်း ဆရာကြီး၏ လိပ်ပြာက သိ
နေသည်။ သည်မျှ သိနေပြီဆိုလျှင်ဖြင့်

ဇီဝကတစ်ယောက် ဆေးပညာ ဓာတ်
မြောက်ခြင်း ရှိ မရှိကို အဖြေပေးဖို့ရာ
ဘာခက်ဘော့မှာနည်း။ သို့ရာတွင်
ချစ်သောတပည့်နှင့် မခွဲခွာရခင်တွင်
ပညာတော့ဖြင့် စမ်းသပ်လိုသေးသည်။

“ငါ့တပည့်ရဲ့ အမေးအမြန်း
အပြုအမူတွေဟာ ရိုင်းပျမှုဆိုလို့ မြူ
တစ်မှုန်တောင်မှ မရှိပါဘူးကွယ်။ ငါ့
တပည့်တစ်ယောက် ဆေးပညာရဲ့
ဆုံးခန်းတိုင်မှု အခြေအနေ အစစ်အမှန်
ကို အဖြေသိချင်နေတယ်ဆိုတော့
ဆရာဘက်က တိကျတဲ့ အဖြေပေး
ခင် ခိုင်းစရာရှိတာတော့ ခိုင်းလိုက်ရဦး
မကွယ်”

“ခိုင်းပါ ဆရာကြီး၊ ကြိုက်ရာ
ခိုင်းပါ”

“အေး...ဆရာကြီး ခိုင်းမှာက
တခြားမဟုတ်ပါဘူးကွယ်။ ဟောဟို
ခြေရင်းမှာ ထောင်ထားတဲ့ တူရွင်းကို
ယူပြီး တံခါးလေးမျက်နှာက ထွက်ပါ။
လေးရက်တိတိ၊ မင်းကို ဆရာကြီး
အချိန်ပေးပါ့မယ်။ လေးရက်ပြည့်မှပဲ
ဟောဒီတက္ကသိုလ်ကို ပြန်လာခဲ့ပါ။

တံခါးလေးမျက်နှာကထွက်ပြီး
ဝန်းကျင် တစ်ယူနေအနံ့ လျှောက်ပါ။
သစ်ပင်ကြီးငယ်တွေ တွေ့ပါလိမ့်မယ်။
အဲဒီထဲက ဆေးဖက်မဝင်တဲ့ အပင်
ကလေးတစ်ပင် ရပြီဆိုတာနဲ့ တူးယူ
ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါ။ ရောက်တာနဲ့ ငါ့
တပည့် သိချင်တဲ့ အဖြေကို ဆရာကြီး
ပေးပါ့မယ်ကွယ်”

ဆရာကြီး၏ စကားအလုံး၌

သူရင်တစ်ခုလုံးသည် လွတ်လပ်ပေါ့
ပါးသွားသလို ခံစားရလေသည်။

သူ သိချင်သော အဖြေ။

သူ ကြားချင်သော အဖြေ။

အဲဒီအဖြေကို သိနိုင်၊ ကြားနိုင်ဖို့

အတွက် လုပ်ရမည့် အလုပ်ကား
လွယ်ကူလွန်းပေစွ။

ဘာတဲ့ ဆေးဖက်မဝင်သော
အပင်ကလေးတစ်ပင်လောက် ရှာခဲ့ရုံ။

သည်လောက်ကတော့ သူ့
အတွက် အပန်းမကြီးဟု ဆိုချင်သည်။

ထိုသို့သော အပင်ကလေးတစ်ပင်ရဖို့
ပေးထားသော ရက်တွေက လေးရက်

ကြီးများတောင် တကယ်ဆို ထိုသို့
သော အပင်ကလေးတစ်ပင်ရဖို့ ဤမျှ

အချိန်မပေးသင့်ဟု သူထင်သည်။
ဘယ်လိုသဘောနှင့် ဤသို့ ညွှန်ကြား

လိုက်ရပါသနည်း။

ဆရာကြီး၏ သီလ၊ သမာဓိ၊
ဗျာ၊ သိက္ခာတို့ကို သူသည် မျက်ဝါး

ထင်ထင် တွေ့မြင်ခဲ့ရသူမို့ ယုံမှား
သံသယတော့ မဖြစ်။ ထို့ကြောင့်

လည်း ဆရာကြီးမှာ အကြောင်းထူး
တစ်ခုခုရှိသည်မို့ ထိုသို့စေခိုင်းခြင်း

ဖြစ်မည်ဟုသာ သူ့ကိုယ်သူ နားလည်
သဘောပေါက်ရင်း သူသိလိုသော

အဖြေအတွက်...

သူကြားလိုသော အဖြေအတွက်
လွယ်အိတ်ကိုလွယ်၊ တူရွင်းကို

ဆိုင်ရင်း တက္ကသိုလ်ကို ကျောခိုင်း
ဆာ တံခါးလေးမျက်နှာမှ တောအုပ်

တော့သတည်း။



ပအောင်မြင်ဘဲ တပ်ခေါက်ခြင်း

ကုန်းကမူ အထက်နားမှာတော့
ညောင်ပင်ကလေးတစ်ပင် ပေါက်နေ

သည်။ ဟုတ်ပြီ။ ညောင်သည် အသီး

သီးလျှင်သာ ကျေးငှက်တချို့၏ အစား

အစာအဖြစ် အသုံးဝင်သည်။ သူ့

အသားနှင့် အကိုင်းအခက်တို့ကို ဘယ်

သူမှ လောင်စာအဖြစ် အသုံးမပြုကြ။

သို့ဆိုလျှင် အရွက်နုနုကလေးများ

ထွက်ပြုနေသော ညောင်ပင်ပေါက်

ကလေးကို ဆရာထံ တူးယူသွားလျှင်

ဟန်ကျပေလိမ့်မည်။

သို့နှင့် ညောင်ပင်ကလေးအပါး

သို့ ရောက်သောအခါ အမြစ်ပါ ပါ

အောင် တူးလိုက်သည်။ သိပ်တော့

မတူးလိုက်ရ၊ ခပ်ရွယ်ရွယ် အပင်

မိတော့သည်။

“ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်တော့်

သမီးလေးခမျာ ဆရာကြီးရဲ့တပည့်

ဆရာစီတကပေးတဲ့ အသက်ပဲ ရှိပါ

တော့တယ်။ သမီးလေးခမျာ အဲဒီတုန်း

က ရင်တွေကလည်း ခဏခဏကျပ်၊

ကိုယ်လက်တွေဆို တာကလည်း

တောင့်တင်းနေလိုက်တာ၊ စကားပြော

ရင်လည်း အသံက မထွက်။ ပျို့လိုက်

အန်လိုက် ပြီးတော့ ထွေးထုတ်လိုက်

တဲ့ သလိပ်ပုပ်တွေကလည်း နံနံစော်

စော်။ အဲဒါကို ဆရာကြီးရဲ့တပည့်

ဆရာစီတကက ငါးကင်နဲ့ ညောင်ရွက်နု

ကို ချက်ပြီးကျွေးလိုက်တာ သိကြားမ

သလိုပါပဲ ဆရာကြီးရယ်။ ပစ်လိုက်ရ

တော့မလို ဖြစ်နေတဲ့ သမီးကလေးရဲ့

ဝေဒနာမှန်သမျှဟာ သုံးကြိမ်သောက်

ဓာတ်စာ စားပြီးတာနဲ့ ယူပစ်သလို

နှင့် တက္ကသိုလ်မှ ထွက်လာခဲ့သည်မှာ တစ်ရက်ပြီး တစ်ရက် ကုန်လွန်လာခဲ့ လေတော့သည်။

လယ်ကွင်းတွေလည်း ဖြတ်ခဲ့ သည်။

ရိုးပြတ်တွေလည်း ကျော်ခဲ့သည်။

တွေ့သမျှအပင်တွေလည်း ဆေး ဖက် တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း ဝင် ကြသည်သာချည်း။

ကွင်းအစပ်၌ တွေ့ရသည့် ကင် ပလင်းရွက်တို့၊ လယ်ဟင်းခါးရွက်တို့ ဆိုလျှင်လည်း သည်းခြေလွန်သူ အတွက် ချက်၍ကျွေးရမည့် ဓာတ်စာ။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆေးဖက်ဝင်သော အပင်တွေ ဖြစ်၍နေပြန်သည်။

ဟော...တွေ့ပြန်ပြီ၊ ဖိစပ်ရွက် တွေ။

အို...ဒီအပင်က အရွက်တွေက လည်း ထိခိုက်ရှုနာသမားများအတွက် ဆေးဖက်ဝင်နေပြန်သည်။ အရည်ညစ် ထည့် အဖတ်ကိုအုံ၊ အဝတ်နှင့် စည်း ထားလိုများကတော့ အနာသည် မရင်းနိုင်၊ ခဏကလေးနှင့် ကျက် သည်ပဲ၊ ယုတ်စွအဆုံး သူ့အသီးကို စားမိလျှင် ဦးနှောက်ပျက်ကာ ရူးသွပ် စေတတ်သော ပဒိုင်းပင် ဆိုပါလျှင် အနာရောဂါတချို့အတွက် ဖော်စပ်ရာ၌ တွဲဖက်ပါဝင်သည့် ပစ္စည်းအဖြစ် ဆေးဖက်ဝင်နေချေသေး၏။

ဆပ်သွားဖူးရုံနားရောက်တော့ စူးရဲသည့် ဆပ်သွားဖူးပန်းရနံ့ကို ရ သည်။ ဆပ်သွားဖူးသည်လည်း ဆေး

ဖက်ဝင်သည့် အပင်တည်း။ ဆီးချုပ် ပါက (သို့တည်းမဟုတ်) ဆီးအိမ်၌ ကျောက်တည်ပါက ဆပ်သွားဖူး အတွင်းမှ အဖတ်ဝါနုများကို ဖွဲယူကာ သုံးခွက်တစ်ခွက်တင်ကျိ၍ လက်ဖက် ရည်ကြမ်းပန်းကန်နှင့် နေ့စဉ် သောက် ပေးက ပျောက်သည်မဟုတ်လော။

စကားဝါပင်ရိပ်အောက် ရောက် တော့ ခေတ္တအမောအပန်းဖြေလိုက်မိ သည်။ စကားဝါပင်ကော ဆေးဖက် ဝင်တဲ့အထဲ ပါ မပါ။ အို...ရေစီး ကမ်းပြို ဖြစ်လို့များ စကားဝါအခေါက် မှ အပွေးနှင့် ကျောက်ချဉ်ကို ဆတူ ရောကာ ကြိတ်ပြီး ရေစီးကမ်းပြို ဖြစ် ပွားရာနေရာ၌ သိပ်သာပေး။ သက်သာ ပျောက်ကင်းသည်မှာ အသေအချာ။ သည်တော့လည်း ဆေးဖက်မဝင် သည့် အပင်စာရင်းမှ ပယ်ဖျက်ပစ် လိုက်ရပြန်သည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီမှ နဂါးစက်ရွက် များကို မြင်ရပြန်တော့ နားကွဲနာ ဖြစ် လျှင် အရွက်ကို မီးအုံ၍ အရည်ညစ် ပေးရသည်ကို သတိရသည်။ ရွက်ကျ ပင်ပေါက်တွေကျပြန်တော့ အနာစက် ပေါက်လျှင် အရည်ကို လိမ်းပေးရပြန် သည်။

အသီးများ ပြုတ်တွဲနေသည့် ဥသျှစ်ပင်ကို မြင်ရပြန်တော့ ဝမ်းကိုက် ပြီး ရစ် ရစ်နာလေ့ရှိသူအား ဥသျှစ်သီး စိမ်းရင့်ရင့်ကို မီးဖုတ်စေပြီး နံနက်တိုင်း စားစေခြင်းဖြင့် ဝေဒနာပျောက်ကင်း စေခဲ့တာကို အမှတ်ရမိပြန်သည်။

သို့ဆိုလျှင် သူ့အဖို့ ဆေးဖက် မဝင်သော အပင်ဟူ၍ ရှာတွေ့နိုင်စွမ်း မရှိသည်မှာ သေချာသွားပါပြီ။

ဆေးဖက် မဝင်သော အပင်ကပဲ ဤကမ္ဘာမြေပြင်၌ မရှိလို့လား။ သို့ တည်းမဟုတ် တွေ့အောင် မရှာနိုင် သော သူ့အရည်အချင်းကပဲ ညံ့လို့များ လား။ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပင်။

သည်လိုမျိုး မည်သည့်ဆေး ဖက်မှ မဝင်သော အပင်ဟူ၍ တစ်ပင် တစ်ခက်၊ တစ်ရွက်တစ်ခွယ်မျှ ယူ ဆောင်မလာခဲ့နိုင်သော သူ့အား ဆရာ ကြီးတွေ့လျှင် သူကြားချင်နေသော၊ သူသိချင်နေသော အဖြေကို ဆရာကြီး သည် ဘယ်လိုများ ပေးလာပါမည် နည်း။

ဆရာကြီး ခွင့်ပေးသည့်ရက်တွေ သာ ကုန်စင်သွားခဲ့သည်။ ရည်ရွယ်ရာ အလိုရှိရာကား ပြည့်စုံခြင်း မရှိခဲ့။

အဖြေသိလို၍သာ ပြန်လာခဲ့ရ သည်။

အပြန်ခရီး၌ ခြေလှမ်းအစုံတို့ သည် လေးလံတုံ့ဆိုင်းနေတော့၏။

ဪ...မအောင်မြင်သော တစ် ခေါက်ခြင်းပါတကား။



ကျောက်ဆွန်

သူ၏ အပြန်ခရီး၌ လှမ်းလင့် လော ခြေတိုကား လေးပင့်ဖင့်နဲ့



၏။ လှမ်းသည့် ခြေလှမ်းတိုင်း၌ အား
အင်တွေက ဆုတ်ယုတ်နေသလိုလို။

အကယ်တော့ ဆရာ မိန့်မှာခဲ့
သည့်အတိုင်း ဆေးဖက်မဝင်သော
အပင် တစ်ပင်မျှလောက်ကို တွေ့ရပါ
ချေက သူ့ခြေလှမ်းတို့ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ
ဖြစ်လိမ့်မည်မှာ သေချာသည်။ ယခုမူ
ထိုလိုမဟုတ်။ အပြန်ခရီးကား အကုည့်
တန်လှပေစွ။

သူ့အဖြစ်ကို ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ
တွေ့လိုက်ရကတည်းက ဒီသာပါမောက္ခ
ဆရာကြီးအဖို့ ခေါင်းတဆတ်ဆတ်
ညိတ်လျက် တွန့်ကွေး၍ အဓိပ္ပာယ်
လေးနက်လှသော အပြုံးတစ်ပွင့်အား
ခွင့်လှုပ်ခဲ့ပြီးလေပြီ။ ဆရာကြီးအတွက်
ဗု အဖြေထွက်ပြီးသား ပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်။
စီဝကအတွက်မူကား...

စီဝကသည် လေးပင်ဖင့်နွဲ့သော
ခြေလှမ်းတို့ကို တစ်လှမ်းချင်း အားပြု
ထွန်းရင်း သူ့နေရာရောက်တော့ လွယ်
အိတ်ကို ဖြုတ်သည်။ တူရွင်းတို့ကို
အထားတကျ သွားထောင်သည်။ ပြီး
သော နဖူးမှ စီးကျလာသော ရွေးသီး
ချွေးပေါက်တို့ကို ခါးပုံစံဖြင့် သုတ်
ဆွတ်သည်။

“တော်တော်များ မောသွားပြီ
စီဝကရေ”

“ဆိုပါတော့ ဆရာကြီး”

“အေးလေ...ဒီလမ်းနဲ့ ဒီခရီး
အတော့လည်း ဒီလောက်တော့ ရှိပေ
သော်လည်း ဒါထက် ဆရာ မှာလိုက်သလို
အထက်မဝင်တဲ့ အပင်ကိုရော တွေ့

အောင် ရှာနိုင်ခဲ့ရဲ့လား”

သူသည် ခေါင်းကို ဖြည်းညင်း
စွာပင် ခါရမ်းပြလိုက်သည်။ ဆရာ
ကြီးကား သူ့အဖြစ်ကိုကြည့်လျက် ပြုံး
ယောင်ပြုံးတုံ့။

“ဘယ်နှယ် ခေါင်းခါပြန်ထောက်
တော့ မတွေ့ခဲ့ဘူးပေါ့။ ဟုတ်စ”

ထိုစဉ်မှာပင် စီဝက၏ အပေါင်း
အဖော်များ၊ ဆရာကြီး၏ တပည့်
အဟောင်းများ အသစ်များ ရောက်
လာကြကာ သူနှင့် ဆရာကြီး၏
အမေးအဖြေကိစ္စကို စိတ်ဝင်တစား
ငေးမောအစဲခတ် နားစိုက်ကြတော့
သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး၊
ကျွန်တော် ဆရာကြီးခိုင်းတဲ့အတိုင်း
တောတောင်အနဲ့ ခြေဆန့်ရှာဖွေခဲ့ပါ
တယ် ဆရာကြီး။ ဒါပေမဲ့ ဘာအပင်
တွေ့တွေ့ တွေ့တဲ့အပင် မှန်သမျှဟာ
တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုတော့ ဆေးဖက်
ဝင်တာချည်းပါပဲ။ ကျွန်တော် အစွမ်း
ကုန် ကြိုးစားရှာဖွေခဲ့ပေမယ့် ဆေးဖက်
မဝင်တဲ့ အပင်ကိုတော့ လုံးဝဆို လုံးဝ
မတွေ့ခဲ့ပါဘူး။ လောကမှာ ကျွန်တော့်
အထင် အပင်မှန်သမျှ ဆေးဖက်ဝင်
ကြတာချည်းပါပဲ ဆရာကြီး”

“ရွှေ ဟုတ်လိုက်လေ၊ မှန်
လိုက်လေကွယ်၊ ဟေ့ ဒီမှာ စီဝက”

“ခင်ဗျာ”

“မင်းကို ဆရာကြီး ဘာဆေး
အတတ်ပညာမှ သင်ပေးစရာ မလို
တော့ဘူး၊ ဘာကြောင့်ဆို မင်းဟာ

ဆေးပညာကို အလုံးစုံ တတ်မြောက်
နေပြီ ဖြစ်လို့ပဲ”

“တကယ်ပြောတာလား ဆရာ
ကြီး”

“တကယ်ပေါ့ စီဝကရဲ့ ဒီပညာ
နဲ့ မင်း လူ့လောကပတ်ဝန်းကျင်မှာ
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုလို့ရနေပြီ။
မင်းကို ဆရာကြီး ယုံကြည်တယ်။
ဒီတော့ကာ မင်းအနေနဲ့ ဆရာကြီးဆီ
မှာ ဆက်နေလို့ ဘာမှ ထူးလာမှာ
မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ရပ်ကိုယ့်ဌာနကို
ပြန်ပါ။ မင်းတတ်ထားတဲ့ ပညာနဲ့
လူတွေရဲ့အသက်ကို ကယ်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး၊ ဆရာ
ကြီး မိန့်မှာမှုရှိတဲ့အတိုင်း တသေ
မတိမ်း လိုက်နာပါမယ်”

ကာလအတန်ကြာ လက်ဖွန်း
တတီး နေထိုင်ခဲ့သဖြင့် သံယောဇဉ်
နှောင်ကြီးက တင်းနေလင့်ကစား
သည်နှောင်ကြီးကိုဖြင့် ဆရာကြီးအဖို့
တပည့်၏ ကြီးပွားတိုးတက်မှုကို ရှေ့
ရှုလျက် ပြတ်အောင်ဖြတ်ရပေတော့
မည်။ ပုဆစ်တုပ်ထိုင်လျက် ထိခြင်း
ငါးပါးဖြင့် ရိုသေစွာ ဦးနှိုက်ချနေသည့်
တပည့်ကျော် စီဝကကို ကြည့်ကာ
ဆရာကြီး၏ ရင်ထဲမှာခချို။ ဒါပေ
သည့် အလွမ်းစိတ်ကို တိတ်တိတ်
ကလေး ဖြေဖျောက်ရတော့မည်။
ငှက်ကလေးများ ပျံထွက်သွားသော်
ကိုင်းဖျား သိန်သိန်ခါရာသည်က ဓမ္မတာ
တစ်ခုပင် မဟုတ်ပါလား။

“က...အချိန်သိပ်မလွဲဘူး၊ ငါ့

တပည့် မင်းထွက်ခွာဖို့ ကောင်းပြီ၊
ရောက်လေရာ သွားလေရာ နေရာဒေသ
တိုင်းမှာ ခလုတ်မထိ ဆူးမငြိစေဘဲ
ရည်မှန်းချက် ပြည့်စုံအောင် စွမ်းဆောင်
နိုင်တဲ့ ယောက်ျားကောင်း ယောက်ျား
မြတ် ဖြစ်ပါစေကွယ်”

“ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေ ဆရာ
ကြီး၊ ကျွန်တော် သွားတော့မယ်နော်”

“ကောင်းပြီ၊ သွားပေးဦးတော့၊
ငါ့တပည့်ရေ...”

သူသည် ဆရာကြီး ပေးအပ်
လိုက်သော အနည်းငယ်မျှရှိသည့်
ရိက္ခာထုပ်ကလေးကို ဝါးလုံးလျှို
လျက် ထမ်းကာ ပညာရင်နို့ သောက်
စို့ခဲ့သော တက္ကသိုလ်ပြည်ကြီးအား
နောက်ဆုံးကြည့်ခြင်းဖြင့် ကြည့်လျက်
ကျောခိုင်းလိုက်ပါသည်။ ထို့နောက်
ခြေလှမ်းအစုံတိုက် သူမွေးစားဖခင်ရှိရာ
သူချစ်သော ဘိုးဘိုးရှိရာ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်ကြီးသို့ တရွေ့ရွေ့။

သူ ဝါးလုံးလျှို၍ ထမ်းလာခဲ့
သော ရိက္ခာထုပ်က ရာဇဂြိုဟ်သို့
ရောက်ဖို့ဝေးစွာ၊ ဇမိမ်းခုလတ်မှာပင်
ကျန်သွားမှာ သေချာသည်။ အကြောင်း
မူ ဆရာကြီး စီစဉ်ပေးအပ်လိုက်သည့်
ရိက္ခာကား ဘယ်လောက်မှ မရှိဟု
ပြောရလောက်အောင် နည်းပါးလှ
သည်။ ဒါ တပည့်တစ်ယောက်အပေါ်
ထားတဲ့ ဆရာကြီး၏ မေတ္တာ၊
သံယောဇဉ်၊ စေတနာတဲ့လား။ နွေနှေ
မိုးမိုး ဆောင်းဆောင်း ဆရာအနားမှ
တစ်ဖဝါးမှမခွာ၊ ဆရာ ညွှန်ရာလုပ်၊

ဆရာ ထားရာနေ၊ ဆရာ စေရာသွား
ခဲ့သည့် တပည့်တစ်ဦးအပေါ်တွင်
အမျှင်တန်းသည့် အကြင်မှာ ကရုဏာ
တွေတဲ့လား။ ငွေအသပြာတန်ဖိုးနှင့်
ချိန်စက်လျှင် ဘာမှမပြောပလောက်
သည့် အနည်းငယ်မျှသော စားနပ်
ရိက္ခာသည် လမ်းခရီးမှာပင် ပြတ်
တောက်သွားပါတော့မည်။ ရိက္ခာပြတ်
လျှင် ဝယ်ယူနိုင်သည့် အသပြာက
ကော။ အသပြာကိုကော ဆရာသည်
တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ မပေးခဲ့။ ဒါကို
ရက်စက်ရာကျသည်ဟု ဆိုရမည်လား။

နာကြည်းတတ်လျှင် နာကြည်း
ချင်စရာ ကောင်းခဲ့လင့်ကစား သူ့အဖို့
ဆရာအပေါ်တွင် စိတ်နှင့်တောင် မပြစ်
မှားခဲ့။ နာကြည်းဖို့ဆို ဝေလာဝေး။
ငွေအသပြာကြေးစ တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ
မယူဘဲ တတ်သည့်ပညာ အလုံးစုံကို
မခြင်းမချန် နှုတ်တွေ လက်တွေ့ ပေး
အပ်ပို့ချခဲ့သော ဆရာဂုဏ်ကို သူ့အာရုံ
ထဲမှာ ညွတ်နူးစွာ ဦးခိုက်မဝ ဖြစ်နေ
ခဲ့သည်။ ဒါက သူ့ဘက်က ရင်တွင်း
ခံစားမှု၊ ပကတိ ရှင်းသန့်သည့်အတွေး။

ထိုနည်းတူ ဆရာကြီး၏ ရင်ထဲ
မှာကော။

“ဖီဝကရယ်၊ မင်းဟာ ဟိုး
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကြီးက မြင့်မြတ်တဲ့
အရှင်သခင်တွေရဲ့ သွေးသားပါ။ မွေး
စားသား၊ မွေးစားမြေး ဆိုပေမယ့် မင်း
ရဲ့ အင်္ဂါရုပ်ကိုက မြင့်မြတ်ဆိုတဲ့သူဆို
တာ ဆရာ သိနေပါတယ်ကွယ်၊ မိဘ
တွေ၊ ဘိုးဘွားတွေဆီ ပြန်ရောက်ရင်

မင်းရဲ့ အရည်အသွေးတွေကို တွေ့မြင်
ရပြီး ဝိုင်းဝန်းချီးမြှောက်ကြမှာပါ။

အဲသလိုမျိုး ဘဝကို ရေစုန်မှာ
အလွယ်တကူ မျှောလိုက်လို့ကတော့
ဆရာ သင်ပေးလိုက်တဲ့ မင်းအပတ်
တကုတ် သင်ယူခဲ့ရတဲ့ ဆေးအတတ်
ပညာရဲ့ ကျေးဇူးဆိုတာ ဘယ်လောက်
အတိုင်းအတာ ရှိသလဲလို့ အကဲဖြတ်
ခွင့်ရမှာမဟုတ်ဘူး။ လောကမှာ ဆင်းရဲ
ခြင်းကို ဖြတ်သန်းဖူးပါမှ ချမ်းသာသူခ
ကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားနိုင်လိမ့်မယ်
ဖီဝက။

အေး...အဲဒါကြောင့် မင်းကို
လမ်းမှာတင် ရိက္ခာပြတ်အောင် ဆရာ
အနေနဲ့ မပြည့်မစုံ ဖန်တီးပေးလိုက်တာ
ပဲ။ ရိက္ခာပြတ်တော့ စားရသောက်ရဖို့
အတတ်ပညာတစ်ခုခုနဲ့ ရှာရတော့မယ်။
အဲဒီမှာ မင်းတတ်ထားတဲ့ ဆေးပညာ
ဟာ အသုံးဝင်လာလိမ့်မယ်။ အသုံး
ဝင်တာနဲ့အမျှ ဆေးကုသမှု အတတ်
ပညာရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို အထူးနား
လည်လာလိမ့်မယ်။

ဒီအခါကျရင်ဖြင့် ဆရာရဲ့
စေတနာနဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို ငါ့တပည့်
သဘောပေါက်ပါလိမ့်မယ်ကွယ်”

ဆရာကြီး၏ နှလုံးသားမှာတော့
တပည့်အတွက် ခံစားမှုတွေက ဘောင်
ဘင်ခတ်လျက် ကျန်ရစ်သည်။

တပည့် ကျောခိုင်းထွက်ခွာရာကို
ကြည့်လိုက်တော့ ဖီဝက၏ ရုပ်ပုံလွှာ
မှာ ဝေးပျံ့နေရုံလျက် နောက်ဆုံး၌ ဖြင့်
ကွင်းမှ လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားချေပြီ။

ကောင်းကင်မှာတော့ လိမ္မော်
ရောင်နှလုံးသည် ပုစွန်ဆီရောင် ဝတ်ရုံ
ကို လဲလှယ်ဝတ်ဆင်ရင်း နေ့တစ်နေ့
ကို လှပသေသပ်စွာ ကန့်ပစ်လိုက်ဖို့
တာစုနေပေပြီ။ ဆရာကြီးလည်း ရင်ထဲ
တည်စု၊ ခံစားမှုအလုံးစုံတို့ကို တရား
သဘောဖြင့် ဆင်ခြင်သုံးသပ်လျက်
စာသင်ဆောင်ရှိရာသို့ အာရုံလွှဲလိုက်
ရှာတော့သည်။



နိဂုံးနှင့် လိပ်ပြာ

တောင်စဉ်အနည်းငယ် တောလမ်း
အတွယ်သွယ်ကို ဖြတ်ကျော်ပြီးချိန်မှာ
ဆာဖြင့် ထင်သည့်အတိုင်းပင် ပါလာ
သော စားနပ်ရိက္ခာတို့က “နိဋ္ဌိတ်”
သွားကြလေပြီ။

လွှဲ၍ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ
သည် အရေးကြီး၏။ ၎င်းတို့အထဲ
တစ်ခုခုသည် အချို့ပွင်းမခံ။ တစ်ခု
ပျက်တစ်ခု ချို့ပွင်းပြီဆိုလျှင် ၎င်း
တို့တို့ တည်မီနေသော လူ့ခန္ဓာကိုယ်
အား တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်တော့မှာ
မရှိပါ။ ဖြစ်လျှင်လည်း အကောင်း
မရှိတော့ပါ။ သည်တော့ ခန္ဓာ
အား ယိုင်လဲမသွားစေဖို့၊ ဓာတ်
အတွေး စည်းနုရီ ညီညွတ်စေဖို့
အတွက် တစ်ခုခုတော့ ကြံဆ
အတော့မည်။

အောက်ကိုယ်ကို သယ်ဆောင်လာ

ကြသော ခြေလှမ်းတို့ကား သာကေတ
ပြည်သို့အဝင် တစ်ခုသော နားနေ
ဆောင် ဧရပ်သို့အရောက် တို့ခနဲ ရပ်
သွားကြတော့သည်။ သူသည် ဧရပ်
ပေါ်သို့ အသာလှမ်းတက်ကာ သင့်
တော်လျှောက်ပတ်သည့် နေရာ၌
အခင်းတစ်ခုကို ခင်းလျက် ခေတ္တ
လျောင်းစက် အပန်းဖြေရင်း ရိက္ခာ
အတွက် စဉ်းစားခန်းဝင်မိလေတော့
သည်။

“ပါလာတာတွေလည်း ကုန်ပြီ၊
ဝယ်ယူစားသောက်ဖို့ ကျပြန်တော့
အသပြာငွေကြေးဆိုတာ တစ်ပြား
တစ်ချပ်တောင်မှ မရှိ။ ကိုယ့်မှာက
လည်း အဝတ်တစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခု
ပေါင်နှံရောင်းချစရာဆိုလို့ ဘာပစ္စည်း
မှလည်း ရှိတာမဟုတ်။ ဒီတော့ စား
နပ်ရိက္ခာအတွက် ဘယ်လိုများ လုပ်ရ
ပါ့”

စဉ်းစားရင်းမှပင် ခေါင်းကို
တဗျင်းဗျင်းမြည်အောင် ကုတ်နေမိ
တော့သည်။ ထိုစဉ် ထင်းခုတ်သမား
တစ်ယောက်စ နှစ်ယောက်စတို့သည်
ဓားမတိုကို ခါးကြားညှပ်၍ ထင်းစည်း
ကို ပခုံးထက်တွင် ထမ်းကာ ဧရပ်ရှေ့
ရှိ မြေညီလမ်းကလေးမှ ဖြတ်သန်း
သွားကြသည်ကို သူတွေ့တော့ အတွေး
ကွန်ယက် ဖြန့်ကျက်နေရင်းမှ ငေးရိမိ
ပြန်လေသည်။

“ဒီတော့ ငါ ဘာလုပ်ရင်
ကောင်းမလဲ၊ ငါဘာလုပ်ရင်ကောင်း
မလဲ၊ ငါရောက်နေတာ တစ်ရပ်

တစ်ကျေး၊ ကိုယ့်နေရာ ကိုယ့်ဒေသ
မဟုတ်။ ပြီးတော့ ငါ ဘာများလုပ်
တတ်သလဲ”

သူ့ကိုယ်သူ ပြန်မေးနေခိုက် ဇနီး
မောင်နှံ ဖြစ်ဟန်တူသော ထင်းခွေ
လင်မယားနှစ်ယောက်သည် ဧရပ်ပေါ်
သို့ တက်လာကာ ခြေရင်းဘက်ရှိ
သောက်ရေးခန်းစင်မှ ရေကို ခပ်သောက်
၍ အမောဖြေနေကြလေသည်။ ထို့
နောက် သူတို့လင်မယားမှာ ဧရပ်ရှေ့၌
ချထားသော ထင်းစည်းများကို ပို၍
တင်းစေရန် လျှော့ရဲနေသော ကြီးများ
ကို ပြန်ချည်လိုက်ကြသည်။ ထို့နောက်
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စကားများ ပြောဆို
နေကြပြန်လေသည်။

“သူဌေးအိမ် ဒီထင်းတွေ
အကုန်ရောင်းပြီးရင်တော့ လက်ကျန်
အကြွေးလေးတွေ ဆပ်နိုင်လောက်ပါ
ပြီကွာ”

“ဆပ်မှပဲ တော်ရေ... မှီမဟုတ်
ရင် ခဏခဏ လာတောင်းနေတာ
တကျီကျီနဲ့”

“ဒါထက် သူဌေးကတော်ရဲ့
ခေါင်းခဲနာကလည်း ဘယ်သူနဲ့ပြုပြု
မသက်သာဘူးနော်၊ သူတို့များ တို့လို
ဆင်းရဲတာမဟုတ်၊ ဓနဥစ္စာ ပြည့်စုံပေ
မယ့် ရောဂါက နှိပ်စက်တော့ ချမ်းသာ
တာလည်း အလကားပဲပေါ့”

“အို... သူဌေးသင်္ဘောပျက်တာ
အရေးမကြီးဘူး၊ တို့လို ဆင်းရဲသား
တွေ ခွက်မပျောက်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။
အချိန်ရှိတုန်း ရောင်းချပြီး ချက်ပြုတ်ဖို့

လုပ်ရဦးမယ်။ က... သွားကြရအောင်”
ထင်းခွေလင်မယားနှစ်ယောက်
မောင်တစ်ထမ်း၊ မယ်တစ်ရွက်ဖြင့်
စရပ်ရှေ့မှ ထွက်သွားချိန်မှာတော့ သူ
အတွေးအာရုံထဲ၌ အလင်းရောင်
တစ်ချက်က ဖျတ်ခနဲ လင်းလက်
ယှက်သန်းသွားလေတော့သည်။
သည်အလင်းရောင်က သူ ဘာလုပ်ရ
မည်ကို မီးမောင်းထိုးပြလိုက်သည်နှင့်
ဘာမျှမခြား။

သို့ဆိုလျှင် သူသည် ဤစရပ်
ပေါ်၌ ခွေ၍ လဲလျောင်းဖို့ရာ မဖြစ်ပြီ။
ထင်းခွေလင်မယားနှစ်ယောက်၏
နောက်သို့ အစီလိုက်ရမည်။ ထိုလင်
မယားကား ခေါင်းခဲဝေဒနာ ခံစားရ
သော သူဌေးကတော်၏ ဂေဟာသို့
သွားကြမည်မှာ သေချာသည်။ သည်
အတွေးစကို ဖမ်းဆုပ်လျက် သူသည်
ပါလာသော အထုပ်ငယ်လေးကို
ခေါ်ယူထုပ်ပိုးကာ စရပ်ပေါ်မှ ဆင်း
လိုက်သည်။ ထို့နောက် အတော်ဝေး
ထေသို့ ရောက်ချေပြီဖြစ်သော ထင်းခွေ
လင်မယားရှိရာသို့ ခြေလှမ်းကြကြီး
များဖြင့် အစီလိုက်ခဲ့လေတော့သည်။



စုန်ချိန်

ဂေဟာအတွင်းသို့ ထင်းခွေ
လင်မယားနှစ်ယောက် ဝင်သွားလင့်
ကစား ဇီဝကအတွက်မူ ဝင်၍မဖြစ်

သေး။ ခြံတံခါးဝနှင့် မလှမ်းမကမ်းရှိ
တမာရိပ်၌ အသာရပ်ရင်း အခြေအနေ
ကို အကဲခတ်ကြည့်နေလေသည်။
မကြာပါချေ။

ခြံဝင်းအတွင်းမှ အလုပ်ကြမ်း
သမားရုပ်ပေါက်နေသည့် လူရွယ်နှစ်ဦး
ထွက်လာသည်။ ဇီဝက မနေသာ
တော့။

“ဒီမှာ ခင်ဗျ... ဒီမှာ...”

သူ့အသံကြောင့် လူရွယ်နှစ်ဦးမှာ
တုံ့ခနဲရပ်လျက် ဇီဝကကို အကဲခတ်
ကြည့်ရှုနေလေသည်။

“ကျုပ် ရာဇဂြိုဟ်ကိုပြန်မယ့်
ဆေးဆရာတစ်ယောက်ပါ။ အခု သွား
ရင်းလာရင်း ဟောဒီသာကေတပြည်
က သူဌေးကတော်မှာ ဦးခေါင်းခဲ
အနာ ခံစားနေရတယ်ကြားလို့ အဲဒါ
တကယ်လားဆိုတာ သိချင်လို့ပါ”

သူ့စကားကြောင့် လူရွယ်နှစ်ဦး
၏ မျက်နှာမှာ ဝင်းလက်သွားကြ
သည်။

“ဪ... နောင်ကြီးက ဆေး
ဆရာကိုး၊ ဒါထက် နာမည်က...”

“ဇီ... ဝ... က...”

“ဪ... ဇီဝကတဲ့ လား။
ဟုတ်ကဲ့ ဆရာဇီဝက ကြားသလိုပါပဲ။
ကျွန်တော်တို့ သူဌေးကတော်မှာ
ဦးခေါင်းခဲမှာ ဖြစ်နေတာ ကြာပါပြီ။
ကြာဆို ခုနှစ်နှစ်လောက်တောင် ရှိရာ
မယ်”

“အို... ကျွတ်... ကျွတ်... ကြာ
လှပြီပဲ၊ ဒီလောက်တောင် ကြာလှတာ

ဘယ်ဆရာနဲ့မှ မကုသဘူးတဲ့လားဗျာ”

“ဘယ်နေ့လိမ့်မလဲဗျာ၊ ကုန်ချင်
သလောက်သာ ကုန်စမ်းဆိုပြီး သူဌေး
လည်း သူဌေးကတော်ရဲ့ ဝေဒနာကို
ဆရာပေါင်းစုံ၊ သမားတော်ပေါင်းစုံနဲ့
ကုသပေးရှာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ထူး
လာတယ်လို့ မရှိပါဘူးဗျာ။ ဒါနဲ့ပဲ
ကံနာ ဝဋ်နာလို့ သဘောထားပြီး ဒီလို
ပဲ လက်ပိုက်ကြည့်နေရရှာပါတယ်”

“ဒါထက် ဆရာဇီဝကက
ခေါင်းခဲဝေဒနာကို ပျောက်ကင်း
အောင် ကုသနိုင်ပါသလား”

သည်စကားကိုကြားတော့ သူ
သည် ဣန္ဒြေရရဖြင့် လှပတည်ကြည်
သော အပြုံးတံခါးချပ်ကို ဖွင့်လှပ်
လိုက်သည်။

“ကျုပ် ပျောက်ကင်းအောင်
ကုသပေးနိုင်ပါတယ်၊ ကုလည်း ကု
ပေးချင်ပါတယ်။ အဲဒါ သူဌေးကတော်
ကြီးရဲ့ ဆန္ဒကို သိရအောင် သွားသာ
ပြောချေတော့”

“ဟာ အတော်ပဲ၊ ဒါဆို သွား
ပြောမယ်”

လူရွယ်နှစ်ဦးလည်း ဝမ်းသာ
အားရပင် သူဌေးကတော် ရှိရာသို့
သွားကာ အကြောင်းစုံကို သွားပြော
ကြသည်။ ဇီဝကကား တမာရိပ်၌
ထိုင်လျက် လူရွယ်နှစ်ဦး၏ ပြန်အလာ
ကို စောင့်ဆိုင်းနေလေသည်။ လူရွယ်
နှစ်ဦးမှာ တော်တော်နှင့် ထွက်မလာ
ကြသေး။ တော်လေးကြာမှပင် ဇီဝက
ရှိရာသို့ ပြန်ရောက်လာကြသည်။

“ကဲ...ဘယ်လိုတဲ့လဲ”

“ဟူး...မဟန်ပါဘူး ဆရာ
စီဝကရယ်၊ ကျွန်တော်တို့ သူဌေး
ကတော်က တစ်မျိုးကြီးဗျ”

“ကျွန်တော်တို့က ဆရာစီဝက
အကြောင်း ပြောပြတော့ မင်းတို့ တွေ
ခဲတဲ့ ဆေးဆရာက ဘယ်အရွယ်ရှိပြီ
လဲ၊ ဘာ အသက်က နှစ်ဆယ်ကျော်
လောက်ရှိမယ် ဟုတ်စ၊ ဒါဆို မဟန်
သေးပါဘူး။ သမားဆို ‘အို’မှဆိုတဲ့
စကားလည်း အရှိသား မဟုတ်လား၊
ဒီလောက်ငယ်တာနဲ့ ကုလို့ မဖြစ်ပါ
ဘူး။ သူထက် အသက်အများကြီး
ကြီးတဲ့ ဆရာတွေနဲ့တောင်မှ မဟန်တာ
မှာမည်ကြီးပေဆိုတဲ့ သမားတော်တွေ
လည်း လက်လန်တဲ့ ငါ့ရောဂါ၊ အို...
တုလည်း ရှိတဲ့ရွှေတွေ ငွေတွေသာ
တုန်ရုံရှိတော့မပေါ့၊ ကဲ...ပြန်သွားပြီး
တော့သာ ပြောလိုက်ပေတော့၊ မကု
သေးဘူးလို့ ပြောလိုက်တယ်ဗျ။
ဘယ်လိုကြီးမှန်းလည်း မသိပါဘူး
ဗျာ”

“ဒါကတော့ကွာ သူဌေးကတော်
ကိုလည်း အပြစ်ပြောလို့ မရဘူး
ငဘုန်းသင်ရဲ့၊ ခုနစ်နှစ်လောက် ဆရာ
စုံ၊ သမားစုံ၊ ဆေးအစုံနဲ့ကုတာ ထူးမှ
ဇထူးခြားတဲ့ဟာ ဒီတော့လည်း သူ
အတွက် ရောဂါပျောက်အောင် ကုပေး
မယ်ဆိုတဲ့ စကားဟာ ရိုးအိနေတာ
ဖြစ်မှာပေါ့”

“အို ငါ့သဘောကတော့ကွာ
ထူးမှာနဲ့ ဆေးဆရာဆိုတာ ကံစပ်ဖို့

လည်း လိုမယ်ထင်တာပဲ၊ နောက်ပြီး
ဆရာစီဝကကို မြင်တာနဲ့ အရင့်အရင်
ဆရာတွေနဲ့ တခြားစီမှန်း သိသာပါ
တယ်။ ငါတော့ သူဌေးကတော်ကို
ကုစေချင်တယ်”

“ငါလည်း မင်းလိုမျိုးပါပဲ
ငဘုန်းသင်ရယ်၊ ဒါပေမဲ့ သူဌေး
ကတော်ရဲ့ အစွဲအလမ်းကလည်း
တစ်မျိုးကြီး မဟုတ်လား”

သည်ကတည်းက စီဝကအဖို့
ရှေ့ဆက်ရမည့် ခြေလှမ်းကို တွက်ဆ
၍ ရလောက်နေပြီဖြစ်သည်။ သူဌေး
ကတော်ကို အပထား၊ သူဌေးကတော်
၏ လုပ်သားတွေက သူ့အပေါ် တိမ်း
ညွတ်စိတ်ဝင်စားခြင်းကပင် အခြေ
အနေ ပေးလာခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလော။

“ဒီက ကိုဘုန်းသင်တို့ ကျုပ်
ပြောချင်တာက လောကကြီးမှာ
အသက်ဆိုတာ ကြီးချင်ကြီးမယ်၊ ငယ်
ချင်ငယ်မယ်၊ ကြီးတာ ငယ်တာ
ပဓာနမဟုတ်ပါဘူး၊ အတတ်ပညာ
ဘယ်ရွှေဘယ်မျှ ရှိတယ်ဆိုတာသာ
လိုရင်းပါ”

“ဟုတ်တယ် ဆရာစီဝက
ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီစကားကို ကျွန်တော်
တို့ လက်ခံတယ်”

“ဒါဖြင့်ရင် အပမ်းကြီးတယ်လို့
လည်း သဘောမထားပါနဲ့ဗျာ၊ ခင်ဗျား
တို့ သူဌေးကတော်ကို ပြန်ပြောကြပါ
ဦး၊ ကျုပ် ကုသလို့ ရောဂါအရှင်း
မပျောက်ရင် အကြေးငွေဆိုလို့ တစ်ခြင်
တစ်ရွေးတောင် မယူပါဘူး၊ ပျောက်

ကင်းတယ်ဆိုမှ ပေးနိုင်ပါတယ် ဆိုတဲ့
အကြောင်း”

“စိတ်ချ။ ခဏလေးစောင့်၊
ကျွန်တော် သွားပြောမယ်”

ငဘုန်းသင်ကား သွက်လက်ပေါ့
ပါးစွာဖြင့် သူ့အဖော်ကို ထားရစ်
လျက် ခြံအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်
ကွယ်သွားတော့သည်။ ကျန်ရစ်သည့်
အဖော်ကား...

“ကျွန်တော်တို့ သူဌေးကတော်
က ခပ်ပေပေခင်ဗျ။ သူ့စိတ်နဲ့တော့
ဖြစ်မယ်မထင်ပါဘူး ဆရာစီဝကရယ်”

ဟု ခပ်ညည်းညည်းလေးပြော၍
မဆုံးမိမှာပင် ငဘုန်းသင် ပြန်ရောက်
လာလေသည်။

“ဟန်ကျလိုက်တာ ဆရာစီဝက
ရယ်၊ ဒီတစ်ခါတော့ သူဌေးမကြီး
ဘာစိတ်ကူးရသလဲ မသိဘူး၊ ဆရာ
ကို ကြွခဲ့ဖို့ အပင့်ခိုင်းလိုက်တယ်၊ ကဲ
ဆရာရေ အပြောနဲ့ အဟော တစ်ထပ်
တည်းကျအောင် အစွမ်းကုန်သာ ကျ
လိုက်ပေတော့”

ငဘုန်းသင်က ဝမ်းသာအားရ
ပြောဆိုလျက် စီဝကအား သူဌေးမကြီး
ရှိရာသို့ လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးသည့်
သကာလ စီဝက၏ ရင်ထဲ၌ ရိက္ခာ
အတွက် ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲလေးတစ်ခုကို
ဆင်နွှဲရန် လှိုက်ခန်ရိုက်ခတ်နေလေ
သတည်း။

ရှေ့လ ဆက်ရှု

နန္ဒာမိကြွယ်

နေ့ကိုကြည့်၍ လျှပ်တစ်ပြက်ပေးဒင်ဟောကိန်း

ညွန့်လှိုင်(စက်မှုတက္ကသိုလ်)

ပေးဒင်လာမေးသည့်နေ့ကိုကြည့်ပြီး လျှပ်တစ်ပြက် ဟောရသည့်နည်း ဖြစ်ပါသည်။ ပေးဒင်စိတ်ဝင်စားသူများ ဗဟုသုတအဖြစ် မှတ်သားသင့်သည့်နည်းတစ်နည်း ဖြစ်ပါ သည်။

ဒီကနေ့ စတင်ပါ။ အမှုလုပ်ပါ။ ပစ္စည်းပျောက်ကိစ္စရှိပါက ပျောက်သောပစ္စည်းကို အသားညှိညှိမိန်းမက ယူထားတာ ဖြစ်မည်။ ပြန်ရပါမည်။ လူမမာ နေမကောင်း၍မေးလျှင် စိတ်မပူပါနှင့်။ နေကောင်းတော့မည်။ ကျွဲ၊ နွား ပြေးလျှင် တောင်အရပ်မှာသွားရှာ။ တွေ့မည်။

(၁ နွေ) တနင်္ဂနွေနေ့အဟော

ခရီးမသွားပါနှင့်။ သွားချင်လျှင် အနောက်အရပ်သို့ သွားပါ။ အဆင်ပြေမည်။ ပစ္စည်းပျောက်လျှင် ပြန်မရတော့ဘူးဟု ဟောရပါမည်။ လက်လွန်သွားပြီး အမှုလုပ်မည်ဆို လျှင် ကိုယ့်ဘက်က ရှုံးမည်။ ဒီကနေ့တွင် အိမ်ရောင်း၊ မြေရောင်းမလုပ်ပါနှင့်။ နောက်နေ့မှ ဝယ်ပါ။

(၅ တေး) ကြာသပတေးနေ့အဟော

ကလေးကျောင်းအပ်ချင်အပ်ပါ။ အပ်လိုရပြီ။ ခရီး သွားသူရှိပါက ပြန်လာတော့မည်။ ပြေးတဲ့ ကျွဲ၊ နွား အနောက် တောင်အရပ်မှာရှာပါ။ ပြန်ရမည်။ ပစ္စည်းပျောက်လျှင် ပျောက်တဲ့ပစ္စည်း အသားညှိသည့်ယောက်ျား ယူသွားတာ ဖြစ်မည်။

(၂ လာ) တနင်္လာနေ့အဟော

ဒီနေ့မှာ ကလေးကျောင်းမအပ်ပါနှင့်။ ကြာသပတေး နေ့မှာအပ်ပါ။ အမှုကိစ္စရှိလျှင် ဒီနေ့ အမှုလုပ်၍မကောင်းဆေး ပါ။ မနက်ဖြန်မှ စတင်ပါ။ ကျွဲ၊ နွား ပျောက်လျှင် အရှေ့ အရပ်မှာ သွားရှာပါ။ တွေ့မည်။ အိမ်ရောင်း၊ အိမ်ဝယ်လုပ် လျှင် ဒီနေ့လုပ်ပါ။ လွယ်လွယ်နှင့် ပြီးမည်။ ခရီးသွားသူရှိ လျှင် ဒီနေ့ ပြန်လာမည်။

(၆ ကြာ) သောကြာနေ့အဟော

စာတင်မည်။ တရားစွဲမည် ဆိုလျှင် ဒီနေ့ကောင်း သည်။ ပစ္စည်းပျောက်လျှင် ပြန်ရမည်။ အသားညှိသည့် မိန်းမယူထားတာဖြစ်မည်။ ပြေးတဲ့ ကျွဲ၊ နွားကို မြောက်အရပ် မှာရှာပါ။ တွေ့မည်။ လူမမာကိစ္စမေးလျှင် နေမကောင်းတာ က မြောက်ဘက်ကိုသွားမိလိမ့်။ မြောက်ဘက်မှာ ခေါစာကျွေး ပါ။ ပျောက်သွားလိမ့်မည်။

(၃ ဂါ) အင်္ဂါနေ့အဟော

အမှုကိစ္စရှိပါက ဒီနေ့ အမှုလုပ်မည် စာတင်မည်ဆို လျှင် ကောင်းသည်။ ကိုယ်ကနိုင်မည်။ ဒီကနေ့တွင် ပညာ အသစ်မသင်သင့်ပါ။ ခရီးသွားသူရှိလျှင် ပြန်မလာသေးပါ။ အိမ်ရောင်းအိမ်ဝယ်ကိစ္စ ဒီကာနဲ့ မလုပ်ပါနှင့်။

(၈ နေ့) စနေနေ့အဟော

ဆွေမျိုးတွေနှင့် ဒီနေ့သွားမတွေ့ပါနှင့်။ လွဲနေလိမ့်မည်။ ပစ္စည်းပျောက်လျှင် ပျောက်တဲ့ပစ္စည်း လှေကားရင်း၊ တံခါး ရင်းမှာထားသည်။ သွားရှာပါ။ ဒီကနေ့ အိမ်ရောင်း၊ အိမ် ဝယ် မကောင်းသေးပါ။ လူမမာရှိလျှင် လူမမာအတွက် ခေါစာပစ်ပါ။ နေကောင်းသွားလိမ့်မည်။

(၄ ဟူး) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့အဟော

ခရီးသွားစရာကိစ္စရှိလျှင် ခရီးသွားလိုရပါပြီ။ သွားပါ။ ငွေရမည်။ အမှုကိစ္စရှိလျှင် အမှုလုပ်မည်။ စတင်မည်ဆိုပါက

ညွန့်လှိုင်(စက်မှုတက္ကသိုလ်)



ဈေးဆိုင်အတွက်



သတ္တလောကတွင် လူရယ်လို ဖြစ်လာကြလျှင် စိတ်
 သာခြင်း၊ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်းဟူသော ကာယိကာ သုခ၊
 သုခ နှစ်ဖြာသောချမ်းသာခြင်းဖြင့် နေလိုကြ
 အချိန်အရွယ်ရောက်သည့် လူလားမြောက်သည့်
 ပထမအရွယ် ပညာရှား၊ ဒုတိယအရွယ် ဥစ္စာ
 သတ္တိအရွယ် တရားဓမ္မရာကြံကျင့်သုံးကြရန်မှာ လူ
 သူ့ကျင့်စဉ်တစ်ရပ်ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ရှာကြံ

ကျင့်သုံးကြရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။
 နိယာမတရားအရ ရောက်လေရာရာ ဘုံတဝတွင်
 မည်သည့်သတ္တဝါမဆို သုခ၊ ဒုက္ခဆိုသည့် ချမ်းသာဆင်းရဲ
 ဒွန်တွဲလျက် ကမ္မနိယာမအရ ပါရမြဲပင် ဖြစ်တော့၏။ ဤ
 သည့်အကြောင်းကံက ပေးသမျှအကျိုးတရား ခံစားရစေမည်။
 ဤလူ့ဘဝ လူရယ်လို ဖြစ်လာတော့ ကံညာသိဒ္ဓိယ
 ဆိုတဲ့ တရားသုံးပါးကတော့ မိမိဓမ္မာကိုယ်မှာ အမြဲကိန်းစေ

ပြီး သတိမမေ့ဖို့ လိုပေသည်။ ကံမရှိ ဉာဏ်ရှိတိုင်းမဲ့ ဆို သလို ဉာဏ်ကစားပြီး ဝိရိယနှင့် ကြီးကုတ်ကြီးစားပါသော် လည်း ကံတရားက မလိုက်ပြန်တော့ ဆေးစက်ချရာ အရပ် မထင်ပြန်ချေ။ စိတ်ထင်တိုင်း ခရီးမရောက်ကြပေ။

လောကမှာ ကိုယ်ချမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာခြင်းဖြစ်ရန် အတွက် အမျိုးမျိုးသော နည်းလမ်းတို့ဖြင့် စီးပွားရှာနေကြ သော်လည်း စိတ်အားမလျော့ဖို့ အထူးအရေးကြီးပါသည်။

ဆန္ဒ၊ ဝိရိယ၊ စိတ်၊ ပညာဆိုသည် ဣန္ဒြိယလေးပါးကို ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက ဟောကြားတော်မူထားပါသည်။ ၎င်း ဣန္ဒြိယလေးပါးသည် လောကုတ္တရာအတွက်သာမဟုတ် လောကီစီးပွားချမ်းသာမှုအတွက်သည် အင်မတန် လျော်ကန် သင့်မြတ်သော တရားတော်ဖြစ်ပါပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဆန္ဒဟူသော လိုချင်မှုတရား ကြီးပွားချမ်း သာမှု ပြင်းထန်နေရမည်။

ဝိရိယ ဤအလိုဆန္ဒနှင့် လိုက်လျောညီစွာ လုံ့လ၊ ဝိရိယလည်း ရှိနေမည်။ စိတ္တ ထိုသို့ လုံ့လဝိရိယ ကြီးစား အားထုတ်ဖို့ ဤဆန္ဒဝိရိယစိတ်ဆိုသည် သုံးချက်ညီညွတ်ခဲ့ ပါလျှင် မိမိရည်မှန်းထားသော ဝိမံသ(ပညာ)တည်းဟူသော ပန်းတိုင်ကို မလွဲမသွေ ရောက်နိုင်ပါသည်။

ဤတွင် ကြီးပွားချမ်းသာခြင်းလုပ်ငန်းများ လုပ်ရာ တွင် တရားသောနည်းလမ်းဖြင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်မှသာလျှင် ပစ္စုပ္ပန် သံသရာနှစ်ဖြာလောကမှာ ဝင့်ကြွေးများကင်း၍ သုဂတိ ဘဝချမ်းသာနှင့် ကြုံတွေ့ကြရပေမည်။

ဤတွင် တရားသောနည်းလမ်းဖြင့် ငွေရှာသူများအား လမ်းစဉ်နည်းလမ်းတစ်ခု ဒါနပြုပါရစေ။

ကမ္ဘာလောကဓာတ်ကြီးကို ဓာတ်သာလျှင် အုပ်စိုး လျက် ရှိသည်ဖြစ်၍ ဓာတ်ကိုသာ အရင်းခံထား၍ ရှာကြံရ မည်ဖြစ်ပေသည်။

သတ္တလောက ဩကာသလောက သက်ရှိသက်မဲ့ အရာဝတ္ထုတိုင်းတွင် ပထဝီ၊ အာပေါ၊ ဝါယော၊ တေဇောဟူ သော ဓာတ်ကြီးလေးပါးက အရင်းခံအုပ်စိုး ခြယ်လှယ်ထား သည်။ ၎င်းဓာတ်ကြီးလေးပါးကို မိအောင်ဖမ်း၍ နှင်းဓာတ် နှင့် ဆက်သွယ်ရရှိမှသာလျှင် ရှင်သန်ထက်မြက်သော စွမ်း

အင်ရှိလာပေမည်။

ထို့ကြောင့် နှင်းဓာတ် ဆင်ကြပါစို့။

၁။ ဖိုးဝရုပ် တစ်ရုပ်ကို ရှာဝယ်ပါ။ ဖိုးဝဟု အမည်ပေးပါ။

၂။ ၎င်းဖိုးဝရုပ်ခေါင်းကို ဓားနှင့် အပေါက် အရှည် တစ်လက်မခန့် လှီးဖောက်ပါ။

၃။ ၎င်းအပေါက်မှ အသပြာ ကိုးကျပ် ထည့်ပေး ပါ။

၄။ ၎င်းအပေါက်တွင် နေ့စဉ် နှင်းဆီပန်း ထိုး ဖိုက်ထားပါ။ နှင်းဆီပန်းညှိုးလျှင် လဲထွယ် ပေးပါ။

ဤတွင် ဓာတ်ကြီးလေးပါးနှင့် နှင်း ဆက်သွယ်ပြီး ပါပြီ။ အသက်ဝင်ရှင်သန်ပြီဖြစ်၍ ဖိုးဝရုပ်ကို အမိန့်ပြန်ပါ။

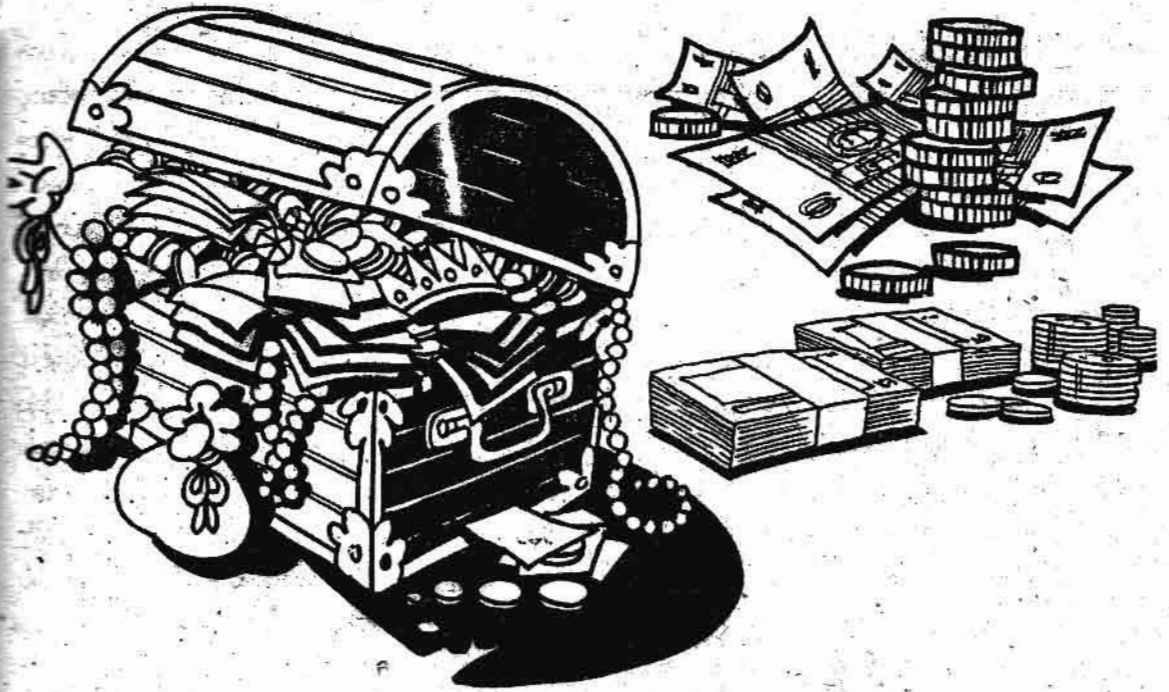
“ဖိုးဝ မင်းသည် ငါ၏ခိုင်တွင် အလုပ်သမားတစ် ယောက်ဖြစ်သည်။ ဈေးဝယ်သူများ ဝယ်လာမစဲဖြစ်အောင် ခရီးဦးကြိုပြု လှည့်လည်ဆွဲခေါ်ပါ။ မင်းဆာလောင်မွတ် သိပ်သည့်အခါ မင်းကြိုက်တာ ဝယ်ယူစားသုံးနိုင်ရန် အသပြာ ကိုးကျပ် ထည့်ထားသည်။ ဆာလောင်သည့်အခါ ဝယ်စားပါ” ဟု အမိန့်ပြန်၍ ဆိုင်တစ်နေရာ မြင်မြတ်သောနေရာ တွင် ချိတ်ဆွဲထားပါ။

၎င်းသည် ဓာတ်ကြီးလေးပါးနှင့် နှင်း ဆက်သွယ် ထားခြင်းဖြစ်၍ အသက်ဝင် ရှင်သန်လျက်ရှိပေပြီ။

ထို့ကြောင့် ဖိုးဝရုပ်ချည်းသက်သက်ထားပါက ပထဝီ ဓာတ်နှင့် အာပေါဓာတ်သာ ရှိသဖြင့် မရှင်သန်နိုင်ပါ။ နှင်းဆီ တည်းဟူသော ဝါယောဓာတ် တေဇောဓာတ် ပေါင်းစည်း လိုက်ခြင်းဖြင့် အသက်ဝင်ရှင်သန်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သိဒ္ဓိ





ငွေရုံရွှေ အဆင်ပြေဖို့

မောင်ပုတ်စည်

“နေအထွက်မှာ ရွှေခွက်နဲ့ ငွေအပြည့်ခပ်ပေးပါ” ဆိုတာလေးတွေတော့ စိတ်ဝင်စားပြီး ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဆောင်ရွက်ကြည့်ပါတယ်။ အစမှာ ဆာ့ သိပ်မထူးခြားလှဘူး။ စွဲစွဲမြဲမြဲ အလေးထားပြီး မှန်မှန်ဆက်လုပ်တဲ့အခါ တစ်လကျော်မှာစပြီး ထူးခြားသလိုလို ငွေအဆင်ပြေပါတယ်။

သုံးလကျော်တဲ့အခါမှာတော့ သိ သိသာသာကို ထူးခြားမှု အပြည့်အဝ

တွေ့ရတော့တယ်။ ဒါနဲ့ ကိုယ့်စိတ်ထဲ မှာ စိတ်ကူးတစ်ခု တွေးမိတယ်။ ဘာ ရယ်မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်သူကမှလည်း ပြောလို့မဟုတ်ပါဘူး။

နေဆိုတော့ ဒေါင်းရုပ်ပုံတစ်ခု ရှာလိုက်တယ်။ အိမ်မှာရှိတဲ့ ဘုရားရဲ့ ညာဘက်မှာ ကပ်ထားတယ်။ ပြီးတော့ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဆက်လုပ်တယ်။ ဒီနေ့တော့ တော်တော်လေး အဆင်ပြေ တယ်ဆိုပါတော့။

ကိုယ်ကလည်း ကြိုးစားပြီးတော့ အလုပ်လုပ်ရမှာပေါ့လေ။ ထူးခြားတာက တော့ ကြံဖန်ပြီး ငွေကြေးအဆင်ပြေ တာပါပဲ။ ငွေကို ရှာဖွေရာမှာ အခက် အခဲမဖြစ်တာ၊ ငွေရှင်တာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ဆက်ပြီးလုပ်နေတယ်။

တစ်နေ့တော့... မိတ်ဆွေတစ် ယောက် ရောက်လာပါတယ်။ စကား စမြည်ပြောကြဆိုကြရင်း ဘုရားစင်ကို တွေ့တော့ ဒေါင်းရုပ်အဓိပ္ပာယ်ကိုမေး

www.burmeseclassic.com

တယ်။ ဘယ်ရာမှ ညွှန်ပြလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ စိတ်ကူးရလို့ စမ်းလုပ်ကြည့်တာပါ။

ဒါဖြင့် ဘာတွေထူးခြားလဲလို့မေးတော့ သိသိသာသာ ထူးခြားတာလေးတွေကို ပြောပြလိုက်တယ်။ မိတ်ဆွေက ခဏစဉ်းစားနေတယ်။ ငြိတော့ သူ့စိတ်ကူးလေးကိုလည်း ပြောတယ်။

“ဘာရယ်တော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျားစိတ်ကူးကိုရိုပြီး ကျွန်တော်လည်း စိတ်ကူးတစ်ခုရတယ်။ နေအတွက် ဒေါင်းရုပ်ကပ်ထားတယ်ဆိုတော့ လအတွက်လည်း ဒီဘက်က ယုန်ရုပ်ကပ်ထားရင် မကောင်းဘူးလား။ . . တဲ့။

“ဟာ . . . ဟုတ်တယ်နော်။ ခင်ဗျားစိတ်ကူးမိတာ မဆိုဘူး။ နေနဲ့လဆိုတာကလည်း ပိုပြီးပြည့်စုံသွားတာပေါ့။ ဒါနဲ့ နေပါဦးဗျာ။ ရွတ်ဆိုဖို့ကျတော့ ဘာရွတ်ရမလဲ”

“နေအထွက်မှာ ရွှေခွက်နဲ့ ငွေအပြည့်ခပ်ပေးပါဆိုတော့ လအထွက်မှာ မြခွက်နဲ့ ရွှေအပြည့်ခပ်ပေးပါပေါ့ဗျာ။ နေအထွက်မှာ ရိုပြီးသားဆိုတော့ လအထွက်မှာဆိုတာ စိတ်ကူးမိလို့ပါ။ နေနဲ့လ၊ ငွေနဲ့ရွှေဆိုတော့ ပိုပြီးဘက်ညီမလားလို့”

“ခင်ဗျားပြောမှ စဉ်းစားမိတယ်။ ကောင်းတယ်ဗျာ။ ဒါခင်ဗျား ဘယ်လိုရတာလဲ”

“ဘယ်ကမှရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ နေအတွက်ငြိတော့ လအတွက်လုပ်ရင်လည်း ကောင်းမလားလို့ စိတ်ကူးရတာပါ”

“ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် လုပ်ကြည့်

မယ်ဗျာ။ ဘာအပန်းကြီးတာမှတ်လို့ သဘာဝလည်းကျပါတယ်။ စမ်းကြည့်မယ်”

အဲဒီနောက် မိတ်ဆွေရဲ့ စိတ်ကူးလေးကို အကောင်အထည်ဖော် လုပ်ကြည့်တယ်။ သူလည်း ဘာသာရေးသမားပဲ။ ဘုရားတရား ကြည့်ညှိသူပဲ။ အကြောင်းတော့ ရှိနိုင်တယ်။ အို. . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မဟုတ်တာလုပ်တာမှ မဟုတ်ဘဲ။

ဒါနဲ့ ယုန်ရုပ်ကလေးတစ်ရုပ်ကို အိမ်ဘုရားရဲ့ ဘယ်ဘက်မှာ ကပ်ထားလိုက်တယ်။ အခုတော့ ဘက်ညီသွားပြီ။ ညာဘက်မှာ ဒေါင်းရုပ်၊ ဘယ်ဘက်မှာ ယုန်ရုပ်၊ နေနဲ့လ အထိမ်းအမှတ်။

အဲဒီနောက် ပုံမှန်အတိုင်း နေထွက်ချိန် “နေအထွက်မှာ ရွှေခွက်နဲ့ ငွေအပြည့်ခပ်ပေးပါ” လို့ ရွတ်တယ်။ လကတော့ ညတိုင်းမထွက်လို့ လထွက်ချိန် “လအထွက်မှာ မြခွက်နဲ့ ရွှေအပြည့်ခပ်ပေးပါ” ဆိုပြီး မှန်မှန်ရွတ်တယ်။

ယုံကြည်မှုရယ်၊ တိုက်ဆိုင်မှုရယ်၊ စွဲမြဲလုပ်ဆောင်မှု ရယ်ကြောင့်ပဲလားတော့မပြောတတ်ဘူး။ တစ်ပတ်အတွင်းမှာ ထူးထူးခြားခြား ရွှေဝင်တော့တာပါ။ ထူးခြားတာမှ ပေါင်နဲ့ထားတဲ့ ရွှေထည်တွေတောင် အကုန်ပြန်ရွှေနိုင်တယ်။

တော်တော်အဆင်ပြေတယ်။ ဟန်ကျတယ်။ ဒီတော့ ပိုပြီး ထုပ်ရက်စရာတာ စိတ်ပါလာတယ်။ ယုံကြည်လာတယ်။ ယုံကြည်မှုကလည်း ပိုပြီးလေးနက်စေမှာပေါ့လေ။ ဒါကြောင့် နေ့စဉ် မပြတ် ရွတ်ဆိုရင်း အဆင်ပြေနေတယ်။

ဘယ်ဆရာမှ စိမ်းပေးတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်ကျွန်း၊ ဘယ်စာအုပ်မှာမှ ပါတာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဘုရားတရားကြည့်ညှိတဲ့ ဘာသာရေးသမား မိတ်ဆွေသီချင်းရေးဆရာတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ကူးလက်ဆောင်ကလေးပါ။

သဘာဝလည်းကျ၊ နှစ်လည်းနှစ်သက်လို့ ယုံကြည်ပြီး လုပ်ကြည့်ရင်းနဲ့ အကျိုးထူးခံစားရတဲ့အကြောင်း ပြောပြတာပါ။ စိတ်ဝင်စားလို့ ယုံကြည်ရင် စမ်းကြည့်ကြဖို့ ထပ်ဆင့်လက်ဆောင်ပါ။

အိမ်ဘုရားရဲ့ ညာဘက်မှာ ဒေါင်းရုပ်ကပ်၊ ဘယ်ဘက်မှာ ယုန်ရုပ်ကပ် နေနဲ့လ အမှတ်အသားပေါ့။ ငြိရင် နေအထွက်မှာ -

“နေအထွက်မှာ ရွှေခွက်နဲ့ ငွေအပြည့်ခပ်ပေးပါ” လို့ ပုံမှန်ရွတ်။

လထွက်တဲ့ညမှာတော့ လထွက်ထွက်ချင်း -

“လအထွက်မှာ မြခွက်နဲ့ ရွှေအပြည့်ခပ်ပေးပါ” လို့ ပုံမှန်ရွတ်။

(ငွေနဲ့ ရှ ပြည့်စုံဖို့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ပြောတဲ့ ကိုယ်တွေ့အဖြစ်မှန်လေးတစ်ခုကို ပြန်လည်ရေးသားပါသည်။)

○ မောင်ပုတ်စည်

ဆရာကြီး အရဟံ ဆရာအောင်

(အကြားအမြင် ဂန္ထိရပညာပါရ(ရှင်) (ဝါတွင်းဝါပ တနလာနေ့တိုင်းပိတ်သည်)

မော်လမြိုင်(ခေါင်းဆေးကျွန်း)၊ ပဲခူး(ဒေးစွန်းပါ)၊ သန်လျင်(ကျောက်တန်း) ဘုရားတည်၊ စာမေးပွဲ၊ ကျန်းမာရေး၊ အချစ်ရေး၊ ထူးချွန်ထက်မြက်မည့် ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုငါ့ ကုမ္ပဏီနှင့် လုပ်ငန်းအမည်ရွေးချယ်ခြင်း၊ ထူးခြားအောင်မြင်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ နိုင်ငံခြားကိစ္စ သင်္ဘောသားများ လိုင်းကောင်း၊ လစာကောင်းပြီး အမြန်ထွက်ခွာရန်၊ အမှုအခင်းများ၊ အိမ်၊ မြို့၊ မြေ၊ ကားရောင်း၊ သားသမီးများ လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး မိဘစိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရန် ကူညီခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ အထူးဆောင်ရွက်သည်(မူလအိမ်ထောင်ရှင်ဘက်မှသာ)၊ ထိနှင့် ကံစမ်းလုပ်ငန်း များအတွက် လမ်းညွှန်သည်။ ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် အာမခံဖြင့် ဆောင်ရွက်သည်။

ဆိုင်အမှတ်(၈)၊ ဆူးလေဘုရားအဝိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း/၀၉-၅၁-၁၂၁၄၆၊ ၀၉-၇၃၁-၅၃၁၈၈
နံနက် (၈:၃၀) နာရီ မှ နေ့လည် (၁၂:၃၀) နာရီ။
အိမ်အမှတ်(၁၇)၊ အောင်နီလာလမ်း၊ အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်၊ သန်လျင်မြို့။ ဖုန်း/၀၅၆-၂၁၆၀၉(အိမ်)
ညနေ (၄:၀၀) နာရီ နောက်မိုင်း

လိုင်စင်အမှတ် - ၁/၂၀၁၅ တထထလ(၂၇၄၆)

အောင်ဝိဇ္ဇာမိရိဆေးတိုက်

- ကျားအားနည်း၊ သေ/ညှိုး၊ တစ်ခဏပြီးသွားခြင်း၊ အားမထိန်းနိုင်၊ ပန်းလန်းပြီး ရုတ်တရက် ညှိုးနွမ်းခြင်း၊ အကြောများ ရုန်းကန်မှုနည်း၊ ရှာနှုန်းပြည့် မစွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်းများအတွက် အောင်ဝိဇ္ဇာမိရိမု ကုသရေး ထုတ်လုပ်ထားသည့် အကြောအားဖြည့် စားဆေး၊ လိမ်းဆေး၊ ဆေးမျိုးစုံ (TMR 011176), (1114), (TMR 011177), (1114)
- လိပ်ခေါင်းတွင်း/ပြင်၊ စအိုဝပုသီးထွက်၊ ဝမ်းသွားအေးရ သွေးပါ၊ စအိုဝယောင်ရမ်းနာကျင်ခြင်း၊ လိပ်ခေါင်းအပူ တပြည်းပြည်း ကြီးလာခြင်း၊ အရိအချွဲကျခြင်းတို့ကို အထူးကုသ ဆေးများဖြင့် အခြစ်ပြတ် ကုသပေးနေပါပြီ။ (1208 y 7427942)
- ခရုသင်း၊ သမင်ဖြူ၊ နှင်းခူစို/ခြောက်၊ ကာလသားရောဂါများ ကုသပေးနေပါပြီ။ အထူးကုဆေးများလည်း ရရှိနိုင်ပါသည်။ (0813 y 10568) သွေးသန့်ဆေး၊ သွေးညှိဆေး၊ မီးယပ်၊ ထိမ်ငုပ်၊ ယားယံ/ဖုပိန်ထခြင်း၊ အပူငြိမ်းဆေး၊ အဆီကျဝမ်းပျော့ သွေးသန့်ဆေးများလည်း ရရှိသည်။

- ❖ ဆေးခန်း - အမှတ်(၃၁၄)၊ ရွှေဘိုသာအလယ်လမ်း၊ KBZ ဘဏ်ဘေး၊ (၀၁-၃၈၇၀၉၇)၊ (၀၉-၃၁၉၂၅၁၃၅)
- ❖ ဗင်ရှင်းဖြန့်ချိရေး - အမှတ်(၈၆)၊ (၉၄)လမ်း၊ မင်္ဂလာကောင်ညွန့်၊ (၀၉-၅၀၃၆၃၇)၊ (၀၉-၅၀၃၇၇၃၉)
- ❖ ဖိတ်ဖြန့်ချိရေး - ကိုဝင်းမြင့်+ပဘေဘီ(ကမ်းနားလမ်း)၊ (၁၅)လမ်းထောင့်၊ ကိုလှစိုး(သိမ်ကြီးဈေး)၊ လူထုမေတ္တာ(သိမ်ကြီးဈေး)၊ သီဟ(သန်လျင် မြို့မဈေးအနီး)၊ အောင်ရတနာ(၂၈x၈၃)လမ်းထိပ်၊ ကောင်းသန့်(၂၆၄/၂၈)၊ (၈၂x၈၃ လမ်းထိပ်)၊ မထူး-ပဏ္ဍိ(၂၀x၂၀) မြန်မာ့ဂုဏ်ရည်(၂၆)၊ (၈၈x၈၉)၊ ပဒုလ္လ(ဈေးချို)၊ အာရောဂျ်(သိမ်ကြီးဈေး)၊ အာရောဂျ် န(၄)၊ နေပြည်တော်မြို့မဈေး၊ ပွဲကတော်မင်္ဂလာရပ်(ပျဉ်းမနား)၊ ကိုတူးတူး(ပကွေးတိုင်းဆေးရုံကြီးနောက်ဘက်)တို့တွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com



ဒါဗ္ဗင်္ဂါ

အနာဂတ်က ဇွန်ပရိသေ့



အရင်ကတော့ ကျွန်မချစ်သူ

မြမြ

“ ကျုပ်ကိုယုံပါ။ ကျုပ် မြညွန့်ကို တကယ်နှစ်နှစ်ကာကာနဲ့ ချစ်တာပါ။ ရိုးမြေကျ ပေါင်းပါယ်ခင်ဗျာ။ ဘယ်တော့မှ သစ္စာမဖောက်ပါဘူး”

စကားလုံးအနုအရွှာ အလှအပ တန်ဆာမဆင်ဘဲ ပြောလာသော ကိုစေလကို မြညွန့်က ယုံကြည်လိုက်သည်။ ကိုစေလသည် တစ်နယ်တစ်ကျေးကလာပြီး မြညွန့်တို့ ရွာတွင် အရောင်းအဝယ်ပြုလာသူ ဖြစ်သည်။ မြညွန့်တို့နေသည့် ရွာလေးမှာ ရောဝတီမြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက်တွင်ရှိသော ရွာသေးရွာမှားလေးဖြစ်သည်။ လယ်ယာလုပ်ငန်းလုပ်ကြသူတွေ ရှိသလို တံငါလုပ်ငန်း လုပ်ကြသူတွေလည်းရှိသည်။ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုတို့ စုပေါင်းနေထိုင်ကြသည်။ ရိုးသားအေးဆေးစွာနေတတ်ကြသည်။ ထို့ပြင် ရောင့်ရဲတင်းတိမ်မှု ရှိကြသည်။ နှစ်လိုဖွယ်ရာ ကောင်းလေသည်။

ထိုရွာလေးကို မျက်စိလည်လမ်းမှားရင်း ရောက်လာခြင်းမဟုတ်သော်လည်း ရောဝတီမြစ်ရိုးတစ်လျှောက် အရောင်းအဝယ်နှင့် စုန်ဆင်းလာခဲ့ရာမှ မြညွန့်တို့ရွာလေးသို့ ရောက်လာသည်။ ကိုစေလသည်လည်း တိုင်းရင်းသားတစ်ဦးဖြစ်သည်။ အသားလတ်လတ်၊ အရပ်မြင့်မြင့်၊ ခန္ဓာကိုယ်ခုံခုံ ထွားထွားနှင့် ယောက်ျားပီပီသသ

အသွင် သဏ္ဍာန်ရှိသည်။ လေးထောင့်စပ်စပ် မျက်နှာအသွင်သဏ္ဍာန်တွင် နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာက စေ့စပ်တိကျသည်။

မြညွန့်က အသက်ဆယ်ရှစ်နှစ်ကျော်စ အပျိုစင်လေးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ မိဘနှစ်ပါးနှင့် မောင်နှမသားချင်းတို့ မရှိကြပေ။ သူငယ်စဉ်အခါပင် မိဘနှစ်ပါးနှင့် မောင်လေးနှစ်ယောက်မှာ အိမ်နှင့်အတူ နာဂစ်မုန်တိုင်းဒဏ်ကို ခံလိုက်ရပြီး နဒီရေအဏ္ဏဝါကြောတွင် အသက်စတေးခံလိုက်ကြရသည်။ ထိုအချိန်တွင် မြညွန့်မှာ တစ်မြို့တစ်ရွာသို့ ကြီးဒေါ် ဒေါ်စံခနှင့် အဖော်လိုက်ပါသွားခဲ့၍ အသက်ရှင်လျက် ကျန်ခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သို့သော် မြညွန့်အတွက် ပြန်စရာရွာ မရှိ၊ အိမ်မရှိ၊ မိဘဆွေမျိုးသားချင်း မရှိဘဲ ရေလွတ်ရာသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြသော ဒေါ်စံခတို့ မိသားစုမှာပင် ခိုနားရတော့သည်။ ပြန်လည်ထူထောင်မှု ပြုလာသော ရွာမှာပင် ဒေါ်စံခတို့ အခြေပြန်ချသည်။ မြညွန့်လည်း ပါသည်။ ဒေါ်စံခတွင် သမီးနှစ်ယောက်ရှိသည်။ မြညွန့်နှင့်အတူ ရွယ်တူတွေ ဖြစ်သည်။ လယ်ယာအပိုင်မရှိ ကောက်စိုက်ပျိုးနတ်၊ အငှားအကူ လက်ခစားလုပ်ကြသည်။ အဆင်းလှအောင် ဝတ်စားမပြင်ဆင်နိုင်သော်လည်း ဝမ်းဝအောင်တော့ ငါးပိရည်နှင့် တို့စရာကို

ဖောဖောသီသီ စားနိုင်ကြသည်။

အသက်လေးရလျှင် အရွယ်လေးကပါ အလှပန်း ဆင်လာသည်က မြညွန့်ဖြစ်သည်။ ကြည်လင်စိုပြည်သော အသားအရေ၊ နက်မှောင်ရှည်လျားသော ဆံကေသာကို ဆံထုံးပုံပုံ အိအိ ထုံးထားလျှင် သွယ်လှသော မျက်နှာ၊ ရွှန်းလဲ့သော မျက်လုံးအစုံနှင့် လှပလွန်းသည့် မြညွန့်၏ အလှနှင့် လိုက်ဖက်လေသည်။ ပြည့်တင်းသွယ်လျ မို့မောက်သော အရှိုက်အဝန်းတို့နှင့် ကောက်ကြောင်းထင်စွာလှသော မြညွန့်၏ ခန္ဓာကိုယ်အလှမှာ တောနှင့် မတန်အောင်ပင်။

“ဟဲ့ ... ဟို ... ဦးရွှေလှတို့ အိမ်ကို လာတဲ့ညည်သည်ဆိုမှာ ဆေးမြစ်နဲ့ ပျားရည်တွေပါတယ်”

ပျားရည်စစ်ရဖို့ ဆိုသည်မှာ အလွန်ရှားသည်။ ယခု ပျားရည်စစ်စစ် လာရောင်းသည်ဆိုလျှင် အသက်အရွယ် ကြီးရင့်ပြီဖြစ်သော အဘိုးအဘွားတို့အတွက် ဆေးဖက်ဝင်၍ လိုသလောက်ကို ဝယ်ယူကြလေသည်။ သို့နှင့်ပင် ဒေါ်စံခတို့အိမ်သို့ ကိုစေလရောက်လာသည်။ ဒေါ်စံခကလည်း ဖော်ရွေသည်။ သမီးနှစ်ယောက်ကလည်း မိမိတို့ချစ်သူများနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်နေသော ကိုစေလအား ခင်မင်ကြသည်။ ကိုစေလကလည်း မြညွန့်ကို

တွေ့သည်နေ့မှစပြီး ရင်တွင်းမှာ ကြင်နာယုံဖိတ် ခံစားမှုစိတ်လေးက ဝင်လာသည်။ ခရီးထောက်၍ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ လာရောက်နိုင်သော်လည်း ကိုဝေလရင်ထဲတွင် မြညွန့်ကို နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်မိနေပြီ။

“ကျုပ် အမေခေကို အရဲစွန့်ပြီး ဖွင့်ပြောတာပါ။ မြညွန့်ကို ကျုပ်နဲ့ လက်ထပ်ပေးစားပါ။ ရွာပြန်စရိတ်ပဲ ချန်ပြီး မြညွန့်ကို တောင်းပါတယ်”

ကိုဝေလနှင့် မြညွန့်တို့ လက်ထပ်ဖို့အရေးကို ဒေါ်စံခကလည်း သဘောတူပါသည်။ မိသားစု သုံးယောက်အတွက် ဝမ်းရေးအခက်အခဲကို မနည်းရုန်းကန်နေရသည့်အတွက် မြညွန့်အား ကိုဝေလနှင့် လက်ထပ်ပေးစားဖို့ သဘောတူလိုက်သည်။ တစ်ကောင်ကြွက် တစ်မျက်နှာ၊ မြညွန့်ကလည်း မိမိဘဝအတွက် ကိုဝေလကိုသာ အားကိုးစရာအဖြစ် မှတ်ယူလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် သျှောင်နောက် ဆံထုံးပါဆိုသလို ကိုဝေလ နေထိုင်ရာသို့ ပုဆိုးတန်းတင် အကြင်လင်မယားအဖြစ် နောက်တော်ပါးက တစ်ဖဝါးမရွာ လိုက်ခဲ့တော့သည်။ ရေမြေတောတောင်၊ သဘာဝအနေအထား ခြားနားလှသော်လည်း ချစ်သူရင်ခွင်ကို တစ်မိုးတစ်ရိပ်ထင်ကာ ခိုဝင်နားခဲ့၍ မြညွန့်ဘဝကို ကျေနပ်သည်။ ချစ်သူတစ်မျက်နှာသည် သူ့အတွက် တစ်ရွာပင်မက။ တစ်ကမ္ဘာပင် ထင်မှတ်သည်။ မောင့်လက်ကိုတွဲကာ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ဘဝကို ရင်ဆိုင်တော့မည်။ ကိုဝေလသည် မြညွန့်အတွက် မှီခိုစရာ နောက်ခံအင်အား ဖြစ်သည်။

ကိုဝေလသည် မိမိကိုသာ အားကိုးအားထားပြုရာသော ချစ်ရသူလေး

အပေါ်တွင် မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ်ရသည်။ ချစ်တဲ့သူ ဇနီးအလှ စိတ်ဆင်းရဲရမည်ကိုလည်း လုံးဝ မလိုလားပေ။ တတ်နိုင်သမျှ ဖေးမကာ နှစ်သိမ့်ကြည်ဖြူရာသည်။

“မိန်းမရယ်... မင်းက ကျုပ်တို့ရဲ့ ဓလေ့သဘာဝကို နားမလည်သေးတော့ လုပ်ရကိုင်ရတာ ပင်ပန်းလှပါတယ်။ ကျုပ်က ယောက်ျားသားလည်းဖြစ် ဓလေ့စရိုက်ကလည်း ကျင့်သားရနေပြီဖြစ်တော့ ကျုပ်အတွက်တော့ ပင်ပန်းလှတယ်လို့ မထင်ဘူး။ နေ့စဉ်လုပ်ရမယ့် လုပ်နေကျပဲလေ”

* * *

တစ်နှစ်ကို အနည်းဆုံး နှစ်ခေါက်လောက်တော့ မြညွန့်တို့ မြို့နယ်စွန့်လေးသို့ ကိုဝေလ ရောက်ရောက်လာတတ်သည်။ ပျားရည်ပါသည်။ ဆေးဖက်ပင် သစ်မြစ်၊ သစ်ဥအပြပင် စပါးကြီးသည်းခြေ စသော တောကောင်တို့၏ အရေခွံ၊ အရိုးစသည်တို့လည်း ပါသည်။ မြညွန့်တို့ရွာတွင် အရောင်းအဝယ်ပါးလျှင် တခြားတစ်နေရာ ရွာတချို့ကို လှည့်လည်၍ရောင်းသည်။ ကုန်တွေကုန်လျှင် မြညွန့်တို့ရွာအပြင် တခြားရွာတွေမှ ငါးခြောက်၊ ဆီ၊ ဆား၊ ငါးပိတို့ကို ဝယ်ပြီးပြန်သည်။ အလာကုန်နှင့် အသွားကုန် ဖလှယ်ပြီး ဝယ်ယူသယ်ပို့ရောင်းသည်။ ကိုဝေလတို့၏ စားဝတ်နေရေး ဘဝပေးအခြေအနေ ဖြစ်သည်။

ကိုဝေလ၏ ဇာတိနယ်လေးမှာ ကသာခရိုင်၏ မြို့နယ်လေး တစ်နယ်ဖြစ်သည်။ ပင်ဘယ်ဘူးဟု ခေါ်သော မြို့လေးပင်။ ရန်ကုန်-မြစ်ကြီးနား မီး

ရထားလမ်းဖြင့် ကောလင်းမြို့သို့ လာရသည်။ ယင်းမှ ပင်လယ်ဘူးမြို့သို့ ကားဖြင့်လာရသည်။ ဖခင် ပင်လယ်ဘူးသားနှင့် မိခင် မြေပြန့်သူတို့က ကိုဝေလအား ပင်လယ်ဘူးမှာပင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ရန်ကုန်မှ ကောလင်းသို့ ၅၃၅ နှစ် မိုင်ဝေးသည်။ ကောလင်းမှ ပင်လယ်ဘူးသို့ ၃၉ မိုင်ဝေးသည်။ ကောလင်း-ပင်လယ်ဘူးသွားရာ ကားလမ်းသည် ၃၁၇၆ ပေ မြင့်သော မှန်ကင်းတောင်ခါးပန်းကို ဖြတ်၍ ဖောက်ထားသည်။ မှန်ကင်းတောင်တန်းကြီးသည် ထာဝစဉ် တောင်ခိုးတောင်ငွေ့များဖြင့် လာရောက်ကြသော ခရီးသည်၊ ရွှေညှော်သည်တို့ကို ကြိုဆိုလျက်ရှိလေသည်။ ပြာခိုင်းရိဝေသော မှန်ကင်းတောင်မကြီးကို ကပ်မိ၊ ရောက်လာပြီဆိုလျှင် စိမ့်၍အေးလာသည်။ ကားလမ်းတစ်လျှောက်တွင် ကြောက်ဖွယ်လိလိ ချောက်ကမ်းပါးကြီးများသည် အန္တရာယ်ကြုံကာ ကျဆင်းလာမည့်သူကို ပါးစပ်ဟပြီးထားသလိုပင်။

နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်း ရာသီဥတုသုံးမျိုးစလုံး သူ့ရာသီအလိုက် ဖူးပွင့်ဝေဆာသော ပန်းရနံ့တို့က ၃၉ မိုင် ဝေးသော ပင်လယ်ဘူးသို့ လာကြသူများအား ရင်ကို ငြိမ်းအေးစေသည်။ ကိုဝေလသည် ပင်လယ်ဘူးရွာသားအဖြစ် မွေးဖွားလာရသူအနေနှင့် မိမိကိုယ်မိမိ ဂုဏ်ယူသည်။ ကိုဝေလ၏ အဖေသည် ဗဟုသုတနဲ့စပ်သော ရှေးလူကြီးဖြစ်သည်။ အဖေထံမှ ကိုဝေလက ပင်လယ်ဘူးမြို့နှင့် ပတ်သက်သမျှကို သိသင့်သိထိုက်စွာဖြင့် ကြားခဲ့ရသည်။

“အဖေတို့ရဲ့ ပင်လယ်ဘူးမြို့ရဲ့ အမည်က အရင်က အဲဒီလိုပေးခေါ်ဘူး။

ပင်-တိုင်-ဖရူး လို့ခေါ်တယ်”

အဖေပြောပြသည့် ပင်လယ်ဘူး ခြုံ၏ ရာဇဝင်လေးက နားထောင်ချင် စရာကောင်းသည်။ ဂင်ယံသုံးခု ညသွယ် ထုဆိုသည် စကားအရ သက္ကရာဇ် ၈၈၈ ခုနှစ်တွင် မိုးညှင်း စလုံသည် သားတော် သိုဟန်ဘွားကို အင်းဝထီး နန်းတင်ခဲ့သည်။ အပြန်တွင် မူးမြစ် အတိုင်း ဆန်တက်ခဲ့သည်။ ရေကို ဒီစ ဩဝါကန်ဘလူ အနောက်ဘက် မူး မြစ်ကမ်းပါး တစ်နေရာတွင် ရွှေ ညောင်ပင်စိုက်ပြီး ထိုရွာကို မိုးကောင်း ညောင်ပင်စိုက်ရွာဟု အမည်သမုတ်ခဲ့ သည်။ ယင်းမှ ဆန်တက်ခဲ့ရာတွင် သရက်ဖြူပင်ကြီးများ ပေါက်ရောက် သော ကိုင်းကြီးကုန်းရွာသို့ ရောက် လာသည်။ ထိုရွာတွင် တပ်ချနား သည်။

တပ်ချနားစဉ် မြတ်စွာဘုရား၏ သရီရတော်တော် များကို ဌာပနာကာ စေတီငယ်တစ်ဆူကို တည်သည်။ မိုး ဆုတောင်းစေတီဟုခေါ်သည်။ မိုးညှင်း စလုံ မင်းတရားကြီးသည် စေတီတည် ပြီးနောက် လူသူနေထိုင်ရန် မြို့ရွာကိုပါ တည်ထောင်ရန် ဆန္ဒရှိသဖြင့် နေရာ တို့ လိုက်ရှာရာတွင် ကိုင်းကွင်းတစ်ခုမှ ထောကြကဖတစ်ကောင်သည် ထန်း ဖင်တစ်ဖျားခန့် ငုကင်းကင်သို့ ပျံ ဆက်သွားသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထို့ ကြောင့် နိမိတ်ယူလိုက်သည်။ အတိတ် ထောင်းသည် နှောင်ကာလတွင် ဩဝါပျံမက စည်ကားမည်ဟု ယူဆ ခြင်း ထိုကိုင်းကွင်းကြီးတွင် ရွာတည် ထေသည်။ ထိုရွာကို ပင်-တိုင်-ဖရူး ဟုခေါ်သည်။ ပင်သည် ကိုင်းပင်၊ ကိုင် ဟု ကြက်၊ ဖရူးမှာ ပျံသည်။ ထို့ ကြောင့် ကိုင်းတောမှ ကြက်ပျံတက်

သော နေရာဟု ဆိုလေသည်။
ကိုဝေလသိသမျှကို မြည့်နှိုက် ကို လည်း ဗဟုသုတဝေငှပေးလိုက်သည်။ မြည့်နှိုက်လည်း ချစ်သူ လင်သားနှင့် သာဆိုလျှင် ဘဝခရီးတစ်ခုကို မမော တမ်း လျှောက်လှမ်းမည့်သူပင်။ ကိုဝေ လနှင့် မြည့်နှိုက်တို့နေသော ရွာလေးမှာ ဈေးမြို့နှင့် သိပ်မဝေးလှ။ တော ရောက်သော အတွင်းဘက်ကျသည့် နေရာတွင် မဟုတ်ပေ။ အရောင်း အဝယ်လုပ်ငန်းဖြင့် ပါလာသည့် ငွေကြေးအား လိုအပ်သော အိမ်ထောင် ပစ္စည်း၊ စားစရာတို့ကို ဝယ်ရသည်။ ချစ်စ၊ ခင်စ ကြားလေသွေးလျှင်တောင် ဝေးမည်စိုး၍ စီးပွားရေးကို မစဉ်းစား သေးဘဲ နေကြသည်။

“ကျုပ်နဲ့နေရတာ မြလေး ပျော် ရဲ့လားဟင်”

“ပျော်တာပေါ့ အစ်ကိုရယ်။ ကိုယ်ပိုင်ဘဝလေးတစ်ခုကို ဖန်တီး ခွင့်ရတာ စေ့စပ်စေ့စပ်ပေးလား”

“ကျုပ်က မြလေးကို သိပ်ချစ် တာ။ ဘာမဆို မြလေးအတွက်ပဲ စဉ်း စားတယ်။ မြလေး ကျုပ်နဲ့ လိုက်နေပြီး မပျော်တော့ဘဲ ပြန်သွားမှာကို သိပ်စိုး ရိမ်တာ”

“မြလေး... အစ်ကိုကို ဘယ် တော့မှ ခွဲမသွားဘူး။ အစ်ကိုနဲ့အတူ အသက်ကြီးလို့ သေတဲ့အထိ သား သမီးတွေနဲ့ နေမှာ”

စကားတန်ဆာ ဗာယာမဆင်ဘဲ နှစ်ဖောက်သား တစ်ဦးကို တစ်ဦး အားပေးနှစ်သိမ့်ကြသည်။

“ကျုပ်တော့ ဒီသင်္ကြန်အခါ ကာလပြီးရင် အလုပ် ပြန်စရတော့ မယ်”

“ဘာလဲ အစ်ကို၊ ပျားရည်ရှာ

ရတော့မှာလား”
“ဟုတ်တယ် မြလေး။ ဒီတစ်ခါ ပျားရည်တို့၊ ဆေးမြစ် ဆေးဥတို့ရရင် ဝေးတဲ့နေရာရွာတွေကို သွားမရောင်း တော့ဘူး။ မြလေးတစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်မှာ စိုးလို့”

“ဪ... အစ်ကိုရယ်။ အနီး အနားမှာလည်း အဖော်တွေရှိနေတာ ပဲ။ မြလေး မကြောက်ပါဘူး”

“မြလေးနဲ့ အစ်ကိုတို့က ဘဝ တူတွေပဲ။ ဒါကိုလည်း ကျုပ်သိပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် မြလေးနဲ့ တစ်ည လေးတောင် မခွဲနိုင်တော့ ခက်တာ ပေါ့”

“ဟင်း... ဟင်း... အစ်ကို ကလည်း စကားတွေချွဲဖိုပြီး ပြော တတ်လာပြီနော်”

“တကယ်ပြောတာပါ မြလေး ရယ်”

“စိတ်ချ အစ်ကိုရေ စိတ်ချ။ မြ လေးကလည်းလေ ဟောဒီချစ်တဲ့ လင်တော်မောင်ကို တစ်သက်လုံး အနား က မခွဲမခွာဘဲ နေမှာ။ ဒါနဲ့ အစ်ကို ပျားဖွပ်သွားမှာ ဘယ်တော့လဲဟင်”

“အခုနေ့ရောက်ရင် သွားမယ်”

“ပျားဖွပ်သွားရမှာ ဒီရွာနဲ့ တော် တော်ဝေးသလား... ဟင်”

“မြလေးကို မိန်းမသားခြေလှမ်း နဲ့ဆို ဝေးတယ်ခေါ်ရမှာပေါ့။ အစ်ကို တို့က ယောက်ျားခြေလှမ်းနဲ့တော့ ဝေး လှတယ်မဟုတ်ဘူးပေါ့။ မိုင်သုံးတောင် နဲ့ မှန်ကင်းတော်ခြေနားမှာ ပျားသိပ် ကျတာ။ ပျားဖွပ်တာ နွေပျား။ မိုး ပျားရှိတယ်လေ။ နွေမှာအုံတဲ့ပျားကို နွေပျား၊ မိုးမှာအုံတဲ့ပျားကို မိုးပျားလို့ ခေါ်တယ်”

ပျားဖွပ်ခြင်းသည် ကိုဝေလတို့

တစ်ရွာလုံးအတွက် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းဖြစ်သည်။ တချို့က တောင်ယာလုပ်သည်။ တောင်ယာလုပ်ရာမှနေတော့ကောင်တွေကို ခြောက်လှန့်ရင်းက အမဲလိုက်ကြသည်။ တချို့က ပျားဖွပ်ကြသည်။ အလုပ်လုပ်ရာတွင် အစုလိုက်အဖွဲ့လိုက်လုပ်ကြရသည်။ တောထဲတောင်ထဲ ဝင်ကြသွားကြရသည်တွင် အန္တရာယ်ရှိကြသဖြင့် အုပ်စုဖွဲ့ကာ သွားလာကြသည်။

“အစ်ကို ဘယ်သူတွေနဲ့ သွားမှာလဲ”

“ခါတိုင်း သွားနေကျ အောင်သာတို့နဲ့ပဲ သွားမယ်။ ဒီတစ်ခါ အုပ်စုလိုက် ခွဲထွက်ကြမှာ။ အခု နွေဦးရာသီရောက်ပြီ။ နွေပျားတွေရတော့မှာ”

* * *

ကိုဝေလတို့ အတူနေကြသူတွေ နေထိုင်သည့် ပင်လယ်ဘူးမြို့လေးသည် မူးမြစ်ဖျားတွင်ရှိသည်။ တောတောင်ထူထပ်ပြီး စိမ့်စမ်းရေတံခွန်ပေါများလေသည်။ အကျယ်အဝန်းမှာ စတုရန်းမိုင် ၁၂၉၉ ခန့်ရှိသည်။ မြောက်ဘက် တောင်ကုန်းဒေသမှ တောင်ကြီးများသည် တောင်ဘက်သို့ ထိုးဆင်းနေသည်။ တောတောင်ထူထပ်ပြီး မိုးက မကြာခဏ သဲသဲမဲမဲရွာတတ်သည်။ ပင်စောက်ပင်ကြီးများရှိကြသည်။ ဆေးဖက်ဝင်သော သီးပွင့်၊ သစ်ရွက်၊ အမြစ်၊ ဥ စသည်တို့လည်း ရှိသည်။

ကိုဝေလတို့အုပ်စု ရွာမှ စတင်ခရီးထွက်ခဲ့ကြသည်။ ပျားဖွပ်ရန်အတွက် ဖြစ်သည်။ ကိုဝေလတို့နှင့်အတူ ရွှေအေး၊ ထွန်းခင်၊ သားကြီးတို့လည်း ပါလာသည်။ ပျားဖွပ်ရန်ဆိုပြီး လူချည်းလာခဲ့ကြရတာမဟုတ်။ ကိရိ

ယာတန်ဆာပလာအစုံလည်း ပါကြရသည်။ သံပုံးကြီး၊ သံပုံးငယ်၊ ပျားထည့်ရန် ခြင်းကျား၊ ထက်မြဲသော တစ်တောင်သာသာရှိ ဓားတစ်လက်၊ ကြိုးခွေအရှည်၊ မီးခိုးမိုင်းစာတ် စသည်တို့ ဖြစ်သည်။ ယောက်ျားခြေလှမ်းခပ်ကြမ်းကြမ်းနှင့် လျှောက်လှမ်းလာခဲ့ကြသည်။

“ဟေ့... ဆက်မသွားနဲ့တော့”

အောင်သာက လှမ်းအော်လိုက်သည်။ သူတို့ သိလိုက်သည်။ ယခုရောက်ရှိနေသော ချောက်၊ လျှိုမြောင်ကြားနှင့် တောင်ကမ်းပါးယံတွင် စခန်းချရတော့မည်။ ယာယီတံ ဆိုသော်လည်း သေသေချာချာ ခိုင်ခိုင် ပြုလုပ်ရသည်။ တော်ရုံတောတောင်တို့ ရန်မူမလာနိုင်အောင် အကာအကွယ်လည်း လုပ်ရသည်။

“ကဲ... မွန်းတည့်စပြုပြီ။ လင်းလင်းထင်းထင်းရှိတုန်း ပျားအုံတွေလိုက်ရှာရအောင်။ ဒါမှ ညဘက် ပျားဖွပ်တော့ အဆင်သင့်ဖြစ်မှာ။ အောင်သာ မင်းက အောက်လူဆိုပေမယ့် မင်းလည်း လိုက်ကြည့်ရမှာပဲ”

ကိုဝေလစကားကို အားလုံးက လက်ခံကြသည်။ ပျားဖွပ်ရာတွင် အထက်လူ၊ အောက်လူဆိုတာ သတ်မှတ်ထားသည်။ အထက်လူကို အပေါ်လူဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။ အပေါ်လူသည် ပျားဖွပ်သည့်အခါတွင် သစ်ပင်တက်ကျွမ်းကျင်ပြီး စွန့်စားတတ်၊ လုံ့လရှိကာ လျင်မြန်ဖျတ်လတ်ရမည်။ အထူးသဖြင့် ပျားအကြောင်းကိုလည်း နားလည်ရသည်။ အောက်လူမှာ ပျားဖွပ်သင်ခါစလူ ဖြစ်သည်။ မြေပြင်မှ နေပြီး အပေါ်လူခိုင်းသူမျှကို လုပ်ပေးရသည်။

“တွေ့ခဲ့ကြသလားဟေ့”

ကိုဝေလတို့အား အတူလာကြသူထဲမှ တစ်ယောက်က လှမ်းမေးလိုက်သည်။ ပျားဖွပ်ရန်အတွက် ပျားအုံရှိရာသို့ သွားကြည့်ပြီး ပြန်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

“တွေ့ခဲ့ပါကွယ်။ အင်ကညင်ပင်ကြီး အမြင့်ကြီးပဲ။ ပေ ၆၀-၈၀ လောက်ရှိမှာ။ ပျားအုံကြီးကလည်း တိုလက်တစ်ဖက်စာမက နည်းမှမနည်းကြီးပါကွာ”

“ဒါဆို ညဘက်သွားရင် ဆီနံကြီးရွက်၊ မုန်လာရွက်တွေနဲ့ မှိုင်းတုတ်လုပ်ရအောင်။ အရင်းနဲ့အဖျားဝါးရင်းတုတ်ကို မမှားစေနဲ့နော်။ ပျားရင်အန္တရာယ်ရှိတယ်”

ပျားဖွပ်သူတို့၏ ရှေးမိုးအယူအဆ ဖြစ်သည်။ မှိုင်းတုတ်ပြုလုပ်ရာတွင် ပီးတုတ်စည်းရသ့် အရင်းမှ မစည်းမီဘဲ အဖျားမှ စည်းလျှင် ပျားတက်ဖွပ်သူအတွက် အန္တရာယ်ရှိလေသည်။

“ကဲ... ခြင်းကျားမှာ အပေါက်ကနေ ယိုမကျအောင် ဖက်တွေကို သေသေချာချာခင်းနော်။ ပျားအုံချတဲ့ ကြိုးရှည်ကိုလည်း သေသေချာချာ အခွေလိုက်ထား။ နောက် ဓားပါပါစေနော်”

အုပ်စုလိုက် ညနေတက် အမြန်စားပြီး ဆိတ်နံကြီးရွက်၊ မုန်လာရွက်များ စည်းထားသော မှိုင်းတုတ်များ၊ ပျားထည့်ရန်ခြင်း၊ ဓားစသည်တို့ကို ယူကာ ပျားအုံရှိရာ သစ်ပင်အောက်သို့ သွားကြလေသည်။

“ကဲ... ကဲ... သစ်ပင်အောက်ရောက်ပြီ။ ပီးလင်းဖိုကြ”

ကိုဝေလက မြေပြင်ပေါ်တွင် နေခဲ့ကြမည့်သူများကို မီးဖိုရန် သတ်

ပေးလိုက်သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်က ဝတ်
 ထာသည် အပေါ်ပုဆိုးကို ချွတ်ပြီး
 အသားကပ်ဘောင်းဘီတိုက ဒူးဆစ်
 အောက်အထိ ရှည်သည်ကို ပြန်ပြင်
 ဝတ်ပြီး ပါလာသော လက်မလုံး
 လောက်ရှိ နိုင်လွန်ကြိုးခွေကို ခါးတွင်
 ပတ်နှောင်ချည်လိုက်သည်။ ပျားခြစ်
 ရန်အတွက် ယူလာသော ဓားကို
 ဝါးစပ်ဖြင့်ကိုက်ကာ သစ်ပင်တက်ရန်
 ပြင်ရတော့သည်။ တက်ရခက်သည်
 ကညင်ပင်တွင် ဓားရှည်များတွင် စုံများ
 နှိုက်ပြီး တက်ရသည်။ ကိုဝေလသည်
 လုပ်ငန်းကို ကျွမ်းကျင်ရုံမက သစ်ပင်
 တက်ပါ ကျွမ်းကျင်သည်။ မကြာမီ
 သစ်ပင်အပေါ်သို့ ရောက်သည်။ ပျား
 အုံသည် ပေရှစ်ဆယ်ခန့် အမြင့်တွင်
 ရှိသော ကြောင်လျှောက်ကိုင်းဖျားတွင်
 အုံဖွဲ့နေသည်။ ညကာလတွင် ကညင်
 တိုင်းမှာ တံတားသဖွယ် အရောင်ဖွေး
 ဖွေးရှိနေပြီး ပတ်ဝန်းကျင်မှာလည်း
 မည်းမှောင်နေသည်။ ကိုဝေလသည်
 ထိုသစ်ကိုင်းကြီးကို မတ်တတ်လျှောက်
 ပြေးသွားလိုက်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ
 မည်းမှောင်နေ၍ လျှောက်ရလွယ်ကူ
 သည်။ သို့သော် အပေါ်အမြင့် ရောက်
 ထိုင် လေက တိုက်ခတ်မှု ချားလေဖြစ်
 ၍ သတိကြီးစွာထားပြီး လျှောက်ရ
 သည်။ လွယ်ကူလှသည်တော့မဟုတ်
 ဝေ။ အကယ်၍ နင်းကွက်တစ်ချက်
 နှားလိုက်လျှင် မြေပြင်သို့ကျလျှင်
 အသက်ခန္ဓာမြဲတော့မည် မဟုတ်မှန်း
 သေချာလှပေသည်။

အသက်အောင့်ပြီး ကိုင်းဖျား
 အထိလျှောက်လာကာ ပျားအုံအနား
 ဆောက်လျှင် နေရာယူလိုက်သည်။ ခါး
 တွင်ချည်နှောင်ထားသော ကြိုးကို
 အောက်လူသိအောင် အချက်ပေးလှုပ်

လိုက်သည်။ အောက်လူသည် မီးညှို့
 ထားသော ခိုင်းတုတ်အား ချိတ်ဖြင့်
 တင်ကာ ကြိုးစတွင် ချည်ပေးလိုက်ပြီး
 အချက်ပြလိုက်သည်။ အပေါ်လူက
 ကြိုးကို မိမိထံရောက်အောင် တဖြည်း
 ဖြည်း ဆွဲငင်ယူရသည်။ ခိုင်းတုတ်ရ
 သည့်အခါတွင် ပျားအုံအနီးတွင် ချိတ်
 ဆွဲလိုက်သည်။

“ဝီဝီ ဖလပ် ဖလပ် ဖလပ်”

ခိုင်းတုတ်လှုပ်ထားသော ဆိတ်
 နံ့ခိုင်း မီးခိုးငွေ့ကြောင့် ပျားတို့သည်
 တစ်ကောင်ပေါ်တစ်ကောင် လုံးထွေး
 ရစ်ထပ်လာကာ မူးနေကပ်ရီဝေလာ
 သည်။ ထိုသို့ပျားများမူးဝေ လာသည့်
 အခါတွင် ကိုဝေလသည် ဝါးစပ်တွင်
 ကိုက်ပြီးယူလာသော ဓားနှင့် ပျားများ
 ကို ခြစ်ခွာချလိုက်သည်။ ပျားတို့မှာ
 မူးနေ၍ ပျားတက်သော ကိုဝေလကို
 မကိုက်နိုင်။ ပျားတို့သာ မြေသို့ကျသွား
 လေသည်။ သေတော့မသေ။ အမူး
 ပြေသောအခါ ပြေပြင်မှ မီးဖိုတွင် ပျံဝဲ
 ကာ ရန်သူကို ရှာကြပြန်လေသည်။
 မှောင်နေ၍ မိမိတို့ပျားအုံရှိရာသို့ ပျံ
 တက်နိုင်စွမ်း မရှိသဖြင့် အောက်လူ
 သည် ပျားအုံထည့်ရန် ခြင်းကျားကို
 ကြိုးစတွင် ချိတ်ပြီး အပေါ်လူအား ဆွဲ
 ယူရန် အချက်ပေးလိုက်သည်။

ကိုဝေလသည် ပျားအုံအား ခြင်း
 ကျားတွင်ထည့်ကာ အောက်တွင်ရှိ
 သော အောင်သာကို အချက်ပေး
 လိုက်သည်။ ပျားအုံကို ခြင်းကျားထဲသို့
 ဓားဖြင့်လှီးဖြတ်ထည့်ရသည်။ အောက်
 လူဖြစ်သော အောင်သာလည်း ပျားအုံ
 ရပြီဖြစ်ကြောင်း ကြိုးစကို ဆွဲကာ
 အချက်ပေးလိုက်သည်။ အပင်ထက်
 မှ ပျားဖွပ်ရသူ ကိုဝေလတစ်ယောက်
 လေတိုက်ခံနေရသည်မှာ တစ်ကိုယ်

လုံး အေးစက်ပြီး ခြေလက်တွေမှာ
 တောင့်တင်းနေသည်။ ကြာကြာမနေ
 နိုင်၊ မြေပြင်သို့ ပြန်ဆင်းရတော့မည်။
 သတိထားကာ သစ်ပင်ထက်မှ ပြန်
 ဆင်းရန် ခြေလှမ်းကိုပြန်လှည့်ရသည်။

“ဟာ ... ဒုက္ခပဲ”

နှုတ်မှ ရုတ်တရက် ထွက်သွား
 သည်။ ခိုင်းတုတ်မှ မီးပွားစတို့မှာ
 ကညင်ပင်၏ အကိုင်းအဖျားပေါ်သို့
 ကျကာ မီးလောင်လေသည်။ မီးစွဲ
 လောင်နေသည့် ကညင်ပင်သည် အဆီ
 ထွက်သောကြောင့် မီးနှင့်တွေ့လျှင် မီး
 တောက်လွယ်သည်။ ကညင်ကိုင်းများ
 ကို မီးစွဲလောင်နေပြီ။ အပင်အောက်
 မှ အောင်သာတို့အုပ်စုကလည်း နောက်
 ထပ် တစ်ပင်တက်ရန်အတွက် ပြင်
 ဆင်နေကြ၍ အပေါ်တွင်ရှိသော ကိုဝေ
 လအား ဂရုမစိုက်နိုင်အားပေ။ မီးစွဲ
 လောင်စပြုနေသော ကညင်ကိုင်းတို့မှ
 တဖျစ်ဖျစ်မြည်လာကြသည်။

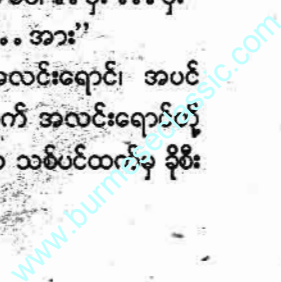
“ဟေ့ ... ဟေ့ ... ဝေလ
 သတိထားဆင်းပေတော့”

မီးလောင်နေပြီဖြစ်၍ အသက်
 ဘေးမှလွတ်ရန် စွန့်စားရတော့သည်။
 နီးရာသစ်ကိုင်းကို ဓားဖြင့်ခုတ်လိုက်
 သည်။ ပြတ်လုတ်တဲအကိုင်းကို မြဲမြံ
 ကိုင်ကာ ခိုပြီး လေအဟုန်စီးကာ မြေ
 ပြင်သို့ ထိုးဆင်းလိုက်ရသည်။ ကညင်
 ပင်မှာ မီးစွဲလျှင် တော်တော်နှင့် မငြိမ်း
 နိုင်သောကြောင့် မီးငြိမ်းသည်အထိ
 စောင့်ရန်မဖြစ်နိုင်လျှင် ယခုလို စွန့်စား
 ကာ ဆင်းရခြင်းဖြစ်သည်။

“ဝေါ ... ဝေါ ... ဝိုး ... ဝိုး”

“ဘုတ် ... အား”

မီးဖို၏ အလင်းရောင်၊ အပင်
 ထက်မှ မီးတောက် အလင်းရောင်ပို့
 ကြောင့် ကိုဝေလ သစ်ပင်ထက်မှ ခိုစိး



ကျလာသည်ကို မြင်ကြရသည်။ သို့သော် အချိန်ဖြင့် ကျဆင်းလာသောကြောင့် မြေပြင်ပေါ်တွင် စူးစူးဝါးဝါး အသံနက်ကြီးဖြင့် ကိုဝေလ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာ ဝန်ထုပ်ကြီးတစ်ထုပ် ပစ်ချလိုက်သလို မြည်ဟည်းသွားလေသည်။
“ဟ ... လုပ်ကြပါဦး။ ဝေလ ... ဝေလ ကျလာတယ်ဟေ့”

အားလုံး စိုးရိမ်ပူပန်စိတ်များဖြင့် ကိုဝေလကျလာသည့် ကညင်ပင်နှင့် အနည်းငယ်လှမ်းသော ချုံနွယ်ထဲသို့ အပြေးရောက်ကာ ရှာကြသည်။

“ဝေလ ... ဝေလ ... ဝေလ”
အမှောင်ထုထဲ အလင်းရောင် မသဲမကွဲ တဖျောက်ဖျောက်နှင့် မီးလောင်နေသော မီးပွားမီးမှုန်ကြားတွင် ကိုဝေလအား စိုးရိမ်တကြီးဖြင့် ခေါ်နေကြသည်။

“ဝေလ ... ဝေလ ... ဝေလ ရေ”

“အေး ... ငါဒီမှာဟေ့”
ခေါ်သံအဆုံးတွင် ကိုဝေလ၏ အသံဩဩဖြင့် ပြန်ထူးသံကို ကြားရသည်။ မီးတုတ်အလင်းရောင်ဖြင့် ချုံများကိုဖယ်ကာ ကိုဝေလကို ကြည့်သည်။

“ဟာ .. ဝေလ၊ မင်း .. မင်း ဘာမှမဖြစ်ဘူးနော်”

“ဟားဟားဟား ... မင်းတို့မြင်တဲ့အတိုင်းပဲလေ”

အားလုံးက အံ့အားသင့်ကြသည်။ မြင့်မားလှသော သစ်ပင်ကြီးထက်မှ သစ်ကိုင်းကိုခိုစီးပြီး ပြုတ်ကျလာသော ကိုဝေလမှာ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် တစ်ခုမှမရှိဘဲ ထိုင်နေပြီး အောင်သာတို့ကို စကားပင် ပြောလိုက်သေးသည်။

“ဝေလ ... ဝေလ ... မင်း ဘယ်နေရာတွေ နာသွားသေးသလဲ”

“ဘယ်နေရာမှ မနာဘူး။ ဝ ... ကို ပြန်မယ်။ ထမင်းဆာတယ်ကွာ”

ပြောရင်းက ကောက်ကာငင်ကာ ထပြီး လမ်းလျှောက်ပြန်လာသည်။ သွက်လက်သော ခြေလှမ်းနှင့် လှမ်းနေသော ကိုဝေလကို အားလုံးက မနည်းအမြန်လျှောက်ပြီး အမိလိုက်ကြရသည်။

“ပင်ပန်းလို့လား မသိဘူး ဆာတယ်ကွာ။ သိပ်ဆာတာပဲ”

တဲအတွင်းတွင် ရောက်လျှင် မည်သူ့ကိုမှ စကားမပြော၊ ထမင်းအိုးဟင်းအိုးဖွင့်ကာ ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်ကိုယူပြီး စိတ်တိုင်းကျချွမ်းစားတော့သည်။ ဆာလွန်း၍လား မသိ။ တစ်ယောက်တည်းစားသည်မှာ ထမင်းအိုးဟင်းအိုးတို့မှာ အကုန်ပြောင်လုနီးပါးဖြစ်သည်။

“ဟေ့ ... ဟေ့ ... စားလို့ ကောင်းလိုက်တာ။ ငါအိပ်ချင်ပြီ။ မီးမထွန်းကြနဲ့တော့”

တဲအတွင်းဝယ် မြင်သာထင်သာရှိသော အလင်းရောင်ကိုပင် ကိုဝေလက မီးမူတ်ခိုင်းလိုက်သည်။ ကိုဝေလ ထမင်းစားပြီးနောက် ကျန်လူတွေ ထမင်းစားရန်အတွက် မီးကို မှိန်မှိန်လေးထားကာ ထွန်းထားသည်ကိုပင် ယခု ကိုဝေလက အလင်းရောင်ကို မလိုချင်ဘဲ မီးမထွန်းရန် ပြောနေသည်။

“ငါတို့ ထမင်းစားကြရဦးမယ်လေ။ မီးမှိတ်လိုက်ရင် မြင်မှ မမြင်ရတာ။ ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲ”

အားလုံးက ကိုဝေလကို ဝိုင်းပြီး ပြောကြသည်။

“မလိုဘူး။ မီးလင်းရင် ငါမအိပ်နိုင်ဘူး။ ငါက မှောင်မှ အိပ်လိုရတာ”

ခါတိုင်း ကိုဝေလ၏ အမူအကျင့်နှင့် မတူသောကြောင့် ထူးဆန်းနေသည်။ စကားအပြောချိုသည်။ အနေက အေးသည်။ ယခုတော့ အသံက ဩဩ၊ မျက်လုံးက ဟိုသည်ကြည့်ကာ ငြိမ်ငြိမ်မနေ။ မီးအလင်းရောင်မရောက်သည့်ထဲ၏ထောင့် အမှောင်အကွယ်အတွင်းသို့သာ တိုးဝင်နေသည်။ အားလုံး ထမင်းကို အမြန်ပြီးအောင် စားလိုက်ကြသည်။ ပျားရည်ထည့်ထားသော သံပုံး၊ ခြင်း၊ ကြိုး၊ ဓားနှင့် မီးတုတ် လုပ်ရမည့်အရာများကို သေသေချာချာ ထုပ်ပိုးသိမ်းဆည်းလိုက်ကြပြီး မီးအလင်းရောင်ကို မှောင်ချလိုက်သည်။ တဲထောင့်တစ်နေရာတွင် ကိုဝေလတစ်ယောက် အားပါးတရဟောက်ပြီး အိပ်မောကျနေသည်။ ကျန်လူ အားလုံးတို့မှာ မောသော်လည်း အိပ်မပျော်ကြ။ အိပ်ရာတွင် ကျောလှဲ၍သာ နေကြသည်။ အတွေးစိတ်ကူး စဉ်းစားရသည်က များနေကြ၍ အိပ်မပျော်နိုင်အောင် ဖြစ်ကြသည်။

မှောင်ရိပ်မျိုးစပြုပြီး မြူခိုးမြူငွေ့တို့က ကြည့်ကြည့်လင်လင် မရှိသေး။ မြင်ရသော အလင်းရောင်ကိုပင် အားပြုကာ ကိုဝေလတို့အုပ်စု ရွာဘက်ဆီသို့ ပြန်ရန်ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။ ကိုဝေလအား အောင်သာတို့အုပ်စုက သစ်ပင်အမြင့်ကြီးပေါ်မှ ကျလာရသူဖြစ်သောကြောင့် ညှာတာသည့် အနေနှင့် စောင်ပုခတ်ဆင်ကာ ဝါးလုံးနှင့် ထမ်းပိုးခေါ်မည့်ဟု ပြောကြသည်။ ကိုဝေလက လက်မခံပေ။ ခေါင်းကိုသာ ဘယ်ညှာခါပြီး ပါးစပ်မှလည်း အသံကို လေးလေးမင်ပင် ဖြည့်တမ်းကာ

ညည်းလေသည်။

ထို့ပြင် ကိုဝေလ၏ သွားလာ လှုပ်ရှားမှုမှာ အောင်သာတို့ထက် ပိုပြီး ဈာတ်လတ်လျင်မြန်နေသည်။ အား လုံးက သည်လောက်အမြင့်ကြီးမျှ ကျ ထာပါသော်လည်း နာခြင်း၊ ကျင်ခြင်း၊ ထိခိုက်ရှုရှာခြင်းမရှိဘဲ ယခုလို ဘေး အန္တရာယ်ကင်းကင်းနှင့် သွားလာနိုင် သော ကိုဝေလအားကြည့်ပြီး ဝမ်းသာ ကြသည်။ မကြာမီ ရွာသို့ မွန်းမတည့် မီ ရောက်လာကြသည်။

“မြညွန့်ရေ ... မြညွန့်ရေ”

အောင်သာတို့က ရွာထဲသို့ ဝင် လာသည်နှင့် နာမည်အသီးသီးကို ခေါ်လာကြသည်။ သက်ဆိုင်သော အိမ်သူအိမ်သားတို့ကလည်း အပျော် ဖျက်နာ ဝမ်းသာကြည်နူးသော ပုံ ခိုင်တို့ဖြင့် အားပါးတရ ခေါ်ငင်ကြိုဆို ကြသည်။ သူတို့ ပြန်လာကြသည်မှာ ပျားဖွပ်ပြီးပြီးချင်း ပြန်လာကြခြင်း မဟုတ်ပေ။ ပျားအုံများကို တစ်ပင် ထက်၊ တစ်ပင်ဆင်း ဖွပ်ကြပြီး တဲသို့ မြန်လာကြသည်အခါတွင် အောက် သားလူ စာပည့်ဖြစ်သူတို့က ပျားရည် တိုညစ်ကာ သုံးပုံးထဲသို့ ထည့်ကြ သည်။ ပျားသလက်ကိုပေါင်းတင်ပြီး ပျားဖယောင်း ထုတ်ယူကြရသည်။ ယခုကဲ့သို့ သက်စွန့်ဆံ့ပျား ဖွပ်ရသော ဖျားရည်ပျားဖယောင်းတို့ကို စုဆောင်း ထာ မိုးဦးကျစ်စတွင် စခန်းသိမ်းပြီး အဆင်ပြေလျှင် မြို့ပေါ်မြို့ထဲ အနယ် နယ်သို့ သွားရောက်ရောင်းချကြခြင်း ဖြစ်သည်။

“မြညွန့်ရေ ... ဒီမှာ ဝေလ မြန်ရောက်ပြီ”

အောင်သာနှင့်အတူ ကိုဝေလ တို့ အိမ်ရှေ့ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ထိုင် လိုက်ကြလေသည်။

“ဟယ် ... အစ်ကို၊ အစ်ကို ပြန်လာပြီ၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ အစ်ကို ရယ်။ မြလေးက မျှော်နေတာ နေ့ တိုင်းမျှော်ရတယ်”

ကိုဝေလအနားသို့ မြညွန့်ရောက် လာသည်။ ဝမ်းသာအားရစိတ်နှင့် လက်မောင်းကို ဖက်ကိုင်ကာ ပြော လိုက်သည်။ ကိုဝေလကမူ အသက် မပါသလို မှန်တေတေ မျက်နှာထား၊ ပြုံးကျယ်သော မျက်လုံးအစုံတို့က အိမ်အတွင်းဘက်သို့ ဝှေ့ကာဝိုက်ကာ စူးစမ်းဟန်ဖြင့် လျှောက်ကြည့်နေ သည်။ နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာကို တင်းတင်း စေ့ထားသည်။

“အစ်ကို ... မြလေးကို စကား မပြောဘူးလား။ ဘာတွေ တွေးနေ တာလဲဟင်”

ချစ်လင်အား ပခုံးကို ကိုင်လှုပ် ကာ ခပ်ဆတ်ဆတ်လေး မေးလိုက် သည်။ ကိုဝေလက မြညွန့်အား မျက် လုံးပြုံးကြောင်ကြောင်ဖြင့် ကြည့်နေ သည်။

“ငါ့ဗိုက်ဆာတယ်၊ ထမင်းကျွေး ပါ”

ကိုဝေလစကားကြောင့် မြညွန့် အံ့အားသင့်သွားသည်။ ဟိုယခင်တုန်း ကဆိုလျှင် မိမိနှင့်အတူ ထမင်းပွဲတွင် ထမင်းစားသည့်အခါ စကားကို အေး ဆေးစွာပြောပြီး ညင်သာစွာ ထမင်း စားသည်။ ယခုတော့ အသံက ဒေါသ သံပါနေသည်။ စကားပြောသံက လည်း လေးလေးပင်ပင် ဩဇာကြီး ဖြစ်နေသည်။ မြညွန့်တစ်ယောက် ထမင်းပွဲကို အမြန်ပြင်လိုက်သည်။

ထမင်းပွဲတွင် ဟင်းရွက်စုံကို အသား နှင့်ရောကာ ချက်ထားပြီး ငရုတ်သီး ဆားထောင်းဟင်းဖြစ်သည်။ ထမင်းပွဲ တွင် ကိုဝေလ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ မြညွန့်ကိုလည်း စားရန်လာဖို့မခေါ်၊ နှုတ်ပင်မဆက်ချေ။ သူတစ်ဦးတည်း ဝင်ထိုင်စားသည်။ ကြွေရေသုတ်လေ့ ကြီးထဲတွင် ထည့်ထားသော ထမင်း ကို ဟင်းခတ်ထည့်လိုက်သည်။ အသား တုံးများကို ဆယ်ယူထည့်ပြီး ညာ ဘက်လက်ဖဝါးနှင့် အားရပါးရ နယ် ကာ ထမင်းလုတ်ကြီးကြီး တရစပ်ယူ စားလိုက်သည်။

“ဟင်း ... ဟင်း ... ဟင်း”

ထမင်းစားရင်းက မြညွန့်ဘက် သို့လှည့်ကာ ထမင်းစေ့တွေနှင့် ပေပွ နေသော ပါးစပ်ကို အားရပါးရဟပြီး ရယ်နေလိုက်သေးသည်။

“ကိုဝေလ .. ထမင်းစားလို့ ကောင်းရဲ့လား”

“ဟင်း ... ဟင်း ... ကောင်း .. ကောင်းတယ်၊ စားလို့ကောင်းတယ်”

သူနာမည်ကိုခေါ်ကာ မြညွန့် ကမေးလိုက်သည်။ တောထဲတောင်ထဲ မှ ပြန်လာသောကြောင့် ခေါင်းထက် က ဆံပင်တို့မှာ သစ်ရွက်စ၊ အပွိုက်စ၊ ပြာမှုန်တို့နှင့် ထိတွေ့ထား၍ ဆံပင် တို့မှာ စေးကပ်ကပ်ဖြစ်နေသည်။ မေး စေ့နှင့် ပါးပြင်တို့တွင် ရက်ရှည်ကြာ မရိတ်၊ မသန်စင်ရသဖြင့် ပါးမြိုင်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေးတို့က တစ်လက်မ မက ရှည်နေကြသည်။ ရုပ်အဆင်းသဏ္ဍာန် မှာ ကြမ်းတမ်းနေသည်။ သုတ်သင် ရှင်းလင်းဖို့ စိတ်ကူးပုံမရ။ မိမိကိုယ် မိမိ ဘာဖြစ်နေသည်ကိုပင် သိပုံမရ။ ထမင်းစားပြီးသောအခါ လက် ဆေးခြင်း မြခြင်းမရှိဘဲ ကိုယ်ပွဲဝတ်

ထားသော ပုဆိုးနှင့် သုတ်လိုက်သည်။
ပါးစပ်တွင်းရှိ ကျန်နေသော အစာတို့
အား စားမြုံ့ပြန်သလို ပြန်စားနေ
သည်။ စားပြီးဖြစ်၍ ထမင်းပွဲကို သိမ်း
နေသည့် မြညွန့်က ကိုဝေလ၏ အပြု
အမူကို သတိထားကာ ကြည့်နေသည်။
ထူးခြားသော အမူအရာကို တဖြည်း
ဖြည်း တွေ့လာသည်။

မြို့ငွေတွေ အံ့ဆိုင်လောသဖြင့်
မြညွန့်တို့ရွာလေးမှာ ညနေစောင်း
သည်နှင့် အမှောင်ရိပ်က အနည်းငယ်
အေးမြလာသည်။ အိမ်ရှေ့မြေပြင်တွင်
ကိုဝေလ ထိုင်နေသည်။ ဒူးနှစ်ဖက်
ထောင်ပြီးထိုင်ကာ လက်နှစ်ဖက်ကို
ဆန့်ပြီး ဒူးပေါ်တင်ထားသည်။ ကိုယ်
အမူအရာ ကြမ်းတမ်းနေသည် ထင်ရ
သည်။

“အစ်ကို အိပ်မယ်ဆို၊ မြလေး
အိပ်ရာပြင်လိုက်မယ်”

မြညွန့်မေးသည်ကို မသိသလို
နေသည်။ မြညွန့်လည်း ဆက်၍မမေး
တော့ဘဲ အခန်းထဲဝင်ကာ ကိုဝေလ
အိပ်ရန် အိပ်ရာခင်းပေးလိုက်သည်။
ဝါမြည်းဖြည်းနှင့် ညဉ့်အမှောင်က ပိုမို
သိပ်သည်းလာသည်။ မြို့ဈေးလေး
ရောက်စဉ်က ဝယ်လာသော အမွှေး
တိုင်ထုပ်ကိုဖောက်ပြီး ဘုရားကျောင်း
ဆောင်တွင် အမွှေးတိုင်ပူဖော်ကာ
မြညွန့် ဘုရားရှိခိုးသည်။ ပြီးလျှင်
ဘုရားကျောင်းဆောင်တွင် ချိတ်ထား
သော ကြေးစည်လေးအား ထုနှက်
ကာ အမျှဝေလိုက်သည်။

“အားလုံး... ကြားကြားသမျှ
အမျှ... အမျှ... အမျှ... ယူ... ယူ”

“အား... ဟီးဟီး... မဆိုနဲ့
... မဆိုနဲ့၊ တော်တော့ မြညွန့်၊ နင်
တော်တော့ ... ဆက်မဆိုနဲ့”

အိမ်ရှေ့မြေပြင်တွင် ထိုင်ကာ
ငေးနေသည့် ကိုဝေလက မြညွန့်က
သို့ လှည့်ပြီး လက်ကာကာ အော်
လိုက်သည်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ကိုယ်လုံး
လည်း တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်နေ
သည်။ သူ့နားနှစ်ဖက်ကိုလည်း လက်
နှစ်ဖက်ဖြင့်ပိတ်ထားသည်။ အမှောင်
ထဲတွင် နားပိတ်ထားသော ကိုဝေလ
၏ လက်ဖဝါးနှစ်ဖက်မှာ သစ်ကိုင်း
ခြောက်နှစ်ခု ဖုံးထားသလိုပင်။ ရုတ်
တရက် လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်က မြေ
ပြင်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသော ကိုဝေလ၏
ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်း ကွယ်ပျောက်
နေခြင်းဖြစ်သည်။ မျက်စိက ပီပီပြင်
ပြင် မမြင်ရ၍ အမှောင်ထဲတွင် မြင်ချင်
သလိုမြင်၊ ထင်ချင်သလို ထင်နေပြီဟု
လည်း မိမိကိုယ်မိမိ သံသယစိတ်ဖြင့်
ငြိမ်သက်နေမိသည်။

ကိုဝေလရှိရာသို့ မြညွန့် သေ
သေချာချာ ကြည့်လိုက်သည်။ အမှန်
တကယ်ပင် အမှောင်ထဲတွင် ကိုဝေလ
ထိုင်နေသည်မှာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ဝက်
ပျောက်နေသည်။ အမှောင်ထဲရှိ လေ
ထဲတွင် ပေါ့ပါးစွာ လွင့်နေသလိုပင်။

“ဝိုး... ဝိုး... ဝိုး... ဝိုး”

လေတွေက လေထဲတွင် တစ်
နေရာတည်း ကွက်ပြီး ထူးထူးခြားခြား
တိုက်နေသည်။ သစ်ပင်သစ်ရွက်မှ
အကိုင်းအခက်တို့သည် လေတိုက်ရာ
သို့ ယိမ်းနေသည်။ တစ်ဖက်တည်း
မဟုတ်၊ ဟိုဘက်သည်ဘက် ယိမ်းနွဲ့
နေသည်။ အလင်းရောင်မဲ့နေသော
အမှောင်၏အောက်တွင် အရိပ်မည်း
ကြီးတို့မှာ ကိုဝေလ၏အနားတွင် ပုံ
သဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးနှင့် ရွေ့လျားနေကြ
ကာ ထိုင်သည့်သူထိုင်နေသလို မတ်
တတ်ရပ်ပြီး အချို့က ယိမ်းကနေကြ

သလိုပင်။ ကိုဝေလက သူ့စားထား
သမျှကို ပါးစပ်မှ ပြန်ပြီးအန်ချသည်။
အနားရှိ အရိပ်မည်းမည်းတို့က အလှ
အယက် ပြန်ကောက်စားသည်ကို
မနှစ်မြို့ဖွယ် မြင်ကွင်းဖြင့် မြညွန့် မြင်
ရသည်။ ကြောက်စရာ မြင်ကွင်းပေ
တကာ။ ဘယ်လိုဖြစ်ပါလိမ့်။ ရင်တွေ
တလှုပ်လှုပ်ခနဲလာသည်။ ရင်ထဲတွင်
အော်ဂလီဆန်လာသည်။ ဆက်ပြီး
မကြည့်တော့ဘဲ အိမ်ထဲ ပြန်ဝင်လာ
သည်။

“မြလေး... မြလေး”

နောက်နားဆီမှ ခေါ်သံ လေး
လေးကိုကြားရသည်။ ပြန်လှည့်မကြည့်
အသံမပေးဘဲ ရပ်နေလိုက်သည်။

“မြလေး... မြလေး၊ အစ်ကို
ခေါ်တာပါ”

လေသံ၊ ခေါ်သံ၊ နှစ်ခုစလုံး
ပြောင်းသွားသည်။ ကိုဝေလ၏ ပုံမှန်
လေသံအတိုင်း မြညွန့်ကို ခေါ်လိုက်
ခြင်း ဖြစ်သည်။

“အစ်ကို နည်းနည်း ခေါင်း
နောက်လို့ မြလေးကို ဂရုမစိုက်နိုင်
တာကို ခွင့်လွှတ်နော်”

ထူးဆန်းသည်။ ကိုဝေလ၏
လေသံက ပုံမှန်ထက် ပိုပြီးချိုမြလာ
သည်။ စောစောက မြညွန့် မြင်လိုက်
သည့် မြင်ကွင်းတို့မှာ မျက်စိမှောက်
သွားပြီး မြင်လိုက်သည်လို့ ထင်လိုက်
သည်။ ပျားဖွပ်သွားရာတွင် ပင်ပန်း
လွန်း၊ အိပ်ရေးပျက်ခဲ့ရသည့်အတွက်
အနေအထားမမှန်၊ ငြီးစိစိ၊ ကြောင်
တောင်တောင်ဖြစ်နေသော ကိုဝေလ
အပေါ် အထင်အမြင် မှားလိုက်သည်။
ကို စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားသည်။

“မြလေး... အစ်ကို ပင်ပန်း
လာလို့ အိပ်ချင်ပြီ”

မြညွန့်၏ပရုံးကို လာဖက်ပြီး ပြောသည်။ အမှောင်ထဲ လေတိုက်နေ သည့်နေရာတွင် ထိုင်ခွဲ၍လား မသိ။ ကိုဝေလ၏ လက်မှာ အေးစက်နေ၍ မြညွန့်၏ ပရုံးပေါ်သို့ လက်တစ်ဖက် ရောက်လာသည့်အတွက် ရုတ်တရက် လန့်သွားသည်။

“အစ်ကို အိပ်တော့မယ်လေ မြ လေး”

ခင်းထားသည့် အိပ်ရာထက် တွင် မတ်တတ်ရပ်နေရာမှ ထိုးလှဲပြီး အိပ်ချလိုက်သည်။ မြညွန့်လည်း ကိုဝေလ၏အနားတွင် ဖြည်းဖြည်း သာသာ အနားကပ်ပြီး ယှဉ်အိပ်လိုက် သည်။ ထိုစဉ် ...

“ဟင် ... နံ ... နံလိုက်တာ၊ ဘာနံကြီးလဲ”

တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ကောင်၏ ခေါ်ဝေါ်ပုပ်သော အကောင်ပုပ်အနံ့ဖြစ် သည်။ အစ်ကိုဝေလ တောလည်စဉ် က ရခဲ့သော အသားကောင်တစ် ကောင်မှ ထွက်သောအပုပ်နံ့ ဖြစ်မည်။ မြညွန့်ခန္ဓာကိုယ်တွင် အေးစိမ့်သော ခံစားမှုကို ရလိုက်သည်။ ကြက်သီး မွေးညင်းထလာသည်။ မွေးခနဲ တစ် ချက်အိပ်ပျော်သွားပြီး ဝေဒနာတစ်ခုခု ကြောင့် လန့်နိုးလာသည်။

“ဟင် ... အစ်ကို၊ ဒါ .. ဒါက ဘာ .. ဘာဖြစ်လာတာလဲဟင်”

အနားတွင် ငုတ်တုတ်ကြီးထိုင် တာ သူ့ကိုစိုက်ကြည့်နေသော ကိုဝေ လကို မြညွန့်တွေ့ရပါသည်။ အိပ်ရာ ထဲမှ ထရန်အတွက် ဘေးစောင်းကာ အားယူထလိုက်သည်။ မြညွန့် တစ် တိုယ်လုံး နုံးချည့်အားပျော့နေသည်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ထဲက အားတွေကုန်ခန်း သွားသလိုပင်။ အမှတ်မထင် မြညွန့်

၏ လက်ဖဝါးက လည်ပင်းတစ်နေရာ သို့ ရောက်သွားသည်။ ချွေးကြောင့် လားမသိ။ စေးကပ်ကပ်ဖြစ်နေသည်။ အနံ့က သွေးညှို့စို့စို့ အနံ့ရသည်။ အိပ် ရာထဲ လှဲနေချင်သည်။ ထထိုင်ရမှာ ကိုပင် အားမရှိသလို ခံစားရသည်။ နုံးခွေနေသည်။ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေ သည့် မြညွန့်အနားမှ ကိုဝေလ ထ လာခဲ့သည်။

“ဂလို ... ဝမ်း ... ဒုန်း ... ဒုန်း .. ဒုန်း”

မီးဖိုဆောင်ဘက်မှ ရှည်သံကို ကြားရသည်။ အိုးခွက်တွေ မှောက် သည့်အသံ၊ ပန်းကန်ကွဲကျသံတွေ ဖြစ်သည်။ မြညွန့် ထပြီးမကြည့်နိုင်၊ နုံးချည့်ချည့်နှင့် ခန္ဓာကိုယ်က အားမရှိ သလိုဖြစ်နေသည်။ မျက်လုံးကို မှိတ် ထားလိုက်သည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် မိုးလင်းစပြုလာပြီ။ မှိုင်းညှို့ညှို့တောင် တန်းဆီမှ နေမင်း၏ အရုဏ်တက်စ နီစွေးစွေး အလင်းရောင်ကို မြင်ရပြီ။

“ဟောတော့”

ထူးဆန်းသည်။ ကိုဝေလတစ် ယောက် သူ့အနားတွင် တခေါခေါ ဟောက်ကာ အိပ်မောကျနေသည်။ ပါးစပ်တစ်ခုလုံးလည်း ဟင်းစ၊ ထမင်း စ၊ ထိုပြင် သွေးစသွေးနုတို့ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ မသတိစရာ။ တောင် ယာစိုက်ခင်း ဆင်းကြမည့်သူတွေ၏ အသံတွေကို ကြားရသည်။

“ဝေလရေ ... ပျားရည်တွေ ရောင်းဖို့ တို့စီစဉ်နေပြီဟေ့”

တဲရှေ့မှ အောင်သာတို့အုပ်စု လှမ်းအော်သံ ကြားလိုက်ရသည်။

ကိုဝေလက လုံ့မလုံ့၊ ဟောက် သံအကျယ်ကြီးနှင့် အိပ်မောကျလျက် ရှိသည်။ တစ်ခုတည်းသော ပြတင်း

ပေါက်မှ ဝင်လာသော အလင်းရောင် ကို မမြင်လို၍ ကွယ်ထားသည့် အနေ နှင့် မျက်နှာပေါ်တွင် အဝတ်ဟောင်း တစ်ခုကို ဖုံးထားသည်။ မြညွန့်တဲ ပေါ်မှ ခြေသံဖြည်းဖြည်းနင်းကာ ဆင်း လာသည်။ အောင်သာတို့အုပ်စု ခပ် လှမ်းလှမ်းတွင် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ သည်။ မြညွန့် ခြေလှမ်းသွက်သွက်ဖြင့် သူတို့ရှိရာသို့ လျှောက်သွားလိုက် သည်။

“ကိုအောင်သာ ... ကိုအောင် သာ”

“ဟေ ... ဘာလဲ၊ ဘာကိစ္စရှိ လို့လဲ”

“ကျွန်မ တစ်ခုမေးချင်လို့ပါ”

“ဘာမေးချင်တာလဲ မေးလေ”

အလျင်အမြန် လျှောက်လာရ သည့်အတွက် ခဏအမောဖြေပြီးမှ သူမေးချင်သည့် အကြောင်းအရာကို မေးလိုက်သည်။

“ကိုဝေလတစ်ယောက် သူ တောထဲမှာ ဘယ်သူနဲ့ ရန်ဖြစ်လာ သလဲလို့ပါ။ တစ်ခုခုဖြစ်လာတယ် ထင်တယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဟ”

“သူလေ ... အိမ်ပြန်ရောက် ကတည်းက ကျွန်မကိုလည်း စကား ကောင်းကောင်းမပြောဘူး။ မျက်လုံး ကလည်း နီကြောင်ကြောင်နဲ့ ပြူးနေ တာ။ ကျွန်မကိုသူ့ကြည့်တာ ကြောက် စရာကြီး”

“ဒါဆို ဆက်ပြောဦး”

“ပြောပြပါမယ်။ သူ့စကားပြော ခေဘာလည်း အသံက သြသြကြီးနဲ့ ပါးစပ်ဟလိုက်ရင် သိပ်နံ့တဲပဲ။ သူ ကိုယ်က အေးစက်နေတာ။ ကျွန်းက သူ့အပြင်လေးအေးထဲမှာနေသို့ သူ

ကိုယ်ကြီးက အေးတာပဲလို့ ထင်တာ။
နောက်ပြီး ...”

“အေး ... နောက်ပြီးတော့
ဘာဖြစ်သလဲ ဆက်ပြောလေဟာ”

“ကျွန်မ သူ့အနားကပ်ပြီးအိပ်
တာ အိပ်မပျော်ဘူး။ အိပ်ချင်ယောင်
ဆောင်နေတာ။ သန်းခေါင်ယံမှာ သူ
အိမ်ရှေ့ထွက်ပြီး အရိပ်မည်းမည်းကြီး
တွေနဲ့ စကားပြောတာကို လှမ်းမြင်ရ
တယ်။ နောက် ခြေသံပြင်းပြင်းနဲ့ အိမ်
ထဲဝင်လာတယ်။ မီးဖိုချောင်က ရှိသမျှ
အစားတွေကိုရှာစား၊ ပန်းကန်တွေ
ကွဲလိုကွဲ၊ အိမ်ထဲကို ပြန်ဝင်လာတော့
သူ့ကိုယ်ကြီးက ပါးစပ်ထဲက လျှာ
အရှည်ကြီးကိုထုတ်ပြီး လုံးလုံးကြီးလုပ်
ပြီး အိပ်ရာထဲဝင်လာတယ်။ ကျွန်မဖြင့်
ကြောက်လိုက်တာရှင်၊ ဘယ်လိုတွေ
ဖြစ်လာတာတုံး”

အောင်သာတို့ လူစုသုံးယောက်
တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်ကြသည်။

“အခု မနက်ကျတော့လည်း
အိပ်ရာထဲမှာ လူကောင်းအတိုင်း နှစ်
နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ဟောက်ပြီးအိပ်နေ
တယ်။ ညကမြင်ရတာ ကျွန်မမျက်စိ
အမြင်မှားတာလားလို့”

အားလုံး ကိုယ့်အတွေးနဲ့ကိုယ်
စဉ်းစားနေကြသည်။ အောင်သာက
မြညွန့်ကို ကြည့်လိုက်မိသည်။

“ဟဲ့ ... မြညွန့်၊ နင့်လည်ပင်း
က ဘာဖြစ်တာလဲ”

မြညွန့်၏ လည်ပင်းတွင် သွား
စွယ်ရာလေးနှစ်ခု သွေးခြေဥထား
သလို ညိုမည်းနေသည်။ မြညွန့်က
သူ့ဘာမှ မသိကြောင်း ပြန်ဖြေသည်။

“သူ ပျားဖွပ်ပြီး ကညင်ပင်က
ပြန်ဆင်းတော့ မီးတုတ်က မီးပွားတွေ

အကိုင်းကိုကျွန်း လောင်လာတာနဲ့ သူ
မီးလွတ်တဲ့အကိုင်းကိုခုတ်ပြီး ခိုဆင်း
လာတာ အမြင်ကပြတ်ကျသွားတယ်”

“အမလေး ... ဒါဆို ကျွန်မ
လင် သေပါပြီတော်”

“မသေပါဘူးဟာ။ တို့က စိုးရိမ်
လို့ သူ့သိသွားတာ သူက အေးအေးပဲ။
ဘာဒဏ်ရာမှမရှိဘူး။ ပြန်လာတော့
လည်း သူက လမ်းလျှောက်တာမြန်
လို့ မနည်းမီအောင်လိုက်ရတယ်။ အခု
မှ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဆိုတာ ငါတို့
လည်း မသိတတ်တော့ဘူး။ တောထဲ
မှာ အဲဒီလိုတော့ ဖြစ်ခဲ့တယ်ဟာ”

“အပင်အမြင့်ကြီးက ကျတယ်
ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ။ ဒါပေမယ့်
သူ ဘာအနာမှမရှိဘူး။ ဒဏ်ရာမရ
ခဲ့တာ သေချာတယ်”

အပင်အမြင့်ကြီးပေါ်မှ ကျလာ
ပြီး ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်လည်း မရှိ၊
အသက်အန္တရာယ်အတွက်လည်း ဘာ
မှ မထိခိုက်ဘဲရှိနေသည်က ထူးဆန်း
လှသည်။ မြညွန့်တို့ရွာတွင် ထန်းပင်
ပေါ်မှကျလာပြီး သေသွားသူတွေ
လည်းရှိကြသည်။ ကျပြီဆိုလျှင် သေဖို့
များသည်။ ရှင်လျှင်လည်း ဒုက္ခိတ
ဘဝ။ ယခုတော့ ပေလေးငါးရစ်ဆယ်
မျှမြင့်သော အပင်ပေါ်မှကျပြီး အထိ
အခိုက်မရှိသည်ကို မြညွန့် စဉ်းစား
ရတော့သည်။ အိမ်တောင်ဘက်သို့
လျှောက်လာပြီး မီးဖိုချောင်ရှိ ရေစင်မှ
အိမ်ပေါ်သို့ တက်ရန် ခြေလှမ်းပြင်
လိုက်သည်။

“ကျွဲ ... ကျွဲ ... ကျွဲ”

အသံကိုကြားရသည်။ သိလို
စိတ်နှင့် အိမ်ထဲသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်
သည်။ မြင်ရသည်မြင်ကွင်းက ကိုဝေ

လသည် ...

အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာသော မြေ
ကြွက်ကြီးတစ်ကောင်ကို အရှင်လတ်
လတ် အရေခွံအား သွားနှင့်ကိုက်ဖြတ်
ပြီး သွေးစုပ်ကာ စားသောက်နေခြင်း
ပင်တည်း။ ကိုဝေလ၏ မူလစိတ်၊ ပုံ
သဏ္ဍာန်မရှိတော့။ ခန္ဓာကိုယ်မှာ
လည်း ပြောင်းလဲနေသည်။ ကြွက်ကို
ကိုက်ထားသော နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုမှ
ကျယ်ကျယ်ဟပြနေပြီး လက်နှစ်ဖက်
မှာလည်း အမွှေးအမှင် မည်းမည်းတွေ
ပေါက်နေသည်။ မျက်လုံးအစုံမှာ မီး
လုံးကို စက္ကူအိမ်မီးနီနီဖုံးပြီး ထွန်းထား
သလို။ အစိမ်းရောင်စူးရှ ထွက်နေ
သည်။ ခြေသည်။ လက်သည်းတို့မှာ
ရှည်ပြီး မည်းမှောင်ကာ ကောက်ကွေး
နေသည်။ ကြောက်စရာ သတ္တဝါကြီး
ဖြစ်နေသည်တကား။

မြညွန့်ပါးစပ်မှ မအော်မီအောင်
စိတ်ကို မနည်းထိန်းလိုက်ရသည်။
နှုတ်မှ ဂုဏ်တော်ကို ရွတ်ကာ အိမ်
ပေါ်သို့ တက်လိုက်သည်။

“ဝုန်း ... ဒုန်း ... ဒုန်း”

တစ်ခုခုပြုကျသလို အသံကြားရ
သည်။ အရဲစွန့်ကာ အိမ်ထဲသို့ မြညွန့်
ဝင်လိုက်သည်။ စူးရှရနေ၏ အလင်း
ရောင်က အားလုံးကို ပီပီပြင်ပြင် မြင်ရ
သည်။

“အစ်ကို ... အစ်ကို”

အိမ်ထဲတွင် ငူငူကြီးထိုင်နေ
သော ကိုဝေလအား မြညွန့်က ခေါ်
လိုက်သည်။

“ငါ ခိုက်ဆာတယ်။ ဘာစားရ
မှာလဲ”

ကိုဝေလ၏ အနားတွင် သွေးစ
ပေနေသော အဝတ်ဟောင်းစမှလွဲ၍
ဘာမှမရှိ။ မြညွန့်လှမ်းမြင်ရသော မြေ

ကြက်ကြီးကိုလည်း မတွေ့ရ။ သူ့စိတ်ထဲ ဝေဝေဝေပြန်ဖြစ်သွားသည်။ ကိုဝေလ ဆာသည်ဆိုလျှင် ထမင်းကို အမြန်ချက်ရသည်။ အိမ်က ကြက်တစ်ကောင်လောက်ယူပြီး ကိုဝေလအကြိုက် ပိန်းခွနှင့်ရောကာ ငရုတ်သီးစပ်စပ်ချက်ပေးရမည်။ စဉ်းစားရင်းက လက်တွင် ကိုင်ထားသောအိုး လွတ်

“အမယ်လေး မြတ်စွာဘုရား”
“မဆိုနဲ့... မဆိုနဲ့၊ ဝေးဝေးသွား။ ငါ့နားမလာနဲ့ ငါပူတယ်”

အသံကြည့်၊ အသံနက်နက်ဖြင့် ကိုဝေလက လှမ်းအော်ပြီး နားနှစ်ဖက်ကို ပိတ်လိုက်သည်။ နားနှစ်ဖက်ကို ပိတ်ထားသော လက်ဖဝါးတို့မှာ မည်းမည်းအမွှေးရှည်နှင့် လက်သည်းတို့မှာ လည်း ရှည်ကာ ကောက်နေသည်။

ထမင်းဟင်း အားလုံးကျက်သွား၍ မြည့်နဲ့လည်း ကိုဝေလအတွက် ခူးခပ်ကျွေးလိုက်သည်။ မနက်က အောင်သာတို့အား အကျိုးအကြောင်းပြောပြီး အကူအညီတောင်းထားသည်။

“ငါတို့ နေဝင်ခါနီးလောက် ပြန်လာခဲ့မယ်။ အဘဘိုးဖြူကိုလည်း ခေါ်လာမယ်”

ထမင်းစားနေသည်မှာ လူတစ်ဦးတစ်ယောက် စားနေခြင်းနှင့်မတူ။ အသားစားသတ္တဝါတစ်ကောင်ကောင်၏ ပုံသဏ္ဍာန်နှင့် ဆင်လေသည်။ မြည့်နဲ့၏နှုတ်မှ ရသမျှဘုရားစာကို ရွတ်နေသည်။

“ပါးစပ်ပိတ်စမ်း၊ ဘာမှမဆိုနဲ့”
“ရှင်... ဘာဖြစ်လို့လဲ အစ်ကို”

“ဟီး ဟီး ဟီး... ငါနေလို့မရဘူး”

စကားပြောနေသည်မှာ ကိုဝေလ၏ အသံမဟုတ်။ တခြားနေရာမှ လှမ်းအော်ပြောလိုက်သလို အသံကြီးဟိန်းထွက်နေသည်။ မြည့်နဲ့ရင်ထဲမှ အောင်သာတို့အား အမြန်ရောက်လာစေရန် ဆုတောင်းမိသည်။

“မြည့်နဲ့ရေ.. ဟေ့.. မြည့်နဲ့”
“ဟော.. အောင်သာတို့လာပြီ အမလေး ဝမ်းသာလိုက်တာရှင်”

“ဒုန်း... ဒုန်း”
ခြေသံခပ်ပြင်းပြင်း ဆောင့်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုင်နေရာမှ ထလိုက်ပြီး ကိုဝေလ ခြေတစ်ဖက်ကို ဆောင့်နှင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“အိမ်ပေါ်ကနေ မဆင်းနဲ့... မဆင်းရဘူး”

အိမ်ထဲတွင်ရှိသော မြည့်နဲ့အား အိမ်အပြင်သို့ မထွက်ရန်တားလိုက်သည်။ ကိုဝေလ၏ မျက်နှာကြီးသည် မူလရုပ်ပျောက်လာသည်။ စကားပြောနေရင်းမှ မျက်လုံးကြီး နှစ်လုံးမှာ စိမ်းလိုက်နီလိုက်ဖြစ်နေသည်။ ‘ပါးစပ်ကြီးမှာ ကျယ်လာပြီး သွားဖွေးဖွေးမဟုတ်ဘဲ မည်းညိုညစ်သော သွားတွေကို လျှာပြားကြီးအောက်မှ တွေ့ရသည်။ လျှာကြီးမှ သွားရော်တများများ ထွက်ကျနေသည်။ လက်နှစ်ဖက်တွင် အမွှေးအမှင်မည်းမည်းတွေက ထိုးထိုးထောင်ထောင် ဖြစ်လာသည်။

“မြည့်နဲ့ရေ၊ ဒီမှာ အဘဘိုးဖြူလည်း ပါတယ်။ နင်ရအောင် ဆင်းလာခဲ့။ အိမ်ထဲမှာ မနေနဲ့”

“မဆင်းရဘူး၊ ငါ့အိမ်ပေါ်ကို ဘယ်သူမှလည်းမလာနဲ့၊ ငါ့အကြောင်း

သိစေရမယ်”

အိမ်ရှေ့တွင် ကိုဝေလက အသံနက်ကြီးဖြင့် အော်ပြောနေစဉ် အိမ်နောက်ဘက် မီးခိုးခန်းမှနေ မြည့်နဲ့အိမ်အောက်သို့ အမြန်ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။

“အဘ... အဘ၊ ကျွန်မယောက်ျားကို ကယ်ပါဦး အဘရယ်”
အဘဘိုးဖြူအနားသို့ ရောက်လျှင် မြည့်နဲ့လည်း ဒူးထောက်ကာ လက်အုပ်ချိုပြီး အဘအား ပြောလိုက်သည်။

“အေး... အောင်သာတို့ပြောလို့ အဘ လိုက်ကြည့်တာ။ မိန်းကလေးရဲ့ယောက်ျားက သစ်ပင်ကြီးပေါ်က ကျလာကတည်းက သေသွားပြီကွယ်”

“ရှင်... ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား အဘရယ်။ သစ်ပင်ပေါ်ကကျပြီး အောင်သာတို့နဲ့ လေးငါးရက်တောင် အတူနေ၊ အတူစားနေတာ။ ပျားရည်ညှစ်တာတို့ ပျားသလက်ပေါင်းတာတို့လည်း သူ့လုပ်နေတာပဲလေ”

“မိန်းကလေး၊ အဲဒါ သူမဟုတ်ဘူးကွယ်။ အပူဒဏ်သွားတာ။ သူလည်း သေရော အနီးအနားမှာ အသင့်စောင့်နေတဲ့ တစ္ဆေအကောင်က ဝင်လိုက်တာ။ ဖုတ်ဝင်တယ်လို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒီဖုတ်က အောင်သာတို့နဲ့အတူနေပြီး လိုက်လာခဲ့တာ။ အခု မင်းဆီမှာလည်း ဝေလအယောင်ဆောင်ပြီး ဘီလူးသရဲ စားသောက်နေတာ”

“အဘရယ်... ကျွန်မတော့ ဘယ်လိုမှ မစဉ်းစားတတ်တော့ဘူး”

“ကဲ... ကဲ... မစဉ်းစားနဲ့။ အဘရဲ့အစီအရင်နဲ့ စီစဉ်မယ်။ သတိပြုရမှာက အဲဒါ... မိန်းကလေးရဲ့

ယောက်ျား ဝေလမဟုတ်ဘူးဆိုတာပဲ။ သူဘာကောင်လဲဆိုတာ သိရအောင်”

အောင်သာတို့နှင့်အတူ အဘဘိုးဖြူလည်း အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာသည်။ အိမ်အဝတွင် တဒန်းဒုန်းနှင့် ခုန်နေသည်။

“ကဲ ... အဘကို ရေသန့်သန့် တစ်ခွက်ပေး”

မြညွန့်က သောက်ရေအိုးထဲမှ ရေတစ်ခွက်ခပ်ကာ အဘဘိုးဖြူကို ပေးလိုက်သည်။

“အဘ ဘုရားကျောင်းဆောင် ရှေ့မှာထိုင်ပြီး အာရုံပြုနေတုန်း ဒီ မကောင်းဆိုးဝါးကောင်ကြီး ဘာအော်ဟစ်နေလည်း မင်းတို့မကြားသလိုနေပြီး ဘယ်မှမသွားကြနဲ့”

အဘဘိုးဖြူသည် လွယ်လာသော လွယ်အိတ်ထဲမှ ကျောက်စရစ်ခဲ လေးများအား ရေခွက်ထဲသို့ထည့်ပြီး ဘုရား ကျောင်းဆောင်ရှေ့တွင် ထိုင်ကာ သီလခံယူကာ နှုတ်မှ ဘုရားစာကို ရွတ်ဆိုလေသည်။

“သွား သွားကြ၊ ငါ့အိမ်ပေါ်က ဆင်းကြ ... သွားကြလေ”

ကိုဝေလသည် အသံစူးရှစွာ အော်ဟစ်ပြီး အိမ်ရှေ့တွင် ခင်းထားသော ဖျာကြမ်းပေါ်တွင် လူးလို့ခိုကာ နေသည်။ မီးအပူဟပ်ခံရသလို ခံစားနေရသည်။

“ဥဲ့ ... စတုဒိသာ၊ သီလဝန္တ၊ ဗျူဟကွမဟိသကံ။

မနုဿဟတ္ထိ၊ အဿစောရာနိ၊ သပ္ပေရာဇာ သီဟေဒိပိ၊ ဒူရေဂတော”

“ဒီဂါထာက သီလရှိတဲ့သူတွေရဲ့ အနားကို ကျား၊ ဆင်ကအစ ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်ခြင်း၊ သရဲတစ္ဆေ ဘီလူး၊ အလုံးစုံသော ရန်သူအပေါင်းတို့မှ

ကင်းဝေးအောင် စောင့်ရှောက်ပေးတဲ့ သရဲနှင့်ဂါထာဖြစ်တယ်။ ကိုင်း ... အခု အဘ ဒီဂါထာကို ရွတ်ပြီးပြီ။ ဟောဒီရေခွက်ထဲက ကျောက်စရစ်ခဲနဲ့ မိစ္ဆာကောင်ကို ပေါက်လိုက်မယ်။ ကဲ ... လာဟေ့”

“အား ... ပူလိုက်တာ ... ပူလိုက်တာ”

ဖျာပေါ်တွင် အော်ဟစ်ကာ လူးလို့ခိုနေသည်။ မြညွန့်၏ မျက်လုံးအိမ်တွင် ချစ်လင်အတွက် ယူကျုံးမရ ဖြစ်မိသည်။ လူးလို့ခိုကာ ခံစားနေရသော သူခန္ဓာကိုယ်ကြီးက မြင်နေရ၍ ကြေကွဲစွာ ခံစားရသည်။

“ကဲ ... ပြော ... ပြောစမ်း၊ နင်ဘယ်သူလဲ ပြောလေ။ မပြောရင် ဒီထက်နာလိမ့်မယ် ပြောစမ်း”

လူးလို့ခိုနေသော ကိုဝေလ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာ အော်ဟစ်ရင်းက မျက်ရည်တွေ စီးကျလာသည်။

“သယ် ... ငါ့ကို အာခံနေတုန်းလား။ နောက်ထပ် နာချင်ပြန်ပြီနဲ့တူတယ် ... ကဲ”

ရေမန့်ခွက်ထဲမှ ကျောက်စရစ်ခဲနှင့် ထပ်ပြီးပေါက်လိုက်သ်။

“အား ... ကြောက်ပါပြီ ... ကြောက်ပါပြီ။ ပူလိုက်တာ၊ ပူလိုက်တာ”

“ပြော ... ပြောစမ်း၊ နင်ဘယ်သူလဲ”

“ကျုပ် ... ကျုပ် .. အဲဒီက ငမည်းပါ။ အစာမစားရတာကြာလို့ ဒီကောင်သေတာနဲ့ ပူးဝင်လိုက်တာ”

“ဒါဆို နင်က ဒီအိမ်နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး။ နင်နေရာ နင်ပြန်သွားဖို့ ငါပြောတယ်။ ငါ့အမိန့်၊ ငါဆရာအမိန့်၊ အထက်ဆရာကြီးများရဲ့အမိန့်”

“ကျုပ် အစာဝဝ စားချင်လို့ပါ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဒုက္ခမပေးပါဘူး။ နေပါရစေ”

“မရဘူး။ မင်းနဲ့ဒီအိမ် ဒီခြံဝင်းနဲ့ က ဘာမှပတ်သက်စရာမရှိဘူး။ ကိုယ့်နေရာ ကိုယ်ပြန်တော့”

ငိုရင်း ငိုရင်း လူးလို့ခိုနေသော ကိုဝေလ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှ ဖျာကြမ်းပေါ်တွင် ငြိမ်သက်လို့သွားသည်။ ထို့နောက် တဖြည်းဖြည်း ရုပ်အလောင်းကြီးမှာ ဖောင်းပွရာမှ အသားအရေတို့ ကွဲအက်ပြီး ပုပ်စော်နံလာသည်။

“ကဲ ... ဒီရုပ်က ဝေလရဲ့ ရုပ်အလောင်းပဲ။ ရွာပြင်ထုတ်ပြီး မီးသင်္ဂြိုဟ်ရအောင် စီစဉ်ကြ”

ကိုဝေလ၏ ရုပ်အလောင်းအား မီးသင်္ဂြိုဟ်ပြီးနောက် အိမ်ပြန်လာသည့် အခါတွင် အိမ်ထဲတွင်ရှိသော မြညွန့်အား တစ်ဦးတစ်ယောက်က စောင့်ကြည့်နေသလို ခံစားရသည်။

“မြလေးရေ ... မြလေး၊ ကျုပ် မင်းရဲ့အနားမှာရှိတယ်။ မင်းနဲ့ ဝေးဝေးမှာ မနေနိုင်လို့ပါ။ မြလေးကို ချစ်လွန်းလို့ စောင့်ရှောက်နေမှာပါ”

နားထဲတွင် ကိုဝေလ၏အသံကို ခပ်ဝေးဝေးက ကြားရသလိုလို အနီးကပ်ပြီး လာပြောသလိုလို ခံစားရသည်။ တစ်ယောက်တည်းရှိနေသည့် အိမ်အတွင်း၌ မြညွန့်ခန္ဓာကိုယ်လေးမှာ ချမ်းစိမ့်စိမ့်ဖြင့် ကြက်သီးမွေးညင်းထဲသွားလေတော့သည်။

မြမြလို့

မြင့်စေတနာဆေးတိုက်

(အရေပြားရောဂါမှန်သမျှခိဋ္ဌပျောက်ကင်းစေရမည်။)

ခရုသင်း (သမင်ဖြူ) LEUCODERMA

ခရုသင်း (သမင်ဖြူ)ဖြူ နိ နတ်ကွက်များ ♦အနာကြီးရောဂါ ♦ယားနာ၊ ပွေး၊
ဝဲ၊ နှင်းစူ နှင့်အရေပြားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို အာမခံနှင့် တုသပေးသည်။
LEUCODERMA, LEPROSY, YAWS, FUNGUS, PINTA, EC-
ZEMA, RING WORM, DERMATITIS, Etc.

ဆရာ ဦးခင်မောင်မြင့် (မြင့်စေတနာဆေးတိုက်) ၊ အမှတ် (၃)၊ ပိတောက်မိုင်မြို့၊
ရန်ကင်း-အင်းစိန်လမ်းကြီး၊ တုလားကျောင်းမှတ်တိုင်၊ သမိုင်း၊ ရန်ကင်းမြို့ ၊ ဖုန်း-၀-၆၆၆၇၇၈၀၉-၇၇၈၈၆၉၀၀၉
ဌာနခွဲ - အမှတ် (၂)၊ ၆၂-လမ်း၊ ၂၀ x ၂၉ လမ်းကြား၊ အောင်တော်မူရပ်၊
မန္တလေးမြို့ ၊ ဖုန်း - ၀၂-၂၄၆၀၉၂ ဖုန်း - ၀၉၂၀၀၂၀၄၃

ဆရာဝင်း(သာကီနွယ်)

ဂန္ထီရဆိုင်းရာ

ဆောင်းပါးများ (ထွက်ပြီ)

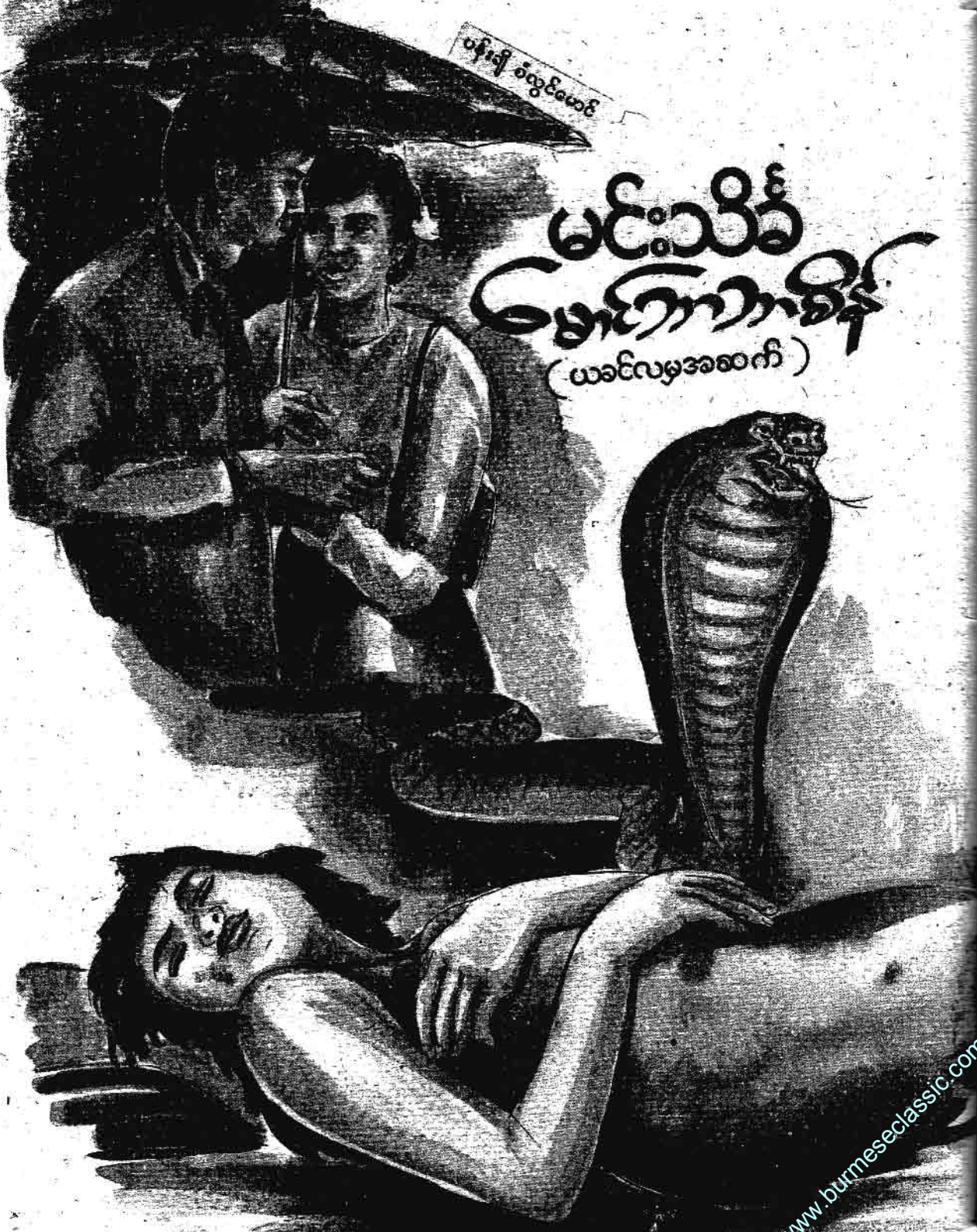
အမှတ်စဉ်(၃)



ဖြန့်ချိရေး - ရွက်စိမ်းစာပေ အမှတ်(၄၃/အေ) မြေသီလမ်း၊
လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့

ပန်းချီ ပုံလွင်စာပေ

မင်းသိင်္ဂီ မောက်ကောက်စိန် (ယောင်လမှအဆက်)



မောင်ဘာဘာစိန်

မင်းသိင်္ခ

(ယ ခ င် လ မှ အ ဆ က်)

အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ မောင်ဘာဘာစိန်သည် မေရီအား ဆူပူကြိမ်းမောင်းလေ၏။

“ငါ့စကား နားမထောင်ချင်ရင် ငါနဲ့ မနေနဲ့ ဆင်းသွား၊ ငါလည်း မိန်းမယူမယ်”

ဟု ပြောလိုက်မိလေ၏။ ထိုနေ့မှစ၍ မေရီသည် အစာကို လုံးဝမစားတော့သည့်အပြင် အလမ္မာယံပြု၍လည်း မရတော့ပေ။ ဤသို့ သုံးလေးရက်ခန့် စိတ်ကောက်ပြီး တစ်ညတွင် ဝတ်စုံအတွင်းမှ တိတ်တဆိတ် ထွက်ပြေးလေတော့၏။

ထိုသို့ မေရီ ထွက်ပြေးခြင်းကြောင့် မောင်ဘာဘာစိန်သည် ကျွန်ုပ်တို့ထံသို့ လာရောက်၍ ဗေဒင်မေးခွဲခြင်းပြု၏။

မောင်ဘာဘာစိန်လည်း မေရီသွားမည်ထင်သော နေရာများသို့ သွားရောက်ကာ ၎င်း၏ ဘူးသီးခြောက် ပလွေကြီးကို မှုတ်၍ မေရီအား ခေါ်လေ၏။ သို့ရာတွင် မေရီအား ပြန်လာခြင်း မရှိတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် မောင်ဘာဘာစိန်သည် မိတ္တူလာထံသို့ ခေတ္တသွားရောက်ကာ မြွေဘောက်မလေးတစ်ကောင်ကို ဖမ်းဆီး

၍ လှေကူငံသင်ကြားရပြန်ပေ၏။ ထိုမြွေဟောက်မလေးကိုလည်း ‘ဂျင်နီသယော’ ဟု အမည်ပေးထားလေ၏။

မောင်ဘာဘာစိန်သည် ဂျင်နီကို ကောင်းစွာလေ့ကျင့်ပြီးသောအခါ၌ တောင်ကြီးမြို့သို့ ပြန်လာလေ၏။ တောင်ကြီးမြို့သို့ ရောက်သည့်နေ့၌ပင် သစ်တောရပ်တွင် နေထိုင်သော မိန်းကလေးတစ်ဦး မြွေကိုက်ခံရကြောင်း သတင်းကြားရသဖြင့် မောင်ဘာဘာစိန်သည် ထိုအိမ်သို့ စုံစမ်း၍ သွားလေ၏။

ထိုအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ လူနာရှင်အား မိမိသည် မြွေဆရာ ဖြစ်ကြောင်း၊ လူနာအား ကြည့်လိုကြောင်း ပြော၍ လူနာမိန်းကလေးအား ဝင်ရောက်ကြည့်ရှုရာ အဆိပ်သည် တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့၍ နှလုံးကိုပင် ထိခိုက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း သိရသဖြင့် လူနာရှင်များအား ဆေးရုံသို့ ပို့၍လည်း အသက်ကို ရနိုင်တော့မည် မဟုတ်ကြောင်း ပြောပြပြီးလျှင် မိန်းကလေး ‘ဘာအလုပ် လုပ်သလဲ’၊ ‘နာမည် ဘယ်နှယ်ခေါ်သလဲ’၊ ‘ဘယ်လိုအကိုက်ခံရတာလဲ’ စသည်ဖြင့် မေးရာ...

မိန်းကလေးမိဘများက...

“ဈေးမှာ ပိုးထည်ဆိုင်ရှိတယ်၊ ဆိုင်ထွက်တာပေါ့၊ မြွေက သူ့ကုတင်ပေါ်တက်ပြီး ကိုက်တာ၊ သူ့အော်လို ကျုပ်က ပြေးပြီးဝင်လာတော့ ကုတင်ပေါ်မှာ မြွေကြီးကို တွေ့ရသေးတယ်၊ မြွေဟောက်ကြီး၊ ကျုပ် သေသေချာချာ မြင်ပါတယ်။ အခန်းထဲမှာကလည်း ရိုက်ဖို့ လက်နက်က မရှိလေတော့ အပြင်ထွက် တုတ်ယူပြီး ပြန်လာတော့ မြွေက မရှိတော့ဘူး။ မြွေရဲ့အခြားမှာ အဝါပြောက်တွေ ပါတယ်။ ကျုပ်သမီးကတော့ သူ့လက်ချက်နဲ့ လဲနေပြီ”

ဟု မိန်းကလေး၏ ဖခင်က ပြောလေ၏။ မြွေဟောက်တွင် အခြားပိုင်း၌ အဝါစက်များ ပါလေမရှိပေ။ မောင်ဘာဘာစိန်ထံမှ ပျောက်ဆုံးသွားသော ‘မေရီ’၌မူ ထိုသို့သော အဝါပြောက်များ ပါလေ၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်း၏စိတ်တွင် အနည်းငယ် စနိုးစရာနှင့်ဖြစ်၍သွားလေတော့၏။

“နေပါဦး၊ မိန်းကလေးရဲ့ နာမည်က ဘယ်နှယ်ခေါ်သလဲ”

ဟု မောင်ဘာဘာစိန်က မေးလိုက်လေ၏။

“မယဉ်နဲ့လို့ ခေါ်ပါတယ်”

ဟု မိန်းကလေး၏ မိခင်က ဝင်
၍ပြောလေ၏။

“ဗျာ”

ဟု မောင်ဘာဘာစိန်သည်
ယောင်၍ အော်မိလေတော့၏။ ထို
နောက် ၎င်းသည် မိန်းကလေးအတွက်
ဆုမွန်ကောင်း တောင်းကာ ပြန်ခဲ့လေ
တော့၏။ အိမ်သို့ရောက်သောအခါ၌
မောင်ဘာဘာစိန်သည် ပစ္စည်းများကို
သိမ်းဆည်း၍ ပြန်မည်လုပ်ရာ ပခြုပ်
အတွင်းမှ မြွေဟောက်မလေး ဂျင်နီ
သည် ဂျူးခဲ အသံပြု၍ ထွက်လာ
သဖြင့် ပခြုပ်အတွင်းသို့ထည့်ကာ အဖုံး
ကိုပိတ်ရင်း...

“ဒီမှာဆက်ပြီး နေလို့မဖြစ်ဘူး
ဂျင်နီရေ၊ ဟိုကောင်မ လူသတ်မှု ကျူး
လွန်လိုက်ပြီဆိုတော့ တို့ဘက်ကို အမှု
ပတ်လာနိုင်တယ်။ နို့မဟုတ်ရင်တော့
နှင့်ကို တောင်ကြီးဈေးနဲ့ မင်္ဂလာဈေးကို
ပြမလို့ပါပဲ။ အဲဒီမှာပဲ နင်တို့မိန်းကလေး
တွေ သဘောကျတဲ့ အထည်အဝတ်
တွေ ပျော်စုံရှိလေရဲ့။ ဒါပေမဲ့ မကြည့်
ချင်ပါနဲ့တော့၊ အမှုပတ်လာလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောဆိုကာ တောင်ကြီးမြို့၌
နေထိုင်ခြင်းမပြုတော့ဘဲ မန္တလေး
ဘက်သို့ ခြေဦးလှည့်ခဲ့လေတော့၏။

မောင်ဘာဘာစိန်သည် တစ်နှစ်
ခန့် မန္တလေးတွင် နေထိုင်ကာ မြွေ
လမွှာယံပြလေ၏။ ညနေပိုင်းသို့
ရောက်သောအခါ၌ မြွေများကို သိမ်း
ဆည်းကာ ရေမိုးချိုးပြီးလျှင် ကျုံး
နံဘေး၌ လမ်းလျှောက်လေ၏။ ထိုသို့
လမ်းလျှောက်ပြီး နေဝင်သွားသော

အခါ၌မူ ‘ချစ်တီး’ ဆိုင်သို့ သွားရောက်
၍ ထမင်းစားပြီးကာမှ အိမ်သို့ ပြန်
လာလေ့ရှိလေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျုံးနံဘေးတွင်
လမ်းလျှောက်ရင်း မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ
လာသော မိန်းကလေးတစ်ဦး ချော်လဲ
သည်ကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ ထိုမိန်း
ကလေးသည် ချော်လဲရာမှ တော်တော်
နှင့် ပြန်၍ဗထနိုင်သည်ကိုလည်း တွေ့
ရလေ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်ဘာဘာ
စိန်သည် ထိုမိန်းကလေးထံသို့ ပြေး
သွားကာ အကူအညီပေးလေ၏။

ထိုမိန်းကလေးသည် ခြေထောက်
ပွတ်တိုင်လည်၍သွားခြင်းဖြစ်၏။
မောင်ဘာဘာစိန်သည် မြင်းလှည်းငှား
၍ ထိုမိန်းကလေးအား မြင်းလှည်းနှင့်
တင်ကာ တရုတ်သမားတော်ကြီး
တစ်ဦးထံ ခေါ်သွားလေ၏။ တရုတ်
သမားတော်ကြီးလည်း ‘ရပါတယ်’
ဟု ဆိုကာ ကူသပေးလေ၏။

တစ်ပတ်မျှ နေ့စဉ်လာ၍ ပြရ
လေ၏။ မောင်ဘာဘာစိန်လည်း
မိန်းကလေးအား နေ့စဉ် လာရောက်
ကူညီပေးလေ၏။ မိန်းကလေးမှာ
မုံရွာဘက်မှ ဖြစ်ပြီးလျှင် မန္တလေးတွင်
ရှိသော အဒေါ့ထံသို့ ခေတ္တလာရောက်
နေထိုင်ကြောင်း သိရလေ၏။ ထို့ပြင်
ကျောင်းဆရာမ အလုပ်ကို လျှောက်
ထားသည်ဖြစ်ရာ လကုန်သည်အခါ၌
အလုပ်ဝင်ရမည် ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း
သိရလေ၏။ မိန်းကလေး၏အမည်မှာ
‘မယဉ်လှ’ ဟူ၍ ဖြစ်၏။

မောင်ဘာဘာစိန်သည် ကူညီ

ရာမှ အစပြု၍ မယဉ်လှနှင့် ရင်းနှီး
ခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။ တစ်နေ့သ၌
‘မယဉ်လှ’က...

“ကိုဘာဘာစိန်ရယ်... ‘လှ’
သွားရမယ့်နေရာက ရွှေညောင်မှာ၊
အဲဒီကို ‘လှ’ တစ်ခါမှ မရောက်ဖူးဘူး၊
‘လှ’ဖြင့် အဲဒီကို သွားရမှာ ကြောက်
လိုက်တာ”

ဟု ပြောလေ၏။
“ဒီအတွက်တော့ မပူပါနဲ့၊
ဆရာမရယ်၊ ကျုပ်က အဲဒီကို အရင်
သွားနှင့်မယ်၊ အိမ်ငှားထားနှင့်မယ်၊
ဆရာမ လာတဲ့အခါမှာ အဆင်သင့်
နေရဲ့ပဲ”

ဟု မောင်ဘာဘာစိန်က ပြော
လေ၏။ ဆရာမလေး မယဉ်လှက
လည်း ‘မောင်ဘာဘာစိန်၏ အစီအစဉ်
ကို လွန်စွာသဘောကျလေ၏။

“ကိုဘာဘာစိန်က သိပ်ကို
အားကိုးရတာပဲ”

ဟုလည်း ပြောလေ၏။

မောင်ဘာဘာစိန်လည်း ၎င်း၏
မြွေပခြုပ်များကို သိမ်းဆည်းကာ
နောက်တစ်နေ့၌ ရွှေညောင်သို့ သွားခဲ့
လေ၏။ ရွှေညောင်မြို့သို့ ရောက်သော
အခါ၌ အိမ်တစ်အိမ် ငှားရမ်း၍ ရှင်း
လင်းလေ၏။ ပြီးလျှင် ဆရာမလေး
မယဉ်လှကို စောင့်မျှော်နေလေတော့၏။

လကုန်သောအခါ၌ ဆရာမလေး
မယဉ်လှ ရောက်ရှိလာလေ၏။ ဆရာမ
လေးသည် မောင်ဘာဘာစိန် ငှားရမ်း
ထားသော အိမ်ကို လွန်စွာသဘောကျ
လေ၏။



“ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ကိုဘာ ဘာစိန်ရယ်၊ အိမ်ကလေးကလည်း သပ်သပ်ရပ်ရပ်ရှိတာ လွန်ပါရော၊ ဘုရားဆောင်လေးလည်း သတ်သတ် ပါသေးတယ်၊ ဝင်ကြည့်ဦးမှ...”

ဟု ဆိုကာ ဆရာမလေး မယဉ် လှသည် ဘုရားဆောင်ဘက်သို့ ဝင် လိုက်ရာ ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ကျနေသော လေထီးကြီးပြတ်အစကို တွေ့လျှင် မြွေဟု ထင်မှတ်၍...

“အမယ်လေး...မြွေကြီး”

ဟု အော်ဟစ်ကာ မောင်ဘာ ဘာစိန်အား လှည့်၍ဖက်လိုက်လေ ၏။ မောင်ဘာဘာစိန်လည်း မယဉ်လှ လန်၍အော်လိုက်သော အရာကို ကြည့် လိုက်ရာ လေထီးကြီးအပြတ်ကလေး ဖြစ်မှန်းသိလျှင်...

“ဆရာမလေးကလည်းဗျာ ကြီးစပါဗျ၊ ဘယ်ကလာ မြွေရမှာလဲ၊ ကြီးကိုတွေ့တာတောင် ဒါလောက် လန်ပြီးအော်ရင်တော့ တကယ့်မြွေဆို ရင် ဘယ်လိုနေမယ် မဆိုနိုင်ဘူး”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ဆရာမလေးက...

“တကယ့် မြွေကိုသာ အခု လောက် နီးနီးနားနား တွေ့ရရင်တော့ လိပ်ပြာလွင့်သွားမလား မဆိုနိုင်ဘူး”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘာဘာစိန်၏ စိတ်၌...

“ငါ့ရဲ့ မြွေပခြုပ်ကြီးကို ငါ့ အသိ ဆရာဦးမြတ်ထွန်းတို့အိမ်မှာ သွားပြီးအပ်ထားလို့ တော်သေးတာ ဆို၊ နို့ရင်တော့ မညားခင်က ကွဲနှင့်

ပြီ ဆိုတာလို ဖြစ်သွားတော့မှာပဲ” ဟု တွေးမိသဖြင့် ပြုံးလိုက်လေ တော့၏။

မောင်ဘာဘာစိန်သည် ၎င်း၏ မိတ်ဆွေကြီး ဆရာဦးမြတ်ထွန်း ဆိုသူ ထံ၌ တည်းခိုကာ ဆရာမလေးထံသို့ နေ့တိုင်း လာလေ၏။ ဆရာမလေးကို နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ကျောင်းသို့ လိုက်ပို့၏။ ကျောင်းအပြန် ကြိုပေး၏။ ဤသို့နှင့် ပင် မောင်ဘာဘာစိန်နှင့် ဆရာမလေး တို့သည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး သဲသဲမဲမဲ စွဲစွဲမြဲမြဲ ချစ်ကြကုန်သော ချစ်သူများ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားကြလေတော့ ၏။

မောင်ဘာဘာစိန်သည် ဆရာမ လေး တွေ့မြင်သွားမည်စိုးသဖြင့် ၎င်း ၏ မြွေလမွှာယ်ပြခြင်း လုပ်ငန်းကို ရွှေညောင်မြို့ပေါ်၌ ပြုလုပ်ခြင်း မရှိ ပေ။ ဟဲဟိုး၊ အောင်ပန်း၊ ကလော စသော နေရာများသို့သာ သွားရောက် ၍ ပြသလေ၏။ ဆရာမလေးကိုမူ ၎င်းသည် ဓာတ်စာဖြင့် ဆေးဝါးကုသ သော ဆရာတစ်ဦးဟု လိမ်ညာ၍ ပြောထားလေ၏။ ဆရာမလေးက လည်း ထိုအတိုင်းပင် ယုံကြည်နေလေ ၏။

တစ်နေ့သ၌ မောင်ဘာဘာစိန် သည် ဟဲဟိုးဘူတာရုံရှေ့၌ မြွေ လမွှာယ် ပြသနေလေ၏။ ထိုနေ့က ဆရာမလေးမှာလည်း ၎င်းနှင့် တစ်ကျောင်းတည်း စာသင်ပြဘက် ဖြစ်သော ကရင်ဆရာမလေး မရီစီ ဆိုသူသည် အောင်ပန်းမြို့၌ ကလေး

မျက်နှာမြင်ကြောင်း သိရသဖြင့် ကျောင်းသူကလေးတစ်ဦးကို အဖော် လုပ်ကာ မော်တော်ကားကြုံဖြင့် အောင်ပန်းမြို့၌ သွားရောက်ခဲ့လေ၏။ အောင်ပန်းသို့ ရောက်သောအခါ၌ မရီစီ၏ မွေးကင်းစကလေးအား လက် ဆောင်ပစ္စည်းများပေးကာ ပြန်ခဲ့လေ ၏။ အပြန်တွင် မီးရထားနှင့် ကြုံ သဖြင့် အောင်ပန်းဘူတာမှ ရွှေညောင် သို့ မီးရထားဖြင့် လိုက်ပါခဲ့လေ၏။ ဟဲဟိုးဘူတာသို့ ရထားဝင်သောအခါ အခါ၌ မောင်ဘာဘာစိန်သည် မြွေ လမွှာယ်ပြ၍ ကောင်းတုန်းပင် ရှိသေး ၏။

ရထားပေါ်တွင် လိုက်ပါလ သော ဆရာမလေးက သူ၏ တပည့် မလေးအား ‘ဟိုနားက လူစုစုဟာ ဘာလုပ်နေတာတုံး’ ဟု မေးလိုက် လေ၏။

ကျောင်းသူကလေးလည်း လှမ်း မျှော်ကြည့်ရှုလိုက်ရာ လူတစ်ယောက် သည် မြွေကြီးတစ်ကောင်ကို လည်ပင်း ၌ပတ်၍ မြွေလမွှာယ် ပြနေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့်...

“မြွေလမွှာယ် ပြနေတာပါ ဆရာမ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ဆရာမ လေးက....

“ဆရာမဖြင့် မြွေကို ကြောက် လွန်လွန်းလို့ မကြည့်ရပေါင်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအချိန် ၌ပင် ရထားသည် တဖြည်းဖြည်း ဘီး လှိုမ့်၍သွားကာ ဆရာမလေးတို့၏

ရထားပြတင်းပေါက်နှင့် မြွေလွှာယ် ဆရာ မောင်ဘာဘာစိန် မြွေလွှာယ် ပြနေသည့် နေရာသို့ တည့်တည့်မတ် မတ် ရောက်သွားသောအခါ၌ ရထား သည် ရပ်လိုက်လေတော့၏။

ဆရာမလေးသည် မြွေကို မြင်မိ မည်စိုးသဖြင့် တစ်ဖက်သို့ မျက်နှာလွှဲ ထားလိုက်လေ၏။ ကျောင်းသူကလေး ကမူ မြွေလွှာယ်ကို ကြည့်ချင်လွန်း သဖြင့် ဆရာမလေး၏ ပခုံးကို ကျော် ၍ ကြည့်လိုက်လေ၏။ ထိုသို့ ကြည့် လိုက်ပြီးနောက်...

“ဟောတော့ ဆရာမရေ မြွေ လွှာယ်ပြတဲ့ လူကြီးဟာ တခြားလူမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ဆရာမကို ကျောင်းမှာ လာလာပြီးကြိုတဲ့ လူကြီးပဲ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆရာမလေး လည်း...

“ကိုဘာဘာစိန်လား”

ဟု ပြောဆိုကာ မြွေလွှာယ်ပိုင် ဆီသို့ လှည့်၍ကြည့်လိုက်မိရာ ၎င်း လွန်စွာချစ်သော မောင်ဘာဘာစိန်၏ လည်ပင်း၌ ၎င်းလွန်စွာမုန်း၍ လွန်စွာ မှလည်း ကြောက်ရွံ့သော မြွေဟောက် ကြီးတစ်ကောင် ပတ်၍နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

ထိုဆန့်ကျင်ဘက် အရာနှစ်ခု သည် ဆရာမလေး၏ အသည်းနှလုံး ကို ဆွဲလှုပ်ခါရမီးဘိသကဲ့သို့ ရှိလေ ၏။ ဆရာမလေးသည် ကြောက်ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ ယူကျွေးမရဖြစ်ခြင်း၊ အံ့သြခြင်း စသော ဝေဒနာပေါင်းစုံကို တစ်ပြိုင်နက်တည်း ခံစားရလေတော့

၏။ ထို့ကြောင့် မျက်ရည်များ တတွေ တွေ စီးကျလာလေ၏။ ကိုယ်သည် တသိမ့် သိမ့် တုန်၍နေလေ၏။

မောင်ဘာဘာစိန်မှာမူ လုံးဝမသိရှာ ပေ။ သူ၏မြွေကြီးကို လည်ပင်း၌ပတ် လျက် ပရိသတ်အား အာဝဇ္ဇန်းရွှင်ရွှင် ဖြင့် စကားပြောနေလေ၏။

ဆရာမလေးသည် ဆက်လက် ၍ သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ...

“ကိုဘာဘာစိန်”

ဟု လှမ်း၍ခေါ်လိုက်လေတော့ ၏။ မောင်ဘာဘာစိန်လည်း အသံ လာရာဆီသို့ ကြည့်လိုက်ရာ ၎င်း၏ ချစ်သူ ဆရာမလေးဖြစ်ကြောင်း သိရ လျှင် လွန်စွာအံ့အားသင့်၍သွားလေ ၏။ ထိုအချိန်၌ပင် ရထားသည် ဥဩဆွဲ ၍ စတင်ခုတ်မောင်းလေပြီ ဖြစ်လေ၏။

မောင်ဘာဘာစိန်သည် ဆရာမ လေးအား တစ်စုံတစ်ရာ ရှင်းပြရန် ကြိုးစားသေး၏။ သို့ရာတွင် ဆရာမ လေးသည် ၎င်းအား မကြည့်တော့ဘဲ ရထားပြတင်းပေါက်ကို ဆွဲချပိတ် လိုက်ပြီ ဖြစ်လေတော့၏။

မောင်ဘာဘာစိန်သည် သူ၏ မြွေဟောက်ကြီးအား သိမ်းဆည်းကာ ရွှေညောင်သို့ ကားကြိုဖြင့် လိုက်ပါခဲ့ လေ၏။ ရွှေညောင်သို့ ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း ဆရာဦးမြက်ထွန်း ဆိုသူ ၏အိမ်၌ မြွေပခြုပ်ကိုထားကာ ဆရာမ လေးအိမ်သို့ ခြေကုန်သုတ်၍ ပြေးလေ တော့၏။ ဆရာမလေးသည် ခုတင် ပေါ်၌မှောက်လျက် ရှိက်ကြီးကငင် ငိုကြွေးနေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

မောင်ဘာဘာစိန်သည် ဆရာမလေး ၏ အခန်းတွင်းသို့ မရဲတရဲနှင့် ဝင် သွားပြီးလျှင်...

“ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဆရာမ လေး၊ ကျုပ် ဆရာမလေးကို တကယ် ချစ်ပါတယ်၊ ငြိတော့ ကျုပ်ရဲ့ အသက် မွေးဝမ်းကျောင်းဟာလည်း အဲဒီမြွေ တွေပဲ။ ကျုပ်တတ်တာလည်း အဲဒီ မြွေတွေရဲ့ အကြောင်းပဲ”

ကျုပ်ရဲ့မြွေတွေဟာ ဆရာမလေး ကို လုံးဝဒုက္ခပေးဘူး ဆိုတာလည်း ကျုပ်တာဝန်ယူပါတယ်။ ကျုပ်ဟာ ခိုးမစားဘူး၊ တိုက်မစားဘူး၊ လိမ် မစားဘူး၊ ကျုပ်တတ်တဲ့ မြွေပညာနဲ့ ရိုးရိုးသားသား မြွေပြစားတယ်၊ ရိုးသား မှုကို မြတ်နိုးတယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ အချစ်ကို အလေးအနက်ထားတယ်ဆိုရင် ခွင့် လွှတ်ပါ ဆရာမလေး”

ဟု ပြောဆို တောင်းပန်လေ၏။ ဆရာမလေးသည် ငိုမြဲတိုင်း ငို၍နေ လေ၏။ မောင်ဘာဘာစိန်လည်း ချော ၍ တောင်းပန်လေ၏။ ထိုအခါ ဆရာ မလေးသည်...

“ဒီမှာ ကိုဘာဘာစိန် ရှင်ဟာ ပညာသင်ခဲ့ဖူးတယ် မဟုတ်လား”

ဟု ဆရာမလေးက မေးလိုက် လေ၏။

“ကျောင်းနေဖူးလားလို့ မေး တာလား ဆရာမလေး”

ဟု မောင်ဘာဘာစိန်က ပြန်မေး လိုက်လေ၏။

“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါကို မေး တာပဲ”

ဟု ဆရာမလေးက ပြန်၍ပြောလျှင် မောင်ဘာဘာစိန်က...

“နေဖူးပါတယ် ဆရာမ၊ ကျုပ်ရဲ့ မွေးစားအဖေ မြေဆရာကြီးက ကျောင်းထားပေးလို့ ဆယ်တန်းအောင် တဲ့အထိ နေခဲ့ဖူးပါတယ်။ ကျုပ် ဆယ်တန်းအောင်တဲ့နှစ်မှာပဲ ကျုပ်ရဲ့ မွေးစားဖခင်ကြီး ဆုံးသွားရှာတယ်။ အဲဒီကတည်းကိုက ကျုပ်ဖခင်ကြီး သင်ပေးထားခဲ့တဲ့ မြေပညာနဲ့ ကျုပ်ရဲ့ နွေးစားမိခင်ကြီးကို ကျုပ် ရှာကျွေးလာ ခဲ့တာပဲ။ ဒါဟာ ဆရာမလေး ကျုပ်ကို မချစ်နိုင်တဲ့ အပြစ်တစ်ခု မဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ် ယူဆပါတယ်”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ဆရာမလေးလည်း အိပ်ရာမှ ငေါက်ခနဲ ထပြီးလျှင်...

“ဒီမှာ ကိုဘာဘာစိန်၊ ရှင်ကို မြေလမ္မာယ်ဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အချက်နဲ့တော့ ကျွန်မက စုန်းသွားစရာအကြောင်း မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ရှင် တစ်ခုစဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ။ ကျွန်မက ကြီးစကို မြင်ရင်တောင် မြေမှတ်လို့ အော်တဲ့ မိန်းမရှင်၊ ရှင်လို မြေလမ္မာယ်ဆရာတစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လင်တော်ဝံ့ပါမတုံး စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါဦး ကိုဘာဘာစိန် ရယ်”

ဟု ပြောလေတော့၏။

“ကျုပ် အလေးအနက် စဉ်းစားပြီး အဖြေပေးပါ့မယ် ဆရာမလေး”

ဟု ပြောဆိုကာ ဆရာမလေး၏အိမ်သို့ ပြန်သွားလေတော့၏။

မောင်ဘာဘာစိန်သည် သူ လွန်စွာချစ်သော မြေနှင့် မြေကို လွန်စွာ မုန်းသော သူ၏ ချစ်သူကို နှလုံးသား မေတ္တာချိန်ခွင်၌ အပြန်ပြန်အလှန်လှန် ချိန်စက်၍ ကြည့်နေလေ၏။ ချိန်ခွင်ဘောင်သည် တန်း၍နေသည်လော မပြောတတ်။ မြေနှင့် မြေကိုမုန်းသော သူ၏ချစ်သူ၊ မည်သည့်ဘက်သို့ လိုက်ရပါမည်ကို မဆုံးဖြတ်နိုင်အောင် ရှိလေတော့၏။

ထိုအချိန်အတွင်း၌ပင် ဆရာမလေးလည်း နေထိုင်မကောင်းဖြစ်ကာ ကျောင်းမှ ခွင့်ယူ၍ အိမ်၌ပင် နေရလေ၏။

မောင်ဘာဘာစိန်မှာလည်း တစ်လကြာသည့်တိုင်အောင် အဖြေမပေးနိုင်ဘဲ ရှိလေ၏။ သို့ရာတွင် ဆရာမလေး အတော်ကို မကျန်းမမာ ဖြစ်နေကြောင်း သိရလျှင် ဆရာမလေး အိမ်သို့ သွားရောက်ခဲ့လေတော့၏။

ထိုအခါ ဆရာမလေးက အသံယဲ့ယဲ့ကလေးဖြင့်...

“ကိုဘာဘာစိန် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပြီးပြီပေါ့”

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

“မဆုံးဖြတ်ရသေးပါဘူး ဆရာမလေးရယ်၊ အဲဒီအတွက် ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ”

ဟု မောင်ဘာဘာစိန်က ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ ဆရာမလေးက သက်ပြင်းချင်း...

“ကိုဘာဘာစိန် မြတ်နိုးတဲ့ အလုပ်တစ်ခုကို ‘လှ’ အနေနဲ့ စွန့်လွှတ်

ခိုင်းရတာ အမှန်တော့ မပြောရက်ပါဘူး ကိုဘာဘာစိန်ရယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုဘာဘာစိန်ကို ‘လှ’ သိပ်ပြီးချစ်ပါတယ်။ ‘လှ’လေ ကိုဘာဘာစိန်နဲ့ မလွဲချင်ဘူး၊ ပေါင်းရချင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ‘လှ’ မြေတွေကို သိပ်ကြောက်တယ်။ ဒီမှာ ကိုဘာဘာစိန် ‘လှ’ကိုယူပါ၊ မြေတွေနဲ့လည်း အလုပ်မလုပ်ပါနဲ့။ ‘လှ’ကပဲ ရှာကျွေးပါရစေ။ ကဲ... မကျေနပ်သေးဘူးလား။ ဒါကိုမှ ကိုဘာဘာစိန်က မလိုက်လျောဘူး ဆိုရင်တော့ ‘လှ’ကို တကယ်ချစ်တာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ အပျော်သဘောကြုံတာပဲလို့ ‘လှ’ဘက်က ထင်ရမလို့ ဖြစ်နေပြီ။ လေးလေးနက်နက် စဉ်းစားပါ ကိုဘာဘာစိန်”

ဟု ပြောဆိုကာ ဆရာမလေး မယဉ်လှသည် မောင်ဘာဘာစိန်၏ ရင်ခွင်တွင်းသို့ တိုးဝင်သွားလေတော့၏။

ထိုအခါ၌ မောင်ဘာဘာစိန်၏ နှလုံးသားချိန်ခွင်ကြီးသည် ဆရာမလေး မယဉ်လှဘက်သို့ အလေးသာ၍ သွားလေတော့၏။

“ကဲဗျာ၊ ဆရာမလေးကို ကျုပ် ယူမယ်၊ ကျုပ် မြေတွေကို စွန့်လွှတ်လိုက်တာမယ်၊ ကျုပ်ကို အချိန်ပေးပါ”

ဟု ဆိုကာ မောင်ဘာဘာစိန်သည် နောက်တစ်နေ့၌ပင် ဆရာမလေး၏အိမ်သို့ အပ်နှံထားသော မြေပဲခြပ်ကြီးကို ယူကာ ၎င်း၏ မွေးစားမိခင်ကြီးရှိရာ ကျောက်ပန်းတောင်မြို့သို့ ပြန်သွားပြီးလျှင် မိခင်ကြီးသား

အကျိုးအကြောင်းပြော၍ ပြောကြားနှင့် တကွ မမြဲအတွင်းမှ မြေဟောက်မ လေး ဂျင်နီကိုပါ အပြီးအပိုင် အပ်နှံ လိုက်လေတော့၏။

ထိုအခါ ၎င်း၏ မွေးစားမိခင် ကြီးက...

“ဒီမှာ လူကလေး၊ မြေလွှာယံ ဆရာအလုပ်ဟာ သိပ်ပြီးနတ်ကြီး တယ်ကွယံ။ မိန်းမယူမှာမို့ မိန်းမက မြေကြောက်တာနဲ့ ဒီအလုပ်ကို မင်းက ရုပ်ပစ်တော့မှာလား၊ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး လူကလေးရယ်။ တစ်နေ့မှာ မင်းဟာ မြေလွှာယံကို ပြန်ပြီးပြရမှာပဲ။ တိုင်း ပြည်မှာ တခြားအလုပ်တွေက လုပ်နိုင် တဲ့ လူတွေက တစ်ပြုတစ်ခေါင်းကြီး ပါကွယ်။ မြေလွှာယံဆရာအလုပ် ဆိုတာကတော့ လူတစ်သိန်းမှာ တစ်ယောက် လုပ်နိုင်တဲ့ လုပ်ငန်းမျိုး မဟုတ်ဘူးကွယံ။ တခြားလုပ်ငန်းတွေ အတွက် လူစားထိုးဖို့ လွယ်ပါတယ် ကွယ်။ မြေလွှာယံဆရာရဲ့ နေရာက တော့ လူစားထိုးဖို့ အင်မတန် ခက် တယ်ကွယံ။ အဲဒါကို စဉ်းစားပြီးမှ ဒီအလုပ်ကို စွန့်လွှတ်ပါ လူကလေး။”

ဟု ပြောလေ၏။

“မဖြစ်ဘူး အမေ၊ ကျွန်တော် ဆရာမလေးကို ကတိပေးခဲ့ပြီးပြီ၊ တခြားအလုပ် လုပ်မယ်ဗျာ၊ အမေ့ဆီ ကိုလည်း ငွေမှန်မှန်ပို့ပေးပါမယ်။ ဒီအလုပ်ကိုတော့ ဆက်ပြီးလုပ်လို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ ကျွန်တော် ယူမယ့် မိန်းမက မြေကို သိပ်ပြီးကြောက်တယ် အမေရဲ့”

ဟု မောင်ဘာဘာစိန်က ပြော လိုက်လေ၏။

ထို့နောက် မောင်ဘာဘာစိန် သည် ရွှေညောင်မြို့သို့ ပြန်လာလေ ၏။ ဆရာမလေးအားလည်း မြေ လွှာယံဆရာလုပ်ငန်းကို စွန့်လွှတ် လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလိုက်ရာ ဆရာမလေးသည် လွန်စွာစွာပင် ဝမ်း မြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားလေတော့၏။

ထို့နောက် များမကြာမီအချိန်၌ ပင် မောင်ဘာဘာစိန်နှင့် ကျောင်း ဆရာမလေး မယဉ်လှတို့သည် ရွှေ ညောင်မြို့နေ မောင်ဘာဘာစိန်၏ မိတ်ဆွေကြီး ဆရာဦးမြတ်ထွန်းနှင့် ဒေါ်ခင်မြင့်တို့အား သက်သေအရာ ထားကာ ရုံးတက်၍ လက်ထပ်လိုက် ကြလေတော့၏။

မောင်ဘာဘာစိန်လည်း ပျော် ၏။ ဆရာမလေးလည်း လွန်စွာပျော် ၏။ လက်ထပ်သောနေ့၌ မောင်ဘာ ဘာစိန်သည် ဆရာဦးမြတ်ထွန်းအိမ်မှ ဆရာမလေး၏ အိမ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ လေ၏။ ထိုသို့ ပြောင်းရွှေ့ရာတွင် ဆရာဦးမြတ်ထွန်း၏ တပည့်များသည် မောင်ဘာဘာစိန်အား အိုးစည်ခုံမောင်း နှင့်ပင် လိုက်၍ပို့ကြလေ၏။

ထိုအခါ မောင်ဘာဘာစိန်က အိုးစည်ခုံမောင်းမှ တက်ကြွစွာ အိုးစည်တီး ၍ လိုက်ပါခဲ့သော ဆရာဦးမြတ်ထွန်း ၏တပည့် မောင်ချစ်မြိုင် အား...

“ကျုပ် မိန်းမယူတာကို ကြား ထ်က ခင်ဗျားတို့က တော်တော်ပျော် နေကြတယ်ထင်တယ်”

ဟု မေးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်ချစ်မြိုင် ဆိုသူက...

“ခင်ဗျား မိန်းမယူတာကို ပျော် တာမဟုတ်ဘူး ကိုဘာဘာစိန်ရေ၊ ခင်ဗျား ပြောင်းသွားတာကို ပျော်တာ ပျို့။ ခင်ဗျား မြေပပြောကြီး အိမ်မှာ ထားကတည်းက ကျုပ်တို့မှာ တထိတ် ထိတ် တလန့်လန့်နဲ့ဗျာ။ အခုတော့ စိတ်ချမ်းသာရပါပြီ၊ ကောင်းကောင်း အိပ်ပျော်ပါပြီ”

ဟု ပြောလေ၏။

“မကြောက်ပါနဲ့တော့ဗျာ၊ မြေ ပပြောကြီးကို ကျောက်ပန်းတောင်း ပြန် ပို့လိုက်ပါပြီ။ ဒီမြို့မှာတောင် မရှိတော့ ပါဘူး။ ကျုပ်လည်း မြေအလုပ်ကို မလုပ်တော့ပါဘူးဗျ”

ဟု မောင်ဘာဘာစိန်က ပြန် ပြောလေ၏။

“ဒီလိုသိရတာ ဝမ်းသာလိုက် တာ ကိုဘာဘာစိန်ရယ်”

ဟု မောင်ချစ်မြိုင်က ပြောကာ အိုးစည်ကို ဆက်လက်၍ တီးလေ၏။ ဆရာမလေး၏အိမ်သို့ ရောက် သောအခါ၌လည်း အိုးစည်တီးသော ကာလသားများသည် ‘ဟိုဟာ ကျွေး ရမည်၊ ဒီဟာ ကျွေးရမည်’ ဟု ညည်း ပန်းနေသောကြောင့် တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကျွေးမွေးရလေ၏။ ညည်းနက်သောအခါ ကျုပ်ပင် ထိုကာလသားများသည် အိုးစည် ကိုထု၍ ပြန်သွားကြလေတော့၏။

ထို့နောက်တွင်ကား သတို့သား၊ သတို့သမီး မောင်နှံတို့သည် ရှင်နု၊ ဖွယ်ရာကောင်းသော မင်္ဂလာညကို

ဖြတ်သန်း၍ အိပ်စက်ကြလေတော့၏။
နာရီပြန်နှစ်ချက်ထိုး အချိန်
လောက်တွင် မောင်ဘာဘာစိန်၏
လက်ဝဲဘက်နံဘေး၌ ခွေခွေကလေး
အိပ်ပျော်လျက်ရှိသော ဆရာမလေး
သည်...

“အား”

ဟု အော်ဟစ်လိုက်လေ၏။
မောင်ဘာဘာစိန်သည် အိပ်ရာမှ
ဆတ်ခနဲထ၍ ကြည့်လိုက်ရာ ခုတင်
ပေါ်မှ ‘လျှောခနဲ’ ဆင်းသွားသော
မြွေဟောက်ကြီးကို ပြတင်းပေါက်မှ
ဖြတ်၍ ကျနေသော လရောင်၌
ကောင်းစွာ တွေ့မြင်ရလေတော့၏။
မောင်ဘာဘာစိန်သည် မီးကို ထွန်း
လိုက်လေ၏။ မြွေဟောက်ကြီးသည်
အခန်းထောင့်ဆီသို့ ပြေးသွားနေစေ
ဖြစ်၏။ အမြီးတွင် အဝါပြောက်များ
တွေ့ရလေ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်ဘာ
ဘာစိန်သည် ကောင်းစွာမှတ်မိသွား
လေတော့၏။

“ဟဲ့...မေရီ”

ဟု လှမ်းခေါ်လိုက်လေ၏။

“ရက်စက်လှချည်လား၊ နေဦး”

ဟု အော်လိုက်ရာ မေရီ ခေါ်
မြွေဟောက်မလည်း ပါးပျဉ်းထောင်၍
မောင်ဘာဘာစိန်အား လှည့်ကြည့်
လေ၏။

“နင် ပြေးလို့မရဘူး၊ အခု
လာခဲ့”

ဟု တောက်ခေါက်ကာ ကြမ်း
ပြင်ကို ဖုန်နှင့် ခိုင်းခနဲ ပေါက်
ထိုက်ရာ ခက်ထက်လှသော မြွေ

ဟောက်မလည်း သခင်၏ အမိန့်ကို
နုခဲရလေတော့၏။

“နင် လူသတ်မှု ကျူးလွန်တာ
နှစ်ပါရှိပြီ၊ နင့်ကိုတော့ ဒီတစ်ခါ ညာ
လို့ မဖြစ်ဘူး၊ ရက်စက်ရမှာပဲ၊ နင်
ဒီနေရာက ဘယ်မှမသွားနဲ့”

ဟု ဆိုကာ မောင်ဘာဘာစိန်
သည် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ သံပြားတစ်ချပ်
ခင်းလျက် ထင်းချောင်းများ စုပုံကာ
မီးမွှေးလေတော့၏။ ထို့နောက် ခုတင်
ပေါ်တွင် အဆိပ်တက်၍ မေ့မြောနေ
သော ဆရာမလေးအား ခုတင်ပေါ်မှ
ပွေ့၍ချကာ မီးပုံနှင့် မလှမ်းမကမ်း
နေရာတွင် စန့်စန့်ရန့်ရန့် ထားလိုက်
လေ၏။

ထို့နောက် မောင်ဘာဘာစိန်
သည် ဝှက်၍ သိမ်းထားသော သူ၏
ဘူးသီးခြောက်ပလွေကြီးအား ယူခဲ့ပြီး
လျှင်...

“ကဲ...မေရီ ဟောဒီ ပလွေ
ကြီးကို ကြည့်စမ်း”

ဟု ဆိုကာ မြွေကြီး၏ နှာခေါင်း
နားသို့ မလွေကို မှုတ်သောဘက်မှ
အပေါက်ဖြင့် တို့လေ၏။ မြွေဟောက်
မကြီးလည်း ကြောက်လန့်၍ နောက်
သို့ဝပ်ကာ တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်လေ
၏။ ထိုအခါ မောင်ဘာဘာစိန်က...

“ဒီဘူးသီးခြောက် ပလွေကြီး
ဟာ နင်တို့ကို ပျော်အောင်လည်း လုပ်
နိုင်တယ်၊ နာအောင်လည်း လုပ်နိုင်
တယ်၊ သေအောင်လည်း လုပ်နိုင်တဲ့
နင်တို့ရဲ့ သေမင်းဆိုတာ နင် ကောင်း
ကောင်းသိတယ် မဟုတ်လား။

ကဲ...အခု နင်သေမယ့် အပေါက်
တွေကို မှုတ်မယ်၊ အသံကိုကြားရင်
နင်တို့ မခံနိုင်ဘူးဆိုတာ ငါနားလည်
တယ်၊ အဲဒီတော့ ငါ အခုမှုတ်မယ်၊
နင်ကိုကိတ်လှူဆီကို အမြန်ဆုံးသွားပြီး
နင်အဆိပ်ကို နင် မြန်မြန်စုပ်ယူရင်
ငါ့ရဲ့ ပလွေသံကို ရပ်လိုက်မယ်။
ပြန်ပြီး မစုပ်မချင်း ငါမှုတ်မယ်၊ နင်
ဟာ တစ်လက်မကလေးတောင်မှ
နောက်ကိုဆုတ်ပြီး မပြေးနိုင်စေရဘူး။
နင်နောက်ကနေ ငါ နင့်ရဲ့ သေမင်း
တေးသံသာကို အဆက်မပြတ် မှုတ်
နေမယ်။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ နင်
အဆိပ်ကို နင်ပြန်ပြီး မစုပ်ချင်ဘူးဆိုရင်
ဟောဟိုမှာ ငါ ဖိုထားတဲ့ မီးဖိုထဲကို
တန်းတန်းမတ်မတ် ဝင်သွားပြီး နင်
အသေခံပေတော့ မိမေရီ”

ဟု နာကျည်းစွာ ပြောဆို၍ မြွေ
များ အဆမတန် ကြောက်လန့်သော
မှုတ်နည်းဖြင့် ဘူးသီးခြောက်ပလွေကြီး
အား စတင်၍ မှုတ်လေတော့၏။

မြွေဟောက်ကြီးသည် ပလွေသံ
ကို ကြောက်လန့်လွန်း၍ ၎င်း၏ ဦး
ခေါင်းကို ကြမ်းပြင်၌ ကပ်၍ထားလေ
၏။

မောင်ဘာဘာစိန်မှာလည်း
အဆက်မပြတ် မှုတ်လေတော့၏။ မြွေ
ကြီးသည် နောက်သို့လည်း မဆုတ်ဝံ့၊
တခြားသို့လည်း ထွက်မပြေးဝံ့။ ငြိမ်
နေ၍လည်း မဖြစ်သောကြောင့် အရှေ့
ဘက်သို့ တရွေ့ရွေ့နှင့် ရွေ့သည်ဆိုရုံ
ကလေး ရွှေ့နေလေတော့၏။ မောင်ဘာ
ဘာစိန်သည် မနားတမ်း မှုတ်လေ၏။

မြေဟောက်ကြီးလည်း တရွေ့ရွေ့ ရွေ့နေလေ၏။

ဤသို့နှင့်ပင် နံနက်သုံးနာရီ ထိုးခဲ့လေ၏။ မောင်ဘာဘာစိန်၏ ပလွေသံကား ရပ်နားခြင်း မရှိခဲ့ပေ။ အဆက်မပြတ် မှုတ်၍နေလေ၏။ နံနက် လေးနာရီ ထိုးခဲ့ပြန်ပြီဖြစ်၏။ မောင်ဘာဘာစိန်သည် လွန်စွာမောပန်းနေ၏။ ပါးစပ်တွင်းမှလည်း သွေးများ ယိုစိမ့်၍ ထွက်လာလေ၏။ သို့ရာတွင် ပလွေသံကိုမူ လုံးဝရပ်နားစေခြင်း မရှိခဲ့ဘဲ ဆက်လက်၍ မှုတ်နေလေ၏။

မြေဟောက်ကြီးလည်း သေမည့်ဘေးကို လွန်စွာကြောက်လန့်နေပုံရ၏။ သို့ရာတွင် အဆိပ်ကို ပြန်လည်၍ စုပ်ထုတ်ပေးရန် အလိုမရှိသောကြောင့် မီးပုံဘက်သို့သာ ဦးတည်၍ သွားနေလေ၏။ မောင်ဘာဘာစိန်လည်း ပါးစပ်တွင်းမှ သွေးများ တရဟော ထွက်ကျနေလေ၏။ သို့ရာတွင် ပလွေကြီးကိုမူ အဆက်မပြတ် မှုတ်နေလေ၏။ ဤသို့နှင့်ပင် နံနက် ငါးနာရီ ထိုးပြီဖြစ်၏။ မြေဟောက်ကြီးမှာလည်း မီးပုံနှင့် ထိလုထိခင်တိုင် အောင် နီးကပ်နေပြီဖြစ်၏။ ရှေ့မှ မီးအပူနှင့် နောက်မှ ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာကောင်းသော ပလွေသံအကြားတွင် မချိမဆုံ ဝေဒနာကို ခံစားနေရရှာလေ၏။ မောင်ဘာဘာစိန်သည် ပလွေကို အဆက်မပြတ် ဆက်၍မှုတ်လိုက်လေ၏။ မြေကြီးသည် ရပ်၍မနေဝံ့တော့ဘဲ ရှေ့သို့တိုးရပေတော့မည်။ ဒီတစ်ခါ ရှေ့သို့ တိုးရလျှင်လည်း မီးပုံအတွင်း

သို့ အပြီးအပိုင် ဆင်းသက်၍ သေဆုံးရပေတော့မည်။

မောင်ဘာဘာစိန်သည် ပလွေကို အားကုန်မှုတ်လိုက်လေတော့၏။ မြေဟောက်မကြီးလည်း မီးပုံတွင်းသို့ ဆင်းသက်ရတော့မည် ဖြစ်သဖြင့် ၎င်း၏ ချစ်လှစွာသော သခင်အား နောက်ဆုံးကြည့်ခြင်းအနေဖြင့် တစ်ချက်မျှ လှည့်၍ကြည့်လိုက်လေ၏။ ၎င်း၏ မျက်လုံးနှစ်လုံးသည် မီးရောင်၌ အရောင်တောက်လျက် ရှိနေ၏။ ၎င်း၏ အကြည့်သည် မောင်ဘာဘာစိန်အား တစ်စုံတစ်ခု ပြောလိုက်သကဲ့သို့ ရှိနေ၏။

“ရက်စက်တော့မှာလား သခင်ရယ်၊ ကျွန်မကတော့ အဟိတ်တိရစ္ဆာန်မျိုးမို့ မိုက်မိပါတယ်။ သခင်က လူရင့်မကြီးစင်စစ် ဖြစ်ပါလျက် ကျွန်မကို မီးပုံထဲ ဆင်းသေစေဖို့ အမိန့်ချတော့မှာလား။ ကျွန်မ အိမ်ထဲမကို ကိုက်ရတာဟာ သခင်ကိုချစ်လို့ ကိုက်ရတာ၊ ကျွန်မအပြင် ဘယ်မိန်းမကမှ သခင်ကိုချစ်တာ မကြည့်ချင်ဘူး။ ကျွန်မ သေစေချင်ရင် ဆက်ပြီးမှုတ်ပါ”

ဟူသော စကားများကို တတွတ်တွတ် ပြောဆိုနေသည်ဟု မောင်ဘာဘာစိန်၏ ရင်၌ နားလည်လိုက်လေ၏။ မောင်ဘာဘာစိန်သည် ပလွေသံကို ရပ်ဆိုင်းခြင်း မပြုဘဲ အားကုန်ဆောင့်၍ မှုတ်လိုက်လေ၏။ မြေဟောက်မကြီးလည်း တစ်ဖက်သို့ ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲလှည့်ကာ မီးပုံတွင်းသို့ စွပ်ခနဲ ဝင်လိုက်လေတော့၏။

သို့ရာတွင် မောင်ဘာဘာစိန်က လျှင်မြန်စွာ အမြီးကို ဖမ်း၍ဆွဲကာ တားလိုက်ပြီးလျှင်...

“ငါနားလည်ပါပြီ မေရီ၊ နင်ကတော့ နင့်အဆိပ်ကို နင်ပြန်ပြီး မှုတ်ပေးနိုင်ဘူး။ မီးပုံထဲဆင်းပြီး သေရချင်သေရပါစေလို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီကိုး။ နင့်ကို ငါ မသတ်ရက်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ တခြားလူတွေက သတ်ကြလိမ့်မယ်၊ နင် ပြေးပေတော့ မေရီ”

ဟု ပြောဆိုကာ ဘူးသီးခြောက်ပလွေကြီးအား ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ခွပ်ခနဲ ချလိုက်သောအချိန်၌ပင် မေရီသည် အစန်းတွင်းမှ လျင်မြန်စွာ ထွက်ပြေးသွားလေတော့၏။

မောင်ဘာဘာစိန်သည် ဆရာမလေးထံသို့ ပြေးသွားပြီးလျှင် ကိုယ်လက်များကို စမ်းကြည့်ရာ အေးစက်တောင့်တင်းနေပြီ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဆရာမလေးအား ဖက်၍မပြီးဆုံးနိုင်သော ငိုခြင်းဖြင့် ငိုကြွေးခဲ့ရလေတော့၏။

နောက် ကံနေ ခြံလင်း၌မူ မင်္ဂလာဆောင်ပြီးသည့်သည့် မြေကိုက်၍ သေရသော ဆရာမလေး မယဉ်လှ၏ သတင်းသည် ထစ်မြို့လုံးပျံ့၍ အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်သွားလေတော့၏။

မောင်ဘာဘာစိန်လည်း ဆရာမလေး၏ ဈာပနကို ကောင်းစွာ ဆောင်ရွက်ပြီးနောက် ၎င်း၏ မွေးစားမိခင်ကြီးရှိရာ ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့သို့ ပြန်ခဲ့လေတော့၏။ ၎င်း၏ မိခင်ကြီး

လည်း အကြောင်းစုံကို ကြားသိထား နှင်ပြုဖြစ်ရာ မောင်ဘာဘာစိန်အား ဆီး ကြို၍...

“မြစ်ရေဖြစ်ရပေလေ လူကလေး ရယ်၊ အမေ ဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့၊ ငါ့သားက မေရီကို တပည့်မလေး တစ်ယောက်ကို ဆရာက ချစ်သလို ချစ်တာ၊ မေရီက ဒီလို မဟုတ်ဘူး ထွယ်၊ မင်းကို လင်တစ်ယောက် ချစ် သလို ချစ်နေတာ”

ဟု ပြောလေတော့၏။

“မဖြစ်နိုင်တာပဲ အမေရယ်၊ ကျွန်တော်က လူ၊ သူက တိရစ္ဆာန်ပဲ၊ ဇာတ်ချင်းမှ မတူဘဲ အမေရယ်”

ဟု မောင်ဘာဘာစိန်က ပြော လိုက်ရာ အဘွားကြီးက...

“လူကလေးက လူဖြစ်လေ တော့ ဒါတွေ စဉ်းစားတတ်တာပေါ့၊ သူကတော့ အဟိတ်တိရစ္ဆာန်ပဲကွယ်၊ ဒါတွေ ဘယ်သိရာမတုံး၊ ဒီလိုအဖြစ် အပျက်မျိုးကို မင်းအဖေက တွေ့ဖူး ကြဖူးလို့ အမေ့ကို မကြာခဏ ပြော ပြဖူးတယ်ကွယ်၊ မင်းအဖေရဲ့ ဆရာ ကြီးလည်း မင်းလိုပဲ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်၊ ဆယ့်မရှိနဲ့ လူကလေး”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ မောင်ဘာဘာစိန်လည်း...

“သူတို့ချစ်တာ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ကျွန်တော့်ချစ်သူ ဆရာမလေး ဆုံးပြီ အမေရေ”

ဟု ပြောဆိုကာ မောင်ဘာဘာ စိန်သည် မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့်အုပ် နှိပ် ငိုချလိုက်လေတော့၏။

အထက်ပါ အဖြစ်အပျက်များကို မေ င်ဘာဘာစိန်က ကျွန်ုပ်အား ပြော ပြခဲ့ လ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ရေနှေး ကြင် သောက်ရင်း၊ ဆေးလိပ်ဖွာရင်း ထိုဇာတ်လမ်းကို မိုးလင်းသည်အထိ နားထောင်ခဲ့ရလေ၏။ ထိုသို့နားထောင် ခဲ့ပြီး ဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ်က မောင်ဘာ ဘာစိန်အား...

“မြွေက လူကို မေတ္တာရှိတယ်၊ ချစ်ခင်နှစ်သက်တယ်၊ ခပ်ရိုင်းရိုင်း ပြောရရင် ခင်ဗျားကို သူ့ယောက်ျားလို့ မှတ်နေတယ်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား ကိုယ့်လူရယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်လေ၏။

“ဇာတ်နိပါတ်တွေထဲမှာ လူနဲ့ နဂါးမ ပေါင်းဖက်ကြတာတွေ ဆရာ ဖတ်ဖူးတယ် မဟုတ်လား၊ အဲဒါကို လက်ခံရင် ကျွန်တော့်အဖြစ်အပျက်ဟာ မဖြစ်နိုင်စရာ ဘာရှိသလဲ ဆရာရယ်၊ မြွေဆိုတာ နဂါးမျိုးထဲကပဲ မဟုတ် လား”

ဟု မောင်ဘာဘာစိန်က ပြော လိုက်လေ၏။

“ဒီလိုဆိုတော့လည်း ဖြစ်နိုင် တာပေါ့ဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ဝန်ခံရလေတော့ ၏။

နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် မော်တော်ကားကြိုဖြင့် ခရီးထွက်ခဲ့လေ တော့၏။ ပုဂံညောင်ဦးသို့သွားရာ လမ်းတစ်လျှောက် စီးနင်းလိုက်ပါခဲ့ရာ လမ်းတစ်ဖက်တစ်ချက်ကို ငေးမော ကြည့်ရှုလာမိလေတော့၏။ တစ်နေရာ

သို့ ရောက်သောအခါ၌ တွင်းအလယ် ၌ သစ်တစ်ပင်၏ အရိပ်အောက်တွင် ငြိမ်းချမ်းစွာ တရားထိုင်နေသော မုတ် ဆိတ်မွေးဖြူဖြူကြီးနှင့် အဘိုးအိုတစ်ဦး ကို တွေ့ရသောကြောင့် ကားကို ရပ် ခိုင်းပြီးလျှင် ဆင်း၍နေခဲ့လေတော့၏။

ထို့နောက် ထိုမုတ်ဆိတ်မွေးဖြူဖြူ နှင့် အဘိုးကြီးထံသို့ သွားရောက်ကာ မှက်၊ ခြင်၊ ယင်များ မောင်းပေးခြင်း စသော ဝေယျာဝစ္စကို ပြုလုပ်ပေးလေ ၏။ တစ်နာရီမျှ ကြာသောအခါ၌ ထို အဘိုးအိုလည်း လှုပ်ရှားလာပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်အား မျက်လုံးမွှေ့၍ ကြည့်ကာ ‘သာဓု’ ခေါ်လေတော့၏။

သို့ရာတွင် မည်သည့်ကိစ္စကိုမျှ ခိုင်းစေခြင်း မပြုဘဲ ကျွန်ုပ်အား ကြည့် နေလေ၏။ ၎င်း၏အကြည့်သည် ငြိမ်း ချမ်းလှဘိ၏။ ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးသည်း ပွတ်သို့တိုင်အောင် အေးစိမ့်၍သွား သည်ဟု ကျွန်ုပ် ခံစားရလေ၏။

“ဘယ်ကလာပြီး အယ်ကိုသွား မလို့တုံး”

ဟု ထိုအဘိုးအိုက မေးလေ၏။

“ကျွန်ုပ်က လက္ခဏာဆရာပါ အဘိုး၊ ပညာရာဖို့ ထွက်လာတာပါ”

ကျွန်ုပ်က ပြောလျှင် အဘိုးအို သည် သူ့လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကို ဖြန့်ပြ လေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အားရဝမ်းသာ ဖြင့် အဘိုးလက်ဝါးအား ကျွန်ုပ်၏ လှမ်းအိတ်တွင်း၌ ပါလာသော မှန် ဘီလူးဖြင့် ကြည့်ရှုရ၏။ အဘိုးအို၏ လက်ဝါးပြင်၌ သောကလမ်းကြောင်း ဟု ခေါ်သော လမ်းကြောင်းအပေါ်မှာ

အမြားကို တွေ့ရလေ၏။

“အဘိုးလက်မှာ ဘာတွေ့သလဲ လူလေး၊ ဟောစမ်းပါဦး”

ဟု ပြောလေ၏။

“သောကလမ်းကြောင်းတွေ အများကြီးပဲ ခင်ဗျ၊ အဲဒီတော့ အဘိုးဟာ အတော့်ကို သောကတွေ ဖြစ်ခဲ့ရမယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ အဘိုးအိုက...

“မင်းပြောတဲ့ သောကတွေ အဘိုးမှာ မရှိပါဘူးကွယ်၊ အစကလည်း မရှိခဲ့ပါဘူး၊ အဘိုးရဲ့စိတ်ဟာ အမြဲတမ်း ငြိမ်းချမ်းနေပါတယ်”

ဟု အဘိုးအိုက ပြောလိုက်လေ၏။

“လက္ခဏာကျမ်းတွေမှာ အဲဒီအစဉ်ကြောင်းမျိုးတွေပါရင် သောကဖြစ်တတ်တယ်လို့ဆိုတယ် အဘိုးရဲ့”

ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ...

“လူကလေးက ကျွမ်းကို တယ်ပြီးအားကိုးတာကိုးကွယ်၊ လက္ခဏာကျမ်းက ဘယ်လိုပဲ ဆိုဆိုပေါ့ကွယ်၊ တကယ်ဖြစ်တာနဲ့ မကိုက်ညီရင် မမှန်ဘူးပေါ့။ အဲဒီတော့ လူကလေးကို အကြံပေးလိုက်ပါရစေ၊ ဝါသနာပါတဲ့ လက္ခဏာပညာကို ဆက်လက်ပြီး ဆည်းပူးပါ၊ ဒါပေမဲ့ ‘ကျွမ်းစာကို အားမကိုးပါနဲ့၊ ကျွမ်းစာထဲမှာ အမှန်တရားမရှိနိုင်ဘူး’၊ အမှန်တရားဆိုတာ ကျွမ်းစာအုပ်ရဲ့အပမမှာ ရှိတယ်ကွယ်။ မင်းကိုယ်တိုင် ကြံဆပါ၊ တစ်နေ့နေ့မှာ မင်းရဲ့ ရင်ထဲမှာ အဲဒီပညာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ရှင်းခနဲ လင်းခနဲ ဖြစ်သွား

လိမ့်မယ်။ အဲဒီအခါမှာ မင်းဟာ ပညာရဲ့ တစ်ဖက်ကမ်းကို ကူးမြေ က်သွားပြီလို့ မှတ်ပေတော့။ တစ်ဖက်ကမ်းကို ကူးမြောက်သွားပြီဆိုရင် ‘ပါရဂူ’ကြီး ဖြစ်သွားပြီပေါ့။ ကဲ... လိုရာခရီးကို ဆက်ပေတော့၊ ရင်ထဲမှာ ရှင်းခနဲ လင်းခနဲ ဖြစ်သွားပါစေကွယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ် ရှေ့သို့ ခရီးမဆက်တော့ဘဲ တဲအိမ်သို့ ပြန်၍ လာကာ အနှစ်နှစ်အလလက ဝယ်ယူထားသော လက္ခဏာကျမ်းပေါင်းများစွာကို နောက်ဆုံးအနေနှင့် တစ်ခေါက်စီ ပြန်၍ဖတ်ပြီးလျှင် အပြီးအပိုင် ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်လေတော့၏။

ထိုနေ့စ၍ ကျွန်ုပ်သည် လက္ခဏာပညာကို ကောင်းစွာတတ်မြောက်သွားလေတော့၏။ ထိုလုပ်ငန်းသည်လည်း ကျွန်ုပ်အား လွန်စွာအကျိုးပေးလေတော့၏။ ထိုလုပ်ငန်းသည်လည်း ကျွန်ုပ်အား လွန်စွာအကျိုးပေးလေတော့၏။ နောက်တစ်နှစ်ခန့် ကြာသောအခါ၌ ကျွန်ုပ်သည် လက္ခဏာဟောသော အလုပ်ခန်းကို ကျောက်မြောင်းဘက်သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ အောင်မြင်စွာ အခြေချလိုက်လေတော့၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် သတင်းစာတစ်စောင်ကို ကောက်ယူ၍ ဖတ်လိုက်ရာ...

“မင်္ဂလာဦးည၌ သတို့သား မြွေကိုက်ခံရ၍ သေဆုံး”

ဟူသော ခေါင်းစဉ်ကို တွေ့ရသဖြင့် သတင်းကို ဆက်လက်ဖတ်ရှုရာ အကိုက်ခံရသော သတို့သားမှာ

မောင်ဘာဘာစိန် ဖြစ်၍နေကြောင်း သိရလေတော့၏။ သတို့သမီး၏ အမည်မှာ ‘ယဉ်မြင့်’ ဟူ၍ ဖော်ပြထားလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် စိတ်မကောင်းစွာနှင့် မောင်ဘာဘာစိန်၏ အကြောင်းကို စဉ်းစားနေမိလေ၏။

“လူတွေအားလုံးက ‘မြွေတွေ အပေါ်မှာ မေတ္တာထားတတ်လာရင် မြွေဆိုတဲ့ သတ္တဝါဟာ အဆိပ်မရှိတဲ့ သတ္တဝါ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်”

ဟု မောင်ဘာဘာစိန်က ပြောခဲ့ဖူးလေ၏။ ၎င်းကိုယ်တိုင်လည်း မြွေကို သားသမီးကဲ့သို့ မေတ္တာထားခဲ့သူ ဖြစ်၏။

ယခုမူ ၎င်းကိုယ်တိုင် မြွေကိုက်ခံရပေပြီ။ ထို့ကြောင့် မောင်ဘာဘာစိန်သည် မြွေသတ္တဝါများအပေါ်၌ မေတ္တာပျက်ခဲ့ပြီလော။ သို့တည်းမဟုတ် လူနှင့် မြွေသည် မည်သည့်အခါမှ ငြိမ်းချမ်းရေး မရနိုင်ဟူသော စကားရပ်သည် မှန်သွားပြီလောဟူ၍ ကျွန်ုပ်သည် စဉ်းစားနေမိလေ၏။ မည်သို့ဖြစ်စေ ကျွန်ုပ်သည် မောင်ဘာဘာစိန်ကို အကြောင်းပြု၍ လက္ခဏာပညာကို ကောင်းစွာတတ်ကျွမ်းခဲ့ပြီဖြစ်၍ သူတစ်ပါး၏ ကျေးဇူးကို သိတတ်သောအားဖြင့် မောင်ဘာဘာစိန်အတွက် ရည်စူး၍ လှူဒါန်းကာ ကောင်းရာမွန်ရာသို့ ရောက်စေကြောင်း ဆုတောင်းရပေတော့သတည်း။

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မံ သာကာ မင်းသိင်္ခ

ကချင်ဆေး ဆရာမကြီး ဒေါ်ကော့၏ သမီး

ကချင်ဆေးဆရာမကြီး

ဒေါ်နန်းထု



လေမပြတ်၊ အကြောရောဂါကြိုတင်ကာကွယ်လိမ်းဆေး
လယ်တိုင်းမျိုးဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၀၁၀၁ - Y ၁၀၇၄

လေပြတ်၊ လေပြန်၊ ပါးတစ်ခြမ်းရွဲ ခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်းများ၊ ဇက်ကြော
နောက်ကြောတက်ခြင်း၊ ခါးကြောတစ်လျှောက် အမြောင်းထပြီးတက်ခြင်း၊ အကြောကပ်၊
အကြောလွဲ၊ အကြောရောင်ရမ်းကာ ကိုက်ခဲခြင်း နှင့် အကြောရောဂါအမျိုးမျိုး။

လျက်လူငယ်မရွေး အကြောရောဂါအမျိုးမျိုးနှင့် ၊ လေပြတ်ခြင်းမခံရအောင် ကြိုတင်
ကာကွယ်လိုသူများ ဆရာမနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနိုင်ပါသည်။

အစွမ်းထက်သော ကချင်ရိုးရာနည်းစနစ်အတိုင်း ကုသပေးသည်။

ဆရာမရွှေစိန်စွေချိန်

* မြေခွာဆေးထိုက် * အမှတ်(၃၁၄)၊ ရွှေဘုံသာအလယ်လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့ ။ ဖုန်း - ၀၁-၃၇၇၀၉၇
(နံနက် ၁၂ နာရီ မှ ညနေ ၄ နာရီထိ) “တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်းပိတ်သည်”

* နေအိမ်ဆေးခန်း * အမှတ်(၃၁၆)၊ စိမ်းကိန်း (၁)လမ်း၊ သခင်ဖိုးလှကြီးလမ်း၊ တောင်ဥက္ကလာပရိ
(နံနက် ၇ နာရီ မှ ၁၁ နာရီထိ) တဆင့်/ဖုန်း - ၀၉-၄၂၅၀၁၁၇၅, ၀၉-၇၉၉၅၉၃၁၉၇၊



စာအုပ်အတွက်

နေရာအတွက်

အတွက်

ကျွန်တော်အဖွဲ့က သမီးတော်

(၂)

မနုဿကျော်ဝင်း
(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

(ထစင်လမှအဆက်)

ကျွန်တော်အဖွဲ့ကို ဖာရီယာက ဖြေဆိုခြင်းမပြုသေးဘဲ ကောင်းကင်သို့ မတိုက်မသန် ငေးကြည့်နေ၏။ ဓွန်းတည့် ခါးအချိန်ဖြစ်၍ နေမင်းသည် ချစ်ချစ် တောက်ပနေ၏။ ဖာရီယာသည် နေကို မျက်တောင်မခတ်ဘဲ စိုက်ကြည့်နေ သဖြင့် ကျွန်တော် အလွန်ပင်အံ့ဩမိ ရ၏။

“ကိုကိုမေးတဲ့ မေးခွန်းတွေကို ညီမလေး ဖြေချင်ပေမယ့် အချိန်စောနေ သေးတယ်လေ။ ဖြေသင့်တဲ့အချိန်မှာ တိတိကျကျ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြေသွားပါ မယ်”

ထိုစဉ် အသက် နှစ်ဆယ်ငါးနှစ် အရွယ်ခန့်ရှိသည့် လူငယ်တစ်ဦးရောက် ခဲ့တာက ဖာရီယာကို ပုလင်းနှစ်လုံး ပေး၏။ ဝိုင်ပုလင်းဟောင်းများဖြစ်ပြီး ခြုံပေါ်မှ ရရှိခဲ့ဟန်တူ၏။ ထိုပုလင်း အဟောင်းများကိုသုံးပြီး အတွင်း၌ တစ် ခုထည့်လာပုံရ၏။

“သူနာမည်က မိုက်တီးပါ။ ကျွန်မ တို့ဟာဒီဇာလူမျိုးထဲမှာ ပျားရည်အရာ ဆောင်းတဲ့ ပျားရည်မှဆိုတစ်ယောက် ခေါ်။ ကျွန်မနဲ့လည်း မောင်နှမအရင်း ခေါ် ချစ်ခင်ကြတယ်။ သူက ပျားရည် စပ်ထုတ်ကလေးတွေ အော်သလို အော်

တတ်တယ်။ တောချုံတွေထဲမှာ သူက ငှက်လိုအော်ရင်း တကယ့် ပျားရည်စုပ် ငှက်ကလေးတွေက သူ့ကို သူတို့လိုပဲ ပျားရည်စုပ်ငှက်လို ထင်မှတ်ကြတယ်။ အဲဒီငှက်တွေက အသံပေးပြီး ရှေ့ဆောင် လမ်းပြ ပြုလုပ်ကြတယ်။ သူ့ကို ပျားအုံ တွေရှိတဲ့နေရာအရောက် ရှေ့ကနေ အသံပေးပြီး ခေါ်သွားကြတယ်။ သူက လည်း ရုပ်မပြဘဲ အသံပေးရင်း သူတို့ နောက်ကနေ ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုး လိုက် သွားတယ်။ ပျားအုံတွေရှိတဲ့နေရာရောက် တော့ သူပျားရည်တွေယူလိုရပြီပေါ့။ အခုလည်း အဲဒီလိုယူပြီး ရလာတဲ့ ပျားရည်နှစ်ပုလင်းကို ဦးလေးအွန်ဝါ(စ်) အတွက် လက်ဆောင်လာပေးတာ။ ဦးလေးက တစ်ပုလင်းကို သူ့သောက်ဖို့ ယူထားမယ်။ ကျန်တဲ့ တစ်ပုလင်းကို တော့ အခြားလူမျိုးတွေနဲ့ ပစ္စည်းချင်း ဖလှယ်ဖို့ ဆောင်ထားမယ်။ အထူး သဖြင့်တော့ ဆေးတံသောက်တဲ့ ဆေး ရွက်လို ဟာမျိုးနဲ့ ဖလှယ်လေ့ရှိတယ်”

ဖာရီယာသည် မိုက်တီးဆိုသူနှင့် အတန်ကြာ စကားပြောဆိုနေကြ၏။ ဟာဒီဒိန်းဘာသာစကားဖြင့် ပြောဆိုနေ ကြသောကြောင့် ကျွန်တော် ဘာမျှနား မလည်။ ပြောစရာစကား ကုန်ပြီဖြစ်

သောကြောင့်ထင်၏။ သူက ဖာရီယာကို နှုတ်ဆက်ပြီး ထွက်ခွာသွားသည်။ ကျွန် တော်ကိုမူ လုံးဝ အဖက်မလှုပ်၊ လှည့် ရှိပင် မကြည့်ခဲ့ချေ။

“သူက ကျွန်မလို အင်္ဂလိပ်စကား မပြောတတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ကိုကိုကို စကားပြောဖို့ ရွံ့နေပုံရတယ်။ စိတ် သဘောထားကောင်းတဲ့လူအစ်ယောက် ပါ။ သူဟာ ဘာဘွန်း မျောက်ဝံလေး ကောင်ကို ကိုယ်တိုင်အမဲလိုက် ပစ် ခတ်သတ်ဖြတ်ပြီးခဲ့ပြီ။ နောက်ထပ်တစ် ကောင်ကို ပစ်ခတ်သတ်ဖြတ်နိုင်ရင် ငါးကောင်ပြည့်သွားပြီ။ အဲဒါဆိုရင် မိန်းမယူနိုင်တဲ့ အရည်အချင်း ပြည့်စုံ သွားပြီလေ။ ဒီကနေ့ည သူတို့ ဘာ ဘွန်းမျောက်ဝံ အမဲလိုက်ထွက်ကြဦး မယ်။ ညီမလေးက မိုက်တီးကို ကံ ကောင်းပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးလိုက် တယ်လေ”

“ဟေး...ကိုကိုရော သူ့ကိုအဖွဲ့နဲ့ လိုက်သွားလို့ မရဘူးလား။ ဘာလွန်း မျောက်ဝံ အမဲလိုက်ပွဲနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အံ့တွေအကြံရချင်လို့ပါ”

“ဦးလေးအွန်ဝါ(စ်)ကို မေတ္တာရပ် ခံကြည့်ပေါ့။ ဒီတော့လိုက်ပွဲကို သူက ဦးဆောင်မှာပဲ။ အန္တရာယ်တော့များ

တယ်။ ညီမလေးကတော့ ကိုကိုကို မလိုက်စေချင်ဘူး။

“ညီမလေးက . . . ကိုကိုအတွက် တကယ်စိုးရိမ်လို့လား။”

မာရီယာသည် ကျွန်တော်အမေးကြောင့် မျက်နှာ အနည်းငယ်တင်းသွား၏။

“တစ်ရပ်တစ်ကျေးက လာတဲ့ နိုင်ငံခြားသား ဧည့်သည်တစ်ယောက် ကျွန်မတို့ရဲ့မြေမှာ အန္တရာယ်ကျရောက် တဲ့အဖြစ်မျိုးကို မမြင်ချင်၊ မကြားချင်လို့ တားမြစ်မိတာပါ။ တခြား ဘာရည်ရွယ် ရျက်မှ မရှိပါဘူး။”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ညီမလေး။ ကိုကိုကတော့ လိုက်ခွင့်ရဖို့ ကြိုးစား မယ်။ လိုက်ခွင့်သာရရင် လိုက်ဖြစ် အောင် လိုက်သွားမှာပဲ”

* * *

မေ့လို့မရ ထိုတစ်ည

ရေခဲတွင်းထဲ ဆင်းစိမ်ဝံ့သူဟူ၍ ဓာတ်ပုံကိုကြည့်ပြီး မဟာသူရဲကောင်း ကြီးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုခဲ့ထားရသူ ကျွန်တော်သည် သူတို့အဖွဲ့နှင့်အတူ ဘာဘွန်းပျောက်ဝံအမဲလိုက်ရာ၌ ပါဝင် ဆင်နွဲခွင့်ရခဲ့၏။

ထိုနေ့ညဦးပိုင်း၌ စခန်း၏ အကြီး အကဲဖြစ်သူ အွန်ဝါ(စ်)က အမဲလိုက်ရန် အတွက် မိမိတို့သွားရောက်ရမည့် နေရာ အကြောင်း ရှင်းပြ၏။ တောင်ကုန်းတစ် ခုရှိသည့်နေရာ၊ ထိုတောင်ကုန်းထိပ်၌ မိမိ၏ လက်မောင်းအရွယ် သစ်ကိုင်း များရှိသည့် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်နှင့် ထို သစ်ပင်ပေါ်တွင် ဘာဘွန်းပျောက်ဝံများ

အိပ်စက်ကြသည့်အကြောင်း ရှင်းပြ၏။ နားထောင်ကြသူများက ထိုနေရာသည် မည်သည့်နေရာဖြစ်ကြောင်း ချက်ချင်း ပင် သဘောပေါက်သွားကြ၏။ လေး မြား ကိုယ်စီယူဆောင်ပြီး အွန်ဝါ(စ်)၏ နောက်မှ မီးရထားတွဲကြီးလို တန်းစီ လိုက်ပါလာကြ၏။ ကျွန်တော်လည်း သူတို့နှင့်အတူ လိုက်ပါလာခဲ့ရာ “မဒူးရူ” ဆိုသူ လုလင်ပျိုတစ်ဦးက ကျွန်တော် ကို အနီးကပ် ကိုယ်ရံတော်အဖြစ် စောင့်ကြည့်လိုက်ပါလာခဲ့၏။

မဟူရာည၌ လက်နိပ်ဓာတ်မီး ပေါ့၊ မီးတုတ်ဗလာဖြင့် ခရီးသွားရသည် ကား အလွန်ပင် အန္တရာယ်များလှ၏။ သွားလာနေကျ အကျင့်ရထားသူ ဒေသ ခံမုဆိုးတို့ပင် အလွန်သတိထားကြရ လေရာ ကျွန်တော်ကဲ့သို့ လုံးဝ အတွေ့ အကြုံမရှိသူအဖို့ကား အသည်းယား၍ မဆုံးနိုင်တော့။ ချုံကြိုချုံကြားတိုး၍ သွားရသည့်အပြင် အောက်ဘက် ခြေ နင်းရသည့်အဖြစ်ပေါ်၌လည်း ထနောင်း ဆူးတွေက ဗရပူ။ အဆိပ်အလွန်ဖြင်း လှသော အာဖရိကမြွေပွေးကို မတော် တဆ တက်နင်းမိလျှင်လည်း သေဖို့သာ ပြင်။ ရှေ့နောက် ဘေးဘီမှ လူတစ်ရပ် ကျော်မြင့်သည့် ချုံတွေ၌ သွားကြားထိုး တံလောက်နီးနီး ရှည်၍ချွန်ထက်သော ဆူးတွေဖြင့် ပြည့်လျှမ်းနေ၏။ အမှောင် ထဲတွင် တောတိုးရင်း ထိုဆူးမျိုးတို့ဖြင့် မတော်တဆ ထိုးမိပါက အချိန်မရွေး မျက်လုံးကန်းသွားနိုင်၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်တော်နှင့် အနီးကပ်လိုက်ပါလာသူ လုလင်ပျို မဒူးရူ၏ ကူညီကာကွယ်ဖယ် ရှားပေးမှုကြောင့် ထိုအန္တရာယ် အတော်

များများမှ လွတ်ကင်းခဲ့ရ၏။ ဒါတောင် ထူးဆန်းသော အန္တရာယ်ကြီးတစ်ခုနှင့် အမှတ်မထင် ကြုံလိုက်ရသေး၏။ ပုံမှန် လျှောက်နေစဉ် လင်းတစ်နေရာ၌ ကျွန် တော်စီးလာသော တောစီးတွတ်ဖိနပ်၏ ကြီးတစ်ချောင်းက ခပ်ချောင်ချောင် ဖြစ် နေသဖြင့် ခေတ္တရပ်ပြီး ငဲ့၍ ကြိုးပြန် တင်းမည်ပြုစဉ် ဝိုးခနဲ အသံတစ်သံ ကြားလိုက်ရ၏။ အကယ်၍ ကျွန်တော် သာ ရပ်နေမည်ဆိုပါက သစ်ကိုင်းတစ် ကိုင်း၏ ကိုင်းက ကျွန်တော်မျက်နှာ တည့်တည့် ဖြတ်ရိုက်မည်မှာ သေချာ ၏။ သွားကြားထိုးတံလောက် နီးနီး အရွယ်ရှိပြီး ချွန်ထက်သော ဆူးတွေ ကြောင့် ကျွန်တော်မျက်နှာစိနပ်လုံးစလုံး သို့မဟုတ် တစ်လုံး ကန်းသွားနိုင်၏။ အလွန်ထိတ်လန့်ဖွယ်ကောင်းသော ဖြစ် ပျက်မှုပင်တည်း။ တမင်တကာ ပြုလုပ် သည်လား။ မတော်တဆမှုလား ဆို သည်ကိုတော့ ရှေ့မှ လျှောက်သွားသူ ကသာ သိလိမ့်မည်။

“ဟေ့... ဂိုက်တီ၊ မင်း ဘယ်လို လုပ်လိုက်တာလဲ”

ကျွန်တော်နောက်ဘက် မလှမ်း မကမ်းမှ လိုက်ပါလာသူ ကိုယ်ရံတော် မဒူးရူက လှမ်း၍အော်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

“အဲဒီဆူးကိုင်းကို ငါ့မျက်နှာနဲ့ တိုက်မိမလို့ဖြစ်တော့မှ မြင်မိတာမို့ လန့် ဖျပ်ပြီး လက်နဲ့တွန်းဖယ်လိုက်မိတာပါ။ မတော်တဆဖြစ်သွားရတဲ့ ကိစ္စပါ။ ငါ တောင်းပန်ပါတယ်။ မင်းတို့ကို ထိခိုက် မိသေးသလား။”

“ကံကောင်းလို့သာပေါ့ကွာ။ နို့မို့ ရင် ဧည့်သည်မျက်လုံး အကန်းပဲဟေ့။”

ရှေးလျှောက် သတိထားပြီး သွားလာလုပ်
ရှာပါကွား၊ လှူဖျီးခြားညွှတ်သည် ထိခိုက်
အခပ်ရာရတာမျိုးကိုတော့ လုံးဝ မဖြစ်ပါ
စေနဲ့”

သူတို့အချင်းချင်း ပတ်ဝန်းကျင်
သာဖြင့် အပြန်အလှန် ပြောဆိုခဲ့ကြ
သည်ကို မဇ္ဈက ကဘောက်တိက
ဘောက်ချာ အင်္ဂလိပ်စကားဖြင့် ပြန်ဆို
ပေး၍သာ ကျွန်တော် နားလည်သိရှိရ
ခြင်းဖြစ်၏။ ဖိုက်တီးဆိုသူကား အဘယ်
သူနည်း။ ကျွန်တော် သူ့ကို သတိရသွား
ပြီး ယမန်နေ့တုန်းက ကျွန်တော်နှင့်
ဖာရီယာတို့ စကားပြောဆိုနေကြစဉ်
ဖာရီယာကို ပျားရည်နှစ်ပုလင်း လာပေး
သူဖြစ်၏။ ယခုဖြစ်စဉ်သည် မတော်
စာဆ ဖြစ်ရသည့်ကိစ္စမျိုးသာ ဖြစ်လိမ့်
မည်ဟု ကျွန်တော် ကောက်ချက်ချ
ထိုက်မိ၏။ အကြောင်းကား ကျွန်တော်
နှင့် ဖိုက်တီးတို့အကြား ဘာအာယာတ
မျိုးမှမရှိကြ။ တွေ့ဆုံကြသည်မှာလည်း
ချက်ဝိုင်းမျှသာရှိသေး၏။ ကျွန်တော်
သည် ဘာမျှ ဆက်၍မတွေးတော့ဘဲ
သတိမရှိယဖြင့် ဆက်ပြီး လျှောက်လှမ်း
သ၏။

အတန်ငယ် ခရီးပေါက်ပြီးနောက်
သူ့အဖေ ဦးဆောင်လာသူ အွန်ဝါ(စ်)က
ဆီတရက် ရပ်လိုက်၏။ သူ့နောက်မှ
ဆီတရက်လာကြသူ အားလုံးလည်း ရပ်
ဆီတရက်၏။ သူတို့ ဦးတည်လာသည့်
တောင်ကုန်းခြေရင်းဆီသို့ ရောက်လေပြီ။
ထိုအခါ တစ်လျှောက်လုံး၌ မလှမ်း
သွားမှ ကြားရသည့် ကျားသစ်မာန်မိ
ခြင်သံဟောကသံ၊ တောခွေးအူသံ

တို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် ကျောချင်း
နေမိခဲ့ရာ ယခုမှ သက်ပြင်းချနိုင်မိရ
တော့၏။

အွန်ဝါ(စ်)နှင့် သူ့အဖွဲ့သားများက
ထိုတောင်ကုန်းကို အောက်ခြေဘက်မှ
ဝိုင်းပတ်နေရာယူလိုက်ကြ၏။ မဇ္ဈနှင့်
ကျွန်တော်က ထိုတောင်ကုန်း၏ ဘေး
တစ်ဖက်မှ ကုတ်ကတ်ပြီး ထိပ်ဘက်
ဆီသို့ တက်ကြရ၏။ တွယ်တက်ရာ
လင်းတစ်လျှောက်၌ ချွတ်များ ဖုံးအုပ်
နေသဖြင့် အလင်းရောင်ကို မမြင်ကြရ။
တောင်ထိပ်နားသို့ ရောက်ချိန်မှ ချွတ်
များ ရှင်းသွားပြီး ကောင်းကင်ရှိ ကြယ်
ရောင်များကို လင်းခနဲ မြင်တွေ့လိုက်
ရ၏။ ထိုအချိန်၌ တောင်ကုန်းထိပ် သစ်
ပင်ပေါ်ရှိ ဘာဘွန်းပျောက်ဝံများက ရန်
သူချဉ်းကပ်လာကြောင်း ဝိုင်းဝံသွားကြသံ
တူ၏။ အချင်းချင်းအော်ဟစ်ပြီး အချက်
ပေးကြ၏။ သစ်ကိုင်းများ ကျိုးကျသံ
တွေလည်း ပေါ်ထွက်လာ၏။ ဘာဘွန်း
ပျောက်ဝံများ သစ်ပင်ပေါ်မှ ဆင်းသက်
လာကြလေပြီ။ မကြာမီ တောင်ကုန်း
အောက်ဘက်ဆီသို့ ပြေးဆင်းကြတော့
မည်။ ကျွန်တော်နှင့် မဇ္ဈရှိရာဘက်မှ
ဆင်းပြီးလျှင် ခက်ရခဲချစ်ရာ တွေးရင်း
ရင်ခုန်မှုက အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်
သွားရ၏။

မဇ္ဈသည် ရုတ်ခြည်းပင် မှအိုး
ထိုင် ထိုင်ချလိုက်ပြီး သူ့လေးကြီးကို
အားကုန်ဆွဲတင်ထားလိုက်၏။ ပြားတံ
ကို ပစ်လွှတ်ရန် အသင့်ဖြစ်နေပြီ။
ကျွန်တော်လည်း သူ့နောက်တွင် သူလို
ပင်ထိုင်ချပြီး အိတ်ကပ်ထဲမှ လက်သုံး

တော် မောင်းချော့ကို ထုတ်ယူလိုက်
၏။ အသွား နှစ်လက်မခန့် ရှိသော
မောင်းချော့ပင်တည်း။ အခြားပျောက်ဝံ
များက သူတို့ ခြေဦးတည်ရာအတိုင်း
တောင်ကုန်းအောက်ခြေသို့ ဆင်းပြေကြ
သော်လည်း တစ်ကောင်သော ပျောက်
ဝံကြီးက ကျွန်တော်တို့ရှိရာဘက်သို့
ဦးတည်ပြေးလာလေရာ မဇ္ဈက သူ့ကို
ဘယ်ညာလှည့်၍ ချိန်ရွယ်ရင်း ပစ်ခတ်
ရန် တာဝန်လိုက်၏။ သို့ရာတွင် သူက
မပစ်ခတ်သေးဘဲ တည့်မတ်စွာချိန်ထား
ရင်း စောင့်နေ၏။ သူ့လက်ကိုသူ စိတ်
ချသော်လည်း ပြားဆိပ်ကို သူသိပ်မယုံ
ကြည်။ ပြားတံထိမှန်ပြီး အခပ်ရာရသော်
လည်း ချက်ချင်းမသေလျှင် အနီးကပ်

“ဟင်...ဟင်... ချိန်ပြေချေတော့
“ဟဟ...လျှော်စွာ ထိုပျောက်ဝံ
ဦးဆီည့် လမ်းကြောင်းပြောင်းပြီး
တောင်အောက်ဆီသို့ ပြေးဝင်သွား၏။

တကယ်တော့ မဇ္ဈနှင့် ကျွန်
တော်၏ တာဝန်မှာ တောင်ထိပ်သစ်ပင်
ပေါ်တွင် အိပ်နေသည့် ဘာဘွန်းပျောက်
ဝံတွေကို တောင်ကုန်းအောက် သစ်
ကွင်းဆီသို့ မောင်းချော့ပေးရန် ဖြစ်၏။
တောင်ကုန်းအောက်ခြေပတ်လည်တွင်
ဝိုင်းရံစောင့်ဆိုင်းနေကြသည့် အွန်ဝါ(စ်)
နှင့် မုဆိုးများက ဆင်းပြေလာကြသော
ပျောက်ဝံတွေကို ဝိုင်းဝန်းပစ်ခတ်ကြ
မည် ဖြစ်၏။ မကြာလှပေ။ တောင်ခြေ
ဘက်ဆီမှ ကျယ်လောင်သော လေခွန်
သံတစ်ချက် ပေါ်ထွက်လာ၏။ သား
ကောင်ရေဖြစ်ကြောင်း အချက်အလက်
ပင်တည်း။ ကျွန်တော်နှင့် မဇ္ဈတို့

ထည်း အချက်ပေးသံပေါ်တွက်လာသည်
တောင်ခြေနေရာဘက်သို့ ဝမ်းသာ
အားရ ပြေးဆင်းလာကြ၏။ ခြေကား
ယား၊ လက်ကားယားဖြင့် မြေပြင်ပေါ်
တွင် အသက်ပျောက်လျက်ရှိသော ဘာ
ဘွန်းပျောက်ဝံအသေကောင်ကြီးကို
ဝိုင်းရံစစ်ဆေးကြည့်ရှုနေကြသည့် အွန်
ဝို(စ်)နှင့် အဖွဲ့ကို တွေ့မြင်ရ၏။ ထို
ပျောက်ဝံ၏ ပခုံးတစ်ဖက်တွင် မြားတံ
တစ်ချောင်း စူးထင်လျက်ရှိနေ၏။ ထိုမှန်
ထဲကျသေဆုံးအောင် ပစ်ခတ်နိုင်ခဲ့သူ
ကား အွန်ဝို(စ်)၏ သားအကြီးဖြစ်သူ
“ဂီဂီ”ပင်တည်း။ ဂီဂီသည် အွန်ဝို(စ်)၏
စခန်း၌ မြားပစ်လက်အပြောင်းဆုံး မှဆိုး
ကျော်ဖြစ်၏။

“မင်းအတွက် ဒါစိတ်မကောင်း
ပါဘူး။ မိုက်တီးရယ်” ဟု
သာ လက်ပြောင်သူဖြစ်ခဲ့
ဘာဘွန်းပျောက်ဝံ၏ကောင်ပြုပြီး နား
ယူနိုင်တဲ့ အရည်အချင်း ပြည့်သွားပြီ။
မင်း တစ်ဖက်သတ် သဘောကျနေတဲ့
ငါ့နမင်းကဲ့ မာရီယာကို ချစ်ရေဆိုလို့
ရပြီပေါ့။ ယောက်ဖလောင်းကြီးရယ်”

ဂီဂီက မိုက်တီးကို ကိုစယ်လိုက်
ခြင်း ဖြစ်၏။ မိုက်တီးကတော့ ဘာမျှ
ပြန်တည်တံ့ပြန်ခြင်း မရှိ။ ဘာဘွန်း
ပျောက်ဝံ အသေကောင်ကြီးကိုသာ
ဖိုတ်ယာန် ငေးကြည့်နေ၏။ ဂီဂီပြော
သော စကားများကို မနုဏ္ဍက ထစ်ထစ်
ငေါ့ငေါ့ဖြင့် အင်္ဂလိပ်လို ဘာသာပြန်ဆို
ပေးခြင်းကြောင့်သာ ကျွန်တော် နား
ထည်ခွင့်ရလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ ဂီဂီ၏
စကားအရဆိုလျှင်တော့ မိုက်တီးက

မာရီယာကို တစ်ဖက်သတ် ကြိုက်နေ
သည်ဟု ကျွန်တော် နားလည်မိလိုက်ရ
၏။ မာရီယာကရော မိုက်တီးအပေါ်တွင်
ဘယ်လို သဘောထားလေသနည်း။
ကျွန်တော်သည် တွေးရင်း အလိုလို
သဝန်တိုစိတ်များ ပေါ်လာမိရ၏။

“မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်သလဲ။ မင်းက
ညွှတ်သည် မနုဏ္ဍဗေပညာရှင်တစ်
ယောက်။ အချစ်ကိစ္စကို အကြောင်း
ပြုပြီး ဒေသခံ တိုင်းရင်းသားတွေနဲ့
ပြဿနာမပေါ်ဖို့ မင်းရှောင်ကြဉ်ရမယ်။
သိပ်ပြီး သတိထားဆင်ခြင်ရမယ်”

ကျွန်တော့်ကိုယ် ကျွန်တော် စိတ်
ထဲမှ သတိပေးလိုက်မိရခြင်း ဖြစ်၏။

ဟာဗီလာလူမျိုးတို့သည် သဲကန္တာရ
နင်းဆီပင်၏ အမြစ်ကို ထောင်းထု
အရည်ညှစ်ယူပြီး မြားဆိပ်ပြုလုပ်လေ
အောင် ထိုမြားဆိပ်သည် အသေးဆုံး
မိုက်တီးတို့ပါမည် အကြီးဆုံး သစ်
ကုလားအုပ်အထိ သေဆုံးစေနိုင်၏။ သို့
ရာတွင် ဆင်ပြောင်ကြီးတို့ကိုမူကား ထို
မြားဆိပ်က မတိုးနိုင်ချေ။ ယခု ဂီဂီ
ပစ်ခတ်၍ သေဆုံးခဲ့သော ဘာဘွန်း
ပျောက်ဝံ၏ မြားချက် ဒဏ်ရာပတ်
လည်မှ အသားခိုင်းအချို့ကို ချက်ချင်း
ပင် ဓားဖြင့် လှီးဖြတ်ဖယ်ထုတ်ပစ်လိုက်
ကြ၏။ ထိုပျောက်ဝံ၏အသားကို စား
သောက်ကြသည့်အခါ အဆိပ်မသင့်စေ
ရန် ကြိုတင်ဖယ်ရှားထားခြင်းပင်ဖြစ်၏။

အမဲလိုက်၍ ယခု တောကောင်
တစ်ကောင်ကို ရရှိကြပြီ ဖြစ်သော်
လည်း တောစောင့်နတ်ကို ပသခြင်း
အပါအဝင် ယုံကြည်စွဲလမ်းမှုဆိုင်ရာ

ဘာပုဇော်ပသမှုမျိုးကိုမှ သူတို့မလုပ်
ကြ။ နတ်ပိညာဉ်အယူအဆနှင့် ပတ်
သက်၍လည်း သူတို့ ဘာမျှ အလေး
အနက်ထားကြပုံမပေါ်။ နောင်ဘဝဆို
သည်ကိုလည်း သူတို့ ယုံကြည်ပုံမရ။
မိမိသေဆုံးပြီးနောက် ဘာဖြစ်မည်ဆို
သည်ကို မည်သည့် ဟာဗီလာမျှ တွေး
တော့ပူပန်ခြင်း မရှိကြ။

“နတ်ဘုရားဆိုတာ ရှိသလား”
ကျွန်တော်က အကဲစစ်မည်
သဘောဖြင့် အွန်ဝို(စ်)ကို မေးလိုက်ခြင်း
ဖြစ်၏။

“နတ်ဘုရားဆိုတာ ရှိတယ်။ လူ
တွေကို မျက်စိကန်သွားလောက်အောင်
တောက်ပတယ်။ တန်ခိုးလည်း သိပ်
ကြီးတယ်။ လူ့ဘဝတစ်လျှောက်လုံး
အတွက် လိုအပ်နေတဲ့အရာဖြစ်တယ်”

အွန်ဝို(စ်) ရည်ညွှန်းသော နတ်
ဘုရားဆိုသည်မှာ ကောင်းကင်တွင်
ထွန်းလင်းသောနေမင်းကို ရည်ညွှန်ခြင်း
ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် နားလည်လိုက်
ရ၏။ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသားမျိုးနွယ်
အတော်များများတို့သည် နေနှင့်ပတ်
သက်၍ ယုံကြည်ကိုးစားကြကြောင်း
လေ့လာသိရှိရ၏။ ယနေ့ အလွန် ဖွံ့ဖြိုး
တိုးတက်နေသော ဂျပန်တို့သည်ပင် သူ
တို့ကိုယ်သူတို့ နေမင်းမှ ဆင်းသက်
ပေါက်ဖွားလာသူများ (ဝါ) နေမျိုးနွယ်
များအဖြစ် ခံယူထားကြ၏။ သူတို့၏
နိုင်ငံတော်အလံတွင် နေလုံးနီနီ ရုပ်ပုံ
ကြီးကို အဓိက တွေ့မြင်ကြရမည်ဖြစ်၏။

“ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘိုးဘေး မျှလူ
မျိုးတွေဟာ ထွန်ခဲ့တဲ့ နှင်းပေါင်းနှစ်

ထောင်လောက်က ပေါ်ထွန်းခဲ့ကြပြီး နေ့နံပါတ်သက်တဲ့ ကိုးစားယုံကြည်မှု တွေ ရှိခဲ့ကြတယ်။ ပျူဒဂါးတွေမှာ ထက်နေပုံပိုတာကို တွေ့ရတယ်။ ကွန်ဇာတ်(စ်)(အိမ်ပြောင်) မပေါ်သေးတဲ့ ခေတ်မှာ ပျူတွေဟာ နေကို ကွန်ဇာတ်(စ်)လို အသုံးပြုပြီး ခရီးသွားခဲ့ကြတဲ့ ဖြစ်စဉ်တွေလည်း ရှိခဲ့တယ်ဗျ။ ဥပမာ... ဗိဿနိုးမြို့ကို တည်ထောင်ခဲ့တဲ့ ပျူတွေဟာ သူတို့ မြို့တော် ဖျက်ဆီးခံရတဲ့ခါ နေကိုဦးတည်ပြီး အရှေ့ဘက်အရပ်ကို ထွက်ခွာခဲ့ကြတယ်။ အလယ်ရိုးမကို ကျော်ပြီး ပျဉ်းမနားတပ်ကုန်းဘက်တွေကို ရောက်ရှိသွားခဲ့ကြတယ်။ မြန်မာပြည် မြေပုံပေါ်မှာ ကြည့်လိုက်ရင် ဗိဿနိုးမြို့ဟောင်းနဲ့ တည့်တည့် အရှေ့ဘက်မှာ တပ်ကုန်းမြို့ ရှိနေတာ တွေ့ရတယ်။ ဗိဿနိုး မြို့ဟောင်းနဲ့ တပ်ကုန်းမြို့ရဲ့ အလယ်ကောင်မှာ ခြားနားနေတာကတော့... အလယ်ရိုးမတောင်တန်းကြီးပဲ ဖြစ်တယ်။ မျက်မှောက်ခေတ်မှာ ရှေးဟောင်းပစ္စည်း တူးဖော်ရောင်းစားသူ တချို့ဟာ တပ်ကုန်းမြို့က လယ်ကွင်း တချို့ကို သွားရောက်ပြီး တူးဖော်ခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ကိုယ်တိုင် တူးဖော်တာ မဟုတ်ဘဲ အဲဒီမှာလယ်လုပ်နေကြတဲ့ ဒေသခံတွေကို နေ့တွက်စရိတ်ပေးပြီး တူးဖော်ခိုင်းကြတာခင်ဗျ။ ပုံစံအမျိုးမျိုး အရောင်အသွေးအမျိုးမျိုးနဲ့ ပြုလုပ်ထားတဲ့ ရှေးဟောင်းပျူပုတီးစေ့အတော်များများ ရရှိသွားခဲ့ကြတယ်လို့ ကြားသိခဲ့ရတယ်။ အဲဒီလယ်မြေတွေဟာ တစ်

ချိန်တုန်းက ပျူတွေ စခန်းချသွားခဲ့ကြတဲ့ နေရာတွေဖြစ်နိုင်တယ်။ ဗိဿနိုးမြို့ဟောင်းကနေ ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့ကြတဲ့ ပျူတွေဖြစ်မယ်လို့ မညာရှင်တချို့က ကောက်ချက်ချခဲ့ကြပါတယ်။

ကျွန်တော့်ပိတ်ဆွေ ရှေးဟောင်း သုတေသနပညာရှင်တစ်ဦး ပြောပြခဲ့သည်များကို ပြန်လည်ကြားယောင် သတိရနေမိခြင်း ဖြစ်၏။ ယခု ကျွန်တော် လေ့လာသုတေသနပြုလျက်ရှိ နေသော ဟာစ်ဇာလူမျိုးတို့သည်လည်း နေကို ကိုးစားကိုးကွယ်ကြသူများဖြစ်ကြောင်း သိရှိရလေပြီ။

အွန်ဝါ(စ်) ခေါင်းဆောင်သော အဖွဲ့သည် ဘာပုလော်ပထပွဲမှ မလုပ်ဘဲ ဘာဘွန်းမျောက်ဝံအသေကောင်ကြီးကို စခန်းဆီသို့ သယ်ဆောင်လာခဲ့ကြ၏။ အွန်ဝါ(စ်)၏ မီးဖိုတွင် ထိုမျောက်ဝံ အသားကို မီးကင်စားကြမည်ဖြစ်၏။ အိပ်ရာမှနိုးလာသူ အွန်ဝါ(စ်)၏ဇနီးသည် မျောက်ဝံအသေကောင်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ၌ ဝမ်းသာကျေနပ်သွားပုံရပြီး ဦးခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ ညိတ်လိုက်၏။ စခန်းရှိ ကျန်အမျိုးသမီးများနှင့် ကလေးများလည်း နိုးလာကြပြီး အွန်ဝါ(စ်)၏မီးဖိုကို ပိုင်းပတ်ရလိုက်ကြ၏။ သူတို့အားလုံး ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေကြ၏။ အမျိုးသားတစ်ဦးက တုတ်အခွန်တစ်ခုဖြင့် မျောက်ဝံ၏ အရေခွံကို ကျင်လည်စွာ ဆုတ်ခွာလိုက်၏။ အမွှေးဖွားဖွားရှိသော ထိုမျောက်ဝံ၏ အရေခွံကို နေပူတွင် ငါးရက်ခန့် အခြောက်လှန်းပြီးလျှင် အိပ်ရာခင်းကောင်းတစ်ခု

ဖြစ်လာပေလိမ့်မည်။ လူရွယ်လင်မယား နှစ်ဦးတို့က ထိုမျောက်ဝံ၏အသားများကို ခုတ်ထစ်ဖြတ်ထောက်ပြီး မီးဖိုအနီးတွင် ထိုင်နေကြသူများကို ဝေငှပေး၏။ စခန်း၏ အကြီးအကဲဖြစ်သူ အွန်ဝါ(စ်)က ဘာဘွန်းမျောက်ဝံ၏ ဦးခေါင်းကို ရရှိ၏။

ကျွန်တော်သည် အပေါ့အပါးသွားလိုသဖြင့် ထိုနေရာမှ ခေတ္တထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ အနောက်ဘက်ရှိ ချွဲတောများဆီသို့ လျှောက်လာခဲ့ရာ ကျွန်တော့်နောက်နားဆီမှ ခြေသံသံသံ ကြားရသောကြောင့် ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ကျွန်တော့်နောက်တွင် ရပ်နေသည့် သဏ္ဍာန်တစ်ခုကို တွေ့ရ၏။ လက်နိပ်စာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်လိုက်မိရာ-

“ဟင်... ဟရီယာ”

“ဟုတ်တယ် ကိုကို၊ ဟရီယာပါ။ ဟိုကိုက မပြောမဆိုနဲ့ တစ်ယောက်တည်း ဒီဘက်ကို ထွက်လာတာတွေ့လို့ ညီမလေး ဖိုးဒိုင်ပြီး လိုက်လာခဲ့မိတာပါ။ ကိုကို အပေါ့အလေးသွားချင်လို့လား။ သင့်စိတ်တဲ့နေရာကို ညီမလေး လိုက်ပို့ပါဖယ်။ အခု ကိုကို ဦးတည်ပြီး သွားနေတဲ့ ချွဲတောတွေဘက်က မြွေဆိုးပေါတယ်။ အချိန်မရွေး အန္တရာယ် ကျရောက်နိုင်တယ်”

ဟရီယာထံမှ ကြားလိုက်ရသော စကားများကြောင့် ကျွန်တော်ရင်ထဲတွင် နွေးနွေးထွေးထွေး ဖြစ်သွားခဲ့ရ၏။

“သူ ငါ့အပေါ်မှာ သံယောဇဉ်တယ်ပြန်ကြီးမားပါလား။ ဟူသော အသံတရားကြောင့် ကြည့်နှုတ် ပြစ်မိရ

သည်။ ကျွန်တော်သည် သူမရပ်နေ
သည့် နေရာခေါ်သို့ လျှောက်သွား၏။
တစ်ပေကျော်ခန့်အကွာ၌ သူမနှင့် မျက်
နှာချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်သည်။

“ညီမလေးက ကိုကိုအပေါ် သံ
ယောဇဉ်ရှိတယ်။ စိုးရိမ်ပူပန်တယ်ဆို
တာကို သိရလို့ ကိုကို သိပ်ပြီးပျော်သွား
မိတယ် မာရီယာရယ်”

“ကိုကိုဟာ ညီမလေးတို့ ဟာခံ
တထူးမျိုးတွေရဲ့ အထူးအညံ့သည်တစ်
ယောက် ဖြစ်တယ်လေ။ ကိုကို ဘေး
အန္တရာယ် ကင်းရှင်းအတွက် ညီမလေး
တို့အားလုံးမှာ တာဝန်ရှိပါတယ်။ အထူး
သဖြင့် ကိုကိုရဲ့ စကားပြန်အနေနဲ့ရော
အတွင်းရေးမှူးအဖြစ်နဲ့ပါ တာဝန်ယူနေ
ရတဲ့ ညီမလေးမှာ ပိုပြီး တာဝန်ရှိပါ
တယ်။ ဦးလေးအွန်ဝါစ်ကလည်း ကိုကို
ကို အထူးဂရုစိုက်ဖို့ စောင့်ရှောက်ဖို့
ညီမလေးကို သေသေချာချာ မှာထားပါ
တယ်”

ကျွန်တော်သည် မာရီယာ၏
စကားများကို နားထောင်ရင်း ဝီတီပွား
နေမိရာမှ ရုတ်တရက် စိတ်ရိုင်းဝင်လာ
၏။ သူမကို စတွေ့စမြင်ကတည်းက
ရင်ထဲတွင် တောက်လောင်ခဲ့ရသော
အချိန်။ ထိုမိမိ ကျွန်တော်က အလိမ္မာ
စိတ်ဖြင့် အချိန်မီ ထိန်းချုပ်နိုင်ခဲ့သော
ကြောင့် မီးတောက်ကြီး ဖြစ်မလာခဲ့ရ
ချေ။ သို့ရာတွင် ငြိမ်းသွားခြင်းသည်သာ
ဖြစ်ပြီး လုံးဝငြိမ်းသွားခြင်း မဟုတ်ရ
ကား ယခုအခွင့်သာချိန်၌ ထိုမီးတောက်
က ပြန်ပြီး ကြီးထွားလာပြန်၏။ မသင့်
တော်မှန်းတော့ သိပါသည်။ သို့သော်-

“မာရီယာ”

“ပြောပါကိုကို။ ညီမလေး ဘာ
အကူအညီပေးရမှာလဲ”

“ညီမလေး တကယ်ကူညီပေး
နိုင်ရင်တော့ ကိုကိုရင်ထဲက မီးတောက်
ကြီးဟာ မြန်မြန်ငြိမ်းအေးသွားမှာ ဖြစ်
ပါတယ်။ ကိုကိုဟာ ညီမလေးကို စတင်
မြင်တွေ့စအချိန်ကတည်းက ချစ်ခင်စွဲ
လမ်းမိခဲ့တယ်။ ဒီလိုစိတ်မျိုး တစ်သက်
မှာ ဒီတစ်ခါပဲ ပေါ်ခဲ့ဖူးတယ်ဆိုရင်
တော့ ညီမလေး ယုံချင်မှ ယုံလိမ့်မယ်။
ကိုကိုဘဝမှာ မိန်းကလေးတွေနဲ့ ဆုံခဲ့
တွေ့ခဲ့ဖူးပေမယ့် ထူးထူးတွေတွေ ခံစား
ခဲ့မိရတာမျိုး မရှိခဲ့ဘူး။ လေးလေးနက်
နက် မရှိခဲ့တာလည်း အမှန်ပဲ။ ဒါ
ကြောင့်လည်း ဒီကနေ့အထိ အိမ်
ထောင်မပြောဘဲ နေခဲ့တာပါ။ အဲ...
မာရီယာကိုတွေ့မြင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်ရတဲ့
အချစ်စိတ်ကတော့ မာရီယာကို ဘဝ
ကြင်ဖော်တစ်ယောက်အဖြစ် ကိုကိုနဲ့
အမြဲတမ်း ရှိနေစေချင်တဲ့ စိတ်မျိုးပဲ ဖြစ်
ပါတယ်။ မာရီယာသာ သဘောတူလက်
ခံမယ်ဆိုရင် အွန်ဝါစ်ကို ဖွင့်ပြောမယ်။
မာရီယာကို လက်ထပ်ခွင့် သူ့ဆီမှာ
တောင်းမယ်။ ဟာခံလာလူမျိုးတွေရဲ့
ဓလေ့လုံးတမ်းအတိုင်း ဒီမှာ မင်္ဂလာ
ဆောင်မယ်။ ကိုကိုရဲ့ သုတေသနလုပ်
ငန်းပြီးလို့ အမေရိကကို ပြန်ရင် မာရီ
ယာကိုလည်း ခေါ်သွားမယ်။ ဟိုမှာ
ကိုကိုရဲ့ဝန်းမယားအဖြစ် တစ်သက်လုံး
နေပေတော့”

ဤစကားတို့သည် ကျွန်တော်၏
နှုတ်ဖျားမှ ပေါ်ထွက်လာသော်လည်း

တကယ်ရင်တွင်းစကားများ ဖြစ်ကြ၏။
တကယ်စိတ်ရင်းအမှန်ဖြင့် ပြောဆိုနေ
မိခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်တော်၏ အသံများက
အနည်းငယ် တုန်နေသည်။ မာရီယာက
တော့ ဘာမျှ တုံ့ပြန်ပြောဆိုခြင်းမရှိ။
ငြိမ်သက်စွာ ရပ်နေခဲ့ဖြစ်၏။ မချင့်
မရဲဖြစ်လာသော ကျွန်တော်သည် သူမ
၏ အနီးသို့ တိုးကပ်ပြီး လှမ်း၍ဖက်
လိုက်မိရာ-

“အိုး...နိုး...နိုး” ဟူသော
အော်သံနှင့်အတူ ကျွန်တော်သည် ရုတ်
တရက် နောက်ပြန်လှန်၍ လှဲကျသွား
၏။ မာရီယာက အားကုန်ဆောင့်တွန်း
ပစ်လိုက်သောကြောင့် လဲကျသွားခဲ့ရ
ခြင်းဖြစ်၏။ ကျွန်တော် ကြီးစားပြီး ပြန်
ထလာချိန်၌ သူမက နောက်သို့ ခပ်ခွာ
ခွာ ဆုတ်ပြီး ရပ်နေ၏။

“ကိုကို ဒီလိုလုပ်ရပ်မျိုးအတွက်
ထပ်ပြီး မကြိုးစားပါနဲ့လို့ တောင်းပန်ပါ
ရစေ။ အစကတော့ ညီမလေးဟာ အခု
ပြောမယ့် စကားတွေကို ရင်ထဲမှာပဲ
သိမ်းဆည်းထားဖို့ပါ။ ဒါပေမယ့် အခြေ
အနေအရ မပြောရင် မဖြစ်တော့တာမို့
အခုပဲ ပြောပြပါတော့မယ်။ သိပ်ပြီး
အရေးကြီးတာမို့ ကိုကို သေသေချာချာ
နားထောင်ပါနော်”

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

မနုဿကျော်ဝင်း(အပျိုးသားစာပေဆုရ)

ပြည်မြို့ သရေခေတ္တရာ ရဟန္တာဂါထာတော်များ

ဉာဏ်လင်း

- ၁။ အတိတ် ဗုဒ္ဓရတနံ၊ ဗုဒ္ဓဝံသ မနာဂတံ။
မမသီသေ ငှပေတွာန၊ ယာဝဇီဝံ နမတ္ထုမေ။
- ၂။ အတိတ် ဓမ္မရတနံ၊ ဓမ္မဝံသ မနာဂတံ။
မမသီသေ ငှပေတွာန၊ ယာဝဇီဝံ နမတ္ထုမေ။
- ၃။ အတိတ် သံယရတနံ၊ သံယံဝံသ မနာဂတံ။
မမသီသေ ငှပေတွာန၊ ယာဝဇီဝံ နမတ္ထုမေ။

ကျွန်ုပ် ပြည်မြို့ကို နှစ်ခေါက်လောက် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဆီကို အလည်ရောက်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူငယ်ချင်းနှင့် မတွေ့ရတာကြာပြီမို့ အလည်ရောက်ဖြစ်တာပါ။ ပြီးတော့ ကျွန်ုပ်က ပြည်မြို့ကို မရောက်ဖူးတဲ့နေရာမို့ ရောင်ချင်နေတာပါ။

ရောက်လက်စမှာ ကျွန်ုပ်ကို သူငယ်ချင်းက ဘုရားစာအုပ်အဟောင်းတစ်အုပ် ခဏဖတ်ဖို့ ပေးပါတယ်။

အဲဒီမှာ ကျွန်ုပ်က စာရေးတတ်၊ စာဖတ်တတ်တဲ့ ဝါသနာထုံနေမှန်း ကျောင်းတုန်းကတည်းကမှ ကျွန်ုပ်ရဲ့ဝါသနာကို သိနေပြီဖြစ်တဲ့ သူငယ်ချင်းက အလိုက်သိစွာနဲ့ ဘုရားစာအုပ်တစ်အုပ် လာပေးထားပါတယ်။

ကျွန်ုပ်က စိတ်ဝင်တစားနဲ့ ဂါထာတော်တော်ကို များပြားစွာ စာအုပ်ကို အကြိမ်ကြိမ် လေ့လာမှတ်သားရတာ အင်ထန်မှ အားရဝမ်းသာ ဝိတ်ဖြစ်မိရတယ်။

အဲဒါနဲ့ ကျွန်ုပ်သူငယ်ချင်းရဲ့အိမ်မှာနေခဲ့တာ တစ်ပတ်သာကြာသွားပြီ။ သင်္ကြန်ရက်ထွင်းမဟုတ်တော့ နေရတာ အနာဓိတယ်။ နေရေး၊ စားရေးကို သူငယ်ချင်းက အလုပ်အကိုင်ကြားက ကျွန်ုပ်ကို လစ်ဟာမသွားအောင် ဂရုစိုက် စီစဉ်ပေးခဲ့တာ ကျွန်ုပ် လွန်စွာမှပဲ ကျေးဇူးမမေ့တော့ပါ။

အတူ သူ့မိဘမောင်နှမအားလုံးကို ကျွန်ုပ်လိုက်လိုက်လဲ့လဲ့ အထူးပဲ တင်ရှိကြောင်း ဒီပြည် သရေခေတ္တရာဂါထာတော်ကို အားရစွာ နှလုံးသွင်းကာ ရေးရတာ အင်မတန်မှ ပျော်စေတဲ့ အကျိုးထူးစေတဲ့ ရဟန္တာဂါထာတော်များကို စာဖတ်ပရိသတ် မိဘပြည်သူအပေါင်းအပေါ် မေတ္တာနှင့် စာကုသိုလ်ပြုနေကျဟန်နဲ့ ကျွန်ုပ်ကုသိုလ်ပြုရတယ်။

ဆိုတော့ . . . ခုတ္တဘောင်မင်းကြီး သားတော်နှစ်ပါး ရဟန္တာဖြစ်လို့ ဗုဒ္ဓဂါယာမှ ဘုရားရှင်ဓာတ်တော်များကို သရေခေတ္တရာပြည်မြို့ကို ပင့်ဆောင်ရာတွင် ပါလာသောဂါထာတော် ဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်ရင် စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ ရစေနိုင်ကြောင်းလည်း မှတ်ချက်မှာ ဖတ်လိုက်ရပါသတဲ့။

တကယ် ထူးထူးခြားခြားဖြစ်တဲ့ ပြည်မြို့ သရေခေတ္တရာ ရဟန္တာဂါထာတော်များမို့ ကျွန်ုပ်ရဲ့ စာဖတ်ပရိသတ် မိဘပြည်သူ အပေါင်းအတွက် နေ့စဉ်ရွတ်လိုက်ရင် ထူးခြားပြီး လက်တွေ့တွေ့မြင်ရမှာက လာဘ်လာဘာများရေး၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာပါ ထူးခြားစွာ ပေးလိမ့်မတဲ့။

ကိုင်း . . . ယုံကြည်စို့က ကျွန်ုပ်ရဲ့ စာဖတ်ပရိသတ် မိဘပြည်သူအပေါင်းဘက်ကပဲ ကြီးစားလုပ်ဆောင်စို့။

ဂါထာတော်အနက်

၁။ အတိတ်-လွန်လေပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓရတနံ-ဘုရားရတနာကိုလည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဝံသ-မြတ်စွာဘုရား၏ အနွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ မမ-ငါ၏၊ သီသေ-ဦးခေါင်းအထက်၌ ငှပေတွာန-တည်ရှိကြကုန်၏။ ယာဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး၊ မေ-ငါ့အား၊ န-နမော ရှိခိုးခြင်း၊ အတ္ထုဘဝန္တ-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၂။ အတိတ်-လွန်လေပြီးသော၊ ဓမ္မရတနံ-ဓမ္မရတနာကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဝံသ-ဓမ္မတရား၏ အနွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ မမ-ငါ၏၊ သီသေ-ဦးခေါင်းအထက်၌ ငှပေတွာန-တည်ရှိကြကုန်၏။ ယာဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး၊ မေ-ငါ့အား၊ န-နမော ရှိခိုးခြင်း၊ အတ္ထုဘဝန္တ-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၃။ အတိတ်-လွန်လေပြီးသော၊ သံယံရတနံ-သံယာရတနာကိုလည်းကောင်း၊ သံယံဝံသ-သံယာ၏အနွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ မမ-ငါ၏၊ သီသေ-ဦးခေါင်းအထက်၌ ငှပေတွာန-တည်ရှိကြကုန်၏။ ယာဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး၊ မေ-ငါ့အား၊ န-နမောရှိခိုးခြင်း၊ အတ္ထုဘဝန္တ-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

ဉာဏ်လင်း

မောင်ယာဉ်မုန်

(မောင်ချေခြင်း)

စာအုပ်ဒီနှင့် တွေ့ရကစားရန်
ဒီဂျစ်တယ်ပုံ[၇]

ယခင်လူ့အဆက်

ပန်းချီ စံလွင်မောင်



မာယာဒေဝီ နှင့်

ကျောက်စိမ်းရုပ် အရှုပ်တော်ပုံ (၈)

မောင်ယဉ်မွန်(မောင်နေခြည်)

ယ ခင် လ မှ အ ဆက်

“ဟေ့... တပေါ်မှာ ဘယ်သူ
တွေလဲ၊ ဆင်းခဲ့.. ဆင်းခဲ့”

ဟု ဆိုကာ တဲတိုင်ကိုလည်း
တဒေါက်ဒေါက် မြည်အောင် ခေါက်
နေတော့သည်။

သုဇိလနှင့် သီတာတို့မှာ အင်္ကျီ
များ ကပျာကယာဝတ်၍ တဲအောက်
သို့ ဆင်းခဲ့ကြရတော့၏။

“မင်းတို့ ဘယ်ကလဲ”
ဟု လူကြီးတစ်ဦးက ဆီး၍မေး
လိုက်သည်။

“မောရတောင်က ရဲမက်တွေပါ”
ဟု သုဇိလက ပြီးစလွယ်ပင်
ဆိုလိုက်သည်။

“ဟား.. ဟား.. ဟား..
ဘတ်မလည်းလုပ်ပါ ကိုယ့်လူရယ်၊
ဘယ်ကြားဖူးတဲ့ ရဲမက်စစ်သည်တော်
ဆိုတာ ယောက်ျားပီသတဲ့ လူညို
အကြီးတွေတဲ့ဗျ။ ဟား.. ဟား..

ဟား၊ ခုတော့ ကြည့်ကြပါဦး၊
တစ်ယောက်က အသားနီစပ်စပ် ဖြူ
ဖတ်ဖြူရော်နဲ့၊ ဟော နောက်
တစ်ယောက်က မိန်းကလေး၊ ဝေး
ပါသေးရဲ့၊ ဒါ ရဲမက်တဲ့လား၊ ဟား
ဟား.. ဟား..”

ဟု ဆိုကာ လူကြီးက လှောင်
ရယ် ရယ်မောနေပေသည်။

“နောင်ကြီးကကော ဘယ်က
လဲ”

ဟု သုဇိလက ပြန်၍မေးလိုက်
သည်။

“အံ့ပါရဲ့ မောင်ရင်ရယ်၊ ကျုပ်
တပေါ်အိမ်၊ ကျုပ်ပြောင်းဖူးခိုးစားပြီး
နောင်ကြီးကကောလို့ မေးမှ မေး
တတ်မေတယ်”

ဟု လူကြီးက ဆိုလိုက်မှ သုဇိလ
ပို၍ မျက်လုံးပြူးရတော့သည်။

“ဒီလိုပါ နောင်ကြီးရယ်၊ ခုဆို

ရင် မောရတောင်မှာ ဓလရာဇာ
အရှင်မင်းကြီးက တကောင်းနိုင်ငံ
တော် ပြန်လည်သိမ်းပိုက်နိုင်ရေး
အတွက် အမျိုးသားစစ်သည်တော်
များ စုဆောင်းနေသလို အမျိုးသမီး
စစ်သည်တော်များလည်း စုဆောင်း
နေပါတယ်”

ဟု သုဇိလက ဆိုလိုက်လေရာ
“ဟား.. ဟား.. ဟား..

စစ်သည်တော်ရဲမက်ကြီးက အမျိုး
သမီးစစ်သည်တော် စုဆောင်းလာ
တယ်ပေါ့၊ ဟန်ကျလိုက်လေ၊ ဒါဆို
ရင်ဖြင့် ကျုပ်လည်း စစ်သည်ရဲမက်
ကြီး လုပ်ချင်စမ်းပါဘိဗျာ၊ ခင်ဗျားလို
အခွင့်အရေး ရရင်ပေါ့လေ”

ဟု ဆိုနေပြန်သည်။ သုဇိလမှာ
ရှင်းလေရှုပ်လေမို့ ဘာဆက်ပြော့
မည် မသိတော့ပေ။

“ဦးကြီးရယ်.. အထင်တော့

မလွဲလိုက်ပါနဲ့၊ ဒီမောင်ကြီးက သိတာရဲ့ ခင်ပွန်းသည်ပါ။ သူက မောရတောင်မှာ နေရတဲ့ စစ်သည် တော်တစ်ဦးလည်းဖြစ်ပါတယ်။ ခု လာကြတာက သိတာကို သူ လက် ထပ်ပြီးလို့ မောရတောင် ပြန်ခဲ့ကြတဲ့ ခရီးစဉ်လည်း ဖြစ်ပါတယ်”

ဟု ရှင်းပြလိုက်သည်နှင့် ဆက် မေးပြန်သည်။

“ဒါဆို ရဲမက်တွေပါလို့ ဘာ ကြောင့်လိမ်ရတာလဲ”

“အမှန်တော့ သိတာက မြား ပစ်၊ ဓားခုတ်၊ လုံထိုး အားလုံးကျွမ်း ကျင်တယ်ရှင်၊ ဒီတော့ တကောင်း ပြည်ပြန်လည်ထူထောင်ရေးမှာ ရဲမက် တော်တစ်ဦးအနေနဲ့ ပါဝင်ဖို့ မင်း တရားထံ ခွင့်ပန်ထားတယ်လေ”

ဟု ဆိုလိုက်ရာ တဲရှင်လူကြီး က ယုံကြည်ဟန်မဟုတ်ပေ။ သူ သိမ်း ဆည်းထားသော လေးနှင့်မြား ထုတ် ယူလာတော့၏။

“ကိုင်း.. ဟုတ် မဟုတ် မြား ပစ်ပြိုင်မယ်၊ မင်းတို့ ရှုံးလို့ကတော့ သေဖို့ပြင်ထား”

ဟုလည်း ဆိုနေပြန်သည်။ ခက်သည်က ထိုသူ ယူလာသော လေးမှာ ဆွဲလေးမဟုတ် ဒူးလေး ဖြစ် ၍နေသည်။ သုဇိလမှာ ဒူးလေးကို ကိုင်ဆောင်ဖို့ဝေစွ မြင်ပင်မြင်ဖူးသူ မဟုတ်ပေ။ သိတာကတော့ ဒူးလေး ကို ကြည့်၍ တစ်ချက်ပြုံးလိုက် သည်။

“ကိုင်း ဘယ်သူ အရင်ပစ်မှာ လဲ”

ဟု ဆိုကာ လူကြီးက ဒူးလေး နှင့် မြားတစ်စင်း ကမ်းပေးသည်။ သိတာ မြေပေါ်ထိုင်ချလျက် လေး ကိုင်းကို ခြေနှင့်ကန်ကာ လေးကြီးကို တင်သည်။ ပြီးသည်နှင့် မြားတစ်စင်း ထည့်၍ ပစ်မှတ်ရှာသည်။ ကောက် ရိုးပုံအနီး အစာရှာနေသော ကြက်ဖ ကြီးကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် ချိန်ရွယ် ကာ ပစ်ချလိုက်တော့သည်။ ကြက်ဖ ကြီးမှာ ဦးခေါင်းတည့်တည့် ထိမှန် သွား၍ နေရာမှာပင် လဲကျသွား တော့၏။

“မင်းလက်ကိုတော့ ယုံပါပြီ၊ ဟိုလူနီဖြူစပ်ကိုတော့ မယုံသေးဘူး”

ဟု ဆိုနေပြန်သည်။

“လောကဆိုရိုးစကားရှိတယ် ကလေးမရဲ့၊ လူနီဖြူစပ် မပေါင်းအပ် တဲ့၊ လောကမှာ ယောက်ျား ရှားလို့ ဒီလူမျိုးမှ ရွေးရသလားကွယ်၊ ဒီလို လူမျိုးက လေပေါ်ပြီး လက်ကြော မတင်းဘူးဆိုတာ မှတ်ထား။ မင်း စောင့်ကြည့်၊ မကြာမီ အဖြေပေါ် လာလိမ့်မယ်”

ဟု ဆိုနေပြန်သည်။

အမှန်တော့ သုဇိလ၏ အသား အရေမှာ ဖြူနီစပ် မဟုတ်ပါ။ ဖြူ၍ အဝါရောင်သမ်းခြင်းသာလျှင် ဖြစ် သည်။ သို့သော် နေပူမိခြင်း ပင်ပန်း ခြင်းတို့ကြောင့် ဖြူသောအသားမှာ သွေးရောင်သမ်းနေခြင်းဖြစ်ပေသည်။

သုဇိလသည် ဒူးလေးကို အောက်စိုက် မြေနှင့်ထောက်လျက် လွယ်ကူသက်သာစွာ လေးကြီးကိုဆွဲ ၍တင်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မြား တစ်စင်းထည့်၍ ပစ်မှတ်ရှာသည်။ ပစ်မှတ်တွေ့လိုက်ပြီ။

“ဒူးထောက်ထိုင်ပြီး လက်အုပ် ချိပါ”

သုဇိလသည် တဲရှင်ဟု ဆိုသူ ကြီးအား လေးနှင့် ချိန်ရွယ်၍ အမိန့် ပေးနေသည်။

“ငါဟာ မင်းပြောတဲ့ ပေါက် လွတ်ပဲစားမဟုတ်ဘူး၊ သကျသာကီ ဝင် မင်းသားတစ်ပါး ဖြစ်တယ်။ ဓဇ ရာဇာနဲ့ တစ်ဆွေတည်း တစ်မျိုး တည်းဆိုတာ မင်း မြဲမြဲမှတ်ထား လိုက်ပါ၊ မင်းကို ငါတာဝန်ပေးရမယ် ဒီဒူးလေး ဘယ်မှာလုပ်တာလဲ”

ဟု သုဇိလက မျက်နှာကြီး နီ မြန်းလျက် ဆိုလိုက်လေရာ ထိုလူ ကြီးမှာ ကြောက်ဒူးများတုန်လျက်-

“ကျွန်တော်မျိုးကြီးကိုယ်တိုင် လုပ်ထားတာပါ၊ လေးကို ငါးက တရော်သားပါ၊ လေးက ပိတောက် နှစ် ဖြစ်ပါတယ်၊ မောင်းခလုတ်က တော့ နွားခြေသလုံးရိုးပါ။ ကြီး.. ကြီးက ချဉ်ပေါင်ဖြူပင်ကရတဲ့ လျှော် ကြိုး ဖြစ်ပါတယ်”

ဟု တုန်တုန်ယင်ယင် ဆိုလာ သည်။

“ကောင်းပြီ၊ ခု လုပ်ပြီးသား ဘယ်နှခုရှိလဲ”

ဟု ဆက်၍မေးရာတွင် မျက်
လုံးကြီးပြုံး၍ ကြည့်နေပြန်ရာ
သီတာကပါ တိဘက်ခားကောက်
ကြီး ဆွဲထုတ်၍...

“ကိုင်း အချိန်မရဘူး အမှန်
အတိုင်း အမြန်သံတော်ဦး တင်လိုက်
ပါ”

ဟု ဆိုလိုက်မှ တအောက်ရုံ
မြေတိုက်တံခါး ဖွင့်၍ပြတော့သည်။

သီတာသည် ဝါးကျည်တောက်
များဖြင့် ထည့်ထားသော မြားဘူး
နှစ်ဘူးယူသည်။ ထို့နောက် ဖူးလေး
တစ်ခုတိုပါယူ၍ တံခါးကို ပြန်ပိတ်
လိုက်၏။

“မောင်ကြီး လောလောဆယ်
တော့ ဒီနှစ်လက်ဆို ရပြီမို့လား”

ဟု ဆိုလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားနာမည် ပြောပါ”

ဟု သူငိုလက မေးလိုက်ပြန်
သည်။

“သုညလို့ ခေါ်ပါတယ်”

“ကောင်းပြီ၊ ဒီဖူးလေးတွေဟာ
ဆယ်ချဲ့တော်လှန်ရေးအတွက် သိပ်
ထိုအပ်တယ်။ အဲဒီတော့ တစ်လ
ပြည့်ရင် ကျုပ်တို့ပြန်လာမယ်၊ ဒုလေး
ဆယ်တစ်ရာပြည့်အောင် လုပ်
ထားပါ။ အခမဲ့ခိုင်းတာမဟုတ်ပါဘူး၊
အောင်တစ်ပိဿာပေးမယ်၊ အလက်
သစ်ရာတော့ ပြည့်ရမယ်၊ မပြည့်လို့
အတော့ ခင်ဗျားကြီး သေဖို့ပြင်ထား
မိ သီတာ သွားဖို့”

ဟု ဆိုကာ ထိုတလေးမှ ထွက်
ခွာခဲ့ကြတော့၏။

x x x

ဒေါင်းမြူးချောင်းဘေးတွင်
သေသပ်စွာ ဆောက်လုပ်ထားသော
တဲကြီးတစ်လုံးရှိသည်။ ထိုတဲကြီးမှာ
ရံဖန်ရံခါတွင် ဓဇရာဇာနှင့် နန္ဒိသေန
တို့ ချိန်းဆိုလျက် ရှေ့လုပ်ငန်းစဉ်
အတွက် လျှို့ဝှက်စွာ ဆွေးနွေးတိုင်
ပင်ကြရသည်။

နေ့ခင်းဘက်မှာတော့ ထိုတဲ
ကြီးအနီးမှ မြေကွက်လပ်တွင် စစ်
သည်ရဲမက်များ သီးပင်စားပင် စိုက်
ပျိုးကြသဖြင့် ဆူညံနေတတ်သည်။
ညအခါများဆိုပါလျှင် ထိုအနီးတွင်
လူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှပင် မတွေ့ရ
ပေ။

သုညမှာလည်း ဓဇရာဇာနှင့်
နန္ဒိသေနတို့ ထိုတဲကြီးမှာ တွေ့ဆုံရန်
ချိန်းဆိုထားသဖြင့် နန္ဒိသေန ကြို
တင်ရောက် ရှိနေပေသည်။ မိုး
ကောင်းကင်မှာ ကြယ်ရောင်းများ
ဖြာဆင်းနေသော်လည်း လဆုတ်
ရက်မို့ လမင်းက မပေါ်လာသေး
ပေ။

အဝေးဆီမှ ချေဟောက်ဆံများ
ရံဖန်ရံခါ ကြားနေရ၏။ မောရတောင်
အောက်မှ မျောက်များကလည်း
တစ်ခါ တစ်ခါထ၍ အော်လိုက်ကြ
ပြန်သည်။ ဓဇရာဇာသည် ကပ္ပရာဇာ

အား အဝေးမှာ ထားခဲ့၍ တစ်ကိုယ်
တော်ပင် တဲကြီးဆီသို့ ထွက်ခဲ့သည်။

“ရောက်လာပြီလား ရာဇာ”

ဟု နန္ဒိသေနက ဆီးကြိုနှုတ်
ခွန်းဆက်လေသည်။

“နန္ဒိသေန... မင်းကို ငါ မေး
စရာရှိလို့ ခုလိုချိန်းလိုက်ရတာကွဲ့”

ဟု ဆိုလိုက်သည်။

“ဘာမေးမှာလဲ ရာဇာ”

“သူငိုလကို မင်း လွှတ်ပေး
လိုက်တာ မဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ် ရာဇာ၊ ဘာမဟုတ်
တဲ့အဖွဲ့တော့ ကိုယ့်လူနဲ့တစ်ယောက်

အဆိုးရွား မခံနိုင်လို့ လွှတ်လိုက်ရ
တာ”

ဟုပင် ဝန်ခံလိုက်သည်။

“ငါက သူငိုလကို သတ်ပစ်မယ်
လို့ မင်း ထင်နေလား၊ အမှန်တော့
သူငိုလမှာ ရန်သူတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်
နေလို့ ဒီမှာထိန်းထားတာပါကွာ၊ တို့
လေးဦးမှာ သူငိုလက အငယ်ဆုံးဆို
တော့ အဆိုးဆုံး အနွဲ့ဆုံးမို့လား၊
စိတ်ကလည်း အရမ်းဆတ်တယ်။
ငါက သူငိုလအတွက် အမြဲရင်လေး
ရသူပါ”

ဟု ဓဇရာဇာက စိတ်မကောင်း
စွာ ဆိုသည်။

“မပူပါနဲ့ ရာဇာရယ်၊ သူငိုလ
က ကြံရည်ဖန်ရည် ရှိပါတယ်၊ မို့ချစ်
စိတ်ဓာတ်လည်း အပြည့်အဝ ချဲ့
တယ်၊ မာယာဒေဝီအပေါ် နားလည်း

အမြဲတမ်း အနစ်နာခံရှာတယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ နှစ်ယောက် သား စကားမဆက်နိုင်။ မာယာဒေဝီ ကို ပြန်၍ သတိရနေကြသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ မင်းရယ်၊ သုဇိလ ရယ်၊ မာယာရယ်ဟာ ငါ့အတွက် တန်ဖိုးဖြတ်လို့မရတဲ့ သူတွေပါကွာ၊ အကယ်၍ များ ကျောက်ဂူကြီး ပြိုကျ လို့ မာယာများ အသက်မသေ မပျောက်ဆိုရင် ငါ မိဖုရားမြှောက်မှာ ပါ”

ဟု ဓလေ့စားက ပြောလိုက်ရာ “ခင်ဗျား ကတိတည်နိုင်မှာ လား ရာဇာ”

ဟု ဆိုကာ သုဇိလ ဒူးလေးကြီး တိုင်၍ ပေါ်လာသည်။

“ဟင်... သု... သုဇိလ”
ဟု နှစ်ယောက်သား ပြိုင်တူဆို လိုက်ကြသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ရာဇာရယ် သုဇိလ... စစ်ကြီး ခင်ဗျားရှေ့မှောက် ရောက်လာတာပါ။ ကိုင်း အချိန် ဆိုင်းမနေနဲ့ မာယာဒေဝီဆီ သွားကြ ခို့”

ဟု ဆိုလိုက်သည်။
“မင်းစကားကို ငါ ဘယ်လိုယုံရ မှာလဲ သုဇိလ”

ဟု ဓလေ့စားက ငြင်းဆိုလိုက် သည်။ ထိုအခါ သုဇိလ လက်ခုပ် သုံးချက်တီး၍ သိတာ ဝင်ရောက် လာခဲ့သည်။

“သူနာမည်က သိတာတဲ့၊ သူ

အဘိုးက ဘိုးသက္ကလို့ ခေါ်တယ်၊ မာယာဒေဝီကို သိတာရဲ့ အဘိုး ဘိုးသက္ကက ဥရုနဒီ သဲသောင်ပြင်မှာ တွေ့ခဲ့တယ်၊ ခင်ဗျားကြီး မယုံရင် ဟောဒီမှာကြည့်”

ဟု ဆိုကာ မာယာဒေဝီ ဝက်ပါ ဂူကြီးပြိုကျသည့်နေ့က ဝတ်ဆင်ခဲ့ သော အဝတ်များကို ထုတ်၍ပြ လိုက်သည်။

“မာယာ တကယ်မသေဘူး ဟုတ်လား သုဇိလ”

ဟု နန္ဒီသေနက မေးသည်။

“မာယာ တကယ်မသေဘူး ပေါ့”

ဟု ဓလေ့စားကလည်း ဆိုလိုက် လေ၏။

“ဒီမှာ ရာဇာ ခင်ဗျားယောက်ျား ကောင်းမှန်ရင် မာယာဒေဝီကို မိဖုရားမြှောက်ပါ”

ဟု သုဇိလက ဆိုလိုက်သည်။

“သုဇိလ ငါ ဘယ်မှာ ဘုရင် ဖြစ်သေးလို့လဲ၊ ဘယ်မှာ နန်းသိမ်းပွဲ ခံရသေးလို့လဲ၊ နန်းသိမ်းပွဲခံရအောင် ဘယ်မှာလဲ ရွှေထီး၊ ရွှေနန်း။ ထီး ဘုရင်တွေ စံမြန်းတဲ့ ရွှေနန်းတော် ဟာ ဘာတွေရှိရမယ်ဆိုတာ မင်း သိ ပါတယ်၊ ငါ့ရဲ့အစီအစဉ်မှာ သုနာ ပရန္တတိုင်းရဲ့ စစ်ကူခေါ်မယ်ပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့က ရွှေစင်ဆယ်ပိဿာ တောင်းတယ်၊ ငါ့မှာ ရွှေစင် ဆယ် ပိဿာ ဘယ်မှာလဲလို့ရနိုင်မှာလဲ”

ဟု ဓလေ့စားက ရှည်လျားစွာ

ရှင်းပြသည်။

“ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျားကြီး တကောင်းရွှေနန်း၊ ပြန်လည်သိမ်း မြန်းပြီးလို့ ဘိသိက်ခံရာမှာ မာယာ ဒေဝီကို မိဖုရားမြှောက်ပါမယ်လို့ ကတိပေးပါ။ ကျုပ် ရွှေစင်ဆယ် ပိဿာ ပို့ပေးလိုက်ပါမယ်”

ဟု သုဇိလက ဓလေ့စားကို ချည်ပြီးတုပ်ပြီးဖြစ်အောင် ပြောလိုက် သည်။

မာယာဒေဝီ မိဖုရားအရာ ပေး လိုက်ပါက နာဝဆိန်က ငြိမ်နေမည် မဟုတ်ပေ။ အကယ်၍ လက်ဝဲလက် ယာ စံမြန်းသည့်တိုင် အဂ္ဂမဟောသီ တောင်ညာစံဒေဝီအရာကို လူကြဦး မည်။

“တကောင်း နန်းသိမ်းပွဲမှာ ကျုပ်က တပ်အင်အားတစ်ထောင် ပါဝင်ကူညီမယ်၊ ပွဲပြီးရင် ဘာရာထူး မှ မပေးပါဘူးဆိုတဲ့ ကတိတော့ ပေး ရမယ်”

ဟုလည်း သုဇိလက ဆိုလိုက် ပြန်သည်။

ဓလေ့စား ဒီတစ်ခါဖြင့် သုဇိလ ၏ တောင်းဆိုချက်များကို ငြင်းနိုင် စွမ်း လုံးဝမရှိတော့ပေ။ ထို့ကြောင့်-

“ကောင်းပြီ သုဇိလ၊ မင်း တောင်းတဲ့ ကတိတွေအားလုံး ငါ လက်ခံတယ်၊ မင်းအစီအစဉ်သာ အမြန်အကောင်အထည်ဖော်နိုင်အောင် ကြိုးစားပါ”

ဟု ဆိုလိုက်တော့၏။

“ဒါဆို မာယာဒေဝီဆီ လိုက်
ကြည့်မယ် အစီအစဉ်က ဘာလဲ”

ဟု သုဇိလက မေးလိုက်ပြန်
သည်။

“နန္ဒီသေန၊ သုဇိလနဲ့အတူ
မောင်မင်း လိုက်သွားပါ။ မောင်မင်း
ပြန်လာရင် ရွှေစင်ဆယ်ပိဿာ ယူခဲ့
ပေါ့”

ဟု မှာလိုက်တော့၏။ ခေ
ရာဇာမှာ သုဇိလကို လုံးဝလျှော့
မတွက်ရဲတော့ပေ။

သုဇိလသည် ခုတော့ ကပိလ
နိုင်ငံတော်မှ စတင်ထွက်ခွာစကလို
၁၄ နှစ်အရွယ် လူမမည်လေး
မထုတ်တော့ပေ။ ၁၈ နှစ်အရွယ်သို့
ဝင်ခဲ့ပြီမို့ တကယ်ယောက်ျားရင့်မာ
ကြီး ဖြစ်လို့နေပေပြီ။

“သုဇိလ ဟိုတစ်ယောက်
ဘယ်သူလဲ”

ဟု ခေရာဇာက စပ်စုကြည့်
သည်။

“ဒါက ရာဇဂုက္ခမဟုတ်ပါဘူး။
ထွက်ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိုစွဲပါ။ နန္ဒီ
ဆေန ခုလိုက်ခဲ့မှာလား။ လိုက်ရင်
သွားစို့”

ဟု သုဇိလက ဆိုလိုက်၏။ နန္ဒီ
ဆေနလည်း မောရတောင်မှာ အနေ
ကြာခဲ့ပြီမို့ ကျောက်သွေးဂူမှာ အနား
ယူရန် စိတ်ကူးရသဖြင့် ချက်ချင်းပင်
ထွက်ခဲ့တော့၏။

x x x

ကျောက်သွေးတောင်၏ တောင်
အရပ်တွင် သစ်ဆိမ့်တောကြီး ရှိ
သည်။ သုဇိလသည် လူငယ်များနှင့်
အတူ သစ်ဆိမ့်သီးများ ခူး၍
ကျောက်မောင်းဆင်ကာ အဆီထုတ်
ခြင်းလုပ်ငန်းကို သစ်ဆိမ့်သီးရာသီ
တိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ရရှိလာသော
သစ်ဆိမ့်ဆီများကို ဝါးပိုးကျည်
တောက်များဖြင့် သိုလှောင်ခဲ့သည်။
ထိုတောကြီးတွင် ငှက်ပျောပင်၊
မာလကာပင်၊ သြဇာပင်၊ ပိန္နဲပင်များ
လည်းရှိ၍ စားသောက်ဖွယ်ရာ
အတွက် အဆင်ပြေသည်။

ထိုသစ်ဆိမ့်တောကြီးအလယ်
တွင် ကျောက်ဂူကြီးတစ်လုံးလည်း ရှိ
သည်။ ထိုဂူကို သစ်ဆိမ့်ဂူဟု အမည်
ပေးခဲ့ကြသည်။

သူနွရသည် နေ့လယ်ဘက်တွင်
ထိုဂူကြီးအတွင်းမှာပင် လူငယ်လေး
များ စုရုံးလျှက် တရားမှတ်ခိုင်းလေ့
ရှိသည်။

“မြတ်ဗုဒ္ဓဟာ ငါတို့သာကီဝင်
မင်းသားတစ်ပါးဖြစ်တယ်၊ မြတ်ဗုဒ္ဓ
တွေ့ရှိတဲ့ ဝိပဿနာတရားကို ငါတို့
သာကီဝင်များက ဆက်လက်ထိန်း
သိမ်းကြရမယ်”

ဟုလည်း မကြာမကြာ ကလေး
များအား သြဝါဒပေးသည်။

သူနွရတို့အဖွဲ့တွင် အရွယ်
ရောက်နေသော မင်းသမီးလေး
တစ်ပါးလည်း ပါသည်။ သူနာမည်
မှာ ဥတ္တရာဒေဝီဟု ခေါ်သည်။

“ဝိပဿနာတရား ခုမှတ်ရာမှာ
စိတ်ကို ငြိမ်အောင်ထားရမယ်”

ဟု သူနွရက ဆိုသည်။

“စိတ်ကို ဘယ်လို ငြိမ်အောင်
ထားရမှာလဲ”

ဟု ဆိုကာ ဘိုးသက္က တောင်စွေ
ကြီးနှင့် သစ်ဆိမ့်ဂူတွင်းသို့ ဝင်လာ
သည်။

“ဘဘက ဘယ်ဒေသက ကြွခဲ့
ပါသလဲ”

ဟု သူနွရက ဆီးကြိုနှုတ်ဆက်
သည်။

“ဘဘ ကသိုက်းတောင်က
လာခဲ့တာပါ။ အမောင့်အမည်က
သူနွရ ဟုတ်ပါသလား”

“မှန်ပါတယ် ဘဘ၊ ကျုပ်
နာမည် သူနွရပါပဲ။ ဒါနဲ့ ဘဘ ဒီ
နေရာကို ဘယ်သူများ လမ်းညွှန်
လိုက်လို့ ကြွခဲ့ပါသလဲ”

“ဘယ်သူ့ရဲ့ရမှားလဲကွယ်၊
အမောင့်ရောင်းရင်း သုဇိလက လမ်း
ညွှန်လိုက်လို့ လာခဲ့တာပါ”

“ဘဘနဲ့ သုဇိလ ဘယ်မှာဆုံ
ဖြစ်ကြတာလဲ”

ဟု သူနွရက ဆက်၍မေးလိုက်
ရာ ဘိုးသက္ကသည်လည်း မနေသာ
၍ သုဇိလ ပေါ်လာပုံနှင့် မာယာ
ဒေဝီအား တွေ့ရှိပုံများကို ပြောပြရ
တော့၏။

“ဒါဆို မာယာဒေဝီ မသေဘူး
ပေါ့နော် ဘဘ”

ဟုပို၍မေးလိုက်ကြလေသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်၊ မာယာဒေဝီ မင်းသမီးလေး သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေ ပါသေးတယ်”

ဟု ဘိုးသက္က ပြောလိုက်ရာ အားလုံးဝမ်းသာနေကြရတော့၏။

“ဘာရောက်လာလို့ဝိပဿနာ အလုပ်ပျက်ကုန်တော့မယ်၊ ရောက် ရောက်ခိုက်ဆိုတော့ ဘာဘကိုယ်တိုင် ဗုဒ္ဓရဲ့တရား မှတ်ကြည့်ပါရစေကွယ်၊ ဆက်ပြီးပြပါတော့”

ဟု ဘိုးသက္ကကပင် တောင်းဆို လိုက်တော့သည်။

“ကောင်းပါတယ် ဘာရယ်၊ မြတ်ဗုဒ္ဓကလည်း ဧဟိပဿိကောလို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်”

“ဧဟိပဿိကောဆိုတာ ဘာ ကို ဆိုလိုတာလဲကွဲ့”

“ဧဟိပဿိကောဆိုတာ လာပါ ချပါ ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ် ကြည့်ပါလို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ် ဘာ ခဲ့၊ ဒီတော့ အာလည်း အားထုတ် ကြည့်ပေါ့”

ဟု သုန္ဒရက ရှင်းပြသည်။

“ကျင့်ကြံအားထုတ်နည်းလေး ပြောပါဦးကွယ်”

ဟု ဘိုးသက္ကက ဆိုလိုက်သည်။

“ခန္ဓာရရှိသူတိုင်းဟာ ခန္ဓာဝန် ကို ထမ်းဆောင်နေရပါတယ်၊ ဒါကို ခန္ဓာခုကွလို့ ခေါ်ပါတယ်၊ ခန္ဓာကြီးက အစဉ်ထာဝရ မျက်စိခြင်းသဘော ကို ဆောင်ပါတယ်။ ဒီတော့ ဆာ လောင်မယ်၊ ဇော်မွတ်မယ်၊ ပူမယ်၊

အေးမယ်၊ ငိုက်မျှည်းမယ်၊ ဝိုကြွေး မယ်၊ တယ်တော့မှ အလိုမပြည့်နိုင် ပါဘူး။ ဒီတော့ ဒီခန္ဓာအသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်မရရှိနိုင်တဲ့ အေးငြိမ်းရာမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ဗုဒ္ဓက တွေ့ရှိခဲ့ပါ တယ်။

“သုက္ခေ ရှိတ္ထံ တရားကိုပဲ လူ သွားအားလုံးအတွက် မျှဝေစေး တယ်။ အဲဒီလမ်းစဉ်ကို ဝိပဿနာ လမ်းစဉ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဝိပဿနာ လမ်းစဉ်ကို ကျင့်ကြံရာမှာ ဦးစွာ ပထမ မိမိခန္ဓာကိုယ်ကြီး ထရစပ် မရပ်မနား ပျက်နေတာကို သိအောင် ကြည့်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်”

“ဘယ်နေရာက စကြည့်ရမှာ လဲ”

ဟု သုန္ဒရအား ဘိုးသက္က မေး လိုက်သည်။

“တင်ပျဉ်ခွေ ထိုင်လိုက်ပါ။ ဘယ်လက်ပေါ် ညာလက်တင်ပါ။ မျက်စိကို အလိုက်သင့်လေး ပိတ် လိုက်ပါ။ အသက်ကို ပုံမှန်ရှူပါ။

နှာသီးဝမှာ အသိကပ်ပါ။ မိမိစိတ်ကို အပြင်မထွက်ပါစေနဲ့။ အာရုံတစ်ပါး သို့ စိတ်ရောက်မသွားအောင် ထိန်း ထားပါ။ ထွက်သွားမှန်းသိရင် နှာသီး ဝမှာ ပြန်ဆွတ်တင်လိုက်ပါ။

ဘဝအဆက်ဆက်က သွားချင် ရာသွားနေတဲ့စိတ်ဟာ အစပိုင်းမှာ နွားရိုင်းတစ်ကောင်လို ထိန်းကျောင်း ရခက်ပါလိမ့်မယ်။ အသက်ကို ပုံမှန် ရှူပါ။ နှာသီးဝမှာ အသိကပ်ပါ။ သတိ

လက်မလွတ်ပါစေနဲ့”

ဟု သုန္ဒရက ရှေ့ဆုံးမှတိုင်ကာ တာတွတ်တွတ် နှိုးဆော်နေပေသည်။

“ဘာမျက်နှာမှာ ရွစ်ရွစ် ဖြစ် နေတယ်”

ဟု ဘိုးသက္က ဆိုလိုက်ရာ။

“နှာသီးဝမှာ အသိကပ်ထားပါ။ ယားတဲ့နောက် မလိုက်ပါနဲ့ဦး”

ဟု တီးတိုးပြောလိုက်သည်။

“သုက္ခေ ဣ တရားစခန်းလေး သည် တောကြီးမျက်မည်းဖြစ်၏။ လွန်စွာမှ တိတ်ဆိတ်လျက် ရှိပေ သည်။ ရံဖန်ရံခါ ချိုးကူးသံ၊ ခါတွန်သံ၊ တောကြက်တွန်သံတို့တော့ ကြားရ ပေ၏။ ဂူကြီးမှာလည်း ဝင်ပေါက် တစ်ခုသာရှိ၍ အလင်းရောင် စူးရှ ခြင်း မရှိပေ။ အတွင်းမှ အပူအအေး လည်း မျှတမှု ရှိလှပေသည်။

“ကိုင်း ဒီနေ့တော့ ဒီလောက်နဲ့ နားကြပါစို့ အားလုံးတရားဂုဏ်တော် ဆိုကြပါ”

ဟု သုန္ဒရက ပြောလိုက်ရာ အားလုံး ဆောင်ကြောင့်ထိုင်လျက် သံဖြိုင်ဆိုလိုက်ကြသည်။

“သွာက္ခာတော ဘဂဝတော ဝဓမ္မော သန္တိဋ္ဌိကော အကာလိကော ဧဟိပဿိကော ဩပနေယျိကော ပစ္စတ္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူပာ” တိ။

သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု။ ဟု ဆိုကာ အားလုံး ဦးချလိုက်ကြတော့ ၏။

“အမောင်သုန္ဒရ ဝိပဿနာဆို

တာလေး ရှင်းပြပါဦး”

ဟု ဘိုးသက္ကက မေးလိုက်သည်။

“ဝိပဿနာ ဆိုတာက ဝိနိပဿနာ စကားရပ်နှစ်ခု ပေါင်းထားတာပါ”

“ဘယ်လိုစကားရပ် နှစ်ခုလဲ”

“ဝိဆိုတာ အထူးလို့ ဆိုပါတယ်။

ပဿနာဆိုတာကတော့ ရှုခြင်း ဆိုပါတော့။ အထူးရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ခြင်းလို့လည်း ဆိုနိုင်ပါတယ်”

ဟု သန္တရက သူသိသမျှ ရှင်းပြသည်။

“အဓိက လူသားတွေ လိုက်နာကျင့်သုံးရမယ့်အရာက ဘာလဲ”

ဟု ဘိုးသက္ကက မေးလာသည်။

“အဓိက လူသားအားလုံး လိုက်နာကျင့်သုံးရမယ့် တရားဟာ ဗြဟ္မစိုရ်တရားလေးပါး ဖြစ်ပါတယ်။

“အဲဒီဗြဟ္မစိုရ်တရားလေးပါးကို ရှင်းပြပါဦးကွယ်”

ဟု ဆိုလိုက်ပြန်သည်။

(၁) မေတ္တာ-သူတစ်ပါး အကျိုးစီးပွားကိုလိုလားသောသဘော။

(၂) ကရုဏာ-ဆင်းရဲဒုက္ခ ရောက်နေသူကို သနားစာနာခြင်း။ ထိုဆင်းရဲဒုက္ခမှ လွတ်မြောက်စေလိုခြင်း။

(၃) မုဒိတာ-သူတစ်ပါး ကြီးပွားချမ်းသာနေတာကို ကြည့်ပြီး ဩဇာဝမ်းမြောက်ခြင်း။

(၄) ဥပေက္ခာ-အရာအားလုံး

အပေါ်မှာ ကြောင့်ကြကင်းမဲ့စွာ နေထိုင်ခြင်းတဲ့ ဘာဘဲ။

“ကောင်းလိုက်လေကွယ်။ သာဓု . . သာဓု . . သာဓု”

“မြတ်ဗုဒ္ဓက လူသားတွေ အထူးရှောင်ကြဉ်ရမယ့် တရားကော မဟောဘူးလား”

ဟု ဘိုးသက္က ဆက်၍မေးလာသည်။

“ဟောပါတယ် ဘာဘဲ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါး၊ ဝစီဒုရိုက်လေးပါး၊ မနောဒုစရိုက်သုံးပါးတဲ့”

“ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးက ဘာတွေလဲ”

ဟု ဆက်မေးသည်။

(၁) ပါဏာတိပါတာ-သူတစ်ပါး အသက် သတ်ခြင်း။

(၂) အဒိန္နာဒါနာ-သူတစ်ပါး ပစ္စည်းဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း။

(၃) ကာမေဗုမိစ္ဆာစာရာ-ကာမဂုဏ်တို့ကို မှားယွင်းစွာ ပြုကျင့်ခြင်းတဲ့ အစာဘဲ။

“ဝစီဒုစရိုက်လေးပါး ဆက်ပါဦးကွယ်”

ဟု ဆက်လက်တောင်းဆိုလာပြန်သည်။

(၁) မုသာဝါဒါ-မဟုတ်မမှန် လိမ်ညာပြောဆိုခြင်း။

(၂) ဝိသုဏဝါစာ-ကုန်းချောရန်တိုက်စကားပြောဆိုခြင်း။

(၃) ဖရုသဝါစာ-ရိုင်းစိုင်းကြမ်းတမ်းသောစကားပြောဆိုခြင်း။

(၄) သမ္ပပ္ပလာပဝါစာ-အကျိုးမရှိ အနှစ်မပါသော စကားပြောဆိုခြင်းတဲ့ ဘာဘဲ။

“ကောင်းလိုက်လေကွယ် မနောဒုစရိုက်သုံးပါး ဆက်ပါဦး”

ဟု တောင်းဆိုပြန်သည်။

(၁) အဘိဇ္ဈာ-သူတစ်ပါးပစ္စည်းဥစ္စာကို မတရားသောနည်းဖြင့် ရယူရန် ကြံစည်ခြင်း။

(၂) ဗျာပါဒ-သူတစ်ပါး သေကြေပျက်စီးအောင် ကြံစည်ခြင်း။

(၃) မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-အသိအမြင် အယူဝါဒ လွဲမှားခြင်းတို့ ဖြစ်ပါတယ် ဘာဘဲ”

ဟု သန္တရက ဆိုလိုက်ရာ ဘိုးသက္ကသည် သန္တရကအား လက်အုပ်ချီလျက် ကန်တော့လိုက်ပါတော့၏။

“ဘဘ၊ အဲဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ ကျုပ်ကို ငရဲပေးသလို ဖြစ်ပါတယ်”

ဟု ပျာပျာသလဲ တောင်းပန်နေပေ၏။

“ဘယ်က ငရဲပေးရမှာလဲ၊ အမောင်ဟာ ငယ်ရွယ်သူပင် ဖြစ်ပေမယ့် မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ ဒေသနာတော်ကို ကောင်းစွာထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နေသူမို့ ယနေ့မှစပြီး ဆရာတစ်ဆူအဖြစ် ခံယူပါ။ နောက်နှောင် အခါ အခွင့်သင့်ရင်လည်း ဆက်လက်နာယူပါရစေ၊ သိသမျှ ဟောပြောဆုံးမပါ။ ဒီနေ့တော့ မာယာဒေဝီ မင်းသမီးလေးကို ဆေးတိုက်ရဦးမှာမို့ ပြန်ခွင့်ပြုပါတော့”

ဟု ဆိုကာ ဘိုးသက္က သစ်ဆိမ့် ဝူမှ ပြန်သွားတော့၏။

x x x

“သုဇိလ... မင်းဒူးလေးက ဘယ်ကရတာလဲ”

ဟု နန္ဒိသေနက မေးသည်။

“မင်းတို့ဆီလာရင်း လမ်းမှာ သူညီဆိုတဲ့လူနဲ့တွေ့ပြီး ရခဲ့တာ”
ဟုပင် အမှန်အတိုင်း ပြောလိုက်သည်။

ညောင်ပင်စခန်းရောက်သည်နှင့် မီးမွှေး၍ ဆန်ကို ဝါးကျည်တောက် အတွင်းထည့်၍ မီးဖုတ်ကြသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် နန္ဒိသေန ဒူးလေးဆွဲယူပြီး တောနက်ကြီးအတွင်း ဟင်းစားရှာရန် ထွက်သွားသည်။ သုဇိလက တော့ ဝါးကို အဖျားချွန်၍ အင်းကြီးအတွင်းမှာ ငါးထိုးရန် ထွက်သွားသည်။ ညောင်ပင်စခန်းသည် ယခင်က တိဘက်ကြီးများ နှစ်ချိကြာအောင် နေထိုင်သွားသဖြင့် တဲလေးများလည်းရှိသည်။ သီတာမှာတော့ အသင့်တွေ့ရသော မီးဖိုဟောင်း နေရာမှာပင် ထင်းများထည့်၍ ထမင်းကျည်တောက်ကို ဟိုဒီလှည့်ပေးနေရသည်။

မကြာပါ။ သုဇိလ လက်ဝါးခန့် ငါးကြီးသုံးကောင်နှင့်အတူ ပြန်လာသည်။ သီတာသည်လည်း ထိုင်ရာမှ ထ၍ ငါးများကို ဝမ်းဗိုက်ခွဲကာ အူ

ထုတ် ဆားနယ်၍ တံစို့ထိုးကာ မီးကင်ရသည်။

“သုဇိလရေ... အမောင့်ဒူးလေးကြီးက အတော်ကိုကောင်းကွာ၊ ဒီမှာ မြင်လား။ ယုန်တစ်ကောင် ရခဲ့တယ်”

ဟု ဆိုကာ နန္ဒိသေနက သူ ရလာသော ယုန်ကောင်ကြီးကို မြှောက်ပြလိုက်သည်။

“ဟာ တယ်ဟုတ်ပါလား။ ဒီနေ့ကော့ ယုန်သားကင်၊ ငါးကင်နဲ့ ထမင်းစားရတော့မယ်ဟေ့၊ ပေးပေးယုန်ကို အရေခွံခွာလိုက်မယ်”

ဟု သုဇိလက ယုန်ကလေး ဆွဲလျက် အရေခွံမပျက်အောင် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ခွာတော့သည်။

“သုဇိလ မြန်မြန်လုပ်ပါဟ၊ မင်းယုန်အရေခွံခွာနေတာ ဒီလောက် ကြာရလားကွ”

ဟု နန္ဒိသေနက ဆိုလိုက်ရာ-
“စိတ်ရှည်ပြီး သည်းခံပါကွာ၊ ငါ ယုန်သားရေတွေ စုရမယ်ကွ”

ဟု သုဇိလက လူကြီးလေးသံနှင့် ပြောလိုက်သည်။

“အောင်မယ် ကြီးကျယ်လို့ မင်းက ယုန်သားရေတွေစုပြီး ဘာလုပ်မှာမို့လဲ”

ဟု နန္ဒိသေနက ပြန်မေးသည်။

“ငါက မင်းလိုလူပျိုသိုးကြီးဘဝနဲ့ မနေနိုင်တော့ ကြင်ယာရှာမယ်လေ၊ ငါ့ရဲ့ကြင်ယာတော်ကို ယုန်သားရေ အင်္ကျီလှလှလေးလည်း ပေးရမယ်”

ဟု ဆိုကာ သီတာရှိရာသို့ ကြည့်လိုက်သည်။ သီတာကတော့ ရှက်သွေးဖြာသော မျက်နှာလေးဖြင့် သုဇိလကို မျက်စောင်းထိုးလိုက်လေ၏။

“သုဇိလ မင်းနဲ့သီတာ ဘယ်မှာ တွေ့ကြတာလဲ”

ဟု နန္ဒိသေနက လေသံတိုးတိုးနှင့် မေးသည်။

“အချိန်ရှိခိုက် ရေချိုးလိုက်ကြရအောင်”

ဟု သုဇိလက ပြောလိုက်သည်။
“ဘာလို့ စကားလွဲရတာလဲ”

ဟု နန္ဒိသေနက ပြောလိုက်သည်။

“စကားမလွဲပါဘူးဗျာ၊ ရေချိုးရင်း ပြောကြတာပေါ့”

ဟု ဆိုကာ သုဇိလက အင်းရေပြင်ကြီးဆီသို့ ထွက်ခွာသွားတော့သည်။

“ဟေ့ သုဇိလ နေဦးလေ၊ ငါလည်း လိုက်မှာပေါ့”

ဟု ဆိုကာ နန္ဒိသေနက အပြေးပင်လိုက်ရသည်။

သုဇိလသည် အင်းကြီးအလယ်သို့ လှမ်းမျှော်၍ ကြည့်နေသည်။ အင်းကြီးပေါ်တွင် ရေပျော်ငှက်တို့ ဝဲပုံလျက် ညနေဆည်းဆာတွင် မြူပျော်နေကြသည်။ ယခုတော့ အင်းရေလယ်မှ ကျောက်ဆောင်ကြီးလည်း မရှိတော့ပေ။ ကျောက်ဆောင်ကြီး မရှိမှ အင်းကြီးမှာ ပိုနီ၍ကျယ်

နေသလို ခံစားမိသည်။ သုဇိလသည် အင်းကြီးအနီးသို့ မာယာဒေဝီ နောက်လိုက်ရင်း ဦးစွာပထမ တွေ့ရှိ ခဲ့ရသည်။

ထိုပထမတစ်ခေါက်၏ အကျိုး ဆက်မှာ မပြီးနိုင်၊ ယနေ့တိုင် ပေး ဆပ်နေရဆဲဖြစ်သည်။ ထိုပထမ အခေါက်၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် မာယာဒေဝီမှာလည်း ရုပ်ပျက်ဆင်း ဖျက် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထို့ထက်ပိုဆိုး သည်မှာ မာယာဒေဝီသည် အတိတ် တို့ ပြန်၍ သတိမရခြင်းပင် ဖြစ်၏။

“သုဇိလ မင်း ဒီနေရာကို ရောက်ဖူးလား၊ ငါတော့ . . ဒါဟာ ပထမခေါက် ဆိုပါတော့ကွာ . . ”

ဟု နန္ဒိသေနက ဆိုသည်။

“ငါကတော့ အခေါက်ခေါက် အခါခါ ဆိုပါတော့ကွာ၊ ပထမ ခေါက်က ငါ မာယာကို စိတ်မချလို့ ထိုက်ရွာရှင်းနဲ့ ရောက်ခဲ့တာပါ။ ဒုတိယအခေါက်က မောရတောင်က မင်း ငါ့ကို လွှတ်ပေးလို့ ပြေးရင်း သွားရင်း သီတာတို့ရွာ ရောက်သွား သယ်၊ သီတာတို့ရွာမှာ ငါ့ကို သတ်ဖို့ ဆောင်နေသူတွေနဲ့ ဝင်တိုးတော့ သီတာက ငါ့ကို ကယ်ပြီး ဒီအင်းကြီး မြို့ခံကြရတယ်။ တတိယအခေါက် ကတော့ အင်းလယ်မှာ ရှိနေတဲ့ ဆောက်ဆောင်ကြီးကို ဖောက်ခွဲပစ် ခဲ့ ငါရယ်၊ သီတာရယ်၊ အဘိုးသက္က သည် လာခဲ့ကြတယ် ဆိုပါတော့”

ဟု ဆိုကာ သုဇိလမှာ သူ၏

အတွေ့အကြုံများကို နန္ဒိသေနအား ဖွင့်ဟနေရပေသည်။

“မင်းပြောသလိုဆိုရင် မင်း ဘိုး သက္ကနှင့် သီတာတို့ဟာ အာဂသတ္တိ ခဲတွေ မဟုတ်ဘူးပေါ့ကွာ”

ဟု ဆိုလိုက်ပေသည်။

“ဟုတ်တယ်၊ လူဆိုတာ မိမိ အသက်ရှင်သန်နေအတွက် ကိုယ်စွမ်း ဉာဏ်စွမ်းရှိသူမျှတော့ အစဉ်ထာဝရ ကြိုးစားနေကြမှာပါကွာ”

ဟု သုဇိလက ဆိုလိုက်လေ၏။

သူတို့နှစ်ဦး ရေချိုးပြီး၍ ပြန် လာကြသောအခါ သီတာက အင်ရွက် များခင်းလျက် ထမင်းဟင်းများ ပြင် ဆင်ထားနှင့်သည်။ ထိုညစာကို သူတို့ အားလုံး မြိန်ယုက်စွာစားပြီး ခရီး ဆက်ခဲ့ကြရ၏။

လမိုက်ညမို့ ကြယ်ရောင်ကို သာလျှင် အားကိုး၍လာခဲ့ကြသည်။ မြင်းများမှာ အစာဝ၍ အားအင်ပြည့် ကာ သခင်အလိုတော်တိုင်း အသော့ နှင်နေကြပေသည်။ သီတာကတော့ ‘မာယာဒေဝီမင်းသမီး ဆိုသော ရုပ် ဆိုးမကြီးနှင့် သုဇိလတို့ ကင်းကင်း ရှင်းရှင်းမှ ရှိခဲ့ပါရဲ့လား’

ဟု စဉ်းစားနေရပေတော့၏။

ဤရုပ်ရည်နဲ့ဆိုပါလျှင် သုဇိလ ၏ အချစ်စိတ်သည် မာယာဒေဝီ ဘက်သို့ လုံးဝပြန်မလည်နိုင်ဟုလည်း တွေးရင်းပြုံးနေမိသည်။ ‘သုဇိလ သည် အရွယ်နဲ့ မလိုက်အောင် သန် မာထွားကြိုင်းသော မောက်ျား

ကောင်း အာဇာနည်ကြီးပါလား’ဟု လည်း သီတာ တွေးရင်းကြည်နူးနေ မိသည်။

လမ်းလေးသည် ပြောငုံစင်း မနေပါ။ တောင်များကို ကွေ့ ကောက်ကာ သွားကြရပေသည်။ လူ့ ဘဝကြီးသည်လည်း ဤနည်းပင် ဖြစ်၏။ သီတာ၏ဘဝသည် စစ်ချင်း မြို့ဝန်မင်းသမီးအဖြစ်နဲ့ပင် ဘဝကို စခဲ့သည်။ ဖခင်ကြီးက ရှုပ်ထွေးလှ သော နန်းတွင်းရေးကြောင့် သီတာ တို့သားအမိကို ရွာမှာပင် ရွှေမရှား ငွေမရှား ထားခဲ့သည်။

သီတာ၏ဖခင် ဦးယက္ခ၏ အမှားတစ်ကွက်ကြောင့် အသက် ပေးလိုက်ရသလို သီတာတို့သားအမိ မှာလည်း ရွာမှာ မျက်နှာမပြရလောက် အောင် အရှက်တကွ အကျိုးနည်း ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ယခုတော့ ကံဇာတ် ဆရာ မျက်နှာသာပေး၍ သာကီဝင် မင်းသားလေးတစ်ပါးနှင့် ချစ်ကြီး သွယ်ခွင့်ရခဲ့သည်။ ဒီအခွင့်အရေးကို ဖြင့် သီတာ ဘယ်နည်းနှင့်မှ လက် လွတ်မခံနိုင်ပေ။

ကသိုဏ်းတောင်ရောက်မှ အဘိုးကို ပြောပြ၍ သူတို့ကို အမြန် ဆုံး လက်ထပ်ပေးရန် ပူဆာရပေ တော့မည်။

“သီတာ . . ခရီးပန်းလို့ အိပ်ချင် နေပြီလား”

ဟု သုဇိလက သီတာမြင်းနောက် မှ လိုက်ပါလာရင်း မေးသည်။

“မအိပ်ချင်ပါဘူး ဒီတစ်ခေါက်
ခရီးထွက်ရတာ သွားလမ်းသာလို့
လာလမ်းပြောင့်တော့ သိတာ ပျော်
တယ်”

ဟု ဆိုလိုက်သည်။

“အေးပေါ့လေ၊ အဘိုးလည်း
တို့အတွက် ခရီးလမ်း ပြောင့်ဖြူ
အောင် ဆုတောင်းမေတ္တာဝေနေမှာ
သေချာတယ်”

ဟု သူ့လဲ ဆိုလိုက်၏။

“မောင်ကြီး”

ဟု သိတာက ခေါ်လိုက်သည်။

“ပြောပါ သိတာ၊ မောင်ကြီး
နားထောင်နေတယ်”

ဟု သူ့လဲက စကားဦးကြိုဆို
လိုက်သည်။

“ကသိုက်တောင်ရောက်ရင်
အဘိုးကိုပြောပြီး သိတာတို့ လက်
ထပ်ရအောင်”

ဟု သိတာက ဆိုလိုက်သည်။

သိတာစကားကြားလိုက်ရသည်
နှင့် သူ့လဲ ဝိုင်သွားသည်။ သူ့နဲ့
သိတာ လက်ထပ်လိုက်ပါက မာယာ
သတ် ပြန်ကောင်းလျှင် မည်သို့များ
ပြောလာမည်နည်းဟုလည်း စဉ်းစား
ကြည့်မိသည်။

“နင့်ကို ငါ ခွင့်မပြုဘူး”

ဟုများ ဆိုလာလေမည်လား။

အမှန်တော့ မာယာဒေဝီသည် သူ့လဲ
အား ငယ်ငယ် ကလေးဘဝကပင်
အမြဲ အနိုင်ယူလာခဲ့သူတစ်ဦးပင်
ဖြစ်သည်။

နောက် သူ့လဲ၏ ဘဝတွင်
အသည်းနှင့်အောင် စွဲလမ်းချစ်ခင်ခဲ့
ရသူ ငယ်ချစ်ဦးမှာလည်း မာယာ
ဒေဝီ တစ်ဦးတည်းပင် ဖြစ်သည်။

သူ့လဲလည်း မာယာဒေဝီမင်းသမီး
လေးက သေဆိုသေမည် ရှင်ဆိုလျှင်
လည်း ရှင်ဝံ့သူပါ။ ခုတော့ မာယာ
ဒေဝီမှာ အထိတ်ကိုမေ့နေသူ ရောဂါ
သည်တစ်ဦးပင် ဖြစ်၏။

မာယာဒေဝီ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်ရ
သည်မှာ ခရရာဇာကြောင့်၊ ဘာပဲ
ဖြစ်ဖြစ် တစ်နေ့ မာယာဒေဝီကို ခရ
ရာဇာ မိဖုရားမြှောက်အောင် သူ့လဲ
လုပ်ရပေတော့မည်။ ခရရာဇာ
မာယာဒေဝီအား မိဖုရားမြှောက်မိ
က. . .

“မောင်ကြီး သိတာပြောတာ
ကြားလား”

ဟု သိတာက လှမ်း၍ မေး

လိုက်သည်။ နန္ဒီ သေနကတော့

နောက်က အလှမ်းဝေးဝေးမှ လိုက်
ပါလာသဖြင့် သူတို့ပြောနေတာပင်
ကြားမည်မထင်ပေ။

“ကြားပါတယ် သိတာ၊ ကဆိုက်
တောင်ရောက်မှ စီစဉ်ကြတာပေါ့”

ဟု သား ပြန်၍ ပြောလိုက်ရ
တော့သည်။

“ဒီလေလေ ချစ်ချစ်မိမိ
တို့လည်း ဘိုးသတ္တ တွေး၍ပင်
မရပေ။

မာယာဒေဝီ အိပ်စက်လျှင်
အမြဲလိုပင် လက်ယာဘက်သို့သာ

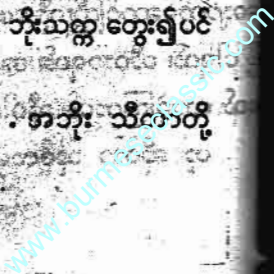
လျှင် စောင်း၍ အိပ်စက်သည်။ ဘိုး
သတ္တသည် မာယာဒေဝီအား သာကီ
ဝင်မင်းသမီးတစ်ပါးအဖြစ် သိလိုက်
ရချိန်မှစ၍ ကရုဏာသက်မိသည်။
ထို့ကြောင့်ပင်ကင်၏။ ဆေးသောက်
ပြီး မာယာဒေဝီ အိပ်ပျော်သွားစဉ်
မျက်နှာပေါ်မှ အမာရွတ်များကို
ပျောက်ကင်းသွားရန် ပျားရည်လိမ်း
၍ပေးသည်။ ထိုပျားရည်၏ အကျိုး
ကြောင့် မည်းနက်နေသော အမာရွတ်
ကြီးများမှာ တစ်လွှာဆီကာကျသဖြင့်
ဆေးလိမ်းထားသောနေရာမှာ မူလ
ကဲ့သို့ စိုပြည်ဝင်းဝါလို့လာသည်။

ခက်သည်က မာယာဒေဝီ အိပ်
စက်လျှင် လက်ယာဘက်သို့ စောင်း
၍ အမြဲအိပ်သဖြင့် ပျားရည်မှာ
လက်ယာဘက်ခြမ်းကို လိမ်းမရခြင်း
ပင်ဖြစ်သည်။ မာယာဒေဝီ မအိပ်
လျှင်လည်း သောက်ဆေးတော့
သောက်ပါ၏။ မျက်နှာ ဆေးလိမ်း
မည်ဟုဆိုလျှင် လုံးဝပင် လက်မခံ
ပေ။ ထို့ကြောင့် မာယာဒေဝီ၏ မျက်
နှာပြင်မှာ တစ်ခြမ်းဖြူ၍ တစ်ခြမ်း
မည်းနေပေသည်။

“လောကသုံးပါးတို့၏ သခင်
ဘုရားရှင်၏ ဆွေတော်မျိုးတော်တို့
ဘဝက ဘာကြောင့်များ ဤမျှခက်ခဲ
ပင်ပန်းရပါလိမ့်”

ဟုလည်း ဘိုးသတ္တ တွေး၍ပင်
မရပေ။

“အဘိုး . . . အဘိုး သိတာတို့
ပြန်လာပြီ”



ဟု သိတာက အသံပြုသည်။
“လာပြီ.. လာပြီ မြေးလေး
ရေ”

ဟု ဆိုကာ ဘိုးသက္က ဂူပြင်
ထွက်၍ ကြိုဆိုသည်။

“အဘိုး.. မာယာဒေဝီ နေလို့
ဓူကောင်းရဲ့လား”

ဟု သုဇိလ အဆောတလျင်
မေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ သိတာက
သုဇိလကို မယုံသလို အကဲခတ်ရ
တော့၏။

“မာယာ ကျန်းကျန်းမာမာ ရှိပါ
တယ်။ ခု ဆေးသောက်ပြီး သူ အိပ်
ပျော်နေခိုက်မို့ အဘိုးက သူ့မျက်နှာ
ကို ဆေးလိမ်းပေးနေရတယ်လေ။
အမှောင်သုဇိလ ဝင်ကြည့်ပါဦး။ ခုဆို
သူ့မျက်နှာက ဖြူစင်ဝင်းပလို့လာပါပြီ
တွယ်”

ဟု ဘိုးသက္က ပြောလိုက်သည်
နှင့် သုဇိလသည် နန္ဒိသေနလက်ကို
ဆွဲ၍ ဂူတွင်းသို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ
သိတာပါ လိုက်ရန်ပြင် နေခိုက်
အဘိုးက လက်ကိုဆွဲ၍...

“သူတို့တွေ လွတ်လွတ်လပ်လပ်
နေကြပါစေ သမီးရယ်။ မလိုက်ပါနဲ့”

ဟု ဆိုလိုက်သည်။

“အဘိုး.. သမီး မောင်ကြီး
သုဇိလနဲ့ မခွဲနိုင်ဘူး။ အမြန်ဆုံး
ဆက်ထပ်ပေးပါ အဘိုးရယ်”

ဟု ဆိုကာ သိတာက အဘိုးကို
ဆွဲ၍ ငိုချလိုက်လေ၏။

သုဇိလနှင့် နန္ဒိသေနတို့ ဂူတွင်း

ဝင်ရောက်လာသော်လည်း မာယာ
ဒေဝီမှာ အိပ်နေမြဲပင်။ သုဇိလက
ဖြူစင်ဝင်းပနေသော မာယာဒေဝီ၏
မျက်နှာလေးအား ကြည့်လျက် ပင့်
သက်အသာချလိုက်၏။ ထို့နောက်
အိပ်စက်နေသော မာယာဒေဝီ၏
ဦးခေါင်းအား အသာအယာဆွဲယူ၍
မျက်နှာကို လက်ဝဲဘက်သို့ စောင်း
ပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက် မာယာ
ဒေဝီ၏ မျက်နှာညာဘက်ခြမ်းတွင်
ဝဲကျနေသော ဆံစများအား လက်နှင့်
အသာဖယ်၍...

“နန္ဒိသေန ဒီမှာကြည့်”
ဟု ဆိုကာ ပြလိုက်သည်။

“ဟာ.. ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ မာယာ
ဒေဝီရယ်”

ဟု နန္ဒိသေန အာမေဒိုက်ပင်
သင့်ရပေ၏။

“အဘိုး ဆေးလိမ်းမပေးခင်က
မာယာရဲ့မျက်နှာဟာ တစ်ပြင်လုံး
ဒီတိုင်းပဲ မည်းနေတယ်။ ခု အဘိုးက
ဆေးလိမ်းပေးလို့ မျက်နှာရှေ့ခြမ်းနဲ့
ဘယ်ဘက်ခြမ်းက မူလအသား
အရေအတိုင်း ပြန်ဖြစ်ခဲ့ရတာ”

ဟု ရှင်းပြသည်။

“အဘိုးက မာယာဒေဝီ ရဲ့
မျက်နှာ ညာဘက်ခြမ်းကို ဘာကြောင့်
ဆေးလိမ်းမပေးရတာလဲ”

ဟု နန္ဒိသေန မေးနေခိုက်မှာ
ပင် မာယာဒေဝီ၏ မျက်နှာမှာ ညာ
ဘက်သို့ပြန်၍ စောင်းသွားတော့၏။

“လောကီပညာရပ်များ ဆို

စကားအရ မျက်နှာညာဘက်စောင်း
၍ အိပ်သူများဟာ သေရင် သုဂတိ
လားသတဲ့ မျက်နှာဘယ်ဘက်စောင်း
အိပ်သူများကတော့ ဒုက္ခတိလား
မယ်ပေါ့ကွာ။ မာယာဒေဝီက ခုအခါ
ဘယ်လောက်ဆိုးဆိုး၊ ဘယ်လောက်
မိုက်မိုက် တကယ်တော့ ပါရမီရှင်
တစ်ဦးဖြစ်တယ်။ တစ်နေ့ မလွဲဧကံ
မိဖုရား ဖြစ်ကိုဖြစ်လာမှာပါ နန္ဒိ
သေနရယ်။ မင်းမယုံရင် စောင့်ကြည့်
နေပေတော့”

ဟု သုဇိလက သူ့ကိုယ်သူ ယုံ
ကြည်မှု အပြည့်ဖြင့် ဆိုလိုက်လေ
သည်။

“မင်းပြောသလို ဖြစ်ပါစေ။ ဝေ
ရာဇာ စိတ်မပြောင်းသွားပါစေနဲ့လို့
လည်း ဆုတောင်းရတော့မှာပေါ့”

ဟု ညည်းညည်းညာညာ ဆိုနေ
ပေတော့၏။

x x x

“လူလေး.. အမှောင်နဲ့ အဘိုး
မြေး သိတာတို့ ရည်နေကြပြီဆိုတာ
အမှန်ပဲလား”

ဟု ဘိုးသက္က ရှေ့မျက်နှာ နောက်
ထား၍ မေးလိုက်ရသည်။

“မှန်ပါတယ် အဘိုးရယ်။ ကျုပ်
သိတာကို တစ်သက်မခွဲ ရွှေလက်တွဲ
သွားမှာပါ”

ဟု သုဇိလက ဝန်ခံလိုက်၏။

“ကောင်းပါပြီ။ ဒါဆို အမြန်

လက်ထပ်ပေးရတော့မှာပေါ့ကွယ်”

ဟု အဘိုးက ဆိုလိုက်ရာ. . .

“သီတာနဲ့ လက်ထပ်ခင် ကျုပ်မှာ လုပ်စရာတစ်ခု ရှိနေပါ သေးတယ်။ အဲဒီအလုပ်ကလည်း အဘိုးနဲ့ သီတာ ကူညီမှရမှာပါ။ ကူညီပေးပါ အဘိုးရယ်”

ဟု သုဇိလက အသနားခံလိုက် သည်။

“ဘယ်လိုကိစ္စပို့ အဘိုး အကူ ညီလိုရတာလဲ မောင် ပြောပါ”

ဟုပင် အသာတကြည် ခွင့်ပြု လာသည်။

“မလေ့လာ တကောင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအတွက် သူနာပရန္တကို စစ်တူတောင်းပါ တယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ. . .

“ဒီတော့ သူနာပရန္တက စစ်ကူ ပေးမယ်တဲ့လား”

ဟု အဘိုးက ပြန်မေးသည်။

“ပေးတော့ ပေးမယ်တဲ့ ဒါပေမဲ့ ရွှေစင်ပိဿာတစ်ဆယ်ပေးရမယ်လို့ တောင်းနေတယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ. . .

“ဒီတော့ အမောင်က ဥရုနဒီ မြစ်မှာ ရွှေသွားကျင်မယ် စိတ်ကူးနေ တယ်ပေါ့”

ဟု အဘိုးက ဆိုလိုက်သည်။

“မဟုတ်ပါဘူး အဘိုး”

“ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်မယ် စိတ် ကူးလို့လဲ ပြောပါ”

“နတ်ပေးချောင်းအတိုင်း ဆန် တက်ပြီး ဝက်ပါဂူထဲ အရောက်သွား မှာပါ”

ဟု သုဇိလက ဆိုလိုက်သည်။

“ဝက်ပါဂူမှာ ရွှေတွေရှိလို့လား”

ဟု အဘိုးက မေးလိုက်ရာ သုဇိလ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လေ၏။

“အဲဒီမှာ ရွှေတွေရှိတယ်ဆိုတာ မောင်ရင့်အပြင် ဘယ်သူတွေ သိ သေးလဲ”

“မာယာဒေဝီနဲ့ ကျုပ်ကလွဲလို့ ဘယ်သူမှ မသိကြပါဘူး”

“ကောင်းပြီ ဒါဆို မောင့်မိတ်ဆွေ နန္ဒီသေနကိုလည်း ကျောက်သွေးဂူ မှာ ခေတ္တသွားနေခိုင်းလိုက်ပါ”

“ဘာကြောင့်လဲ အဘိုး”

“လူဆိုတာ ဘာမျိုးနွယ်ကပဲ ဆင်းသက်လို့လာတာ၊ အမှန်တော့ လောဘသားတွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီရွှေ တွေ မြင်သွားရင် ဘယ်သူမဆို စိတ် ပြောင်းတတ်ပါတယ်။ ဒီတော့ နန္ဒီ သေနကို ကျောက်သွေးဂူမှာ သွား နေပါလို့ ပြောလိုက်တာ အကောင်း ဆုံးပေါ့ ငါ့မြေးရယ်”

ဟု အဘိုးက ဆိုလိုက်သည်။

အဘိုး၏ စကားကို သုဇိလ လည်း သဘောကျမိသည်။ ဝက်ပါဂူ သို့ စင်ရာတွင် ရွှေတွေတောင်လိုပုံ နေသည်ကို နန္ဒီသေန မဆိုထားနဲ့ မလေ့လာတဲ့သို့ တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်မည့်သူကိုပင် မမြင်စေလို ပေ။ ထို့ကြောင့် နန္ဒီသေနနှင့် တွေ့

ဆုံ၍ ပြောရတော့သည်။

“နန္ဒီသေန. . . သီတာနဲ့ ငါ မကြာမီ လက်ထပ်တော့မယ်။ သုန္ဒရ နှင့် ဥတ္တရာတို့လည်း မကြာမီ လက် ထပ်ကြတော့မှာ၊ ဒီတော့ မင်းလည်း ပဉ္စဒေဝီလေးကို လက်ထပ်ယူနိုင် အောင် ကျောက်သွေးဂူသွားပြီး ချစ် စကားဆိုပေါ့ကွာ၊ ပဉ္စဒေဝီက သဘော မနော ကောင်းပါတယ်”

“အေးပါကွာ၊ ငါပဉ္စဒေဝီရဲ့ အချစ်ကို ရအောင်ယူပြပါမယ်။ ဖြစ် နိုင်ရင် ငါတို့စုံတွဲသုံးခု တစ်နေ့တည်း တစ်ချိန်တည်း တစ်နေရာတည်းမှာ မင်္ဂလာဆောင်လိုက်ရရင် ဘယ် လောက်ကောင်းလိုက်မလဲလို့ ငါ စဉ်းစားနေမိတယ်ကွာ”

ဟု ဆိုကာ နန္ဒီသေန ကျောက် သွေးဂူသို့ ထွက်ခွာသွားတော့၏။

နန္ဒီသေန ထွက်ခွာသွားသည် နှင့် သုဇိလတို့လည်း ဝက်ပါဂူသို့ သွားရန်ပြင်ကြရသည်။ မာယာဒေဝီ ကတော့ ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာ ဆံပင်ဖား လျားချ၍ ထိုင်နေသည်။ သုဇိလက သစ်သီးများယူ၍ မာယာဒေဝီအနီး ချပေးလိုက်သည်။ မာယာဒေဝီ၏ မျက်လုံးများမှာ ပြူးကျယ်လျက် သုဇိလ ၏ လှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှ လိုက်၍ကြည့် နေပေ၏။ သီတာကလည်း မာယာ ဒေဝီ၏ မျက်လုံးများကိုသာလျှင် မလွတ်တမ်းလိုက်ကြည့်သည်။ သူတို့ တွေ့ပြောဆိုနေသည်များကို မာယာ ဒေဝီ သိပါလျက် မသိယောင်များ

ဆောင်နေရောသလားဟု သံသယ
ဝင်မိသည်။

“သုခိလ ပြီးရင်သွားမယ်”

ဟု ဘိုးသက္က နှိုးဆော်လိုက်
သည်နှင့် အားလုံးထွက်ခဲ့ကြရသည်။
အဆိုတော်တောင်မှ ဆင်းပြီးလျှင်
ဝူကြီးတစ်ခု တွေ့ရသည်။ ထိုဂူတွင်
ကျောက်တံခါးကြီးတစ်ခုပင် တွေ့ကြ
ရ၏။ ဘိုးသက္ကသည် ကျောက်တံခါး
ရှေ့မှာ ရပ်လျက် ဘုကြီးတစ်ခုပေါ်
လက်တင်ကာ အားကုန်ဖိချလိုက်
တော့၏။

‘ဂုန်း’ ဟူသော အသံနှင့်အတူ
ပင် ကျောက်တံခါးကြီး ပွင့်သွားတော့
သည်။ အဘိုးက ကျောက်နံရံမှာ
ထောင်၍စိုက်ထားသော ထင်းရှူး
တိုင်ကြီးယူကာ မီးစွဲလိုက်သည်။
မီးစွဲပြီးသည်နှင့် ဂူတံခါးဝကိုပြန်၍
ပိတ်ကာ ခရီးဆက်ကြသည်။ လမ်း
လေးသည် ကွေ့ကောက်ကောက်နှင့်
အောက်သို့ ဆင်းသွားသည်။

ခရီးအတော်ပေါက်မှ ရေစီးသံ
ကြားရသည်။ မီးရောင်အောက်တွင်
တသွင်သွင် စီးဆင်းနေသော ရေ
ချောင်းလေးတစ်ခု တွေ့ရသည်။

“ဒါ နတ်ပေးချောင်းလို့ ခေါ်
တယ်”

ဟု ဆိုကာ ဘိုးသက္က တို့
ချောင်းရေအတိုင်း အထက်သို့ ဆန်
တက်ခဲ့ကြသည်။ ရေမှာ ဒူးခေါင်း
သာသာမျှသာ နက်သည်။ ရေမှာ ပူ
လွန်းခြင်း၊ အေးလွန်းခြင်း မရှိပေ။

အပေါ်ရေလွှာမှ အငွေ့တထောင်း
ထောင်း တက်နေသည်။

မကြာပါ။ ကျောက်စိမ်းအရိုင်း
တုံးကြီးများ တွေ့ရသည်။ အချို့မှာ
ထက်ခြမ်းကွဲနေသဖြင့် အစိမ်းကွက်
ကြီးများထနေသည်။ ထိုကျောက်
စိမ်းများသည် မည်မျှတန်ဖိုး ရှိသည်
ဟု မဆိုနိုင်။ သို့သော် ထိုကျောက်စိမ်း
များကိုပင် တိဘက်များက အသည်း
အသန် နောက်ယောင်ခံလိုက်နေ
သည်။ ဤကျောက်စိမ်းများသည်
အမှန်တော့ တကောင်းနိုင်ငံတော်
ကြီး၏ နိုင်ငံပိုင်ရတနာများပင် ဖြစ်
ပေ၏။

ကျောက်စိမ်းတောင် များလွန်
သည်နှင့် ရွှေမွှေ့ရွှေမွှားများကို စတင်
၍ တွေ့ရသည်။ အချို့ရွှေမွှေ့များမှာ
ကျောက်လွှာမှာ ကပ်၍နေပြီး၊ အချို့
မှာ သဲဆန်သောမြေနှင့် ရောနှောနေ
သည်။ သုခိလ ချောင်းရေအောက်မှ
သဲမြေများကို လက်နှင့် ကော်ကြည့်
သည့်အခါမှာလည်း ဝင်းဝင်းလက်
လက် ရွှေမွှေ့များကို တွေ့ရသည်။

ဤမြေအောက်သယံဇာတများကို
တိုင်းတစ်ပါးသားများ သိရှိမသွားရန်
အထူးသိုသိုသိပ်သိပ် ရှိရပေမည်။
တစ်နေရာအရောက် မှာတော့
ကျောက်တုံးများ ပိတ်ဆို့နေသည်ကို
တွေ့ရ၏။

“ဒါ ဝက်ပါဂူပေါ့”

ဟု အဘိုးက ဆိုကာ ကျောက်
တုံးကြီးများအနီးတွင် ရပ်လိုက်သည်။

သုခိလ ဘာမှပြန်မပြောပါ။
အဝတွင်ပိတ်နေသော ကျောက်တုံး
များကိုသာ တစ်လုံးပြီး တစ်လုံး ဖယ်
ရှားနေတော့၏။

“အချိန်တော်တော်ကြာအောင်
ယူမှရမယ်ထင်တယ်”

ဟု ဆိုကာ သီတာတလည်း
ဝိုင်းကူသည်။

“အဘိုး . . . ကသိုက်တောင်
ပြန်နှင့်လိုက်ပါ။ ယိုမှာ မာယာဒေဝီ
တစ်ယောက်တည်းဆိုတော့”

ဟု သုခိလက ပြောလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါပြီ၊ လူလေးတို့ အေး
အေးဆေးဆေး နေခဲ့ကြပေတော့”

ဟု ဆိုကာ ဘိုးသက္က ပြန်သွား
လေသည်။

“မောင်ကြီးက မာယာဒေဝီ
တစ်ခုခုဖြစ်မှာ အရမ်းစိုးရိမ်နေတယ်
ပေါ့”

ဟု သီတာက အဘိုးပြန်သွား
သည်နှင့် ဆိုလိုက်သည်။

“ဘယ်လို ပြောလိုက်တာလဲ
သီတာ၊ မာယာဒေဝီဟာ အသက်
၁၄-၁၅ နှစ် အရွယ်ကတည်းက
ကပ်လ နေပြည်တော်အတွက် အမှု
တော်ထမ်းရွက်ပေးခဲ့သူပါ။

မောင်ကြီးတို့ သားတီဝင်ဇတွ
ဝိဇ္ဇာပမင်းလက်ချက်နဲ့ အသက်သေ
ရတော့မယ်ဆိုပြီး ကြောက်လန့်
ချောက်ချားနေကြခဲ့တဲ့ မာယာဒေဝီ
မင်းသမီးလေးက မြို့လယ်မှာ စင်ယိုး
ပြီး ကြောက်စိတ်တွေ ပြောပျောက်

အောင် ကပြဖျော်ဖြေပေးခဲ့ရတယ်။
မောင်ကြီးတို့တွေ တကောင်း
တိုင်းပြည် ရောက်လာတော့လည်း
ခဏရာဇာမင်းသား ထီးနန်းတက်နိုင်ဖို့
အရေး မာယာဒေဝီမင်းသမီးလေးက
မြို့တကာ ရွာတကာ လှည့်လည်ပြီး
သူမတတ်တဲ့ သူ့ခုံမအနုပညာနဲ့
ကပြဖျော်ဖြေပြီး စည်းရုံးပေးခဲ့ရရာ
တယ်။

သီတာ... မာယာဒေဝီမင်းသမီး
လေးဟာ လူသားစစ်စစ်ဖြစ်တယ်။
သူ့ရင်မှာ၊ သူ့နှလုံးသားမှာ ခံစားမှု
ရှိတယ်။ မျှော်လင့်ချက် ရှိတယ်။
တစ်နေ့ သူ ခဏရာဇာရဲ့ မိဖုရားကြီး
ဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက် ရှိ
တယ်။

ဒါကို ခဏရာဇာက မသိချင်
ယောင်ဆောင်လို့ မရဘူး။ အချောင်
နေရာဝင်ယူချင်တဲ့ တကောင်း
မိဖုရား နာဂဆိန်ကို နေရာပေးလို့
မရဘူး။ ခဏရာဇာ ထီးနန်းရတဲ့နေ့
ဟာ မာယာဒေဝီ မိဖုရားဖြစ်ကို ဖြစ်
ရမယ်။ အဲဒါဟာ မာယာဒေဝီ
အပေါ် ထားရှိတဲ့ ငါ့ရဲ့ စေတနာ
တွေပါ သီတာရယ်”

ဟု ရှင်းပြလိုက်မှ သီတာ သုဇိလ
၏ စေတနာကို နားလည်ခဲ့ရပေ
တော့သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် မောင်ကြီးရယ်၊
တကယ်တော့ မမမာယာဒေဝီ
အသက်နဲ့ သီတာရဲ့ အသက်ဟာ
ကွာခြားလှမယ် မထင်ပါဘူး။ မမ

မာယာဟာ လူမှန်းသိတတ်စ အရွယ်
ကစလို့ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက်
အခက်အခဲပေါင်းများစွာကြား ကြိုး
စားဆောင်ရွက်ခဲ့သူပါ။ သီတာမှာ
တော့ ဖခင်ကြီးရဲ့ အတ္ထု၊ မာန၊
လောဘတွေကြောင့် လောကကြီး
အလယ်မှာ မျက်နှာငယ်ခဲ့ရလို့ ဒီနေ့
အထိ ဘာတစ်ခုမှ မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါ
ဘူး။ ခုတော့ မောင်ကြီးနဲ့အတူ ရွှေ
လက်တွဲပြီး တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုး
အတွက် ကိုယ်စွမ်းညှက်စွမ်းရှိသမျှ
ဆောင်ရွက်ပါမယ်လို့ ကတိပြုပါ
တယ် မောင်ကြီးရယ်”

ဟု သီတာက မျက်ရည်များ
ကြားမှပင် ဆိုရှာပေသည်။

“သီတာ... ဂူကြီး ပွင့်လာပြီ၊
ကျောက်တုံးတွေကို အမြန်ဖယ်”

ဟု သုဇိလက ဆိုလိုက်သည်။
သီတာမှာ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှု
တွေ တားဆီးမရအောင် ဖြစ်မိပေ
၏။ ဂူကြီးအတွင်းမှာ မီးထွန်းရန်
မလို၊ အထက်အမိုးကြားမှ အလင်း
တန်းများဖြာလျက် တွေ့ရသည်။
သီတာလည်း သုဇိလနောက်မှ ထက်
ကြပ်မခွာ လိုက်ပါခဲ့သည်။ သုဇိလ
သည် ရွှေသလွန်ကြီးပေါ်တွင် ထိုင်
လိုက်၏။

သီတာသည်လည်း ထိုသလွန်
တော်ကြီး ရှိရာသို့သွား၍ သုဇိလ
ဘေးမှာပင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“သီတာ... ဒီရွှေသလွန်တော်
ကြီးကို စတင်တွေ့ရှိသူဟာ မာယာ

ဒေဝီမင်းသမီးလေး ဖြစ်တယ်”

ဟု သုဇိလက ဆိုလိုက်သည်။
သီတာသည် ရွှေသလွန်တော်ပေါ်
ထိုင်လျက် ဟိုဟိုဒီဒီ ကြည့်သည်။
ရွှေသလွန်တော်ကြီးမှာ ရွှေသား
အစစ် သလွန်တော်ကြီး ဖြစ်သလို
သလွန်တော်၏ အရှေ့ဘက်မှာလည်း
အထက်သို့ ချွန်တက်နေသော ရွှေ
စေတီတော်လေးကို မြင်လိုက်ရသည်။
ကျောက်ဂူကြီး၏ အထက်မျက်နှာ
ကြက်ကို ကြည့်ပြန်တော့လည်း ရေ
တစ်စက်စက် ကျနေသော ကျောက်
ပန်းဆွဲများကို မြင်နေရပေ၏။

“ဟော... ဒီမှာတွေ့ပြီ”

ဟု ဆိုကာ သုဇိလသည် စီး
ဆင်းနေသော ရေချောင်းအတွင်းသို့
လက်နှိုက်၍ ယူလိုက်ရာတွင်
ကျောက်စိမ်းရုပ်တုနှစ်ခု ထည့်ထား
သော ကတ္တီပါအိတ်ကို တွေ့လိုက်ရ
သည်။

ထိုရုပ်တုနှစ်ခု၏ အရောင်မှာ
ဖက်ဖူးရောင်ဟု ဆိုရပေမည်။
အစိမ်းရင့်ရင့်ကြီး မဟုတ်ပေ။ ငှက်
ပျောညွန့်ရောင်ကဲ့သို့ စိမ်းဝါရောင်
သမ်းနေသည်။ ကျောက်စိမ်းရုပ်များ
မှာ လက်ရာအလွန်ကောင်းသော
ပန်းပုလက်ရာဟုလည်း သီတာ နား
လည်ရပေ၏။

ရုပ်တုနှစ်ခုမှာ ခွဲခြား၍ မရ
အောင်တူသည်။ သို့သော် ရုပ်တု
တစ်ခုမှာ စံပယ်တင်မဲ့လေးပါ၍သာ
တစ်ခုနဲ့ တစ်ခု မတူပါလားဟု

သိတာ ခွဲခြားနိုင်တော့၏။

“စံပယ်တင်မဲ့ပါတဲ့ ကျောက်စိမ်း ရုပ်က ကျော်စွာရဲ့ မယ်တော် ရုပ်တု ဖြစ်တယ်။ စံပယ်တင်မဲ့ မပါတာက နန္ဒရဲ့ ရုပ်တုပေါ့”

ဟု သုဇိလက ရှင်းပြသည်။

“နန္ဒရဲ့ ရုပ်တုဆိုတာ နန္ဒမင်း သားလေးရဲ့ ပုံတုရုပ်တုလား”

ဟု သိတာက စပ်စုသည်။

“မဟုတ်ဘူး။ နန္ဒမင်းသားလေး တကယ်တော့ မာယာဒေဝီအပေါ် တော်တော် ကြီးကို လေးစားချစ်ခင်ရှာတယ်။ ဒါနဲ့ ဘာသူ့ကို မာယာဒေဝီရဲ့ ပုံတု ကျောက်စိမ်းရုပ်တု ထွင်းထုခိုင်းခဲ့တာ သိတာ”

ဟု ရှင်းပြရပေတော့၏။

သိတာသည် ကျောက်စိမ်းရုပ် သေး နှစ်ခုအား ကတ္တီပါအိတ်တွင်း ဖြန့်ထည့်လိုက်သည်။ သုဇိလက သာ အစိုးဖျက်နှုတ်ကြက်မှ တွဲတူနေ သော ရွှေများကို ဝါးကျည်တောက် တွင်း ထိုးသိပ်၍ ထည့်နေပေ သည်။ ဝါးကျည်တောက်နှစ်ခု ပြည့် ညီနှင့် ဝက်ပါဂူပေါက်ကြီးအား ကျောက်လုံးများဖြင့် ပြန်လည်ပိတ် ခြင်းကြသည်။

“မောင်ကြီး.. ရေချိုးလိုက်မှ သိတယ်။ နှစ်ယောက်လုံး ခွေးတွေ မတွေ့ ပေနေတယ်”

ဟု ဂူကြီးပိတ်၍ ပြီးသည်နှင့် သိတာ ဆိုလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“သိတာ.. ဒီဝက်ပါဂူက ရတနာ

တွေဟာ သိတာတို့ မောင်ကြီးတို့ရဲ့ ရတနာတွေလို့ ဘယ်တော့မှ မတွက် လိုက်နဲ့နော်။ အမှန်တော့ ဒီရတနာ တွေကို မာယာဒေဝီမင်းသမီးလေး က စတင်တွေ့ရှိတာပါ”

ဟု သိတာအား သုဇိလက ရှင်းပြရသည်။

“ဒါဆို ဒီရတနာတွေက မာယာ ဒေဝီ ပိုင်တာလား မောင်ကြီး”

ဟု သိတာက မေးလိုက်သည်။

“မာယာဒေဝီ ပိုင်တယ်လို့တော့ မဆိုလိုပါဘူး။ အမှန်တော့ တိုင်းနိုင်ငံ အတွင်းက ထွက်ရှိတဲ့ ရတနာ မှန် သမျှ နိုင်ငံတော်က ပိုင်အာပါ။ သို့သော် စတင်တွေ့ရှိသူကိုတော့ ထိုက်သင့်အားလျော်စွာ ပြန်ပေးရ တာပေါ့”

ဟု ဆိုလိုက်သည်။

“ခု ယူခဲ့တဲ့ ရတနာတွေကို ဓဇ ရာဇာလက် အားလုံးအပ်မှာလား”

ဟု သိတာက မေးလိုက်ပြန် သည်။

“ဓဇရာဇာကို ရွှေစင်ဆယ်ပိဿာ ပေးမယ်လို့ ကတိပြုခဲ့တယ်။ ဒါလည်း ဓဇရာဇာ သုံးစွဲဖို့မဟုတ်ဘူး။ တကောင်း နိုင်ငံတော် ပြန်လည်ထူထောင်ရာ မှာသုံးဖို့”

ဟု ဆိုလိုက်ရာ...

“ဒါဆို မာယာဒေဝီအတွက်က ဘယ်မှာလဲ”

ဟု သိတာက မေးလိုက်သည်။

“မာယာဒေဝီအတွက် အကန့်

ကျေးဇူး ရှိမှာပါ။ ဘာကြောင့်ဆိုတော့ ဓဇရာဇာတိုင်းနိုင်ငံ ထူထောင်ပြီးရင် မာယာဒေဝီကို မိဖုရားမြှောက်ပါမယ် လို့ ကတိပြုထားတာ ရှိတယ်လေ။ ချစ်သူချင်းချင်း ပေါင်းသင်းရခြင်း ဟာလည်း မင်္ဂလာတစ်ပါးပေါ့ သိတာ ရယ်”

ဟု ဆိုကာ သုဇိလက သိတာ လေးအား ထွေးပွေ့ထားလိုက်ပေ ၏။

“လူပြောမသန်.. လူသန်မပြော တဲ့ စကားပုံရှိတယ်။ သိတာကတော့ လက်ထပ်ပြီးမှကို ယုံမှာ။ သိလား”

ဟု ဆိုကာ သုဇိလရင်အုပ် ကားကားကြီးကို လက်သီးဆုပ်ဖြင့် ဖွဖွလေး ထုနေတော့၏။

“ဘာမှပူမနေနဲ့ သိတာ။ ရတနာ တွေ ယူပြီးမှတော့ မကြာမီ ရက်မြတ် ရွှေးပြီး လက်ထပ်ပွဲကြီး ကျင်းပကြ တာပေါ့”

ဟု ဆိုလိုက်မှ သိတာ ပျော်ရွှင် လွန်း၍ သုဇိလ၏ ထွားကြိုင်းလှ သော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးအား လွတ် ထွက်သွားမည်စိုးသည့်အလား ဖက် တွယ်ထားလိုက်လေတော့၏။

ရွှေလဆက်ရန်

မောင်ယဉ်မွန်(မောင်နေခြည်)

နိဗ္ဗာန်လမ်းပြ ဝိပဿနာတရားတော်(၄)

(ရုပ်ဓာတ်ရှုစိပါး)

(ပထဝီဓာတ်သဘောနှင့် အာပေါဓာတ်)

မဟာထွန်း

ဤဓမ္မစာစုသည် ရသမဟုတ်သောကြောင့် ဖတ်သူ နည်းလိမ့်မည်။ တရားကို မကြိုက်သော လိုက်လည်းမလိုက် စားကြသည့် လူများအဖို့ ဖတ်၍လည်း နားလည်နိုင်ဖွယ် မရှိပေ။

တရားတော်ကို လိုလားကြသော အမျိုးကောင်းသား၊ အမျိုးသမီးတို့သည်သာ တရားတော်ကို လိုလား၍ ဖတ်ရှုလေ့ လာကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုရမည်။ တရားတော်ကိုမူ လိုလားသော သူများ ရှိကြလျှင်ပင် စာကိုဖတ်၍ မရနိုင် နားမလည်နိုင်ဟု ၍သာ ရှိကောင်းရှိမည်။

တရားတော်ကို သိရှိနားလည်သွားလျှင်လည်း အရ သာအားလုံးတို့အထဲတွင် တရားတော်၏ အရသာသည် အသာဆုံး၊ အမြတ်ဆုံးဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် မြတ် စွာဘုရားရှင်၏ တရားတော်စကားဖြစ်၍ ငြင်းနိုင်သူ မရှိသလို ငြင်းကောင်းသော အရာလည်း မဟုတ်ပေ။

ဤစာရေးသူသည်လည်း ရသစာပေကိုသာ အများ အားဖြင့် ရေးသားလေ့ရှိသည်။ သို့သော်လည်း တရားနှင့်စပ် ဆိုင်သော ဝိပဿနာတရားကို ရောက်လာ၊ ရေးသားလာသော အခါ သူ့နေရာနှင့်သူ စာသွားစာလာအတိုင်းသာ ရေးသားရ ၍ တရားတော်၏ အရေးအသားအတိုင်းကိုသာ ဦးစားပေးပြီး ရေးရသည့် သဘောဖြစ်သည်။

စင်စစ်တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်သူတိုင်းသည် တရားတော် ကို လိုလားသည်ဖြစ်စေ၊ မလိုလားသည်ဖြစ်စေ တရားစာပေ အားလုံးကို ဖတ်သင့်သည်။ ထိုအခါ မိမိနှစ်သက်သော

တရားစာပေကို မလွဲမသွေ တွေ့လာပေလိမ့်မည်။ သို့တည်းမဟုတ် အသက်အရွယ် ရောဂါကို ရောက် လာသောအခါသော်လည်း တရားတော်ကို လိုက်စားသင့် သည်။ ဘဝတစ်လုံး ဆုံးတုံးသည်အထိ တရားမလိုက်စားဘဲ မနေသင့်ပေ။

ဒါန၊ သီလဖြည့်လည်း အားရကျေနပ်၍ မနေသင့် ပေ။ ဒါန၊ သီလသည်ကား သာသနာပမှာလည်း ရှိကြသည်။ ဝိပဿနာသော မဂ်ပေါက်ဖိုလ်ရ ဘာဝနာသည်ကား သာသနာတော်အတွင်းမှာသာ ရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့် သာသနာတော်နှင့် တွေ့ကြုံရကျိုးနပ် အောင်လည်း ဝိပဿနာ တရားဘာဝနာကို လိုက်သင့်ကြ သည်။ သို့ပါမှလည်း လူဖြစ်ရကျိုး၊ သာသနာတော်နှင့် တွေ့ ရကြုံရကျိုး နှစ်ကြပေလိမ့်မည်။

နောက်ဆယ်နှစ်ကျော်က ဤစာရေးသူသည် တရား ဓမ္မတစ်ခွေကို နာကြားလေ့လာလိုလှသဖြင့် ထိုတရားခွေကို ကိုင်ပြီး တီဖွဲ့ရှိသော အိမ်တစ်အိမ်ကို သွားသည်။

ထိုအိမ်၌ တီဖွဲ့အလွန်ကြိုက်သော အေးကွားအိုတစ် ယောက်ရှိသည်။ အချိန်ရှိတိုင်း တီဖွဲ့ရှေ့မှာသာ အချိန်ကုန် တတ်သည်။ ဤသည်ကို ကရေသူ မသိပေ။ ဘာသာရေးကို လေးစားခြင်းမရှိသည်ကိုမူ ထိုအခိုက်မှာပင် သိလိုက်ရသည်။

သံဃာတော်တစ်ပါး အိမ်ပေါ်ကို ရောက်လာ၍ အနိအသေမပြုလျှင် ထိုအေးကွားသည် အဘယ်သို့ ခိုရမည် ပင် မသိတော့ပေ။ ဤစာရေးသူကို တစ်ချက်လျှင် စောင့်

ကြည့်ပြီး တီဗွီကိုသာ ထိုင်မြဲထိုင်ကြည့်နေလေသည်။

တစ်အောင်အကြာတွင် ဆွမ်းလောင်းနေကျဖြစ်သော မြေးမလေး ရောက်လာသည်။ စာရေးသူကိုလည်း အရိုအသေပြုသည်။ ထို့နောက် -

“ဦးပဉ္စင်း ကိစ္စများ ရှိပါသလား” ဟုမေး၍ တရားခွေကို နှာလိုကြောင်း ပြောလည်းပြော၊ ပြလည်းပြလိုက်ရာ လိုလိုလားလားပင် လက်ခံသည်။ သို့သော်လည်း အဘွားအိုက ခွင့်မပြု၍ တရားနာကြားခွင့် မရကြပေ။

ထို့နောက် အဘွားအို ဆေးခန်းသွားမှ တရားနာကြရသည်။ အဘွားအို ပြန်ရောက်လာချိန်တွင် ခွေကို ပြန်ထုတ်ရပြန်သည်။ အသက် ၁၆ နှစ်အရွယ် ၁၀ တန်းကျောင်းသူ မြေးမလေးက တရားနာလိုသော်လည်း အသက် ၉၀ ကျော် အဘွားအိုက တရားတော်ကို လိုလာခြင်းမရှိပေ။ DVD တရားခွေကြီးဖြစ်၍ တရားလည်း မပြီးဆုံးသေးပေ။

နောက်နေ့တွင်လည်း အဘွားအို ဆေးခန်းသွားချိန်၌ ဤစာရေးသူနှင့် မြေးမလေးဖြစ်သူတို့ တရားခွေကို ထိုးနာကြပြန်သည်။ ထိုနေ့တွင် ပြဿနာတက်လေသည်။

အဘွားအိုသည် ကားပေါ်မှဆင်းလာ၍ ဤစာရေးသူနှင့် မြေးမလေးတို့ တရားနာနေကြသည်ကို မြင်သည်နှင့် အထွန်အမင်း ခေါသထွက်သွားလေသည်။ ထို့နောက် တရားတော်ကို အပြစ်ပြောကာ ခွေကိုလည်း ချက်ချင်းထုတ်ပြီး ဤမှာ တိုက်ပစ်လိုက်လေသည်။

ထိုမျှအထိ မထင်ခဲ့၍လည်း ဤစာရေးသူ သူတို့မှာ သွားဖွင့်နာခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤစာရေးသူမှာ တီဗွီကြည့်ရာမှ တယ်လီဖုန်းလည်း မရှိသေးပေ။ ထို့ကြောင့်လည်း သောအိမ်၌ သွားကြည့်/နာရခြင်း ဖြစ်သည်။

မြေးမလေးကလည်း တရားတော်ကို လိုက်စားသည်။ ဤစာရေးသူ ဥပုသ်စောင့်သည်။ ရိပ်သာလည်းဝင်သည်။ ဤစာရေးသူလည်း သူတို့အိမ်မှာ တရားတော်ကို သွားဖွင့်/နာကြည့်သည်။

မြေးမလေးကလည်း မဟုတ်မခံ အမှန်ဘက်က ရပ်တည်သော ရဲရဲတောက်လေးဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤတီဗွီနှင့်ပတ်သက်ပြီး သူ့အဘွားနှင့် တစ်ယောက်

တစ်ခွန်း စကားများကြလေသည်။

ဤစာရေးသူလည်း အဘွားအိုနှင့်ပတ်သက်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ အရွယ်သည် တီဗွီရှေ့ အချိန်ကုန်ရမည်မဟုတ်တော့ပေ။ ပထမအရွယ်၊ ဒုတိယအရွယ်တုန်းက ပညာရေး၊ စီးပွားရေးကို အဓိကထားခဲ့ရသော်လည်း ယခုလို ဘဝနေထိုင်ချိန် နီးသောအခါ၌ ဘဝကောင်းရာ နောင်ကောင်းရာ။

သို့တည်းမဟုတ် မင်ရကြောင်း၊ ဖိုလ်ရကြောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားတော်များကိုသာ အချိန်နှင့်အမျှ လိုက်စားရတော့မည့် အခါဖြစ်သည်။ အသက်တစ်ရာနီးပြီဖြစ်၍ အချိန်ကား လွန်၍ပင်နေလေပြီ။

သို့သော်လည်း နောက်မှ မြေးမလေးပြောပြ၍ သိရသည်မှာ အဘွားအိုသည် တီဗွီနှင့် ဇာတ်လမ်းမှတစ်ပါး မည်သည့်အရာကိုမျှ စိတ်မဝင်စားဟု ဆိုသည်။ မည်သည့်အခါမျှ ဥပုသ်၊ ရိပ်သာ စသည်ဖြင့်လည်း စောင့်ထိန်းပွားများခြင်း မရှိဟုဆိုသည်။

နောင်တွင် ဤစာရေးသူသည် အဘွားအိုအား ဘာသာရေးဘက်သို့ သိမ်းသွင်းပောပြောရန် စိတ်ကူးခဲ့သော်လည်း အချိန်မလောက်တော့ပေ။ အဘွားအိုမှာ နာမည်ကြီးပွဲသဘင်တစ်ခုကိုသွားရင်း ဇာတ်သိမ်းမကောင်းစွာဖြင့်ပင် လောကထဲမှ ထွက်သွားရကြောင်း မြေးမလေးက ပြောပြ၍ သိလိုက်ရသည်။

အဘွားအို၏ နောက်ဘဝတစ်ခု၌ နောင်တအကြောင်းကိုလည်း စိတ်မကောင်း ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဤအဘွားအိုကဲ့သို့ နောက်လည်း အဘိုးအို၊ အဘွားအိုများ ရှိကြပေလိမ့်မည်။ အသက်အရွယ်နှင့် ဇရာဇုပလကို ကြည့်ပြီးသော်လည်း ဘဝကောင်းရာ နောင်ကောင်းရာတည်း ဟူသော ဘာသာတရားကို အမှတ်ရသင့်သည်။ လိုက်လည်း လိုက်စားသင့်သည်။

လွန်ပြီးသောအခါ ပြုပြင်ရခက်သည်။ အတတ်နိုင်ဆုံး နောင်တကင်းရန်လိုသည်။ နောင်တဟူသည်ကား သင်္ဂြိုဟ်ကင်းသူတို့၏ သဘောသာဖြစ်သည်။ ငယ်စဉ်အခါ၌ တရားတော်ကို မလိုက်စားနိုင်လျှင်ပင် ဇရာပိုင်းကို ရောက်လာသော

အခါ မိမိကိုယ်ကို သိသင့်သည်။

တိစ္ဆိနှင့် အချိန်မကုန်သင့်ပေ။ အခြားသော ဝေယျာဝဋ္ဌ စသည်များနှင့်လည်း အချိန်မကုန်သင့်တော့ပေ။ အချိန်မရွေး သေနိုင်သည်ကို သိသင့် မြင်သင့်သည်။ တဖြုတ်ဖြုတ်လည်း သေကုန်ကြပြီ။ နောက်လည်း သေနေကြဦးမည်။ ထိုအထဲ၌ ကိုယ်လည်း ပါဝင်လျက်ရှိသည်ဟု သတိပြုသင့်လှသည်။

* * *

ကုန်ခဲ့သည့်လက ပထဝီဓာတ်ကို ဆက်ဦးမည်။ ဤစာရေးသူ ဝိပဿနာတရားစာပေများကို ရေးသားတိုင်း နဘောထပ်သာ ရေးသားလေ့ရှိသည်။ နဘောထပ်ရေးသားခြင်းဖြင့် ယခုမှ စတင်ဖတ်ရှုမည့် ယောဂီများအဖို့လည်း အဆင်ပြေသလို မူလယောဂီများအဖို့လည်း စိတ်ပျက်စရာ မဟုတ်ပေ။

မကြာခဏ သတိဖော်ပေးဖူးသည့်အတိုင်း ဝိပဿနာတရား ဟူသည့်မှာ မိမိတို့ကြိုက်နှစ်သက်ရာ တရားတစ်ပါးပါးကိုသာ မဂ်ကိစ္စ ဖိုလ်ကိစ္စ မပြီးမချင်း ပွားများရှုမှတ်ရသည်ဟု။

တရားတစ်ပါးကို သဘောမပေါက်၍ဖြစ်စေ၊ သဘောပေါက်သော်လည်း မဂ်မတက်၍ဖြစ်စေ၊ နောက်ရှုနည်းတရားတစ်ပါးပါးသို့ ပြောင်းသင့်က ပြောင်းနိုင်သော်လည်း မလိုအပ်ဘဲ တရားတစ်ပါးကိုမှ အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ရွေးချယ်ကြည့်ဘဲ ခဏခဏ တရားမပြောင်းသင့်ပေ။

ယခု ပထဝီဓာတ်ကို ပြန်လည်၍ အာရုံပြုပါ။ ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ပထဝီမှာ အမာနှင့် အပျော နှစ်မျိုးသာ ပြဋ္ဌာန်းသည်။ ထိုအမာနှင့်အပျော နှစ်မျိုးကိုပင် မိမိတို့ ရွက်ကွက်အတိုင်း မဂ်ဆိုက် ဖိုလ်ဆိုက်သည်အထိ အဆင်ပြေသလို ရှုမှတ်ရသည်။

ယခုအခါ ထိုအမာနှင့်အပျော နှစ်မျိုးကို မိမိ၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ တင်လိုက်ပါ။ မိမိ၏ကိုယ်၌လည်း အမာနှင့်အပျော နှစ်မျိုးသာရှိသည်။ အသားသည် ပျောပြီး အရိုးသည် မာ၏။

ခေါင်း၊ ခြေ၊ ကိုယ်၊ လက်အဆုံး ကိုင်စမ်းကြည့်လျှင် အသားနှင့်အရိုး နှစ်မျိုးသာရှိသည်။ သို့တည်းမဟုတ် အပျော

နှင့်အမာ နှစ်မျိုးသာရှိသည်။ ရွက်ကွက်အားဖြင့်လည်း မများပေ။

အပျောဓာတ်ကို စတင်၍ ရှုကြည့်ပါ။

ခေါင်း၊ ခြေ၊ ကိုယ်၊ လက် မည်သည့်နေရာကို ကိုင်စမ်းပြီး ကြည့်စေကာမူ အသားတည်းဟူသော အပျောဓာတ်ကို တွေ့လိမ့်မည်။ ထိုအပျောဓာတ်ကိုလည်း ရှာ၍မရပေ။ ကိုင်စမ်းကြည့်၍ ပျောသည်ဟု ဉာဏ်နှင့်သာ သိနိုင်သည်။

ထိုအပျောဓာတ်သည် ဖြူသလား၊ မည်းသလား၊ ပြာသလားဟုလည်း ကြည့်၍မမြင်၊ ယူ၍လည်းမရ၊ အတုံးအလုံး အကောင်သဏ္ဍာန်လည်း မဟုတ်။ ကိုင်စမ်းကြည့်တိုင်းလည်း အပျောဓာတ်ကို တွေ့နေရသည်။

ထို့ကြောင့် ရှာ၍မရ၊ ကြည့်၍မမြင်၊ ကိုင်၍မရ၊ အဖြူအမည်း၊ အတုံးအလုံး အကောင်သဏ္ဍာန်လည်း မဟုတ်သောကြောင့် ပရမတ်ဟု ဆိုရသည်။ ဤကဲ့သို့ စမ်းသပ်ကြည့်နေခြင်းသည်ပင် တရားရှုမှတ်ပြီး ဖြစ်လေသည်။ မဂ်၊ ဖိုလ်ကိုလည်း ရနိုင်လေသည်။

ထို့နောက် အမာဓာတ်ကို ဆက်၍သွားပါ။

ခေါင်းမှစ၍ ခြေအဆုံး လူတစ်ကိုယ်လုံးကို ကိုင်စမ်းကြည့်လျှင် အမာဓာတ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး အရိုးကိုသာ တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ အရိုးကို ကိုင်စမ်းကြည့်မိတိုင်းလည်း အမာဓာတ်ကိုသာ တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

အရိုးကြီးကို ကိုင်စမ်းကြည့်သည်ဖြစ်စေ၊ အရိုးကလေးကို ကိုင်စမ်းကြည့်သည်ဖြစ်စေ အမာဓာတ်တစ်ခုတည်းကိုသာ တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

တွေ့သောအမာဓာတ်ကိုလည်း အတုံးအလုံးဟူ၍လည်းကောင်း၊ အကောင်သဏ္ဍာန်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဖြူအမည်း အဝါအစိမ်းဟူ၍လည်းကောင်း ပြ၍ရနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

မာရုံသက်သက် သဘောမျှသာရှိသည်ဟု ဆိုရမည်။ ကိုင်၍ ပြ၍ ယူ၍ မရနိုင်။ သဘောမျှသာရှိသည်ဟု ဉာဏ်၌ ပြတ်ပြတ်သိသောကြောင့် ထိုအသိကို ပရမတ်ဟု ဆိုရသည်။

ဤကဲ့သို့ ဆင်ခြင်သုံးသပ်နေခြင်းပင် တရားရှုမှတ်

ရာရောက်၍ အချိန်မရွေး မင်္ဂလာကိုလည်း ရနိုင်လေသည်။
ထို့ကြောင့်လည်း-

စတုန့် စာတုန့် ကေတေသမေဝ

သမသေတွာ နိဗ္ဗာနံ ပါပုနန္တု

ဟူ၍ ဟောတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မိမိတို့ နိုင်ရာပိုင်ရာ ဓာတ်၊ ပရမတ် တစ်ပါးပါးကို ရှုမှတ်ပွားများဖြင့်လည်း မင်္ဂလာပုသည ဗိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် ရနိုင်ကြောင်းကို လင်းလင်းကြီး ဟောကြားတော်မူခြင်းဖြစ် သည်။ အားတက်ဘွယ် ကောင်းလှသည်။

ငါတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာများ၏ သာသနာတော်နှင့် တွေ့ရ ကြုံရကုန် နပ်ရုံသာမက အမြတ်ထွက်မည့် တရားတော်ကြီး ပင် ဖြစ်လေသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်ခြင်းသည် နတ်ပြည် ဗြဟ္မာ့ပြည်ကို ရောက်ဖို့ မဟုတ်ပေ။

နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်များကို အခြားဘာသာဝင်များ လည်း ရောက်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် နတ်ပြည် ဗြဟ္မာ့ပြည်မျှ ကို ရောက်ရုံမျှဖြင့်သာ ကျေနပ်နေလျှင် အခြားဘာသာဝင် များနှင့် ဘာမျှ ထူးဖွယ်မရှိပေ။

သန္တိသုခ နိဗ္ဗာန အငြိမ်းစာတ်ကြီးကို ရရှိပိုင်ဆိုင်နိုင် ကြသည်မှာလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသာ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်းပင် မင်္ဂလာရမည်ဟု နိဗ္ဗာန် ရသည်အထိ ကြီးစားကြရမည်သာ ဖြစ်သည်။ သို့ပါမူလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်ရကုန်နပ်ကာ အရင်းကုန်သည်ဟုလည်း ဆိုနိုင် လေသည်။

ဤပထဝီ ဓာတ်တရားတော်ကို စာရေးသူ သိစဉ်က ထာန်လှပတတ်အောင်ပင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ မိမိသိထားသည့် တရားတော်ကို သူတစ်ပါးတို့အား ဟောချင် ခြေချင်စိတ်များလည်း ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် "ဦးမျိုးမြင့်" အမည်ရှိသော စာရေးဆရာ ဒီဂျင်တာ၊ သီချင်းရေးဆရာ၊ ဂီတစာဆို မောင်မျိုးသူ - ခွဲမင်းသူတို့ လင်မယားအား ဟောခဲ့ဖူးသည်။

မိန်းမဖြစ်သူ စာရေးဆရာမ ဒေါ်ယဉ်ယဉ်ဆွေ = အဆို ထူး/သရုပ်ဆောင် ယဉ်မျိုးဆွေ = မရည်မှန်(ကျပျော်)က တရားတော်ကို ပရမတ်ပေါက်အောင် နားမလည်နိုင်ခဲ့သော်

လည်း ဦးမျိုးမြင့်သည်ကား ပြတ်ပြတ်ထင်ထင်ကြီးပင် သဘော ပေါက်ပြီး နားလည်သွားလေသည်။

တစ်ထိုင်တည်းဖြင့် တရားတော်ကို သဘောပေါက် ပြီး နားလည်နိုင်သောကြောင့် ဦးမျိုးမြင့်၏ ဉာဏ်ရည်နှင့် ပါရမီဓာတ်ခံကိုလည်း မကြည်ညို၍ မရတော့ပေ။ ဉာဏ် ပါရမီထူးသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်အဖြစ် အထူးလေးစားပြီး ကြည်ညိုရလေသည်။

တရားဟူသည်မှာ တစ်ထိုင်တည်းဖြင့် နားလည်နိုင် သည်လည်း ရှိသည်။ ကာလကြာကြာ လိုက်နာကျင့်သုံးပါမှ နားလည်နိုင်သည်လည်း ရှိတတ်သည်။ ထိုထက် တစ်ဘဝပြီး တစ်ဘဝဆိုဘိသို့ ပါရမီဉာဏ်အဟုန် ပြည့်ဝလာသည်အထိ ကျင့်ကြံပွားများရသည်လည်း ရှိတတ်သည်။

အားမလျှော့သင့်ပေ။ အားလျှော့နေခြင်းဖြင့် အရင်း မရ အရုံးကျလျက် သာသနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ကြုံရသော ဘဝသည်လည်း အချည်းအနီးဟူ၍ပင် ဆိုရပေတော့မည်။

ဉာဏ်ပါရမီ ရင့်သူတို့ တစ်ထိုင်တည်းဖြင့် တရား တော်ကို နားလည်နိုင်သည့်အကြောင်းကိုလည်း အထောက် နှင့်တကွ ပြခဲ့ပြီး ဤစာရေးသူ တရားပြုလာခဲ့သည်မှာ နှစ် ပေါင်းနှစ်ဆယ် ရှိပေတော့မည်။ ပရမတ်ပေါက်သည်အထိ တရားတော်ကို နားလည်ကြသော တပည့်ပေါင်းမြောက်မြား စွာလည်း ပေါ်ထွက်ခဲ့ပြီ။

ထိုထိုတပည့်ပေါင်း မြောက်မြားစွာတို့မှ သူတို့ တရား ထူးရကြောင်းကို သူတို့ကိုယ်တိုင် လာပြောပြမှလည်း သိရ ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုထိုအထဲမှ လူသိများပြီး ထင်ရှားသော စာရေးဆရာ၊ ဂီတစာဆို၊ ဒီဂျင်တာ၊ သရုပ်ဆောင်၊ စာရေး ဆရာမ စသည့် ဇနီးမောင်နှံတို့ကိုသာ ထုတ်ပြလိုက်သည်။

သည်လအတွက် စာမျက်နှာ မလောက်၍ အာပေါ ဓာတ်ကို မဆက်တော့ပေ။ နောက်လတွင်သာ အာပေါဓာတ် အကြောင်းကို ရေးသားပေတော့မည်။

(ဆက်ရန်)

မဟာဓမ္မနိး

ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး သာသနာ့ဗိမာန်တော်

တည်ထားဖြစ်မြောက်ရေးအတွက်

ဝေနေယျပဋ္ဌာန်းဆက် ဆွေတော်မျိုးတော် အလှူရှင်များအား

တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ဖိတ်ခေါ်ခြင်း

ရခိုင်ပြည်နယ်၊ သံတွဲမြို့၊ ဆုတောင်းပြည့် သဒ္ဓါကျောက်တောရဟန်းအောင်မြေ သာသနာတော်မြတ်ကြီးသည် ယခင် ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာ လှူသူကင်းမဲ့ပြီး ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ လှူပုဂ္ဂိုလ် မည်သူမျှ တည်ထားဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်း မရှိ၊ ချွံနွယ် များနှင့် တောကြီးတမျှ မြင်သူနလုံး ယူကျုံးမရ သာသနာအတွက် မြေမဆည်နိုင်ရှိခဲ့ရာ -

ယခုအခါတွင် သမိုင်းတစ်ခေတ် ရာဇဝင်မှတ်တမ်းမော်ကွန်းတွင် ကျန်ရစ်စေမည့် သာသနာ့အာဇာနည် ဦးအာစာရ လက်ထံရှိ(ပင်မသံအင်ဂျင်နီယာ၊ တိုက်ခွဲအမှတ်- ၂၁) အရှင်မြတ်သည် (၁၆-၂-၁၉၉၅)ခုနှစ်တွင် ရောက်ရှိ၍ ယနေ့ထက်တိုင် ပညတ်ဂါမ ပစ္စည်းလေးပါး၊ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမ ကိုးကွယ်လက်ခံမှု လုံးဝ(လုံးဝ)မရှိ၊ တစ်ပါးတည်း တောရရတင် အကျင့်မြတ် ပဋိပတ်တရားဒေသနာနှင့်အညီ အကျင့်သီလ၊ သမာဓိ စရတစွမ်းအားဖြင့် ဝေနေယျ ဆွေတော်မျိုးတော်၊ (၇)ရက်သော ပဋ္ဌာန်းဆက် သာသမီးများကောင်းမှု အကြောင်းပြု၍ တည်ထားဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်နေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ယခုအခါ ဆုတောင်းပြည့် သဒ္ဓါကျောက်တောရဟန်းအောင်မြေ ရင်ပြင်တော်ထက်တွင် အလှူပေး-၅၀- အနံ ပေး-၃၀ ရှိ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး သာသနာ့ဗိမာန်တော် နှစ်ထပ်တည်ထားဆောက်လုပ်နေပါသည်။ သို့ပါသောကြောင့် စေတနာရှင် ဝေနေယျများအနေဖြင့် တစ်ဦးတစ်ယောက်တည်းဖြစ်စေ၊ အသင်းအဖွဲ့များနှင့်ဖြစ်စေ ပါဝင်လှူဒါန်းနိုင်ရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော် ဖိတ်ခေါ်အပ်ပါသည်။

လှူဒါန်းနိုင်သော အလှူဝတ္ထု

- (၁) အလှူပေး ၁၅ ပေ x အနံ ၁၀ ပေ ဘုရားကျောင်းဆောင်အတွက် (၁၅)သိန်း
- (၂) ၁၀ ပေ ပတ်လည် တစ်ခန်းအတွက်(အရှေ့အတွက် ၁၅ ခန်း) (၁၀)သိန်း
- (၃) ၇ ပေ x ၃ ပေ ကျွန်းပြတင်းတံခါးမကြီး တစ်ချပ် (လိုအပ်မှု ကျွန်းပြတင်းတံခါးမကြီး ၄ ချပ်) ၂၅၀,၀၀/-
- (၄) ရေချိုးခန်း ကုဋီတွဲလျက် တစ်ခန်းအတွက် (၁၀)သိန်း
- (၅) အပေါ်ထပ်တက်လှမ်း၊ လှေကားတစ်စင်း(စတီး) (၁၂)သိန်း
- (၆) ကြမ်းခင်းစတီးပန်းပြား ၈ ပေ x ၄ ပေ တစ်ချပ် (လိုအပ်မှု ၁၇ ချပ်) ၅၀,၀၀၀/-
- (၇) တိုင် ၆ ပေ x ၃ ပေ (T) တစ်ချောင်း (လိုအပ်မှု ၁၆ ချောင်း) ၅၀,၀၀၀/-
- (၈) နဂါးရုံရှပ်ပွားတော်အား စတီးလက်ရန်းကာရုံမှုအတွက်(ပေး-၈၀) ၁,၅၀၀,၀၀၀/-
- (၉) ကျိုက်ထီးရိုးစေတီ အထက်ပစ္စယံတွင် စတီးလက်ရန်းကာရုံမှုအတွက် ၁,၅၀၀,၀၀၀/-

ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပ ဓမ္မနေယျများအနေနှင့် ဆက်သွယ်လှူဒါန်းလိုပါလျှင်

Ph: 09-43141254, 09-421737919, 09-5119407
CB Bank : 0053 6001 0000 6583, KBZ Bank : 9503 0518 7430 8733



၁၃၇၉ ခုနှစ်

မင်္ဂလာအပြည့်နဲ့မင်္ဂလာနှစ်သစ်

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

Ph.D(Tantra)(Kol-India)Astrologer

၁၃၇၉ ခုနှစ်သည် မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာအရ ၁၃၇၉ ကို (၇)နှင့်စားလိုက်လျှင် (၁)ဂဏန်းတွင်းသည် ၎င်း အကြွင်းနှင့် မဟာဘုတ်တိုင် ထူလိုက်ပါက အောက်ပါအတိုင်း ရရှိလေသည်။

	၄	
၆	၂	၅
၃	၀	၁

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၉ ခုနှစ်တွင် ဒွါဂါသည် မရထအိမ်မှာ ရပ်တည်ပြီး စနေသည် ဘင်္ဂအိမ်မှာ ရပ်တည်ပြီး တနင်္ဂနွေသည် ပုတိ အိမ်မှာရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနှစ်ပိုင်းတွင် ဒွါဂါ၊ စနေနှင့် တနင်္ဂနွေသား သမီးများ အညံ့ထဲသို့ ရောက်ရှိလေသည်။ အထွန်းအိမ်တွင် သောကြာ၊ သိုက်အိမ်တွင် တနင်္လာ၊ ရာဇအိမ်တွင် ကြာသပတေး နှင့် အဓိပတိအိမ်တွင် ဗုဒ္ဓဟူးများရှိနေကြသောကြောင့် သောကြာ၊ တနင်္လာ၊ ကြာသပတေးနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ကံကောင်းနိုင်မည့် နှစ်ပိုင်းပင်ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် အညံ့ထဲသို့ ရောက်နေသူများအဖို့ အသုံးအညံ့များ ကင်း ထုတ်စေရန် နှစ်ဆန်းတစ်ရက်(နှစ်ဦးအစ)မှာ နှစ်ဦးယတြာချော့ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကံကောင်းနိုင်သူများသည်လည်း အသုံးအညံ့ မဝင်ရောက်စေရန် အကာအကွယ်ဖြစ်စေပြီး ကံကောင်းသည်ထက် ပိုကောင်းစေရန် နှစ်ဦး အစယတြာများကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရပေသည်။ အကောင်းမှ အနောင်း သေချာဟူသော စကားနှင့်အညီ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအားလုံး နှစ်ဆန်း တစ်ရက်နေ့တွင် နှစ်ဦးအစယတြာကိုကြိုးစားဆောင်ရွက်အပ်ပေသည်။ သောကြာသားသမီးများအတွက်

ဇေယျံဆိုတဲ့ အောင်မြင်ခြင်းဂြိုဟ်မှာ ဓာတ်ထွန်းနေတဲ့ အတွက် မည်သည့်ကိစ္စအကြောင်းအရာ ပြုလုပ်လုပ် အောင်မြင်ခြင်းတိုးတက်ခြင်းများနှင့် ပြည့်စုံရမည့်ကာလ ဖြစ်ပေသည်။ စက်ပစ္စည်းမော်တော်ယာဉ်၊ မော်တော်ကား များ အကျိုးပေးခြင်း၊ ဂုဏ်သတင်းကျော်တော်ခြင်း၊ ကျန်းမာ ရေးကောင်းမွန်ခြင်းများ စသည်ဖြင့် မလွဲအကန် ရရှိမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သောကြာသားသမီးတွေဟာ အောင်မြင်တဲ့ ဂြိုဟ်မှာ ရပ်တည်နေတဲ့အတွက် မိမိ အောင်မြင်မှုကို ဂုဏ်ယူခြင်း၊ ဆရာသမားမိတ်ဆွေများကို

အသိပေးခြင်း၊ အထိမ်းအမှတ်အနေဖြင့် နှစ်ဆန်း(၁)ရက် နေ့စဉ် ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာ ပြုလုပ်ပြီးသည်နှင့် မိမိဆရာသမား မိတ်ဆွေ များကိုကျွေးမွေးပြုစုခြင်းဖြင့် ဂုဏ်ယူလိုက်ပါ။ တနင်္လာ သားသမီးများအတွက်

လာဘ်လာဘရရှိမည့်နှစ်ဖြစ်သောကြောင့် မြန်မာ နှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့တွင် ဦးခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုပြီးသည်နှင့် မိတ်ဆွေ သို့မဟုတ် ဆရာသမားတစ်ဦးထံမှ ထက်ဆောင်ပစ္စည်းရပါက ဇီးများ ထက်လာတံများ တို့တက်ရရှိ၍ ကမ္ဘာ နိုင်ငံသုံးငွေများ အမြောက်အမြား အရအယက် ဝင်ရောက်လာမည်ဖြစ်ပေသည်။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

ယခုနှစ်အတွင်း အိမ်ထောင်ရေး၊ လူမှုရေး၊ အချစ်ရေးများနှင့် နေရာရွှင်ချမ်းမြေ့ရမည့်ကာလ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အိမ်ထောင်ရေး လူမှုရေးအချစ်ရေး ပျော်ရွှင် မှုများနှင့်အတူ မင်းဆိုးရာတ ကြည့်ရှုစောင့်မမျှများ ခံရတတ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကြာသပတေးသားသမီးများသည် ၁၃၇၉ ခုနှစ် တွင် ဦးခေါင်းဆေးခြင်းမင်္ဂလာများပြုလုပ် ပေးခြင်းဖြင့် အကြီးအကဲ မင်းဆိုးရာများ၏ ချီးမြှင့်မြှောက်စားမှုကိုခံရလိမ့်မည် ဖြစ်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

ယခုနှစ်အတွင်း ငွေဝင်နှုန်းသော်လည်း မျှော်မှန်းထားသော လုပ်ငန်းကြီးများ အောင်မြင်စွာလုပ်ဆောင်နိုင်လိမ့်မည်။ တစ်နှစ်ပတ်လုံးပျော်စရာတွေ့ကြုံလိုက်၊ စိတ်ညစ်စရာတွေ့ကြုံလိုက်နှင့် ကောင်းတလှည့် ဆိုးတလှည့်ဖြစ်နေတတ်သည်။ ပျော်စရာဆိုလည်း နှစ်ခါ၊ စိတ်ညစ်စရာလည်း နှစ်ခါ ကြုံရတတ်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့်လည်း ဆိုးတာလေးတွေပျောက်ပြီး ကောင်းတာလေးတွေ ထပ်ခါဖြစ်ဖို့အတွက် နှစ်ဆန်(၁)ရက်နေ့မှာ ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုလုပ်ပြီးတော့ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို မှန်ဖင်းခါးထဲ ဘဲဥလေးထည့်ပြီး လှူဒါန်းပေးလိုက်ပါက ၁၃၇၉ ခု၊ တစ်နှစ်လုံး အဆိုးတွေပျောက်ပြီး ကောင်းတာတွေ ဆင့်ကာ ဆင့်ကာ ပျော်ရွှင်လန်းဆန်းမှုတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ပူလိမ့်မည်။

ဥဒ္ဒဟူးသားသမီးများအတွက်

ဒီနှစ်မှာ ငွေတွေကတော့ဝင်ပါရဲ့ ထွက်လိုက်တဲ့ ငွေတွေကလည်း ခေ့ကို ခပ်ချိလိုက်သလို ဝေါက်နဲ့ ဝေါက်နဲ့ ထွက်သွားတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးလည်း ကုန်စိုက်လိုက်ပါဦး။ မတော်တဆ လမ်းသွားရင်လဲ ထိခိုက်အဆင်ရာရတတ်တယ်။ အနောင်အယုက် အတိုက်အခံလေးတွေတွေ့ကြုံရပြီမှ တို့အားခြင်း အောင်မြင်ခြင်း တွေ့ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် အပူအပင်အတိုက်အခံတွေ ပျောက်သွားအောင် အိမ်ဘုရားမှာ အုန်းသီးနဲ့ထုပ်သော မုန့် နှင့် ကျောက်ကျော လှူလိုက်ပါ။

ဇနောင်သားသမီးများအတွက်

ဒီနှစ်မှာ အတိုက်အခံများနှင့် အပူအပင်လေးတွေလည်း များနေတတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း မိမိဩဇာတည်ခြင်း၊ အတိုက်အခံများခြင်းနှင့်အတူ သူများတိုက်လေကိုက ထွန်းလင်းတောက်ပြောင်းကြလေဖြစ်သည်။

ဒါ့ကြောင့် ကိုယ်ထက်ကြီးသူတွေနဲ့ အဆင်ပြေအောင် ကိုယ်ထက်ငယ်တဲ့သူတွေရဲ့ ဒါ့မြှောက်ခြင်းတွေဖြစ်စေဖို့ အတိုက်အခံတွေ ပပျောက်စေဖို့ မြန်မာနှစ်ဆန်(၁)ရက်နေ့မှာ မိမိပိုင်ပစ္စည်းတစ်ခုကို ကိုယ်တိုင်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားတစ်ယောက်ကသော်လည်းကောင်း ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပါ။ ဒီတစ်နှစ်လုံးအတွက်မီးနေသည်များကို မကြာခဏ လက်ဆောင်ပေးခြင်း ညောင်ထောက်ပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးလိုက်ပါက ၁၃၇၉ ခုနှစ်တွင် ဇနောင်သားသမီးများအားလုံးသည် အညံ့အခိုက်များပြေပျောက်ပြီး အခက်အခဲများ ကျော်လွှားနိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဇနောင်သားသမီးတို့သည် ၁၃၇၉ ခုနှစ်မှာ ကျန်းမာရေး အညံ့ စီးပွားရေး ပိတ်ဆို့မှုများ ပြေပျောက်စေရန်နှစ်ဆန် (၁)ရက်နေ့တွင် တရော်ကင်ပွန်းနံ့သာ(၅)ပါး ထည့်ထားသောနံ့သာရေနှင့် ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုလုပ်လိုက်ပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

ယခုနှစ်အတွင်း ကျန်းမာရေး အနည်းငယ် ညံ့တတ်ပါသည်။ စွန့်လွှတ်ခြင်း ဆုံးရှုံးခြင်းများလည်း ကြုံတတ်ပါသည်။ စိတ်ပင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်ပြီး ကိုယ်လုပ်သလောက်ကိုယ်ကို အသိအမှတ်ပြုမခံရတဲ့ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါ့ကြောင့် တစ်နှစ်ပတ်လုံးအန္တရာယ်ကင်းပြီး စိတ်အနှောင့်အယှက်တွေပပျောက်စေရန် နှစ်ဆန်(၁)ရက်နေ့တွင် ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုလုပ်ပြီး သည့်နှင့် မိမိအနှစ်သက်ဆုံး ပစ္စည်းတစ်ခုကို လှူဒါန်းခြင်း၊ ပေးကမ်းခြင်း၊ ပြုလုပ်လိုက်ပါ။ ထိုတစ်နှစ်ပတ်လုံး အဝတ်အစားသစ်သစ် လွင်လွင်တွေကို ပဝတ်ဆင်တဲ့ သန့်ရှင်းသပ်ရစ်စသော အဝတ်အစားများကိုသာ ပဝတ်ဆင်ရပါမည်။ ပိပိစားချင်သော အစားအစာများကို တစ်စုံတစ်ယောက်ဆီမှ စတီသဘောမျိုး တောင်းစားပေးပါ။ မွေးနေ့တစ်ညတွင်လည်း အဝတ်အစား ဝမ်းနွမ်းနွမ်း တစ်စုံဝတ်ဆင်ရပါမည်။ ပြီးလျှင် ဘုန်းကြီးကျောင်း(သို့မဟုတ်) သီလရှင်ကျောင်း၊ သွားအိမ် ကျောင်းသန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ပြီး ဧရဒိမ်သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ပေးပါက အင်္ဂါသားသမီးတို့သည် စိတ်၏ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ချမ်းသာခြင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံ၍ ကျွန်ုပ်သရေမင်္ဂလာ အပေါင်းတို့ပွားပြီး ဂုဏ်ရှိန်မြင့်စေမည်ဖြစ်ပါသည်။

၁၃၇၉ ခုနှစ်တွင် တနင်္ဂနွေသားသမီးတို့သည် အတံ့ စားသောကြောင့် အတတ်တတ်ချိန်တွင် ရတနာ(၇)ပါးစီရင် ပြီး မြတ်သောနေ့ရာ၌ ဘုရားတရား သံဃာ မိဘ ဘိုးဘွား ဆရာသမား ဗြဟ္မာ သီကြား စတုရောကာပါလ သမ္မာဒေဝနတ်ကောင်း၊ နတ်မြတ်တို့အား လှူဒါန်းမှုဇော် ပသကုသိုလ်ကောင်းမှုများပြုလုပ်လိုက်ပါ။ အတတ်တတ်သော အချိန်တွင် အတတ်စားခံလိုက်သည်နှင့် မိမိမကောင်းသော အညံ့အခိုက်များ၊ ကျန်းမာရေးအညံ့များ စီးပွားရေး ပိတ်ဆို့နေမှုများ၊ အပြိုင်အဆိုင်များရန်မှ ကင်းလွတ်ပြီး နှစ်ဆန်(၁)ရက်နေ့တွင် တရော်ကင်ပွန်း နံ့သာ(၅)ပါး ထည့်ထားသော နံ့သာရေနှင့် ခေါင်းဆေးမင်္ဂလာပြုလုပ် လိုက်ပါ။

၎င်းကဲ့သို့ ပြုလုပ်လိုက်လျှင် အတတ်စားသည်ဟူသော မကောင်းသော အငွေအသက်ကြီးများ ကင်းစင်ပပျောက်သွားမှာဖြစ်ပါတယ်။ အတတ်စားခံရသူတိုင်း မဖြစ်မနေ အတတ်ထမင်းနှင့်အတတ်ဟင်းကို စားပေးရပါမယ်။ ထိုကဲ့သို့ ပြုလုပ်လိုက်ပါက တနင်္ဂနွေသားသမီးတို့သည် တစ်နှစ်လုံး ကြီးပွားတိုးတက်ခြင်း ပြည့်စုံမည်ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာပြည်သူပြည်သားအပေါင်းနဲ့ ပြည်ပရောက် မြန်မာပြည်သား အပေါင်း လိုရာဆန္ဒတွေ ပြည့်စုံရရှိပြီး ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြပါစေ...

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

Ph.D(Tantra)(Koh-India) Astrologer

မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသော

မင်္ဂလာခေါင်းဆေးယတြာ ဒေါက်တာစောယုနွယ်

Ph.D(Tantra)(Koi-India)Astrologer



ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးတွေသာမက လူမျိုးအသီးသီးတွင် မိမိတို့၏ ယဉ်ကျေးမှုလေ့ထုံးစံများနှင့်အညီ နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်တွေ လူမျိုးတိုင်း နိုင်ငံတိုင်းမှာ ကျင်းပလေ့ရှိကြပါတယ်။ နှစ်သစ်ဆန်းခြင်းကိုလည်း အားလုံး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပျော်ရွှင်စွာ ကြိုဆိုတတ်ပါတယ်။

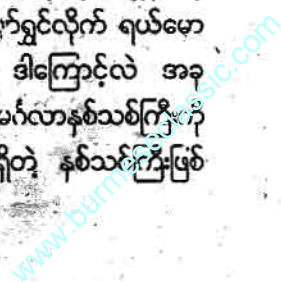
အဟောင်းအဟောင်းတွေကနေ အသစ်အသစ်တွေကို ပြောင်းလဲခြင်း၊ ကူးပြောင်းခြင်းတွေဟာ ကောင်းတဲ့မင်္ဂလာ နိမိတ်တွေဆောင်ပြီး နှစ်သစ်ကူးခြင်းကို လူမျိုးတိုင်းက မင်္ဂလာလိုမှတ်ယူ လက်ခံယုံကြည်ကြပါတယ်။ ပီတောက်တွေရွှေရည်လူးတဲ့ တန်ခူးလဟာဖြင့် ကျွန်မတို့ မြန်မာလူမျိုးတွေ အထွတ်အထိပ်ထားတဲ့ ရာသီအစ မင်္ဂလာအစ လတစ်ပါးဖြစ်ပါတော့တယ်။ နှစ်တစ်နှစ်ရဲ့အစ နှစ်ဦးလ လို့လည်း ခေါ်ဆိုနိုင်ပါတယ်။

အမှန်ပြင်းစ နွေဦးကာလလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ရေတွင်းရေကန်လေးတွေမှာလည်း ရေတွေနည်းပါးခမ်းခြောက်စပြု တဲ့အချိန်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ရှေးလူကြီးသူမတွေက-

“တန်ခူးရေကန် ကဆုန်ရေခန်းလို့” ဆိုလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီလို တန်ခူးလထဲကိုမှ ကျွန်မတို့ရဲ့ နှစ်သစ်ကူးပွဲတော်ဖြစ်တဲ့ တန်ခူးလသင်္ကြန်ပွဲတော်ကြီးလည်း ပါဝင်နေပါတယ်။ မြန်မာတို့ရဲ့ နှစ်ဟောင်းမှ နှစ်သစ်ကူးပြောင်းချိန်ကို ကြည့်နူးစွယ်ရာ အတာရေသဘင်ပွဲနှင့် ဆင်နွှဲကြပါတယ်။

နှစ်သစ်မင်္ဂလာကို မင်္ဂလာရှိသော နှစ်သစ်ကြီးဖြင့် ကျွန်မတို့တွေက ကျွန်မတို့ရဲ့ မူလမြန်မာတို့ရဲ့ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ကြိုဆိုရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ထိုကဲ့သို့ မင်္ဂလာရှိသော နှစ်သစ်ကို ပြောင်းလဲရွေ့လျားရာမှာ သတ္တလောကသက်ရှိအားလုံးတို့ဟာ အသစ်ကိုကူးပြောင်းလာကြပြီး ဩကာသ လောက တောတောင် ရေမြေသဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင် ရွေ့လျားမှုနှင့်အတူ လူလောကဘုံ လူသားတွေအားလုံး အဟောင်းဟောင်းတွေကို ထားပစ်ခဲ့ပြီး အသစ်အသစ်တွေကို လက်ခံပြီး အသစ်ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ နှစ်သစ်နဲ့အတူ ကျွန်မတို့ရဲ့ နှစ်သစ်ကြီးနှင့်အတူ ၁၃၇၈ ခုနှစ်က ပြောင်းလဲခဲ့တဲ့ အဖြစ်အပျက်ပဋိပက္ခတွေ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်တွေကို ကြံ့ခိုင်စွာ ကြံ့ကြံ့ခိုင်မှုတွေ မိမိတို့ တိုင်းပြည် လူမျိုးများနှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတစ်ရပ်လုံးအတွက် ရေရှည်အနာဂါတ်မှာ အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည့် ရည်မှန်းချက်တွေနှင့်အတူ ၁၃၇၈ ခုနှစ်မှာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တဲ့ အဆိုးတွေ အကောင်းတွေ အကျိုးအဖြစ်တွေ ဆုံးရှုံးမှုရပိုင်မှုတွေ အားလုံးကို ကျွန်မတို့ ကြည်ကြည်သာသာ လက်ခံခဲ့ပြီး ပျော်ရွှင်လိုက် ရယ်မောလိုက်နဲ့ပဲ နေခဲ့ကြပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ အခု ရောက်ရှိမယ့် ၁၃၇၉ ခုနှစ်ဆိုတဲ့ မင်္ဂလာနှစ်သစ်ကြီးကို ကျွန်မတို့ မင်္ဂလာရှိစွာနှင့် မင်္ဂလာရှိတဲ့ နှစ်သစ်ကြီးဖြစ်



သွားအောင် ကျွန်မတို့ တတ်စွမ်းနားလည်တဲ့ ပညာရပ်တွေ ရှေးဆရာသခင်တို့ တတ်သိနားလည်တဲ့ ပညာရပ်တွေနဲ့ (၇)ရက်သာသမီးနှင့် ရာဟုသာသမီးတွေပါ မကျန်ပြုပြင်ပြောင်းလဲပြီး ကောင်းကျိုးတွေကိုလည်း ရောက်ရှိစေမယ် မကောင်းကျိုးတွေကိုလည်း ပပျောက်စေမယ် ဂန္တိရစ္ဆာန်အင်တွေ ဂန္တိရစ္ဆာန်အားတွေ ယတြာအစီအစဉ်တွေနဲ့ ပြုပြင်ပြောင်းလဲ စီရင်ပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်မတို့အားထားရာ ရှင်တော်မြတ်ဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ မင်္ဂလာထဲမှာလည်း (၃၀)ဖြာမင်္ဂလာတရားတော်ကြီးကို ဟောကြားမိန့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဒီ (၃၀)ဖြာမင်္ဂလာတရားတော်အတိုင်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲမယ်ဆိုရင် ကျွန်မတို့အတွက် ကောင်းကျိုးမင်္ဂလာအဖြာဖြာတွေကို ရရှိကြမှာပါ။

အဲဒီ(၃၀)ဖြာမင်္ဂလာနှင့်အတူ ကျွန်မတို့ လူသားတွေမှာ ဖြစ်လေဖြစ်ထရိတဲ့ အကြောင်းတရားတွေမှာ မူတည်ပြီး မကောင်းမှုကို ပယ်ဖျက်နိုင်ဖို့အတွက် လူသားတို့၊ မွေးဖွားလာတာနဲ့အတူ မင်္ဂလာ(၁၂)ပါးနှင့်အညီ နေထိုင်ကျင့်ကြံဖို့ မြတ်ဗုဒ္ဓကလည်းလမ်းညွှန်ပြသခဲ့ပါတယ်။

မီးရှူးသန့်စင်သော ဝိဇာတ မင်္ဂလာ၊ နန္ဒမုခိနတ်ကို ပူဇော်တဲ့ မုခဒေသနာမင်္ဂလာ၊ တေသန္တေဝိမင်္ဂလာလိုခေါ်တဲ့ ကလေးခေါင်းရိတ်ပေးတဲ့မင်္ဂလာ၊ ဒေါကာကရဏ ခေါ်တဲ့ ပုခတ်တင်မင်္ဂလာ၊ ဆွမ်းထမင်းဦး စွန့်တဲ့မင်္ဂလာဖြစ်တဲ့ သဗ္ဗသပတ္တမင်္ဂလာနှင့် ပထမဆထွမင်္ဂလာတို့အပြင် နေကပြတဲ့ ရဝိန္ဒ၊ရဒဿနမင်္ဂလာနှင့် အမည်ပေးပြုလုပ်တဲ့ နာမကရဏ မင်္ဂလာပြုလုပ်ရပါတယ်။

ဒါအပြင် ဆံပင် တုံးဖွဲ့တတ်တဲ့ ကဏ္ဍာစိန္တမင်္ဂလာနှင့် သာသနာဘောင်သွတ်သွင်းတဲ့ ပဗ္ဗဇ္ဇမင်္ဂလာ(သို့) သာသနာနုဂ္ဂဟမင်္ဂလာဆိုသော ရှင်ပြုမင်္ဂလာ ကျွန်တို့မင်္ဂလာကတော့ အဝါဟာ ဝိဝါဟာ ဆိုသော လက်ထပ်မင်္ဂလာပါ။

အဲဒီမင်္ဂလာတွေအပြင် နှစ်သစ်မင်္ဂလာမှာ မင်္ဂလာအပေါင်းနဲ့ ပြည့်စုံစေတဲ့ နှစ်ဦးအတာ နှစ်ဦးယတြာအဖြစ် ခေါင်းဆေးခြင်းမင်္ဂလာလည်း ပါဝင်လေ့ရှိပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် နှစ်သစ်မင်္ဂလာမှာ သစ်သွင်သော နှစ်ဦးကစပြီး တစ်နှစ်တာလုံး လူသားတို့ ကံပွင့် ကံမြင့်စေရန်နှင့် လူသားတို့ အောင်စေရန်အလို့ငှာ မင်္ဂလာအပေါင်း ၁၂သောင်းက ကိစ္စအဝဝ အပြုပြင်အောင်စေရန်အလို့ငှာ နှစ်သစ်ကုခေါင်းဆေးမင်္ဂလာကြီး ကို နှစ်စဉ်လုပ်နေကျအတိုင်း ပြုလုပ်ရအောင်...

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၀ ခု၊ နောင်းတန်ခူးလပြည့်ကျော်(၃)ရက် ခရစ်နှစ် ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၁၄)ရက်

၃	၁	ထက်
	၄	၆
	ကျ	
၈		၉

ပဟာသကြိမ် "အကျဆုံး" တာရှင်
၁၃၇၀
သာသနာတော်နှစ် (၂၅၆၀)

ထက်	၁	
၃	၄	၆
	တက်	၄
၈		၉

ပဟာသကြိမ် "အတတ်" နေဇာရှင်
၁၃၇၂
သာသနာတော်နှစ် (၂၅၆၀)

သောကြာနေ့ မြန်မာ့တော်ချိန် နံနက် ၈(၄)နာရီ(၅၆)မိနစ်၊ (၂၅)ကျွန်းအချိန်တွင် ပဟာသကြိမ်ကျော် ၁၃၇၀ ခု၊ နောင်းတန်ခူးလပြည့်ကျော်(၄)ရက်၊ ခရစ်နှစ် ၂၀၁၇ ခု၊ ဧပြီလ(၁၅)ရက်၊ ဧနေနေ့တွင် ပဟာသကြိမ်အကြတ်နေ့ဖြစ်ပြီး ၁၃၇၀ ခု၊ နောင်းတန်ခူးလပြည့်ကျော်(၅)ရက်၊ ခရစ်နှစ် ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၁၆)ရက်၊ စနေနေ့နေ့ မြန်မာ့တော်ချိန် နံနက် ၈(၅)နာရီ(၁၆)မိနစ်(၁၀)စက္ကန့်တွင် ပဟာသကြိမ် တက်ပါသည်။

ဘာနရာတဂျီဟ်မင်းသည် ခရောင်းအဆင်းနှင့်တူသော အဝတ် တန်ဆာကို ဝတ်ဆင်လျက် နွားလားဥဿဘ ကိုစီးပြီး လက်တစ်ဖက်က ပုဆိန်ကိုကိုင်လျက် လက် တစ်ဖက်က တစည်းကိုကိုင်ကာ အရှေ့တောင် ဒေါင့်က သည် အနောက်သို့ဝင်၏။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၉ ခု နောင်းတန်ခူးလပြည့် ကျော်(၆)ရက်၊ ခရစ်နှစ် ၂၁၁၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၁၇)ရက် တနင်္လာနေ့မှာတော့ ၁၃၇၈ ခုနှစ်ပြည့်ပြီး ၁၃၇၉ ခု တနင်္လာနေ့ကတော့ ကျွန်မတို့ မြန်မာပြည်သူပြည်သား တွေ ချစ်လှစွာသော မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းတပည့်တွေ အတွက် အလွန်ဘဲ ကြည်နူးဖွယ်ကျက်သရေအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံပြီး ငြိမ်းချမ်းပျော်ရွှင်စေမဲ့ နှစ်သစ်ဦးအခါ အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို သင်္ကြန်အခါကို အကြောင်းပြုပြီး ကုသိုလ် ကောင်းမှုပြုတဲ့ လူတွေဟာ စည်းစိမ်ပေါများတယ်ပါတယ်။ အလွန်ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ချမ်းသာမှုကို ခံစားစံစား တတ်ပါတယ်။ အရပ်(၄)အရပ်(၈)အရပ်(၁၀) မျက်နှာမှ လည်း စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေ ကြီးပွားရောက်ရှိလာပါတယ်။ ရန်အပေါင်းကိုလည်း အောင်မြင်စေပါတယ်။ အခါခပ်သိမ်း ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံစေတယ်လို့ မြွတ်ကြား ပျာဒိတ်ပေးခဲ့ပါတယ်။

ခါကြောင့်လည်း မင်္ဂလာရှိသော နှစ်သစ်ဖြစ်စေမို့ မင်္ဂလာနှစ်ဆန်းတစ်ရက်မှာ မေတ္တာတရားထားကြပြီး ကျွန်မ ကို ချစ်ခင်လေးစားတဲ့ ကျွန်မရဲ့ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းနဲ့ အတူ ကျွန်မရဲ့ သားသမီးတပည့်လေးတွေကို တစ်နှစ်မှာ တစ်လ၊ တစ်လမှာတစ်ရက် တစ်ရက်မှာတစ်နာရီခွဲသာ ရရှိတဲ့ မိမိတို့ရဲ့ အဖိုးတန်လှတဲ့ အချိန်နာရီအတွင်းမှာ အတိုက် အခိုက်အနောင့်အယှက်တွေအားလုံး ကင်းစင်ပြီး ပျိုဟ်စီး ပြိုဟ်နင်း အဆိုးတို့မှ လွတ်မြောက်စေနိုင်တဲ့ ဝုဏ်ရှိန်တင့်တယ်၊ ကျက်သရေရှိစေမဲ့ နှစ်ဦးမင်္ဂလာ ယတြာကြီးဖြင့် လက်ဆောင်ဂါရဝပြုလိုက်ပါတယ်။

နှစ်ဦးမင်္ဂလာယတြာ

၂၁၁၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၁၇)ရက်

၁၃၇၉ ခု၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော်(၆)ရက် တနင်္လာနေ့မှာ သောကြာသားသမီး

နံနက်(၆)နာရီမှ (၇:၃၀)နာရီအတွင်း မိမိတို့၏ တေဇ အရပ်ဖြစ်သော အနောက်တောင်အရပ်ကို မျက်နှာလှည့်၍ ခြေထောက်အောက်တွင် ကြံရွက်(၂)ညွှန်း၊ ပျဉ်းမ(၅)ညွှန်း၊ အုန်း(၁)ညွှန်းကို ခြေစုံရံ၍ မိမိရရနင်းထားပါ။ အရွက် အဖျားပိုင်းကို မျက်နှာမူရာလှည့်ထားပါ။ တရော်ကင်ပွန်းနှင့် ခေါင်းလျှော်ပါ။ ခေါင်းလျှော်နေစဉ် သမ္မုဒ္ဓေါက်တာကို (၃) ခေါက်ရွတ်ပါ။ ခေါင်းလျှော်နေစဉ် ခြေမကြွရပါ။ အနားတွင် ခုံလေးတစ်လုံးပေါ်၌ ကြောပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်ထဲတွင် ဇီး(၃) ညွှန်း၊ ထန်း(၇)ညွှန်း၊ ရွက်လှ(၄)ညွှန်း ထည့်ထားပါ။ ခေါင်လျှော်ပြီးသည်နှင့်နောက်ဆုံး ခေါင်းဆေးရေသန့်ကို အညွှန်းဆောင်ပန်းများ ထည့်ထားသော ပန်းကန်ပြားထဲသို့ သပ်ချပါ။ ၎င်းခေါင်းဆေးရေသန့်ထဲတွင် ပတ္တန်းရေများ အမိအဖ၏ လက်ဆေးရေများ၊ မိမိဂျီဟ်တိုင် အမြင့်မှ ရေသပ္ပာယ်၍ ကျလာသော ရေများ ပူးပေါင်းထည့်ထားပါ။

၎င်းရေသန့်ကို လောင်းချနေစဉ် ဒီဝါတပတိဂါတာကို (၃)ခေါက်ရွတ်ပါ။ ပြီးလျှင် ရေသန့်ဆောင်ပန်းများထည့် ထားသော ပန်းကန်ကို မျက်နှာမူထားသော အနောက် တောင်အရပ်မှာရှိ အမြင့်တစ်နေရာတွင် စွန့်လိုက်ပါ။

ဆောင်ပန်းများကို ကိုယ်တိုင်သွားစွန့်နေစဉ် နေနံ မတူသော သူက နင်းပန်းများကို အရှေ့တောင်အရပ်ရှိ မြောင်းစမ်းနား၌ သွား၍စွန့်လိုက်ပါ။ ပြီးလျှင် မိမိ၏ အာယု အရပ်ဖြစ်သော (အရှေ့မြောက်အရပ်) အပင်ကြီးတစ်ပင်ကို ရေလောင်းလိုက်ပါ။ တဖန် ဘုမ္မိအရပ်ဖြစ်သော(အရှေ့ တောင်)တွင်ရှိသော သစ်ငုတ်တိုတစ်ခုကို ခြေထောက်ဖြင့် (၇)ချက်ကန်လိုက်ပါ။

အောက်ဖော်ပြပါ(တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး၊ တနင်္ဂနွေ ပုဒ္ဒဟူ၊ စနေ၊ အင်္ဂါ၊ ရာဟုသားသမီးတို့သည်လည်း အထက်ပါ သောကြာသားသမီးများ လုပ်ဆောင်ရမည့်

ခေါင်းလျှော်ခြင်း၊ သမ္မာဒွေဂါထာတော်ရွတ်ဆိုခြင်း၊ သက်ဆိုင်ရာဂြိုဟ်တံင်၌ ရေသပ္ပယ်ခြင်း၊ ဒိဝါတပတ်ဂါထာတော်ရွတ်ဆိုခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်ပေးရပါမည်။

ထိုသို့လုပ်ဆောင်ရာ၌ သက်ဆိုင်ရာ အချိန်နာရီအတွင်း လုပ်ဆောင်ရမည်ဖြစ်ပြီး မျက်နှာလှည့်ရာအရပ် ဆောင်ပန်း၊ နင်းပန်း၊ နင်းကြမ်း၊ ယတြာလုပ်ဆောင်ပေးပြီး စွန့်ပစ်ရာအရပ်တို့ကို သက်ဆိုင်ရာနေ့သားအလိုက် လုပ်ဆောင်ရန် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

ပုဒုဗ္ဗသားသမီးတို့သည် နံနက်(၇:၃၀)မှ(၉:၀၀)နာရီအတွင်း မျက်နှာလှည့်ရန် - အရှေ့မြောက်အရပ်
ဆောင်ပန်း - အုန်း(၁)ညွန့်၊ ဖေပြု(၅)ပွင့်၊ ကံ့ကော်(၂)ညွန့်
နင်းကြမ်း - ထန်း(၇)ညွန့်၊ ဇီး(၃)ညွန့်၊ သီဟိုဠ်(၆)ညွန့်
နင်းကြမ်းစွန်ရန် - အနောက်မြောက်အရပ်

တနင်္လာသားသမီးတို့သည် နံနက်(၉:၀၀)မှ(၁၀:၃၀)နာရီအတွင်း မျက်နှာလှည့်ရန် - အနောက်မြောက်
ဆောင်ပန်း - ဇီး(၃)ညွန့်၊ ထန်း(၇)ညွန့်၊ သင်္ဃန်း(၆)ညွန့်
နင်းကြမ်း - ပုလဲ(၅)ရွက်၊ အုန်း(၁)ညွန့်၊ ဝါး(၄)ညွန့်
နင်းကြမ်းစွန်ရန် - အနောက်တောင်

ဧကန်သားသမီးတို့သည် နံနက်(၁၀:၃၀)မှ(၁၂:၀၀)နာရီအတွင်း မျက်နှာလှည့်ရန် - အရှေ့အရပ်
ဆောင်ပန်း - အုန်း(၁)ညွန့်၊ ဖေပြု(၅)ပွင့်၊ ရွက်လှ(၄)ညွန့်
နင်းကြမ်း - ကြံ(၂)ရွက်၊ ဇီး(၃)ညွန့်၊ သီဟိုဠ်(၆)ညွန့်
နင်းကြမ်းစွန်ရန် - မြောက်အရပ်

ကြာသပတေးသားသမီးတို့သည် နံနက်(၁၂:၀၀)မှ(၁:၃၀)နာရီအတွင်း မျက်နှာလှည့်ရန် - အရှေ့တောင်အရပ်
ဆောင်ပန်း - ကံ့ကော်(၂)ညွန့်၊ သီဟိုဠ်(၆)ညွန့်၊ ဇီး(၃)ညွန့်
နင်းကြမ်း - အုန်း(၁)ညွန့်၊ ဝါး(၄)ညွန့်၊ ထန်း(၇)ညွန့်
နင်းကြမ်းစွန်ရန် - အရှေ့မြောက်အရပ်

အင်္ဂါသားသမီးတို့သည် နံနက်(၁:၃၀)မှ(၃:၀၀)နာရီအတွင်း မျက်နှာလှည့်ရန် - မြောက်အရပ်
ဆောင်ပန်း - ထန်း(၇)ညွန့်၊ ရွက်လှ(၄)ညွန့်၊ အုန်း(၁)ညွန့်

နင်းကြမ်း - သီဟိုဠ်(၆)ညွန့်၊ ကြံ(၂)ရွက်၊ ပုလဲ(၅)ရွက်
နင်းကြမ်းစွန်ရန် - အနောက်အရပ်
တနင်္ဂနွေသားသမီးတို့သည် နံနက်(၃:၀၀)မှ(၄:၃၀)နာရီအတွင်း မျက်နှာလှည့်ရန် - အနောက်အရပ်
ဆောင်ပန်း - ဖေပြု(၅)ပွင့်၊ ကံ့ကော်(၂)ညွန့်၊ သင်္ဃန်း(၆)ညွန့်
နင်းကြမ်း - ဇီး(၃)ညွန့်၊ ထန်း(၇)ညွန့်၊ ဝါး(၄)ညွန့်
နင်းကြမ်းစွန်ရန် - တောင်အရပ်

အတားစား

ယခုနစ်တွင် တနင်္ဂနွေသားသမီးတို့သည် အတားစားသဖြင့် အတားတက်သောနေ့(ခန့်မဟုတ်) သင်္ကြန်တက်ချိန် တီထီ (၅)လုံး ပုဏ္ဏာကြာသပတေးမြေခံ ဂြဟာဗွေရာ အထက်အရပ်သို့ မျက်နှာမူလျက် အတားစားကုန်ရာသည်။ သို့ဖြစ်၍ တနင်္ဂနွေသားသမီးတို့သည် ကံ့လာတကောင်းမွန်ရန်၊ ဘေးဥပေါင်အန္တရာယ်နှင့် ရန်အပေါင်းကင်းဝေးစေလိုသော် မြောက်ဘက်အရပ် သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောနေရာ၌ သံပုံစေတီ တည်ထားကိုးကွယ်ခြင်း၊ ပုန်းညက်ပင် စိုက်ပျိုးခြင်း၊ အနောက်မြောက်အရပ်လမ်းဘေးဝဲယာတွင် ဇောင်းယားပင် စိုက်ပျိုးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပါ။ နိဂ္ဂေရောင် ပတ္တမြားအဆင်ရှိသော ကျောက်မျက်ရတနာကို ဝတ်ဆင်ပါ။

ရာဟုသားသမီးတို့သည် နံနက်(၁၀:၃၀)မှ မွန်းတည့်(၁၂:၀၀)နာရီအတွင်း မျက်နှာလှည့်ရန် - တောင်အရပ်
ဆောင်ပန်း - အုန်း(၁)ညွန့်၊ ဖေပြု(၅)ပွင့်၊ ကံ့ကော်(၂)ညွန့်
နင်းကြမ်း - ဒါန်း(၇)ညွန့်၊ ဇီး(၃)ညွန့်၊ သီဟိုဠ်(၆)ရွက်
နင်းကြမ်းစွန်ရန် - အရှေ့အရပ်

(၇)ရက်သားသမီးအားလုံးနှင့် ရာဟုသားသမီးပါမကျန် (၁၃၇၉)ခုနှစ်အတွက် စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ ကျန်းမာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံပြီး အရပ်(၄)မျက်နှာ၊ အရပ်(၁၀)မျက်နှာမှာရှိသော လာဘ်လာဘများ တိုက်တာအဆောက်အဦများ ကားကောင်း၊ ကားသန်များ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံသုံးငွေများ ရရှိပြီး အခွင့်သာသော နှစ်တစ်နှစ်ဖြစ်စေ.....

ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ.....

ဒေါက်တာစောယုနွယ်
Ph.D(Tanira)(Koh-Int'l)Astrologer

သိသာစေကြောင်း

မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း

ဒေါက်တာမင်းသိင်္ခ၏ နည်းစနစ်အတိုင်းဟောသည့် ဒေါက်တာစောယုဗ္ဗယ်

တကယ်ဆိုတော့

မိမိဘဝရဲ့ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းဖြစ်ပျက်မှုတွေကို မိမိဘာသာ မိမိအသိဆုံးပါ။ ဒါပေမယ့် ပွဲမစခင် ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်မှာ ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို ကြိုတင်ပြီး သိချင်ကြတာဟာ လူ့ဘဝရဲ့ မှုတာပါပဲ။ ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်က ဖတ်ရှုပ်တွေဟာ ဘစ်ခါတစ်ခါကျတော့ ပျော်စရာကောင်းတာတွေ တွေ့ရသလို၊ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း စိတ်ရှုပ်စရာတွေလည်း တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

အချိန်အခါ နေရာဒေသကြောင့် သင့်ဘဝရဲ့ ပြည်ဖုံးကားကို လှစ်ခနဲသာ ဖွင့်လှစ်ပြသလိုက်ရတာကြောင့် ဒီစာမျက်နှာများမှ သင့်ဘဝရဲ့ အဖြစ်အပျက် အစိတ်အပိုင်း ဘစ်ခုတလေသာ မြင်ရမှာဖြစ်လို့ ဘဝဖော်ခုံပေါ်မှာ အရောင်စုံ အစုံအလင်နဲ့ သင့်ဘဝအပြည့်အစုံကို မြင်ချင်တယ်ဆိုရင်ဖြင့်

- အမှတ်(၂၀၅/က)
- ပိတောက်(၅)လမ်း၊
- မြို့သစ်(၈)
- ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
- အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
- ဖုန်း ၀၁-၆၄၃၀၃၀
- ၀၉-၇၈၉၉၅၉၅၆၇



၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္ဂနွေ သားသမီး



သင်သည် ယခုကာလတွင် ကံကောင်းနေပါတယ်။ မပြည့်စုံတာတွေ ပြည့်စုံလာ တတ်တယ်။ ဖြစ်ချင်တာတွေ မုချဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြင်ဆင်မွမ်းမံရခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ရခြင်း လုပ်ရတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းအသစ်ပေါ် ခြင်း(သို့မဟုတ်)လက်ရှိအလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အဆက်အသွယ်သစ်များ ပေါ်လာ လိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ နာမည်ကောင်းရခြင်း၊ နေရာကောင်းရခြင်း၊ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ရခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်မရှိသူများ အိမ်ထောင် ကျတတ်သောကာလဖြစ်တယ်။ မင်္ဂလာဆောင်လျှင် စည်ကားသော မင်္ဂလာဆောင် ဖြစ်မယ်။ ခရီးအကျိုးပေးသောကာလဖြစ်တယ်။ ဘုရားဖူးခရီးများ သွားရတတ် တယ်။ ယခုကာလတွင် အိမ်ဆောက်ပါက အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းရ၍ အကျိုးပေး သောအိမ်မျိုး ရတတ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ စွယ်တော်၊ ရဟန္တာပုံတော်များ

ကြွလာတတ်တယ်။ လက်ဝတ်ရတနာ ရွှေထည်ပစ္စည်းများလည်း ဝင်လာတတ်တယ်။ ကွဲကွာနေသော ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် ပြန်ဆုံရမယ်။ စက်ပစ္စည်းအသစ်လဲရခြင်း၊ ထွက်နေသော စက်ပစ္စည်းများ ပြန်ဝင်မယ်။ မြေကိုအကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ် သောကြောင့် မြေအဝင်မခံပါနှင့်။ မဖြစ်မနေ မြေဝယ်မယ်ဆိုလျှင် ဖျာချောချောလေးတစ်ချပ် ရဟန်းတစ်ပါးကို လှူလိုက်ပါ။

ခြား ဘာသာခြားတွေ မစတတ်ပါတယ်။ အလုပ်တွင် အတိုက်အခံ အပြိုင်အဆိုင်ကြီးစွာ ကြုံမယ်။ အတိုက်အခံမှန်သမျှ အနိုင်ရမယ်။ အကြီးအကဲက ကိုယ့်ကို အကူအညီပေးတတ်တယ်။ ငယ်ရွယ်သူများအဖို့ အချစ်ရေးတွင် လမ်းခွဲရလောက် အောင် ပြဿနာဖြစ်တတ်တယ်။ ဖခင် ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်တယ်။ ထိပေါက်သကဲ့သို့ ငွေများ ဝင်လာတတ်တယ်။ ငွေရခါနီး တွင် ငွေကြေးထစ်ငေါက်ကြီးစွာဖြစ်ပြီးမှ ရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အမြင့်မှ လိမ့်ကျတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ (၅)ညွန့်၊ ပြိုဟ်ရုပ်စုံ(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၆၄၊ ၆၂၊ ၄၆၊ ၅၅

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် အိုးပိုင်၊ အိမ်ပိုင် ရနိုင်သောကာလဖြစ်သောကြောင့် သူတစ်ပါး၏ ပရိဘောဂပစ္စည်းများကို မိမိအိမ်ခြံဝင်းအတွင်း လက်ခံထားခြင်း မပြုရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နှင့် သောကြာနေ့တိုင်း လက်ပုပ်ဆွမ်း လှူဒါန်းပေးပါ။

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္လာ သားသမီး



သင်သည် ယခုကာလတွင် မရသေးတာတွေ ရလာလိမ့်မယ်။ ရပြီးသားတွေလည်း တိုးပွားလာတတ်တယ်။ အလှူအတန်းကိစ္စတွေလည်း ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ ငွေအစုလိုက် အပုံလိုက် ဝင်လာလိမ့်မယ်။ မိမိအလုပ်မှလည်းကောင်း၊ ထိပေါက်၍ လည်းကောင်း ဝင်လာတတ်တယ်။ လက်ရှိအခြေအနေထက် အဆပေါင်းများစွာ စီးပွားတက်လိမ့်မယ်။ အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာများ ဝင်မယ်။ လူမျိုးခြား၊ နိုင်ငံခြားနှင့်ပတ်သက်သော ကိစ္စများ အကျိုးပေး အောင်မြင်လိမ့်မယ်။ ကိုယ်ပိုင် လုပ်ငန်း လုပ်တဲ့သူဆိုရင် လုပ်ငန်းတွေ အများကြီး တိုးချဲ့ရတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေအနေမြင့်တက်ခြင်း ကြုံရတတ်တယ်။ ပညာရေးကိစ္စ၊ သင်တန်းကိစ္စများကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ရွှေဝယ်လျှင် အသစ်များသာ ဝယ်သင့်တယ်။ အပျက်အဟောင်း မဝယ်သင့်။ ဆွေမျိုးအကြီး

အကဲနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကျန်းမာရေးညံ့တဲ့သတင်းတွေ ကြားရတတ်တယ်။ သက်ကြီးရွယ်အိုထဲမှ တနင်္လာနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူးအမည် ပါတဲ့လူတွေဆိုရင် တခြားရွှေထားလိုက်ပါ။ လက်အောက်ငယ်သား တပည့်သားသမီးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စိတ်ပူပင်ရတတ်တယ်။ မိမိလုပ်ငန်းကို အင်နဲ့အားနဲ့ တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်သင့်သော်လည်း ဖြတ်လမ်းနည်းဖြင့်တော့ မလုပ်ပါနှင့်။ အလုပ်ပြောင်းပြီး မလုပ်ပါနှင့်။ ပြည်ပခရီးသွားရက်န်း ရှိတယ်။ နိုင်ငံခြားကနေ ကိုယ့်ကို လာရောက်ပြီး လုပ်ကိုင်ဖို့ စိတ်ခေါ်တာမျိုးလည်း ကြုံရတတ်တယ်။ လာဘ်ရွှင်ပေမယ့် ကျန်းမာရေးတော့ ဂရုစိုက်ပါ။ မကြာခဏ ခရီးထွက်ရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဝမ်းဗိုက်နှင့် ဦးခေါင်း ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ မတော်တဆ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ကနက္ကဒါန်ထီးဖြူ(၁)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၀၊ ၂၇၊ ၃၂၊ ၃၆

အထူးသတိပြုရန်

မိမိနေအိမ်အနီးအနားတွင် ကလေးတစ်ယောက် ရေနစ်သောနိမိတ်၊ အလူးတစ်ယောက် ကခုန်သော နိမိတ်များတွေ့ပါက ဝင်စရာရှိသော လာဘ်လာဘများ၊ လုပ်ငန်းများ နှောင့်နှေးတတ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်နှင့် လာရောက်တွေ့ဆုံလိုက်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ငွေထီး(၉)လက် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလအတွက် ဟောစာတမ်း

အင်္ဂါ သားသမီး



သင်သည် ယခုကာလတွင် အနည်းငယ် ညံ့နေပါတယ်။ သွားဖို့ကြံရွယ်ထား တဲ့ ခရီးစဉ်တွေလည်း ပျက်သွားတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မထင်မှတ်သောခရီး၊ မရည်ရွယ်သောခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ အောင်မြင်မယ်။ လူမျိုးခြားက ကူညီပေးတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီး ဝေး သွားမယ်ဆိုရင် ယခုကာလတွင် သွားပါ။ အနည်းငယ် စိတ်အနှောင့် အယှက်ဖြစ်စရာတွေ ကြုံပေမယ့် အောင်မြင်မှု ရမှာပါ။ မိသားစုအတွင်းမှာ စိတ်ဝမ်းကွဲစရာတွေ ကြုံတွေ့တတ်တယ်။ ကိုယ်ရည်ရွယ်ထားတာတခြား၊ မိသားစုဖြစ်ချင်တာကတခြား ဖြစ်နေတတ်တယ်။ အတတ်ပညာတစ်ခု သင် ကြားရတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းဆိုရင် အလုပ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ စာမေးပွဲ ဖြေဆိုရ တတ်တယ်။ ပညာရပ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကောင်းပါတယ်။ ငွေဝင်နည်းပေမယ့်

ထိက်ကောင်းတဲ့ကာလဖြစ်တယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်နေတဲ့သူတွေအဖို့ လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တော့မလိုလို့နှင့် အခက်အခဲ ကြီးစွာ ကြုံရတတ်တယ်။ အလုပ်တွင် အပျက်အစီး အဆုံးအရှုံး အလေအလွင့် များနေလိမ့်မယ်။ လက်ရှိအလုပ်အကိုင် ပြောင်းချင်စိတ် ပေါ်လာမယ်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိတ်ဆွေများနှင့် လမ်းခွဲရတတ်တယ်။ အလှူပွဲ၊ မင်္ဂလာပွဲအစီအစဉ်များ အထစ်အငေါ့ကြုံခြင်း၊ ရက်ရွှေ့ရခြင်းများ ဖြစ်တတ်တယ်။ ငွေအတွက် ပြောဆိုဖြေရှင်းရတတ်တယ်။ ငွေပျောက်ခြင်း၊ ကြွေးတင် ခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ မိမိကိုယ်တိုင် အမှုမဖြစ်သော်လည်း မိမိနှင့် ပတ်သက်သူတို့၏အမှု၌ လိုက်လံဆောင်ရွက်ပေးရ တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေထောက်၊ ခါး၊ သွား ဒုက္ခပေးခြင်းများ ဖြစ်တတ်တယ်။ အဲဒါကြောင့် လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(ဇူး၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ (၅)ညွန့်၊ ကြက်လျှာအစိမ်းရောင်(၈)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှို့မျှ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၊ ၅၊ ၅၊ ၅

အကုသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် အိမ်ပြင်ခြင်း၊ အိမ်ဆောက်ခြင်း၊ အိမ်ပြောင်းခြင်း မပြုပါ နှင့်၊ မည်သည့်ပစ္စည်းမှ မငှားရမ်းပါနှင့်။ ငှားလျှင် ဆုံးရှုံးသွားတတ်တယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း ဂယာနီဆွမ်း(၁၂)ပန်းတန် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလအတွက် ဟောစာတမ်း

ပုဒ္ဒဟူး သားသမီး



သင်သည် ယခုကာလတွင် အနည်းငယ် ညံ့နေပါတယ်။ အညံ့ကြီး မဟုတ်ပေမယ့် ထင်သလောက်အောင်မြင်မှု မရရှိနိုင်သေးတဲ့ကာလပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုသို့ ဝင်ရောက်ရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ နားချိန်မရလောက်အောင် အလုပ်ရှုပ်မယ်။ လွန်စွာပင်ပန်းလိမ့်မယ်။ အလုပ်တွင် မပျော်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ပြောင်းရန် စိတ်မကူးပါနှင့်ဦး။ ပြောင်းလျှင် အဆင်မပြေနိုင်လေးပါ။ အလုပ်ကြီး၊ ကြီးကဲသူတို့က ကူညီမစလိမ့်မယ်။ မြေတစ်ကွက် ဝင်းကတဲပါတယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ဆက်သွယ်သော ကိစ္စများ၊ လူမျိုးခြားနှင့် ဝှံ့ဦးလုပ်ရသော အလုပ်များ အောင်မြင်လိမ့်မယ်။ လူငယ်လူရွယ်များ မိန်းမခိုးခြင်း၊ ယောက်ျားနောက် လိုက်ခြင်းများ လုပ်လျှင် ဆွေပြတ်မျိုးပြတ် ဖြစ်ကုန်တတ်တယ်။ ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သော ပုံတော်များ ဝင်လာလိမ့်မယ်။ အိမ်တွင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် ရှိပါက

ဆေးရုံ၌ မွေးပါ။ အလှူရက်၊ မင်္ဂလာရက် ရွှေ့ရတတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းထဲမှ နာရေးကြုံရတတ်တယ်။ ယခုအချိန်တွင် ကြွေးပေးခြင်း၊ ကြွေးတောင်းခြင်း မပြုပါနှင့်။ ယခုကာလတွင် အမွေရခြင်း (သို့မဟုတ်) အမွေကဲ့သို့ ပစ္စည်းများ ရတတ်တယ်။ ယခုကာလ၌ လက်ခံလိုက်လျှင် အလဟဿကုန်သွားတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေး ဝရစိုက်ပါ။ စိတ်ထောင်းကိုယ်ကျော်ဖြစ်နေတတ်တယ်။ သင်သည် မိန်းကလေးဖြစ်ပါက သွေးဖောက်ပြန်ပြီး စိတ်နှင့်ပတ်သက်သောဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ အမျိုးသားဖြစ်ပါက ဝမ်းဗိုက်နှင့် ပတ်သက်သောဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက် (၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ဖွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ယပ်အဝါရောင်(၁၇)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အထူးသတိပြုရန်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ယခုကာလတွင် ဇိမ်ခံလိုစိတ်ဖြင့် အိမ်ရာကောင်းကောင်း မအိပ်ပါနှင့်။ အိပ်လျှင် တျန်းမာရေး ချူချာခြင်း၊ ပြဿနာဟောင်းများ၊ ရောဂါဟောင်းများ ပြန်ပေါ်လာတတ်တယ်။

ညံ့သောရက်

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

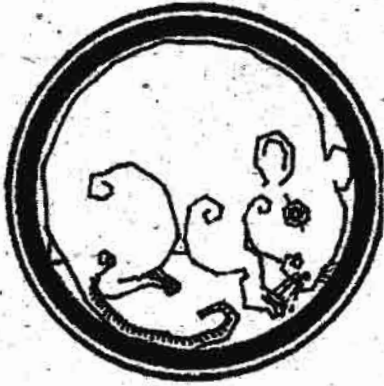
တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း တမင်းပေါ်ဖျားရည်ဆေးပြီး လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလအတွက် ဟောစာတမ်း

ကြာသပတေး သားသမီး



သင်သည် ယခုကာလတွင် ဘာပဲလုပ်လုပ် အပင်ပန်းခံသလောက် အကျိုးမရှိ တတ်ဘူး။ အနစ်နာခံ၊ အရှုံးပေးပြီး နှလုံးအေးအောင် နေပေမယ့်လည်း ကိုယ့်ကို မိန့်ပုံတဲ့သူ များနေတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းသစ်လုပ်ဖို့ စပ်တူလုပ်ဖို့ အကူအညီ ကောင်းတွေ ရလာတတ်တယ်။ စပ်တူလုပ်ဖို့ဆိုရင် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါက အကောင်း ဆုံးပါပဲ။ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဖွင့်ဖို့ဆိုရင် ဒီကာလဟာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ စက်ပစ္စည်း တွေလည်း ဝင်တတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ထိမထိုးသင့်ပါ။ ထိပေါက်လျှင် မိသားစုအတွင်း ကျန်းမာရေး ဆိုးဆိုးရွားရွား ညံ့သွားတတ်တယ်။ မသွားချင်သော ခရီးများ၊ စိတ်ညစ်စရာခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ အထက်လူကြီး၊ ဆွေမျိုးအကြီး အကိုတို့က မိမိအပေါ် အထင်လွဲတတ်တယ်။ အမွေလုပွဲ၊ မြေလုပွဲ ကြုံတွေ့ရ တတ်တယ်။ အိမ်ငှား၊ မြေငှား အမှုအခင်းသေးသေးလေးတွေ လိုက်လံဖြေရှင်းပေး

ရတတ်တယ်။ အိမ်မှာသုံးနေတဲ့ ရေပိုက်တွေ၊ ရေကန်တွေလည်း ပြုပြင်ရတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးထွက်ဖို့ ကြံရွယ်ထားရင် ကျန်းမာရေးညံ့လို့ ခရီးစဉ် နောက်ဆုတ်ရတတ်တယ်။ ယခုရောက်ရှိနေတဲ့ကာလတွင် တပေါင်းလနဲ့ ကဆုန်လများ ပါဝင်နေရင် ဝေရာ မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေရတတ်တယ်။ သားသမီးများ ကျန်းမာရေး အနည်းငယ် ညံ့တတ်တယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးရှိရင် အိမ်ကနေ ထွက်သွားတတ်တယ်။ ရွှေထည်ပစ္စည်း ထွက်တတ်တယ်။ ရွှေဝယ်မိပါက ဝယ်သူ၏ ဇနီး၊ ခင်ပွန်း အိမ်ကထွက်တတ် တယ်။ မြို့မိအိမ်တွင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် ရှိလျှင် အိမ်မှာ မမွေးရ။ အပြင်မှာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် အိမ်မှာလာမွေးလျှင် ကောင်းပါတယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျှော၊ လေနှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ကုက္ကားအဖြူ(၁၉)ခု တို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

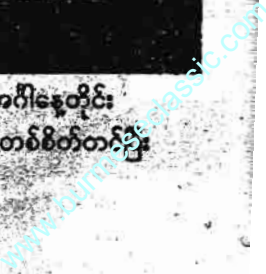
၃၇၊ ၃၁၊ ၁၃၊ ၁၅

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် လုပ်လက်စအလုပ်ကိုပဲ ဆက်လုပ်ပြီး မတိုးချဲ့၊ မပြောင်းပါနှင့်ဦး။ အမှုမဖြေရှင်းရပါ။ တတ်နိုင်သလောက် အချိန်ဆွဲထားပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္ဂနွေနေ့နှင့် အင်္ဂါနေ့တိုင်း ဆွမ်းပူပေါ်တွင် ဆီဆမ်း၊ ဆားဖြူ၍ အုန်းသီးတစ်စိတ်တစ်ဦး လှူဒါန်းပေးပါ။



သောကြာ သားသမီး



သင်သည် ယခုကာလတွင် စည်းစိမ်ဥစ္စာများ ပွားလာတတ်တယ်။ ကျွေးမွေးရှင် မိဘတွေကို ပြန်ပြီးကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်နိုင်မယ့်ကာလဖြစ်တယ်။ စီးပွား သိသိသာသာတက်မယ်။ သိကြားမှလိုက်သတဲ့သို့ လက်ရှိအခြေအနေထက် များစွာ မြင့်တက်သွားလိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းများ သိသိသာသာ အောင်မြင်မှုရမယ်။ လုပ်ငန်းဟောင်းများ ပြန်ပေါ်တတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင် ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေအနေ အဆင့်အတန်း မြင့်တက်ခြင်းများ ကြုံမယ်။ အထက်လူကြီး ဆရာသမားများလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးကလည်း ကိုယ့်ကို ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်တတ်တယ်။ မိတ်ဆွေကောင်း၊ ဆရာကောင်း တွေ့မယ်။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရမယ်။ ပြည်ပက ကိုယ့်ကို လာရောက်ဖို့ ခေါ်ယူတာမျိုး ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ မြေတစ်ကွက်လည်း ဝင်တတ်တယ်။ မိမိအိမ်မှာ စေ့စပ်မင်္ဂလာပွဲတွေ လုပ်ရတတ်တယ်။ သူများမင်္ဂလာဆောင်ပွဲတွေလည်း ပါဝင်လုပ်ဆောင်ပေးရတတ်တယ်။ လွတ်လပ်ပြီး အရွယ်

ရောက်သူဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ကျတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ကျလျှင် စည်ကားတဲ့ မင်္ဂလာပွဲ ဖြစ်တတ်တယ်။ အဖိုးတန်တဲ့ ကျောက်မျက်ရတနာတစ်ခုလည်း ဝင်လာတတ်တယ်။ အလုပ်တွင် အတိုက်အခံ အနည်းငယ် ကြုံရတတ်တယ်။ ရန်များခြင်း၊ စကားများ ဖြေရှင်းရခြင်း၊ ရင်းနှီးသူ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် အဆင်မပြေ လမ်းခွဲရခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ အမှုအခင်းများနှင့် ပတ်သက်ရတတ်တယ်။ စိုးရိမ်စရာ မရှိပါ။ စပ်တူရွယ်ယာလုပ်ငန်းများ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ လုပ်လျှင် အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။ စက်ရုံတစ်ခု ထူထောင်ခြင်း၊ စက်ပစ္စည်းအသစ်ဝင်ခြင်းများ ကြုံမယ်။ အိမ်ထောင်ရှိသူဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် နှလုံးနှင့် ပတ်သက်၍ ကျန်းမာရေးညံ့ခြင်း၊ ဇူး၊ နား ခုကွပေးခြင်းများ ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅) နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ တံခွန်ဖြူ(၂)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

စနေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၅၊ ၃၃၊ ၃၅၊ ၅၃

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလအတွင်း နာရေး လုံးဝမသွားပါနှင့်။ ညအိပ်ညနေ နာတာရှည် လူမောများ မိမိအိမ်သို့ လာရောက်ဆေးဝါးကုသပါက လက်မခံပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း ဆီတမင်း(၈)ပုံ၊ စံပယ်ဝန်း(၈)တုံး လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလအတွက် ဟောစာတမ်း

စနေ သားသမီး



သင်သည် ယခုကာလတွင် မထင်မှတ်တဲ့ အပြောင်းအလဲတွေ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါတယ်။ အလုပ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်တယ်။ အလုပ်သစ်တစ်ခုလည်း လုပ်ရတတ်တယ်။ အိမ်နေရာအသစ်ရခြင်း၊ နေရာထိုင်ခင်း မွမ်းမံပြင်ဆင်ရခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ရခြင်းများ ကြုံတတ်တယ်။ ခရီးတို၊ ခရီးရှည်များ သွားနေရလိမ့်မယ်။ ထိုခရီးများသည်လည်း သင့်အတွက် အကျိုးထူးစေပါလိမ့်မယ်။ မထင်မှတ်ဘဲ ပညာတစ်ခု သင်ကြားရခြင်း၊ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ မရည်ရွယ်ဘဲ မြေဝင်တတ်တယ်။ အလုပ်က ကောင်းပေးမယ့် နည်းနည်းတော့ သတိထားပါ။ မိမိအပေါ် မကောင်းကြံခြင်း၊ မကောင်းပြောခြင်းများ ခံရတတ်တယ်။ လူမျိုးခြား ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ လက်အောက်ငယ်သားအတွက်

စိတ်ညစ်စရာကြုံမယ်။ ရွှေနှင့် ရတနာပစ္စည်းများထွက်ခြင်း၊ ပေါင်နှံရခြင်း ကြုံရတတ်တယ်။ အစိုးရဝန်ထမ်းတွေအဖို့ ရာထူးတက်တာနှင့်အမျှ ပစ်စာ၊ တိုင်စာမျိုးတွေလည်း ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ တနင်္ဂနွေသားသမီး၊ သောကြာသားသမီး ဌာနဆိုင်ရာအကြီးအကဲ၊ ဆွေမျိုးအကြီးအကဲတို့က အကူအညီကောင်း ပေးလာလိမ့်မယ်။ အင်္ဂါနာမည်၊ စနေနာမည်ပါသော ကျန်းမာရေးညံ့သည် သက်ကြီးရွယ်အိုများ အိမ်သို့ လာရောက်တည်းခိုလျှင် ဆုံးပါးသွားတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးထေးသွားမည်ဆိုရင် ယခုကာလတွင် စာရွက်စာတမ်းကိစ္စများ ပြုလုပ်ပါ။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဆေးမှား၊ အစာမှား ဖြစ်တတ်တယ်။ ခြေထောက်တွင် ထိခိုက်အန္တရာယ် ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ထီးအနီရောင်(၁၀)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသေရက်

သောကြာ၊ တနင်္ဂနွေ

ညံ့သေရက်

အင်္ဂါ၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၁၆၊ ၆၁၊ ၁၂၊ ၆၇

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် ခြံ၊ ကား ရောင်းချ၍ လုပ်ငန်းသစ် စတင်လုပ်ခြင်းမျိုး မပြုလုပ်ရပါ။

ကံကောင်းပြီး လားဘိရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် တနင်္ဂနွေနေ့နှင့် သောကြာနေ့တိုင်း အုန်းဆွမ်း(၆)ပန်းကန် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ မေလအတွက် ဟောစာတမ်း

ရာဟု သားသမီး



သင်သည် ယခုကာလတွင် ကျန်းမာရေးကောင်းပြီး ပျော်ရွှင်မြူးတူးနေရမယ့် ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ အလှူတစ်ခုလည်း မမျှော်လင့်ဘဲ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ အဖက်ဖက်မှာ စိတ်ချမ်းသာစရာများ ကြုံတွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ရတတ်တယ်။ ထိုလုပ်ငန်းများသည်လည်း လွန်စွာအကျိုးပေး အောင်မြင်ပါ လိမ့်မယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတု တော်၊ ပုံတော်များ ကြွလာမယ်။ နာရေးကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ ခရီးသွားရတတ် တယ်။ မခေါ်တဲ့သူတွေက ပြန်ခေါ်၊ အပေါင်းအသင်းများ နှိမ်ခဲ့တဲ့သူတွေက ပြန်မြှောက်ပင့်ပြီး ပခုံးပေါ်ထမ်းတင်ခြင်းမျိုး ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ ကိုယ်ကဖြစ် သလို ဝတ်စားထားလျှင်တောင် ဘေးလူက ကြည့်ကောင်းနေတတ်တယ်။ ဆရာ

သမားကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်မယ်။ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိတ်ဆွေများနှင့် အဆင်မပြေ လမ်းခွဲရတတ်တယ်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စတွေလည်း ဖြေရှင်းပေးရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်သည်တွေအဖို့ အိမ်ထောင်ရေး ဂရုစိုက်ပါ။ အထင်အမြင် လွဲမှားမှုတွေဖြစ်ခြင်း၊ ငယ်ရွယ်သူတွေ အစွပ်အစွဲခံရခြင်း၊ နောက်ဆုံး အိမ်ထောင်ပြုရသည်အထိ ဖြစ်တတ်တယ်။ အိမ်ထောင် ပြုလျှင် ရာသက်ပန်ခိုင်မြဲသော အိမ်ထောင်ရေး မဖြစ်နိုင်ပါ။ ယခုရောက်ရှိနေသောကာလတွင် တပို့တွဲလ၊ တပေါင်းလများ ပါနေပါက အနည်းငယ် ဂရုစိုက်ပါ။ အိမ်ထောင်ရေး ပြိုကွဲမှုများနှင့် ကြုံတွေ့ရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အစားမှား ခြင်း၊ ဆေးမှားခြင်း၊ သွားဒုက္ခပေးခြင်းများ ကြုံရမယ်။ အဆိပ်ရှိသောအကောင် အကိုက်ခံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း တံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင်၌ ဝါးညွန့်(၁)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ (၅)ညွန့်၊ ယပ်အဖြူ(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှိုးများ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ တနင်္လာ

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် ဆိတ်သားဟင်း မစားရ။ သင်္ဃန်းများကို အင်္ဂါနေ့နှင့် သောကြာနေ့များတွင် လှူဒါန်းခြင်း မပြုရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် မွေးနေ့တိုင်း ဓာတ်ကြီးလေးပါးဆွမ်း လှူဒါန်းပေးပါ။

နိုင်ငံခြားထုတ် မြန်မာများအတွက်

အထူးဟောကိန်း

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

(၂၀၁၇-ခုနှစ်၊ မေလ)

ယခုကာလမှာ ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး၊ လူငယ်လူရွယ်အချို့ဟာ နိုင်ငံရပ်ခြားကို သွားရောက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ပညာရှာခြင်းတွေ လုပ်နေကြပါပြီ။ အဲဒီလို တိုင်းတစ်ပါးမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်သူတွေအဖို့ အားကိုးရာမှာ ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လမ်းညွှန်မှုတွေပါပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအဖို့ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်ရောက် သရဏဂုံတည်ခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တွေကင်းပြီး လိုအပ်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝတယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့သူတွေအဖို့ ၎င်းတို့ရဲ့ အခက်အခဲလေးတွေကို ပြေလည်စေဖို့ရန် ကျွန်မတတ်တဲ့ လောကီပညာရပ်တွေနဲ့ ကူညီလိုက်ရပါတယ်။ အတယ်၍များ ဘဝဇာတ်စုံ အဖုံဖုံကို သိချင်တယ် ဆိုရင်ဖြင့် စာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားဆက်သွယ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများနှင့်သော်လည်းကောင်း ဆက်သွယ်ခဲ့မယ် ဆိုပါက . . .

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်(၂၀၅/က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ ဗြူသစ်(ဂ)၊ ဘုရင့်မောင်နိုင်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဝန်း-စာ-၆၃-၃၃၀၊ ၀၉-၇၇၉၅၅၅၅၆၇

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

မပြည့်တာတွေ ပြည့်စုံလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းတွေ တိုးချဲ့ရလိမ့်မည်။ အလုပ်သစ်၊ အိမ်သစ် ရမည်။ ရွှေနှင့် အဖိုးတန်တဲ့ပစ္စည်းတွေ ဝင်လာလိမ့်မည်။ ကွဲကွာနေသော ဆွေမျိုးများနှင့် ပြန်ဆုံရမည်။ ငယ်ရွယ်သူတို့ ပညာကောင်းတစ်ခု သင်ရမည်။



မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို သစ်သီးလက်ဆောင်ပေးပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

မိတ်ပင်ပန်း လှပင်ပန်းဖြစ်ရမယ်အချိန်ပါပဲ။ အလုပ်တွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု လုပ်နေရလိမ့်မယ်။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရတာမျိုး၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခု ဝင်ရတာမျိုး ဖြစ်မယ်။ နိုင်ငံခြားနှင့် ဆက်သွယ်ရတာတွေ၊ လူမျိုးခြားနှင့် လက်တွဲအလုပ် လုပ်ရတာတွေ လုပ်ရမယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းထဲမှ နာရေးဖြစ်တတ်တယ်။



မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို အုန်းသီးနှင့်လုပ်သောမုန့်လက်ဆောင်ပေးပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

မမျှော်လင့်သောနေရာမှ အမွေရတတ်သည်။ စာရွက်စာတမ်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ အမှုထမ်း အရာထမ်းများ ပစ်စာ တိုင်စာ ကိစ္စများ ဖြေရှင်းရတတ်တယ်။ ပျိုရွယ်သူများ အိမ်ထောင်ဖက် တွေ့ရမယ်။



ကလေးတွေကို မုန့်ဖိုပေးပါ။

ပုဒုဟူးသားသမီးများအတွက်

လှုပ်ရှားသမျှ အဖတ်မတင်တဲ့ကာလပါပဲ။ မသွားချင်တဲ့ခရီးတွေ သွားရတတ်တယ်။ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများနှင့်လည်း စိတ်ဝမ်းကွဲတတ်တယ်။ အမြင့်မှ လိမ့်ကျတာမျိုး ကားနဲ့ ပွတ်တိုက်တာမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ စပ်တူလုပ်ငန်းလုပ်ဖို့ တမ်းလှမ်းလိမ့်မယ်။



မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပန်းစည်းလက်ဆောင်ပေးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

လက်ရှိအလုပ်ကနေ အခြားအလုပ်ကို ပြောင်းချင်ပေမယ့် မပြောင်းပါနှင့်ဦး။ လူမျိုးခြားက ကူညီခြင်း၊ နိုင်ငံရပ်ခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများ အောင်မြင်ခြင်းများ ကြုံမည်။ အိမ်ထောင်မရှိသေးသူများ အိမ်ထောင်ကျတတ်သည်။



မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ထီးတစ်လက် လက်ဆောင်ပေးပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်



လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် မိတ်ဆွေများက အစစအရာရာ ထောက်ပံ့ပေးမယ့် အချိန်ပါပဲ။ စီးပွားရေး သိသိသာသာတက်မယ်။ အလုပ်သစ်တွေ ရလာမယ်။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရတတ်တယ်။ ဇနီးဖြစ်သူနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်ပြီး ခေတ္တခွဲခွာရတတ်တယ်။ ယာဉ်တိုက်ခြင်း၊ ရေနစ်ခြင်း ဖြစ်တတ်တယ်။



မိတ်ဆွေများကို နွားနို့ဝယ်တိုက်ပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

ကံအကောင်းဆုံးကာလပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မထင်မှတ်တဲ့နေရာတွေက ငွေတွေဝင်မယ်။ ကိုယ့်ကို မခေါ်မပြောချင်သူတွေက လက်ယပ်ခေါ်မယ့်ကာလပါပဲ။ အလှူအတန်း၊ မင်္ဂလာအခမ်းအနားတွေ စီမံပေးရတတ်တယ်။ ငွေဝင်လာရင် ရွှေဝယ်ထားလိုက်ပါ။



မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ရေသန့်လှူပါ။

ရာဟုသားသမီးများအတွက်

လုပ်သမျှအလုပ်တွေဟာ အထစ်အငေါ့ဖြစ်မယ်။ ဖြစ်ပြီးရင် အောင်မြင်မယ်။ မကြာခင် ခရီးထွက်ရတတ်တယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြောင်းလဲခြင်း ကြုံမည်။ သူတစ်ပါးက မကောင်းကြံတတ်သည်။ မထင်မှတ်ဘဲ သင်တန်းတက်ရတတ်သည်။ ချစ်သူနှင့် လမ်းခွဲရတတ်သည်။



မိတ်ဆွေများကို ထောပတ်နှင့် ပြုလုပ်ထားသောမုန့် ဝယ်တွေ့ပါ။

ပဏ္ဍိတာရာမ ရွှေတောင်ကုန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အစိုးပြာ ရေပျောပူဇော်ပွဲ



ပဏ္ဍိတာရာမ ရွှေတောင်ကုန်း သာသနာ့ နိကာယ် ပဏာန နာယက ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဆရာပဏ္ဍိတာဘိဝံသ သက်တော်(၉၅)နှစ်၊ ဝါတော် (၅)ပတ် အချိန်ပြာ ရေပျောပူဇော်ပွဲကို ၂၀၁၇-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၄ ရက် စနေနေ့ နေ့လည် ၁ နာရီတွင် သီဟပတေ့ ဦးစွာ ချီရိပ်သာရပ်ကွက်၊ ဗိုလ်တထောင် သီဟပတေ့ အမှတ်(၄) ဓာတ်တားတွင် ကျင်းပပြုလုပ် ဆင်ခြင် ဆင်နွှဲလှည့်

သာဓက



မွန်ပြည်နယ်ရှိ အထူးပြုစု ထောင်ပုဂံကျ ဆိုက်ဆရာသော ကလေးငယ်များ၏ သင်တန်းတွေင်သောအခန်းကဏ္ဍ ရွှေစိန်ပိုင်

မော်လမြိုင်မြို့၊ စမ်းကြိုးရပ်ရှိ ရာထူးမြို့နယ် သင်တန်းကျောင်းဝင်းအတွင်း၌ အထူးထောင်ပုဂံကျ လိုအပ်သော ကလေးငယ်များ၏ အဆရာသော သင်တန်း အတွက် ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးနှင့် လူ့ဘဝ နိုင်ငံ မြှင့်တင်ရေး ရည်ရွယ်၍ အထူး ၈ သ နေ ပေရှိသော RC(၂)ထပ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ကြိုတင်၍ ဝါဝင်လှူဒါန်းလိုသူများအနေဖြင့် - ဦးစွာထောင်ပုဂံ (၉၇၅၅)(ဖုန်း-၀၉-၉၇၅၂၇၇၀၀) ဦးစွာထောင်ပုဂံ ရေးမှူး(ဖုန်း-၀၉-၅၀၃၉၄၃၀) ဦးစွာထောင်ပုဂံ (ဖုန်း-၀၉-၅၃၂၀၆၈၈) ဦးစွာထောင်ပုဂံ (ဖုန်း-၀၉-၅၃၂၀၆၈၈) တို့သို့ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ကြောင်း သတင်းပေးခြင်း



လူတို့သိ၍ နတ်တို့ကြားစေ လူတို့သိ၍ နတ်တို့ကြားစေ လူတို့သိ၍ နတ်တို့ကြားစေ လူတို့သိ၍ နတ်တို့ကြားစေ

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ

ရွှေတိဂုံစေတီတော် (၉၉)ကြိမ်မြောက် စေတီယင်္ဂါဏ ပရိယတ္တိဓမ္မာနုဂ္ဂဟ စာအောင်ဆုနှင့်သဘင် အခမ်း ကျင်းပ



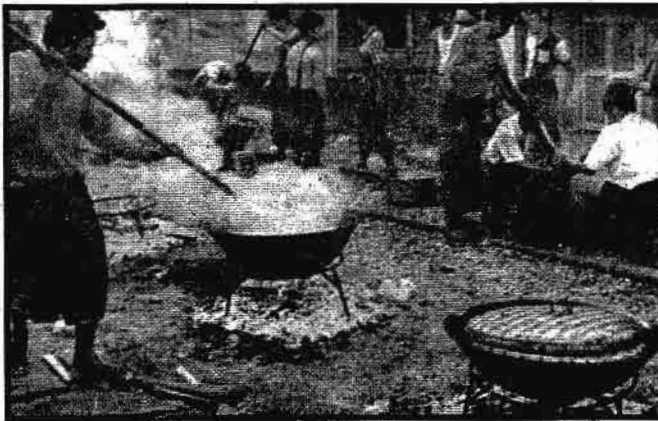
၂၀၁၇-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၅ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ရွှေတိဂုံစေတီတော် ဂေါပကအဖွဲ့မှ ကြီးပူးကျင်းပသော (၉၉) ကြိမ်မြောက် စေတီယင်္ဂါဏ ပရိယတ္တိဓမ္မာနုဂ္ဂဟ စာအောင်ဆုနှင့်သဘင် အောင်မြင်တော်မူကြသည့် စာအောင်သံဃာတော်များအား ဂုဏ်ပြုပူဇော်သော ဆုနှင့်သဘင်အခမ်းအနားကို

ရွှေတိဂုံစေတီတော်ရင်ပြင် ရာဟုထောင့်ရှိ ချမ်းသာကြီးတန်ဆောင်၌ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။



အပ်ကြင်း

ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီတော်၌ နှမ်းထမနဲ့ စတုဒိသာပွဲတော် ကျင်းပ



၂၀၁၇-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၀ ရက်၊ သောကြာနေ့မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၁ ရက်၊ စနေနေ့(တပို့တွဲလ(၂၁)နေ့)အထိ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်ရှိ သမိုင်းဝင် ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီတော် ဩဝါဒပါတီမောက်အခါတော်နေ့ (၂၁)ကြိမ်မြောက် နှမ်းထမနဲ့ စတုဒိသာ ကျွေးမွေးလှူဒါန်းပွဲကို ရွှေဘုန်းပွင့်စေတီတော်ရင်ပြင်၌ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

သုံးရောင်ခြယ်ဘုရားများ ဝယ်ယူပူဇော်နိုင်

ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဆွေ ၇ ဆက် မျိုး ၇ ဆက် ကြွယ်ဝချမ်းသာစေနိုင်သည့် ဝါ၊ စိမ်း၊ နီ၊ သုံးရောင်ခြယ်ဘုရား(ဦးရွှေဒိုးဘုရား)များကို ဉာဏ်တော်အမြင့် ၇ လက်မ၊ ၉ လက်မ၊ ၁၀ လက်မ မိမိ နှစ်ထပ်ထပ်ရာ ဉာဏ်တော်ကို ဘုန်းရောင်ဂျာနယ်တိုက်တွင် လာရောက် ဝယ်ယူပူဇော်နိုင်ပါသည်။ (ဖုန်း-၀၉-၂၅၁၀၂၂၃၂၁)

ရွှေစာရုံမှ ဘောဂဝတီ နာဂသေန နဂါးမယ်တော်ကြီး စံနန်းဆောင် ရေစက်ချပွဲ



(၁၂-၁-၂၀၁၇)ရက်နေ့တွင် အလှူရှင် ဘုရားဒါယကာကြီး ဦးတင်မင်းဦးမှ ရွှေစာရုံရှိ နာဂသေန နဂါးမယ်တော်ကြီး စံနန်းဆောင် ရေစက်ချပွဲကို ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ ထိုစံနန်းဆောင် ရေစက်ချပွဲတွင် တိုင်တစ်ရာ ဆရာတော်မှ ရေစက်ချပေးခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ထို့နောက် တိုင်တစ်ရာဆရာတော်အား နေ့ဆွမ်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့ပြီး ကြံ့ရောက်လာသော ဧည့်ပရိသတ်တို့အား နေ့လယ်စာဖြင့် တည်ခင်းဧည့်ခံကျွေးမွေးခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ရုပ်ရှင်နှင့် ဗွီဒီယိုသရုပ်ဆောင် စိုးရန်အောင် ၏ မွေးနေ့မင်္ဂလာ



ရုပ်ရှင်နှင့် ဗွီဒီယိုသရုပ်ဆောင် စိုးရန်အောင်၏ မွေးနေ့မင်္ဂလာပွဲကို (၅-၂-၂၀၁၇)တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက်(၇:၃၀)နာရီ၌ ရွှေတိဂုံစေတီတော် အင်္ဂါထောင့်မှာ ဆွမ်း သင်္ကန်း၊ ဆီမီးများ၊ ပန်းများ၊ ရေချမ်းများကို သူ၏ပရိသတ်နှင့်အတူ ကပ်လှူတုသိုလ်ယူခဲ့ကြပြီး ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး ဘက်စုံအတွက် အလှူတော်ငွေ ငါးသောင်းကျပ် လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

စိုးရန်အောင်နှင့်အတူ ပါဝင်ကုသိုလ်ယူခဲ့သူတွေ အားလုံး M3 စားသောက်ဆိုင်မှာ နံနက်စာ အတူစားကြပြီး နံနက် ၁၁ နာရီတွင် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး၊ နှလုံးရောဂါဆောင်နှင့် အဆောင်-၁ မှာ ရှိသည့် လှူနာရီများနှင့် လှူနာစောင့်များကို ကြက်သားဟင်း၊ ငါးပိကြော်၊ ချဉ်ပေါင်ကြော်၊ သခွားသီးတို့ဖြင့် ထမင်းဘူးများ လိုက်လံဝေငှ လှူဒါန်းခဲ့ပြီး သူနှင့်အတူ ပါလာကြသော အခြားအလှူရှင်များမှလည်း ယမ်းယမ်းခေါက်ဆွဲခြောက်၊ ကွေကွာအုပ်ထုပ်များ လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ညနေပိုင်းတွင်လည်း ဆရာကြီး ခေါက်တာမင်းသိမ်၏ ပညာအမွေ လက်ဆင့်ကမ်းပွဲမှ ဗေဒင်သင်တန်းသား သင်တန်းသူများကို ရွှေတောင်ခေါက်ဆွဲဖြင့် ကျွေးမွေးဧည့်ခံခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ

www.burmeseclassic.com

မေတ္တာစာပေ



“ရေနောက်မှာ ရွှေကြာ ပေါက်ရင် ပေါက်တဲ့ရွှေကြာ မင်္ဂလာ မရှိဖြစ်မယ်” ဆိုတဲ့စကား ကြားဖူးမိ၏။ ပခုပ္ပာရွှေကြာတို့သည် နွဲ့ထဲ မှာ ပေါက်သော်လည်း ကြာရှိသော ကန်ရေသည် အမြဲကြည်လင်နေလေ့ ရှိ၏။

ပခုပ္ပာတို့သည် ရေနောက်မှာ မပေါက်ဟု ဆို၏။ ထို့အတူ လူတို့၏ နှလုံးသားသည် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတို့ လွှမ်းခြုံနေပါက စိတ်နှလုံး ဖြူစင်မည် မဟုတ်ဟု ယူဆရ၏။

ထို့ကြောင့် ရောင်ပြန်မရိသတ် ကြီးလည်း ရေနောက်မှာ ရွှေကြာ မပေါက်သလို လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွှမ်းခြုံသော နှလုံးသားပိုင်ရှင် များ မဖြစ်စေရန် ဆုတောင်းလိုက်ရ သော်...